

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २४६२
क
Title आगम कल्प लता
Author
Extent ३५४ पत्र Age
Subject तन्त्र

आशुन कपल
ता संन

१८२ सुंदरी
१४२ मेरा
१८० पंचमी
२०५ श्री विद्या

३३० पत्र नमलामुद्रिक

नं १४६२ क

आगमकलकलता

३५८ पत्राणि
तत्काल

5918

Common # 264/249

Missing # 252 +

Double # Page 336.

Total # F = 354
+ 0

354

Comp 410

Dr 100

ग्रा. ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ यत्पादपंकजयुगं ह
 क. दिसन्निवेश्य विश्वं स्रजस्त्यविकलं खलपद्मज
 १ न्मा विसृज्य पालयति संहरते महेश स्तं देवमा
 दिपुरुषं सततं नतोस्मि नत्वा गिरिशं गिरिजां
 गणेशं वाणीं मुनीन्द्रैः स्तुतपादपद्मं विलो
 क्य शास्त्रं यदुनाथ शर्मणा वितन्यते स्यात्तु गमक
 ल्यवली तथा प्रपंचसारसिद्धान्तं शास्त्राति
 लकं तथा सपरिष्करमालोक्य तथा सारसमुच्च
 यम् यत्त्रो नदीपिकां दत्ता तथा चलचुदीपिकां
 तथा पृष्ठाप्रदीपं च पुरश्चरणा चन्द्रिकां मंत्रद
 र्पणा सिद्धान्तं मंत्रदेवप्रकाशिकां मंत्रनेत्रं च मं
 त्रार्थश्रीरामार्चनचन्द्रिकाम् मंत्रमुक्तावलीर
 त्तावली ज्ञानार्णवादिकान् तंत्रं सनत्कुमार
 स्य नारदीयं चतुः शतीम् पूर्णयागं सोमशं भु
 मतं चागस्त्यसंहितां संहितां वैष्णवीं तद्वत्तत्सा
 गरसंहितां संहितां कपिलप्रोक्तां श्रीमंत्रवरसं
 हितां तंत्रं श्रीभुवनेश्वरीनयसिद्धान्तमादरात्
 कल्पं श्रीनवदुर्गायास्तंत्रं संमोहनात्मकं ह

यश्रीवमतेतद्वनथाविज्ञानभारतम् शुक्ला
 चतंत्रराजंच तथावैपिंगलास्तं वामेक
 स्वरतंत्रच समस्तंरात्रिदीक्षितं विज्ञानेस्य
 रसिदांतसारश्रीसंहिताः क्रमात् विज्ञान
 ललितंपंचरात्रंनारायणीमपि वसिष्ठसं
 दितांगार्ग्यसंहितावैभवंतथा दिव्यसार
 स्वतंशिश्चंद्रिकांकामिकमादरात् होमा
 वरोत्तरंग्रंथं प्रतिष्ठासारसंग्रहं संहिता
 वैलवीतदसंहितांब्रह्मणस्तथा कृशा
 नोः संहितांब्रह्मविस्वरुद्रादियामलम् त
 थैववामलोदारेमत्स्यसूक्तमपिक्रमात् पा
 र्वतीहरसंवादेवाराहीतंत्रसादरात् तथै
 वकुञ्जिकातंत्रत्वरिताज्ञानसादरात् तथै
 वयोगिनीतंत्रक्रमशस्त्रिपुराणवम् ॥ ईशा
 नसंहितातद्वसिदांतंविश्वकर्मणः तंत्रश्री
 दक्षिणमूर्तेवैशम्पायनसंहिताम् ऊलचूडा
 मणितद्वारावचूडामणितथा ऊलार्णवंऊल
 श्रेष्ठंदंमपारायणंतथा पुराणविविधंतद
 त्परतिशास्त्राणिभाननम् न्योतिशास्त्राणि
 वालोकसकलोपदतिंक्रमात् अन्ययोसं

श्रा.
क.

१

2

ग्रहास्सन्ति तान्दृष्ट्वाच पुनः पु
नः सर्वेषां सारमुद्गत्य यदुनाथेन धीमता वि
धानं मंत्रयंत्राणां दीक्षादीनां प्रपञ्चितम् ।
ज्ञानानुसारते ज्ञेयं विभाव्य च मुहुर्मुहुः ना
ना तंत्रस्य मंत्राणां ज्ञानं इति दुर्लभं ।
अतस्तेषां प्रबोधाय विचार्यातिप्रयत्नतः
ज्ञानाय मन्दबुद्धीनां समासेन प्रवक्ष्यते परं
करपटेनैव प्राकृत्ये सुधियो मया न्यूनाति
रिक्ता चात्र शोधनीया महाशयैः तथा ।
दीक्षितमर्त्यानां यद्दोषं कथयामितत् यज्ञा
त्वा मानवः नित्यं दीक्षां कुर्वन्तु सत्तमाः ॥ अ ।
गस्त्य संदितायाम् अदीक्षितानां मर्त्यानां दो
षं शृण्वन्तु पण्डिताः अनं विष्णुसमंतस्य जलं
सूत्रसमंतथा अदीक्षितकृतं श्राद्धं श्राद्धं चादी
क्षितस्य वा गृहीत्वा पितरस्तेषां नरके च सदा रु
णो पतंत्ये वनसन्देहो यावदिन्द्राश्च तर्दशा स
दसैरुपचारैश्च प्रीतियुक्तो यजेद्यदि त
थाप्यदीक्षितस्यां च देवा गृह्णन्ति नैव च
कर्माखिलं वृषायस्मा तस्माददीक्षितः प
शुः तस्माददीक्षितं दृष्ट्वा किं वित्ताय न साधयेत्

दीक्षाग्रदणकाले त पापराशिपलायते नि
 र्वाणपदसंयुक्तो बहिर्गच्छति तत्परः तदा
 देवपितृणां तत्कार्या हो भवति स्वयम् अन्य
 यातकृतं कर्म कृतं भस्मनितल्यवत् तथा
 श्रोमेषु दीक्षायनित्यत्वं परिचक्षते अनीश्वर
 समंत्रस्य नास्ति त्राता यथा भुवि तथा दीक्षा
 विहीनस्य नीदस्वामी परत्र च न तपोभिजपैः
 होमैः विविधैर्वापि साधनेः न क्रयाभिः क
 दाचत दीक्षाहीनस्य सिध्यति किंचदिति शो
 षः ॥ दीक्षामूलो जपं सर्वं दीक्षामूलं परंतपः
 दीक्षा माश्रित्य निवसेद्यत्र कुत्राश्रमे वसन्
 अदीक्षितश्च मरणो गौरवे नरके व्रजेत् तस्मा
 दीक्षाप्रयत्नेन सदा कुर्यात्सुतां त्रिकात् क
 ल्पे दृष्ट्वा तमंत्रं वै योगदृष्ट्वा तिनरायणः मन्त्र
 न्तरमदस्त्रेषु निष्कृतिर्नैव जायते दीक्षिता
 नां सर्वेषां मायिकारो त्वनिश्चितं अतः प्रो
 थमतो दीक्षां प्रवक्ष्यामि विशेषतः ॥ तथा
 च वैशाखायनसंहितायां शौनकेन प्रतिव्यासवा
 क्यं दिव्यज्ञानं यतो दद्यात्कुर्यात्पापक्षयं यतः
 अतो दीक्षेति सा प्रोक्ता दैशिकैस्तंत्रवेदिभिः
 यावत्त प्राप्यते दीक्षा पुरुषार्थफलप्रदा स
 र्वसिद्धिकरी दीक्षा सर्वसम्पत्तदायिनी प्रति

श्रा.
क.
३

मास्वरवर्णानिकान्तिपुष्टिधराणि च मोह
नस्तंभनाकुष्टि मारोगाश्चाटनानि च वशी
कारं च कविता बुद्धिश्च धारणा युता तर्प
णं च समुद्रस्य वक्त्रे श्वेत्यं रोगजयत विधि
ने चाभयं चैव श्लोकः इवापहंतथा यर्मा
र्थकाममोक्षाणि ददात्येषानसंशयः श्रा
माध्यसाधनी दीक्षा श्रद्धैव देवकारिणी ये
ह्यसन्ति परं दीक्षां सर्वकाम इच्छां भुवि ते
व्रजंति परं स्थानं गुचीराधनतत्परः ॥ इति
आगमकल्पलतायां प्रथमः पटलः १ ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि लक्षणां गुरुशिष्ययोः ॥
मंत्रमुक्तावल्यां ॥ गकारः सिद्धिदः प्रोक्तो रेफः
पापस्य दाहकः उकारो विस्मृत्युक्तस्त्रितया
त्मा गुरुः परः गणेशो जाप्तिना युक्तो त्रितया चरु
द्रव्यामले अवदातः त्रयेः शुद्धः स्तोत्रिता चा
रतत्परः आश्रमे वेदवित्को यरहितः सर्वज्ञा
स्त्रवित् श्रद्धावाननस्य सप्रियवाकप्रियदर्शनः
आचिः सुवेशस्त रुणाः सर्वभूतहिते रतः श्रीमाननूदतमतिर्भद्राभद्रविमर्श
कः ॥

विस्मृता च समन्वितः वर्ण
द्वयात्मको मंत्रश्च तवर्गफलप्रदः ॥

प्राज्ञसकृत्तथीश्वरः कृतज्ञः शिष्यवत्सलः
 रुद्रापोदप्रकारज्ञः सर्वभूतकृपालयः ३
 त्यादिलक्षणेयुक्तो गुरुस्याद्भुतमयुतिः ॥ शा
 रदातिलके ॥ मातरर्पितः पितरः शुद्धः शुद्ध
 भावोजितेन्द्रियः सर्वागमानां साराज्ञः सर्व
 शास्त्रार्थतत्पवित् परोपकारनिरतो नपपूजा
 दितत्परः अमोचवचनश्चांतो वेदवेदार्थपार
 गः योगमार्गानसन्धायी देवताहृदयंगमः
 संहारोद्धारो अर्थोदांतश्च ब्राह्मणोत्तमः मं
 त्राणां चरदस्यो मंत्रवित्साधकोत्तमः उदा।
 रः सत्यवादी च गृहस्था गुरु रुच्यते इत्यादिगु
 णासम्पन्नो गुरुगमसम्मतः देव्यागमेशिव
 वाक्यं शांतोदान्तः क्लीनश्च विनीतः शुद्धवेश
 वान् शुद्धाचारः सप्रतिष्ठा शुचिर्दत्तः सुबुद्धिमा
 न आश्रमे ध्याननिष्ठश्च मंत्रतंत्रविशारदः
 निग्रहानुग्रहेशक्तो गुरुरित्यभिधीयते ॥
 तथा चोक्तं सारसंग्रहे ॥ गृहीतमंत्रः त्यक्त्यो
 गुरुचोः दीपसंयुतः शिरीचक्षययोगीचपा
 तकीभ्राणदापिवा एवंविधंगुरुं त्यक्त्वा सद्ग
 रुं समुपाश्रयेत् ॥ तथा च गौतमीये ॥
 गृहीतमंत्रस्य कथं साधकेन सदैव हि ।

ग्रा.

क.

४

५

अनिगेदस्थितो मंत्रो ह्यनुश्चार्यश्च यो मनः सं
स्काररहितो मंत्रो विधिदीक्षाविवर्जितः त्या-
का सर्वप्रयत्नेन पुनर्ग्राह्यं यथा विधि ॥ ब्र।
स्मवेवर्ते ॥ पितृदीक्षायते दीक्षा दीक्षा च वनवा-
सिनः विरक्तस्य च यादीक्षान सा कल्याणादायि-
नी ॥ स्कन्दपुराणे ॥ साध्यं साध्यं च यन्मंत्रं
त्परिवामकेश्वरि स्वपुलथोपियो मंत्रस्तन्मंत्रं
यत्नतस्त्यजेत नीचवर्णाद्गृहीतं यत्तथा वैवा-
नसादपि विविक्ताश्च यते श्रेयः पितृदीक्षां वि-
वर्जयेत् ॥ बृहन्मत्स्यसूक्ते ॥ पितृमंत्रेन गृह-
ह्नीयात् तथा मातामहादपि कनिष्ठात्सादरा-
दापि वैरपक्षाश्रिता तथा प्रसादादात्तथा ज्ञा-
नामिदृदीक्षां समाचरेत् प्रायश्चित्तं ततः कृ-
त्वा पुनर्दीक्षां समाचरेत् पितृदीक्षायते दीक्षा
दीक्षा च वनवासीनः अनाश्रमीणां यादीक्षा
यसादीक्षाय न नाशिनी ॥ तदुक्तं नागयोगय-
तंत्रे ॥ पितृमंत्रेन गृहह्नीयात् तथा शेषाश्रितस्य
च ॥ कदाचिदपि गृहह्नीयात् पुनः संस्कारमर्हति
इत्यादिवचनादेभ्यो मंत्रेन गृहह्नीयादित्यर्थः तथा च
निवीर्यं च पितृमंत्रं शेषेणाकेन नृणां इति श्रुतिः
कर्मत्रदीक्षा परं योगिनी तंत्रे शक्तिविद्यामधिकृत्य
२

क्षान्तिषेधात् मदातीर्थे उपगमे सति सर्वत्र
 न दोषः साधुष्टुतयात्र स्तवद्वयमिसकलं
 तव ब्रह्मणा कथितं पूर्वं वसिष्ठाय मदात्म
 ने वसिष्ठोपि स्वपौत्राय मन्त्रिरेतद्वान् स्वयं
 प्रसन्नहृदयः सुच्छः पिता मे करुणानिधिः
 कुरुक्षेत्रे मदातीर्थे सूर्यपर्वणि दत्तवान् ३५
 त्यादि वैशंपायनसंहितायां शौनके प्रतिष्ठा
 मवाक्यं ॥ विस्रमंत्रमपि पितृर्गृह्णीयादि
 ति भावः प्रायश्चित्तं तद्युत गायत्री न पः सर्वत्र
 तथा दर्शनात् योगिनीतंत्रे निवीर्यं च पितुर्म
 त्रं तथा मातामहस्य च स्वमलये स्त्रिया दत्तं सं
 स्कारेणो वशुद्वानि स्वमलये च कलशे गुरोः
 प्रोक्तं निवेशयेत् वटपत्रे कंकुमेन लिखित्वा
 ग्रहांशुभे तत्र सफलमाप्नोति अन्यथा विफ
 लं भवेत् इदं सङ्गो भावेत् सत्वे तस्मादेकमे
 त्रं गृह्णीयादिति स्वमेतकालनियमः स्वमो
 तनियमेन हीति नारदवचनात् वर्जनीयगुरुं
 वक्ष्ये मंत्रिणार्हितकाम्यया ॥ तथा च बृहत्स
 र्वस्मृते ॥ अपुत्रो मृतपुत्रश्च कृष्टी च वामनस्त
 या कटदीश्यामदंतश्च स्त्रीणि तोष्पथिकांग

ग्रा.

क.

५

5

नाः दीनंगः ऊनाथीरोगीवक्त्राशीवक्रजल्प
कः पतैर्घोषैर्विहीनयोः सगुरुशिष्टसम्मतः
अथेदानीं ग्रन्थवर्षशिष्यलक्षणा मुच्यते ॥ त
थाचरुद्रयामले ॥ राज्ञिचास्यात्ययोदोषः प
त्नीपापं स्वभर्तृरिति तथाशिष्यार्जितं पापं गुरुरा
प्नोति निश्चितम् अतो विचार्य यत्नेन कुर्याच्छि
ष्यं सदा गुरुः तथाच शारदातिके ॥ शिष्यः ऊ
लीनः शुद्धात्मा पुरुषार्थपरायणः अदीतवेदः
ऊशलो हरमुक्तमनोभवः दितैषी प्राणिनां
नित्य मास्थिकस्त्यक्तनास्तिकः स्वदर्शनिर
तो भक्त्या मातृपितृदितोद्यतः वाङ्मनः का
यवसुभिर्गुरुशुश्रूषणो रतः एतादृशगुणो
पेतः शिष्यार्थवतिना परः ॥ तथाच याम
ले ॥ शिष्यः शुद्धसनात्तानी पुरुषार्थपराय
णः अर्थात्तशास्त्रस्तत्त्वज्ञो दितैषी प्राणिनां सदा
नास्तिकाचाररहित आस्तिकः च नितेन्द्रियः स्वथ
र्मनिरतः शुद्धः पितृमातृदिते रतः शुश्रूषुर्गुरुभ
क्तश्च जिज्ञासुः प्रहयान्वितः कामक्रोथादिरहि
तो निविष्टो मंत्रपूजने वाङ्मनः कायवसुभिर्गुरुशु
श्रूषणो रतः सर्वात्मना तितीर्युः प्रभवोऽर्थभवदः खवि
त

ब्राह्मणोऽथर्ममोक्षार्थी कामार्थी विगतस्पृहः
 किंवा कामार्थमोक्षार्थी निष्कामश्चाथवा हि
 जः मातृवद्गुरुपत्नीषु भ्रातृवत्तत्सतेषुपि देव
 बुद्ध्या सदा ते सुभक्त्या पूजनमाचरेत् पते सदै
 वानुकम्पावर्ज्या न न्यान्विवधोत इदानीं वर्ज्य
 शिष्याणां लक्षणां कथयामि च पाशाण्डाकृशे।
 अलसाममलिनाः क्रुद्धा दाम्बिका कृपाणाः ख
 लाः दरिद्रारोगिणः क्षिष्टः रागिणो भोगला
 लसाः असूयामत्सरग्रस्तः शठपुरुषवादिनः
 अन्यायोपार्जितधनाः परदारवताश्च ये विदुषां
 वैरिणाश्चैव अज्ञापंडितमानिनः नष्टव्रताश्च ये
 केश्चिन्निष्पुनाः कष्टवृत्तयः बह्वाशिनः क्रूर
 चेष्टाङ्गत्मानाश्च निन्दिताः इत्येवमादयोऽप्यस्ये
 पापिष्ठा पुरुषा यमाः पवंभूताः परित्याज्याः शि
 ष्यतेनोपकल्पयेत् ययेते उपकल्पे रदेवताः क्रो
 धभाजनाः भवन्तीह दरिद्रास्ते पुत्रदारविवर्ति
 ताः नारकाश्चैव देहान्तेतिर्यक्तं प्रभवन्ति ते।
 क्षथाप्रणाभितस्नेभ्यो निन्दितेभ्यो दशान्तिये
 विनशत्येव सकलं संकतोऽशालिवीजवत् ॥ त
 था च सारसंग्रहे ॥ शठः क्रूरश्च मूर्खश्च बुद्ध

ग्रा. कोभक्तिवर्जितः अतिसाहसिकश्चैव दृष्टिः
 क. तोदेवनिन्दकः कुलनिंदापरश्चैव परधारर
 ६ तस्तथा पतैर्दोषविहीनोयः सशिष्यः शिष्ट
 ८ सम्मतः नदेयं परशिष्येभ्योपरिचर्यारतेष्वपि।
 तथाच ब्रह्मैव वर्ते ॥ प्रातिकूल्यगुरोर्नित्यं मनसा
 पिनकारयेत् सदाशिवधियानित्यं मेकाग्रस
 निवासिनम् गुरुं वन्दे तच्चेदहं मनसा वन्दनं च।
 रेत प्रातः शिरसि मुले ज्ञेहि नेत्रं दिभुजं गुरुं
 वराभयकरं शान्तं स्मरेत् नामपूर्वकं अज्ञान
 निमिरात्र्यस्य ज्ञानं जनशलाकया चक्षुरुन्मे
 लितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ब्रह्मविस्वाशिवादी
 नां पूजने यत्फलं लभेत तत्फलं समवाप्नोति प्रत्य
 हं वन्दने गुरो गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णु गुरुसाक्षात्मा
 देव्युरः संतष्टुस्त गुरुर्यस्मै तस्मै तष्टुं जगत्त्रयं शि
 वेरुष्टे गुरुर्जीता गुरोर्गुरुष्टेन कश्चन अविद्योवा
 सविद्योवा गुरुरेव तदैव तं अमार्गस्योऽपि।
 मार्गस्यो गुरुरेव परागतिः यथासिद्धर
 सस्पर्शात्ताम्रं भवति कांचनम् सन्निधाने गुरो
 रेव शिष्यः शिवमयो भवेत् भवार्णः।
 वतरिः शास्त्रा गुरुरेव सदागतिः ॥१॥

गुरोतिष्ठति यस्त्वन्यमासनपूजयेज्जडः स उ
 र्गतिमवाप्नोति पूजासाविफला भवेत् प्राणि
 पत्यगुरुं पश्चात् मोहादिप्रतिपद्यते युगको
 टिसहस्राणि नरके पथ्यते तथा ये गुरुव
 र्जं कुर्वन्ति पापिष्ठाः पुरुषायमाः न ते
 षां नरके क्लेशा निस्तारोस्त्रिकथंचनः ये
 शिष्यैश्च दागध्या गुरुबोध्यमानिताः
 पुत्रमित्रकलत्रादि संपत्त्यः प्रच्युतास्ति ते अ
 धिष्ठिष्यगुरुं मोहात्पुरुषं प्रवदन्ति ये सूक
 रत्वं भवत्येव तेषां जन्मशतेष्वपि ये गुरुद्वे
 दिणामृणाः सततं पापकारिणः तेषां
 तथा वत्सकृतं दुष्कृतोऽस्यात्संशयः येषां
 भक्तिगुरोस्तेर्या मुक्तिस्तेषां करोयिता शु
 श्रूषया धनैधान्यैश्चैतैः वाक्यैः शुभावहे
 वशं कुर्याद्गुरुं धीरस्वच्छन्दहृदयेन वै यस्य ना
 स्ति गुरोर्भक्तिज्ञानं चापि तथा विथम् न तस्या
 ज्ञायते सिद्धिः कल्पकोटिशतैरपि गुरोर्भ
 क्तिः सदाकार्यगुरुश्चेदोषसंयुतः महा
 पातकयुक्तो वा गुरुर्देवः सदाशिवः ॥ त
 था च दिव्यागमे ॥ गुरुशय्यासनं यानं पादुकां

श्रा-
क-

चैवपीठकं स्नानोदकंतथाच्छायांलंचयेत्तक
दाचने गुरोरग्रेष्ठकपूजामौदभ्यंचविवर्जये
त दीक्षाव्याख्याप्रभुत्वेगुरोग्रेपरित्यजेत् गुरु
मंत्रदेवतानामैक्यं संभावयेदिया विज्ञानस्या
प्रमेयस्यनिर्गुणस्याशरीरिणः साधकानांदि
तार्थायब्रह्मणोऽहंपकल्पना संतष्टेदिगुरुय
त्रतत्रतष्टोजगत्पतिः देवेरुष्टेगुरुज्ञातागुरौरु
ष्टेनकश्चन गुरुर्देहंसमाश्रित्यमंत्रदेहेनतिष्ठ
ति तत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयार्ब्रह्मदः पिता त
स्मादकब्रह्मदात्रंसत्योतसततंपितरप्यधिकंगु
रुं तस्मात्सर्वप्रयत्नेनगुरुमीत्यायनादिभिः य
त्प्रकाशात्परंस्थानंप्राप्यतेभुविडुर्लभं गन्धेस्मा
ल्यैर्धूपदीपैः संपूज्यगुरुमग्रतः ततोमंत्रंचगृ
ह्णीया द्देसाणाच्छायमस्तकं दशावंशः त
थामातः श्वशुरस्यतथादश ॥ पितृणां
मेकपंचाश स्वर्गगच्छन्तिनिश्चितम् मन्द
न्तिपितरः सर्वे पुत्रेमत्रार्थसाधिनि गृ
ह्णन्तिस्वर्गभोगांश्च स्वर्गवासः सुनिश्चयः
॥ वेसवेवेसवंशास्यं शोवेशोवंच ॥
॥ ॥ ॥ शाकके ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कलौशक्तिप्रधानं च ब्रह्मणादिभिरेव च ना
 मृदुस्वाधिकारोस्ति पुराणो निगमात्मके मृदु
 शिष्यामनोज्ञान सुकर्षणं हि सर्वथा लाभार्थं
 यदितत्कुर्यादस्त्रिमंत्रं विनैव हि प्राणवाचनं
 दातव्यं मंत्रं मृदाय सर्वथा आत्ममंत्रं गुरोम
 त्रं मंत्रं चाजपसंज्ञकम् आत्मकौलिकमंत्रं
 च नैव दभ्यात्कदाचन गोपालस्य मनुरेदयो
 मदेशास्यापि पादजे तत्पत्न्यां चापि सूर्यस्य ग
 णेशस्य मनस्तथा एषादीक्षादिकारी स्या द
 न्यथा पापभाग भवेत् ॥ तदुक्तं तंत्रराजे ॥ पु
 स्तके लिखिता विद्या येन सुन्दरि जप्यते न ज्ञा
 यते तस्य सिद्धि र्हीनिरेव प्रजायते ॥ इति
 श्रीआगमकल्पलायां द्वितीयः पटलः ॥ १ ॥
 ओं गुरुश्चात्मविशुद्धयर्थं शिष्यं न परिशोधये
 त अल्पकेन भवेद्योग्यो ब्राह्मणो बृहदात्परः
 वैशेष्यो वैशेष्ये स्त्रिभिः मृदुः चतुर्भिर्वत्सरेः सदा ।
 शिष्येणापि तथा कार्यं सकीयाभीष्टमिच्छता
 गुरुरिति शेषः ॥ तथा च गौतमीये ॥ शुभे हि
 स्नानमाचर्य नमस्कुर्याद्गणेश्वरम् सूर्यशिवं
 हरिं रुद्रं वाणिं च कमलालयाम् मातरं पि ।

आ. तरंनत्वाब्रह्मणामरितोप्यच फलं पुष्पं समंग
 क. ल्यंगृहीत्वाभक्तिसंयुतः पुरुषार्थसमावाप्स्ये स।
 शिष्यो गुरुमाश्रयेत् आत्मविज्ञापनं कृत्वा पितृ
 मातृकुलान्वितं गुरुतेनैव संबोध्य प्रणामे दण्ड
 वद्भुवि गुरोरेषे समुत्थाय पुटंजलिकरस्थितः
 विचारय महावाहो महितं मंत्रवर्यकं गुरुर्विचा
 रयेत्पश्चाद्देयमंत्रांश्च यत्नतः ॥ एवं च ॥ स्वता
 रशिकोष्ठानामनुकूलं भजेत्सुतं ॥ एवं ॥ अ
 णामंत्रं न गृह्णीयादकुलं च तथैव चेत्यादिवचना
 त चक्रविचारस्यावश्यकता त्रयमंतनिरूप्यते ।
 अथ वक्ष्ये विचारं हि चक्राणां सिद्धिहेतवे आदौ कु
 लाकुलं चक्रसकथाव्यं द्वितीयकं तृतीयमृणा
 धनाव्यं चतुर्थवर्गसंज्ञकं पंचमं राशिचक्रं स्या
 त्पष्टं नक्षत्रचक्रकम् सप्तमं गणचक्रं स्यात्
 दष्टमं मंडकम् नवमं मुदितं चक्रं दशा
 मं नाडिकाक्रम ॥ ॥ क्रमेणाह ॥
 ॥ शारदातिलके ॥ कारणात्पंचभू
 ताना मुद्रतामातृकादेयतः अतोभूता
 त्मकावर्णाः पंचपादविभागतः वाय्व
 मिभुजलाकाशाः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

पंचशालिपयः क्रमात् पंचक्रुखाः पंचदी
 र्वाः विन्दुन्ताः सन्धिसम्भवाः पंचशः कादयः
 घटलसदान्ताः समीरिताः स्वनामाद्यक्षरा
 णात्तमित्रेवास्रकुलेवरम् पंचपंचेतिदशव
 णादित्यर्थः ॥ वाय्वग्नीत्यादिग्रन्थाएकचटतप
 यषाः मारुताः ईशेष्टवकठथफरदाः आ
 ग्रेयाः उरुगोजनउदबलवाः पार्थिवाः दृष्टा
 औचकफथभसा वारुणाः लृल्लग्रंजरुणान
 मशनाभसाः पंचक्रुखाइति अइतक्रुह पंच
 दीर्घः आइक्रुहल्ल विंदुन्ताइतिविंदुन्तेयस्य
 तेन अइत्यर्थः एतेनविसर्गस्यानुपयोगोल
 थः ॥ तथाचपिंगलामते ॥ मंत्रसाथकयो
 रायोवर्णाः स्यात्पार्थिवोयदि तत्कुलंतस्यत
 त्त्राक्तमेवमन्येषुलक्षयेत् ॥ सन्धिसंभवेति ॥
 एष्टेष्टोस्वनामाद्येति एकत्रोभयावस्थानेस्व
 कुलम् ॥ तदुक्तंवागहीतंत्रे ॥ साथकस्याक्ष
 रंपूर्वमंत्रस्यापितथाक्षरम् यद्येकभूतदैवत्यं
 नानीयात्स्वकुलंहितत मित्रमिति परम्परमे
 त्रम् ॥ तदुक्तंनारायणीये । पार्थिवेवारुणा
 मैत्रमाग्नेयस्यापिमारुतम् पार्थिवानामक्षरा

श्रा.

क.

५

१

गांशत्रुतेमारुतेस्थितं श्राग्नेयस्याम्भसोश
त्रुरम्भसः तैजसंस्मरते एतेषामेवसर्वेषाम्।
विरोधेननाभसं परस्परविरुद्धानोनक्रयान्मे
लनंकवित उक्तं कलाकलेचक्रंसमस्तपुरु
षार्थदं वक्ष्येयकथयचक्रंप्रालिविष्मतरश्रश्र
कं मध्येगेयात्रयंदद्यात्प्रागग्यामुदगगुणं च
तरश्रंभवेत्तत्रचतस्रोष्टसमन्वितं पूर्वापरायु
तेदद्यान्मध्येगेयाद्वयंततः उदारदक्षिणादी

श्रा
प
क
व
ट
त
प
य
ष

उ
३
पे
ख
छ
र
थ
फ
र
त्त

उ
उ
गे
ग
न
ड
द
बे
ल
ल

ऋ
ऋ
ओ
च
फ
फ
थ
भ
व
स

लृ
लृ
श्रं
द
ङ
ण
न
म
ह

चैचदयाद्रेवाहयंबु
यः ततःषोडशको
ष्टाब्जजायतेचक्रव
र्यकं आदित्तान्तलि
विद्वर्णात्क्रमेणानेन
मंत्रवित ॥ पिगलाम्
तो ॥ इन्द्रिगि रुद्र नव
नेत्रयुगार्कदित्त ऋ

कागु श्रमि ५५मि

मले आका

तष्टषोडशचतर्दशभौ
तिकषुपातालपंचदशवक्त्रि दिमांशुकोष्टेवर्णा
ल्लोवल्लिपिभवानक्रमशस्तथीमान् नामाद्यत्त
रमारभ्ययावत्संज्ञायमत्तरं चतुर्भिःकोष्टैरेकैक
मितिकोष्टचतष्टयं ॥

पुनः कोष्टककोष्टेषु सव्यतो नाम्नश्चुदितः
 सिद्धः साध्यः ससिद्धोरिः क्रमाज्ञेयाविचक्षणोः
 सिद्धः सिध्यतिकालेन साध्यस्तजपद्मोमतः
 ससिद्धो ग्रहणादेव रिपुर्मूलं निहन्ति सि
 द्धाणावात्थवाज्ञेया साध्यास्ते सेवकाः स्मृताः
 ससिद्धाः पोषकाप्रोक्ताः प्राज्ञवोचातकाः स्म
 ताः जपेन वन्यु सिद्धास्यास्तेव कोधिकसेवया
 पुष्पातिपोषको भीष्टं चातको नाशयेद्भुवम् ।
 सिद्धसिद्धो यथोक्तेन दिगुणा सिद्धसाध्यकः
 सिद्धः ससिद्धो र्यजपा सिद्धारिर्हन्ति बान्धवान्
 साध्यसिद्धो दिगुणकः साध्यसाध्यो निरार्थः
 कः साध्यस्तसिद्धो वजपात्साध्यारिर्हन्ति गोत्र
 जान ससिद्धसिद्धो र्यजपा
 तसाध्यो दिगुणाधिकः
 ग्रहणात्तत्सिद्धस्त स
 सिद्धारिः सगोत्रहा अवि
 सिद्धः सतेदन्त्यादरिसाध्य
 स्तकन्यकाम पत्नीमरिससिद्धस्त अर्थरिर्मृ
 लचातकः ॥ पशुदोषेषु सर्वत्र मायां कामम
 यापि वा तिस्रावा दोषि यंदद्यात्तद्वृषणा वि
 मुक्तये इति तंत्रमार्गं ॥ इति श्रुतं यद्वचनं

अक	इ	आ	ऊच
खर	ध	खर	फ
गोड	लृ	गोड	लृ
व	म	अ	इ-य
इचन	ज	इग	टफ
	ह	ध	व
अः त	पेठल	अंल	पट
स		ष	र

[illegible]

नामोदलादकटवाङ्मनभक्तशेषं ज्ञातोभयो
 रधिकशेषऋणं धनं स्यात् ॥ अर्थः ॥ य
 स्मिन्कोष्ठे साध्यसाधकयो रदृक् दृश्यते तत्कोष्ठ
 स्थितो कंठद्वयसंख्याकैः पुरयिताष्टभिः भागमा
 दयेत् सर्वत्र दृष्टान्मृष्टभिरेव दारकाभावात्स
 मपर्यन्तावस्थानं षकालकाल इति वचनद्वयं सि
 हांकप्रदर्शकमिति निष्कर्षः ॥ प्रकारान्तरमा
 ह ॥ तथा च सन्दरीरदस्पृष्टौ ॥ पूर्वापरायतं
 लेख्यं गेयाद्वादशकं क्रमात् क्रमेणैवात्र जायते
 कोष्ठान्येकादशक्रमात् तेषु वर्णाहिलिखेन्मन्त्रीस्व
 रादिक्रमयोगतः द्वौ द्वौ स्वरोपंचसकोष्ठकेषु शे
 षान्स्वराषट्स्वषडेकमकम् कादीनदशेषाधि
 लिखेत्ततर्गोनेकैकमेकादशमात्रकेषु साध्या
 काबिलिखेद्वर्धसाधकां कानथोलिखेत् इन्द्र
 दीनेत्रेत्यादि ॥ मन्त्रीयद्यधिकं कस्यात्तदा मन्त्रं ज
 पेत्सुधी समेपि च जपेन्मन्त्री न जपेत् ऋणाधिके
 गुणिनेतकृतां कानां यच्छेषं जायते स्फुटं तदं
 कं कथयाम्यत्र द्वादशागारसंस्थितं षकालका
 लवियदग्निमद्रवेदवाकाशमृत्युदहनाः
 खलसाध्यवर्णाः युग्मद्विपंचवियदस्वरयु—

२

श्रा० शोकयोमाधिवेदशाशिनः खलसाधकार्णाः
 क० अन्यप्रकारमाह ॥ कोष्टान्येकादशान्येववेदेन।
 ११ पुरितानिच अकारादिहकारान्तलिवेः कोष्टे
 पुनत्ववित प्रथमपंचकोष्टेषु क्रसुदीर्घक्रमेण
 त द्वयंद्वयंलिवितत्रविचारेखलसाधकः शेषे
 ष्वैकैकशोवर्णागतक्रमशस्तलिवेत्सुधीः षंका
 लकालेत्यादि ॥ अस्यार्थः ॥ साध्यवर्णान्तर
 व्यंजननृपेणपृथक्कृतार्धकालाद्यंकेर्गुणिताकृ
 ता तथासाधकनामाक्षरात्सुगद्यैरंकेर्गुणायि
 ताष्टसंख्याभिर्दत्ता उभयोश्चसाध्यसाधकयोःशे
 षस्याधिकनृपस्यऋणोधनेज्ञातामंत्रंदद्यात् ॥
 मंत्रःशेदृणीभवति ॥ तदाशुभदायकोभ
 वति यनीचेतथा ॥ इन्द्रक्षनेत्रेत्यादि ॥
 नामाद्वलादिवचनेतविस्रविषयरामार्शीनच
 न्द्रिकाष्टतत्वात् प्रकारान्तरमाहतंत्रराजे ना
 माद्यक्षरमारभ्ययावन्मंत्रादिसंभवेत् त्रिधा
 कृत्वास्वरेः हत्वातदन्यदिपरीतकम् साधका
 नामाद्यक्षरतो गणनयायावन्मंत्रादिमाक्षरं
 तत्संख्यात्रिधाकृत्वासप्तभिः हत्वाधिकंऋ
 णंशोषंयनस्यात् ॥ तदन्यदिति ॥ ० ॥

मंत्राद्यक्षरमारभ्यावत्साथकनामाद्यक्षरंभ
 वेत्तत्संख्यसमगुणंकृत्वात्रिभिर्हरेत् साध्यना
 मदिगुणितंसाथकेनसमन्वितं अष्टभिः च।
 हरेच्छेषंतदन्यदिपरीतकं अस्यार्थः साध्यना
 मस्वरव्यंजनभेदेनसंयोज्याष्टभिर्हत्वाऋणांथ।
 नंज्ञेयंतदन्यदिति साथकानामाक्षरांस्वरव्यं
 जनभेदनेदिगुणीकृत्यसाध्याक्षरेणसंयोज्या
 ष्टभिर्हत्वाऋणांथनंज्ञेयेमिति ॥ ऋणथनच
 क्रम ॥ वनचक्रंप्रवक्ष्यामि

६	६	६	९	३	४	४	-	-	-	३
१४	१०	२	१२	१५	६	४	३	०	८	११
अ	इ	उ	ऋ	ॠ	ए	ऐ	ओ	औ	अं	अः
क	ख	ग	घ	ङ	च	छ	ज	झ	ट	ठ
व	भ	म	प	फ	ब	भ	य	र	ल	व
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११

न्योतिरागमसःमतेमंत्राणामरिशोथार्थनामाद्य
 क्षरपूर्वकं अष्टौकोष्ठान्तमापाद्यवर्गीन ॥

ऊवेरभेदात् एकैकमीशाननिशाचरेत्त कृताश
 वाथोर्विलिखिततोर्णान वेदाग्निवक्रियुगलम्
 वणाक्षिसांख्यान्वेष्टुवाणशरपंचचतष्टयात्तान
 मेषादितः प्रोविलिखितसकलोक्तवर्णान्कन्यागताम्
 विलिखितसमाध्यवर्णान तथाचवृद्धमर्त्यसूक्तै वे
 दाग्निवक्रियुगलद्विवाणवाणेषुवाणेषुपयोधिसंख्या
 न मेषादिकोष्टेषुभिलिखितवर्णान्खडेवशादीर्युवतौ
 लिखित्वा तथाचसारसंग्रहे चतुर्भिर्यादिभिः सा
 थंस्यात्सकारम्भमीनगइति शारदायां बालंगौरंख
 रंशोणंशमीशोभेतिराशिषु क्रमेणभेदितावर्णाः
 कन्यायांशादयस्थिताः तथाचवराहसंहितायां न
 मःसराशितोवर्ज्याः षष्ठाष्टरिःफगाःशुभाःएक
 द्वित्रिचतःपंचसमाख्यदशरुद्रगाः लघोथनंभ्रातृ
 वन्धुपुत्रशत्रुकलत्रकाः वैलवमतेतशत्रुस्थानेवन्धु
 रितिपाठः मराण्यधर्मकर्मयव्ययहादशराशयः
 नामाननृपमेतेषांशुभाशुभफलंदिशेत सराशोमं
 त्रराशयनंगणनीयाविचक्षणैः राशीनांशुद्धताज्ञेय
 त्पजेच्छत्रमृतिव्ययं तत्रायमुपदेशः पूर्वपश्चिमा
 यतंरेखाद्वयंदक्षिणोत्तरायतंरेखाद्वयंईशानादिको
 णेषुरेखाचतुष्टयं तत्कोष्टेषुपंचाशद्वणामेषादिना

श्री.
क.
१३

13

वक्ष्यमाणक्रमेणालिखितं अथाइई मेघे उडुअर
दृषेअरल्लमिथुने एपेककटे ओओसिंदे अंशः
शषसहस्रः कन्यायां कावगचटतलायां चछन
कडु. दृंशिके टटडळण यनवि तथादयनमकरे
पफवभमक्रमे यरलवमीने॥ लग्नोयनमित्यादि
क्रमेणगणनीये मीनेतकारमितिकेचित् चतुर्भिर्घा
दिभिःसार्थस्यात्तकारस्तमीनक इतिवचनात् ॥
वागहीतंत्रे ॥ एकौवाप्यथपंचमोयनवसोराशोस्त
काभ्यान्ववोराशोस्यादृशमोद्वितीयसहितः षष्टोभ
वेत्सकाः रुद्राग्निसरसंख्यायानिगदितोमंत्रः स्वयंपो
षकः स्याच्चदष्टमवत्सरश्रुतिमितिमंत्रः स्वयंचातकः
लग्नोयनेभ्रातृशत्रुपुत्रमित्रकलत्रका मरणायर्मकमी
यव्ययाद्वादशराशयः अत्रराशिचक्रेचतुर्थस्यानेशय
नतवन्थः एवंषष्टस्यानेवन्थुः नशत्रुरितिकाश्रितत
च्चितनीये इतिराशिचक्रं ॥ अथनक्षत्रचक्रं तथाच

योगिनीतंत्रेअरसिधुदिप्र
वक्ष्यामि शिष्याणांहितः।
काम्ययापूर्वापरायतारोवा
दशदेयःप्रयत्नतः उदरसि
णादीर्घाश्चरोवादेयाश्चतष्टये

मि उडुअर दृ	मेघे अथाइई	यरलव मी
पपे कके ह	ओं	नयदयन मं
मिं ओ ओ	कावगचटत लायां	टटडळण धं

नवत्रितयसंयुक्ताः कोष्ठानां सप्तविंशतिः जायते
चतुर्थाऋष्याहिलिवेदार्णस्ततेषु च पक्षैकत्र्यधिकं
पावनिभुजशशिपुण्यादपत्तायगैदकद्वित्रिद्वय
वनिशशशिह्येकपत्ताग्रिवेदाः अश्वत्थादिक्रमे
एतत्तरमिदगदितेशेषभेविंशसर्गोत्तमनक्षत्र भेदा
दध्यपरिगणयेज्जन्मसमृतक्रमेण जन्मसंपदिप
त्तिसंप्रत्यरिः सायकोबुधः मैत्रं परममैत्रं च जन्मा
दीनि पुनः पुनः गणयेत्तत्क्रमादेव फलं नामानु
वृत्तः जन्मत्तेन भवेद्दानिः सम्पत्तिः स्यात्सम्पत्तिः
दि विपत्तारैर्विपत्तिः स्यात्तेमेमंगलमादिशेत् प्र
त्यगेशचरुद्विः स्यात्सायकेसिद्धिसाधनम् वयत्ते
चवयोत्तेयोमित्रोत्तेमित्रवर्थनं अतिमित्रेभवेत्सौख्यं
ताराचक्रमितिः स्मृतं विपदयः प्रत्यरिश्चपरित्या
ज्यामनीषिभिः निजनामादिकं वर्णमादाय पुरतः
प्रियेनामाद्यत्तरपयन्तंगणनीयश्चसूरिभिः इत्या
ज्ञातराशिषिषयं ज्ञातेततदेव सिद्ध्यर्थमाह पूर्वा
परायतांदशगेयांदत्तादक्षिणेत्तरायतांचरैवाच
रैवाचतष्टयंदत्तासप्तविंशतिकोष्टेषु वक्ष्यमाण
क्रमेणपंचाशदार्णहिलिवेत् तद्यथा अश्वत्थनी
देवगणः इभरणीमानुषः ईडुरुक्तिकाशतसः

ग्रा. अरुल्लल्लोदिणीमानुषः परगशिः देवः पे
 क. आद्रामानुषः ओशैपुनर्वसः देवः कः पुष्यः देवः
 १४ खगवुशेषागत्तसः चटमचागत्तसः चपूर्वफल्गु
 १५ नीमानुषः फड. दस्ता देवः दृढवित्रागत्तसः ड
 स्वातिदेवः ङाविशाखागत्तसः तथदग्रनृगथादे
 वः धन्येष्टागत्तसः नपफमूलगत्तसः वपूर्वषाढा
 मानुषः भउत्तराषाढामानुषः मश्रवणादेवः पर
 धनिष्टागत्तसः लशतभिषामानुषः वशापूर्वपद
 पदामानुषः षमहउत्तरभद्रपदामानुषः श्रंश्रः
 लंत्तः रेवतीदेवः तृतीयपंचमसप्तमवर्जनीयानिन
 तत्राणि सनत्तत्रादेवगानीयं सनत्तत्राज्ञानेस्वनामा
 यत्तरसंवन्धिनत्तत्रादेवगजनीयं प्रादक्षिण्येनगणा
 येत्साथकात्तरतः सथीरिति ॥ तथाचन्योतिषे ॥
 दस्तस्वातिमृगाश्विनीहरिगुरुषोस्मानृगथादितिश्चा
 न्द्रारोहिणीचोत्तराणिभरणीपूर्वाणिभानिश्चान्द्राशत्र
 ये ज्येष्ठाश्लेषविशाखमूलवट्टावसृष्टिचित्रामयाः क
 ण्यान्तमुनिभिः यथाक्रममिमेदेवानरागत्तसाः ॥
 ज्योतिषे ॥ कटपयवर्गभवैरिहपिगडान्तेयर
 त्तरैरंकाननेने शून्यं ज्ञेयं तथा स्वरैरत्तरैरेव
 म ॥ ॥ पितृसंयुक्तेग्रत्तरै ॥ ॥ ० ॥

शारदातिलके ॥ प्राप लो भा पटु प्राज्य रुद्र स्था
 वि रु रु करः लोकलोप पटुः प्रयः वाव लो
 चो भेषुभेदितः वर्णावक्रमात्स्वरान्येोत्तरेवत्येश
 गतौतिदा गवाक्षतंत्रे प्रायेसमोगुणवेदंरूपंरूपंय
 संशशी प्रायेप्रायंतथाचन्द्रेतिप्रायेसमोयुग्मके गु
 णोक्तगुणत्रिः सोमयमानेसोमायंगुणाः वेदंवेतित्य
 मेदट्कंस्तसंख्याश्रुत्यसेनिपिः स्वनामायस्त्वस्य
 तत्तत्रेणामंत्रायस्त्वस्यविचारः रसाष्टनवभद्राणि
 युग्मयुग्मप्रभेदतः इतराणि नभद्राणिज्ञातव्यंमं
 त्रकोविदः तथाचमंत्रचाटुमणौ आरभ्यजन्मन
 तत्रमंत्रतावसानिकं युग्मंतावद्व्यंचतष्टयमिति
 इतिनक्षत्रचक्रं तथाचगन्धर्वतंत्रे चक्रंवक्ष्येकडमा
 र्थप्रसिद्धंसवसिद्धिदं मंत्राणांग्रहणमंत्रीसर्वथा
 त्वविचारयेत् राशिचक्रेलिखेमंत्रीवर्णाह्नीवविव
 र्जितान् अकारादित्कारांताविलिखेत्क्रमतःस्व
 धीः आदिकोष्टेयथावर्णाजायन्तेकडमाः क्रमात् वि
 लिख्यगणयेज्जमनीमायस्त्वस्यपूर्वकं सिद्धसाध्यम्।
 सिद्धारिक्रमेणैव

अभा प्रसि	र भ	इउरु रुति	रु रु	प प	दे श	जेजे प	कति नृप	रग म
वट म	व ह	ऊज उ	ऊरु रु	ट ह	उ ता	ऊ ति	वस ह	य जे
नपफ म	व ह	भ उ	म म	य य	न श	वश ह	उ ह	ल म

श्रा-
क-

१५

15

पुनः पुनः यदि मंत्रानशोभने विचारेण कथां च न
तदा निषेदमाश्रित्य गृह्णीयात् मंत्रमुत्तमे अन्यश्च ॥
प्रकारादिसकाराने च क्रमार्गक्रमेणात्त मेषादितो
पिमीनान्तंगणयेत् क्रमतः सथीः नमः सनामतो मे
त्रीयावन्मंत्राय मन्त्रं सिद्धः साध्यः ससिद्धोरि पुनः सि
द्धयः पुनः नवैकपंचमे सिद्धः साध्यः षट्दशायुगम
के ससिद्धसिसमके रुद्रे वेदाष्टहादशेरिपुः एतत्ते क
थितं देवि अकडमादिकमुत्तमे ॥ इदं तगोपालविषा
यं उक्तं पाशांशं कुशे ॥ उदिता संमहाचक्रं कथयामि
समासतः षट्कोणविलिखेच्चक्रं समरोधे मनोहरम्

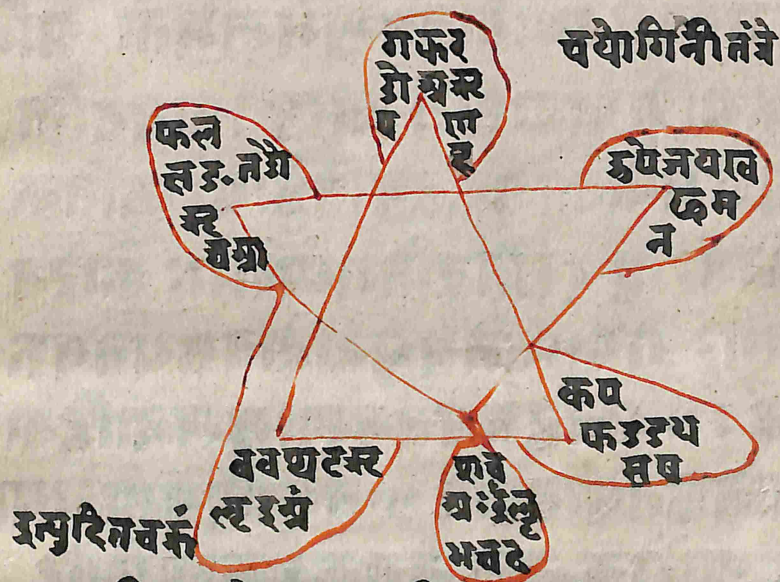
श्रावक मि इगणः	मे अकडम	मूः ठभ मी टं
क इचतल		गौडफ मे
उटथवे मि रु व	पछथव तं	गोकपह वे सपेजन

पूर्वादिविलिखेद्दार्णना
दितांतायथा क्रमात् उ
दिते संपदद्विष्टाद्वितीये
संपदोत्तयः तृतीये च धृति
विन्याश्चतुर्थे वन्युविस
वः पंचमे मंशयात्मा

त्वष्टे सर्वविनाशकः सनामायत्तरादिमंत्रान्य
स्तरपर्यंतं गणनीयम् ॥ गफरौचुक्रणापद
फलदाड. तडौ टाचल्लथवथटल्लडग्रेण
दग्रः ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

ईल्लभत्त कएक उदयमष रुपेजयलफमन

पूर्वोत्तरत्रयं

पश्चाद्गण्या

द्राघशेहिणी

इमानिमान

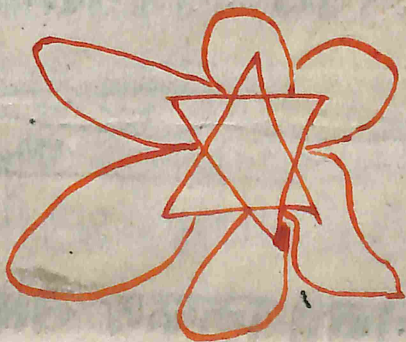
षान्याहुः न

दत्ताणिमनी

विणः ज्यष्टा

शतभिषग्म्

लयनिष्ठाशेषकृतिकाः विज्ञामन्त्राविशाखाः स्युस्ता

राशदसदै

वताः अस्मि

नीरेवतीपुष्प

स्वानिदलपु

नवसः अनू

राधास्वामि

शः श्रवणादे

यतारकाः इदं चक्रं नक्षत्रे चक्रान्तर्गतम् तेनैवास्प
चरितार्थत्वात् पृथगुपादानेन तस्य प्रदायानुशेधात् अ
थ नाडीचक्रं तथा च तन्त्रे एकानाडीस्थिताय स्पृशुमं
शदेवताः

श्रुत्याश्रु	इ भ	ई उ रु	अरुल	पे	पे आ	ओ ओ	कति	खगश्रु
चल	व ह	फज उ	वषह	टह	इस्वा	फला	तणदश्रु	यन्ते
नपफ	व ह	भ उ	मश्रु	थर	लश	वश	पमह	तः श्रु

श्रा.
क.

१६

16

तत्र दोषो रुजं मृत्युं क्रमेण फलमादिशेत् ॥ न तत्र
मेकं यदि भिन्न राशिर्न दम्पती तत्र शुभं लभेतां अभि
नयं तद्यदि चैक राशिस्तदा शुभं स्यान्मुनयो वदन्ति
तथा च न्योतिषे ॥ सर्पाकारो चटन विशेषः कृतिक
माख्यमद्वैतशेषः पृष्ठे सतदतिमध्ये रोगः कोडेव
निता विन्न वियोगः गेयाभिनेयघुहादो वक्रधनवक्र
सतवदतिवराहः ॥ एतद्वक्रवचनस्यामूलत्वाद्विवा
हप्रकरणीयत्वानेष्टतर्भावइति ॥ तथापि सप्तदाया
वरोधाह्नितं श्रादौ कुलाकुलंचक्रमकथाव्यंदि
तीयकं रतीयरागधन्यावंचतर्थवर्गसंज्ञकम् ॥

पंचमं — शिवक्रं स्यात्पष्टं नक्षत्रचक्रकम् सप्तकं गण
चक्रं स्यादष्टममकडसंस्तरतम् नवममुदितंचक्रं द
शमं नाडिकाकयम् उक्तं नानाविधंचक्रनानातंत्रस्य
दर्शनात् वाराहीतंत्रे ॥ ताराचक्रं राशिचक्रं ना
मचक्रंतथैव च अत्र चेच्छस्त्रमंत्राणां नान्यचक्रं वि
चारयेत् ॥ अथापवादः ॥ तथा चोक्तमग्निपु।
राणे ॥ दंसस्याष्टाक्षरस्यापि तथा पंचाक्षरस्य
च नपुंसकस्य मंत्रस्य सिद्धादी नैव शोध्येत ॥

शारदातिलके मंत्रविद्याविभागेन त्रिविधामंत्रज्ञा
 तयः मंत्राः पुं देवताज्ञेया विद्यास्त्री देवता स्मृता पुं स्त्री
 न पुंसकात्मानो मंत्राः सर्वे समीरिताः ॐ मंत्रा ॐ फट्
 नास्य हि यान्तास्य स्त्रियो मताः न पुंसकानमंतौ
 स्यभिचने मनवः त्रिधा शास्त्रास्ते त्रिविधामंत्रावश्य
 शास्त्रभिचारके विचार्य नियतं मंत्री गृह्णीयात् सर्व
 सिद्धये मंत्रे विना नैव सिद्धिं कुर्यात्पि जायते नृणां म
 यामले नृसिंहा कं वराहाणां प्रसादप्रणावस्य च पि
 ण्डिताक्षरमंत्राणां सिद्धादी नैव शोधयेत् पिण्डिता
 क्षरमंत्राणां संयुक्ताक्षरमंत्राणां तथा चोक्तं सारसं
 दितायां तथैकाक्षरकूटचमालामंत्रे तथैव च नि
 त्यानां द्वे स मंत्राणां सिद्धादी नैव शोधयेत् तथा च ग
 णेशविमर्षिणां पकाक्षरे तथा कूटचमालामंत्रे त्रिवि
 नके समलब्धसिद्धादौ नैव शोधयेत् त्रै
 ल्लेषु च मंत्रेषु केचिदिकं ति पिण्डिता विंशत्यर्णाधि
 कामंत्रामालामंत्राः प्रकीर्तिताः देवीपुराणे ॥ का
 लिकायां च तारायां ऊलकायां त्रिकूटके तथैकाक्षर
 कूटेशिवपंचाक्षरे तथा षडक्षरे ततस्यैव विस्मरणा
 क्षरे तथा विस्मोदादशवर्णे च रामचन्द्रेण तारके वै
 ल्लेषु च भैरवां सुन्दरी मंत्रवर्यके सारस्वते ववाली

ग्रा.
क.

१५

17

यांसिद्धादीनैवशोधयेत् । वैलवेषुचमंत्रेषुकेचि
दिच्छंतिपण्डिताः ॥ वस्तुतस्ते ॥ इदं प्रशंसापरे स
र्वत्रविचारस्यावश्यकत्वं अन्यथादुरदृष्टवशाद्
णमंत्रस्यैरिमंत्रस्यस्वभादौ प्राप्नोततदोषस्यदृष्ट
त्वादितिमांप्रदायिकाः प्राप्नोति ॥ आराधनाया
त अथमासफलंवक्ष्येयामलकोकमेणात यत्ता
त्तामानवानित्येमा मुपुःमासनेफले वैशाखे तस्य
भादीत्ताविपुलांश्रियमादिशेत् ॥ ज्येष्ठे रसुप्रदा
चैवग्राष्ठादेसखसंपदः ॥ आश्विनीरत्नहानिः स्या
द्वाट्रेण्डः खदामता ॥ आश्विनीरत्नसिद्धिसात्कार्ति
केज्ञानसिद्धिदा मार्गशीर्षसखावासि पौषज्ञानवि
नाशिनीमेथादृष्टिकरीमाचे फाल्गुने सर्ववश्यक
त चैत्रे पीडाप्रदा चैवमलमासे विवर्जयेत् ॥ चैत्रे
पीडाप्रदा चैवमलमासे विवर्जयेत् चैत्रे न गोपाल
विषयं गोतमीतं ज्ञेयात् तथाच मधुमासे भवेद्दी
त्तादुःखायेत्यादिवचना नान्यत्रनिषेधः दीत्ताका
लप्रवक्ष्यामि साधकानां सखावदं ॥ देवीपुराणे शार
त्काले च वैशाखे दीत्ताश्रेष्ठफलप्रदा फाल्गुने मार्गशी
र्षे च ज्येष्ठे दीत्तातमथमा श्रवादे माचमासे च कनिष्ठा
मा प्रकीर्तिता निरुद्धा आश्विनी पौषे तथा भाद्रपदे पुच

निर्मितेषु पिमासेषु दीक्षाग्रहणशुभा विषुवेषु
यनउदेंद्रे संक्रांत्यां मदनोत्सवे दीक्षाकार्याष्टकाले
पवित्रीगुरुपर्वणि गुरुपर्वाह वसिष्ठसंहितायां
षष्ठीभाद्रपदे मासि श्वेत्कृष्णचतुर्दशी कार्तिके नव
मीशुक्ला तृतीयामार्गशीर्षके पौषस्य नवमीशुक्ला
माघे चैव चतुर्थिका फाल्गुनी नवमे शुक्ला चैत्री काम
त्रयोदशी वैशाखे चतुर्था चैव ज्येष्ठे दशाहरा तथा आ
षाढे पंचमीशुक्ला प्रावणी कृष्णपंचमी पताणि गुरु
रुपर्वाणि तीर्थान्या रुर्मनीषिणः मंत्रमुक्तावल्याः ॥
शुक्लपक्षे प्रकुर्वीत कृष्णसेवा देशिका तमः शुक्ले सर्वस
रदिः स्यात्कृष्णसेवा देशिका तमः शुक्लपक्षे प्रथमतो
भवेत् राजमार्तोदये गुर्वर्कभार्गवाशुद्धो दीक्षाद्वारि
कारिणि शुभे क्रि शुभलये च दीक्षे स्वर्यप्रदायिनी रु
द्रयामले शुक्लपक्षे शुभा दीक्षा कृष्णपक्षे पंचमादिना
त दीपोदौ व्रतदीक्षां च न कुर्यात् मंत्रवित्तमः शरत्का
ले युगाद्यायां ग्रहोचन्द्रसूर्ययोः आराधने च दुर्गायाः
कुर्याद्दीक्षां प्रसन्नधीः ब्रह्मैव वर्ते संक्रांत्यां ग्रहणउ
देंद्रे दीक्षां कुर्यात्सदा बुधः सूर्यग्रहणकालस्य समानो
नास्ति भूतले अत्र यत्कृते कर्म अनंतफलदं भवेत्
नवारतिथिमासादि शोधनं सूर्यपर्वणि सूर्यग्रहण

श्रा.
क.

१८

१८

कालेचरविसंक्रमणतथा अत्रलग्नादिशुद्धिचन
कुर्यात्संज्ञितमः बृहत्सप्तमः ॥ ग्रहोचतया
तीर्थेनास्तिकालनिश्चयः सतीर्थैर्कविधौ श्रमेदंत
थावनपर्वणिमंत्रदीक्षाप्रकुर्वाणामासत्तादीत्रशोध
येत ज्येष्ठस्य शुक्लद्यादश्यांतत्तुपर्वाभिधीयते चैत्रस्य
शुक्लद्वादश्यां दामनेपरिकीर्तितं शिशिदिनकर
योग्रहो जन्मनिमिषस्य मकरसंक्रांत्या करुणा
समयोचगुरोर्नेक्षतेर्त्तादिदीक्षायां सोमग्रहेविष्णु
मंत्रं सूर्योशाक्तं न चाचरेत् अथवा न्यप्रकारेणादी
क्षाग्रहाणमुत्तमं शिष्यानाह्वयगुरुणा कृपयादी
यते यदा तदा लग्नादिकं किंचिन्नविचार्य कथंचन
सर्ववाराग्रहाः सर्वे नक्षत्राणि च राशयः यस्मिन्नद
निसंतष्टो गुरुस्सर्वेषु भावद्वाः संतष्टो हि गुरो यत्र
संतष्टः सर्वदेवताः यदैवेच्छात्तादीक्षागुरोराज्ञानु
चूपतः न कालनियमस्तत्र न देवनि यमस्तथा
गुरुं संतोषयेद्भक्त्या स्वयमेव तथा भवेत् ॥
अथ तिथिफलम् ॥ अथ तिथिफलं ब्रह्मेया
मलाक्तक्रमेणाच ॥ प्रतिपत्संस्कृतादीक्षाता
ननाशकरीमता द्वितीयायां भवेत्तानंतर्तीयायां
यां शुचिर्भवेत् चतुर्थीयननाशस्यापंचिम्यां ॥

बुद्धिवर्धनं षष्ठांज्ञानक्षयं सौख्यं लभते सममीदिने
 अष्टम्यां बुद्धिनाशः स्यान्नवम्यां मरणं भवेत् दशम्यां
 राजसौख्यं च पकादृश्यां शुचिं भवेत् द्वादश्यां सर्वसिद्धिः
 स्यात्रयोदश्यां दरिद्रता तिर्यग्योनिचतुर्दश्यां किमिमां
 सावसानके पक्षांते धर्मसिद्धिः स्यादस्राध्यायं विवर्ज
 येत् सन्ध्यागर्जितनिर्घोषभूकस्योल्कानि पातले त्रि
 रात्रं वर्जयेत्तन्त्रीश्रुत्युक्तानपि वर्जयेत् तथा च वसिष्ठ
 संहितायां ॥ द्वादश्यामपि कर्तव्यं त्रयोदश्यामपि वा
 त्रयोदशी विद्वानेयतद्विषयं तथा द्वादश्यामपि रा
 मार्चनचंद्रिकायुतवचनात् त्रयोदशी च दशमी प्रशस्ता
 सर्वकामदेति सनत्कुमारसंहितायुतवचनादिति ।
 श्रित्यं वाराणां च फले वक्ष्ये सर्वतंत्रानुसारतः रवौ ।
 गुरौ तथा सोमे कर्तव्यं बुधशुक्रयोः रविवारे भवेद्विद्वत् ।
 सोमेशांति भवेत्किल आयुरंगारको हंतितत्र दीक्षां वि
 वर्जयेत् बुद्धेः सौन्दर्यमाप्नोति ज्ञाने स्यात्तद्वदस्यतो शु
 क्रे सौभाग्यमाप्नोति यशो हानि शानश्चरे नक्षत्राणां
 फलं वक्ष्ये दीक्षोक्तानां समासतः कृत्वा दीक्षां तत्रैव स ।
 दसत्फलमाप्नुयात् तथा च ज्ञानमालायां अश्विनी रोहि
 णि स्वाति विशाखा दक्षिणेषु च ज्येष्ठोत्तराश्रयेष्वेवं कुर्या
 तंत्राभिषेचनं रोहिणीश्रवणा द्वाचयनिष्ठा चोत्तराश्रयं

श्रा.
क.

१५

१५

पुष्पः शतभिषकचैव दीक्षा नक्षत्रमुच्यते ॥ तथा च
सारसंग्रहे ॥ अश्विनीश्रवणाद्रीश्वरेवतीचोत्तराश्रयं
पुष्पः शतभिषकचैव दीक्षादिपुष्पकीर्तिताः ॥ तथा
च यामले ॥ अश्विन्यां सखा मा मोति भरणं मरणं भुवं
कृतिकायां भवेद्दुःखी रोहिण्यां वाक्यतिर्भवेत् मृगशी
र्षसखा वासिराश्रयां वन्तु नाशने पुनर्वसूथनाह्नः
स्वात्पुष्पेशाश्रुविनाशने अश्लेषायां भवेत्स्वप्नमन्वायाह्नः
त्वमोचने सौन्दर्यपूर्वफल्युत्प्राप्ता न्यनसंशयः ज्ञा
ने चोत्तरफल्युत्प्राप्ते चैव वलीभवत् विज्ञायां ज्ञान।
सिद्धिः स्वास्तौ शश्रुविनाशने। विशाखायां भवेत्सौख्य
मनूराधा च बुद्धिदा ज्येष्ठायां सतदानि स्यात्मूलायां की
र्तिवर्धने पूर्वषाढोत्तराषाढे भवेतां कीर्तिदायके अ
वोच भवेद्दुःखीयनिष्ठायां दरिद्रता ॥ बुद्धिः शतभिषा
यां च पूर्वभाद्रासखप्रदा सौख्ये चोत्तरभद्रायां रेवत्यां की
र्तिवर्धने ॥ दीक्षायोगं प्रवक्ष्यामि। रुद्रयामलदेशितं
वृषे सिद्धे च कन्यायां धनुर्दीनाय लघुके च नूतारा
नकूले च दयादीक्षां सदा गुरुः स्थिरलघुविस्म
त्रे शिवमंत्रे च रंभुमं दिः स्वभावगतं मंत्रं शक्ति
मंत्रेषु शस्यते निषिद्धमासेषु ततदिशोषो मुनिभे
दतः षष्ठां भाद्रपदेऽप्येतथा कृष्णा चतुर्दशी ॥

कार्तिकेनवमीशुक्लामार्गेशुक्लादतीयका पौषेचन
 वमीशुक्लामाघेशुक्लचतुर्थिका फाल्गुणेनवमीशु-
 क्लाचैत्रेशुक्लचतुर्दशी त्रयोदशीतिवायाठः ॥ वैशा-
 खेचाक्षय्याचैवज्येष्ठेदशहगतिथिः आषाढेपंचमीशु-
 क्लाश्रावणेशुक्लपंचमी एतानिदेवपवाणितीर्थको-
 टिफलंलभेत ॥ मतान्तरंच ॥ चैत्रीत्रयोदशीशुक्लावै-
 शाखेकादशीसिता ज्येष्ठेचतुर्दशीकुस्माश्राषाढे
 नागपंचमी श्रावणोकादशीभाद्रेरोहिणीसहिता
 ष्ठी अश्विनीचमहापुण्यामहाष्टम्यप्पभीष्टदा का-
 र्तिकीनवमेशुक्लामार्गशीर्धेतयासिता षष्ठीचतु-
 र्दशीपौषोमाघेचैकादशीसिता फाल्गुणेचसिताषष्ठी
 चेतिकालविनिर्णयः ॥ योगिनीतंत्रे अयनेग्रहणो
 चैवविष्ववेचन्द्रसूर्ययोः रविसंक्रांतिदिवसेयुगाया
 यामसुरेश्वरि मतंतशास्त्रसर्वासमहापूजादिनेतथा
 चतुर्थीपंचमेचैवचतुर्दश्यष्टमीतथा तिथयः शुभ-
 दःप्रोक्ताइत्यादिवचनाचतुर्दश्यष्टमीतिशक्तिविष-
 यम् चतुर्थीतिथिर्गणेशवचने । तत्तत्कलो- क-
 तात् निर्दितेषुपिकालेषुदीक्षोक्ताग्रहणेशुभा स-
 र्यग्रहाणकालम्वसमानोनास्तिभूते तत्रयद्यत्क-
 तंसर्वमनन्तफलदंभवेत् रविसंक्रमणोचैवसूर्य

ग्रा० ग्रहोतथा तत्रलगादिकं किंचिनविचार्यकथंच
 क० न ॥ एवंचन्द्रग्रहोपितथा ॥ अमावस्यासोमवार
 १० भौमवारीचतर्दशी सममीरविबारेचसूर्यपर्वशतैः
 28 समाः ॥ वाराहीतंत्रे ॥ शुक्रोक्तोयदिवाहृदोगुर्वादित्यो
 स्या भवेद्यदि मेघवृश्चिकमिहेषुतदादोषनविद्यते ॥ दी
 तानेप्रवक्ष्यामिनानातंत्रानुसारतः गोशालायागु
 रोगेदेदेवागारेचकानने पुण्यक्षेत्रे तथा ध्यानेन
 दीतीरेचस्वाश्रमे धात्रीविलसमीपेपर्वताग्रेगुदास
 च ॥ गंगायांतत्कृतं सर्वकोटिकोटिगुणं भवेत् अथ
 भक्ष्यं प्रवक्ष्यामिमंत्रिणां सर्वसिद्धिदं ॥ तथा चोक्तं शा
 रदातिलके ॥ भक्ष्यं द्रविष्यं शाकारिविहितं च फलेषु
 यः मूलं सत्कुर्यवोत्पन्नो भक्ष्याण्यतानि मंत्रिणां ॥ त
 था चोक्तं सारसंग्रहे ॥ दीक्षां कृत्वा यदा मंत्री उपवासं स
 माचरेत् तस्य देवः सदा रुष्टः प्राप्य पतति मूर्धनि दाता
 गृहीतानोपोष्ये उपवासः श्रियं हरेत् तस्मादन्नं समश्री
 याद्द्रविष्येन शोकरि ॥ इत्याग क ल यां ती य प लः त
 स्माद्गुरुमाश्रित्य त्यागमोक्तेन वर्त्मना दीक्षां कुर्युः प्रयत्नेन
 साधकाः सिद्धिं कांक्षिताः प्रसंगादागमस्य प्रशंमालिखि
 ते नित्यपूजां विनियत्यदादवत्प्राणमेद्भुं ततश्च प्राणमेद्भु
 नुमातरं पितरं पितरं तथा ततो भिलषितो विद्यामभ्यसे
 दुरुसनिधौ ॥

यदायं सर्वशास्त्रार्थज्ञानेति च जगद्विधाः तदा लो-
कद्वयार्थे च ज्ञानशास्त्रं समभ्यसेत् न ज्ञानेन विना
मुक्तिज्ञानं भक्तिं विना न हि भक्तिस्तु भागवद्भक्तसं-
गेन परिजायते बहूनि ज्ञानशास्त्राणि संतीवसि-
माण्डले यस्य यानि मनो ज्ञानानि तानि समण्डले
यस्य यानि मनो ज्ञानानि तानि समभ्यसेत् एकेन
मुनिना प्रोक्ताः प्रकारा बहवस्तथा किं सत्यं किं मत-
यं वा नासत्यं विकलानराः तेनागसंज्ञानशास्त्रम-
भ्यसेत्प्रयतः शुचिः आगमे सर्वशास्त्राणि स्याग-
मे सर्वदेवताः आगमे सकले पुण्यमागमे किं न ल-
भ्यते आगमे यत्नं लभ्येत ब्रह्माण्डतन्त्रं लभ्यते आग-
मे शिववक्त्रात्गतं तन्त्रं गिरिजासावं मलत्रयविनाशा-
यत्तस्मादागम उच्यते शरीरोत्पत्तिर्जीवैवमायीशा-
रीरकर्मणाम् ज्ञानं तेनाहृतं विद्मि भववन्धप्रवर्त-
कं शरीरोत्पादको विसृज्यस्तद्भक्त्या तन्निर्हंतति ज्ञाना-
र्थं भक्तियोगस्य तस्मादागममभ्यसेत् तस्मादीक्षोप्र-
कृवीत स्यागमोक्तेन वर्त्मना अथ दीक्षाविधिं वक्ष्ये मं-
त्रिणां दितकाम्यया विना तथानलभ्येत सर्वमंत्रफ-
लयतः चतुर्विधा सा सन्दिष्टा क्रियावत्यादिभेदतः ।
क्रियावती वरुणमयी कलात्मा वेदमप्यपि तत्र क्रिया

ग्रा.

क.

२१

21

वतीदीक्षावक्रान्निगद्यते पुनर्वेदमयीयोगगो-
प्याशिष्यप्रबोधिनी अथकलावतीदीक्षाविधानंचाभि-
धीयते ॥ तथाचशारदातिलके ॥ देशिकोविधिव-
त्तात्ताकृत्वाष्टर्वाङ्गिकीः क्रियाः यायादलंकृतोमौ-
नीयागार्थयागमादलं ततोभूमितेलेष्टुदेतषांगार-
विवर्जिते पुण्यादेवाचयित्वातमादपेचयेच्छ्रभं
पंचभिः सप्तभिर्दत्तैर्नवभिर्वीमितान्तरं षोडशांस्तंभ-
संयुक्तेचत्वारस्तेषुमध्यगाः अष्टदस्तसमुच्छायाः सं-
स्याप्यादादशाभितः पंचदस्तप्रमाणस्तेनिच्छिद्राः
ऋतवः शुभाः तस्यंचमांचेनिखनेमेदिन्यास्तेत्रवि-
तमः तस्यंचमांशतेषांस्तंभानांपंचमांशमित्यथः ना-
रिकेलदलैर्वंशैः साधयेत्तत्समेततः द्वारेषुराणानिस्पः
क्रमात्तीरमोदीरुहं स्तंभोच्छायाः सरतस्तेषांसप्तद-
स्तैष्टयकष्टयक तेषांतोरणानांदशांगुलपरिमाणे
नतत्परिणारइरितः ॥ तिर्यकफलकमानेस्या-
दितिस्तम्भद्वयोपरि काष्टमेतिशेषः ॥ स्तं-
भानामर्थमानतइतिसार्थदस्तत्रयमितिशेषः
॥ शूलानिकल्पयेन्मध्ये तोरणोदस्तमा-
णातः ॥ दित्तध्वनानिवभीयालोकपाल-
समप्रभान् ॥ ॥ ० ॥

तथाचोक्तं शास्त्रेण इन्द्रमग्निं यमं रक्षोवरुणं
 पवनं विद्यं पीतो रक्तो मितो धूमः शुक्लो धूमः सि
 तावभौ गौरोः रुणः क्रमादेते वर्णतः परिकीर्तितः
 कपिशकपिलनीलश्यामलश्वेतधूमामलशुचि
 सितवज्रावर्णतो वासवाद्याः क्रमदीपिकायाम वि
 तानदभमालाचैरलंकृवीतमण्डपं तन्निभागमिति
 क्षेपणमात्रसमुच्छ्रितं चतुरश्रोत्ततो वेदिमण्ड
 लाय प्रत्ययेत तदुक्तं गातोमीये वेदिं संरचयेत्तं त्री
 चतुरश्रो यथाविधि शुक्लमृत्ना च याभूमिर्ब्राह्मी
 सा परिकीर्तिता कृष्णा भूमिर्भवेच्छुद्धा चतुर्थी परि
 कीर्तिता ब्राह्मी सर्वार्थसिद्धिस्तत्रियाराज्यदामता
 यनया न्यकरी वैश्यामृद्रात निदिता मुने प्रागेव दी
 ता दिवसान्मण्डपं कारयेत्तथीः चतुर्विंशत्यंगुला
 ऽं दस्तं तत्र विद्यो विदुः कर्तुं दक्षिण दस्तस्य मध्य
 मांगुलपर्वणः मध्यस्य दीर्घमानेन नमानांगुलमुदा
 हृतं यवानोत्तण्डलैरेकमंगुलं चाष्टभिर्भवेत् अदी
 र्वयोजितैर्दस्तैश्चतुर्विंशो गुलैर्भवेत् अष्टभिस्तै
 र्यवैत्येष्टं मध्यमं सप्तभिर्यवैः कनिष्ठं षड्विंशति
 ष्टं दस्तं च मुनिसत्तम सर्वतो भद्रवचनप्रकारमाह
 चतुरश्रे चतुष्कोष्टे काण्डसूत्रसमन्वितं चतुर्षुपि च।

श्री.

क.

२२

22

कोणोषुकोणसूत्रचतष्टयं मध्येमध्येयथा मत्स्याभ
वेयुः पातयेत्तथा पूर्वापरायतेदेहेमंजीयास्यात्तराय
ते पातयेत्तेषु मत्स्येषु समं सूत्रचतष्टयं पूर्ववत्कोण
केष्टेषु कर्णसूत्राणि पातयेत् यावच्चतुष्टयं मंत्रवट्ट
पंचाशत्पदान्यपि तावन्नैनैव विधिना तत्र सूत्राणि पा
तयेत् षट्त्रिंशत्तापदैः मध्ये लिखेत्पद्मं सललातां वदिः
पंक्त्या भवेत्पीठं पंक्ति युग्मनवीथिकाः द्वारेणोभोप
शाभास्त्राशिष्टाभ्यां परिकल्पयेत् शास्त्राक्तविधिना
मंजीततः पद्मं समालिखेत् पद्मद्वेजस्य संत्यज्य द्वादशं
प्रोवदिः सृष्टी तन्मध्ये विभजेदूर्ध्वं त्रिभिः समविभाग
तः श्रायं स्पात्कर्णिकास्थाने केसराणां द्वितीयकं तृती
यं तत्र पत्राणामुक्तं शोभनदलाग्रकं वास्यवृत्तान्नगलस्य
मानं यदि विना सृष्टीः निधाय केसराग्रेषु परितोर्ध्व
निशाकगन लिखित्वा सन्निभं स्थाने तत्र सूत्राणि पात
येत् दलाग्राणां च यत्मानं तन्मानं वृत्तमालिखेत् तदन्त
गले तन्मध्ये सूत्रस्याभयतः सृष्टीः श्रालिखेद्वास्यदले
नदलाग्राणि समंततः दलमूलेषु युगशः केसराणि
प्रकल्पयेत् पतत्साधारणं प्रोक्तं पंकजं तत्र वेदिभिः
पदानि त्रीणि पादार्थं पीठकोणोषु मार्जयेत् अब
शिष्टैः पदैर्विद्वान् गात्राणि परिकल्पयेत् ॥

पदानिवीधिसंस्थानेमार्जयेत्पञ्चभेदतः दिक्कदा
 गाणिरचयेद्विचतकोष्टकैस्ततः पदैस्त्रिभिरथैकेन
 शोभाःसुर्दारपास्ययोः उपशोभासुरेकेनत्रिभिः
 कोष्टैरनन्तरं अवशिष्टेपदैः षड्भिःकोणानांस्याश्च
 तष्टयं रंजयत्येवमिवजैमाण्डलंतत्तमनोहरम् पीतं
 हरिद्राचूर्णंस्यात्सितंताण्डलसंभवं कृष्णमृणा
 मरुणांकुसुंदग्यपुलाकजं विल्वादिपत्रकंन्यासमि
 त्युक्तंवर्णपंचकं ग्रंथलोच्छेदविस्तारः सेमारेखाः
 सिताशुभाः कणिकां पीतवर्णानकेसराण्यरुणानव
 शुभ्रवर्णानपत्राणितत्सर्भीश्यामलचन रजसारंज
 येमंजीजम्यापीतैरकणिकाकेसराः पीतरक्ताःस्यु
 ररुणानिदलानिपिसन्धयः कृष्णवर्णास्यः पीतेना
 पिसितेनवा रंजयेत्पीठगात्राणिपादास्युररुणप्रभाः
 गात्राणितस्यशुभाणिवीधिषुचतस्रष्टपि आलिविक्क
 ल्पलतिकादलपुष्पसमन्विताः वर्णानांविधौश्रिताः
 सर्वदृष्टिमनोहराः आराण्येतवर्णानिशोभारक्ताः
 समीरिताः उपशोभापीतवर्णाःकोणस्यमितभानि।
 च तिस्रोरेखावहिःकार्याः सितरक्ताःसितक्रमात् म
 ण्डलंसर्वतोभद्रमेतत्साधारणंस्मृतम् शिष्योपितत्रचा
 गत्यमुचिःपूर्वमुपोषितः संकल्प्यचततः कुर्यात्सन्नि॥

२३
 २३
 श्री. वाचनपूर्वकं पञ्चाशिष्योगुरुतत्रवृणयाद्रक्तिं
 क. युतः शक्यागुरुभूषयेद्देवस्त्रालंकारभूषणैः गोभृ
 २३
 २३
 हिरण्यवस्त्राद्यैः ऊण्डलादिभिरुज्ज्वलैः अन्यैराभर
 णैश्चैव तथा वित्तमयंचयन् ॥ गुरुं संपूजयेद्भक्त्या शि
 ष्यासौ शुभचेतसा दम्भाहंकारमानंचगुरोरग्रेविवर्ज
 येत कृतं जलिपुटोभूताप्रणयेद्गुरुमग्रतः ॥ अथा
 तोभगवन्परमात्मसदृपिन् परमकारुणिकागुरोस
 कलपुरुषार्थसाधनमंत्रदीप्ताभिषेकपूर्वकं संप्रसा
 दयेत्सुक्ताद्यचिरेतिष्टेदिनयीदक्षिणोगुरोः सह
 संप्रजपेत्तत्र गायत्रीमाज्ञयागुरोः वक्ष्यमाणक्रमे
 णात्र संस्क्रुयान्मंत्रमुत्तमम् गुरुरिति शेषः ॥ संस्क
 त्यदशादामंत्रंततः पूजोत्तमामेत पादौ प्रक्षालये
 द्भूताततो मण्डपसन्निधौ प्राचम्य विधिना मस्य क
 सामाचार्यं विदाय च अस्त्राणापात्रं संप्रोक्ष्य द्दत्तं त्रेण समर्च
 येत् तीर्थमावाह्यगंधादीनि सिपेत्प्राणवेनत येन मु
 द्रोदृशीयेच्च सामाचार्य उदाहृतः द्वारमस्त्रावुभिः प्रोक्ष्य
 द्वारपूजोत्तमामर्चयेत् ऊर्ध्वोदंभरके विघ्नं महालक्ष्मीं सरा
 स्वतीम् ततो दक्षिणशाखायां विघ्नं तत्रैशमन्यतः त
 योः पश्चिमुगे गंगा यमुने पुष्पवारिभिः देह
 ल्यामर्चयेत्संप्रति द्वारमिति क्रमान् ॥ ७ ॥

किंचिदृशनामशाखांदेदलींलंचयेद्गुरुः श्रंगेसंको
 चयनेतः प्रविशोद्दक्षिणांघ्रिणा अनन्तरंदैशिकेन्द्रोदि
 व्यदृष्टवलोकनात् दिव्यानुत्सारयेद्विज्ञानस्राग्निश्रौं
 तरिक्षगात् पार्श्विपातैस्त्रिभिर्भौमानिति विज्ञानिवारये
 त सिद्धार्याक्षितसंयुक्तंनाराचास्त्रधियावुधः अपस
 र्पन्ततेभूतायेभूताभुविसंस्थिताः येभूताविज्ञकती
 रस्तेनप्रपन्नशिवाज्ञया इत्येतेस्त्रिसमुश्चार्यमाणपा
 न्नःपरिक्षिपेत् नैऋत्यादिशिवास्त्रीशं व्रक्षाणंचसम
 र्चयेत् पंचगव्यार्चतोयाभ्यां प्रोक्षयेद्यागमण्डले तेनै
 वताडयेद्देभैर्धर्मणाभ्यक्षणांमतम् चन्दनागुरुकर्पू
 रैर्धूपयेदंतरंस्वधीः विकिरानविकिरेतत्रसप्तजमाश
 रां वना लाजचन्दनसिद्धार्यभस्मदूर्वाकुशाक्षताः वि
 किरा इतिसन्दिष्टः सर्वविज्ञोचनाशनाः विकीर्यविकि
 रात्पश्चात्तार्जनंकारयेत्स्वधीः अस्त्रजमेनदर्भानांमु
 ष्टिनामालवेत्स्वधीः इण्ड्रस्यदिशिवर्धन्याग्रासनायप्र
 कल्पयेत् वर्धनीविकिराधिष्ठातदेवता तस्याग्रासना
 यवर्धनीमीशानकोरोविष्टरोपरि। वदना इतियस्याः
 प्रसिद्धिः पुण्याहंवाचयित्वातद्वास्त्रणात्यरितोष्णं
 उक्तेष्वमण्डलेष्वेकंवेदिकायांसमालिखित मेरुएष्टर
 विष्णुः पृथिव्यासुतलंमतम् देवताकर्मशुद्ध्यातः

२५
 २४
 आ. संस्मरेदृष्टिपूर्वकं विनियोगादिमंत्रस्य ग्रासने परि
 क. कल्पितः पृथितपाधृतालोकादेवितं विसृज्याधृता
 तंचधारयमां देविपवित्रं कुरुचासनं । इति मंत्रजपस्य
 देशाङ्गुलिवाप्युदङ्गुलिः सप्तिकादिक्रमेणैव वज्रज
 कायेविशेदुधः स्थापयेदक्षिणे भागे पूजाद्वयाणि
 देशिकाः सतासितांबुसंपूर्णसंयोजकं सप्रोभितं
 प्रक्षालनाय करयोः पृष्ठपात्रे निधापयेत् चतुष्टयालि
 तादीपास्थापयेत्परितः शुभान् दर्पणंचामरेच्छत्रंतौ
 लवृत्ते मनोहर कृतं जलिपुटोभूता वामदक्षिणाया
 म्भयोः नवागुरुं गणेशानं भूतशुद्धिं समाचरेत् । या
 मले । तथा पुटं जलीभूता वामे गुरुत्रयं यजेत् दक्षिणे
 च गणेशानं मूढिदेवं विभावयेत् करशुद्धिं समापाद्य
 कुर्यात्तालत्रयंततः ऊर्ध्वार्धमस्तमंत्रेणादित्यमपि
 देशिकः तेन संजनितं तेजोरत्नं कुर्यात्समन्ततः भू
 तशुद्धिततः कुर्याद्देशिकः स्थिरमानसः ॥ त
 था चोक्तं शारदातिलके ॥ शरीराकरभूतानां भू
 तानां यदि शोथनम् ग्रहयत्रात्मसंयोगात् भूतशुद्धि
 रियेमतः सप्तमागवर्त्तमानात्मानं परमात्मनियोजयेत्
 तनियोजयेत् योगयुक्तेन विधिना चित्तमंत्रेणासमा
 दितः ॥ चित्तमंत्रेणाहं स इति मंत्रेणा ॥ ७॥ ७॥ ॥

कारणोसर्वभूतानां तत्त्वान्यपि विचिन्तयेत् बीजभा
वेन लीनानि व्युत्क्रमात्परमात्मनि ततः संशोधयेद्देहं
वायुबीजेन वायुना वक्रिबीजेन तेनैव सन्देहसकलां
तनं विश्लेषयंस्तदा दोषानमरतेनामरताम्भसा आपा
घस्मावयेद्देहमापादतलमस्तकं वायुबीजेन यमिति
बीजेन वक्रिबीजेन मिति ॥ अमरतं अमरतबीजं वमित्य
र्थः आत्मलीनानि तत्त्वानि स्वस्थाने स्थापयेत्ततः आ-
त्मानं हृदयां भोजमानयेत्परमात्मनः मनुना देहसदेव
स्य कुर्यात्तन्वासादिकं ततः देहसदेवो देहस इति स्वरूपं ॥
ऋषिच्छन्दोदैवतानित्यसेत्संमंत्रस्य मंत्रवित् आत्म
नो मूर्ध्नि वदने हृदये च तदा क्रमात् ॥ तथा च वृद्धात्मस्य
सक्ते ऋषिन्यासो मूर्ध्नि देशेच्छन्दस्तमुखापंकजे देव
ता हृदये चैव बीजेन गुह्यदेशके शक्तिं च पादयोश्चैव
संवागे कीलकं न्यसेत् ऋषिस्तमदेस्यरमुखाज्ञावायः
साक्षात्तपसामने संसाधयति शुद्धात्मा स तस्य ऋषिर्इ-
रितः गुरुत्वात्मस्तके चास्य न्यासस्तु परिकीर्तितः सर्वेषां
मंत्रतत्त्वानां च्छादनाच्छन्द उच्यते अक्षरत्वात्पदवाच्य
मुखाच्छन्दः समीरितं ऋषिच्छन्दोपरि ज्ञानानमंत्रः
फलभागभवेत् दौर्बल्यं याति मंत्राणां विनियोगमज्ञान
तो ॥ इति ऋषादित्यासावश्यकत्वं सिद्धमिति भावः ॥

ग्रा० ऋषादीनाममंत्रचूडामणो इपासकान्महादेविष्ट
 क० एचैकमनाः स्वये मनश्चन्द्रः ऊवेरश्चमन्मथस्तदन
 १५ नरे लोपासुद्रामननन्दिः शक्तः स्कन्दः शिवस्तथा
 २८ क्रोधभटारकाश्चैवपंचमीपरिकीर्तिता इवांसयासो
 हृज्योचवसिष्टश्चपराशरः और्वावक्रियमश्चैव नैन्दनो
 वरुणोपिच वायुविस्रः स्वयेभूश्चभैरवो गणपस्तथा
 अनिरुद्धोभरद्वाजोदक्षिणामूर्तिरेवचवट्टको गणपति
 श्चैवलक्ष्मीगंगासरस्वती धात्रीशेषः प्रमत्तश्चउत्तमः
 कुलभैरवः धात्रीधरित्रीक्षेत्रपालोद्वनूमांश्चदक्षोगुरु
 इषवच शुक्रदेवः प्रह्लादश्चगमोरावणापवच कश्यप
 पःकोत्सकृष्णोश्चनमदग्निभृगुस्तथा वृद्धस्यतिर्यङ्
 श्रेष्ठादत्तात्रयोपुधिष्ठिरः अर्जनभीमसेनश्चद्रोणाचा
 र्योजयद्रथः इर्योदनस्तथाकुंतीसीताचरुकिर्णणी
 तथा सत्यभामाद्रोपदीचउर्वशीचतिलोत्तमा पुष्पद
 नश्चबुधश्चवाणः कालोजयद्रथः कैलासइक्षसिन्धुः
 अउदधिर्दिमवांस्तथा र्यदवश्चमहावीरः कल्पवृ
 क्षास्तसायकाः महाविद्याप्रसादेनस्वस्वकामस
 मन्विताः ॥ महाविद्यामाह ॥ तथामाण्डमालातं
 त्रे ॥ कालीतारामहाविद्याषोडशीभुवनेश्वरी भे
 रवीच्छिनमस्ता ॥ ॥ ० ॥

विद्याधूमवतीतथा वगलासिद्धविद्यावमातंगीक
मलालिका एतादृशमहाविद्यामहादेवीप्रकीर्तिताः
विधायमूलमंत्रेण प्राणायामं यथाविधि ॥ प्राणायाम
मस्य लक्षणमाह त्रिपुरासारसमुच्चये प्राणोवायुः श
रीरस्याग्रायामस्तस्य निग्रहः प्राणायाम इति प्रोक्तो
द्विविधः कथ्यते हि सः सगर्भे निगर्भश्च सगर्भे मंत्र
जापेन निगर्भो मात्रया भवेत् अगस्त्यसंहितायां त-
त्कथितं कुंभजेन च मात्राचनलिनीम् — संहृत्यांस्त
त्मस्तु च भेदने दलेदले च यः कालः सकालो लवस्तु
चकः लवैस्तु दिशश्च त्रिंशद्भिः कलान्तावत्तु दिविधुः क
ष्टास्तावत्कलो ज्ञेयास्तावत्काष्ठानि मेघकः खगुलिस्फो
टतल्यश्च मात्राष्टादशभिस्सता कालेन यावता सीयोद
स्तः खं जानुमाण्डले पर्येति मात्रासातस्याः स्वीयस्या।
सतल्यया अथ वामजानुनीति मात्राच ॥ वामजानुनि
दस्तस्य भ्रमणं यावता भवेत् कालेन मात्रासातस्यामु।
निभिस्तेत्रयारंगैः यामले ॥ प्राणायामं ततः कुर्याद्वा
ग्भवेन समादिताः दक्षांगुष्ठेन दक्षे च ज्ञाने संपीड्य मंत्र
वित इत्याहुरये द्वायुं मात्राषोडशभिः क्रमात् अंगुष्ठा
नामिकाभ्यां च धृतानां साहयं ततः ततस्तत्कुंभये द्वायुं
पूरकाणां चतसृणोः श्रुता मया तथा वामनासां धृत्या

२६
 26
 आ० तदक्षिणो द्वात्रिंशद्विंशमात्राभिवायोश्चरोचनं चरे
 क० त स्वचितं सलचक्रत निधाया सलसमभ्यसेत् ततो र
 चनमार्गेण प्राणवायुं प्रहरयेत् पुनः षोडशमात्राभिः
 ऊम्भकं च समाचरेत् चतुःषष्टितमैर्मन्त्रीनासापुटो वि
 धृत्य च पुनश्च रेचयेद्वायुं द्वात्रिंशत्मात्रायावुथः वा
 मेनैषावपि वेद्वायुं मात्राभिः षोडशैः क्रमात् नासापु
 टो विपीडाथ हरकस्य चतुर्गणैः रेचयेद्दक्षिणो वायुं
 द्वात्रिंशत्मात्रायावुथः वामेन पानंदक्षिणो न रेचनमि
 तितत्प्रथमप्राणायामाभिप्रायेणावृत्त्या ततदसंभ
 वति प्राणायामविधिं सम्यक्स्थिते यत्नतो मया ॥ अ
 थ मोमथ्यमश्नेव प्राणायामस्तथोत्तमः अथ मोजन
 येद्वचर्मकं पोभवति मथ्यमे उत्तमे रेचरी सिद्धिं प्राप्नु
 यात्मात्रसंशयः प्राणायामैः कृतैः शस्त्रनित्यं षोडश
 भिः सथी देनन्दिनं च यत्पापं तत्सर्वं नश्यति भुवं कनि
 ष्ठानामिकांगुष्ठैः यन्मापापद्वाराणां प्राणायामसविज्ञे
 यस्तर्जनीमध्यमेविना प्राणायामेन पापानि नश्यन्ते वन
 संशयः प्राणायामत्रयं कुर्यात्प्रत्यहं मूलमंत्रतः जपादोच
 जपान्ते च साधकः सिद्धिं कांतयः विदध्यान्मातृकायां सं
 मंत्रत्यासादनंतरं अंगुष्ठादिष्टंगुलीषु न्यसेदंगैः सृजति
 भिः जातयश्च नमः सादावषट् ऊँ वौषट् हंकारः ॥

एवंच जातिषट्कमिति शोक्तं हृदाय स्वात संयुतम्
अस्मिन्तल योन्यस्य कुर्यान्नालत्रयादिकं दिशस्तेनै
ववभीयोच्छेदिकाभिः समन्ततः हृदयादिषु वित्य
सेदंगमंत्रास्ततः सृष्टीः हृदयाय नमः पूर्वशिरसे
वक्रिवलभाः । शिखायेव षडित्युक्तं कवचाय रुमी
रितं नेत्रत्रयाय वौषट् स्यादस्त्राय फटितिक्रमात् व
क्रिवलभाय स्वाहा षडंगमंत्रानित्युक्ता षडंगेषु नियो
जयेत् अंशावाग्रनांगुष्ठाददिशीर्षे शिखापुनः अ
र्थो गुह्यमुष्मातथा मुष्टिर्यमदोर्दृष्ट्वा त्रया नेत्रं त
र्जनिमध्यमे स्त्रतंगं मुष्टियुग्मके निरंगुष्ठतर्जनी
भ्यामंगमुद्राः समीरिताः मुद्राः स्वस्वमुद्राः अन
क्त षडंगस्य पेचागानिमनोर्यस्य तत्र नेत्रमनुन्यजेत्
अंगहीनस्य मंत्रस्य स्वेनैवांगानि कल्पयेत् स्वेनैव मू
लमंत्रेनैव तत्तत्कस्योक्तविधिना न्यामानन्यान्माच
रेत् कल्पयेदात्मनो देहे पीठदर्मादिभिः क्रमात् अंशो
रुगुमयोर्विद्वान्नादक्षिणोऽनदौ शिकः धर्मज्ञाने स
वेराग्यमैश्वर्यवित्यसेत् क्रमात् धर्मादयः स्मृता पादाः
पीठगात्राणि चापरे मुखपार्श्वनाभिपार्श्वेऽथ मूर्ती
त्यकल्पयेत् अनन्तं हृदये पद्ममस्मिन्त्येव नृपावकाः
पद्मस्रक्कलान्यसेनामाध्यक्षरपृथिवीकाः पद्मस्रक्

आ०

क०

२०

27

कलान्यसेनामाध्यक्षरष्ट्रिकाः श्रंकाराद्येन्यसेन
सूर्यकाराद्येनिशाकरं मंकाराद्येन्यसेदृक्किंकलाम
एतलसंयुतं सत्तादींस्त्रीनुणान्यसे

सत्वंरजस्तमइतियस्यभेदः समीरिताः आत्मानमंत
रात्मानं परमात्मनमंत्रत आदिबीजत्रयेन्यस्यशक्ति
बीजपरः सरे ओं आत्मनेनमः ओं ओं तरात्मनेनमः पं
परमात्मनेनमः इतिन्यासक्रमः श्रींकारात्मनेनमइति
न्यासक्रमः ज्ञानात्मानं प्रविन्यस्यन्यसेपीठमनुंततः प
वंदेहमयेपीठे चिंतयेदिष्टदेवतां मुद्राः प्रदर्शयविधिव
दर्शस्यापनमाचरेत् शोखमस्त्रावुभिः प्रोक्ष्यवामतोव
क्लिमाण्डले वक्लिमाण्डले त्रिकोणसाधारं स्थापये
दिहान्निर्देवमयैस्ततस्तथामयैः शिरस्यचन्द्रास्त
तायाः सुधायास्तमयैर्जलैः मूलमनुनातोयैः स
गन्धिपुष्पाक्षैः पूरयेत्तं यथाविधि आधारेपावकंशं
खं सूर्यतोयं सुधाकरं स्मरेदस्यर्कचन्द्राणां कलास्ता
स्तपुनक्रमात् मूलमंत्रं न पत्तस्थान्यसेतस्यागमंत्र
क्रम हस्तमंत्रेणाभिसंपूज्य हस्ताभ्यां च्छादयत्तपः
जपेद्विष्णोयथा न्यायदेशिको देवताधिया जपेद्विष्णो
यथा न्यायदेशिको देवताविधिया अस्रमंत्रेणासंर
ह्यकवचेनावगुंक्षच ॥ ० ॥ ० ॥

येनमुद्रांसमापाद्योथयेत्तत्समुद्रया दक्षिणेप्रो
 क्षणेपात्रमादायाद्विप्रपूजयेत् किंचिदचीबुसंग
 ह्यप्रोक्षणेभसियोजयेत् अर्घ्यस्योत्तरतः कार्यपा
 द्यमाचमनीयकं आत्मानंयागवसूनिमण्डपंप्रोक्ष
 येद्गुरुः प्रोक्षणीपात्रतोयेनमनुनान्यदपिक्रमात्
 मनुनामूलमनुनान्यासक्रमेणदेहेषुधर्माधीन्युज
 येत्ततः गन्धाद्यैः पीठमनुभिः स्तम्भिश्चपरदेवतासु
 पंचकृत्वापुनः ऊर्यात्पुष्पांजलिमनन्यथीः उत्तमंगे
 द्वादशधारेपादसर्वांगकोक्रमात् विनानैवेद्यगन्धाद्यै
 रुपचारैः समाचरेत् गुह्यपदिष्टविधिनाशेषमन्यत्स
 मापयेत् सर्वमेतत्प्रयुजीतप्रोक्षणीस्येनवारिणा
 विस्त्रज्यतोयंप्रोक्षिण्याः पुरयेत्तांयथापुरा ततस्त
 न्मण्डलेमंत्रीगन्धाद्यैः सायुष्टयेत् शालिभिः कर्ण
 कामथ्यमाष्टर्योपरितण्डलेः अलंकृत्यपुनस्तेषुद
 भीनास्तीर्यमंत्रवित् कूर्चमक्षतसंयुक्तंयमेतेषाम
 षोपरि ॥ कूर्चविष्टरेग्राधारशक्तिमारभ्यपीठमंत्रम
 येयजेत् अतः कूर्मशिलावृक्षांशरश्मिनिभप्रभा
 म् आधारशक्तिं प्रयजेत्पंकजद्वयेधारिणीं कूर्मवृ
 षाशिलातटपरिस्थितामित्यर्थः मूर्ध्नि तस्याः समासी
 ने कूर्मनीलाभमर्चयेत् ऊर्ध्वं ब्रह्माशिलासीनमनन्ते

श्रा०

क०

१८

28

ऊन्दसमिभं यजेच्चक्रयरेमूर्ध्निथारयन्तवसन्धरो
तमालश्यामलांतत्रनीलेन्दीवरधारिणी अभ्यर्चये
दत्तसमतींस्फुरत्सागरमेखलां तस्यांरत्नमयंदी
पंतस्मिंश्चमणिमंडपं यजेत्कल्पतरुंस्तस्मिन्साधका
भीष्टसिद्धिदानं अथस्तात्पूजयेत्तेषांवेदिकांमाण्ड
लोत्तलां पश्चादभ्यर्चयेत्तस्यापीहंयर्मादिभिः पुनः
रक्तश्यामहरिदिन्द्रीलापादवृषिणाः वृषकेसरि
भूतेभनृपाभ्यामाधिकामजेत् भूतोःमनुष्यःगात्रे
षुपूजयेत्तंस्त्रनंपूर्वानुक्कलक्षणान् आग्नेयाचि
षुकोरोषुदित्तचाथोम्बुजेयजेत् आनन्दकन्देप्रथ
मंसेविनालमनन्तरं सर्वतत्तात्मकंपञ्चमभ्यर्च्यतद
नेतरं मंत्रीप्रकृतिपात्राणिविकारमयकेसरान् पं
चाशद्दीजवर्णाब्जोर्करिणिकोपूजयेत्ततः कलाभिः
पूरयेत्सार्यतस्याःसूर्योन्मुपावकान् प्राणवस्त्रिभिः
भीमैरजःसत्तादिकान्गुणान् आत्मानमन्तरात्मानंपरम
त्मानमर्चयेत् ज्ञानात्मानंचविधिवशीठमंत्रावसानकं पी
ठशक्तीकरेषुमध्येचसवराभयः देसादिरचितंकुंभम
स्नादिःक्षालितांतरं चन्दनागुरुकर्पूरधूपितेशोभना
कृतिं आवेष्टितोगंनीरन्ध्रंतंतनात्रिगुणात्मना शक्ति
विषयेरक्तसूत्रेण विस्त्रविषयेशुक्लसूत्रेणतितोत्रिकाः

चर्चितंगन्यपुष्पाद्यैर्हृत्ततसमन्वितं नवरत्नोद-
 कं मंत्रीस्थापयेत्तारमुश्चरन् ऐक्यं संकल्पकृत्तमस्य पी-
 ठस्य च विधानवित् क्षीरिद्रुमकषायेण पलाशतृगभ-
 वेन वा तीर्थोदकैः वा कर्पूरगन्धपुष्पसुवासितैः आ-
 त्माभेदेन विधिवेत्मान्त्वां प्रति लोमतः जपन्मूलम-
 नेतद्दत्तूरये देवताधियः प्रतिलोममात्कामाह तं
 संघं शंवं इत्यादिप्रकारान्तं पंचाशद्वर्णात्मलमंत्रं च ज-
 पन्मूरयेत् शोवेकायां बुसम्युक्तौ गन्धाष्टकमभीष्टं
 विलोमपूरयेत्स्मिन्नावाहसकलाः कलाः वक्त्रे देश-
 कलात्मना कलाः षोडशसोमस्य पंचापंचाशतं कलाः
 कलात्मकं शोखसंस्कृताथं कुंभेषु निक्षिपेत् गन्धाष्ट-
 कं तत्रिविधं शक्तिविस्मया शिवात्मकं चन्दनांगुरुकर्पूर-
 चरोक्तं कुमरोचनाः जटामोसी कपियुता शक्तेर्गन्धाष्ट-
 कं विधुः चौर इति कुटुं कृष्णशटीकस्य रीतिवा कपिर-
 क्तचन्दने चन्दनागुरुफ्रीवेरकुष्टकुं कुमसेवकाः ज-
 टामोसी मुरमिति विस्मोर्गन्धाष्टकं विदुः फ्रीवेरं वल्दा
 कुष्टकुटुं सेवकं वीरगामूलमिति यावत् चन्दनागुरु-
 कर्पूरतमालजलकुं कुमम् कृशीतं कुष्टसंयुक्तं शोवे-
 गन्धाष्टकं विदुः तमालोदत्तविशेषः जलवल्दा इति
 विशेषः कृशीतं रक्तचन्दनं कुष्टं कुरुदमिति यावत् फे

आ.

क.

२५

29

कारिणीतंत्रे रोचनाकपिकाशमीरिमांसीतगुरुच
न्दनैः सचोरैरष्टगन्धोयंशोवेशाक्तेचशम्पते कपि
रक्तचन्दनंकशमीरंजंक्रमंतगुरु गुडत्वक दाशेयानी
सचोरैः कस्तूरीयुक्तैः पञ्चादियत्तरात्माने स्यादमुष्य
पदंपुनः क्रमात्प्राणा इहप्राणास्तथाजीव इहस्थितः
अमुष्यसवेन्द्रियाणिभूयोमुष्यपदेवदेत वाङ्मनोन
यनश्चोत्रज्ञानप्राणापदाय्यथ पञ्चादिहागत्यसुखं चिरं
तिष्ठंतद्वयं अयंप्राणमनुः प्रोक्तः सर्वजीवप्रदायकः
पञ्चादियत्तरं ओं फ्रीं कों इति वीजत्रयं आत्मा आत्ममंत्रः
हंस इति यावत् तेन ओं फ्रीं कों हंसः ओं फ्रीं कों हंसः अ
मुष्यप्राणा इहप्राणाः ओं फ्रीं कों हंसः अमुष्यजवि इ
हस्थितः ओं फ्रीं कों हंसः अमुष्यसवेन्द्रियाणि । ओं फ्रीं
कों हंसः अमुष्यवाङ्मनोनयनश्चोत्रज्ञानप्राणा इहाग
त्यसुखं चिरं तिष्ठंतसाह्य अमुष्यत्यत्रर्यहः पञ्चादय
त्यपणासचूनकोमलपल्लवैः इन्द्रवलीसमावहैः सर
इमधियागुरुः इन्द्रवलीअपरानिता क्रमवक्रं पि
थायामिंश्चषकंसफलात्ततम् चषकंशरावं अक्ष
तेयवादि स्थापयेच्चफलधियाविधिवक्तव्यशास्त्रि
नाम् ततः क्रमं निम्नलेन दोमयुगेमदनवैष्टेयत
मूलेनमूर्तिं कृत्वा मिच्छायायाम् ॥ ० ॥ ० ॥

कल्पशाविनां आवाह्यपूजयेत्तस्यामंत्रिर्मंत्रस्य दे-
 वतां मूलमंत्रं समुच्चार्य सपुष्पावतनासुधीः आ-
 नीयतेजः स्वस्थाना नासिकारन्ध्रनिर्गतं करस्य मा-
 तृकाभोजे चैतन्यं पुष्पसंचये संपूज्य ब्रह्मरन्ध्रेन मृ-
 त्युमाह येनृथी देवस्य सस्रकं ऊर्या ऊसुभोपरिते सु-
 धीः पूजाकाले देवतायानोपरि भ्रामयेत्करं संस्थाप-
 नं सन्निधानं सन्निरोधमनन्तरं सकलीकरणं पश्चादि-
 दध्यादवगुण्टनं अमृतीकरणं कृत्वा ऊर्वीतपरमी-
 वति क्रमादेतानि ऊर्वीतस्वमुद्राभिः समाहितः आ-
 वाहनादिका मुद्राः प्रवक्ष्यामि यथाक्रमं याभिविरचि-
 ताभिस्तमोदने सर्वदेवताः सम्यक् संपूजितः पुष्पैः क-
 राभ्यां कल्पितो जलिः आवाहनी समागच्छता मुद्रां देशी-
 कसत्वं मेः अथो मुखी कृत्वा सैव प्रोक्ता स्थापनकर्मणि
 आश्लिष्टमुष्टियुगलाग्रस्थितांगुलियुग्मका सन्निधाने
 समाख्याता मुद्रेयं तंत्रवेदिभिः अंगुष्ठगभिणी सैव सन्नि-
 रोधे समीरिता देवतानां षट्गणानां न्यासः स्यात्सकली-
 कृतिः सव्यहस्तकृता मुष्टिर्दीर्घार्थो मुखतर्जनी अवगु-
 ण्टनमुद्रेयमभितो भ्रामिता सती अन्योन्याभिमुखा-
 श्लिष्टकनिष्ठानामिका पुनः तथा ततर्जनी मध्याधेन
 मुद्रा मृतप्रदा अन्योन्यग्रथितांगुष्ठाप्रसारितकरांगुली

न निवृत्तः संमार्जनं सर्पिः शोदेः स्तुपनावाहनेततः
पाद्याचीचमनीयंच स्नानीयमथुपर्कको पुनराचः
मनीयंच स्नानीयवस्त्रयज्ञोपवीतके अलेकारागथ
पुष्पधूपदीपौतथेवच तांभूलानि च नैवेद्यं पुष्पमा
लातथेवच अनुलेपनशयेच चामरं व्यजनं तथा
आदर्षदशीने चैव नमस्कारोद्यनर्तनम् दन्तकाष्ठप्र
दानंच ततो देवविसर्जनं उपचाराऽमेजेयः षड्विंशः
त्सर एजने अथ चतः षष्ठ्यपराः तदुक्तं संग्रहे ।
आसनारोपनं सुगाथिः तैलाभ्यंगं मञ्जनशालाप्रवे
शने मञ्जनमाण्डपमाणि पीठोपवेशने कनककल
शच्युतमकलतीर्थाभिषेकं थोतवस्त्रपरिमालनं अ
रुण्डकूलपरिधानं आलेपमाण्डपप्रवेशने आले
पमाण्डपमाणि पीठोपवेशने चन्द्रनागुरुकुंजमर
गमदकर्पूरगौरौचनादिव्यगन्धसंवीगविलेपनं के
शभारस्य कालागुरुधूपमालिकामालतीजातीचल
काशोकशतपत्रपुत्रागकल्हारयुग्मसर्वनोक्तसम
मनोभूषणमाण्डपप्रवेशनम् भूषिमाणि पीठोपवे
शने नवमाणि मुकुटं चन्द्रशकलं सीमानि निशिनूरे
तिलकरत्नं कालोजने पाणियुगलनानाभरणं अ
थरयावकं ग्रथनभूषणं कनकमणिकं पदकं म

आ.
क.

३२

३१

हापदकं मुक्तावलिं पकावलिं देवच्छन्दकं च
वीरं केयूरयुगलचतुष्टयं वलयावलिं कूर्मिकावलिं
यं कांचीरामकटिसूत्रं शोभाख्याभरणं पादकटकं
रत्ननूपरं पादंगुलीयकं एककरीपाशं अन्यकरेकु
शं इतरकरेकुचचापं अपरकरेवक्तोत्पलाङ्गकुमुदक
न्दचूतं कुरोद्भवामुष्णवाणान् श्रीमालिकापादुकां
ससमानवशास्त्रा भरणदेवताभिः सह महामहिम्ना
नायिरोदनम् कामेश्वरपर्यकोपवेशने अमृतासन
मेकं आचमने कर्पूरवटिकां आनन्दोत्सासविलासदा
से मंगलारात्रिकं श्वेतच्छत्रं चामरयुगलं दर्पणं ताल
वृत्तं गन्धं पुष्पं धूपं दीपनैवेद्यं च कल्पयेत् तदुक्तं मा
नसोत्सवासे सवुद्याप्रवदेन्मन्त्री उपचारात्सदैवतसंवुद्या
संभोयनपदेन सर्वोपचारमंत्रास्त्रितारपूर्वाः कल्पया
मिनमइत्यन्तः कार्याः तथाच श्रीं क्लीं श्रीं मदात्रिपु
रसन्दरिपाद्यं कल्पयामिनमइत्यादिसर्वत्र बोध्यम् ॥
इति पाद्यं श्रीविद्याविषयेयमभिलापः अन्यत्र तस
मुद्या तथावोक्तं ज्ञानमालायाम् उपचारविधिं व
त्तेदत्ताचाय्यमुभासनम् स्वागते कुशलप्रश्ननिग
देदग्रतो गुरौः पाद्यं पादोबुनेदद्यादेवस्पृष्टवान्ना दृढ
पादुः नमइत्यर्थः एतन्नामा कद्वान्नविसृजानाभिर्द्वि
ते सत्त्वामन्त्रेन वद ॥

नेदद्यादाचमनीयकम् जातीलवंगककोलैतद्
 क्ततंत्रवेदिभिः स्वधामंत्रः ॥ वसितिमंत्रः अर्च
 दिशेत्ततोमृधिशिरोमंत्रेणदौषिकः गन्धपुष्पाक्ष
 तयवैकुण्ठादितिलसर्षपैः सहर्धैः सर्वदेवानामे
 तदर्चमुदाहृतं शिरोमंत्रः स्वाहामंत्रइत्यर्थः सुधा
 नुनाततः कुर्यात्सधुपकंमुखोबुजे आज्यं दधिमधु
 मिश्रमेतत्तुक्तं मणिषिभिः अनुमंत्रः स्वधामनुव
 मितिमंत्रः तेनैवमुनुनाकुर्यादद्रिगयमनीयकं
 तेनैववमितिमंत्रेणैव । अर्च्यदत्तापाद्यं दध्यात् ॥
 तत्तुक्तं कमदीपिकायां दत्तासनं स्वागतमितुदीर्यत ।
 आर्चपात्राचमनीयकानि देपानीत्यादिश्रवणात् इ
 छाविकल्पइतिभावः आचमनीयं वा रत्रयं मुखे द
 द्यात् तत्तुक्तं पूजायागे स्वयेत्याचमनीयं द्वित्रिवारं मु
 खपंकजे मुकुटोपरिपुष्पंचवौषडित्यत्ययेत्सुधीः
 वौषडितिपुष्पदानमिति श्रुतेः ॥ वौषट् नमइतिमं
 त्रः ॥ अर्चादिदानेषुपितया तत्तुक्तं सारसं हितायां
 नमः स्वधाच स्वाहाच वौषडितियथाक्रमं हत्सुरः स
 रमुश्चार्यपाद्यादीनिप्रकल्पयेत् गन्धाद्रिः कारयेत्
 त्त्वानंवाससीपरिधापयेत् दद्याद्यज्ञोपवीतंच हावा
 घाभरणैः सह न्यासक्रमेणमनुनापुटितैर्मातृका

ग्रा.

क.

३१

32

क्षेत्रेः अभ्यर्च्य देवं गन्धाद्यै रंगादीन् मृजेत्ततः गन्धच
न्दनकर्पूरकालागुरुभिरीरितः कमलेकरवीरेद्वे
कमुदेतलसीद्वयं जातेद्वयं केतकेद्वेकल्लारं च एषः
कोत्पले कृतमन्दारपुजागपाटलानागचणपकं श्रव
ग्वयं कर्णिकारं पावनीनवमालिका मोगाधिकं स
कोरं चंपलाशाशोकमल्लिकाः दहुरं सर्जकं विलम
जनं मुनिनिपुष्पकं श्रव्यानिचसगभीनिपुष्पमात्रा
णि देशिकैः उपदिष्टानि पूजायामादधीतविचक्षाणः
मलितं भूमि संस्पृष्टं किमिके शादिसंयुतं श्रंगस्पृष्टं
समाज्जातं त्यजेत्पर्युषितं गुरुः श्रंगस्पृष्टं दस्तातिरि
क्तमित्यर्थः मुकुलैः पतितैश्चैवावेरितैः शोषितैर
पि अनर्दैरपि पुष्पैश्च दलैः पत्रैश्च नार्चयेत् येन के
नापि पुष्पेन पत्रेणापि दलेन वा यतः कृतस्मिदानी
यद्यत्र तत्रोद्भवेन च भावार्थी जीवितार्थी च नार्चयेद्भृदि
ते स्थले परारोपितवृक्षेभ्यः पुष्पाण्यानीय चर्चयेत्
अविज्ञायैव तैर्यस्त्रनिष्फलं तस्य पूजितम् तथा च
ज्ञानमालायां पुष्पे वा यदि वा पत्रं फलं नेष्टुमथो मु
खम् पुष्पाजलिं विधिं हित्वा यथा त्वज्जंत तथार्पयेत्
तथा च कालिकापुराणे नैवेद्यं दक्षिणे वामे पुरतो
वानष्टुतः दीपं दक्षिणतो दद्यात्पुरतो वामवामतः

वामतस्तुतथाधूपमग्रेवानत्तदक्षिणे निवेदयेत् ॥
 रोभागेगत्यंपुष्पंचभूषणं वामेधूपंदद्यादिति विस्म
 विषयं ॥ शक्तिविषये तु दक्षिणे दद्यात् ॥ प्रतिमादिषु
 यद्योग्येणात्रेदात्तंचतत्तनौ दद्यादयोध्यंपुरतो नैवेद्यभो
 जनादिकं आधारेपरिदीपंच दद्याद्यत्नेन मानवः स
 र्वसहायसमतीसदतेन निदं स्वयं अकार्यपादद्यात्
 च दीपतापंतथैव च इति कालिकापुराणे ॥ अगुह
 शीरगुल्गुलशर्करामधुचन्दनैः धूपयेदाज्यसंमिश्र
 नीचैर्मेव स्पृष्टैः शिकः उशीरं बीरगामूले वत्सीकर्पूर
 गर्भियासर्पिषा तिलजेन वा आरोप्य दर्शयेद्दीपान् ॥
 श्रैः सौरभशालिनः स्वाहपदेशविमले पायसे सह
 शर्करं कदलीफलसंयुक्तं सान्ध्यामं ग्री निवेदयेत् ३
 पदेशस्ववर्णीयद्रव्यं मोदकनारिकेलादिः तत्र तत्र
 जलंदद्यात्पचारान्तरान्तरे अंगानिलोकपालान्ते य
 मेदावरणान्यपि केसरेष्वग्निकोणादि हृदयानि प्रा
 पूजयेत् नेत्रमग्रे दिशास्वसंध्यातया अंगदेवताः ॥
 हृदयं वाक्त्रिकोणे नैऋते शिर इदितं वायुकोणे शिर
 या प्रोक्ता कवचं शिवदिक्कपि पुरतो नेत्रमभ्यर्च्य प्रा
 गाद्याशास्त्रथास्त्रकम शक्तिविषये पूजाप्रकारमाह ॥
 श्रीवनदुर्गाकल्पे दत्तागुह्यतजनीभ्यां पुष्पनिक्षेपः

श्री- एतच्चैत नार्चयेदेकहस्तेनयदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः
क- केवलंदत्तहस्तेन अभिचारायकल्पते वामेनकेवलं
३३ भोगः संयोगाद्भोगमोक्षदं ग्रंथुष्टानामिकायोगाच्छि
३३ वशत्वात् कं परं ग्रंथुष्टः शिवइत्युक्तोनामिकाशक्ति
रुच्यते तयोसंयोगमात्रेणद्रव्यंस्यादमृतोपमं शिवश
त्वात्कंविंद्रव्यंस्यादंगुलीद्रव्यं तेनतन्निस्सृतंद्रव्यप
रमादतमिष्यते छिन्नादिदोषशान्त्यर्थंमंत्राणांसाथ
कोत्तमः गृहपदेशविधिनायोनिमुद्रांसमभ्यसेत् यथा
आधारेचगुदस्यानेपंकजंस्यात्तदलं तत्रस्वायेभुवं
लिंगंरक्तगौरंविचिन्तयेत् तत्रसार्धंत्रिवलयोप्रसृज्य
जगाकारंऊर्णालिनींविचिन्त्यतांऊर्णकारेणामनोदण्ड
तांऊर्णोत्थाप्यमूलाधारालिंगमूलस्थे स्वाधिष्ठानचक्रमा
नीयस्वाधिष्ठानानामिष्यंमणिपूरकंचक्रमानीय मणि
पूरकाहृदयस्थमनादतंचक्रमानीयानादताक्तस्वस्थवि
शुद्धंचक्रमानीयविशुद्धाद्भुवोरंतरालमाज्ञाचक्रमानी
याज्ञातः सदस्त्रदलकमलेनीत्वासदस्त्रदलकम
लावस्थितसदाशिवन्योतिषासदतस्याः सामर
स्यविचिन्त्यतांमूलमंत्रस्वरूपांऊर्णालिनीसदाशि
वपदादाज्ञचक्रमानीय तस्मादिशुद्धानाद तमणि
पूरकस्वाधिष्ठानक्रमेणामूलाधारेनयेत् ॥ ७ ॥

ततस्तं मंत्रदेवतां हृदिविचिंत्यमानसोपचोदैराग।
य नमस्कुर्यात् इतियोनिमुद्रा अभ्यासकराणां
क्तः संस्कारानाचरेत्सुधीः मंत्रस्य दशकथ्यन्ते संस्का
राः सिद्धिदायिनः जननं जीवनं पश्चात्ताडनं बोधनं त
था अथाभिषेको विमलीकरणप्रायनेततः तर्पणं
दीपनं गुप्तिर्दशैता मंत्रसंस्क्रियाः मंत्राणां मातृकाम
थाडुद्धारो जननं मृतं मातृकेति मातृकाः पंचाशा
तमथात्मातृकामथादेयमंत्रोद्धारइति मंत्रस्य जन
नं प्राणवान्तरित्वात्कृता मंत्रवर्णान् जनयेत्सुधी एतज्जी
वनमित्याह मंत्रतंत्रविशारदः देवमंत्रस्यैकैकवर्णा
नन्तरं प्राणवंदनां जनयेदित्यर्थः एतन्मंत्रस्य जीवनम्
मंत्रवर्णान्ममालिख्यताडयेच्चन्दनाम्भसा प्रत्येकं वा
युनामंजरीताडनंतडुदाहृतं प्रत्येकं देयमंत्रस्यैकैकाक्ष
रं वायुबीजेन यमिति बीजेन प्रत्यक्षरोपरि चन्दनाम्भा
मिश्रितजलंदध्यात् इति मंत्रस्य ताडनं गोपालपक्षे
शुक्लचन्दनजलेन देवीविषये रक्तचन्दनजलेनेत्यर्थः
विलिख्य मंत्रं तन्मंजरीप्रसूनैः करवीरजैः तन्मंत्राक्षर
संख्यातेर्हन्त्याद्योतेन बोधनम् विलिख्येति ताम्रपट्टा
दावित्यर्थः यान्तेन यकारस्यांतोरेफः तथाचरमि
ति वाक्छिबीजमित्यर्थः इति मंत्रस्य बोधनम् स्वतंत्रो।

आ-

क-

३४

34

कविधानेन मंत्रीमंत्रस्य सांध्यया अस्मत्पल्लवे
मंत्रमभिषिंचेद्विष्णुदये स्वतंत्रोक्तेति विस्मयलेशुक्त
चन्दनेन देवीविषये रक्तचन्दनेनेत्यर्थः सचिन्तामन
सामंत्रं ज्योतिर्मंत्रेणानिर्दहेत् मंत्रेमलत्रयं मंत्रीविम
लकराणां निदं ज्योतिर्मंत्रो यथा तारं व्योमाग्निमनुयु
ग्मं डीज्योतिर्मनुमतः तारं ओंकारः व्योमदकारः अ
ग्निः रेफः मनुः ओंकारः दण्डी अनुस्वारः तेन ओं
क्त्रोमिति ज्योतिर्मंत्रेण ओंक्त्रोमिति मंत्रेण मलत्रयं मा
यीयकार्मणशाखीरसक्तकमिति ऊशोदकेन तमे
न प्रत्यगां प्रोक्षां मनोः तेन मंत्रेण विधिवदेतदाप्या
यने मते तेन मंत्रेण देयमंत्रेण एतन्मंत्रस्याप्यायने
मंत्रे तर्पणां तर्पणं मते मंत्रेण मूलमंत्रेण तथा च देय
मंत्रमुच्चार्या मुक्तमंत्रं तर्पयामीति प्रयोगः एतन्मंत्रस्य
चीपनं जप्यमानस्य मंत्रस्य गोपनं तत्प्रकाशनं संस्कारा
दशसंप्रोक्तः सर्वतंत्रेषु गोपितः यान् कृत्वा समुदा
येन मंत्रे वा छित्तमाप्नुयात् होमं कृत्वा यथा स्तोत्रैः
कुर्यात्त्रिष्यस्य संस्क्रियां ततः सधौतदंताब्जं स्वा
तंशिष्यं समाहितं पाययित्वा पंचगव्यं कृत्वा इत्यादि
कमानयेत् विलोक्य दिग्दृष्टं तं तत्रैतन्मन्त्रं दम्बुजे गु
ह्यगन्तनि संयोज्य कुर्यादध्यविशोयनम् ॥ १० ॥

उक्तंकलाद्यातत्ताद्याभुवनाध्येतितत्रयं निवृत्त्या
 घाः कलाः पंचकलाध्येत्यपदत्रयं तिप्रकीर्तिताः
 तत्ताद्यावरुथभिन्नाशेषाद्यागमभेदतः षट्त्रिंशच्छि
 वतत्तानिद्वात्रिंशद्वैल्लवानिच चतुर्विंशतितत्तानिमे
 शाणिप्रकृतेषुनः उक्तानिदशतत्तानिसप्तचत्रिप
 दात्मनः तत्तानिशेषान्मुच्यन्ते शिवः शक्तिः सदा
 शिवः ईशरोविद्ययासाथं पंचमुद्दाम्यमृनिदि मा
 याकालश्चनियतिः कलावियापुनः स्मृता रागः
 पुरुषपतानिमुद्दाम्यद्वानिसप्तच प्रकृतिर्वृद्धाहंकारौ
 मनोज्ञानेन्द्रियाण्यथ कर्मेन्द्रियाणितत्तात्राः पंच
 भूतानिदैशिकः पतान्याहुरमुद्दाम्यचतुर्विंशतिरा
 गमे क्रमादेतानथनः षट्शोधयेद्गुरुसत्तमः पादो
 युनामिदृज्जालभूयसपि शिशोः स्मरेत् नेत्रोशिष्यस्य
 वधीयानेत्रे मन्त्रीनवासमा नेत्रमन्त्रेन वौषडिति मन्त्रेण क
 रेगृहीत्वा तं शिष्यं कृत्वा तं मातुलं नयेत् तस्यांजलिपुं
 नः पुष्पैः पूरयित्वा यथाविधि कलशे देवता प्रीत्यै ह्ये
 पयेत् मूलमुश्चरन् व्यपोहतं नेत्रवन्धमासीनं दर्भसंस्त
 रे आत्मयागक्रमाभूयः संहृत्योद्यदैशिकः तत्तन्मन्त्रो
 दिताभ्यासान्कुर्याद्देदेशिणोस्तदा पंचोपचारैः क्रम
 स्यात्पूजयेद्देष्टुदेवतां गन्धादयोनिवेध्यान्तः पूजापंचो

श्रा.

क.

३५

३५

पचारिका माण्डले संस्कृतं शिष्यमन्यस्मिन्नुपवे-
शयेत नदत्तपंचवायेषु सार्धं विप्राशिषागुरुः वि-
धिवत्कुम्भमुदृत्य तन्मुखस्थान्तरद्वमान् शिषोः।
शिरसि विन्यस्य मातृकां मनसा जपन् मूलेन साधि-
तैस्तोत्रैरभिषिञ्चेत् मात्मवित् अविशिष्टेन तोत्रेण
शिष्यमाचामयेद्गुरु उक्त्या यमिषो विमले वासमी
परिधाप्य च आचम्य वाग्यतो भूतानि धीदेत्सन्निधौ
गुरोः देवतामात्मनः शिष्ये संक्रान्ता दैशिकोत्तमः
पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैरेकं सम्भावयंस्तयोः निवृत्ता-
द्याः कलाः पंचभूतानां शक्तयो यतः तस्माद्भूतमये
देदेध्यात्वा तावेधयेच्छिरोः निवृत्तिर्ज्ञानपर्यन्तं त-
लादारभ्य संस्थिता ज्ञानोर्नाभिपर्यन्तं प्रतिष्ठाप्या
प्यसंस्थिता नाभे कंठावधिव्यासाविद्याशोतिस्ततः
परं कण्ठाललाटपर्यन्तं व्यासा तस्माच्छिरोवधिश्र-
तीता कलाज्ञेया कलाव्यासि रीतिरिता इति विन्यस्य शि-
ष्यांगे देवतां भावयन्धिया अमुमं देदामीति प्रसिद्धं प्रा-
वयेत्ततः ददसेति च तेनोक्ते तारोश्चारणा पूर्वकं दद्या-
दियांत तस्मै विनातायां व पूर्वकं श्राद्धैः ऋष्यादिकं चो-
क्तास्मत्तव देवतां धिया गुरुस्तु प्रांमुखो भूत्वा शिष्यः प्राची-
मुखश्चितः त्रिवारेदत्तिगोर्कोणवामे चैव तथा सकृत् ब्राह्म-
णानामेव विधिः ॥

स्त्रीमृद्राणां नवामके चतुर्थे पाठयित्वा तं शिष्यहस्ते
 जले पुनः ग्रये च मंत्रावयोः समानफलदोस्त्विति
 अस्त्विति ब्राह्मणभूयः शिष्यश्च प्रत्यागृह्य च गुले
 विद्यां समालभ्याष्टोत्तरशतं जपेत् अथ वा हृष्टकृत्
 अजपेत् मंत्रमनन्यथीः गुरुमंत्रदेवतानामैक्यं संभाव
 यन्धियो प्राणमेदादवद्भूमौ गुरुं तं देवतात्मकं तस्य
 पादाम्बुजद्वन्द्वं निजमृधियो जयेत् अथ दक्षिणा ३।
 कंत्रालसंदितायां दृष्ट्या विप्रवचो यस्तु गच्छति।
 मानवः शुभे अदत्ता दक्षिणां वापि सयाति नरकं ध्रुवं
 एवं दक्षिणां वस्तु पुण्यं च आचार्याय निवेदयेदित्यादि
 ना दक्षिणाया आवश्यकता तदेव विषय इति दीक्षा
 नेति ॥ तथा च बृहत्समस्य सूक्ते । दीक्षानो दक्षिणा।
 म्नाहुः स्वर्णगेभूमिभूषणं वसुभाजनवस्त्रानपशु
 दासासनानि च शरीरमर्घ्यं प्राणं च सर्वं तस्मै निवेद
 येत् ततः प्रभृति ऊर्वा तं गुरुप्रियमनन्यथीः यद्यदि
 एतमं वस्तु गुरवे तं निवेदयेत् गुरवे दक्षिणा दत्त्वा।
 प्रत्यक्षाय शिवात्मने सर्वसंवातदर्थं वातदर्थं वात।
 दातया न चेतं चरिणी शक्तिः कथमस्य भविष्यति
 तथा वपार्वती हरसंवादे ॥ सर्वसं दक्षिणां दद्याद्वा
 दयात्मयसिनीं भूमिं वृत्तिकरीं दद्यात्पुत्रपौत्रानया।

श्रा.

क.

३६

36

धीनीम् तथाचपरिजातेस्यरे गुरवेदक्षिणां दद्यात्
त्सर्गवासासमन्वितं अन्यथा नैव सिद्धिस्वादभिचारा
यकल्पते ऋतिगभ्यो दद्यात्समग्रं प्रीतमानसः वित्त
शास्त्रं विना सर्वं गुरवे सन्निवेदयेत् माण्डपं माण्डपद्र
व्यं गुरवे च समर्पयेत् अथवा किमिदोक्तेन पार्वति प्रा
णवल्लभेम् गुर्वर्थं मतिमान्मित्रं शरीरमपि सत्यमेत
तथा स्त्रतौ लाचरारीतः एकमप्यक्षरं यस्तु गुरुः शि
ष्ये निबोधयेत् शिष्यानां स्तितद्व्यं यद्वैवा सौ नृणां
भवेत् भोजनं चानपानीयमग्रेभ्योऽपि निवेदयेत् गुर
वे ब्राह्मणेभ्योऽथ विष्टं भक्ष्यं प्रकल्पयेत् बृहद्भ्यो बाल
केभ्योऽथ नानाभक्ष्यं प्रकल्पयेत् भक्ष्यं भोज्यं तथा चोष्णं
लघुं पेयं च चर्वणं श्राद्धौ दत्त्वा च गुरवे विप्रेभ्यस्तदनं
तरं ब्राह्मणास्तर्पयेत् श्राद्धस्य भोज्यसदक्षिणां गुरुः
स्वशक्तिरक्षांश्च सदस्त्रं प्रजपेत् नमनं शिष्यः कुर्यात्
त्रयत्वेन गुरोः प्रीतिमनन्यधीः तथा च ईशानसं
दितायाम् ॥ दीत्तां कृत्वा यदा मंत्री उपवासं चरे
द्यदि तस्य देवः सदा रुष्यः शापं पतति मूर्धनि
दाता गृहीतानोषोष्णं उपवासः प्रियं हरेत् भैक्ष्यं
दविष्णं शाकादि विहितानि फलपयाः ॥ मूलं
सः कुर्याद्योऽन्यो भक्ष्यायेतानि मंत्रिणम् ॥

तस्मादत्रं समं श्रीयाद्दुविष्यानेन शंकरि नत्वेकाद
प्रयादौ विसृमंत्रस्य दानद्रवणा तत्तत्तन्म्यावाधाप
तेः कामेन नित्यस्यावाधादिति चेत् आत्रायपि
सेवितं इति वदस्योपपत्तिः वस्तुतस्तदितरपरमि
ति भावः एषा कलावती दीक्षा प्रोक्ता सर्वसमृद्धिदा
इत्यागमकल्पलतिकायांचतुर्थः पटलः ॥ होमस्त
त्रिविधो नित्यनैमित्तिककाम्यभेदात् सर्वत्र होमवशा
कत्वात् तदुक्तं रुद्रयामले । नाजस्रः सिद्धते मंत्रो ना
कृतश्च कदाचन जपहोमो भयार्थत्वात् राजायाः मूर्ति
लक्षणमिति ॥ अथ होमविधिवक्ष्ये सर्वतंत्रानुसार
तः तस्य वैकुण्ठादसाध्यत्वादितानीतत्रिभूष्यते विप्रा
णांचतुरश्रं स्याद्वासां वर्तलमेव च वैश्यमर्थचन्द्राभं
भूद्राणां त्र्यश्रमीरितं चतुरश्रं तसर्वेषां केचिदिच्छं
तितोत्रिकाः । तदुक्तं तत्त्वसागरसंहितायाम् ॥ आ
गमाननुसृत्यैव वक्त्रिः संस्क्रियते तथैः तेस्तदेगुलि
मानेन कुण्डलपि विधीयताम् कुण्डलस्य रूपं जानी
यात्परमं प्रकृतेर्वपुः प्राच्यां शिरः समाख्यातं वारु
दक्षिणां सौम्यमौः उदरं कुण्डलमित्युक्तं योनिः पादौ
तपश्चिमे सर्वसिद्धिकरं कुण्डलं चतुरश्रमुदाहृतं स
वादि कारिकं कुण्डलं सर्वदं चतुरश्रकम् चतुरश्रं महे

श्रा
क-

३०

37

शानिसर्वकर्माणि साधयेत् हस्तनियमं याथागो-
तमीये। रथादिदोलिकाचैव पोतं शाटमेव च मानं
गुले च कर्तव्यं नान्येनापि कदाचन मुष्णरत्रिप्रमा-
णानियत्किं चिक्कथितानि च यजमानस्य कर्तव्येना-
न्यस्यापि कदाचन मानक्रियायामुक्तामनुक्तेमान-
कर्माणि मानक्यजमानः स्याद्विदुषामेष निर्णायः
चतर्विंशत्यंगुलाब्जं हस्तं तत्र विदौ विदुः कर्तुं दक्षि-
णहस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वणः मध्यदैर्घ्यमानेमा-
नांगुलमुदाहृतं यजमानसमितथा चोक्तं सारसंग्र-
हस्यंगुलायस्तस्यांशो यवोष्टम उदाहृतः तिलस्तस्यां-
चमांशः स्यात्षष्टौ माषस्तिलस्य च तावदंशश्चूनीवा-
रस्तस्य षष्टलवोपि च सर्वत्रैव दितद्वास्तमे गुले मध्य-
मांगुलेः मध्यमायामध्यमपर्वमाने ॥ तस्मै चतर्विंश-
तिः करः श्रदीर्घयोजितैर्दंस्तं चतर्विंशतिरंगुलेः श्र-
ष्टभिस्तैर्यवैर्यष्टमम्यमं सप्तभिर्यवैः ॥ कनिष्ठेषु-
द्विरुद्विष्टं दंस्तं च मुनिसत्तम ॥ तथा च वसिष्ठपं-
चरात्रे ॥ शारदायां च ॥ पुष्टिमानमितं ऊर्णं
शतार्थं परिचक्षते शतहोमे रत्रिमात्रं हस्तमात्रं-
सहस्रके ॥ भविष्योत्तरे ॥ सहस्रेतथ होत-
व्ये ऊर्णं ऊर्णं वा सत्तमकम् ॥ ०॥ ०॥ ०॥

द्विहस्तमयुततश्चलक्षदोमेचतश्चकुरं तथाविज्ञा
 नललितायां ॥ वेदलक्षं करेचदशलक्षं कनिष्ठके
 दशहस्तं त्रयोविंशहस्तं मांटायावस्थितेति ॥ चतुर-
 श्रंचतुष्कोणं द्विहस्तादिकोयामलः पूर्वपूर्वस्य ऊण्ड-
 लस्य कणोऽसूत्रेण निर्मितं उत्तरोत्तरऊण्डाणां मानं
 तत्परिकीर्तितं पूर्वपूर्वस्य हस्तद्विहस्तादिमितस्य को-
 णासूत्रेण परिमितं यन्मानः ॥ उत्तरोत्तरऊण्डानां तदे-
 वपारिभाषिकद्विहस्तादिमानं नतप्रकृतहस्तद्वैगु-
 ण्यादिमतं तथा द्विहस्तादिमितस्य चतुर्हस्तत्वाप-
 नेः अन्यश्रोतं यामले ॥ द्विहस्तमयुते लक्षे चतुर्हस्त-
 मुदाहृतं दशदलक्षे तच्च एकयौमष्टकरं सरतम्
 अथवा एकहस्तमितं ऊण्डमेकलक्षे विधीयते ल-
 क्षाणां दशकं यावता वहस्तेन व्यवयेत दशहस्तमिदं
 ऊण्डकोटिदोमे विधीयते वसिष्ठपंचरात्र ॥ ऊण्डस्य
 रूपमाह ॥ एकहस्तप्रमाणं चतुरश्रमुदीरितं याव-
 नऊण्डस्य विस्तारः खननं तावदिष्यते ॥ ऊण्डाणां या-
 दृशं रूपं मेखलायाश्च तादृशं चतुरश्रंचतुष्कोणमित्य-
 र्थः अत्र पंचमेखलादिना पंचमेखलमुक्तं कचिन्निमे-
 खले केचिदेकमेखलमात्रं सर्वसमं जसं त्रिमेखलमा-
 त्रं विधीयते ॥ उक्तं सिद्धान्तशौखरे ॥ पंचमेखलकं ऊ-

आ० र्यातंत्रवित्सर्वकृण्डके मेखलात्रितयंवाद्यद्वितीयं
 क० चैकमेववा वेदाग्निनयनोः छेदमुक्तमत्रनवांगुलं
 ३८ तदास्यमेखलोच्छेदं पंचांगुलमिति स्मृतं तदास्यमे
 ३८ खलोः छेदमंगुलद्वितीयं क्रमात् चतुर्थमंगुलं
 छेदोमेखलादितयस्यत इतिकेचित् ॥ ऊणानोमे
 खलास्तिस्त्रोमुष्टिमात्रे तताः क्रमात् उच्छेदायामतो
 ज्ञेयाद्येकायांगुलमस्तिः अत्रिमात्रे ऊणोदमुक्ताः
 द्विद्येकांगुलात्मिकाः एकदस्तामिते ऊणोदवेदाग्निन
 यनांगुलाः ऊणोदद्विदस्तेताज्ञेयारसवेदगुणांगुलाः
 ऊणोदद्विदस्तेताज्ञेयारसवेदगुणांगुलाः चतुर्दस्ते
 तऊणोदतावसतर्कयुगांगुलाः मेखलानां भवेदन्तः
 परितोनेमिरेगुलामेखलाव्रजचारिमेखलावत ऊणो
 वेष्टितामृद्विताः तश्चाखातदेशादास्ये एकांगुलं
 एकान्तरपरित्यज्योच्छ्रियाणविस्तारेण चेत्यादिक्रमेण
 वेद्याद्यंगुलाः एतद्विपरीतं शान्तोक्ता व्यवहारविरुद्धाः
 वेदाश्चत्वारः अग्नयस्त्रयः नयने हेरसाः षट् गुणास्त्रयः
 वसतर्कयुगाः अष्टषेवत्वारि ॥ तथाचकालौत्तरे ॥ खा
 तादास्यंगुलः कण्डः सर्वऊणोदस्येविधिः पिंगलामृते ॥
 खातादेकांगुलं त्यक्तामेखलानामयंविधिः एकदस्तास्य
 ऊणोदस्येयतोक्रमात्सयीः दशादस्तान्तमयेषां सर्वांगु

लवणातक्रमात् विस्तारोच्छेदतो ज्ञेयामेखलाः स
र्वतो बुधैः एककण्डस्य पश्चिमदिक्कर्तव्यतामाह ॥
महादाननिर्णये ॥ भुक्तो मुक्तौ तथा पुष्टौ जीर्णौ हारेत
थैव च महादोमे तथा शान्तावेकं वरुणादिगते शार
दातिलके दोतरमे यो निरासामुपयस्यत्यपत्रवत् आ
सामेखलानामश्वरूपत्रयदित्यनेन चतुरंगुलविस्तरत
मूला यथोक्तक्रममेकांगुल्येतं संकुचितविस्ताराः ३।
क्तं वसिष्ठसंहितायां प्रथमे मेखले यो निःकण्डोष्टीं दोत
रग्रतः कुर्यादीषोऽश्ववृत्तान्तः कण्डतत्सर्वलक्षणम् ।
योनिः षट्गुलायामा चतुरंगुलविस्तरता उन्नतेर्द्व्यंगुला
प्रोक्तः कण्डोऽदस्तमिते बुधैः नेत्रवेदांगुलोच्छेदविस्तारो
नतिरत्र वै मुखिग्रद्विदस्तमात्रे यो निस्तद्वृद्धीरि
ता द्विदस्तादिषु कण्डेषु योनिं संवर्धयेत् क्रमात् एकै
कांगुलिमानेन तथा नाभिं च वधयेत् इति मुखग्रयेक
दस्तानां कण्डानां योनिरीतिता षट्चतुर्द्व्यंगुलायामवि
स्तारो नतिशालिनी एकांगुलं तयो न्यग्रं कुर्यादीषदथा
मखं षट्गुलदीर्घा चतुरंगुलविस्तीर्णा द्व्यंगुलोऽप्यथः
अत्रैकवचनोपात्तत्वादेतत्परिमाणं कथनं मुखग्रयेक
विषयमिदं एकैकांगुलतो यो निःकण्डेषु वधयेत् या
वदयक्रमेणैव योन्यग्रमपि वधयेत् इति द्विदस्तादिवि

ग्रा.

क

३५

३९

षयं अत्रविशेषकाभादायामविस्तारोन्नतिषुनिवृद्धि
रितितेनं तथाचयज्ञपाशैः। मेखलानोवदिःस्थानेस्य
लमित्यभिधीयते। चतुरश्रेतनालेस्याद्योन्यामध्येसरं
ध्रकं मूलमूलातस्तस्मात्तनासास्यान्मनोदरा वास्य
स्यामेखलांचान्यस्थानमारभ्यकारयेत् सरंध्रकमित्यु
भयत्रसंवध्यते तदुक्तंभास्कराचार्यैः योनौनालेसरंध्र
कं रुद्रयामले योन्यामध्येविलेक्युक्तदाज्यग्रादिसं
ज्ञितं स्थलादारभ्यनालेस्याद्यमोमध्येसरंध्रकं नार्पये
त्कुण्डकोणाषुयोनितोतंत्रवित्तमःस्थलान्मेखलारंभः।
स्थलात् अथवाज्यस्याल्पधिकरागस्थलादेत्यर्थः॥स
रंध्रकं अट्टस्थार्थकमितिकेचित् परिधिस्थापनार्थः।
मितिकेचित्। तथाचयामले। नालमेखलयोर्मध्येप
रिधेःस्थापनायचरन्ध्रक्युक्तथाविद्वाद्द्वितीयमेखला
परिइतिश्रु इतिवचनेतनालस्यनसरंध्रताबोधकं किं
तनालमेखलयः परिधिमाह तत्संयोगपरिशिष्टोवा
ह्यमात्राः परिधयः ऋजवःसतचोब्रणाः त्रयोभवंत्य
शीर्लाग्रापकेषांतचतुर्दिशम् तत्कुण्डानुवृत्तंवा।
मानस्यानिगद्यते प्रागग्राग्रभितः पश्चाददगग्रम्।
थापरम् न्यसेत्यरिधिमन्यश्चेददगग्रः सष्टवतः
अब्रणाः श्रिद्धरहिताः अमितः अग्रेः ॥

पार्श्वद्वयेदक्षिणात उत्तरतः पश्चात्पश्चिमेतदगग्र
 सुतराग्रं त्रैलोक्यसारे ऊर्ध्वद्वयसमायुक्ता अक्षय
 दलवनताः अंगुष्ठमेखलायुक्तामध्येराज्यस्थितिस्त
 या ऊर्ध्वद्वयसमायुक्तागजऊर्ध्वकारमूलदेशयु
 क्ता ॥ नतानम्राअंगुष्ठमेखलायुक्ता अंगुष्ठमितमृद्
 चटितयुतामेखलावेष्टनयुक्ता तथावेदस्तगालिता
 न्यास्थित्याऊरोदन्त्यातोभवतीत्यर्थः अतएवस्वायंभु
 वे ॥ अंगुष्ठमानौष्टकाण्डाकार्याक्षयदलाकृतिः अं
 गुष्ठमानौष्टकाण्डेयस्याः सातथा ओष्ठोत्राग्रं तथाचपं
 चरात्रे ॥ कल्पयेदन्तरेनाभिऊँडस्याभुजसनिभाम्
 मुखपरत्रैकदस्तानानाभिरुच्छेदेविसृता नेत्रवेदां
 गुलोपेताऊरोदपुन्येषुवर्धयेत् यवद्वयक्रमेणैवना
 भिंष्टयगुदारथीः नाभिद्वेत्रंत्रिधाकृतवामयेऊँचीति
 कर्णिकां वदिरंशद्वयेनाष्टौपत्रानिपरिकल्पयेत् ।
 सुकस्त्र्वौसम्प्रवक्ष्यामिमंत्रिणांहितकाम्यया प्रकल्प
 येत्प्रशंयागेवक्ष्यमानेनवर्त्मणा श्रीपार्णिशिंशपाक्षी
 रिष्टेकतमंगुरुः शिशंषाशमीशिरीषइतिकेचित
 गृहीत्वाविभवेद्वस्त्रमात्रंषड्विंशतः पुनः विंशत्यंशो
 भवेद्दोशवेदीतैरष्टभिर्भवेत् एकंशेनमितः कण्ठः
 सप्तभागमितंमुखं वेदीअंशेनविक्षारः कण्ठस्य ।

40

एतच्छिन्नमेवले मेखलारहितेशोकोदधिकेवित्तमं
 क्षयः भार्याविनाशकं कुण्डप्रोक्तं यो न्याविनाशकतम
 अपत्यध्वंसनं प्रोक्तं कुण्डयत्कण्डवजितं ॥ अतएवसि
 ष्टसंदितायां तस्मात्परीक्षितमस्यैकैकतयं शुभवेदिकं
 हस्तमात्रं स्यंडिलं वासंति मेहोमकर्मणि क्रियासारे
 कुण्डमेवंविधं न स्यात्कुंडिलं वासमाश्रयेत् शारदाति
 लके ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्ये स्यण्डिले वासमाचरेत्
 हस्तमात्रं तत्कुर्यात्पुनरश्रंसमन्तः महाकपिल
 पंचरात्रे संख्यातकौशले साष्टसहस्रवाजपादिषु हो
 मेस्वान्ततामाह यत्तपार्थः श्राद्धयदक्षिणोपाणासु
 वंति मथुरेद्विः श्रोतुं बोवक्रिजायानेन रुद्रया न्युन्न
 पाणिना त्रिमथुरेक्षतमथुशकरात्मकं वक्रिजायासा
 हा मंत्रेणैकंकारपृतेन स्वादानेन विचक्षणाः स्वाहा मं
 वसानेन रुद्रया द्यायन्ते मंत्रदेवता मिति स्मृतिः स्वाहा
 तमंत्रे स्वादान्तरं निषीदति मंत्रतंत्रप्रकाशः नमोन्तेन
 नमोदद्यात्स्वादानेद्विदमेवच पूजायामाह तौचापि
 सर्वशायं विधिः शिवे द्विवः स्वाहा श्रोतुं रुद्रं गुरु
 पुस्तिकायां । स्यात्पारिभाषिकं बौध्दस्वाहा पूर्णा रुद्रौ
 रुद्रौ वार्तासंख्यायुते मंत्रेन नमोन्तेन तौ संख्याया एव
 येद्विद्वानाधिक्योद्विष्टद्विद्वानमः पदं नमस्याने रुद्रौ

४१
 ५१
 आ. स्वाहा पूर्णा वां वौषडावपेत वर्ययेदनमोन्नेनौ इति व
 क. कारेणालिप्यसाम्यादिं रुच्यते तस्यदित्वेन न विमर्गः
 सचशक्तिरूपः तेनदिदशवेनाग्निशक्तिः स्वाहोक्तेति
 गचवभद्राः वस्तुतोदिदइतिपारिभाषिकीसंख्या अ
 ततस्वाहाशब्दः स्वीयद्रव्यत्यागार्थकः यथा उपविष्टश्च
 मः स्वाहाकारप्राथानाज्जहोतइतिहरिशर्मधृतं स्वाहा
 कारेणस्वाहेतिप्रधानेनत्यागोयासतास्तथा अतएव
 स्वाहाकारेस्यप्रथानार्थत्वाद्विस्त्यागस्यान्नायसिद्धेने
 वकृतस्यद्वितीयस्यास्नानमनर्थकस्यादितिपदस्यदि
 तिभेदभाष्यं आस्नानं पुनः पाठं प्रथानार्थततत्रैवया
 त्रमंत्रस्यानाम्निचतुर्थ्यंतता अतो जयेतीत्यादौ नमः
 स्वाहावापुनर्दीयतेइति न्यङ्गपाणिनेति साहचर्ये
 यं शाक्तं तरोक्तं इतानेनैवदस्तेनग्रंगुष्टाग्रेणापीदितं
 संहृतोगुलपाणिस्तवाग्यतो जह्यादविरिति मद्रादा
 ननिर्णयधृतगोभिलीयवचनात् अग्नेर्नामानिचगो
 बिलकृतगृह्यार्थसंग्रहे लौकिकेपावकोवक्त्रिः प्रथ
 मः परिकीर्तितः अग्निस्तुमारुतो नामगर्भाधानेविधी
 यते पुंसवनेचन्द्रमाश्च्युगाकर्मणिशोभनः सीमं
 तेसंगलानामप्रगलेभाजातकर्मणि नान्निस्पात्या
 र्थिवोऽस्यग्निः प्राशनेच्युचिस्तथा सत्यनामाश्च्युडा

यां ब्रतादेशे समुद्रवः गोदाने सूर्यनामा च केशाते
 स्य ग्निरुच्यते वैष्णवो विसर्गे च विवादे योजकः स्मृतः
 गोदाने गोदानाख्यसंस्कारे चतुर्थ्यां तृतीयां
 मधुतिरग्निस्तथापरे अग्रे धृतिहोमादौ प्रायश्चित्ते
 प्रायश्चित्तात्मकमाहाव्याहृतिहोमादौ पाकयज्ञे पा
 कांगहोमे वृषोत्सर्गप्रतिष्ठाहोमादौ लक्ष्महोमे च व
 क्रिः स्यात्कोटिहोमे कृताशनः पूर्णाहुत्यां ह्यहोना
 मशान्तिके वरदः सदा पौकयधिके बलदशैव क्रो
 थो ग्निश्चाभिचारिके कोष्ठे तज्जटौ नाम क्रुद्धादौ स्म
 तभक्षणे स्मृतदादे . . . विसृज्यतां स्मृतिरपि
 सर्वतः पाणिपादातः सर्वतोऽक्षि शिरो मुखः विष्य
 दृषो मदानग्निः प्राणीतः सर्वकर्मसु आस्तयेत्यादि
 कमत्र बोध्यं अग्निप्रणयनानन्तरं सर्वत्रेत्यस्य पठोपु
 न्यते प्राणीत इति मंत्रलिङ्गाग्र्यथास्यापनानन्तरं मे
 तदभिधानं व्यर्थं स्यात् गुणा विसृज्यतां पितृतिरिति
 आहुय चैव होतव्यं यत्र यो विहिते नलः तथा शुभं
 पात्रं तत्काम्यं स्यात्तेनाग्निं प्रणयेदुधः तस्याभावे श
 र्वावेन नवेनाभिमुखं चतुर्गुणं विशेषमाह साम
 गानां तद्गुणहोममित्यादिमूर्धानं दिवोरतिमिति त
 तदितराणां शान्तिदीपिकायां वसिष्ठः पेशान्यामा

५२
 आ. हरेद्रस्मस्तुवावायस्तुवेणावा वंदनोकारयेत्तेनशि
 क. रः कांठासकेषुच कश्यपस्येतिमंत्रेणायथानुक्रम
 ५२ योगतः तथा ततः शांतिप्रकृतीतप्रवथारणावाच
 ने दक्षिणाचप्रदातयाग्रहादीनां विसर्जनं दीक्षाप्र
 योगंवक्ष्यामि नानातंत्रानुसारतः अथकृतनित्यैक
 न्योगुरुः शुभेलग्नैतषांगाररहितशुद्धभूमौ दीक्षां
 यागमण्डपनिर्माणं कुर्यात् ततो दीक्षापूर्वदिने म
 ण्डपमध्ये यथाक्तां वेदिं निर्माय तदुपरि सर्वतोभद्र
 मण्डलं कुर्यात् मण्डपमण्डलयो निर्माणमन्यत्र प्रमा
 णेन सन्धेयं ततो भीक्षादिवसे प्रातः कृत्य नित्यैकन्यो
 गुरुं मण्डपद्वारमागत्य वदिरुपलिप्य तत्र प्राञ्जलौ
 बोद्धञ्जलौ वा उपविशेत् शुचिः पूर्वमुपोषितः शिष्यो
 पितत्रागत्य स्वास्तिवाचनपूर्वकं संकल्प्य कृत्वा गुरुं गृह्णा
 दिभिः संपूज्य वृणुयात् संकल्पो यथा विस्रोत्रं अ
 येत्यादि अमुकगोत्रो अमुकदेवशर्मा चतुर्वर्गफल
 प्राप्तिकामो अमुकगोत्रश्री अमुकदेवप्रमाणशर्मा
 णं श्री अमुकदेवतायाः यदक्षरमंत्रदेशिकत्वेने
 भिः पाद्यादिभिरभ्यर्च्य भवेत्तमहं वृणो ओं वृता
 स्मीति प्रतिवचनम् ततः शिष्यो यथा विदितं दी
 क्षाकर्म कुर्यादिति वदेत् यथा ततः करवा ॥

एतिगुरुः ततः कृतोजलिः शिष्यो भगवन्परमात्म
 नृपिन्यरमकारुणिकगुरोसकलपुरुषाद्याज्ञानतः
 करवाणीतिगुरुः ततः कृतोजलिः शिष्यो भगवन्पर
 मकारुणिकगुरोसकलपुरुषार्थसाधनमत्रदीक्षादि
 भिषेकपूर्वकं मोक्षसादयेत्युक्तागुरोराज्ञायामहस्वगा
 यत्रोन्नपानिनयनीगुरोर्दक्षिणोन्नपेत ततो गुरुसामा
 र्च्यस्यापयेत तद्यथा स्वामेविकोणामण्डलं वर्णा आ
 धारं तदपरिसंस्थाप्य संवर्द्धिमाण्डलाय दशकलात्मने
 नम इति आधारसंस्तुत्य फटिति श्रवणपात्रं प्रक्षाल्य तद
 परिसंस्थाप्य ग्रंथं सूर्यमाण्डलाय दशकलात्मने नमः
 इति पात्रं संस्तुत्य नम इति शुद्धजलेनासंस्तुत्य फटिति
 श्रवणपात्रं प्रक्षाल्य तदपरिसंस्थाप्य ग्रंथं सूर्यमाण्डलाय
 दशकलात्मने नम इति शुद्धं चंद्रसोममंडलाय षो
 ढशकलात्मने नम इति जलं संस्तुत्य तस्मिन् जले गंगे
 च यमुने चैव गोदावरिसरस्वति नर्मदे सिन्धुकावेरि
 जलोत्सिन्धुनिधिं कुरु इत्येकं शुभमुद्रया तीर्थमावाह्य
 तत्र प्राणवेन गन्धाक्षितानि क्षिप्य मूलमंत्रमष्टधा ज
 प्तायेत् नमोऽष्टोत्तशययेत एवं प्रकारेणाप्यष्टपि पात्रं स्था
 पयेत तद्यथा द्वारस्योर्ध्वशाखायां मध्ये विज्ञाय नमः
 तदक्षिणो विज्ञेयाय नमः गंगाये नमः द्वारवामेक्षे

43
 ४३
 श्री. महालक्ष्म्येनमः तदामेसरस्वत्येनमः द्वारदक्षिणोवि
 क. ज्ञेयायनमः गङ्गायैनमः द्वारवामेक्षेत्रेयायनमः
 यमुनायैनमः देहल्यामस्त्रायनमः एवंप्रतिद्वारं
 जाकुर्यात् ततो गंगं संकोच्य दक्षिणपादपुरः सरंगद्वं प्र
 विशेषतः पंचगव्यसामान्या र्यतो याभ्यो गृह्णेत
 संप्रोक्ष्य संस्कारचतुष्टयं कुर्यात् यथा मूलमंत्रेण गृहं
 वीक्षेत फट्तिगृहं प्रोक्षयेत् फट्तिमंत्रेण दक्षिण
 इयेत् क्रुमिति श्रभुक्षाणं कुर्यात् ततः पूजास्थले रक्त
 कंबलाद्यासनमासीर्य धृत्वा पठेत् मेरुष्टुष्टुऋषिः सु
 तलेच्छन्दः क्रुर्मो देवता आसने विनियोगः कृतो जलि
 एष्टि त्रयाधृता लोका देवितं विस्मना धृताः तंच धार
 यमां देवि पत्रं कुरु चासनं मिति पठित्वा श्रीं श्रीं आधार
 शक्तिकमलासनाय नमः इत्यासनसंपूज्य तदुपरि स्व
 स्तिकादि क्रमेणोपविशेत् ततः सिद्धार्यस्ततमानी
 य अपसर्पत ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः ये भूता
 विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तां शिवास्तयेति पठित्वा स्त्रा
 यफट् इत्यनेनाक्षित्विकीर्य पार्श्विचातेन भो मा
 नि ज्ञानं गुह्यतर्जनीभ्यामास्फोटेनान्नरित्तगात्राल
 स्य समुदेचितवक्रमूर्ध्वदृष्ट्या दिव्या निति त्रिवि
 धविमानुत्सार्य ॥

नैन्दतां वास्वी शायनमः ब्रह्मणो नमः इति सं ह्य भूते
 भ्य च षभक्त मांसवलिर्नमः इत्युत्तरज्य भूतवलिं दत्त्वा वि
 किराविकिरेत् यथा लाजचन्दनसिद्धार्थमस्मद्वर्वा
 कृशाक्षतान् एकीकृत्य फटिति सप्तथानपन् त्रिधा
 विकिरेत् अस्त्रजमेन दर्भाणां मुष्टिना मार्जयेत्प्रतात
 तान्विकिरान् तथा चास्त्राय फटिति मंत्रेण कृशमुष्टि
 नाविकिरान् मार्जयेत् ईशानकोरो वर्यन्माश्रासनाय प्र
 कल्पयेत् वर्यनी विकिराधिष्ठात देवता तस्याश्रास
 नाय ईशानकोरो विष्टये परिवर्यनी संज्ञं केतलाया ।
 रं स्थापयेत् ततो दक्षिणो हृजाद्रव्यानिष्टे करप्रक्षाल
 नार्थं पात्रे स्थापयेत् वृत्तप्रक्षालितादीपामरितः स्था
 पयेत् यथाशक्ति चामरादिकंच ततो वामे गुरुभ्यो न
 मः दक्षिणे गणेशाय नमः मथोऽष्टदेवताये नमः
 ततो भूतशुद्धिं कुर्यात् यथा स्वां केततान् दक्षैः कृत्वा सो
 दृमिति मंत्रेण प्रदीपकलिकाकारं हृदयस्य जीवात्मा
 नं मूलाधारस्य कृण्डलिमासदक्षिरः स्य सदस्रदल
 कमलकर्णिकांतर्गतपरमात्मनिलीने विचिंत्य पा
 दतो जानुपर्यंतं चतुरश्रं सचक्रकं लेयुतं पीतवर्णं च
 भुवः स्थानं विचिन्तयेत् जानो रा नाभि चन्द्रार्थं निभं प
 मेन लांछितं शुक्लवर्णं सवीजेन युतं ध्यायेत् पांस्थं ले

ग्रा. हस्तदत्ता श्रंश्रीं कौहंसः मम प्राणाः इह प्राणाः
 क. श्रंश्रीं कौहंसः मम जीव इह स्थितः श्रंश्रीं कौहंसः
 ४५ सः मम सर्वेन्द्रियाणि वा इन्द्रो नयनश्रोत्रज्ञानप्राणा
 ४५ इहागत्य सर्वं चिरं तिष्ठंतस्वाहा एतत्कराणां शक्तानां
 मेतत्पाठमात्रेणैव भूतशुद्धिः स्यात् इति भूतशुद्धिः त
 तः प्राणाशक्तानां मेतत्पाठयामं कुर्यात् मूलमंत्रेण वा
 लयावा श्रीबीजेन वा प्राणायामं कुर्यात् यथा श्रीं इति
 षोडशवारं जपन् वासनासापुटेन वायुना देहमापूर्य पु
 नः श्रीं इति चतुःषष्टिवारं जपन् ऊं भक्तं कर्तुं पुनः श्रीं
 इति द्वात्रिंशवारं जपन् दक्षिणासापुटेन वायुं रेचयेत्
 इत्येकप्राणायामः एवं षोडशवारं द्वादशवारं चारत्रयं
 वा कुर्यात् ततः ऋष्यादिन्यासं कुर्यात् आत्मनो मूर्ध्नि व
 दने हृदये च यथाक्रमं मूर्ध्नि श्रमुकं ऋषये नमः सुविश्र
 मुकं छन्दसे नमः रुद्रि श्रमुकं देवताये नमः कृतांजलिः
 श्रमुकं सिद्धये विनियोगः मातृका न्यासः क्वचिदपि
 मंत्रेण श्रुयते तत्राप्यवश्यं कर्तव्यः जपाद्यं सर्वमंत्रा
 णां विन्यासेन विना लिपेः कृतं तन्निष्फलं विद्यात्तस्मा
 त्पूर्वल्लिपिं यमेत ततो मातृका न्यासं कुर्यात् वाग्भवाद्यावा
 नीश्वरता वाग्भवः पञ्चिताशं श्रीं श्रीं इति बीजत्रये ॥

श्रीबीजं श्रीइति स्वरूपं तदुक्तं सारसंग्रहे मनसा वा
 न्यमेतन्वासां कुर्याद्वा कुरुमेवपि अंगुष्ठानामिका
 योगाच्च मेहा सर्वकर्मसु धर्मविदक्षिणां हस्तमथो ना
 भेर्न योजयेत् ब्रह्मरूपिः गायत्री छन्दसे नमः हृदि
 मातृका सरस्वती देवतायै नमः गुह्ये हल्भ्या बीजेभ्यो
 नमः पादयोः स्वरेभ्यो शक्तिभ्यो नमः कृतान्तलिः मा
 तृका न्यासे विनियोगः ललाटमुखवृत्तादक्षि श्रुतिश्चा
 नेषु गाण्डयोः पष्ठदन्तोत्तमो गाण्डयोः पत्सं — ग्रकेषु
 च पार्श्वयोः स्मृतो नाभौ जटरे हृदयोः सके कुरुयंसे
 च हृत्स्वर्वाणि पादयुगेष्वपि जटाननयोः न्यासे न्यातृ
 कार्णा न्यथाक्रमम् तथा च विष्णुसरोजरे ओमाद्यं
 तो नभोऽतो वासविन्दुर्विन्दुवर्जितः पञ्चाशदक्षरव्या
 सः क्रमेणो वं विधीयते श्रीं ग्रं नमो ललाटे श्रीं ग्रं
 नमो मुखवृत्ते श्रीं ग्रं नमो दक्षिणचक्षुषि श्रीं रं नमो
 वामचक्षुषि श्रीं वुं नमो दक्षकोणे श्रीं रुं नमः वामक
 र्णे श्रीं रं नमः दक्षनासाय श्रीं रं नमः वामनासा
 यो श्रीं लं नमः दक्षगण्डे श्रीं लं नमः वामगण्डे श्रीं
 ऐं नमः — ऐ श्रीं ऐं नमः आधरे श्रीं ओं नमः ऊर्ध्वे
 दन्ते श्रीं ओं नमः ग्रथोदने श्रीं ग्रं नमः मूर्ध्नि श्रीं ग्रं
 नमः माते श्रीं कं नमः दक्षबाहुमूले श्रीं वं नमः क

५४
 आ. तूरे श्रीगंनमः मणिवन्धे श्रीचंनमः अंगुलि
 क. मूलेदं.नमः अंगुल्यग्रे श्रीचंनमः श्रीवामवाहमूले
 श्रीछंनमः कूर्परे श्रीजंनमः मणिवन्धे श्रीफंनमः
 अंगुलिमूले श्रीजंनमः अंगुल्यग्रे श्रीदंनमः दक्षो
 रुमूले श्रीदंनमः जानुनि श्रीदंनमः गुल्फे श्रीफं
 नमः अंगुलिमूले श्रीगंनमः अंगुल्यग्रे श्रीतंनमः
 वामोरुमूले श्रीयंनमः जानुनि श्रीदंनमः गुल्फे
 श्रीयंनमः अंगुलिमूले श्रीनंनमः अंगुल्यग्रे श्रीपं
 नमः दक्षपार्श्वे श्रीफंनमः वामपार्श्वे श्रीवंनमः पृ
 ष्ठे श्रीभंनमः नाभौ श्रीमंनमः तदरे श्रीयंनमः हृदात्म
 नि श्रीरंनमः अस्त्रगात्रनिदक्षवाहमूले श्रीलंनमः मां
 सात्मनिककूटि श्रीयंनमः मेदात्मनिवामवाहमूले श्री
 शंनमः अस्यात्मनिहृदयादिदक्षिणकरे श्रीधंनमः स
 त्तात्मनिककूटिश्रीमंनमः शुक्रात्मनिहृदयादिदक्षपा
 दे श्रीदंनमः प्राणात्मनिहृदयादिवामपादे श्रीलंनमः
 जीवात्मनिहृदयादिघुदरे श्रीलंनमः परमात्मनिहृदया
 दिमुखे ततोमंत्रन्यासं कुर्यात् अथ करन्यासः अंगुष्ठा
 भ्यांनमः तर्जनीभ्यांस्वाहा मध्यमाभ्यांवषट् अनामिका
 भ्यांफं कनिष्ठाभ्यांवौषट् करतलदृष्टयोरस्त्रायफट् अं
 गन्यासः हृदयायनमः इतितर्जनीमध्यमाभिहृदये शिरसि

इतितर्जनीमथ्यमाभ्यांशिरसि शिखायैवषट् इति
 अथोंगुष्ठमुष्टिशिखायां कवचायकुंडलित्यत्ययदस्ता
 भ्यांस्कन्दायुरुपंतनेत्रत्रयायवौषट् इतितर्जनीम
 थ्यमानामिकाभिः नेत्रत्रये अस्त्रायफट् इत्यधोर्ध्वं
 तालत्रयंदत्ता कोटिकाभिर्दशदिग्धनं कुर्यात् त
 तः स्वदेहेपीठ्यासंकुर्यात् ॐ आधारशक्तयेनमः
 कूर्मायनमः अनन्तायनमः पृथिव्यैनमः स्वधासा
 गरायनमः रत्नहीपायनमः अनन्तायनमः पृ
 थिव्यैनमः माणिमाण्डपायनमः रत्नवेदिकायैनमः
 रत्नसिंहासनायनमः इति हृदये श्रंसहयोरुद्वय
 वदनकटिपार्श्वयुग्मेषुभूयः प्रादक्षिणेयनमसेत ।
 ॐ धर्मायनमः दत्तमे ॐ नमः ज्ञानायनम इति वासां
 से ॐ वैराग्यायनम इति वामोरो ॐ ऐश्वर्यायनमः द
 क्षोरो ॐ अर्थमायनमः इति मुखे ॐ अज्ञानायनमः
 इति वामपार्श्वे श्रवैराग्यायनमः इति नाभौ ॐ अने
 श्वर्यायनमः इति दक्षपार्श्वे पुनर्हृदये ॐ आनन्दक
 न्दायनमः संवितालायनमः ॐ सर्वतत्त्वात्मकपद्मा
 यनमः ॐ प्रकृतिमयपत्रेभ्योनमः ॐ विकारमयकेम
 रेभ्योनमः ॐ पंचाशाहीजाग्रकर्णिकायैनमः ॐ मैवक्रि
 मंडलायदशकलात्मनेनमः ॐ श्रंसूर्यमाण्डलायदाद

५७
 आ. शकलात्मनेनमः ॐ हूं सोममण्डलाय षोडशक
 क. लात्मनेनमः ॐ संसत्ताय नमः ॐ नंदजसेनमः ॐ तं
 ध. तमसेनमः ॐ श्रांश्रात्मनेनमः ॐ श्रंश्रंतश्रात्मनेनमः
 ॐ पंपरात्मनेनमः ॐ श्रींज्ञानात्मनेनमः ततस्तत्तत्पी
 ढशक्तीर्यस्य पीठमंत्रं पठित्वा मुक्तदेवता पीठाय नमः
 इति न्यासं कृत्वा हस्तमे देवतां ध्यात्वा मानसां पंचारैराग
 ध्यमुश्रोतशयित्वा नमस्कृत्यार्चपात्रं स्थापयेत् तद्य
 या तदुक्तं तत्त्वसागरसंहितायां आचारं त्रिपदं प्राहुः
 षट्पदं वाचतस्पदं अथवा वर्तलाकारं ऊर्यादेविम
 मोदरं सर्वांगैर्यशिलाकर्मकपालालावमणमयम
 नारिकेलं च शंखं च मुक्तामुक्तिसमुद्भवं पुण्यवृक्षम
 मुद्भूतं पात्रं ऊर्यादिवत्पात्राः अतिसूक्ष्ममतिस्पृलंभि
 र्नेत्रिभं च वर्जयेत् सर्वांगैर्यशिताम्राणि सर्वसिद्धि
 काणि च शान्तिके च शालापात्रं स्तंभनं चैव मणमये ना
 रिकेलं च वश्यादौ अभिचारे च कूर्मजं शंखं चानप्रदं
 मुक्ता मुक्तिविद्याप्रदायिनी कपालाभपात्राणि
 योगसिद्धिकाणि च पुण्यवृक्षनपात्राणि सर्वपा
 पहराणि च उक्तेषु तेषु देवेशि पात्रमेकं प्रकल्पये
 त आत्मदेवतयोर्मध्ये पात्राणि स्थापयेद् ॥

॥ ० ॥ यः ॥ ॥ ० ॥ ॥

गुरोः पात्रं चटस्यां ते तदंते भोगपात्रकं तदंते शक्तिपा
 त्रं च योगिनीनां तदंतिके तदंते वीरपात्रं च र्थले पात्रं त
 दंतिके पाद्यपाद्यमनीयं च पात्राणि स्थापयेदुधः उत
 मंत्रवपात्राणि सप्तपात्राणि मध्यमं केचिद्दंतिमंत्र
 तापंच पात्राणि मध्यमं अर्थमंत्राणि पात्राणि पात्रद्वय
 मथापि च देवतापूजनो मंत्री एकपात्रं न कारयेत् पंच
 पात्रपक्षे देवीपात्रं गुरोः पात्रं भोगपात्रं त्रयं मतं पूजा
 पात्रं विज्ञेयं योगिनीनां च तर्पणं पाद्यमाद्यमनीयं च
 लेः पात्रात्सु रार्चने ततोर्चपात्रस्थापनं स्वामेविको
 णामण्डलं कृत्वा तदपरि त्रिपदिकामारोप्य अस्त्राय फ
 डिति शोखं प्रोक्षत तदपरि संस्थाप्य मूलमंत्रं जपन् शुद्धं
 माष्ट्यं वंवाक्किमण्डलाय दशकलात्मने नमः इति त्रिप
 दिको अंस्तूर्यमण्डलाय द्वादशकलात्मने नमः इति जलं
 संपृज्य कूंरुदयाय नमः कूंशिरसे स्वाहा कूंशिखा
 यैव षट् कूंकवचाय कूं कूंनेत्रत्रयाय वौषट् कूंः अस्त्रा
 य फट् षडंगमंत्रैरपि संपृज्य हस्ताभ्यामाच्छाद्य तस्मिं
 जले मूलमंत्रमष्टधा जप्त्वा अस्त्रेणासं रक्षकवचेनावगु
 णस्य वं इति धेनुमुद्रया मृतीकृत्य तत्र गन्धपुष्पादिकं
 निक्षिपेत् एवं प्रकारितस्य दक्षिणो प्रोक्षणी पात्रं संस्थाप्य
 किंचिदर्थं जलं गृहीत्वा प्रोक्षणी जले निक्षिप्य तेनोदके

श्रा.
क.

४८

५४

नानेष्टजोपकराणां यागमात्रं पंचाभ्युक्षयेत एवं प्रका
रेणार्चपात्रस्य वामे पाद्यपात्रे आचम्य नीयपात्रे च स्थापये
त इत्यर्चं संस्थाप्य च स्थापनं कुर्यात् तद्यथा प्रथमतो
मातुलंगन्यादिभिः संपुन्य शालिभिः कर्णिकामध्य
माहृत्य तदुपरि तैलान्दत्वा तदुपरि कुशानास्तीर्य त
दुपरि माक्षतं विष्टरं संस्थाप्य तदुपरि चटुं श्रम्याय फडि
ति प्रक्षालितो तरे कर्पूरादिसंयुतं नीरं ध्रुमनोहरं य
थोक्तत्रिगुणतं तभिर्वेष्टितं चन्दनादिभिरलंकृतं पुष्प
माख्यालंकृतं ग्रीवं - वाक्षतसमन्वितं नवरत्नोदरे वि
लोभमादका मूलमंत्रं च न पन क्षीरिद्रुमपलाशावग्भ
वकथाय यथोक्तगन्धाष्टकयुक्तैः सुगन्धिजलैराहुरि
तां तरे श्रम्यायोऽंभरसत्तन्यग्रीवाम्राणामपराजिता
लतावेष्टितं नवपल्लवमुखं मुखदत्तसफलयवशरा
वं सुहृत्मावस्तु युग्मवेष्टितं ओंकारमुच्चरन् भूरसीत्या
दिभिर्वैदिकमंत्रैर्विष्टरोपरि स्थापयेत् ततः कुम्भकुशा
ग्रेण स्पृष्ट्वा प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् प्राणप्रतिष्ठा मंत्रो य
था पाशादित्रस्तं गन्तांते स्यादमुष्पपदं पुनः क्रमा
त्प्राण इह प्राणास्तथानीव इह स्थितः अमुष्पसर्व
द्रियाणि भूयो पुष्पपदं वदेत् वाङ्मनोनयनश्रोत्रज्ञाणा
प्राणपदान्यथ पश्चादिसागत्य मुखं चिरं तिष्ठन्तवद्वयं

अये प्राणमनः प्रोक्तः सर्वजीवप्रदायकः सर्वत्र श्रो
 त्रीं क्रीं हंसः इत्येते अमुष्मिन् पदं देयमिति निष्कर्षः यथा
 श्रो त्रीं क्रीं हंसः अमुकदेवतायाः प्राणाः इह प्राणा
 श्रो त्रीं क्रीं हंसः अमुकदेवताया जीव इह स्थितः श्रो त्रीं
 क्रीं हंसः अमुकदेवतायाः सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनो न
 यन श्रोत्राणां प्राणा इहा गत्य सखि चिरं तिष्ठंत स्वाहा
 इति प्राणप्रतिष्ठा कृत्वा दिनकरकिरणारुणारु सुमंज
 लो सह दयादृहना सापुटेन देवतां समानीय मूले मूर्तिं
 संकल्प्य च देसं स्थाप्य संस्थापनमन्त्रिधानमन्त्रिरोधन
 सकलीकरणवगुंठनामृतीकरणपरमीकरणमुद्रा
 भिर्च दे देवतामावाह्यतस्मिं च दे पीठान्मृजयेत् ओं श्रा
 थारशक्तये नमः ओं कूर्मीय नमः ओं अनेताय नमः ओं
 पृथिव्यै नमः ओं स्वधासागराय नमः ओं रत्नदीपाय न
 मः ओं कल्पवृक्षाय नमः ओं रत्नमाण्डपाय नमः ओं र
 त्नवेदिकाय नमः ओं महामिंद्रासनाय नमः इति संस्तु
 त्य पुष्पं गृहीत्वा देवतां ध्यात्वा च दे पुष्पां दत्त्वा षोडशोप
 चारैः पूजयेत् तद्यथा आसनं स्वागतं चार्घ्यं पाद्यमाच
 मनीयकं पथुपर्काचमनस्नानयसनाभरणानि च
 गन्धपुष्पे धूपदीपो नैवेद्यं वन्दनं तथा प्रयोजयेद्दर्शना
 यामुपचारंस्तु षोडश तदुक्तं मानसोह्लासे संवृद्धप्रद

श्री.

क.

४५

५९

देवमंत्रीमुपचारंस्तुषोडश संवृद्ध्यासंबोधनमे संवृ
पदेन पूजायथा श्रीअमुकदेवतेग्रामनंकल्पयामि
नमः स्वागतंकुशलप्रसन्नंश्रीअमुकदेवतेग्रचंकल्प
यामिस्वाहा इतिमूर्ध्निदद्यात् श्रीअमुकदेवतेपाद्यं
कल्पयामिनमः इतिपादयोदद्यात् श्रीअमुकदेवते
ग्राचमनीयंकल्पयामिस्वाहाइतिमुखेदद्यात् श्रीअ
मुकदेवतेमधुपर्कंकल्पयामिवनमः इतिमुखोवुजे
दद्यात् श्रीअमुकदेवतेग्राचमनीयंकल्पयामिनमः
श्रीअमुकदेवतीस्त्रानीयंकल्पयामिनमः अमुकदे
वतेइदं वस्तंकल्पयामिनमः अमुकदेवतेयज्ञोपवीते
कल्पयामिनमः श्रीअमुकदेवतेग्राभरणानिकल्पया
मिनमः श्रीअमुकदेवतेगन्धंकल्पयामिनमः श्रीअ
मुकदेवतेपुष्पंकल्पयामिनमः श्रीअमुकदेवतेधूपे
कल्पयामिनमः दीपंकल्पयामिनमः नैवेद्यंपुरतः
समानीयार्चनलेनास्त्रायफटित्यभ्युक्ष्यहृतमित्यवगु ॥
एतवमितिथेनमुद्रयास्मृतीकृत्य तदुपरिमूलमं
त्रमष्टयान्मन्त्रा श्रीअमुकदेवतेनैवेद्यंकल्पयामिन
मः इत्युत्तरज्य अस्मत्तोपस्तरणामसिस्वाहाइतिजल
गण्डुषोदत्वाप्राणायस्वाहा अपानायस्वाहा समा
नायस्वाहा उदानायस्वाहा व्यानायस्वाहा ॥

इति प्राणावाद्यं पंच प्राणा रुती रुता तस्याः स्वीकारं ।
 विभाव्य ओं अमृतापिधानमसिस्वाहा पुनरपोशानंद
 त्वा श्रीअमुकदेवते आचमनीयं कल्पयामिनमः इत्या
 चमनंदत्वा श्रीअमुकदेवते तांबूलं कल्पयामिनमः इ
 तितांबूलंदत्वा अमुकदेवतायै नमः इति पुष्पांजलित्र
 येण पूजयेत् तत्र तत्र जले दद्यात् पचारांतरोतरे के
 सरेष्वाग्नि कोणादि हृदयादींश्च पूजयेत् क्रोह दयाय
 नमः क्रीं शिरसे स्वाहा क्रीं शिखायै वषट् क्रीं कवचा
 यक्तं क्रीं नेत्राभ्यां वौषट् क्रुः पूर्वादिषु अस्त्राय फट् इ
 ति चतर्दिक्षु पूजयेत् ततस्तत्तदेवतावरणान् संपूज्य
 लोकपालां संपूजयेत् इन्द्रमग्निं यमं रक्षो बरुणां पव
 नं विधुं ईशानं पन्नगाधीशमथ रुध्रे पितामहं यथो
 क्तिदित्येतां पूजयेत् ततस्तेषामस्त्राणि वज्रं शक्ति
 दाहमसि पाशं मंजुशकं गदां शूलं चक्रं पद्मं मेषामा
 युधानि क्रमाद्विदुः क्रमादायुधान्यपि संपूज्य देयमान
 मंत्रं स्पृष्ट्वा संस्कारां कुर्यात् तद्यथा जनने जीवने प
 श्चात्ताडने बोधने तथा ग्रथाभिषेको विमलीकरण
 णायने तथा तत्पनं दीपनं गुप्तिर्दशैतामंत्रसंस्क्रियाः
 मंत्राणां मातृकामथ्या रुद्रा रोजनं सरते प्राणांतरी
 तां कृताजपेदित्यर्थः एतन्मंत्रस्य जीवनम् मंत्राणां च

प्रकाशनं संस्कारादशसंप्रोक्ताः सर्वतंत्रेषु गोपिता
 यांकृत्वा संप्रदायेन मंत्रीवांछितमाश्रयात् ततो होमं
 कुर्यात् यथा प्राञ्जल्यवउपविष्टः स्वस्तिवाचनपूर्व-
 कं सूर्यः सोम इति पठित्वा तिलकुशजलाद्याय वि-
 स्तुः अचेत्यादिग्रमुकगोत्रः श्रीग्रमुकदेवशर्मा चत-
 र्वर्गफलप्राप्तिकामः श्रीग्रमुकदेवतायाय दक्षरमंत्र-
 स्पदीक्षाकर्मो गभूत श्रीग्रमुकदेवतायाय दक्षरमंत्र-
 र्वकं तिलाद्यादिभिरष्टोत्तरमदसंशतं वा होमकर्मक-
 रिष्ते इति संकल्प्य यज्ञाग्रत इति पठेत् तत्र प्रथम-
 तः सर्वाधिकारिकं चतुरश्रं कुंडं निरूपयामि तत्र सर-
 स्वादि होमेशाल्यादि षोडशे पुरुषमानावनि ते वा शुभे
 तत्कुर्यात् तदुक्तं विलसं हितायां आदौ भूमिं परीक्षे-
 तवास्तु ज्ञानविशारदाः शाल्यादीं शोधयेदत्र स्थ-
 वा पुरुषं खनेत् पुरुषं पुरुषप्रमाणं आदौ ऊरुदस्या-
 नं गोमयेनोपलिप्य सामान्या र्वं संस्थाप्य संमार्गार्चन-
 लेनाभ्युक्ष्य पंचगव्यैरभ्युक्ष्य कुर्यात् तत्र चतुर्विंश-
 त्यंगुलप्रमाणं चतुरश्रं निर्मायाष्टादशसंस्कारान् कु-
 र्यात् यथा शारदा तिलके वीक्षां मूलमंत्रेण शरे-
 ण प्रोक्ष्य गोमते तैनेव ताडने दध्ने र्वर्मणाभ्युक्ष्य गोमते
 अस्त्रेनावननोद्धारो हृदयेनाप्रहरणं समीकरणमंत्रे

श्रा-
क-
५१

पूर्वसत्यभागः पश्चिमेषु दवनीयभागः उत्तरेऽग्न्या
 हावः दक्षिणो गार्हपत्यः इति चतस्र्यथेकराणि इतिके
 चित वस्तुतस्तु क्रुण्डमध्ये पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरक्रमे
 ण क्रुण्डाचतस्र्ययदानमेव तत नमः इति मंत्रेण क्रुण्डस्य
 मध्यमे खलायां दक्षिणपश्चिमोत्तरेषु विष्टरत्रयस्याप
 नार्थं द्वादशंगुलप्रमाणा मूलमंत्राणाभिर्मंत्रिता लुक्
 शानास्तरेत तथा चराचवभद्राः विष्टरास्तराणार्थं मू
 लमंत्राभिर्मंत्रितान् द्वादशंगुलमानं तत्र चतुर्पादं प्रकी
 र्तिताम् इत्यक्षपाटनं इत्यष्टादशसंस्कारान् कुर्यान् अ
 थवा तानि संस्वर्ग्याश्चतुर्भिर्वीक्षणादिभिः यथा मूल
 मंत्रेण क्रुण्डं पश्येत् अस्त्राय फडिति क्रुण्डं प्रोक्षयेत्
 अस्त्राय फडिति देभैः क्रुण्डं ताडयेत् क्रुमिति क्रुण्डं
 भुक्षयेत् इति संस्कारचतस्र्यं वा कुर्यात् क्रुण्डकराणां
 शकौ हस्तप्रमाणं स्पष्टिलं कृत्वा यथा संभव संस्कारं कृ
 त्वा होमं कुर्यात् स्पष्टिलं यथा हस्तायामं स विस्तार
 मंगुष्ठोन्नतं चतस्रं चयेत् तदुक्तं विमगणेशविमर्षि
 ण्यां अथवा स्पष्टिलं कुर्याद् होमार्थं मंत्रिसत्तमः अंगु
 ष्ठपर्वणोत्सेदं हस्तायामं समं शुभं अन्यथा वर्णयेत्से
 के स्पष्टिलं हस्तमात्रकं चतुरंगुलमत्सेयं बालकाभिः
 समंततः इति ततः क्रुण्डमध्ये पूर्वाग्रोत्तराग्रयणं उत्तरा

श्री.
क.
५२

52

ग्रंथे वात्रयं विलिख्यार्चपात्रं संस्थाप्य तस्य दक्षिणे च
पात्रवत्प्राणीतपात्रं प्रोक्षणीपात्रं च संस्थाप्यार्चजलेन
त्रकिंचिन्निदध्यात् ततः प्राणवमुश्चरन् अर्चजलेन रे
खामभ्युक्ष्य प्रागग्रायां रेखायां प्रथमरेखाक्रमेण गृह्ण
येत् प्रथमरेखायां मुकुन्दाय नमः द्वितीयरेखायां वै
वस्वताय नमः कूर्माय नमः अनन्ताय नमः पृथिव्यै
नमः स्वधासागराय नमः रत्नदीपाय नमः कल्पवृ
क्षाय नमः तृतीयरेखायां इन्दवे नमः इति संपूज्यत
मध्ये त्रिकोणात्तदुपरि षट्कोणात्तदुपरि वृत्तं लिखित्वा
ओंकारमुश्चरन् अर्चजलेन संप्रोक्ष्य तदुपरि पीठमर्च
येत् यथा आथारशाक्त्यै नमः कूर्माय नमः अनन्ताय
नमः पृथिव्यै नमः स्वधासागराय नमः रत्नदीपाय नमः
कल्पवृक्षायै नमः तत्तत्वेदिकायै नमः चिंताम
णिगृह्णन्नाय नमः रत्नसिंहासनाय नमः आनन्द
कन्दाय नमः सेवित्वालाय नमः तत्वात्मकाय नमः प्र
कृतिमयपत्येभ्यो नमः विकारमयकेसरेभ्यो नमः
पञ्चाशद्दीनाब्जकर्णिकायै नमः धर्माय नमः ज्ञा
नाय नमः वैराग्याय नमः ऐश्वर्याय नमः अथर्मा
य नमः अज्ञानाय नमः अवैराग्याय नमः अनेश्व
र्याय नमः अमकदेवतास्यङ्गिलाय नमः ॥ ॥ ॥

इति पीठानि संपृज्य तन्मध्ये वागीश्वरी मृतस्त्रातां नीले
 दीवरसनिभां वागीश्वरेण संयुक्तामुपचारेः प्रपूजयेत्
 त यथा वागीश्वरेण संयुक्तामुसहितवागीश्वरेहागच्छे
 त्यावा स इदं पाद्यं ॐ वागीश्वरी वागीभ्यां नमः इति पुष्पा
 जलित्रयेण संपृज्य वागीश्वरी वागीश्वराभ्यां नमः इति
 तम इति न स्पृश्यात् ततो मिमराणि संभवं सूर्यकातादिम
 णि संभवं श्रोत्रियागारजं वानीयस्व दक्षिणोकां स्प पात्रे सं
 स्थाप्य तस्मादेकांकाष्टिकां गृहीत्वा ॐ कृष्णादेभ्यः स्वा
 हा इत्यनेन नैऋत्यादिशि प्रक्षिपेत् ततो वक्रिं मूलेन वी
 त्यास्त्राय फडिति अर्चं जलेनाग्निं प्रोत्यास्त्राय फडिति भ
 र्भैः सेतां अक्रुमित्यर्चं जलेन वक्रिमभ्युक्ष्य तस्मिन् प्रोरो
 नादराग्रयेनमः शीं रैन्दवाग्रयेनमः कूं भोमाग्रयेनमः
 इति संपृज्य प्राणवेनाग्निमभिसंत्य वमिति येन मुद्रया
 मृती कृत्वा स्त्राय फडिति वक्रिमभिरक्ष्य क्रुमिति अवगुं
 क्षि वक्रिं मूलमंत्रेण संपृज्य वक्रिं कराभ्यां ततो ल्यजानु
 स्पृष्टमहीतलः क्रुं शो परित्रिः परिधाम्यात्मनो भिमुरवेव
 क्रिं प्राणवमुच्चरन् परमशिवजीवबुद्धा सोऽहमिति जीव
 बुद्ध्या वागीश्वर्या योनौ विनिक्षिपेत् ततो वागीश्वरी वागा
 श्वराभ्यामाचमनीयं नमः इति संपृज्य कामेश्वरीश्वरी कामे
 श्वर्याः संगमं विचिंत्य कामेश्वरीगर्भनादोत श्रेतन्यं सं

ग्रा.

क.

५३

53

योऽन्य ओं इति कुशेर्देव्यायोनिमाच्छाद्य गर्भरक्षार्थे द
र्भकं कण्ठं दत्वा जालिनीमुद्रां प्रदर्शयेत् मुद्रालक्षणा
माह मणिवन्धोसमो कृत्वा कण्ठे प्रतिहतं गुली मध्यमे
मिलिते कृत्वा तन्मध्ये गुष्टकं तिपेत् वक्रिमुदीपयेत्
आज्जालिन्यामुद्रयानया ततो वक्रिमंत्रेणाग्निज्वाले
त चित्तिंगलदनदनदहदहपचपचसर्वज्ञापयत्वा
हा इग्निं प्रज्वाल्य कृतांजलिं अग्निं प्रज्वालितं वन्दे जात
वेदं कृताशने सर्वाङ्गवर्णममले संसिद्धिं विष्णुतो मुखं
इत्यनेनाग्निमुपस्थापयेत् ततो वक्त्रेः सान्त्विकीनां सम
जिह्वानां स्वदेहेत्यसेत् लिङ्गपायुशिरोवक्त्रज्ञाननेत्रे
षु सवतः वक्त्रे रक्षी संयुक्ता सादियांता सविन्दवः वक्त्रे
मंत्राः समुद्दिष्टा जिह्वानां समदैशिकैः पायु-दः स
वतः सर्वाङ्गव्यापकं न्यसेत् वक्रिरेफः श्रोत्रकारः अ
र्क्षीशः ऊकारः तेन व्युक्रमेण सप्त सवलरयाः सवि
न्दवः विन्द्रायुताः तेन
इति वक्त्रेः समजिह्वा मंत्रः प्रकारांतराणि जिह्वा बीजा
न्याह उक्तं यामले विरेणोऽग्रंति मोवर्गौ रेफ षष्ठस्वर
स्थितौ इन्द्रविडसमायुक्तौ जिह्वा बीजान्यनक्रमात् अ
तिमोवर्गौ यवर्गौ शवर्गौ यरलव इति यवर्गः षष्ठसद
इति शत्रयुक्तः विडरनस्वारः तयुक्त इत्यर्थः वर्गः अं

तिस्रोपतौ वर्गौ विरेफोरेफरहितौ तेनयर्जवेश
 षसहाः तेनव्युतक्रमेणाहसषशवलयाः इन्द्ररथ
 चन्द्रः तद्युक्तः विन्दुरनुसारः तद्युक्तइत्यर्थः शारदा
 मतमालम्भाद जिह्वास्नासिविधाप्रोक्तागुणभेदे
 नकर्मसुहिरायागगनारक्ताकुसुमास्यासुप्रभामता
 वरुणरूपातिरक्ताशालिकोयागकर्मसु पद्मरागा
 सुवर्णान्यात्तीयावहलौहिता लोहितानातरंश्वेता
 धूमिनीचकरालिका राजस्योरसनावक्रेर्विहिताः
 काम्यकर्मसु विषममूर्तेः स्फुलिगिन्योयुस्रवर्णाम
 नोजवाः लोहितान्याकरालाख्याकालीतामस्यदंरि
 ताः पताः सप्तनिपुज्यंतेऽरुक्कर्मसुमेत्रिभिः स्वसना
 मसमाभाः सृजिज्ञाः कल्याणारेतसः कल्याणारेतसो
 वक्त्रेः प्रथमतः सात्विकीनांसदेहेन्यासं कुर्यात् स्पृहि
 रायायेनमः लिंगे शृंगगनायेनमः गुदे सुरक्तायेन
 मः शिरसि कुंकुमायेनमः मुखे ल्युसप्रभायेनमः
 ज्ञाणे शृंवरुणपायनमोनेत्रे ग्युंश्रतिरिक्तायेनमः मु
 खे ल्युसप्रसर्वगात्रेषुन्यसेत ततोहिरायागगनारक्ता
 कुसुमासप्रभाववरुणरूपाश्रतिरक्तानांसप्तजिह्वानांश्रधि
 देवता श्रमर्त्यपितृगन्धर्वयक्षनागपिशाचकाः राक्ष
 सासप्तजिह्वानामीरिताश्रधिदेवताः श्रमर्त्योदेवः श्र-

श्रा.
क.
५४

५५
धिदेवतानामपि सदेहेन्यासं कुर्यात् ओं देवेद्यानमः
लिंगे ओं पितृभ्योनमः गुदे ओं गन्धर्वभ्योनमः शिरसि
ओं यज्ञेभ्योनमः मुखे नागेभ्योनमः ज्ञाणादये पिशाचे
भ्योनमः नेत्रद्वये ओं राक्षसेभ्योनमः सर्वगात्रे व्यापकं न्य
सेत् वक्त्रे रंगमनूर्ध्वसेतनावुक्तेन वर्दना सहस्रार्चिस्त्र
स्ति पूर्णा इतिष्ट पुरुषः पुनः धूमव्यापी सप्तजिह्वेऽंग
ष्टयोः धनुर्यन इति क्रमात् षडंगमनवः प्रोक्ता जाता
भिः सह संयुताः तथा करन्यासं कुर्यात् सहस्रानामि
काभ्यां नमः अनामिकयोः सप्तजिह्वाय कनिष्ठाभ्यां
नमः कनिष्ठयोः ओं धनुर्यगग्रस्त्राय फट् करतल
ष्टाभ्यां नमः करतलष्टष्टयोः ततो गन्यासं कुर्यात् सह
स्रार्चिषे हृदयाय नमो हृदये स्वस्ति पूर्णाया शिरसे स्वा
हा शिरसि इतिष्ट पुरुषाय शिखायै वषट् शिखायां धू
मव्यापिने कवचाय हुं स्कन्दायुरुपर्यंतं सप्तजिह्वायने
त्रयाय वौषट् नेत्रत्रये ओं धनुर्यगग्रस्त्राय फट् इत्यङ्ग
र्ध्वोर्ध्वं तालत्रयं कोटिकाभिर्दशादिशो वधीयात् अ
थ सतीनां न्यासः सतीनष्टौ तनोन्यसे दैशिको जातवे
दसः मूर्ध्यां सपार्श्वकसां युकरिपाशां सके पुनः प्र
दिक्ष्णावशां न्यसे रुच्यते ता यथाक्रमम् जातवेदाः
सप्तजिह्वा हव्यवाहन संज्ञकः अश्वोजरज संज्ञो गः

पुनर्वैष्णवराक्षसः ताराग्रय इति ॐग्रग्रये - यवा
 हनायनमः दक्षपार्श्वे ॐग्रग्रयेग्रस्योदनायनमोदक्षक
 ल्याम् ॐग्रग्रयेवैष्णवरायनमः पायौ ॐग्रग्रयेको
 मारतेजसेनमोवामकक्षौ ॐग्रग्रयेविष्णुमुखायनमो
 वामपार्श्वे ॐग्रग्रयेवेदमुखायनमोवामांसे ततोमध्ये
 आसनेकल्पयित्वा ॐवद्भ्यासनायनमः इतिसंपूज्य
 वक्रिंथायेत यथापुष्पं गृहीत्वा इष्टंशक्तिंस्वस्तिकाभी
 तिमुष्ट्रैर्दीर्घैर्दीर्घैर्भिर्योर्येतंयवामं हेमाकल्पपद्मसं
 स्मृतिनेत्रंथायेद्वक्रिंवदमौलिंजटाभिः इतिथ्यात्वामृ
 तमंत्रेणामूर्तिकल्पयन् ऊरुदक्षिणायौपुष्पंदत्वा प
 कीभूतंविचिंत्य ॐवैष्णवरइहागच्छइदतिष्ठइत्यावा
 ह्य इदंपाद्यं ॐवैष्णवरजातवेदइहावदलोदिताक्ष
 सर्वकर्माणिमाधयस्वाहानमः एवंग्रंथंनमः एवंग्रा
 वमनीयास्त्रानीयगत्यपुष्पधूपदीपनैवेद्यपुनराचम
 नीयानिदत्वा तांदूलंदत्वापुष्पांजलित्रयेणावक्रिसंपू
 ज्यमध्यत्रिकोणोषट्कोलपुव तथावाक्तंगणेशविम
 षिंण्योदिरण्यातमहेमाभाभूलपाणिदिशिस्थिता
 प्ररुणादित्यसंकाशाशरक्तनिष्ठाग्निमंस्थिता कृष्णानी
 लाञ्जसंकाशानैन्द्यादिशिमंस्थिता वरुणतथाव्या
 र्यादक्षिणोतरतः स्थिताषट्कोणोषुवहितेषुसप्रभा

ग्रा.
क.

५५
५५

भापूर्वसंस्थिता हिरणावाकणीप्रोक्ताशांकरीवक्र।
रूपका सवेरक्तातथाग्रेय्यामतिरक्ताचसंस्थिता क
नकारशमायाचक्राउमध्येव्यवस्थिता हिरण्यकन
कारक्ताकुसादक्षाननस्थिता सप्रभावातिरिक्ताचव
क्रुपाचवामतः समजिह्वापूजयेत् पूर्वहिरण्येन
मः आग्नेयेगगनायनमः नैऋतेरक्तायेनमः पश्चि
मेकृसायेनमः वायोसप्रभायेनमः ईशानेवक्रुपाय
नमः त्रिकोणमध्ये ओंअतिरक्तायेनमः इतिसंपूज्यके
सरेष्टंगदेवतायाः पूजयेत् यथा अग्निर्कोणोऽहस्त्वाचि
षिहृदयायनमः नैऋतेस्वस्तिपूर्णायशिरसेस्वाहा वायो
उत्तिष्ठपुरुषायशिखायैवषट् ईशानेधूमव्यापिनेकव
वायक्रं मध्येसमजिह्वायनेत्रयायवौषट् गोपालप
क्षेनेत्राभ्यांवौषट् पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरेषुधनुर्यरा
यग्रस्त्रायफट् ततोष्टदलेषुपूर्वाग्निदक्षिणनैऋतपश्चि
मवायुत्तरेशानेषुवक्त्रिमूर्तयः पूज्याः पूर्वे अग्रयेना
तवेदसेनमः ओंआग्नेय्योऽंअग्रयेसमजिह्वायनमः
दक्षिणो ओंअग्रयेदक्षवाहनायनमः नैऋते ओंअग्र
येग्रस्त्रोदरजायनमः पश्चिमे ओंअग्रयेवैश्वानरायन
मः वायो ओंअग्रयेकौमारतेजसेनमः उत्तरे ओंअग्रये
विश्वमुखायनमः ईशाने ओंअग्रयेवेदमुखायनमः

ततश्चतुरश्रस्याष्टदित्वपूर्वादिक्रमेणोद्गादिलोक
पालामृजयेत् यथा इन्द्रोवक्रियमश्वेवेतिरतिर्व
रुणास्तथा वायुः ऊवेरईशानोननोवस्मातथैवच
प्राच्यादिदित्वसंपूज्याः प्रसूनगन्धचन्दनैः तेषांथा
ने पीतो रक्तस्तथानीलः श्यामः श्वेतश्च धूम्रकः शु
क्लः श्वेतस्तथा शुभ्रो रक्तवर्णः प्रकीर्तितः तथा मस्त्रा
णि वज्रं शक्तिं दण्डं मसिं पाशं संक्रुशकं गदं मूलं चक्रं
तथा पद्मं क्रमतो स्त्राणि पूजयेत् अस्त्राणां ध्यानं क
नकरजतो यदा भ्रुवं पारुणादिमनीलजपाप्रवालभासः
निजनिजलक्षितमौलयो निजास्त्राभययुतपाणियुगा
श्ववज्रपूर्वाः पूर्वोला उद्गायनमः अग्नेय्योराग्रयेन
मः दक्षिणोयां यमायनमः नैऋतेक्षानिरतयेनमः प
श्चिमेवांवरुणायनमः वायौवांवायवेनमः उत्तरे शो
ऊवेरायनमः ईशानेक्षां ईशानायनमः ऊर्ध्वे शो ब्रह्म
णोनमः अथः क्रौञ्चननायनमः उद्गादेतदस्त्राणि पूज
येत् यथा पूर्ववज्रायनमः अग्नेय्यो शो शक्तयेनमः द
क्षिणो शो दण्डायनमः नैऋते शो खड्गायनमः पश्चिमे शो
पाशायनमः वायौ शो संक्रुशायनमः उत्तरे शो गदायै
नमः ईशाने शो मूलायनमः ऊर्ध्वे शो पद्मायनमः अथः
शो चक्रायनमः इति संपूज्य शुद्धजलेन मथ्य मेखलोप

56

इदं पवित्रीकरणं पुनर्ज्वलितेन दर्भयुगलेन क्रमिति
 मंत्रमुश्चरन् चतुर्नीराज्यग्र्यौ प्रक्षिपेत् इत्यभिषोत
 नं ततः प्रज्वालितकृशिशुद्धिं गृहीत्वा स्वायफडिति मंत्रं
 मुश्चरन् चतुर्प्रज्वालितान् दर्भान् दर्श्याग्र्यौ प्रक्षिपेत् इ
 त्यभिषोत नमः तस्मादंगाराज्यस्यालीमानीयात्मसन्मुखे
 संस्थाप्य तानंगारानग्र्यौ प्रक्षिप्य अंगारस्थानमार्जनं कृ
 त्वा जले स्मृशेत् ततः उत्तानयोर्दक्षयोरेगुष्टकनिष्ठाभ्यां
 पवित्रं दृष्ट्य कष्टयगृत्वा स्वायफडिति मंत्रमुश्चरन् प्रा
 श्नात्वे चतुर्मुखयात् पवित्रं स्थानांतरे स्थापयेत् पुन
 स्तेनैव प्रकारेणातथैव दृष्टेन पवित्रांतरं गृहीत्वा तेन प
 वित्रेन नमः इति मंत्रमुश्चरन् आत्मनोभिमुखं चतुर्मुखं संस्था
 प्य पूर्वास्थापितपवित्रमिदं चेति पवित्रद्वयमग्र्यौ प्रक्षि
 पेत् इत्युत्पवनोत्पवनोपवनेन चाज्यस्य संस्क्रियात्
 संस्काराः षट् उदीरिता ततः प्रादेशमात्रं मण्डिगाभा
 गं शुक्लपक्षपाज्यवामभागं कृत्वा पक्षं विचिन्त्य वामे उ
 द्गच्छेत् पिंगलां मध्ये समोत्थात्वा दक्षे संस्क्रियात् ततः
 स्तुवेन नमः इति मंत्रमुश्चरन् दक्षिणभागाद् चतुर्मादा
 य ओं अग्र्ये स्वाहा इत्यग्ने दक्षिणालोचने न क्रूयात् सं
 पातमाज्यं तत्रैव वामभागे स्थापयेत् पुनर्नमः इति मध्य
 भागात् चतुर्मादाय अग्नीषोमाभ्यां स्वाहा इति वक्त्रेन

५७
 ५२
 क-
 आ- लाटनेत्ररुत्वासेपातमान्यमथभागेक्षिपेत् गोपाल
 पक्षे ललाटनेत्ररुतिं न कुर्यात् नरसिंहविषये कुर्यात्
 देव पुनर्नम इति दक्षिणभागादाज्यमादाय अग्नये सि
 ष्टकृते स्वाहा इत्येगवक्त्रे रुत्वासेपातमान्यं तत्रैव दक्षि
 णभागे क्षिपेत् इत्यग्निवक्त्रे द्वाटने स्वाहा इत्यस्य
 हापदे तस्माद्वागाद्गृहीतमान्यं तत्र शेषं सुवसंलग्नं
 सेत तथा च स्वाहा शब्दमुच्चार्य रुतिं दत्त्वा हा शब्दमुच्चा
 र्य रुति शेषं सूतं तत्रैव स्थापयेदित्यर्थः ततो महावा
 द्दति होमं कुर्यात् ततः स्वामेजलपूर्णपात्रं स्थाप
 यित्वा प्रत्या रुति शेषं तत्रैव स्थापयेत् ओं भूः स्वाहाः ओं
 भुवः स्वाहा ओं भूर्भुवः स्वः स्वाहा ओं वैश्वानरजातवेद
 इहा वह लोहिता त्सर्वकर्माणि साधय स्वाहा इत्यग्नि
 मंत्रेण रुति त्रयं रुत्वा रुत शेषं जलपूर्णपात्रे स्थाप
 येत् होमे स्वाहांततामाह यत्तपार्थः आदाय दक्षि
 णपाणेण स्ववस्त्रिमथुरं हविः प्राञ्जुखो वक्त्रिजायां
 तेज रुयात न्यज्ञपाणिना एवं मंत्रेनौकारपूतेन
 स्वाहांतेन विचक्षणाः स्वाहावसानेन रुयाद्या
 यत्वे मंत्रदेवताम् त्रिमथुरं धृतमथुशर्कराः
 तथा चोक्तं प्रयोगसारे पयोमधुचूर्तं चेति स
 मंत्रिमथुरं स्मृतम् वक्त्रिजाया स्वाहेति ॥ १॥

धानादिषोडशसंस्कारान्कुर्यात् यथाशारदातिल
 के गर्भाधानादिकावक्त्रेः क्रियामिर्वर्तयेत्तस्मात्
 अष्टाभिरन्याहुत्रिभिः प्रणवेन एथक एथक गर्भा
 धाने पुंसवने सीमन्तोन्नयने तथा अनन्तरं जातकर्मस्था
 त्नामकरणांतथा उपनिष्क्रमणोपश्चादनप्राशनमी
 रितं चूडोपकरणोभूयो महानाम् महोन्नयने अथोपनि
 षदं स्नाने गोदाने द्वादशैकौ मृतिः शुभेऽप्युर्विवाहान्तः
 क्रियास्ताः कुर्यात् कर्मसु मरणान्तः समुद्दिष्टावक्त्रेण
 मकर्मभिः महानाम् ब्रह्मचर्यम् मृतिरन्त्येष्टिः तद्य
 था अग्नेर्गर्भाधाने कल्पयामि स्वाहा इत्यष्टाहुतीर्जह्य
 यात् ओं अग्नेः सीमन्तोन्नयने कल्पयामि स्वाहा अष्टाहु
 तीः सर्वत्र अग्नेर्जातकल्पयामि स्वाहा ८ ओं अग्नेर्नाम
 करणं कल्पयामि स्वाहा ८ तस्मिन् समये अग्नेर्त्वे अमु
 कनामासि तत्तत्संज्ञाधिष्ठातृदेवतानाम्नानामकुर्यात्
 अथवा अग्नेर्त्वे वरदनामासि विष्णुरूपनामासि वानामकुर
 यात् अग्नेर्नामानि पूर्वलिखितप्रमाणानानुसंधेयानि
 पुस्तकवाहुल्यात्पुनरत्र न लिखितानि अमुकनामा
 अये पाद्यादिभिर्वह्निं संपृज्यतां दूले दत्त्वा नमस्कुर्यात्
 ततः ओं अमुकनामाग्नेर्निष्क्रमणं कल्पयामि स्वाहा इ
 त्यष्टाहुतीर्जह्ययात् ओं अमुकनामाग्नेरन्नप्राशनं कल्प

ग्रा.

क.

५८

५८

यामिसुखाहा ८ ओंग्रमुकनामाग्रेः चडाकरणकल

यामिसुखाहा ८ ओंग्रमुकनामाग्रेरुपनयनेकल्ययामिसु

हा ८ ओंग्रमुकनामाग्रेर्महानाम्नेकल्ययामिसुखाहा ८

महानाम्नीव्रतंवेदाध्ययनमितिवा ग्रमुकनामाग्रेर्म

हाव्रतंकल्ययामिओंसाहा ८ ओंग्रमुकनामाग्रेरुप

निधेव्रतंकल्ययामिसुखाहा ८ ओंग्रमुकनामाग्रेगीदा

नेकल्ययामिसुखाहा ८ ओंग्रमुकनामाग्रेः समावतनेक

ल्ययामिसुखाहा ८ ग्रमुकनामाग्रेर्विवाहेकल्ययामिओं

साहा ओंग्रमुकनामाग्रेरग्राथानेकल्ययामिओंसाहा ८

इत्यग्रेः षोडशसंस्कारात्ममाप्यपितरौतस्यसंपूज्यात्म

नियोजयेत तस्यवक्त्रेः वागीश्वरीवागीश्वरौ यथाइ

दं पाद्यं वागीश्वर्यै नमः इति पाद्यादिभिः संपूज्य वागी

श्वर्यै नम इति पुष्पांजलित्रये दत्त्वा वागीश्वर्यै नमः इति

नमस्कुर्यात् ततो वागीश्वरं पूजयेत् यथा वागीश्वरा

यनम इति पाद्यादिभिः संपूज्य वागीश्वराय नम इति पु

ष्पांजलित्रये दत्त्वा वागीश्वराय नमः इति नमस्कुर्यात्

वागीश्वरी सहितवागीश्वरपूजितो सित्तमस्वेत्युत्कामे

हारमुद्रयास्यगिरिलाने वर्यनासापुटे ग्राणीयस्व हृदि

स्थापयेत् वैश्वानरसंदितायो ब्राह्मणं स्थापयेदग्रे फ

लार्थकर्मसाक्षिणं अग्रे ग्राश्रिकोणं अथवा ॥ १॥

दक्षिणोक्त्यास्थापनं ब्रह्मणः सदा ततः ऊपरस्य दक्षिणो
 ब्रह्माणं संस्थाप्य पाद्यादिभिरर्चयेत् ततः समि
 धः पंचजं कुर्यात् मूलाग्रं च तसंस्तुताः ततो वृत्तां च
 वसमिधो ग्रीष्मं प्रक्षिपेत् ततो जिह्वांगमूर्तीनां मंत्रैरेकै
 कां कृतीं कुर्यात् — हिरण्मयाय स्वाहा इत्येकां कृतिं क
 र्यात् .. गगनायै स्वाहा ६ .. कृष्णायै स्वाहा — सप्त
 भायै स्वाहा १ .. वक्रतुपायै स्वाहा .. अतिरक्तायै स्वा
 हा १ सहस्राक्षिषे हृदयाय स्वाहा १ स्वस्ति पूर्णाय शि
 रसे स्वाहा १ उतिष्ठ पुरुषाय शिखायै वषट् स्वाहा १ ओं
 भूमव्यापिने कवचाय हुं स्वाहा १ समजिह्वाय नेत्रत्रया
 यवौषट् स्वाहा १ गोपालपद्मे समजिह्वाय नेत्रत्रया यवौ
 षट् स्वाहा १ ओं धनुषाय ग्रन्थाय फट् स्वाहा १ ओं ग्रन्थे
 समजिह्वाय स्वाहा १ ओं ग्रन्थे हृदयाय स्वाहा १ ओं
 ग्रन्थे ग्रन्थोदरजाय स्वाहा १ ओं ग्रन्थे वैश्वानराय स्वाहा १
 ओं ग्रन्थे कौमारतेजसे नमः १ ओं ग्रन्थे विश्वमुखाय स्वा
 हा १ ओं ग्रन्थे वेदमुखाय स्वाहा १ ततो वामहस्ते स्तुवं
 संस्थाप्य दक्षिणहस्तेन स्तुवं मादाय नम इति मंत्रमुच्चर
 न स्तुवेण चतुराग्या कृतीः स्तुचिदत्तायो मुखेन स्तुवेण
 स्तुवं पिथाय इतिष्टुन वैश्वानराय तवेद इहा वद लोदि
 तास्तु सर्वकामीणि साधय स्वाहा वौषट् इत्यग्निमंत्रेण

५२
 ५९
 श्री. गार्थतिदेवा श्रीमहागणपतिमंत्रे व्यस्तसमस्तेन च
 क. दशाह्वतीर्जुह्यात् यथा ओं स्वाहा ओं श्रीं कीं स्वाहा ओं
 श्रीं कीं कीं स्वाहा ओं श्रीं कीं कीं ग्लौं स्वाहा ओं श्रीं कीं कीं
 श्रीं गं स्वाहा ओं श्रीं कीं कीं ग्लौं गंगापतये स्वाहा ओं श्रीं
 कीं कीं ग्लौं गंगापतये वरवरदस्वाहा ओं श्रीं कीं कीं ग्लौं
 गंगापतये वरवरदसर्वजनने मेव शमानय स्वाहा ३।
 तिदशाह्वतीर्जुह्यात् ओं इष्टदेवताये त्रेधा वा विंशतीं देवता
 वा वाच्याग्निना सहैकं विभाज्य वक्रिहृपांतां विचिंत्य
 नित्यपूजाक्रमेण सपरिवारांतां संपूज्य नैवेद्यं दत्त्वा पुनः
 राचमनीयं दत्त्वा तामूलं निवेद्य मूलेनामुकदेवताये नमः
 इति पुष्पांजलित्रयेण संपूज्य नमस्कुर्यात् ततो वक्त्री
 ष्टदेवतयोरेकं विभाज्य तस्यासुखे पंचाविंशाह्वतीर्जुह्यात्
 यात् यथा मूलमंत्रमुश्चरन् इदं स्वाहा मुकदेवताये
 पततक्रमेणो वपंचाविंशाह्वतीर्जुह्यात् इदं येकी
 करणम् ततो वक्रिदेवतयोगात्मना च सहैकं विभा
 ज्य मूलेनैकादशाह्वतीर्जुह्यात् इदं तनाडीसंधीनम्
 म् जह्यादंगमुखा नामास्तीनामनुक्रमात् पर
 केकमाह्वतिं सम्यक् समर्पिषा देशिकोत्तमः श्रीग
 मुखानामंगप्रधानम् आह्वतीनां यस्य यस्य तीर्थं
 देवस्य यत्संख्या आवराणां देवताः तासाम् ॥ ॥

ततः श्रावणादेवतामुद्दिश्य मूलेनेकेकांतिं ज्ञप्त्वा
यात् अग्रे रंगविभागमाह शारदा तिलके यतः काष्ठे
ततः श्रोत्रं यतो धूमोत्र नासिका यत्राल्पज्वलनं नेत्रं यतो
गारः ततः शिरः यत्र प्रज्वालितान्वालासाजिह्वा जातवे
दसः श्राव्यात ज्ञप्त्वा दग्ने विपश्चेत्सर्वकर्मसु कार्ग्ये होमे
भवेद्याधिर्नेत्रे यत्तमुदाहृतं नासिकायामनः पीडा सस्त।
केयनसंक्षयः प्रकृतहोमं संपाद्य सूर्यगणेशशिवगोपा
लादिभ्योऽधि चैकेकांतिं ज्ञप्त्वा ततो महाध्यातुं हो
मं कुर्यात् ओं भूः स्वाहा ओं भुवः स्वाहा ओं स्वः स्वाहा ओं भू
भुवः स्वस्वाहा इति कृत्वा मूलदेवतां गन्धादिभिः संपृज्यति
लाच्यदिभिः प्रकृतहोमं कुर्यात् होमप्रकारमाह दवि।
न्दानेन न्यज्जपाग्निना कर्तव्यं तदुक्तं गताक्षतं त्रेचित्तद
स्तेन कर्तव्यं नाचिरेण कदाचन होतश्च त्रिविनाशाय य
जमानो वनश्च तथैव त्रिपुरातनसारे चित्रहस्ते ह
विर्दानं क्रियते च कृताशने दातः पुण्यफलेनास्ति हो
ताचनरकं व्रजेत भेरवतं त्रेपि दविकृतान हस्तेन वैश्वा
नरमु विहृतं होतश्च त्रिविनाशाय यजमानो विनश्यति
होमं मुद्रात्रयं प्रोक्तं मृगीदंसी च सकरी मृगी कनिष्ठात
र्धन्योदंसी मुक्तकनिष्ठिका सकरी करसंकोचमिति मु
द्राः प्रकीर्तिताः मृगीचा पुत्रकामार्थादंसी सर्वफलप्र

श्रा.
क.
६.

७०

दा अभिचारेषु याज्ञेयसूक्तरीकथिताबुधेः प्रकृतसो
मंसंमाष्यगुरुः शिष्यं पंचगव्यं पाययित्वा विधिवत्स्या
पितो वर्यनीमुद्यत्याशिषोः शिरसि मातृकां मनसा जप
न्मूलेन साधितैः कुम्भजलैरभिषिञ्चेत् अवाशिष्टतोये
न शिष्यमाचामेत उत्थाय गात्रमार्जनं कृत्वा धौतेवासमी
परिधायाचमेत ततः सूक्ष्मवस्त्रेणावौषडिति मंत्रमुश्न
रे शिष्ये स्याच्चा मेत नेत्रे वधीयात् ततः करे गृहीत्वा तं
शिष्यं ऊण्डसमीपे समानीय नेत्रवन्द्यं दृष्ट्वा स्ववामे
ऊणास्त्ररेष्यापयेत् ततो गुरुः मुकं मंत्रं ददामीति प्र
तिज्ञां ग्राहयेत् ततः शिष्यो ददस्व इति दद्यात्प्राणवपूर्वं
कं ततो गुरुः शिष्यं गेमातृकान्यासं कृत्वा वस्त्रेणाशि
रः प्रायत्यादौ ऋष्यादिकं स्मृत्वा च देवताधिया शिष्य
स्य दक्षिणे कोर्णवारत्रयं ब्रूयात् वामकोर्ण एकवारं
ब्रूयात् मंत्रं दत्त्वा गुरुर्नलं गृहीत्वा विधेयं मंत्रोवातवम
मसमानफलदात्री दाता वास्तु इति विनीत शिष्यस्य द
त्त्वेन लं दद्यात् अस्त्विति शिष्या ब्रूयुः ततः शिष्यो गुरु
मंत्रं देवतानामैक्यं भावयन् मंत्रमष्टोत्तरशतं जपेत् अष्ट
वारं वा तथा च विज्ञानसंहितायां गुरोर्विद्योममालम्भद
ष्टोत्तरशतं जपेत् अथ वा दष्टकृतं जपेत् मंत्रमनमयीः ग
रुः पितृशक्तिमिदं यन्मासं कृत्वा शोत रसदसं शतं वा जपे
त् ।

ततः शिष्यो जपं समाप्य देवतात्मकं गुरुं दण्डवत्प्रणम्य
 तस्य पादोबुजद्वंद्वं मूर्ध्न्यो जयित्वा स्तवं कुर्यात् य
 ध्यानमस्तेनाथ भगवं शिवायें गुरुतृपिल विधावता
 रसं सिद्धे सीकृतानेकविग्रहः नारायणस्वरूपाय परा
 मात्मकेन मूर्तये सर्वाज्ञानतमो भेदभानवेचित्स्वरूपिणे
 स्वतंत्राय दयार्द्रमविग्रहाय शिवात्मने परंतत्राय भक्ता
 नां भव्यानां भव्यरूपिणे विवेकिनां विवकाय विमर्षाय
 विमर्षितो प्रकाशानां प्रकाशज्ञानिनो ज्ञानरूपिणे
 तत्प्रसादादहं देवकृतकृत्योऽस्मि सर्वतः अहं ह्यसुमहा
 पाशादिमुक्तोऽस्मि शिवोऽस्मि च इति पठित्वा गुरुं स्थाप्य
 ततो गुरुं स्नाभ्यां शिष्यमस्नकं धृत्वा उत्थापयेत् यथा
 इतिष्टवत्समुक्तोऽसि सम्पगाचारवान्भव इत्युक्त्वा शिष्य
 मुत्थापयेत् मंत्रावागन्तुयेत् ततो गुरवे दक्षिणं द
 द्यात् तदुक्तं ब्रह्मसंहितां वृथा विप्रवाचो यस्तु गृह्णा
 तिमानवप्रिये अदत्त्वा दक्षिणां वापि स याति नरकं भुवं
 दीक्षाने दक्षिणां प्राहुः सर्गागो भूमिभूषणं वसुभाजन
 वस्त्रातपशुदासासनानि च यद्यदिष्टं तमं वस्तु गुरवे तन्नि
 वेदयेत् तथा च कपिलपांचरात्रे सर्वसुदक्षिणं दद्यात्
 च दद्यात् यथा सिनीम् भूमिं वृत्तिकरीं दद्यात् सुत्रपौत्रान्
 यायिनीम् तथा च पारिजातेषु गुरवे दक्षिणं दद्यात्

६१
 ६७
 आ. त्वत्तायाशिवात्मने गुर्वथंमतिमान्तिषंशरीरमपि
 क. संत्यजेत एकमप्यक्षरेयस्तगुरुः शिष्येतिबोधये
 त पृथिव्यांनास्ति तद्रूपं यदत्वासीन्नाणिभवेत ततः
 पूर्णापूर्वकाले अग्रेतंमृदनामासि मृदनामेममये
 पादंनमः इतिपाद्यादिभिः संपृज्यपूर्णदद्यात् यथा
 अग्निपुराणम् मूर्धानन्दं वमंत्रेण संस्त्रवेणधारयाम्
 र्धानन्दिवोरत्तिष्ठति पृथिव्यावैश्वानररतमाजातमग्निं क
 विगुंसम्राजमतिथिजनानामासनापात्रं जयंत देवाः
 दद्यात् त्वयाय पूर्णात्तनोपविश्य कदाचनेति मूर्धानंदि
 वेतियत्तुषो पूर्णा होमं यशसो ज होमीति सामगानो त
 याचकृशान संदितायो सुक सुवोचोतानास्योगृही
 त्वाशोखमुद्रया स्थितानाभिसमंकृत्वा ध्यायन् देवं महेष्
 रं पंचांगुल्येत्यक्ताधारयेच्छंखमुद्रयेति वाचरतिमि
 श्रकृतमहादानयुतवचनात् तांत्रिकमतमाह सुक
 सुवोचोतानास्योगृहीत्वा ओं भूवेवायवेचान्तरिक्षाय
 दिवेचमदस्वे स्वाहा ओं सुरगयादित्याय च चन्द्रमसे नक्ष
 त्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च मदते स्वाहा सुक सुवावयो मुखो
 कृत्वा मूलेवो षडंतेन पूर्णा दद्यात् ततोऽग्निपाद्यादिभिः
 संपृज्य वस्त्रनारिकेलफलादयौ दद्यात् ततोऽग्निं नम
 स्कुर्यात् सर्वतः पाणिपादोसि सर्वतोऽक्षिणिरो मुखः

विष्णुचूषोमहानग्निः प्राणीतः सर्वकर्मसु आयुग
 रोग्यमैश्वर्यं धृतिमत्तं वलं यशः तेजोवर्चः पशून्नी
 जं शौंर्यं साम्राज्यमेव च सौभाग्यं कर्मसिद्धिं च कृशा
 न्येषां सकर्तृतां सर्वमेतत्सर्वं साक्षिन्द्रविलोदोरिरी
 हिनः अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं कृताशनें सवर्णा
 वर्णममले ससिद्धं विष्णुतो मुखं इति पठित्वा नमस्कृ
 यात् ततः कृतान्तं लिखितं प्राकृत्येदनेन यथा ओम् ब्राह्म
 ह्न ब्रह्मणो ब्रह्मवर्चस्वी जायतामराष्ट्रे राजन्यः शूर
 इषव्यो तीर्थाधीमहास्ये जायतां दोग्धीधेनुर्वोक्ता न
 दानाशुः सप्तः पुरंधिरोथाविस्वरथेष्टा सभेयो युवा
 स्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामे निकामेनः पर्जन्यो
 वर्षत फलवत्यो नरोष्ठयः पच्यंता योगः क्षेमो नः
 कल्पतां इति प्रार्थयेत् ततो गदेवता गणो तदेगे विली
 ने विभाज्य भगवति देवते धृतितासिद्धमस्वेति संहार
 मुद्रया सहृदिसमानीय कृतान्तं लिखितं विमर्जयेत्
 यथा ओम् यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां योनिं गच्छ
 स्वाहा पृथते यज्ञो यज्ञपते सहस्रं कुरु सर्ववीरस्त्वजस्र
 स्वस्वाहा इति पठित्वा ग्रे विसर्जनं कुर्यात् ततो ब्रह्मणो
 दक्षिणां दद्यात् तथा च स्मृतिः ब्रह्मणो दक्षिणा देया
 यत्र यापरीकीर्तिता कर्माते नुच्यमाना यो पूर्णपात्राधि

निष्कंवातदर्थवाशात्पेक्षयाविकल्पः नतपेक्षि
 कः निष्केग्रप्रवृत्तेः निष्कपलमितिसंप्रदायः तश्च
 सुवर्णचतष्टये पंचकुसुमलकोमाघस्तेसुवर्णस्तुषो
 इश पलसुवर्णाश्चत्वारइतिशास्त्रस्यनिश्चयः कु
 मलः स्वर्णमाघकः विष्णुप्रकाशे अक्षालंकारयो
 निष्कंनिष्कः सुवर्णचतष्टये निष्कमष्टाधिकस्वर्णश
 तेदीनारकर्षयोरित्युक्तं औक्तलिकास्तग्रष्टकलिके
 गनदात्रिंशद्रक्तिकमितेनितान्जलिः दोमकर्मास्त्रि
 द्रमस्तनिष्कमाहुः दक्षिणाचप्रदातव्याग्रहादीनांवि
 सर्जनं ततोदोमस्येदृग्यंदत्त्वा पृथिवीशीतलाभवे
 तिवदेत ततः कृतान्जलिः दोमकर्मास्त्रिद्रमस्त ततो
 गुरुर्यस्यस्यूलाद्वटमनियौगत्वापविशेत् ततः शि
 ष्यागुरवेदक्षिणांदद्यात् यथातिलऊशजलान्मादाय
 विस्रः अथअमुकेमासिअमुकपक्षेअमुकतिथौअमु
 कगोत्रः अमुकदेवशर्माश्रीअमुकदेवतायायत्तर
 मंत्रस्यदीक्षाकर्माप्रतिष्ठार्थमिदंकांचनं अमुकगो
 त्रायश्रीअमुकदेवशर्मणोगुरवेतभ्यमदंदंद गुरुः
 स्वतीतिब्रूयात् वित्तशास्त्रंविनासर्वगुरवेमनिवेदये
 त माण्डपंमाण्डपद्रव्यंगुरवेमनिवेदयेत् ततो गुरुर्व
 टेमूलदेवतांपाद्यादिभिः संपूज्यतांवृत्तं दत्त्वा पुनराच

ग्रा. मनीयंदत्वा अंगदेवतागणतदंगेविलीनंविभाष्य
 क. श्रीअमुकदेवतेष्टुनितासित्तमसेत्सुक्तासंहारमुद्र
 ६३ यावदज्ञासापुटेनदेवतांस्वहृदिसमानीय प्राणाय
 63 मंकृत्वात्मानंतत्स्वरूपंविभाष्यनिर्माल्यंगृहीत्वाईशो
 निर्माल्यशेषेणततदेवंसमर्चयेत् ईशानकोणान्नि
 कोणामण्डलेकृत्वातन्मण्डलेष्वपकंमण्डलायनमः
 इतिपुष्पैः संपूज्यनिर्माल्यंगृहीत्वा ओंअमुकदेवता
 येनमः इतिमण्डलोपरिपूजयेत् गतसारंतनैवेद्यं
 ततश्चेतत्समुद्धरेत् पेशास्यांतद्भुजेदत्ताकिंचित्स्या
 नंविशोध्ययेत् तद्भुजेनिर्माल्यभुजेतेच विष्णुकसेन
 स्मृतोविष्णोस्तेजश्चाण्डोविवस्वतः चाशीश्वरीतथा
 शक्तिश्चाण्डोशःशंकरस्यच लम्बोदरोगणपतेरसी
 स्फुच्छिष्टभोजिनः तथाचागमउक्रमे दीक्षायांपूज
 येत्कुम्भेयंशोदोप्रत्यंदंयजेत् ततोचटंसंचाल्यस्यानां
 तरेसंस्थाप्यकृतांजलिः अथकृतैतदमुकदेवताया
 यदक्षरमंत्रस्यदीक्षाकर्माच्छिद्रमस्तु ततोचटनले
 शिष्यमभिषिंचेत् यथा सरास्वामभिषिंचंतब्रह्मा
 विष्णुमहेश्वराः वासुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणः
 प्रभुःप्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चभवंतविजयायते आखण्डलो
 त्रिभंगवायव्यमावेनैरतस्तथा वरुणःपवनश्चैवधनाया
 तस्तथाशिवः ब्रह्मणामहितःशेषो

दिक्पालाः पातते सदा कीर्तिर्लक्ष्मीरिति मेधापुष्टिः
 अद्वाक्ष्यमा मतिः बुद्धिर्जज्ञावपुः शान्तिः श्रुतिः कां
 तिश्च मातरः पत्तास्त्रामभिषिचंत धर्मपत्न्यः समाग
 ताः आदित्यश्चन्द्रमाभौ सोऽथ जीवसितो कजः ग्रहा
 स्त्रामभिषिचंत राहुः केतश्च तर्पिताः देवदानवगन्ध
 वीयक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयो मुनयो गावो देवमातरः
 एव च देवपत्न्यो भ्रुवो नागा दैत्याश्चाप्सरसां गणाः अ
 स्त्राणि सर्वशास्त्राणि राजानो वाहनानि च औषधानि
 चरत्नानि कालस्यावयवाश्च ये सवितः सागराः शैला
 स्तीर्थानि जलदानदाः पतेतामभिषिचंत सर्वकामार्थ
 सिद्धये महादेव ऋषिः विगंगायत्री छन्दः इन्द्रो देवता
 शान्तिकर्माणि विनियोगः कथानश्चित्रा भवदृती स
 दावृथः सखा कथाशविष्टयावृता कस्त्यासत्यो मदाना
 मेदिष्टो मत्सदंथसः दृढाचिदा रुनेव सप्रभिषुनः स
 खीनामविताज - बृहस्पतिर्ददात इति चटजलेनाभि
 षिच्य वित्रीणां शान्तं भवस्यूतये ओं स्वस्ति न इन्द्रो वृ
 द्वाश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदा स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरि
 ष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्ददातः इति चटजलेनाभि
 षिच्य यज्ञभस्मना वन्दनां कुर्यात् यज्ञभस्म गृहीत्वा ओं
 कश्यपश्च यथायुषं शिष्यस्य ललाटे दद्यात् जमदग्निः।

श्रा.
क.

६४

६५

स्त्रायुषमिति कोटदद्यात् यदेवास्त्रायुषमित्यंस
योः तत्तेश्चस्त्रायुषमिति कोटदद्यात् यदेवास्त्रायु
षमित्यंसयोः तद्ददित्वा ततश्चाशीर्वादं कुर्यात्।
ततः शिष्यो गुरुं दण्डवत्प्राणम्यथा सखिविहरेत् गु
रुरपि यथास्थानं गच्छेत् अन्येभ्योऽपि दीनानां स्वेभ्यः
किंचिदद्यात् कुमारी च भोजयेत् तथा चोक्तमागमक
ल्पद्वये ततः सुस्थिरचित्तेन योगवत्सममभ्यसेत् गं
गायां गोप्रदानेन दिवं वर्षशतत्रयं यत्फलं प्राप्नोति
ब्रह्मराध्याप्नोति तत्फलं कुरुक्षेत्रे गद्यायां च प्रयागे पु
रुषोत्तमे गोसहस्रप्रदानेन यत्फलं समवाप्नोति तदे
तदक्षिलं पुण्यं प्राप्नोत्येव न संशयः समग्रसमग्रवीया
दद्यात् नित्यं कदाचिदपि वापत्रपुष्पादिकं बहू
किं तीर्थसेवया दानैरन्यैर्बहुभिरीरितैः श्राधनासम
र्थं स्नदद्यादर्शनसाधनं यो दानं नैव शक्नोति कुर्यादर्शनं
न दर्शनं निस्ताराय तदेवा लभयान्ते पततः क्षणात्
इति प्रजाविधानेन नमस्ते प्रतिदिनं च यः इहा वाप्या
नलालस्मीमंते भूयात्परंपरं देहो कृताचयो मंत्री उपवा
सं समाचरेत् तस्य देवः सदा रुष्टः शापं पतति मूर्धनि
दाता गृहीतानोप्यः पश्येत्पवासः श्रियं हरेत् तस्मादनेन
मश्रीयाद्दुविष्यान्नेन शांकरि प्रथमं लेख्यं दीक्षा मुहूर्ते सर्व
तो न वं कुंभं निधाय च।

मोदकंगन्यपुष्पाभ्यामर्चितं वस्त्रसंयुतं सर्वोषधिना
वरत्नपंचपल्लवसंयुतं मुरामांसीवचाकुण्डलोलेयं
जनीद्वयं श्रादीचणकमुल्लेचसर्वोषधिः गणाः स्मृतः
शुष्पिपर्णीश्यामलातेजपत्रं शतावरी गुरुवीसददेवा
चमद्वौषधिगणाः स्मृतः मुरामांसीजटामांसी शैलेयं
शैलजं रजनीद्वयं हरिद्रादारुहरिद्रा शुष्पिपर्णीपिप्प
लीसददेवाचुतकुमारी नवरत्नं तशारदायां मुक्तामा
णिक्यवैद्युतगोमेथान्वन्विदुमौ पद्मरागं मरकतं
नीलं चैतियथाक्रमं ततो देवार्चनं कृत्वा रुनेदष्टोत्तरं श
तं रुनेदिति शक्तिविषयं शिष्यं सलंकृतं वेद्यामुपाज
मुपवेशयेत् मंत्रितं प्रोक्षणीतोयैः शान्तिक्रमजले स्न
या मूलमंत्रेणाष्टोत्तरशतमंत्रितेनाभिषेचयेत् अथ
संपादयेत् मंत्रं हस्तं शिरसि निधाय शमोस्त्रित्यस्ततार्द
द्यात् ततः शिष्योर्चयेद्गुरुं यद्वादीह्यंतरक्रमः शोष
मर्त्यसाक्षतंतदंबुनाभिषिच्याष्टवारं मूलेन केकरं विधा
याष्टोत्तरपेत्कारोऽपदेशोत्तरं विधिः उपदेशोत्तरमाह
बन्धसूर्यग्रहेतीर्थे सिद्धक्षेत्रे शिवालये मंत्रमात्रप्रकथ
नमुपदेशः स उच्यते इति श्रीयदनाथचक्रवर्तिविरचि
तायामागमकल्पलतायां प्रथमः पल्लवः ॥१॥ अथा
ब्रह्ममद्रव्याणां प्रमाणां मभिधीयते कर्षमात्रं वृत्तं द्रोमे।

आ- शुक्तिमात्रं पयः स्मृतं शास्त्रीयतोलकद्वयं कर्षः प
 क- लचतर्थांशः कर्षः पलेस्ववर्णांशुत्वारः शुक्तिरर्थप
 ६५ लेतथा उक्तानि पंचगव्यानि तत्समानि मनीषिभिः
 ६५ तत्समं मधु इत्यानमत्तमात्रमुदाहृतम् इत्याने पर-
 माने अक्षमात्रं तोलकद्वयं दधिप्रसृतमात्रं लाजाः सु
 इष्टिसंमिताः प्रसृतिः पलद्वयं पृथुकास्तत्प्रमाणाः
 सुः सक्तवो पितृयादिताः गुरुं पलार्थमात्रं स्याच्छर्क
 रापितृया मता ग्रामार्थं च रुमाने स्यादित्तः पर्वी वधिः
 स्मृतः मयूराण्डसमं ग्रामपेकैकं पत्रपुष्पाणि तथा
 पूषानिकल्पयेत् कदलीफलनारंगफलान्येकैकशो
 विडः मातलंगंचतः खण्डपनसंदशयोक्षते मात-
 लंगं निवोजं भूरविशेषः पनसंकंठकीफले अष्टधा
 नारिकेलानि खण्डितानि विरुवुधाः त्रिधा कृतं फलं
 वलंकपित्यं खण्डितं द्विधा उर्वीरुकफलं दोमेकशि
 तं खण्डितं त्रिधा उर्वीरुकफलं फलान्यन्यानि खण्डि-
 तानि समिधः सुदंशांगुलाः दूर्वात्रयं समुद्विष्टं गुड-
 चीचतुरंगुला ब्रीहयोमुष्टिमात्राः सुर्मद्गामाघायया
 अथि ताण्डुलाः सुस्तद-शाः कोद्वामुष्टिसंमिताः
 गोधूमरक्तकलमाविशितामुष्टिमानतः तिलांशुल-
 कमात्राः सुः सर्षपास्तत्प्रमाणातः तुलकमात्राः क

षमात्राः शुक्तिप्रमाणं लवणं मरिचान्यपि विंशतिः
 पुरेवदरमानं स्याद्रामठतत्समं सरतम् पुरगुल्गुलः
 रामठं हिं गु चन्दनागुरुकर्पूरकस्तूरी कुंकुमानि च
 तिलिरीबीजमानानि समुदिष्टानि देशिकैः शारदा
 तिलकमानमुक्तमन्यत्र वक्षते उक्तं तदक्षिणामूर्ती
 सावधानो वधारय कर्षमात्रचूते होमेषुक्तिमात्रे पयः
 सरतं आशीतिगुंजापरिमितं शास्त्रोक्तं तोलकं तद्वयं
 कर्षः शास्त्रोक्ततोलकद्वयं शुक्तिः उक्तानि पंचगव्या
 नितत्समानि मनीषिभिः शुक्तिसमानि उत्समं मङ्ग्या
 जमक्षमात्रमुदाहृतं अक्षमात्रं वहिराफलप्रमाणं प
 यश्च लकमानं स्यात्तथा मध्वितिके च न नत्वसंगतमे
 तस्याद्रवद्रव्यसुवश्रुतेः तत्कथं मधुरुग्यादेर्भवेच्चुल
 कमानतः उच्यते सत्यपत्रादेर्विधानात्तत्परं भवेत् व
 क्षतचुलकं मध्यतनं शुवसमं च तत् कोविरोधः सुवे
 गोवद्रवद्रव्यकृताः भवेत् दिधिप्रसूतिमानं स्यात्ताजाः
 सुर्मृष्टिसंमिताः पृथुकास्तत्समानाः सुः सक्तवो
 पितथोदिताः गुरुं पलार्थमानं स्याच्छर्करापितथो
 दिता ग्रामार्थं च रुमानं स्यादित्यपवावधिर्मतः मयूरा
 ण्डसमो ग्रामदर्थं मयूराण्डसमं मयूराण्डसमं पके
 कं पत्रपुष्पाणितया पृष्पाणिकस्य येत कदलीफलना

श्रा.
क.
६६

६६

रंगफलान्येकैकशोविदुः मातलंगंचदुः खाण्डपन
संदशथाकृतं मातलंगंनिवफलंप्रकैकंमातलंगा
नीत्येवंकेचिदिहोचिरे अष्टधानारिकेलानिखण्डिता
निविदुर्वुधाः त्रिधाकृतंफलंवैलंकपित्यंखण्डितं
द्विधा उर्वारुकफलंदोमेकथितंखण्डितंद्विधा उर्वारु
कफलंकर्कटीफलं लाडुटावर्भोजइतिप्रसिद्धिः फ
लान्यन्यान्यावादानिसमिधः सुर्दशंगुलाः अंगुष्ठा
दधिकाग्रास्याः समिधः सूलतः क्वचितः नविमुक्ता
स्वचाश्चैवनसकीटानपाटिताः प्रादेशान्नाधिकानोना
स्तथातस्यविशाखिकाः नाधिकानोनाइति अन्यनान
तिरिक्ताइत्यर्थः नविशाखिकाइतिनशाखारहिताइ
त्यर्थः नसर्पाणाननिर्वीर्यादेमेषुशाविज्ञानताः ननि
र्वीर्यानशुक्लाः प्रागग्राः समिधेदेयाः पुष्पंथंदिविज्ञा
नताः ननिर्वीर्यानशुक्लाः प्रागग्राः साशांत्यर्थसत्त्वः
सांद्राविपरीताजिचांसया विशीर्णाविदलाकृत्वावक्राः स
सुधिरास्तथा दीर्घाः सूलचूर्णोर्जष्टाः कर्मसिद्धिविनाश
काः समुधिराः सगताः श्रीसोमशंभोरप्याह प्रमाणं
मूलकादिषु खाण्डत्रयंचमूलानांफलानांससमानतः
प्रसादमानमनानामक्षाणिपंचदोमयेत इत्येवपार्श्वी
कंमानंलतानामंगुलद्वयं कन्धमष्टमंभागेज्जह्यादि
धिनापरं दृवीत्रयंसमुद्विष्टंगुद्वीचतरेगुला व्रीह ॥

मुष्टिकामात्राः स्फुटमात्राः स्युर्गोष्ठमात्राः स्फुटमात्राः
 त्येके प्रमाणं मुद्रकादिषु सस्यर्थतण्डुलाः प्रोक्ताः
 स्पर्धाधातुकेचन कोट्टवामुष्टिमात्राः स्फुटमात्राः
 मानताः तिलाश्चलकमात्राः स्युः सर्षपाश्चतयोदितः
 कैश्चिदात्यतिप्रोक्ताः कर्मार्थार्थास्तु सर्षपाः स्फुटिप्र
 माणां लवणां मरिचान्यपि विंशतिः स्फुटिरर्थपले मा
 षकचतष्टयमितिकेचित् पुरेवथरमाने स्याद्रामदंते समे
 स्तरतम् पुरेगुल्गुलः रामदंदिङ्गु चतुरंगुलिमाने स्या
 द्यंजने कुरुसरे तथा चतुरंगुलिमाने द्वादशपर्वमाने कुरु
 सरंतिलतंडुले तिलकल्कंतया प्रोक्तं प्रमाणं च दनादि
 षु कलायसंमिताने तानगुगुलं वदिरास्त्वित चन
 सारश्चंदनानिकस्तरीकं कमानि च चणकप्रमितान्य
 न्यैः प्रोक्ताया गमवेदिभिः अनन्ते तद्विद्ध्ये तिलाज्यं
 दविरुच्यते अनन्ते चांजनद्रव्ये च तमेवांजनं विदुः स
 ऽप्यानन्ते सद्रसं स्याद्रव्यान्ते च तंतथा समिधान्त
 विषये पालाशः परिकीर्तितः दक्षिणा मूर्तितंत्रे तत्रा
 दैतच्छांर्गसंहिता आनंदविमनादेशोद्देशेषु च विधी
 यते समुष्टिष्टुमिदं सर्वं स्मरति दृष्टेन यत्नना लाजादि
 द्योमे दस्तेन सांगुष्टेन विधीयते समितुष्य फलादीनां द्यो
 मः स्यान्नरगमुद्रया द्रव्यद्रव्ये स्तुवः प्रोक्तो मंत्रतंत्रवि

६७
 आ० प्रा० र० दैः मिलितानामिकंगुष्टमध्यमाग्राणि योन
 क० येत शिष्टंगुल्युत्तरीक्यान्तरगमुद्रेयमीरिता प्रसंगा
 ६० च्छास्त्रोक्तं प्रमाणमभिधीयते पंचकसलकोमायसे
 सुवर्णास्तषोडश पलं सुवर्णाश्चत्वारो निष्कमष्टोत्त
 रंशतं निष्कमक्षंवदंत्येके निष्कं फलमथापरे देगुं
 नरुप्यमाषः स्यात्पलानि धरणोदश द्वाविंशत्पलकंप्र
 स्यं स्वयमुक्तं स्वयंभवा आढकंतचतः प्रस्यचतभिर्द्रो
 णामाढकैः राशिमानंतदोवस्याद्वावरी षोडशभिश्च
 तैः विंशत्याचभवेत्कुम्भोवाहः स्याद्दशभिश्चतैः स्वा
 रीणां त्रितयं भारतदितः शास्त्रतः क्रमात् देसहस्रेप
 लानांतभारः सम्यगुदीरितः भारस्यदशमांशेनहार
 मिच्छंतिकेचन मुष्टिः पलप्रमाणां स्याद्देपले प्रस्रति
 भवेत् अष्टमुष्टिर्भवेत्कुचः कुंचस्याष्टोत्तपुष्कलं पुष्ट
 णपात्रमथोचिरे चतः षष्ठापलैः कुम्भंचतः प्रस्य
 मुदीरयेत् देपलेच प्रसंगः स्यात्प्रसवंतयुगं भवेत्त
 युगं कुलवदितं प्रस्यपात्रमथ क्रमात् तथा ढकं शि
 वमथोद्गोणां वाशीतिकेचन पंचगुंजो भवेन्माषस्तेतः
 कर्षस्तषोडश माषस्तद्वादशोर्वाह इति विस्मरिहात्र
 वीत वेदिके परिभाषे चागमेषूपयुज्यते तस्मात्प्र
 स्रतिमुष्ट्यादिशुक्तिवच्चलकादिबत लौकिकंतदुपा

देयमिति चागमवेदिनः वैश्वानरोस्थितं ध्या
 येत्ससिद्धो मेष्टुदैशिकः प्रायानमान्यदो मेष्टु
 निष्ठः शोषवस्तुषु आस्यातर्जुयादमेवि
 पश्चित्सर्वकर्मसु कर्णो मे भवेद्याधिर्नेत्रै-
 यत्पुमुदीरितं नासिकायां मनः पीडामस्तके
 धनसंलयः यतः काष्ठंततः श्रोत्रं यत्रोष्ठो
 त्रनासिका यत्राल्यचलनेनेत्रं यतो गारस्ततः
 शिरः यत्र प्रज्वालितान्वालासाजिह्वा जातवे
 दसः जातवेदसो वक्त्रेः स्वर्णसिंहरवालार्क
 कुंकुमद्वौ द्रुसनिभः सुवर्णरेतसो वरोः शो-
 भनः परिकीर्तिनः भीरिवारिदहस्तीन्द्रधनि
 वक्त्रिः शुभावहः नागपुनागचणकपालला
 यृधिकानिभः पद्मेदीवरकल्हारसर्पिर्गुग्गुल
 सनिभः पावकः स्पृशुभोगन्धद्रुक्तस्तत्रवे
 दिभिः प्रदक्षिणस्त्यक्तकंपाच्छत्राभाः शि-
 विनः शिखाः शुभदायजमानस्परान्य।

ग्रा.
क
६८

68

स्यापिविशेषतः क्रुदेन्द्रयवल्लोभृमोवक्त्रेः
प्रोक्तः शुभावहः कृष्णः कृष्णागतेर्वर्णेयज
मानेविनाशयेत् कृष्णागतेवक्त्रेः स्येतोराज्यं
निहंत्याशुवायसस्वरसनिभः खरस्वरसमो
वक्त्रेर्धनिः सर्वविनाशकृत् खरोगर्दभः
पूतिगन्धोऽहोतर्मुः खप्रदोभवेत् छि
न्नावृत्ताशिखाकुर्यात् नृत्यं धनपरित्यज्यम् ।
शुकपक्षनिभोऽधूमः पाणवतसमप्रभुः हा
नितरगजातीनां गवोचक्रुरुतेचिगात् एवंवि
धेषु दोषेषु प्रायश्चित्ताय देशिकः मूले ।
नाण्येन जज्ञ्रुयात् त्वेवं विंशतिराहुतीः ॥

इत्यागमकल्पलतायां

षष्टः पटलः

॥ ६ ॥

ॐ सामान्यसंज्ञावत्यामिमंत्रिणांसिद्धिराशिनी प्रथमातः
 समुत्थायथीमान्ब्रह्मेभुक्तके ब्रह्मरन्ध्रस्थितेपद्मेस
 हसदलशोभिते श्रीगुरुं परमात्मानं व्याख्यामुद्राल
 सत्करं दिनेत्रं हि भुजं प्रीतं ध्यायेदक्षिरासिद्धिं एवं
 ध्यात्वा च तत्पादसूतपीयूषधारया प्रतालितं निजंदहं
 संचिन्त्य स्थिरमानसः स्वीयहृत्कमले ध्यात्वा यथावत्तेष्ट
 देवतां तत्प्रभापटलव्याप्तं देहसंपरिचिंतयेत् प्रणामा
 न्नागरहीत्वा ऋष्यादिन्यासपूर्वकं मंत्रार्थं संस्मरन्तीर्थं
 गत्वा शाखोक्तवर्त्मना स्नात्वा पश्चात्समंत्रेण ऋष्यादि
 न्यासपूर्वकं ध्यात्वेष्टदेवतां तीर्थमावाह्योक्तशमुद्रया
 तीर्थावाहनं तत्र गंगेचयमुनेचैवेति तीर्थमंत्रेण वसित्यः
 सूतबीजेन मुद्रया येन संज्ञया अमतीकृतं तत्तीर्थं शारेणो
 वरतयेत् तज्जले देवतामूर्तिं ध्यात्वा तत्स्वरणं सुते ती
 र्थं निमज्ज्य त्रिविधात्मनः सामंत्रं मुञ्चरन् कृत्वा च मंत्रं
 भूयः सन्ध्यादि कृतपूर्वकं जप्त्वा मूलमन्त्रेण विंशतिप्र
 मिते ततः वत्सप्राणिनमंत्रेणातावत्संख्यप्रतर्पयेत् अ
 भिषिंचिततो मूर्ध्नि तद्वत्कलशमुद्रया तज्जदेवसगायत्रीज
 पित्वा पंक्तिशस्तथा ॐ ह्राणिः सूर्यप्रादित्ये तद्यष्टारो नभा

अ

६५

५९

नवे अर्च्यदत्त्वाथमूलेनदशायामेवितैर्जलैः आचम्यदि
 कृतीनत्वागच्छेदेवदहंततः वमित्पमतवीजेनामृती
 करणं स्नानस्यवद्भविष्यत्वात्कृतेनिमज्जनं अक्षमर्ष-
 णामितिष्टदेतदविषयं तर्पणं तु संतर्प्यपीठमंत्रैस्तुस
 कृत्सकृत्स्यथममच्युतंतत्र आवाप्तपूरायेमंतोयैरेवावि-
 लैः समुपाहारैः बद्धायथेनुमुद्रांतोयैः संपाद्यतर्पणद्वयं
 तद्बुद्धोज्जलिनांतं सुवर्णचयकीकृतेनतर्पयत्त भूयः
 सकल्पविदितात्सकृत्सकृत्तर्पयेत्परिवारान् तर्पया-
 मियदं योज्यं मंत्रांतं सेशुकसु द्वितीयोत्तेषुचनः पूजाशे-
 षं समापयेदिति प्रयोगादोगायत्र्यानुसन्धेयः हृ-
 णिः सूर्यश्चादित्यश्चिन्मंत्रस्तु द्विजविषय एव वैदिकर्त-
 त्मन्त्रस्य क्रांती सस्यादिना मंत्रांतरेण मूलादिना चो-
 देयः ततो हारादि पूजावे कर्तव्या भूतिमिच्छता आच-
 म्यविधिवत्कुर्यात्सामान्यां च तद्यथा अस्त्रेण पात्रं सं-
 शोध्य सत्संज्ञेण प्रपूज्य तीर्थमंत्रेण चावातीर्थं सवित-
 रं मंडलात् तज्जले गन्धपुष्पाणि नितिपेत्तारमुश्चरन्
 अस्त्रेण शोथयित्वा तत्पृष्ठा मूलं जपेत्तिसः दर्शयेद्देव-
 मुद्रां च सामान्या चोद्यमीरितः अस्त्रेणासु मंत्रेण फटि

तिमंत्रेणोत्तर्यः सन्मंत्रेणानमश्च तिमंत्रेण गंगेचयसु
 नेचैवगोदावरिसरस्वति नर्मदेसिन्धुकावेरिजलेस्मि
 न्ननिधिं कुरु पयतीषमनुः प्रोक्तोऽरितौ च विनाशनः
 तीर्थवाहनसंक्राशमुद्रयेत्यर्थः तज्जलेन सामान्यार्चन
 लेन तारमुश्चरन् गंकारमुश्चरन् स्पृष्ट्वा र्चनं मूलं मू
 लमंत्रं तज्जले रसमंत्रेण द्वारमभ्युत्पन्नयेत् विष्णुं हारो
 र्धशाखायां महालक्ष्मीं सरस्वतीं पतञ्जल्यह्ननं तत्र पा
 ठक्रमेणैव द्वारोर्धशाखायामिति द्वारस्य दक्षिणामथ
 वामभागेषु उक्तं कंठं हर्णं पश्यतो द्वारस्य दक्षिणे वामे
 गणेशं च सरस्वतीं ऊर्ध्वोरुसुरके मध्ये ततो द्वारं श्रियं
 यजेत् ततो दक्षिणशाखायां विष्णुं तेजेशमन्यतः
 तयोः पार्श्वयते गंगायमुने पुष्पवारिभिः धातारं च
 विधातारं शंखपद्मनिधीतया देहत्यामर्चयेदसं
 प्रतिद्वारमिति क्रमात् दक्षिणवामशाखयोः क्रमे
 ण गंगायमुने हजनीये तदुक्तं हर्णं पश्यतो गंगाचय
 मुने चैव दत्तमव्यस्य शाखयोरिति श्रुत्वा केचित् वि
 श्वेशदक्षिणपार्श्वयोर्यंगायमुने एवं तेजेशपार्श्वयो
 रपि एवं धातारदयो पीत्याहुः तत्रः वचनार्था संगतेः
 उक्तवचनवियेथाश्च द्वारानाः पार्श्वयोः पूजा गंगाच
 यमुनानदीकोणेषु विष्णुं उर्ध्वं च वारुणीं तेजेशमर्चयेदेते
 कोणेषु द्वारकोणे स्थितिकल्पदुमः तत्र प्रमाणाभावा

श्र
क

त ततोदसिणाशाखायामित्यादिवङ्गवचनाच्च ततस्त
त्रह्यराधिपान्यजेत ततोस्तपूजानन्तरेविस्मोर्ह्यराधि-
नंदसुनन्दसुनन्दसण्डसक्तकाः प्रचंडोयवल्लभेवप्रव
लोभद्रपवच सुभद्रेश्वेवसंप्रोक्ताःशैवाहाराधिकंपुनः
नंदिसंज्ञोमहाकालोगणेशोहृषभस्तथा भद्रिरीट
स्तथास्कन्दउमाचंडीश्वरास्वमी वक्रतण्डेश्वेकदष्टे
महोदरगजाननोलम्बोदरोयविकटोविघ्नराजाक्रयः
परः भूषवर्णस्त्रिमैवैष्णाः शाक्तीयामातरः स्मृताः
ब्राह्मीमाहेश्वरीभूयः कौमारीवैष्णवीतथा वाराह
नेनरेन्द्राणीचामुंडासप्तमीतथा अष्टमीस्यान्महाल-
क्ष्मीःप्रोक्ताविष्णुस्यमातरः इन्द्रायमाथवरुणःऋवे
रस्त्रेपुरामताः चतुद्वारि नन्दादयस्तुपुग्मशःऋवेरा
दयस्त्रेकैकंमेथिलाः पुनरितानीविघ्नोत्सारणेवहि
रिति वदन्ति तत्र बहिरुत्सारणसंप्रयोजनाभावात्
बहिर्विघ्नोत्सारणेनानाविघ्नोत्सारणासिद्धेः वस्तुत
यागमरादुपांतः प्रोधनार्थमेवतत् तथाचानरेवेति
दिक किंचित्स्पृशन्तासशाखां देहलीलंयेदुरुः प्रंगे
संकोचयन्नर्तः प्रविशेदसिणांघ्रिणावामशाखांवामा
वस्थितशाखां पुनन्तरेदक्षिकेंद्रादियदष्टवलोकना
त्तद्व्यावृत्तारयेद्विज्ञानस्त्राद्रिश्चान्नरितगान् पार्श्वि
वातेस्त्रिभिःभोमानिनिविज्ञानिवारयेत् दिव्यघण्टाभू
तमंत्रेणार्क्यदृष्ट्या प्रस्ताद्विरसायफट् इतिमंत्रः ।

तत्सहितादिवित्यर्थः अन्तरितगान् अन्तरितस्य भूतान्
ततः सिद्धार्थात् उक्तसमनाराचास्यधियागुरुः अपसर्पेत
तेभूतयेभूताभुवि संस्थिताः येभूताविज्ञकर्तारस्तेन शंपत
शिवाज्ञया इत्यनेन संसृष्टा र्वमंडपान्तः परितिपेत पा
सिवातानाह वामपादंततोभूमौ हत्वानारचयंततः ततस्मा
त्तचयंदद्यहर्ध्वोर्ध्ववत्पुनरिदं प्रदक्षिणाक्रमेणावच्छेदि
काभिः पुनः पुनरिति उक्तं सन्दरीरहस्पष्टतौ आगमकल्प
दुमेव नैतत्पादिशिवास्तीशं ब्रह्माणं च समर्चयेत् पंचग
व्यार्चतोयाभ्यां प्रोक्तयेद्यागमंडपं पंचगव्यप्रकारमाह स्म
तिशास्त्रे गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं पंचग
व्यसिदं प्राहुः मंत्रतन्त्रविशारदाः गोमूत्रस्य च भागार्धं प्राहु
क्षीरस्य च द्रव्यं दध्नोऽर्चतेत्येकमेकं च कुशवारिणाः गायत्र्या
दायगोमूत्रं गन्धहारतिगोमयं आप्यायसेति च क्षीरं दधिका
त्रेति वैदधि तेजोसीति हृतं चैव देवस्य वा कुशोदकं मंत्राद्यप
रिज्ञानेन प्रणावेणो वशोधयेत् यथा ग्राह्यप्रणावेनैव उ
त्पाप्यप्रणावेन च प्रणावेन समालोभ्यप्रणावेन पुनः पिवेत्
पंचगव्येन तद्देहं मंडपं विशोधयेत् तदुक्तं गीतमीये पल
मां च द्रव्यभागं गोमूत्रं तावदिष्यते हृतं च पलमां च स्याद्गो
मयं तोलकद्वयं दधिप्रसृतमां च तत्पंचगव्यमिदं स्मृतम्
अथवा पंचगव्यानां समानो भाग इष्यते मूलमन्त्रेण संमंज
ऊशायैणो वशोधयेत् तेन सर्वविशुद्धिः स्यात्स पापनि
हन्तने ततस्तीक्ष्णमहाकायकल्पान्नदहनोपमं भस्वा

श्र.

७१

७१

यनमस्तुभ्यंमनुज्ञांतातमर्हसि इत्यनुज्ञां गृहीत्वा सजप
स्थानंविशोधयेत् चतस्रकारांतच्छुद्धिंविदध्याहीतलणा
दिभिः वीक्षणंमूलमंत्रेणशरेणप्रोक्षणंमन्त्रं तेनैवताड
नंदैर्भैर्वर्मणाभ्युत्तरांमन्त्रं चन्दनागुरुकर्पूरैर्भूषयेदन्त
रंसुधीः अन्तरंमंडपस्य विकिरान्तिकिरेतत्रसमजमोश
रानुना लाजचन्दनसिद्धार्थभस्महर्वाङ्गशातताः विकि
राशतिसन्दिष्टामहाविघ्नोचनाशकाः उक्तेष्वारासनेष्वे
कंचैताजिनऊशोतरं वेदिकायांपवित्र्यस्प्रोतयेत्सही
लैः शुभैः आधारादिपृथिव्यंतास्तत्रसंपूज्यदेवताः मेरुपृ
ष्ठरुधिः छन्दः पृथिव्याः सुतलंमन्त्रं देवताकर्मप्राख्यात
सस्मरेदृष्टिपूर्वकं पृथितयाधृतालोकादेवितंविस्मृनाधृ
ता त्वंचधारयामानित्यंपवित्रंऊरुचासने इतिमंत्रेजपन्पी
ठेप्राङ्मुखोपुदङ्मुखः स्वस्तिकादिकमेणौवज्रतुकाया
विशोदुधः स्वस्तिकादिकमश्वासनप्रपंचेनुसन्धेयः आ
धाराविआधारशक्तादि बह्वपघासनेमौनीसमादितजि
तेन्द्रियः स्थापयेदृष्टिरोभागेपूजाद्रव्याणिदौशिकः सु
वासिताम्बुसंपन्नंसवेक्तम्भंसुशोधने प्रक्षालनायकरयैः
पृष्ठेपात्रंनिवेशयेत् भूतशुद्धिततः ऊर्यात्सर्वकर्मफलाप्त
ये भूतशुद्धिविहीनेनकृतापूजाभिचारवत् विपरीतफले
दघादभक्तापूजनेयथा इतितदकरणेनिन्दार्थवादश्रुतेः
ज्ञपाद्यंसर्वमंत्राणांविन्यासेनविनालिपेत् कृतंतन्निष्क
लंविन्यात्तस्मात्पूर्वलिपिन्यसेत् ॥

इत्यनेनमात्रकाव्यासस्यतथात्वात् देवोभूत्वायज्ञेदेवं
 नादेवोदेवमर्चयेत् इत्यनेनग्रामदेवभावस्यज्ञायामन
 धिकारान् तथोक्तंक्रमदीपिकायां इत्युच्यतेकृततनुर्वि
 दपीततनुन्यामपिनिवचनानुरोधाच्च तौपूजादावावश्य
 को तयोर्देवाभावापेक्षकतादिति भूतशुद्धिलिपिन्यासोप
 ज्ञादौनियेतौस्मृतौ तथाचोक्तं विष्णुहस्तरे जपाद्यंसर्व
 मंत्राणांविन्यासश्चलिपेर्विना कृतंनत निष्फलंविद्यात
 स्मारदौलिपिन्यसेत् पाठक्रमेणप्रयतोभूतशुद्धिरेवा
 भिधीयते तथोक्तंक्रमदीपिकायां स्नातोनिर्मलथो
 तस्त्वस्वसनोथोतांजिपाण्यननःस्वाचान्तः स्वपवित्रशु
 द्धितकरःचेतोर्ध्वपुरण्डोज्ज्वलः प्राचीदिग्वदनोनिवह्यस
 दृष्टं पद्मासनंस्वस्तिकंवासीनः सगुह्यनृणाधिपमतोवने
 तवहोजलिः कृतोजलिपुतोभूत्वावामदक्षिणपार्श्वयोः न
 तागुरुंगणेशानंभूतशुद्धिसमारेत् पाठक्रमेणैव नमस्का
 रः वामेगुरुंदक्षिणतो गणेशंउर्गं पुरः तेष्वपतिंचपश्चात्
 इत्यनेनउर्गंतेवपालयोवपिकेचित् तथापुटांजलिःभू
 त्वावामेगुरुयंबजेत् दक्षिणोचगणेशानंमूर्ध्निदेवनतिंच
 रेत् इतिकल्पगुरुः ओंसहस्रारवर्मासंसुदर्शनमनुःस्मृत
 ओंसहस्रारहंफट् स्वाहा इतिमंत्रः सुगंधपुष्पमर्दनस
 रभीकृतदस्तकः लिपेडुत्तरतःपुष्पमंजीनागचमुद्रया ।

इति पूजाप्रदीपः ॥

श्र
क

७२

७२

अथ भूतसुदिप्रदीपः अथास्त्रमेवेण विष्णुपाणीवित्तल
दिग्वन्मरुताशालान् विधाय भूतात्मकमेतदेगोविशोधये.
ब्रह्ममतिक्रमेण वित्तलमूर्धाधमस्त्रमेव सहिते ऊर्ध्वधम
स्त्रमेवेण कुर्यात्तालत्रयेततः तेन संजनिते तेजः कुर्याद्रसो
समेततः इति वचनात् कृताशालं वक्रिषाकारं ततः स
पुष्पावर्त्मनात्मानं परमात्मनियोजयेत् योगयुक्तेन विधि
नाचिन्मंत्रेण समाहितः कारणो सर्वभूतानां तत्त्वान्यपि वि
चिन्तयेत् बीजभावेन लीनानि युक्तमात्मपरमात्मनि वि
त्मन्वः सोऽहमिति मंत्रः मनुनाहं स देवस्य इत्यनेन हं स इति मं
त्रेण आनयनमिति पूजाप्रदीपः नैतावता सोऽहमिति मंत्रसि
द्धिः वस्तुतः चिन्मंत्रयुक्तमेण योजयेत् परमात्मनि प्रजेः
३ भयोरेव चिन्मन्त्रमविरुद्धमिति तत्त्वो निपंचविंशतिश्च
तुविंशतिर्वा तदुक्तं प्रपंचसारे भूतेन्द्रियेन्द्रियार्थैरुद्दिष्टं
तत्त्वपंचविंशतिकं कारणोपैतैरेतैस्तत्त्वान्युक्तावदित्तच
रणाद्येति इन्द्रियाणि तानेन्द्रियाणि पंच कर्मेन्द्रियाणि
पंचेति दश इन्द्रियाणामर्थाश्च दश इन्द्रियाणा. प्रुतः कर
णं मनो बुद्धि रं दकारश्चित्तं च परिकीर्तितमिति पृथिव्यस्ते
जो वाय्वाकाशाः गंधरस रूपस्पर्श शब्दा रसना चक्षु
क श्रोत्रवाक्पाणि पादपादपस्य वचनादानगमन विसर्गा.
नन्दात्मकं पंचविंशतितत्त्वानि बीजभावेन तत्र लीनानि वि
चिन्तय ॥

इशवक्रैर्भूतं सततगतिवीजं सलवकरं स्मरेन्मंशी पूर्वं
 सकलभुवनोच्छेषणकरं स्वकंदेहेतेन प्रततवपुषा
 र्वं सकलं विशेष्य व्यासुन्नेयवनमथ मार्गेणात्मरणेः
 तेनैव मार्गेणाविलीनमारुते वीजं विचिंत्या रुणमासु
 सुतणाः आसुर्यदेहे परिदृश्यामतो मुंचेत्समीरे सहभ
 स्मनावहिः स्वमणे मार्गेणासूर्यवर्त्मना दपरमतीव
 शुभ्रममृतं शुपथेन विधुं नयतललारचन्द्रममुतः
 सकलार्णमंयी लपरजपात्त्रिपात्परचयेच्चतया सक
 लं वपुरमृतौ च वृष्टिमथ वक्रकराधामिदं दपरं विधुं
 मिति चन्द्रवीजमित्यर्थः प्रमुतः ललारचन्द्रात् लप
 रजपात् लपरलकारस्य परोठकारस्तस्य जपात्
 वमित्यमृतवीजजपात् अमृतौ च वृष्टिं निपात्य तया व
 शिष्टभस्मना सकलं वपुः रचयेदिति प्रदीपः एवं त
 तः संशोषयेद्देहे वायुवीजेन वायुनावक्रिवीजेन तेनै
 व संदह्येत्सकलांतं विस्मेषयंस्तदा दोषानमृतेनामृ
 तांभसा आघाघसावयेद्देहमापादतलमस्तकम्
 संजाते निर्मले देहे देवताराधनत्वे आत्मलीनानि
 तत्त्वानि स्वस्थानप्रापयेत्ततः आत्मानं हृदयो वैभोज
 मानयेत्परमात्मनः मनुमाहं स देवस्य कुर्यान्मिमासादि
 कंततः न्यासादिकं सतं शोक्तं देहं स देवमंग्रः हंस इति

अ.

क

७३

73

उक्तं च सारसमुच्चये संयोज्य जीवस्य दुर्गममध्यनाडी
सार्गेण पुष्करनिविष्टशिखेषु सस्नेहं सेनदेहममरेन्दु
रोगतेन सारेडनाभसितसाहिदधीतबुद्ध्या इति तथा चो
भयपतमपि प्राणालिकं अमरेन्दुपुगेतेन लकारप्रथ
मेन रेफेनेत्यर्थः पूर्वकं षोडशमात्रया कुम्भकं चतुष्षष्टि
मात्रया रेचकं द्वाविंशमात्रयेति भावः अयमपि प्राणा
यामविशेषः प्राणायामे च तथा त्वस्य वत्समानत्वात् अ
त्र केचित्पापपुरुषस्य शोथनाधिकं वदन्ति तन्मते कुक्षौ
पापपुरुषं निचिन्तयेत् यथा ततः पुरुषनिषेपापमना
दिभवं संचितं ब्रह्महत्याशिरस्कंच स्वर्गस्त्रेयभुजहयंस
रापानहृदायुक्तं गुरुतल्पकटिहयं तत्संसर्गिपदहृदम
गप्रत्यङ्गपातकं उपपातकरो माणं रक्तप्रमश्रुविलोच
नं खड्गचर्मभरं क्लृप्तं क्लृप्तौ दक्षिणातः स्मरेत् वामकुक्षौ
विचिन्तयेत् इत्यपि पाठ इति केचित् ततः संशोषयेद्दे
हं पुरकादिक्रमेण वै गुरुतल्पेति गुरुतल्पगमनेनेत्य
थः विदध्यान्मातृकात्यासमिति वचनान्मातृकात्यास
स्यावश्यकत्वं तथा च मातृकामंत्रस्य ऋषिः ब्रह्मासमु
द्दिष्टो गायत्री छन्द ईरितं सरस्वती समाख्याता देवता मा
तृका क्रिया हस्ताः स्वराः समाख्याता बीजा निशाक्रय
स्तथा शिरोवदनहस्तपादादेरुपादिकं न्यसेत् ॥

षडंगानिविधेयानि जातिपुक्तानि दैर्घ्यैः अंगुष्ठादिषु
 गुलीषु न्यसेदंगैः सजातिभिः असंततलयोर्न्यसेत्कुर्या
 ालत्रयंततः दिशस्तेनैव वभीयाच्छोटिकाभिः समाहृ
 तः हृदादिषु च विन्यसेदंगमंत्रास्ततः स्रग्धीः हृदयाय न
 मः एवं शिरसे वक्रिवल्लभां शिखायै वषट्कृतं कवचा
 यक्रमीरितं नेत्रत्रयाय वैषट् स्यादस्त्राय फट् इति क्रमा
 त् षडंगमंत्रानि तु क्तात् षडंगेषु नियोजयेत् पंचांगानि
 मनोर्यस्य तत्र नेत्रमनुत्पजेत् अंगहीनस्य मंत्रस्य स्तेनै
 वांगानि कल्पयेत् जातयश्च नमः स्यादा वषट् कुंवौष
 ट् फट् कारपवच जातिषट् कमिदं प्रोक्तं हृदा यस्मा
 त्समुत्तं असंततलयोरिति यद्यप्यसंततलयोर्न्यसेद्
 ति वचनात्पंचागपदेऽपि अस्रन्यासः करतलयोरेव त
 थापि रचयत् करद्वन्द्वे पंचागमंगुलिपंचक इति क्रमुदी
 पिकावचनाच्चात कनिष्ठयोरेवास्त्रन्यासः इति कव
 चमंत्रस्तु पंचमस्वरपुक्तो हकारः पंचमस्वरः क्रस्व
 कारस्तु पुक्तो हकारः सविन्दुरित्यर्थः तेन ऊमिति वी
 जं भवति तथा च कवचायेति पंचमस्वरपुक्तो हकारो ऊ
 मितिकवचमंत्रः सवषट् शिखा ऊमिति वर्मणि स्थि
 तमिति क्रमुदीपिकावचनात् अन्वयात् तच्छब्दो भंगा
 पत्तेः अतस्त्वरिता मंत्रदीर्घतनुच्छदमित्यभिहितम्

अ

क

७४

७५

तथाचोभयोरेव कवचमंत्रत्वमायाति नेत्रत्रयेति संभवतु
क्लिकसिद्धं यत्र तनेत्रद्वये तत्र नेत्राभ्यामिति वक्तव्यं अंग
हीनस्यानुक्तांगमंत्रस्य सैनैव मूलमन्त्रेनैव अत्र करन्यासे
अंगुष्ठाभ्यां नमश्च इत्यादिप्रयोगस्य प्रमाणाभावात् तदङ्क-
पंचकं तथा यथा समीरितं करे इति कमदीपिकावचना
च्च हृदयाय नमश्चेव प्रयोगः इति सूत्रादौपः तत्तु अं-
गुष्ठादिष्वंगुलीषु न्यसेदंगैः सजातिभिरिति शारदातिल
कवचनार्थानुरोधात् तस्यार्थः अङ्गुलिसजातिभिरे-
गेरंगुष्ठादिष्वंगुलीषु न्यसेदित्यर्थः नचाङ्गुलीसाजात्ये ह-
ृदयादिष्वपीति वाच्यं व्यवहारविरोधादिति किंच कम-
दीपिकावचनस्याप्ययमेवार्थः यथा वत्सकारेणो गंगे
चकं करसमीरितं तथा तत्प्रकारेणो वहदयेपीति अपि-
च आदौ चाङ्गसमुच्चार्यमंत्रं पंचात्म्यसेत्सथीरिति वचना-
त् करन्यासे इत्यभिधानस्य व्यर्थत्वात् तस्मादंगुष्ठाभ्यां
नमश्चेव प्रयोगः वक्त्रिजायतेति वचनात्स्वाहादिपद-
प्रयोगो नुसरणीयस्तर्जनीदौ पंचेकराङ्गुल्यासौ विधाय
मातृकान्यासं कुर्यात् यथा पंचाशान्निपिभिर्विभक्तम-
खंडैः पञ्चमथ वदः स्थलाभासन्नेलिनिवद्धचन्द्रशक-
लामापीनतंगस्तनी मुद्रामतगुणं स्वधाह्वकलशं वि-
धाचदस्तां भुजेर्विश्राणां विषदप्रभां विनयनां वा देवतामा-
श्रये.

पंचाशालिपिभिरिति प्रकारद्विकारान्तलिपिभिर्ध
 याक्रमेणंगसप्तकंचितनीये तदुक्तं प्रपंचसारे अत्र
 दत्तपद्यायैः सप्तभिर्वर्णवर्गेर्विरचितमुखवाहपादसथा
 एवहत्केनि मुद्रादिकंदलिराधः क्रमेणप्रादलिरायेन
 मुद्राज्ञानमुद्रा तथा अगुष्टतर्जनीयोगात् ज्ञानमुद्राप्र
 कीर्तितेति स्थानान्तर ललाटमुखवृत्तालिङ्गतिज्ञा
 र्णेषुगंदयोः ओष्ठदन्तोत्तमांगास्यदोः पसंध्यप्रकेषुच
 पार्श्वयोः प्रष्टतोनाभोजठरेहृदयोसके कङ्कघंसेहृत्सर्व
 पाणिपादयुगेअपि जठराननयोर्न्यसेन्मातृकार्णात्य
 याक्रमं केषांचिन्मते हृदयादिषुअंसादिषुरेफन्यासः
 पारयोः शयोः भुजयोश्चसहोन्यासः ओंमाघनोनमो
 नोवासविन्दुर्विन्दुवर्जितः पंचाशदक्षरन्यासः क्रमेणैवं
 विधीयते इतिविद्यसारप्रवणत् अत्रकेवलानांसविस
 र्गार्णोसृष्टिक्रमेणसविन्दूनांसेतारक्रमेणन्यासः स्थिता
 दौन्यासेविशेषः तदुक्तं शारदातिलके न्यसेत्सर्गान्नि
 तांसृष्ट्याध्यात्वादेवी यथाविधि सर्गविहंतिकान्यसेत्
 न्दशार्णघांस्थितिवर्त्मना तथाच वेशंपायनसंहितायां
 विन्दुसर्गान्वितान्यसेद्गुल्फादिस्थितिवर्त्मना जान्वेतन्तु
 ततोदेविगृहस्थानांभवेदयं उकारादिठकारांतोयोज
 येत्परदेवतामिति विद्यात्सर्वोदितान्विद्यात्तृष्णादीनंगसं

अ

क

७५

75

पुतां ध्यायेद्दुर्गोच्चरीमत्रवल्लभेनसमन्वितान् वल्लभो
 महेशस्तेनपुतां तस्यध्यानमाह सिन्दूरकोटिममिता
 भरणंविनेत्रंविद्यालसूत्रमगपोतवरान्धानं पार्श्वस्थि
 तांभगवतीमपिकांचनांगीध्यायेत्कराञ्जुधृतपुस्तकव
 र्णमालां विशेषानभिधानादिन्दुसर्गरहितोपिस्थिति
 क्रमेणैवव्यासः प्रथमोपास्थितत्वात् अकारादितका
 रान्न्यासपदस्यैवप्रकारः स्थिरीतिव्यावृष्टे दूर्गाद्या
 मितिराकारादितकारपर्यन्तंवर्यानिन्यस्य अकारा
 दियेकारान्नानिन्यसेदिति केवलविन्दुन्यासमाह वि
 न्दुपुक्तामिमोन्यसेत्संहत्याप्रतिलोमतः विद्यात्सर्वोदि
 तान्यासान्दृष्ट्यादीनंगसंपुतान् ध्यायेद्दुर्गामयेपद्येदे
 वीवाग्वल्लभोशिवां अलसृजेहरिणपोतमुदग्रंटेकंवि
 द्वांकरैवविरतंदधंतीविनेत्रं अर्थेन्दुमोलिमरुणामर
 विन्दुभासोवर्णोच्चरीप्रणमतस्तनभारनश्रो संहत्ये
 त्यस्यैवविवरणंप्रतिलोमतइति तथाच लकारमार
 भ्यप्रकारपर्यन्तंन्यसेदित्यस्यः अन्यप्रकारश्चगौरवभ
 यात्राह्निवितः ~~आद्या~~यामेप्रवक्ष्यामिसर्वतन्त्रात्रसारतः
 पवनसंयमनंत्वमुनाचरेद्यमिहजप्तमसौमनुमिच्छति
 अथवाअखिलेषुहरिमंत्रजपादिप्रमूलमंत्रतइत्येन
 मूलमंत्रस्याभिधानात् अथवा अंगजन्ममनुनासुसंयमं
 सकलेषुहस्तस्मान्नपकर्मसुसहितैकसमकृतिवारमभ्यसेत्त
 नुयात्समस्तडरितापहरिणा ॥

इत्यादिनाबीजस्याप्यभिधानात् तस्मादभयपक्षकीर्त
 नादेकदेशेनयः तथाचेच्छाविकल्पः मूलमंत्रोष्टातरगो
 पालमंत्रः क्रमदीधिकायां तथैवमूलमन्त्रेनाभिधाना
 त् दशास्तीवा पदान्तरमाह अथवासाधकः कुर्यात्
 शावेनाशुसंयमं स्त्रीभिः शुद्धश्चकर्तव्योलोकि केनासु
 संयमः त्रिषट् द्वादशावारेवापरतः परतो जयेत् पर
 तः परतश्चिपरः परः इत्यर्थः शुचिः प्राणायामात्प्राण
 वसहितान् षोडशवशीप्रभाते सायं च प्रतिदिवसमीवं
 वितन्वते द्विजोयस्तं भुक्ता प्रहरणकृतो दो विकलितं
 पुनं त्येते मासादिहृदयिततलौघदहनाः प्रभाते सायं च
 इत्यत्र फलमा श्रेयसायामकः सोयं पूरककृष्णं करचके
 प्राणायामस्नावद्विविधो भवति सगर्भागर्भश्च जपया
 नादिभिर्भुक्तं सगर्भं न विदुर्बुधाः तदपेतमगर्भं त्वप्राण
 यामं परेजगुः तत्प्रकारमाह इत्याकर्षयेद्वायं वायं षो
 डशमात्रया तारयेत्परिते मेची चतुष्षष्ट्या त्रया स
 शुभगा मध्यकं सप्तगृहा त्रिंशन्मात्रया शनैः नाड्यापिंग
 लया चैनं रेचयेद्योगविज्ञमः प्राणायामाभिदे प्राकुर्यो
 गशास्त्रविशारदाः भूयो भूयात्क्रमात्तस्मिन्प्राणायामेन समा
 चरेत् मात्रावृद्धिक्रमेणैव सप्तगृहा दशा षोडश इत्येते
 पुराणप्रथम प्राणायामाभिप्रायेण द्वितीयेपिंगल

अ

क

७६

७८

येवप्ररणात् येनैवसंत्यजेत्तेनप्रयेदितिप्रवणात् य
याप्ररणांतदत्ययारेचनमिति सकलप्राणायामानुगते
घोडशामात्रयेत्पलतरंगमात्रावृद्धिक्रमेणैवेत्यादिना
धिकेनापिप्ररणाप्रवणात् सनत्कुमारसंहितायां द
यारेचयेहायुंहात्रिंशामात्रयाततः मात्राच उक्तं च मार्का
डेयपुराणे निमेषोन्मेषणोमात्राकालश्चि ३३याकर्ष
येहायुमनोः घोडशामात्रयासुषुम्णामथगंकृत्वाविशा
वत्तरंगंधारयेत् येनैवप्रयेहायुंतेनैवरेचयेत्तुनः उभयो
र्मथगंकृत्वाततन्मात्राभिधारणं पीठन्यासमथोवक्ष्ये
ष्टावदवधारय कल्पयेदात्मनोदेहेपीठंथर्मादितः क्रमा
त् धर्मज्ञानेचैवेराग्यमेस्यैर्विन्यसेत्क्रमात् सुखपा.
र्शनाभिपार्श्वेप्रथमादीन्प्रकल्पयेत् धर्मादयः स्मृताः
पादाः पीठगात्राणिचापरे अनन्तहृदयेपद्ममसिन्तुर्ये
दुयावकाः पद्मोत्सखकलान्यस्याः प्रणावासरश्चिकाः
सत्त्वादिभिर्गुणान्यसेत्तथैवात्रगुह्यमः प्रात्मानमन्तरात्मा
नेपरमात्मानमेवच ज्ञानात्मानेन्यसेत्तद्वन्मात्रयावीजप्र
र्वकम् प्रारदायां ऋष्यादिन्यासानन्तरपीठन्यासउक्तः
ततश्चोपासमन्त्रस्यन्यासात् ऋष्यादिकंश्चरेत् तथाविशुद्धे
स्वरतंत्रे ऋषिन्यासोसूभिदेशोच्छन्दस्तुमुखपंकजे देवता
हृदयेचैववीजंतुत्तदेशके ॥

शक्तिंचपदयोचैवसर्वादिकीलकंन्यसेत् ऋषिस्तु म
 हेचरसुखाज्ञातायःसाक्षात्पसामनु संसाधयतिशु
 द्धात्मासतस्यऋषिगौरितः गुरुत्वात्सकेचास्यन्यासस्त
 त्परिकीर्तितः सर्वेषामन्त्रतत्त्वानांसाधनाच्छन्दश्च्यते
 अतएवापदत्ताश्चमुखेच्छन्दःसमीरितं ऋषिच्छन्दोप
 रिज्ञानान्नमंत्रःफलाभाग्भवेत् दौर्वल्ययातिमंत्राणां
 विनियोगमज्ञानतां इतिऋषिन्यासस्यावश्यकत्वमि
 तिभावः मंत्रशास्त्रे तथाचोक्तं प्राप्तमंत्रेणधीमता य
 स्यमंत्रस्येन्यासाःकर्तव्याःशुद्धिमिच्छता जपतर्पण
 होमार्चाःसिद्धमंत्रकृता अपि अंगन्यासादिभिर्हीनान
 दास्यन्तेफलान्यमी न्यासान्समस्तान्यसतःसदेहेत्रैलोक्य
 मेतद्वशमेतिष्ठुसः पापानिसयःप्रशमं प्रयान्तिवस्यन्ति
 भूतानिसपन्नगानि आदौऋष्यादिभिर्न्यासःकरन्यास
 मनेततः ततोचत्तरविन्यासःपदन्यासस्ततःपरं यदीति
 पदन्यासेष्वनुषज्यते औत्सर्गिकक्रमोपेक्षचित्कल्पोक्ते
 नापिवाध्यते पुनश्चररागचन्द्रिकायांच तत्तत्कल्पविशे
 षोक्ता न्यासानन्यान्समाचरेत् क्रमदीपिकायांत श्रु-
 त्यासंविधायऋष्यादिन्यासउक्तः ध्यानसूत्रपमाह ध्या
 नं चात्मेष्टदेवस्यमनसावेदनंमते यज्ञीवव्रतारणोरेकं.
 मोहंस्पारितिवेदनं तन्निर्गुणं हृदंभोजंकर्णिकाकेसरा

श्र.
क.

७७

नितं स्वीयेष्टदेवतांतत्रध्यायेदागमदेशितां एवं यद्देव-
नंतत्त्वमगुणं ध्यानमुच्यते एवं ध्यात्वा तथात्मानं पूजयेद्वा
स योगतः आत्मा प्रतश्च तस्योरां षडं च त्रिकोणकं सा
मान्यार्चनं जलेनैव कृतांगानि पूजयेत् आग्नेय्यादिषु को-
णेषु हृदयं गच्छतुं नेत्रमग्नेदिशा स्वसंमूलेनात्तलि-
तंततः वेदिकायां प्रविन्य सदा लयेच्छंखमस्ततः साधारं
स्थापयेद्दिहान्वा मनो वक्रिमेडले वक्रिमेडले त्रिकोणे त-
त्र गंधादिकं देवि विविदिषे हृदयागटना आदिपदात्तुष्पा-
ततपरिग्रहः हृदयागटानाम इति मंत्रेण अर्घ्यं संप्रपमा-
ह गन्धपुष्पात्ततयवज्जुषा यतिलसर्षपैः सहैर्वैः सर्व-
देवानामर्घ्यं परिकीर्तितः पुराणमाह पूरयेद्दिमल-
पायसासुधीरत्तैः प्रतिगतैः शिरोन्तिगैः अक्षरैः मातृ-
काक्षरैः प्रतिगते लोममस्यैः शिरोद्धैः स्वाक्षरैः अकारा-
नेरपिकेचित् विलोममातृकां मंत्रपाठानन्तरं मूलमंत्रो-
पि पठनीयः इत्यपिकेचित् तत्र तीर्थमनुनाभिवाहयेती-
थमुष्मरुचिमण्डलात्ततः स्वीयहृत्कमलतोदरितथा-
गालिनी तडपरिप्रदर्शयेत् तज्जलेन यनमंवीलितं वर्मणा-
समवगुण्ठादोर्युजा मूलमन्त्रसकलीकृतं न्यसेदङ्गकैश्च
कलयेदिशोस्ततः नयनमंत्रवीलितं वौषडिति मंत्रवी-
लितं वर्मणाङ्गमिति मंत्रेण तीर्थावाहनमङ्गशमुदया-

तदङ्गं गीतमीये तीर्थसावाह येद्विद्वान्मुद्रया कृशसे
जया प्रातुदर्शितोयेतीर्थमंत्रः सकलीकृतमभिमे
विते तथाच शारदायामूलमंत्रजपेत्सृष्टाजपेत्तस्या
गमंत्रवित्थेनुमुद्रयामतीवत्पसकलीकरणं तदङ्गं
अमतीकरणं कृत्वा चिन्तयेदिष्टदेवतां अंगन्यासेनस
कलीकृत्यासेरादिशोदश अततादिपुतमचुतीकृ
तंसंस्तृष्टाजपतिमंत्रमष्टशः सत्समुद्रयाच्छाद्यजपे
त्तदङ्गं अष्टकृतोजपेन्मूलमाच्छाद्यसत्समुद्रयेति द
लिलोप्रोत्तरणीपात्रमादायाद्रिः प्रहरयेत् किंचिदर्चावु
संगदसप्रोत्तरणंभसियोजयेत् प्रोत्तरणीपात्रतोयेनते
मात्मानं विवारतः प्रोत्तरपुष्पादिकंचापिमूलेनप्रोत्तये
त्तथीः दलिलोपूर्वास्यापितार्चसदलिलो प्रोत्तरांचक
रेणैव प्रोत्तयेत्तिजतनुंततोमुनाविः करेणमनुनातथा
खिलं साधनं कृत्स्नमचन्दनादिकमिति पाद्यस्यचाचम
नीयस्यमधुपर्कस्यचाप्यथ पाशरायाधारपुक्तानिस्त
रणीदिशचितानिच स्थापयेत्सुरतस्तानिहरयेच्छास्त्र
वर्त्मना पाद्यादिपात्रस्थानमाह अर्चस्योत्तरतः कार्यं
पाद्यमाचमनीयकमिति वचनात् सत्सुपाण्याद पा
द्यं शपायाकहर्वाज्ञविष्णुकांताजलैः स्मृतं शान्तेरधि
मधुर्मिश्रं मधुपर्कः समीरितः पुनराचमनीयं केवल

अ
क

७८

७८

स

जलेन तदङ्कं गौतमीये तेनैवमनुना कुर्यादम्भिराच
सनीयकं पकस्मिन्नपि पात्रे वा पाद्यादीनि प्रकल्पयेत्
सर्वोपहारवस्तूनामभावे भावयेद्द्विधा सर्वोपहार इति
उपहारविशेषाभावे मनसा कल्पनमिति पूजाप्रदीपः
तच्चिन्त्यं सामान्यारवस्तूनामभावे भावयेद्द्विधा सर्वो
पहार इति उपहारविशेषाभावेन मनसा कल्पनमिति
पूजाप्रदीपः तच्चिन्त्यं सामान्याभावपरमिति निष्कर्षः
अथ मानं पूजा अथ मूर्धनि मूलचक्रमथ्ये निजनाथं
गरानाथकं समभ्यर्च्य न्यसनक्रमतश्च पीठमंत्रैर्जलग
न्यासतपुष्प पूषदीपैः प्रपजेदथ मूलमन्त्रतो यो निज
मूले हृदये भुवोश्च मथ्ये वितये स्मरतः स्मरेत्तदेकीकृतमा
नन्दचनं तद्विलताभं तत्रेजोद्वैः सावयवीकृत्य निजना
थं गुरुं पीठमन्त्रैः ॐ आचारशक्तये नम इत्यादि मन्त्रैः
स्मरतः कामवीजेनेत्यर्थः ततः संपूजयेद्देवंगत्याधैः
मूलमुश्चरन् पंचकृतः पुनः कुर्यात्पुष्पांजलिमनन्यथीः
उत्तमो गेहद्वाराधारे पादसर्वाङ्गके क्रमात् अथ वा पाद्यं द
त्त्वा समर्चयेद्गन्धपुष्पाधैः तामूलगीतनर्तनवाधैः सन्नो
ष्य चुलकसलिलेन व्रक्षार्पणाख्यमनुना कुर्यात्स्नानार्पणं
मन्त्री अर्पणमंत्रस्तु अग्रे लिख्यते मानसपूजायां नैवेद्यभाजनं
स्ति विना नैवेद्यगन्धाधैरुपचारैः प्रपूजयेदिति वचनात् गुरु
परिष्टुविधिना शेषमन्यत्समापयेत् ।

शेषतत्कल्पोक्तं इतिमानसीष्टजा वासस्तनोप्रवक्ष्यामि
 सत्रिरांगदितकाम्यया पवंदेहमयेपीठेचिन्तयेदिष्टदेव
 तां मुद्राःप्रदर्शयविधिवदर्चस्थापनमाचरेत् सर्वस्थाप
 नमिदानीमेव तदनुष्ठानेदीक्षापल्लवेनुसंधेया शास्त्रेति
 जेष्ठो न तथैव च केचिन्नेपदेवायजननं न भूभो मोहादसौख्यं
 दिलगंयजेत्येदुश्येतिवगादपिसिद्धमन्त्रः सालिग्रामे म
 नोयन्नेमंडलेप्रतिमासु च नित्यं पूजादयेः कार्या न त के
 वलभूतले भूनिषेधस्तु मंडलानिरहितभूमिपरः य
 न्नस्यावश्यकत्वमाह आदौ लिखेद्यत्राजंतत्रकल्पोक्त
 लक्षणं सौवर्णे राजतेताम्रेपीठेभूर्जेपदेभुवि विनाये
 त्रेणचेत्पूजादेवतानप्रसीदति इः खनिर्यन्नायन्नमित्या
 कस्तन्त्रवेदिन इति कुर्याद्यन्त्रमिति वचनाद्येवस्यावश्यक
 त्वं चंकोणकर्णिकंतत्रवेदद्वारोपशोभिते इति चेत्तत्र
 तनदीक्षापदे चंचदेवतास्थाननिधिममाह गणेशावि
 मर्शिन्या शंभोमध्यगतेहरीनहरभूदेवोहरोशंकरेभा
 स्तेनागस्तारवौहरगणेशाजामिकाःस्थापिताः देवा
 विष्णुहरीकदन्तरवयोलंभोदरेजेश्वरेनार्याःशंकरभागतो
 तिष्ठभदाद्यस्तास्तुहानिप्रदाः शंकरभागतः ईशानादि
 तः तथाचोक्तं समयांकमाहकायां पूर्वसूर्यप्रपञ्चाद्यद
 लिगोगगानायकं ईश्वरं पश्चिमेदेशे उत्तरे विष्णुमर्चयेत्

अ

क

७९

79

तस्माच्चक्रचतुर्दिशिक्रमावशात्त्रिर्मायचक्रं शुभं सूर्य
 दक्षिणमुखं परं स्मरहरं गोपालमेवं तथा ध्यात्वा तान्मृगात्
 स्तथा वज्रविधेः पुष्पैश्च पाद्यादिभिः नानादिव्यसंगंधिमो
 दकफलैरुद्वासयेत्सेहृदि तथा च ज्ञानमालायां भवानीं
 त्वयदा मध्ये पेशान्यां साधवे यजेत आग्नेय्यां पार्वतीना
 थं नैऋत्यां गणनायकं प्रद्योतनं तवायव्यामाचार्यस्तु
 प्रहजयेत् आत्मनः पुरतो भद्रे देवता पुरस्तथा पूर्वाशा
 कल्पितां सैषा सर्वदेवार्चने मता इति दक्षिणा मूर्तिसंदि
 तायां देवाग्नेस्वसचाप्यग्ने प्राची प्रोक्ता गुरुक्रमैरिति उक्त
 राशा मुखो देवि यदा चक्रं समर्चयेत् उत्तराशा तदा देवि
 पूर्वाशौवन संशयः पश्चान्कोणं देवेशि तदाग्नेयन संशयः
 पश्चिमाभिमुखो मन्त्री यदा चक्रं समुद्धरेत् पश्चिमाशा तदा
 ज्ञेया पूर्वाशौवन संशयः वायुकोणं तदा ज्ञेयमीशानं रात
 संभवेत् दक्षिणाभिमुखो मन्त्री यदा चक्रं समुद्धरेत् पूर्वाशौ
 वतदा सादिग्रतः कोणं तव क्रिमत् अस्यार्थः विष्णुशि
 वदुर्गा गणेश सूर्याणां मध्ये या इष्टदेवता तासां मध्ये पूजनी
 या तद्विन्नचतुष्टयमीशानादिकोणचतुष्टयेषु पूजनीयम्
 यथा शंभो मध्यगते हरिः सूर्यः गणेशः दुर्गा इति पूजनीयाः
 एवं विष्णादिष्वपि बोध्यं पीठस्योत्तरस्यां गुरुपंक्तिः पू
 जनीया गुरुपंक्तिस्तु ॥

गुरपरमगुरुपरमेष्ठिगुरुपरमगुरवः पीठशाक्तयः प्रा
 धारशाक्तादिज्ञानात्मनान्तःस्थाः पूर्वादिकेसरेषुमध्येच
 तत्तत्कल्पोक्तशक्तीः संस्थाः मध्येपीठमनुंयजेदिति
 पूर्वादिदिक नियमस्तु पूजपूजकयोर्मध्येप्राचीतिकथ्य
 तेषुधेः तदतिरागदतिरागस्याङ्गरेचोत्तरं सते दृष्टेत्तप
 श्चिमंजेयंसर्वत्रैवंपूजयेदिति पूर्णायागेपूजयेदित्य-
 नुहंतौ मूलेनमूर्तिसंकल्पयात्वादेयं यथाविधि सा
 वाह्यपूजयेत्तस्यामंत्रमंत्रस्पदेवतां मूर्तिसंकल्पपीठे
 परिस्थापयित्वा कल्पद्रुमच्छायायाः संस्थितं मूर्तिं ध्या
 त्वा मूलमुच्चार्या मुकमूर्तये नम इति पूजयेत् मूलेनमूर्ति
 मिष्टासंछायायां कल्पशाविनामिति वचनात् आवाह
 नकारस्तु पूर्णायागे मूलाधारेस्फुरदीप्ताशिवाकारं
 शिवोम्भरेत् शारदायांच मूलमंत्रं समुच्चार्य समुष्णाव
 र्त्मना स्वधीः आनीय तेजः स्वस्थानात्वासिकारन् निर्गते
 करस्थमान्यकां भोजे चैतन्यपुष्पसंचये संयोज्य ब्रह्मरंभे
 रा मूर्त्यामावाहयेत् स्वधीः मातृकां भोजस्वरूपं तशार
 व्योमेर्दोः सनार्णकर्णिकमित्यादिरूपं करस्थपुष्पानि
 चये विभात्यमूर्त्यामारोपयेत् आवाहसंस्थापनं सत्रि
 धानं सन्निरोधमनेतरं सकलीकरणं पश्चाद्विदध्याद
 यगुरायने प्रमतीकरणं कृत्वा कुर्वीत परमीकृतिं ॥

अ

क

८०

४०

क्रमादेता निर्वृत्त सञ्ज्याभिः समाहितः आवाहनादि
 रूपं सिद्धान्तसारे अतएवामिष्टास्मत्सत्त्वस्यैवार्चनादिषु
 सदेवं संमुखीभावमावाहनमितीरितं शिवस्यावाहित
 स्यात्सविधादेहेतुसंततं स्थिरीकरणमुद्दिष्टं स्थापनं भ
 क्तितोर्चने पूजां प्रपूज्यमानोत्तमगृहीत्वा नृपरादिकं क
 र्त्तुं सामर्थ्यं सम्येदतत्सन्निध्य प्रचक्षते आसमाप्ते स्तु पूजा
 यां सन्निध्यं हि शिवस्य यत् ससन्निधोऽदिष्टो विभोरप्य
 स्य भक्तिः आनन्दायतनेतत्संख्येन नन्दलक्षणं तद
 त्रसकले व्याप्तं येन स्यादवगुण्ठनं अविभिन्नसभावा
 नां यदभिन्नं प्रयोजनं प्रणानामङ्गिना सार्थं समतीकर
 णं विदं तस्मात्तस्यापराधानां विज्ञेया परमीकृतिः सोम
 शंभुनाप्येतदेवोक्तं एवं सत्पमावाहनादिविधेयं अथो
 पचारान्कुर्वीत मंत्रवित्तं व्रदेशितान् प्रयोजयेदर्चनाया
 मुपचारोस्तु षोडश आसनं सागतं चार्घ्यपाद्यं माचमनी
 यकं मधुपर्काचमननस्नानवसनाभरणानि च सुगंध
 सुमनोऽभूषदीपनैवेद्यवदनं अर्घ्यापापंचपंचैव गंधाद्या
 इति भेदतः गंधादिभिः निवेद्या ता पूजापंचोपचारिका ये
 चोपचारादौतामूलावश्यकत्वव्यवहारस्तु भ्रममूलक एव
 उत्तमेषूपचारेषु यत्कर्तव्यं तदाह उपचारेषु यत्किंचिद्
 लभं भवेत् तत्सर्वं मनसा ध्यात्वा पुष्पक्षेपेण पूजयेत्

तत्र तत्र जलं दद्यात् उपचारं ततः देवतायाः शि
रः कुर्यात्कुसुमोपहितं सदा पूजाकाले देवतायाः
नोपरिभ्रामयेत्करं इति पूजाप्रदीपः पुष्पदाने वि
शेषमाह पुष्पं वा यदि वा पत्रं नेष्टं तावदथो मुखम
ङ्कः खदंतस्माद्यातं यथोत्पन्नं तथा र्पणम् पुष्पं वि
सर्जयेद्देवि मुद्रया ज्ञानसंज्ञया अंगुष्ठतर्जनीयोगा
ज्ञानमुद्वेयमीरिता तर्पणानि पुनः कुर्यात्त्रिवारं तत्त
मुद्रया अंगुष्ठानामिकाभ्यां ततश्च मुद्रयेत्मीरिता इति
सुन्दरहरस्य वृत्तौ अथो मुखं फलं नेष्टं पुष्पांजलि वि
धौ नत इति वचनादंजलिदाने नियमेनास्ति उप
चारविधिं वक्ष्ये दत्ताय शुभासनं स्वागतं कुशलप्र
श्नं निगदेत्प्रतीगुरोः पादं पादो वुजे दद्याद्देवस्य हृद
यानुना हृदयमनुना नम इति मंत्रेण स्वधामंत्रेण वद
ने दद्याच्च मनीयकं स्वधामंत्रः स्वधेति स्वरूपं अर्चं दि
शोत्ततो मूर्ध्नि शिरो मंत्रेण दैशिकः शिरो मंत्रः स्वाहेति
मंत्रः स्वधाननः ततः कुर्यात्प्रथमं कं मुखं वुजे अनु
मंत्रः स्वधानवमिति मंत्रः तेनैव मनना कुर्यादङ्गिराच
मनीयकं तेनैव स्वधामननैव अर्चं दत्तावा पाद्यं दद्या
त् ततः दत्तक्रमदीपिकायां तेनैव मनना कुर्यादङ्गिराच
मनीयकम् दत्तासनं स्वागतमित्युदीर्ये तथा च पाद्या

८१
 आ- चमनीयकानि देयानीत्यादिप्रवणादिच्छाविक-
 क- ल्यइतिभावः आचमनीयंवारत्रयंदेयं तदुक्तं पूर्णाया
 मे स्वयेत्याचमनीयंदित्रिवारंमुखापंकजे मुकुटोप-
 रिपुष्पंचवोषडित्यर्पयेत्सुधीः इति पूर्णायागवचनात्
 वोषडितिपुष्पदानमिति श्रुतेः वस्तुतोवोषट् नम इत्ये
 वमंत्रः केचित् स्वार्चादिदानेष्वपितथा तदुक्तं पाषा
 ण्डाकृशे केचित् स्वयामंत्रेणवदनइतिवाचनेस्वयेति
 पाठेप्रकल्पयेति तस्मिन्त्यम् गन्धादिभिः कारयेत्स्ना
 नं समीपपरिधापयेत् दद्याद्विद्योपवीतंचक्षराद्याभ
 रणैः सह अभ्यर्च्य देवे गन्धाद्यैरंगादीन् पूजयेत्ततः श्रं
 गपूजाचेयं देवताशरीरे तथाच शारदायां धूपादिदा
 नानन्तरमुक्तं यथा श्रंगालोकपालान्तं यजेदाव
 रणाभ्यपि अनन्तरं मूलेन पुष्पांजलित्रयं दत्वा प्राणि
 वपुष्पांजलिपंचकं दद्यादिति प्रदीपः वस्तुतस्तु त
 ततः पुष्पांजलिं दत्वा परिवारार्चनचरेदिति राचवभ
 टुः इत्यत्रैकवचनश्रुतेः संख्यायां साधकाभावादि
 ति ॥

नमः स्वधाच स्वाहाच वोषडिति यथा
 क्रमं हस्तुरः सरमुच्चार्य पाद्यादीनि
 प्रकल्पयेदिति तथाचार्चनमो नमः
 इति दानमंत्रः ॥

अथावराष्ट्रपूजा तत्रकेसरेष्वग्निर्कोणादिहृदया-
 दीनिपूजयेत् नेत्रमग्नेदिशास्वस्त्रं ध्यातव्याग्रं देव-
 ताः त्वष्टारस्फुटिकश्यामनीलकृष्णारुणार्चिषः वर-
 दामयथारिण्याप्रधानतानवः स्त्रियः एवं च अग्नी-
 शास्त्रवाष्ट्रनादित्तत्त्वार्थपक्रमात् इति शंभुवचने
 शिवपूजाविषयमिति पूजाप्रदीपः केसरेषु स्थानवि-
 शेषानुपदेशकल्पेषु उपदेशेन तत्र वांगपूजा प्रणवा-
 दित्तत्त्वार्थतमंगानां नमस्तत्त्वानमो तेन पूजयेत् यथा
 ओं हृदयाय नमः ओं श्रीं शिरसे स्वाहा षट् दीर्घभाजावी-
 जेन पूजामाह प्रधानतनव इति मुख्यदेवताया शरीर-
 भूता इत्यर्थः पश्चादभ्यवनीयाः स्युः कल्पोक्ता हृतयः
 क्रमात् अन्ते यने लोकपालानमृगारिषदा नितान्
 इन्द्रमग्निं यमं रक्षोवरुणां पवनं विष्णुम् ईशानपन्न-
 गादीशमथर्द्धं पितामहं अथोत्ततिवरुणायोर्मध्ये
 रुद्धं इन्द्रेशानयोर्मध्ये जात्यधिप इति भावप्रधाननि-
 र्देशात्साधिपत्रोपतानित्यघोपलभ्यते तथा च सग-
 धिपतये इन्द्राय नमः इति केचित् चन्द्रिकायां च प-
 त्राधीश्वरवर्णास्त्रपरिवारांगसंगतान् इन्द्रादीन् च
 येदित्युक्तं पत्रवाहनं कनककपिलनीलश्यामलम्ब-
 तभृश्रामलसितसुचिरक्तावर्णा तो वासवाद्याः करक-

श्रा.

क.

८२

८२

मलविरजत्सायुधादिद्यवेषाविविधमणिगणस्त
कप्रस्फुरतोरणाब्जाः पद्मावाहनाद्याह पेशवतः
स्तथामेषमदिषः प्रेतसत्ताकः मकराख्योऽस्यः प
वाहरगोवृषभस्तथा कूर्मोदंसः क्रमादेयांवाहनानि
विदुर्बुधाः क्वचिदनन्तरस्यरथोवहनयुक्तः स्वरूपमा
ह अथविकसितकिशुकार्भभग्निच्छगलगतंसितश
क्तियुक्तदस्तं मणिमयमुक्तदंयजेत्सगन्धैः कृतमव
देष्टुं तवान्मृगादलेच इति सारसमुश्रयवचनस्य छ
गलपदस्य छगलोमेष इति टीकाकारः एवं स्मृतौ च
भगवद्भजनकपापे प्रायश्चित्तमेपीदानीं देवानां यो मुखे
द्वयवाहनः सर्वपूजितः तस्यैव वाहनं पूज्यं देवैर्गौत्रे
मंदर्षिभिरित्यादि मंत्रमुक्तवान् प्रसिद्धिस्तु वक्रैः छ
गलवाहनत्वेनैव पूजामंत्रमाह तथा च पूर्णायागे इन्द्रा
यवज्जदस्नायसगाधिपतये पदं सवाहनाय पदं पश्चा
त्सपरिवारयेत्यपि नमो तंचैव मन्येषां वाहनादिकमुद्ध
रेत् अन्येषामग्न्यादीनां वाहनादिकमित्यादिना सना
मास्त्राधिपत्यपरिग्रहः सूचितः मंत्रो यथा इन्द्राय
वज्जदस्नायसगाधिपतये सवाहनाय परिवाराय नमः
इति मंत्रपूजायां पवमय्यादीनामपि मंत्रो बोद्धव्यः केचि
दुभ्यात्तरस्वरसात्सो गायसायुधायेत्यादि प्रकारेणापियो
नयानि ।

पीतादिवर्णायेत्यपिकश्चित् एषोमंत्राणाद दंभो।
 लिशक्त्याभिधदण्डाकृपाणापाशदण्डाक्षशाकृयग
 दात्रिशारवारपद्मः अर्धवदितिजस्वलक्षितमोलियु
 क्ताः स्वस्वायुधामयसमुद्यतपाणिपद्माः दम्भोलिः
 वज्रः कृपाणाः खड्गः त्रिशिरात्रिमूलं एषोयथासे
 र्व्येनान्वयः निजस्वलक्षितमोलियुक्ताः इतिस्वस्वकि
 रीटनिर्मितस्वस्वनामस्वायुधचिह्ना इत्यर्थः स्वस्वायुधे
 ति स्वस्वमायुधमित्यर्थः तेन वज्रस्य दस्ते वज्रमित्यर्थः
 अथवा इन्द्रस्य वज्रे वज्रमेवायुधमुभयंचेति भावः के
 षोचिर्मतेवायुर्धजायुधः तदुक्ते पूर्णायागेवायवेध्वज
 दस्ताय प्राणाधिपतयेततः इति पूर्णायागस्वरसादेवं
 वदन्ति शक्तिगदेस्त्रीरूपे अत्रोत्तरे विधुः एजमीयः क
 चिदुत्तरदिक् पूज्यः ऊर्वरे इति अवगात् तस्य वाहने म
 नुष्यः अस्त्रगदेति भावः एवं च धूपदीपदानानन्तरमे
 वावरणा पूजा अभ्यर्च्य देवंगन्याद्यै रंगादीन् पूजयेत्ततः
 ति शारदातिलकवचनात् आदिपदस्वरसादुपदीपप
 विग्रहः तत्र प्रकारमाह अगुत्थशीरगुग्गुलुशर्करा
 मधुचन्दनैः धूपयेदज्यसंमिश्रे नीचैर्देवस्य देशिकः
 इति शारदायां ग्रन्थान्तरेपि शारंगगारेर्भूतविलसि
 तेर्जलैः संविकीर्णैर्गुग्गुलाद्यैर्बनपरिमलैर्धूपयेत्तत्र

श्रा.

क.

८३

83

त्रमंत्री दद्यात्तीचैर्दनुजमथनायापरिणापिदोस्माच
एहागन्थाक्षतसञ्जसमेरचित्तावाद्यानः ततदीपेस
रभिचुतसंसिक्तकर्पूरवर्त्यादीमेदृष्ट्याप्रतिविषदधीः
पञ्चपर्यन्तमुष्मैः कृत्वा दत्त्वास्तुतिमथविधायामयि
त्वाथपाद्यंमाचासंकल्पयितविपुलस्वर्गापात्रे निवेद्यं
नीचैर्देवस्याथः कृत्वा दानमित्यथः अपरेणावामकरे
णावचएहावाद्यानइतिश्रवाणात् धूपदीपदानेपि।
तदानमावप्रयकमितिभावः पञ्चपर्यन्तंमस्तकस्यप
पञ्चपर्यन्तं उष्मेरुष्मैर्दर्शनदीपस्येत्यर्थः कृतेनमुप
लक्षणे तथाचवर्त्याकर्पूरगर्भाण्यासर्पिष्ठातिलजेत
वा श्रायोपदर्शयेदीपान्तश्चैसोरभशालिनइतिश्रा।
वणातैलस्याप्यभिधानात् नैवेद्यदानमाह नैवेद्यं
पुरतः कृत्वा श्रैस्त्रेणाप्रोक्ष्य ओंकारेणातदपरिपुष्पति
क्षिपेत् तथाचोक्तं संस्थाप्यपुरतः प्रोक्ष्यतारेणसम
नोत्थसेत् प्रतिपतिप्रकारमाह वीतिदोत्रदयितांतमुश्च
रमूलमंत्रमथनिसिपेज्जले अर्पयेत्तदमृतात्मकंदविर्दे
युजासञ्जसमंसमुदरेत् निवेदयामिभवतेजघारोदंदवि
द्वे नैवेद्यार्पणमंत्रोयंसर्वाचापुनिजाख्यया वीतिदोत्र
दयितेति वीतदोत्रग्रन्थिः तस्यदयितासाहेत्यर्थः सर्वास
सर्वदेवाचापुनिजाख्ययाततदेवतानाम्ना तथाचर्थइति
भावः

अमृतोपस्तरागमसिस्त्राहेत्याचामयेततः प्रासमु
 द्वावामदोस्त्राविकचोत्पलमभिभाम प्रदर्शिर्दक्षिण
 नप्राणादीनांचदर्शयेत प्राणापानव्यानोदानसमा-
 नाः क्रमाश्चतुष्टयायुक्ताः उश्चाराणीयाः क्रमशोव
 क्रिजायायुतास्तथा पानीयममृतीकृत्यमुद्रयाथेन
 सज्जया चुलकोदकममृतापिधानमसिठद्वयं अने
 नेनदेवताहस्तेदत्त्वाचाथविचिन्तयेत आचारात्पुन
 राचमनीयमपि ततोचृतादिसंदीर्मापिष्टकादिविनि
 र्मितात पारावतभ्रमाकारानुश्चेर्दीपान्प्रदृशयेत आ
 रात्रिकमिदंप्रोक्तंघण्टावादनपूर्वकं गतसारंतनैवे
 द्यंततश्चेतत्समुदरेत पेशान्पोतद्भुजेदत्त्वाकिंचित्स्या
 नंविशोथयेत उद्भुजेदेवतेच्छिष्टभुजे स्थानविशोथ
 नं उच्छिष्टभोजिनेदातुं तेच विश्वकसेनः स्मृतोवि-
 स्नास्तेजश्चण्डोविवस्वतः चण्डश्चरीतथाशक्तेश्चण्ड
 शाःशंकरस्यच लम्बोदरोगाणपतेरमीच्छिष्टभोजिनः
 तौचुलकमभिसमर्प्यसवाद्यगीतनृतैः सततमभि
 पूजयतासुरेव गन्धादिभिः स्वपरिवारमवार्चयन्मस्मै
 दत्त्वाविधायकसमांजलिमादरेण स्तुत्वाप्रणम्यशि
 रसाचुलकोदकेनग्रात्मानमर्पयत्ततश्चरणान्ब्रह्मले
 इतः पूर्वप्राणयुद्धिदेहयमाधिकारतः जाग्रत्स्वमसु

श्री. बुभुक्षया समनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यामुदरेण
क. शिष्याय कृतं यत्कृतं यत्स्मृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु
८४ स्वाहा मां मदीयं सकलं हृदये समर्पये पुनः पूजा च
गन्धादिभिर्दीपान्नैव तथा चोक्तमागमकल्पद्रुमे
चन्दनाप्रदीपान्नैरुपचारैः पुनर्यजेत इति शारदा।
यांत पंचोपचारैरित्युक्तं गन्धादयो निवेद्यांता पूजापं
चोपचारिकेति प्रसन्नार्चयमाख्याता सर्वदेवप्रसादि
नी यथाशक्ति जपं कृत्वा तं जपं सर्वसम्पदे दक्षिणे देव
हस्ते तत्र अर्पयेत्पूर्ववत्सुधीः अर्पणमंत्रस्तु गुह्याति
गुह्येत्यादि रूपः यथाशक्तीति अष्टोत्तरसहस्रं वा अ
ष्टोत्तरशतं वा दशा वा तदुक्तं पूर्णपद्धतौ संख्यानको
शांतं साष्टं सहस्रं वा जपादिषु इति पुष्पांजलिं पुनर्द
त्वा साष्टांगं प्रणावेर्मुहुः तथा चोक्तं विष्णुकल्पलता
यां दोर्भाचपश्चामेसाभ्यामुरसा शिरसा दृशा म
नसा वचसा चेति प्रणामोष्टांग उच्यते वाङ्मयामथ
जानुभ्यो वचसा शिरसा दृशा पंचांगकः प्रणामे
यं पूजासप्रवरा विमो अष्टांगोत्तमः प्रोक्ताः पं
चांगो मध्यमः स्मृतः न देवं पूषतः कृत्वा प्रणा
मं क्वचिदाचरेत् पश्चात्कृत्वा तयो देवं भूमित्वा प्र
णामेत्तरः तस्यैदिकं फलं नास्ति न परत्र दुरात्मनः

भ्रांत्वा भ्रांत्वा च तेषां मयः कृष्णप्रणामेत्तरः अष्टांगप्र
 णिपातेन मुक्तिस्तस्य करोष्यता परिवारगाणामसर्वम्
 पसंहरमुद्रया तन्मूर्तौ मुपसंहरत्य देवतां प्रीतमानसः
 क्षमस्वेति विस्मयाद्यमंत्रेण व्यापकं त्रिशः विधाय दे
 वतां पश्चात्सीयदत्तारसीरुहे सप्तमणावर्त्मना पुष्प
 माञ्जायोद्वासयेत्स्वधीः एवं च निर्माल्यं शिरसाधार्यं
 सर्वांगेष्वनुलेपनम् नैवेद्यं चोपभुंजीत दत्तातृशक्तिशालिने
 ततो गुरोर्नमस्कारः एवं च देवार्चनावशिष्टं यत्स
 लिलंशं त्वमथ्यगम् अंगोलंगमनुष्णाणां ब्रह्मरूपं व्य
 पोहति एतान्यन्यानि पूजायां साधनानि वक्तव्यं उक्त
 मानि च मथ्यानि नूनानि विविधानि च स्वस्यः समर्थः
 कुर्यात्तेन्युक्तं सैरेव साधनैः मथ्यमो मथ्यमैरेव नूनो नू
 नैश्च साधकैः आपद्यपि समर्थोऽपि नूनैरेव समाचरेत्
 यथा शक्तियथा न्यायं यथा लोकाविगर्हितं पूजां वि
 स्तरतः कर्तव्यो न शक्नोति मानवः स इहो गेन्द्रवज्रासेः
 पूजयेद्दिष्टदेवताम् अथवा देवतामंत्रं व्यात्वा सम्पत्क
 पूजयेत् अथवा नसीकुर्यादात्मप्रज्ञामथापि वा अ
 थवा केवला पूजां वा त्यांकुर्याद्विचक्षणः अर्चामात्रेण
 मय्यश्रेष्ठ्यादर्शनसाधने संपूज्यैव जपंकुर्यात्तन्मंत्रं के
 वलेन जपेदिति वचनात् पूजायाः आवश्यकत्वमिति पूजा

लतीरक्तचन्दनम् रक्तवर्णादयारिचवर्वरां परिचर्चये
त तथा शुष्के स्नानार्चयेद्विस्त्रपत्रैः पुष्पैः फलैरपि ।
स्नातानीतैः पर्युषितैर्याचितैः कृत्स्नवर्णकैः स्नातानी
तैर्मथ्याकृत्स्नानानन्तरमानीतैरिति संप्रदायैः स्वयं ।
विकसितं पुष्पं स्वयंच पतितं भुवि वर्जयेद्दृढती पुष्प
मगन्धंच विशेषतः स्वयंविकसितं स्वयंदले विकसि
तमित्यर्थः तथा कालिकादौ तथा न्यायं विना चण्ड
कपमकैः तथा त्रिपत्रान्युनक्तु समैर्नीचयेत्तकदा ।
चन भूगते चांगसंस्पृष्टं केशकीटादिदूषितं कुसुदं ।
पाटलं चैव शिरीषं परिवर्जयेत् भूगते वर्जयेत्पुष्पं शे
फालिखकुले विना छिन्नभिन्ने दोषाभावमाह विल्व
स्यावदिरस्येव तथा धात्रीदलस्य च तमालस्य पद्मस्य
छिन्नभिन्ने न दुष्यति तथानक्षत्रविद्यादौ दृढमस्य
सूक्ते पुष्पं श्रेष्ठं रक्तकोकं वन्यकं शतपत्रकं वर्वरा ।
द्वितयं चैव कार्णिकारद्वयं तथा वकमन्दारचूडानि
करवीराणि शस्यते महिकात्रतयं जाती होमपुष्पं
जयंतिका विल्वपुष्पं कुरुवकं मुनिपुष्पं च केसरं
वासंती द्वितयं चैव काशपुष्पं मत्स्यकं दमनं चलवं
गंच शृङ्गीशफालिकां तथा सगन्धिं सैतलोदितैः ।
कुसुमैरर्चयेद्वलैः तथा देवीपूजा कुर्यात्तल्लैः स्थल

आ०

क०

८६

४६

नैरपि विहितैरविहितैर्वापि भक्तियुक्तेन चेतसा वा
चवभट्टोपि सर्वैः पुष्पैः सदा पूजाविहिताविहितैर
पि कर्तव्या सर्वदेवानां भक्तियोगे त्रिकारणं इति त
थाचोक्तं भविष्ये अलाभेन तत्पुष्पाणां पत्रान्यपि निवे
दयेत् पत्राणामप्यलाभेन फलान्यपि निवेदयेत् फ
लानामप्यभावे तद्वत्तद्गुल्मैश्च यीरपि औषधीनाम
लातजलमात्रं निवेदयेत् जलाभावे तद्भावेन भक्त्या
संयुजितो भवेदिति एतद्वचनद्वयमभावेत्यंतं भक्ति
विषयं तथाच क्लीतंत्रे अपामार्गैस्तुभैर्गैस्तुस
गन्धैश्चेतलोहितैरिति अन्यश्च ग्रन्थगौरवभयात्तलि
खितमिति संक्षेपः इत्यागमकल्पलतायां समः प
टलः ० ॐ ग्रन्थसंक्षेपतः सर्वदेवानां नित्यपूजा तद
क्तव्यामले आदावृष्णादिभिर्न्यासः करशुद्धिस्ततः प
रं अंगदिव्यापकन्यासो हृदादिव्यास एव च तालत्र
यंचदिव्यन्यः प्राणायामस्ततः परं ध्यानं पूजाजप
श्चेति सर्वतंत्रेष्वयं क्रमः पूजातमूलदेवताया एव अ
थ पूजापयुक्तासनमुद्रालक्षणाणि ज्ञानुर्वारत्तरे
कृत्वा सम्यक्पादतले उभे ऋजुकायोविशोद्योगीस
क्तिकंतं दृष्टवितं वामोत्तरपरिदक्षिणंच चरणं संस्था
प्यवामं पुनर्दक्षोत्तरपरिपश्चिमेन विधिना धृत्वा कण

भ्यां दृढम् श्रृंगुष्टे हृदये निधाय चिंबुकं नासाग्रमा
 लोकयेदेतस्याधिर्विज्ञातकारियमिनां पद्मासने प्रो
 व्यते अथ मुद्राः प्रवक्ष्यामि सर्वतंत्रेषु गोपिताः या
 भिर्विरचिताभिस्तामोदने मंत्रदेवताः दक्षिणांगुष्ठ
 तर्जन्यावग्रलमेपरंगुली प्रसार्य संदत्तोत्ताना पक्षा
 व्याख्यानमुद्रिका दक्षंगुष्ठपरंगुष्ठे क्षिप्यादस्तद्वये
 नत सावकाशमेकमुष्टिं कुर्यात्साकृन्ममुद्रिका श्र
 यौंगुष्ठाखलमुष्टिः शिखायां करदन्दांगुलयोर्वर्मणि
 स्युः नाराचमुष्टुद्धतवाहयुग्मकांगुष्ठतर्जन्युदितो ध
 निश्च विष्णुविभक्तः कथितोस्तमुद्राय त्राक्षिणी तर्ज
 निमध्यमेस्युः नेत्रद्वये यत्र भवेदनामा षडंगमुद्रा क
 धिता यथावत् श्रृंगुल्याख्यानमुद्रास्याहासदेवाभि
 याचसा कनिष्ठांगुष्ठे कोसकोकरयोरितरेतरम् त
 र्जनीमध्यमानामासंदत्ताभुग्गवर्जिता मुद्रेष्वागालि
 नीमुद्रा शोखस्योपरिचालितेति शोखस्योपरिचालिता
 सती गालिन्याख्यालभत इत्यर्थः ऋज्वीचमध्यमां कृ
 त्वा तर्जनीमध्यपवर्णि संयोज्यार्थं च ये किंचिन्नुद्रे
 षां कुरुशंसिता वामांगुष्ठं तवभीयादक्षिणे नतमुष्टि
 नाकृतोत्तानां ततो मुष्टिं मंगुष्ठं प्रसारयेत् वामांगुल्य
 लथास्मिष्टा संयुक्ताः स्वप्रसारिताः दक्षिणांगुष्ठं सं

प्रसरतो वरमुद्रिका ऊर्ध्वीकृतो वामहस्तः प्रसरतो
 भयमुद्रिका हस्तौ तसन्मुखो कृत्वा संलग्नौ संप्रसा-
 रितौ कनिष्ठौ गुष्ठौ कोसकौ मुद्रैश्चाचन्द्रसंज्ञकाः स्यु-
 शोक्तनिष्ठोपकनिष्ठिके द्वे सांगुष्ठमूधाप्रथमे हस्तमुद्रा-
 तथा परातर्जनिमध्यमे स्यादनामिका मध्यमिके च
 मध्याग्रनामिका तर्जनिमध्यमा स्यात्तद्वच्चतुर्थी स-
 कनिष्ठिका स्नाः स्यात्पंचमी मध्यमतः प्रदिष्टा प्राणा-
 दिमुद्रानि जमंत्रयुक्ता अथो मुखे वामहस्तमूध्यासं-
 दक्षहस्तकं क्षिप्तौ गुली रंगुलीभिः संग्रंथ्य परिवर्त-
 येत् पञ्चासंदारमुद्रा स्यादिसर्जनविधौ मता वक्ष्येह
 मुपचाराणां मुद्रामंत्रेषु देशिताः प्रसारयेद्भोक्त-
 र्ज्ञौ विद्वेषे विनियोजितौ अंगुल्या विस्तरताः कार्य-
 मध्यंगुष्ठौ तवित्यसेत् देवस्या विसनविन्यासे पञ्चमु-
 द्रोऽप्रदर्शयेत् इषनम्रांगुलिर्दत्ता संयोज्यो गुष्ठकं व-
 रं स्वागतस्वस्तिकामुद्रामध्यामूलगतौ गुलिः उप-
 चारे स्वागते तत्र प्रयोक्तव्या विपाश्रिता स्वस्तिमुद्रा द्विह-
 स्तो तमुद्रा त्वर्यस्य कीर्तिता तौ च प्रसारितौ हस्तौ पा-
 षाद्यमुद्रा प्रकीर्तिता देशिनी मूलगांगुष्ठादक्षिणा-
 यः कनीयसी प्रसार्या मध्यमा स्निग्धामुद्रा चामे प्रकी-
 र्तिता संयुक्तानामिकांगुष्ठौ तिष्ठेय्याः संप्रसारिताः

श्रा.
क.
८८

४४

मधुपर्कतसामुद्रासंकल्पकालशंकरे कृतमृष्टिं
तथास्त्रानेमध्यमांगुष्टकौमौतौ अयःप्रसारितास्ति
स्त्रामुद्रावस्त्रस्यकीर्तिता कनिष्ठांगुष्टकौलश्रौतिस्त्रोष्ण
न्याःप्रसारिताः यत्तोपवीतमुद्रेयंकथितामंत्रपारंगैः
मधुपर्कासमुत्तानामुद्रालंकरणीमता मुक्तानिर्ना
मिकामृष्टिर्गन्धमुद्रेयमीरिता उत्थितोमुखीमध्या
वद्वांगुष्टायदीरिता पुष्पमुद्रातथाख्यातापुष्पदा
नविवधिनी अंगुष्टतर्जनीलप्रास्त्रिः संकुचिताः
पराः मुद्राधूपप्रदाने स्यादेवानांतष्टिकारिणी उता
नापोष्पिकीमुद्रादेवमुद्रेतिगीयते पंचांगुल्यग्रसंयु
क्ताप्रोत्थितोध्यमुखीयदित्रिधानिवद्मुद्रेयंनैवेद्यस्य
प्रकीर्तिता मध्यमानामिकांगुष्टाः संलग्नाग्रग्रथोम
खाः ग्रन्थाः प्रसारितांगुल्योगोमुखीसाप्रकीर्तिता
त्यक्तप्रदेशिनीमुष्टिः सूचीमुद्रेतिकीर्तिता रक्षामुद्रे
तिसेवोक्तासमंताद्रुमांगयदि द्वौकरौष्टुष्टसंलग्नौभ्रा
मयेद्रुथितांगुली छोटिकेति समाख्याताप्रणामेतां
प्रदर्शयेत् देशिन्यंगुष्ठयोमथ्येदतांगुलिचतष्टयं ।
विधायसंपुटीकृत्यलगांगुष्ठौसमुत्सृतौ रुभमु
द्रेट्टशीशास्यहलेखाकच्छपीमता प्रसार्यदत्ति
गां दत्तं कनिष्ठाग्रिमांगुली कमादाकंच ॥

येहीचं मुद्रासंहरिणीमता मिथः एष्टार्पितो हस्ताव
 न्योन्यग्रथितांगुली कृत्वा बद्धा परावृत्तनवासा स्यात्
 मापणी । इत्यागमकल्पलतायां ग्रहमः पटलः ८
 पुरश्चर्या प्रवक्ष्यामि मंत्राणां सिद्धिदायिनीम् यस्यावि
 ज्ञानमात्रेण सर्वसिद्धीश्चरो भवेत् पुरश्चरणा संपन्नो
 मंत्रो हि फलदायकः किं दोषैः किं जपश्चेव किं मंत्र
 न्यासविस्तरेः रहस्याणां च मंत्राणां यदि तस्यासुरस्त्रि
 या पुरस्त्रियो हि मंत्राणां प्रधानं जीवमुच्यते जीवही
 नो यथा देही सर्वकर्मविवर्जितः पुरश्चरणा हीनो हि
 तथा मंत्रः प्रकीर्तितः तस्मादादौ पुरश्चर्या कृत्वा सा
 धकमुत्तमः प्रयोगं ततः कुर्यात्सर्वसाधकदुर्लभं
 लब्धात् सद्गुरोः पार्श्वे विद्यां पुरश्चर्या समाचरेत् तथा
 चतस्रहस्पदतो मंत्रं नीत्वा गुरोः पार्श्वे गुरुभक्तिपरा
 यणाः मंत्रश्चोत्रास्य हत्वे त्रिप्राणा विज्ञायत ततः य
 ज्ञाश्च कीलकं ज्ञात्वा कुर्यात्संज्ञपुरस्त्रियां मंत्राणां प्र
 णवंश्चोत्रं मुखं रेफः प्रकीर्तितः स्रगश्च वीक्षेया
 मंत्रविद्विरनन्तरम् अतिरिक्ताश्च वर्णा च हृदये परि
 कीर्तितं तथाच जपहोमतर्पणाभिषेकत्राह्मणभो
 जनम् पंचाहोपासनं लोके पुरश्चरणमिष्यते यत्र
 जपहोमादौ संख्या नुक्ता तत्राष्टसहस्रसंख्या स्यात् त

श्रा.

क.

८१

४९

उक्तं वागदीतं त्रे येषां न पेच हो मे च संख्या नोक्ता मनी
विधिः तेषां मष्टसहस्राणि संख्या स्याज्जप हो मयोः
सहस्रमष्टौ न रुया लक्षजा पे प्रकीर्तयेदित्युत्तरदले
पाठः यस्मिंश्चानिगमेनैव मंत्रसंख्या विधीयते तत्र
सर्वत्र मंत्राणां संख्या वृद्धिर्गुणक्रमात् कल्प्यते वक्तुं
ते संख्या त्रेतायो द्विगुणा भवेत् द्वापरे त्रिगुणा संख्या
कलौ संख्या चतुर्गुणा तदुक्तं पूर्णा पद्धतौ संख्या न
कौशातं साष्टं सहस्रं वा दशापि वेति जपस्यानाम्याद
तदुक्तं योगिनी हृदये पुण्यक्षेत्रं नदी तीरं गुहा पवन
मस्तकं तीर्थप्रदेशः सिंभूनां संगमः पावनं वनं ३
द्याना निविक्तानि विल्वमूलं तटं गिरेः तलसीकान
नंगोष्ठं वृषभृत्पुत्रः शिवालयः श्रमस्थामलकी मूलंगो
शालाजलमध्यतः देवतायतनं कुले समुद्रस्य निजं ग
हे गुह्याणां सन्निधानं च चित्तैकाग्रस्थूलंतथा प्रेतभूम्या
दिकं चैव तत्तत्कल्पप्रदर्शितं दीपस्थानं समाश्रित्य कृतं
कर्म शुभावहं दीप्यते पुरुषो यत्र दीपस्थानं तदुच्यते च
तरांशुभवं कृत्वा कोष्ठानां नवकं लिखितं पूर्वादि कोष्ठे वि
लिखितं सर्वमननुक्रमात् लक्ष्मीशेखरायुष्मकमाश्रित्य
लिखिततः दत्तपूर्वादि तोयत्रये ज्ञात्वा चरं स्मृतं सुखं तस्य
तुजानीयाद्वा सुभयतः स्थितो कोष्ठं कृत्वा दीपपादौ दक्षि
पुच्छमीति

तं क्रमेनानेनविभजेत्तथैवमपिसाथकः सखस्तो
 लभतेसिद्धिकरस्यः स्वल्पजीवनं उदासीनः कृत्तिसं
 स्यः पादस्थोऽः खमासुयात् पुच्छस्यः पीयतेमंजीव
 न्यनोश्चादनीदिभिः कूर्मचक्रमिदंप्रोक्तंमंत्राणांसिद्धि
 साधनम् कूर्मचक्रमविज्ञाययः कुर्याज्जपयत्तकम्
 तस्ययत्तफलंनास्तिस्वीनथायकल्पते अद्वादके
 शक्तिपीठेक्षेत्रेतीर्थेषुवापुनः अरण्यपर्वतेदेशेकू
 र्मचक्रंनचिन्तयेत् अज्ञातनामवासौचतत्रनामप्रल
 कल्पयेत् समवर्गेति कचटतपाः पंचवर्गाः यरल
 वशाषसहेतिद्वौवर्गौपर्वंसमवर्गाभवेति लक्ष्मिति
 स्वरूपं ईशोईशान्यादिशिलिलेदित्यर्थः मध्येमध्य
 कोष्ठमपिनवधाकृत्वाष्टसकोष्टेषुप्रकारादिद्वौद्वौस
 रोलिखेत् मध्येमूलमंत्रंलिखेत् अथवाप्यप्रकारेण
 पुरश्चरामिष्यते तदुक्तंवीरतंत्रे अष्टम्याचचतर्द
 शोपक्षयोरुभयोरपि कृत्वापक्षेविशेषेणसाधये
 हीरसाधनं तत्सार्यप्रदरेयामेगतेचसरस्वन्दरि शवे
 वाथचित्तंवापिनीत्वागतायथासंखि साधयेत्तद्वि
 त्तंमंजीमंत्रध्यानपरायणः भयंचैवनकर्तव्यंरास्य
 तत्रविवर्जयेत् चतुर्दिशोननिरीक्षेत्तन्मंत्रमेतत्समभ्यसे
 त एनाद्रमंप्रवक्ष्यामिनानातंत्रानुसारतः सामिषात्ते

श्रा.
क.
२०

१०

गुडं छागं मथुपायसमिष्टकं नानापुष्पंचनैवेद्यं स्व
स्वकलेपाक्तसाधितं चित्तास्थाने समानीय वभुभिः
शस्त्रपाणिभिः शस्त्रसमानशीलसंपन्नैः सायकोनि
र्भयः शुचिः तथाच योगिनी हृदये बल्यर्थं सामिषानं
च गुडं छागं तथा मथु पिष्टकं परमानं च पयो मूलं फलं
तथा सप्त रात्रं फलं दत्वा चतः पात्रं चतुर्दिशि पात्रत्रये
सदा सये स्यापयेन्न नमसा स्वगुरुं भ्रातृवर्गं च ब्राह्म
णाणां पितृभ्यो नमः सहदानं पितृभ्यो कियद्दत्तं निवे
द्यायेत चित्ताया लक्षणं वक्ष्ये सर्वसिद्धिप्रदायकं तदं
क्तं यामले असंस्कृता चित्ताग्राह्या न तसंस्कारसंस्कृ
तेति सायकं तत्र प्रवक्ष्यामि पूर्वोक्तं भेदं न त मदासा
हसिकश्चैव मदावलपराक्रमः दयालः स्वच्छ हृदयः
सर्वप्राणिहितैरतः एवं विधौ गुणोपेतः कुर्याच्च चिति
सायनं संकल्पं प्रथमं कुर्यात्स्वस्तिवाचनं एकं सामा
न्यां च विधायेव ततः पूजां समावभेत वस्त्रालंकारभू
षाद्यैर्भूषितः पूर्वदिं मुखः संकल्लोयथा ओं ग्रये
त्यादि श्रीग्रमुकगोत्रः श्रीग्रमुकदेवशर्मा प्रमशानसा
यनमदं करिष्ये इति संकल्प्य शस्त्रात् मूलमंत्रेण मृ
लमंत्रेण यागभूमिं च प्रोथयेत् मूलमंत्रेण फट्
कारान्नमूलमंत्रेण ध्यात्वा गुरोः ॥ १० ॥

पादपद्मगणेशं वदुःकं तथा योगिनीं मातृकां चैव ते
त्रपालं तथैव च संपृज्यैव गृहं गच्छेद्दामपादपुरः स
रे अस्रमंत्रेन मंत्रतो रक्षामात्मनिकारयेत् वक्ष्य-
माणेन मंत्रेण पुष्पांजलि त्रयं क्षिपेत् मंत्रो यथा ॐ
क्तं वीरतंत्रे ये चात्र संस्थिता देवा रक्षसाश्च भयानकः
पिशाचाः सिद्धयो यक्षा गंधर्वाप्सरसो गणाः योगि-
न्यो मातरो भूताः सर्वाश्चैव रक्षिणः सिद्धिदास्तं
भयं त्यत्र तया च मम रक्षकाः प्राणं मम नानेन पु-
ष्पांजलि त्रयं क्षिपेत् शमशानाधिपश्चाभैरवं का-
लभैरवं महाकालं यजेत्तत्पूर्वादिदिक् चतसृषु
पाद्यादिभिश्च संपृज्य बलिं पश्चान्निवेदयेत् बलिदा-
नप्रकारमाह यथा पूर्वशमशानाधिपतिं पंचोपचा-
रैः संपृज्य अनेन बलिं दद्यात् यथा ॐ हूं शमशाना-
धिपतये श्रयं सामिषानं हूं महाबलिं गृह्ण गृह्ण गृ-
ह्ण गृह्णापय गृह्णापय विघ्ननिवारणं कुरु सिद्धिं
मम प्रयच्छ स्वाहा ततः पश्चिमायां पूर्ववत्पाद्यादि-
भिः कालभैरवं संपृज्य ॐ हूं कालभैरव शमशाना-
धिप इमं बलिमित्यादिना बलिं दद्यात् ततः ततरे-
पूर्ववत्पाद्यादिभिर्महाकालं संपृज्य ॐ हूं महाकाल-
शमशानाधिप इमं बलिमित्यादिना बलिं दद्यात् ॥

षष्ठेष्टदेवतां संष्ट्य संकल्पं कृत्वा षष्ठेष्टदेवतां ध्याय-
 मंत्रं जपेत् संकल्पस्तु ॐ ग्रधेत्यादि अमुकगोत्रः
 श्रीअमुकदेवशर्मा अमुकमंत्रस्य सिद्धिकामः अ-
 मुकमंत्रस्य यत्संख्यजपमहं करिष्ये इति संकल्प्य ज-
 पेत् जपनियमस्तु एकाक्षरस्य मंत्रस्य द्वादशं
 जपंचरेत् द्वादशेष्टयुतार्थं च त्र्यक्षरेष्टसहस्रकं अ-
 तः परं त्र्यक्षरं गजाष्टकसहस्रकं गजोष्टसंख्या-
 कः अष्टोत्तरसहस्रमित्यर्थः यद्यसहस्रभयं करो-
 नेत्रे वस्त्रेण बद्धयेत् ततो र्यरात्रपर्यंतं यदि किंचित्
 दृश्यते जयदुर्गाय नमः नमः सप्तपादित्वा निक्षिपेत्
 मंत्रस्तु ॐ इगे इगे रत्नगि स्वाहा ॐ तिलोसिसोमदेव
 त्यागो सवस्तु सिद्धिकामकः भूतप्रेतपिशाचानां विघ्ने
 शुशान्तिकारकः इति मंत्रं समुच्चार्य तिलादित्वा
 विनिक्षिपेत् ईशानादि चतुर्दिक्ष्विति शेषः ततः
 सप्तपदं गत्वा पुनस्तत्रैव संविशेत् पुनः षष्ठेष्टदेवतां
 ध्यात्वा संष्ट्य पुनर्जपेत् यथागत्य वरं गृह्णाति इति वा-
 क्यमुदीरयेत् तदा तां कारयेत्सत्यं मंत्री जपपराय-
 णः ततः सत्यं कारयित्वा वरयेद्दरमुत्तमं जपद्वौ व-
 लिमास्यत्यजपांते च बलिं हरेत् तथा चोक्तं योगिनी
 हृदये जपांते च बलिं दद्यादेवताये यथाविधि मा

श्रा.

क.

२२

१२

हिषं छागलं वा पिष्ट्वा हीना वरमेव च जप्यं ते जपम
ध्ये च बलिं देहीति भाषते पिष्टुकेन बलिं दद्यात्
हिषं छागमेव वा बलिं च यवपिष्टुकनिर्मितं यान्यो
नृवं वा बलिं दद्यात् पुनर्यदि नरं देहि कुंजरं देहिया
त् पुचते दिनातरे प्रदास्यामि प्रतिज्ञां श्रावयेत्ततः
इति प्रतिज्ञां संगृह्य गृहं गच्छेद्यथा मुखां अपरे क्रि
तरे तो दद्यात् पिष्टुकेन नरं कुंजरात् तथा चोक्तं कालिका
पुराणा यवक्षौद्रमयं वा पिशालिक्षौद्रमयं च वा
नृहासेन विधिवत्तत्तन्मंत्रेण यातयेत् चन्द्रहासेन ख
नेन समाम्य सायनं देविदक्षिणां विभवावधि गुरवो
गुरुपुत्राय तत्पत्न्यै वा निवेदयेत् परे क्रि नित्यक्रियां
कृत्वा पंचगव्यं पीत्वा पिष्टुकनिर्मितं बलिं दद्यात् तेन ये
षां यजमानो दत्ते गृहं कृतं तस्मै बलिम् इति बलिं दत्त्वा
पंचविंशति ब्राह्मणा भोजयेत् तथा च योगिनीतं
त्रे यथा परे क्रि नित्यमाचार्यपंचगव्यं पिबेदपः ब्रा
ह्मणा भोजयेत् तत्र पंचविंशति संख्यकान् सप्तपंचवि
हीना वा क्रमेणो वदशावधि भुक्ता च वा न्यवः सार्धं नि
वसेदुत्तमेष्यले यदि न स्याद्विप्रभोज्ये तदानीर्यनतां
व्रजेत् तेन वे निधनं तस्या तदा देवी प्रकृष्यति त्रिशतं वा
तस्य द्वात्रिंशत् वरा व्रंच गोपयेत् स्त्रीशाय्यां यदि गच्छेत् ।

तदा व्याधिं विनिर्दिशेत् गीतं श्रुत्वा तव धिरो निर्भ्रस्त
 तत्तदृशीनात् यदि वक्तिदिने वा कृतं तदा सम्यक् कृता भ
 वेत् त्रिपंचदिवसं यावदेहे देवस्य संस्थितिः न स्वीकृ
 यीद्गन्धपुष्पैर्वहिर्यातियदा तदा तदा वस्त्रं परित्यज्य
 धौतवस्त्रं वधारयेत् तथा गमकल्यदुमे अथ वक्ष्या
 मिसंक्षेपादी रसाथनमुत्तमम् कृतेन दिवसे केन सि
 द्विविन्दति मानवः यष्टिप्रमृत्यस्तभिर्नम्रलविहंपयो
 मृतं शवमानीय कर्तव्येन ग्राह्यं सेच्छ्यामृतं रात्रौ प्र
 थमया सार्धं तत्र गच्छेत्समाहितः पंचोपचारसामग्रीं
 ससरोत्तत्र संहरेत् गुणैर्द्रवरसेनैव सगरात्र ब्राह्मणस्य
 च गोडीने याज्ञत्रियेण माथी वैश्येन तत्र त कदली
 मधुसंमिश्रशानतकस्वरसैः सग मृदेणात्र प्रदात्
 व्यादातव्यं नैव संस्पृशेत् माषभक्तं च वल्यर्थं धूपदी
 पादिकं तथा तिलाः कृष्णः सर्षपाश्च स्थापनीयः
 प्रयत्नतः ओं ग्राधारशक्ते नमः इत्युच्चार्या सने समु
 पाविशेत् भूतमुद्धिततः प्राणं संयम्य मातृकां न्यसे
 त अचोरस्य मुनिच्छन्दो देवतां गानि विन्यसेत् शि
 खानेनैव बहुग्राणि प्राकारं वन्यनं दिशः सदृशीनेन वा
 रक्षा मुभाभ्यां वा प्रकल्पयेत् जयदुर्गाय नमः त्रेण स
 र्षपादिस्तु विक्षिपेत् ओं तिलोसिसोमदेवयोगो सवस्तु

१३
 ९३
 श्री- भूतप्रेतपिशाचानां विघ्नेषु शान्तिकारकः इति सिद्धि
 क- तिलानां त्वचतर्दिक्षु शिवादिः कालभैरवनामानं महा
 भैरवसूक्तं बटुभैरवभैरवोमासभक्तैर्न लिदिशेत त
 तः शवेंतालयिता स्नापयेत्प्रयत्नतः यदि रक्ताङ्गक
 लिष्टे भैरवाश्च भयं भवेत् पलालवेगकर्ष्य रज्ज्वात् विदि
 रसाद्रेकैः तां वृत्ते तन्मुखे कृत्वा शवें कुर्यादथो मुखमं
 स्नापयित्वा च ततः पृष्ठे चन्दनेन विलेपयेत् वाङ्मूलात्
 कास्यन्ते च तत्र श्रविभाष्य च मध्ये पद्मे समालिख्य दत्त्वा
 पृक्तं समन्वितम् ततः श्वेलयमजिनं कं वलात्तरितं यत्ने
 त पृजाद्वयं सन्नियोच्य देवोत्तरसायकं संस्थाप्या स
 नमभ्यर्च्य तत्राचारो देवदिशेत ऊशाभ्यदत्तले दत्त्वा श
 वकेशाभ्यामाल्पं दण्डं निवह्य चुटिकां ततः देवसूत्रं पि
 ण्णम् तस्यां देवं समं पूज्य पठेत् इत्याय सन्मुखं
 वशो भवदेवेश स्वकोममेष्टुमिदिं देहि वीरसिद्धि
 कृतां वरं बहु भवदेवेशि श्रमकममेष्टुमिदिं देहि
 वीरसिद्धिं कृतां वरे पदसूत्रं स्पर्श्या च वरं गोवं
 ययेदृष्टम् ओं भीमभीरुभयाभाव भावलो
 चनभावुक प्रादिमां देवेश शवानाम
 धिपायिप ॥ ० ॥ ० ॥

इति पादतले तस्य त्रिकोणं चक्रमालिखेत् तेनोत्थात्ते
 नशाकोशावश्च निश्चलो भवेत् उपविश्य पुनस्तस्य
 बाहूनिःसार्य पार्श्वयोः हस्तयोः ऊर्ध्वमास्तीर्य पा-
 दौ तत्र विधापयेत् ओं ह्रीं संपुटकौकुतास्थिरचित्तः
 स्थिरेन्द्रियः सदा देवं हृदि ध्यात्वा मोनीजपमथारभे
 त चलासनादयं नास्ति भये जाते वदेत्ततः यत्प्रार्थ-
 य सितवलिनेन दातव्यं कृत्वा दिकं दिनोत्तरे तदा स्या
 मित्स्वनामकथयस्व मे इत्युक्ता संस्कृतोदाचनिर्भ-
 यस्तु पुनर्यजेत् पुनश्चेत्तथु रं वक्ति वक्तव्यं विनये
 नैवे ततः सत्यं कारयित्वा वरं च प्रार्थयेत्ततः यदि स
 त्वं न करोति वरं वा न प्रयच्छति तदा पुनर्जपे मंत्रमे-
 काग्रयत मानसः सत्यं कृते वरं लब्ध्वा संत्यजेत्तजपा-
 दिकां फलं जातमिति ज्ञात्वा युटिकां मोचयेत्ततः शा-
 वं प्रक्षाल्य संस्त्राप्यवत्थने मोचयेत्पदे पादचक्रं मा-
 लयित्वा पृजाद्व्यंजले लिपेत् शवजले पृगते वा
 निक्षिप्य स्नानमाचरेत् ततस्तस्मिन् गङ्गावालिं द-
 द्यादिनान्तरे अग्निमरात्रौ ये षोडशानां यजमानो ह-
 ने गृहं कृतं मया दत्तमिदं वलिम् इति धैर्या चित्तान-
 स्वनरकं जरस्करान् दत्वा पिष्टमयानेन कर्तव्यं सम-
 पोषणं परेऽक्रियमाचर्य पंचगव्यं पिबेत्ततः ब्रा

१५
 २४
 १५
 श्री. स्नानाभोजयेत्तत्रपंचविंशतिसंख्याकान् पंचपंच
 क. विहीनात्वाक्रमेणोवंदशावधि ततःस्नात्वाचमुत्का
 चनिवसेत्तमेस्थले यदिनस्यादिप्रभोज्यंतदानीर्यन
 तांब्रजेत तेनचेतनिर्यनतंस्यात्तदादेवः प्रकृष्यति
 त्रिगत्रंवाथष-त्रंनवरात्रेनगोपयेत् स्त्रीशय्यांयदि
 गच्छेद्देतदायाथिविनिर्दिशेत् गीतेश्रुत्वावधिरोनि
 श्रुत्वात्तददर्शनात् यदिवक्तिदीनवाक्यंतदास्पृ
 कतांब्रजेत पंचदशदिनेयावद्देहेदेवस्यसंस्थितिः
 नस्वीकुर्यार्गन्धपुष्पंवरिष्यति यदापदा तदावसं
 परित्यज्यधौतवस्त्रंचधारयेत् देवगोब्राह्मणादींश्च
 प्रत्यहंसंस्पृशेच्छुचिः प्रातर्नित्यक्रियांतेविल्वपत्रो
 दकंपिबेत् ततःस्नायात्तगंगायाप्राप्तेषोडशवामरे
 स्वादांतंमूलमुश्चार्चयत्तर्पणोत्तेनमःपदे अनेनवि
 धिनादेवंतर्पयेद्देशिकोत्तमः तथाचमुण्डमाला
 यां श्रीदेव्युवाच रहस्यातिरहस्यमेपुरश्चर्याविधि
 प्रभो वदस्वयदनष्टानात्सर्वकामाभवेतिदि ईश
 उवाच गृहीत्वासङ्गरोदीक्षोष्णभेकालेदिवानिशि
 उत्तमोवैस्त्वः प्रोक्तोमध्यमःशैवदीक्षितः अनया
 दीक्षितोयोवैसपवपरमोगुरुः शक्तिक्षेत्रेषुगंगा
 योनयोपर्वतमस्तके पवित्रेवस्थलेदेवियजे ॥

दिद्यां प्रसाधयेत् शक्तिस्त्रेकामरूपादौ तत्रस्थिर्या
 जपेहस्तं साक्षादेव स्वरूपकः ततो भवति विद्येयं त्रैलो
 क्यशकारिणी चतुर्दशमहस्त्राणि सेविते हरिपदौ
 बुजे ततो भवति देवेशि शिवपूजावतः पुमान् काये
 नमनसा वाचा स्वर्णाकशादिभिः संतोष्य परया
 भक्त्या गुरुं दीक्षां समाश्रयेत् पूर्वोक्तस्यानमाश्रित्य ज
 पपूजां समाश्रयेत् प्रातःकाले समाश्रय्य जपेर्मथ्यर्दि
 नावधि प्रथमे हनियज्जप्तं तज्जप्तं व्येदिने दिने न्युना
 धिकं न जप्तव्यमासमासेः सदा जपेत् गते प्रथमया
 मेतत्तृतीयप्रहरावधि निशा योच प्रजप्तं रात्रिशेषे
 जपेत्तत्र च हविषं भक्षयेद्वात्रौ न कदाचिदिनेन तत्र ल
 द्वाहारं प्रकुर्यात् युवतीपूजने रतः भैक्षं हविषं शाका
 दिविहितानि फलं पयः मूलं संकुर्य द्योत्यनो भक्षान्ये
 तानि मंत्रिणां तथा च वृहन्मत्स्यसूक्ते शाकं मूलं फ
 लं भैक्षं हविषं सक्तवेष्टवा अथवा क्षीरमात्रं स्यात्तुर
 श्वरागृह्यतये निषिद्धमाह मधुमांसं तथा ह्यारसं वाणं
 तैलमेव च स्निग्धं पर्युषितं चैव निःस्नेहकीटहृषितं
 कांचिकं गंजनं विल्वं कलजं लशने तथा मसूरं कोद्रु
 वं माषं माण्डुकं च कादिकं तां मूलं कां स्पृष्ट्वा च दिवा
 भोजनमेव च एवमादीनि चाप्यानि जपकाले विवर्जये

आसवेः शृङ्गाजातिभिः एतदेवोक्तं पंचस्तयामपि य
 था विप्राः क्षोणीभुजो विशस्तदितरेहीराज्यमध्यास
 वैस्त्वादेवित्रिपुरेपरापरमकेलांसंतर्प्यपूजाविधौ यां
 यांप्रार्थयते मनः स्थिरयिष्यतेषांतपवंतांतोसिद्धिमवा
 मुवंतितरसाविघ्नैरविघ्नीकृताः तेनात्रविप्राणां हीर
 तर्पणोक्षोणीभुजामाज्यतर्पणो वैश्वानोमयुतर्पणो त
 दितराणां शृङ्गाणां आसवेन तर्पणमिति यथा संख्येवे
 दितव्यमिति भावः होमाद्यशक्ते देवेशि कुर्यात्तद्विष्णु
 णं जपेत् यदि पूजाद्यशक्तः स्याद्द्रव्याभावेन संदरि केव
 लेन पमात्रेणापुरश्चर्या विधीयते दिव्योद्यवदिवा वीरो
 भुवि स्थात्ताय कोत्तमः खल्लाचारपरो भूत्वा पकंति सर्व
 थानपेत् दिवादिभावस्तभावचूडामणावनुसत्येयः
 मत्स्यमांसाद्यनशने शक्तः कुर्यात्पुरस्क्रियां एकरात्रौ
 प्रमशाने वा शवे वा प्राळवालयोः मयोक्तं भैरवी कल्पे
 विधानं वरवर्णिनि हस्तमात्रनिष्ठाते वा मुण्डे वा वि
 जने वने वीराणां कथितं देवि सायनं भुवि दृक्करं ऊ
 मारी पूजना देवपुरश्चर्या विधिः स्मृतः तथा चोक्तं ग
 न्धर्वतंत्रे ऊमारिका द्विवर्षी च त्रिवर्षी च त्रिभुविणी च
 त्रिवर्षी कल्याणी पंचवर्षी तरोदिणी षट्पवर्षी तम
 वेत्काली सप्तवर्षी तचण्डिका अष्टवर्षी शांभवी तड

१६
 १०
 ग्रा. गीतनवभिः स्मृता दशवर्षासुभद्रेतिनामभिः परिकी
 क. र्तिताऽंमंत्राक्षरमयीं लक्ष्मीं मातराणां रूपधारिणीं नवतृ
 गार्दिकोमाक्षताकन्यामावाहयाम्यहं नानाजातिभवाः क
 न्यारूपयौवनसंयुतः अत्यंतश्रीलावालावापूजनीयाय।
 याविधि द्रव्यैः प्रियकरैश्चैव भक्ष्यभोज्यादिभिः शुभैः
 पूजयेत्परभावेन नारूपामनोहराः भगिनीकन्यका।
 वापिदोहित्रीचक्रटुमिनी मातृवर्जं सदापूज्या नानादे
 जातिसमुद्भवः अथवा न्यप्रकारेण पुरश्चरामिष्य
 ते सूर्योदयं समाभ्ययावत्सूर्योदयं भवेत् तावज्जप्ते
 मदेशानि पुरश्चर्याविधीयते कृष्णाष्टमीं समाभ्यया
 वत्कृष्णाष्टमी भवेत् सदस्वसंख्याजप्तेन पुरश्चरणा।
 मिष्यते शुक्लाचतुर्दशीं प्राप्य नवम्ये तं महोत्सवे अष्ट
 मीनवमीरात्रौ पूजां कुर्याद्विशेषतः दशम्यां पारणां कुर
 यात्सत्यमांसादिभिः प्रिये घटसदस्वजपेनित्यं भक्ति
 भावपरायणाः चतुर्दशीं समाभ्ययावदन्याचतुर्द
 शी तावज्जप्ते मदेशानि पुरश्चरामिष्यते केवलं जप
 पमात्रेण मंत्राः सिद्धा भवन्ति हि विना होमादिदाने
 न विशेषार्पीटपूजने योनिपीठं महापीठं कामरूपे तथाप
 रं तयोरेकतरं पूज्यं रुद्रदेव इवापरः अथवा न्यप्रकारेण पुर
 श्चरामिष्यते शारत्काले चतुर्थ्यादि नवम्ये तं विशेषतः भक्ति
 तः पूजयित्वा च तावदात्रो ॥

सहस्रकं जपेदेकाकीविजनेकेवलंतिमिशालये अ
ष्टम्यादिनवम्यंतमुपवासपरोभवेत् अष्टम्यासिद्धवेला
यामष्टोत्तरलतायुते प्रविश्यमंत्रीविधिवताः समभ्या
र्चयन्तः पूर्वाक्तकन्यामासाद्यजपपूजादिकंचरेत्
केवलंकामदेवोसौजपादष्टोत्तराच्छतात् अष्टम्यांच
चतुर्दश्यांनवम्यांचविशेषतः रात्रियोगेनदेवेशिगा
त्वाचपितृकानने दिगंबरोमुक्तकेशोभूत्वाचसहस्रद
रि प्रजपेदयुतंमंत्रीदेवताभावतत्परः मंत्रसिद्धिर्भवे
त्तस्यदेवीपुत्रस्तभूतले अथवाप्रजपेद्विंश्याष्टम्यागारे
चतुष्पथे राजहारेष्टमशानेवासमवेत्सायकोत्तमः भौ
मावास्यालिखित्वाचयोजपेत्सायकोत्तमः मंत्रसिद्धि
र्भवेत्तस्यचण्डिकांतत्रपूजनात् क्रतेवाशानिवारेचन
रमुण्डसमाहृतं पंचगव्येनमिलितंचंदनाद्येविशेष
तः निक्षिप्यभूमौदस्तार्थमानतोनिर्जनेवने एका
कीप्रजपेत्तंत्रसमवेत्कल्पपादपः एकरात्रौजपेत्तं
त्रमेककीनिर्जनेवने समवेत्सायकश्रेष्ठोमहासिद्धी
श्वरोभवेत् चितायांचजपत्तंत्रमंत्रसिद्धिर्नसंशयः
समवेत्सायकश्रेष्ठेदेवीपुत्रो नसंशयः इतिभैरवांनं
दसंहितायां सनत्कुमारसंहितायाम् अथवायप्र
कारेणपुरश्चरामिष्यते चंद्रसूर्यग्रहेचैवग्रासाव

आ० धिविमुक्तिः यावत्संख्यामनेजसातावहोमादिकं
 क० चरेत् आदयानानुरोधेन यदि जाप्येत्यनेत्तरः स भवे
 ५० देवताद्रोही पितृत्समनयत्यथः इति सनत कुमारसंदि
 तावचनेन प्रमेत पितृकस्यापि गृहे जपस्यावश्यकत्वे
 स्मृत्युक्तवचनव्याकोपापत्तेः तथाहि सर्वस्वेनापि क
 र्तव्यं आहं वैराग्यदर्शने अर्जुनीणास्ततश्चाहं पंकीगो
 रिवसीदति तथाच विरुद्धधर्मसेवायेभूयसो स्यात्स
 धर्मतमिति जैमिनिस्मृतात् एवं यद्यप्यदन्तकः पृष्ठापे
 ष्टमत्तिसदाचरुं अग्नीदेव्यरसामान्यात्ताण्डलोत्रविधीय
 ते इति छन्दोगपरिशिष्टीयात् स्मरते त्वलवत्त्वेन सनत्कु
 मारीयस्य निर्विशेषापतिरिति चेदैवम् आरब्धपंचाग
 महापुराणमथ्ये पूर्वानुपतितसूर्यग्रहाविषयत्वे
 नैवोपपत्तेः एवं निंघातवादेन ग्रहाणां आहस्य आवश्य
 कत्वे प्रतिमिथिदायातदिति अथ भूतभैरवे यदुक्तं सा
 रसर्वस्वसर्वतंत्रेषु गोपितं वीरसिद्धे विधानंतदेवदेवे
 न शम्भुना यस्य वित्तानमंत्रेण मंदभाग्योपि सिध्यति
 अहोरात्रेण कालेनाहेलयासायकोत्तमः मंत्रेनी
 तागुरोः पार्श्वगुरुभक्तिपरः सदा मंत्रश्रोत्रास्य
 क्रमेण प्राणानि जायय
 त्वतः ॥ १ ॥

यत्वाश्रुकीलकंजात्वाकुर्यान्मंत्रपुरस्क्रियो पुरश्च
 रणसंपन्नोवीरमिदिसमाचरेत् पुत्रदारयनस्नेहलो
 भमोदविवर्जितः मंत्रवासाययिष्यामिदेहंवापातया
 म्यहं प्रतिज्ञामीदृशींकृत्वावलिंद्रव्यंसमाचरेत् यस्य
 मंत्रेयउक्तंतद्गृह्यशेषविधानतः स्त्रीवलंपतितंव
 लंकृष्टरोगादिनिर्मितं नडभित्तमृतंवृहन्नपर्युषित
 मेववा स्त्रीजनंचेदृशंचूषवर्जितंपरिव्रजयेत् संस्था
 ष्यकृशशय्यायामुत्तानंदिवनृपिणं कृतनित्यक्रियो
 दित्तविदित्तपिवकीलयेत् यंत्रंलिखित्वावीरस्यल
 लाटेभ्यर्च्यदेवतां बलिदानेनसंतोष्यशवस्यहृदिसं
 स्थितः बलिमाहमुण्डमालायांकेवलंबलिदानेनत
 ष्ठाभवतिस्वन्दरी काथितंशुर्वमस्मभ्यंप्रकाशंकुरुशं
 कर श्रीशंकरउवाच अत्यंतगुह्यंदेवेशिविधानंव
 लिष्टजितम् कथयामिवरारोहेसस्यिराभवसांप्रते
 दधिस्तीरंगुरुंचानंपायसंशर्करान्वितं पायसंकोट
 पात्रंवानारिकेलसमोदकम् शशर्कमेषावण्डच
 सार्द्रकंसदृशार्करं रम्भाफलंलडकंचमर्जिताघ्नंतपी
 दीनंशकलंचिंकटंतथा सङ्गरंचिलियंदद्यान्मांसंमे
 षस्यसंततं पक्षिमांसंवरोहेदिभंनानासमुद्भवं क
 र्मभागंमेघमांसंगोधिकंहरिणीतथा जलजेमत्स्य

ग्रा. मांसेचगन्धकीमांसमेवच नानाव्यंजनरुग्धानिव्यं।
क. जनानिमधुनिच ईषदृग्धं चूतेनार्थनिशायादिवसेपि
१८ वा बलिंदद्यादिशेषाकृत्पक्षेष्पुमेदिने छागेदने
भवेद्वाग्दीप्तैर्दत्तैः कविध्रुवं मादिषेयनवृद्धिः स्या
नरगेभोगफलं भवेत् दत्तेपक्षिणिः स्याद्भोग्य
कायामहाफलं मेघेदत्तेमहर्द्धिः स्यात्सर्वसिद्धिरनुत्त
माललाटदस्तद्वदयशिरोवत्तस्तमध्यतः स्वदेहाद्।
धिरेदत्तेवरदेहश्चापरः सरादानेनदेवेष्टिमहायो।
गीश्वरोभवेत् रात्रौप्रहरयामार्थेष्टजातंबलिमादरेत्
पक्षोपचारद्वयाणिससराणिप्रयत्नतः गुडाद्रकव
सेनैवसरात्रत्रास्मणस्यच गोडीनेयास्तत्रियेणामाधी
वेशेयनतत्रत कदलीफलसंमिश्रणात्तकस्वरसेः
सराः शृङ्गेणत्रप्रदातव्यादेयावैनैवसंस्पृशेत् सरात्र
त्रिविधादेविस्फाटिकीडाकिनीतथा कासिकीचात्र
वेदानेयनवृद्धिरनुत्तमा डाकिनीदानमात्रेणसर्वव
श्योभवेद्भुवं कार्मिकीसरयादेवियोर्चयेत्परमेष्वा।
रीम् गुडिकांजनसंभादिमारणेश्चाटनादिभिः म
हासिद्धीश्वरोभूतावसेत्कल्याणुतेदिवि श्रेष्ठदत्तेमहेशा
निमहासिद्धिरनुत्तमारक्तवन्दनवित्पादिनयाकुंकुमवज्रलेः
श्रेष्ठदत्तामहेशानीसर्वकामार्थसिद्धये जयाकुमारी ॥

सृष्टीतलजलेर्वापिकस्तूरीकुंजमावितैः मूलमंत्रे
 एतेदेवेशिश्राकुष्माण्डनिर्भयः शुविः सर्वदत्ताविशेषः
 एतच्छ्रुत्वातेनष्टजितं कुमारीपूजनेशक्तो नारीं स्वमे
 पिनस्मरेत् ताम्रपात्रेकपालेवाश्रमशानेकाष्टनिर्मिते
 स्वेतंरक्तंजपापुष्पंकरवीरंतथाप्रिये तरंगमल्लिका
 जातीमालतीपृथिकातथा इत्यराशोकवत्तलसे
 तकुसुमापराजिता वक्रपुष्पविल्वपत्रंचणकनाग
 केसरं रंगिकानिरिकाकोचीरक्तंयत्परिकीर्तितम्
 अर्कपुष्पंजपापुष्पंवत्तरंचप्रियंवदे अष्टम्यांचप्रदा
 नेनसंतष्टातस्यपार्वती पद्मपुष्पेणारक्तेनसंतष्टात
 स्यपार्वती कुलंवायदिवाशुक्लंकालिकावरदाभवे
 त प्रमशानेइत्यरेणोवत्तष्टाधूमावतीशिवा आम
 लक्यास्तपत्रेणतष्टाभवतिपार्वति अष्टम्यांचचतु
 र्दश्यांनानापुष्पैः समर्चयेत् प्रमशानेरात्रिशेषेवा
 शानिभोमदिनेनाशि पूजयित्वाविशेषेणसर्वसिद्धि
 सरोभवेत् वलिदत्त्वाप्रयत्नेनभूतशुद्धिसमाचरेत्
 भूतशुद्धिततःकुत्वाकरोगान्माममाचरेत् ध्यात्वातदे
 वीदेहेचनान्यचेतानपंचरेत् स्वतंत्रेकविधानेनदि
 शाश्चानवलोकयन् नपश्येदद्भुतंकिंचित्त्रभाषेत
 नचस्पृशेत् अदोरात्रंजपंकुर्याद्यावत्प्रत्यक्षतां ब्रजेत्

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

स्वस्तिकादीनिवक्ष्यामि श्रासना निविशेषतः स्वस्ति
 केपञ्चकं वीरेवज्जैवचतष्टयं जपेप्रशस्तमेतेषुष्टः
 जितेषुनरादिशेत तेषां तलक्षणां वक्ष्ये स्वस्त्यादीनां य
 थाक्रमं जानूवोरन्तरं कृत्वा सम्पक्वा दतले उभे ऋजु
 कायः समासीनः स्वस्तिकं तदुदाहृतं वामोऽनूपरिवि
 न्यस्य दक्षिणां चरणं बुधः वामे पुनर्दक्षिणां रोव्युत्क्र
 मस्य विधानतः धृत्वा कराभ्यामेगुष्टे निधाय चित्रकं
 हृदे नासाग्रं वीक्ष्य यदि ह्यमश्रासनमिदं मतं जपा
 दानेव माख्यातं पश्चासनमिदं बुधैः वामोरो दक्षिणां
 पादं न्यसेद्दामंतथा वमः चत्वारो देवनिर्वत्य जपदोमा
 दिकं चरेत् नारदीये तथा प्राह नारायणमुनौ मुनिः
 उभाभ्यामूरुमूलाभ्यामग्रपादावुभावपि उपर्यारोप्य
 आसीत् पञ्चनामतदासनं एकं पादं तथैकस्मिन् विम
 स्यो रुणि संस्थितं इतरास्मिन् स्तथा चोरो वीरासनमुदी
 रितं मेघादुपरिविन्यस्य व्यंगुलं कृतथोपरि गुल्फं
 तरे च विन्यस्य वज्रासनमुदीरितं अथ मालाविधाने
 द्विप्रवक्ष्यामि विशेषतः प्रथमतः करमाला प्रकार
 माह तत्रांगुलिजपे कुर्वन्नेगुष्टांगुलिभिर्जपेत् अंगु
 ष्ठेन विना कर्म कृतं तदफलं भवेत् सामान्यं तदुक्तं
 गोतमीये श्रावभ्यानामि कामध्यात्प्रदक्षिणाक्रमेण

मायाश्चमूलाग्रंचद्वयंद्वयं कनिष्ठायाश्चतर्जनीयास्तयं
 पर्वमहेस्वरि अनामामथ्यमायाश्चमेरुः स्याद्वितयं
 शुभं प्रदक्षिणक्रमेण देविजपे त्रिपुरसन्धी अथवाम
 थ्यमानामामथ्यपर्वयुगात्मकं मेरुप्रदक्षिणोऽर्चन
 नामामूलपर्वणि आरभ्यमामूलपर्यन्तगणयेदुधः
 अंगुलीनवियुंजीतकिंचित्संकोचयेत्तले अंगुलीनां
 वियोगे तच्छिद्रेषु स्रवते जपः अंगुल्यग्रे तयज्जपे यज्ज
 पमेरुलवने पर्वसंधिषु यज्जपे तत्सर्वं निष्फलं भवेत्
 गणनाविधिमुलं च योजयेत्तत्प्रसादतः गृह्णति ग
 द्वासायस्मानियतं गणयेदुधः सनत्कुमारसंहिता
 या अनामामूलमारभ्य कनिष्ठादितपवच तर्जनीम
 थ्यपर्यंतमष्टपर्वसंजपेत् अनामिकात्रयं पर्वक
 निष्ठादित्रिपर्विका मथ्यमायाश्च त्रितयं तर्जनीमूलप
 र्वणि एतद्वचनद्वयं तद्द्वयं तद्व्यतिरिक्तं तद्व्यतिरिक्तं
 यज्जपे परंच श्रीक्रमेण तर्जनीयग्रे तथा मथ्ये योजयेत्स
 चपापकृत इति अथांतमाला तद्वक्तेश्रीविष्णुहेश्वर
 मन्त्रांतरे मालाविधानमपरेष्वाणपार्वतितत्त्वतः येन
 विज्ञानमात्रेण मंत्रास्तिष्ठंतितत्त्वाणां अनुलोमवि
 लोमेन मंत्रमातर्विभेदतः मंत्रेनान्वरितावर्णावरो
 नांतरितं मनुम ऊर्ध्वद्वारामयीं मालां सर्वा मंत्रप्रदिति

१०१
 १०१
 श्री- नीम चरमाणामेरुपेलेचेत्नकटाचन मेरुः शिवः
 क- असेर्वेषां यथा देवे तथा हरिः तस्मात्तस्मिन् रचितेन क
 मं ऊर्यादहर्निशम् एतत्परमवदस्यं च मयोक्तं ते सुरेस्य
 रि तया गुप्ततरं कांक्षिना ख्येयं यस्य कस्यचित् प्रका
 रांतराणां भैरवकले अनुलोमविलोमस्येति इव स्मार
 काक्षरैः क्षमेरुकैः माध्वगैः कृमयावर्णमालाया
 प्रत्येकं वर्णयुक्ता कमंत्राजमाः स्युः क्षिप्रसिद्धिदः वै
 रिमंत्रा अपि नृणां मन्ये मंत्राश्च किंपुनः अकशादतप
 यशावर्णधार्याः समीरितः मंत्राणां वर्णयुक्तं तं प्र
 थमं वर्णमुश्चरेत् ततः समुश्चरेद्द्वारामेव मन्यत्र दृशी
 नात् अनया योजयेत् कृयात्तस्य सिद्धिरहरतः आदां व
 नलोमेति आदावनलोमेन नपः आकाराद्यकारांतेन
 नप इत्यर्थः अत्र ककारो मेरुत्वेन कल्पनीयः तथा
 चर्यकारानेतरं लकारो देयः अन्यथा पंचाषट् वर्णा
 नपपत्तेः शतार्थकेनेति क्रमदीपिको कृपाटविरोधा
 अथाशताथनेति निवहति कथं शतार्थकेन तस्मा
 द्वातार्थकेन किं विशिष्टेन केन पृथिवीवीनेन सदल
 कारेण सदित्यर्थः एतेन पंचाषट् वर्णाहानिरित्यर्थः
 अथ नपमालाविधानम् आदिहोतांस्तयो गत्वा दत्त
 मलेतिकीरिता तद्द्वारा संख्येमाणि भिन्नपमालो प्रक

ल्ययेत रुद्राक्षमालिकादेविजपेनसमनोरथान।
 पद्माक्षैर्विहितामालेशश्चनाशकरीमता ऊशग्रंथि
 युतामालामौक्तिकैर्विदितातथा विदिताशोखमणि
 भिः कुरुतेकीर्तिमव्ययां सर्वैर्यैर्विरचितामालास्यान्
 कयेन्दाणां नित्यंजपेकरेकुर्यान्नतकाम्यबोधनात् मा
 लाभिस्तुप्रकुर्यान्नित्यंकाम्यचसाथकः उच्चाटनेश्च
 दंतानांमालाशोक्तात्तमूरिभिः खरदंतैरथोभूतैर्मन
 ष्यस्त्रायुतंतना ग्रथितैर्निर्मितामालाशोचूणांनाशि
 नीमता प्रेतदंतैरथोभूतैः कर्तव्याजपमालिकाः
 साव्यदेहभवेः केशैः प्रोतव्यादेष्टकर्मणि वैस्मवी
 तलसीमालाराजदंतैर्गणेश्वरे त्रिपुरान्याजपेशस्ता
 इन्द्राक्षैरक्षचन्दनैः महाशोखमयीमालानीलसार
 स्वतीमनो अंगुलीजपसंख्यानमेकमेकमुदाहृतम्
 पुत्रवीजैर्दशगुणंशतंशोखैः सहस्रकं प्रवालैर्मणि
 रत्नैश्चदशसाहस्रकंशतंतदेवस्फाटिकैः प्रोक्तंमो।
 क्तिकैर्लक्षमुपते स्वर्णैर्दशसहस्रंतशोखैः शतगु
 णांतथा ऊशग्रंथ्याचरुद्राक्षैरननगुणितंभवेत् ।
 शुक्लपद्माक्षमणिभिरपिस्नादमितंफलं मातृका।
 नसमुद्भूतमालयापिचतुर्फलं ग्रथवातांशतैः कुर्या
 त्सर्वसाधारणोजपे पंचाशद्भिः काम्यकर्मसिद्धिः स्या

१०२
 १०२
 अ. अतदोत्तरेः अष्टोत्तरशतैः सर्वसिद्धिरुक्तकृतस्वजा मो
 क्षार्थी पंचविंशत्यायनार्थी त्रिंशता जपेत् पुष्पार्थं सप्तविं
 शत्या पंचदश्याभिचारके नारदीये तसं प्रोक्तं न पंचदशक
 स्पचित अनयोः पक्षयोस्तस्मादिकल्पः स्याद्यवस्थितेः
 अथवा न्यप्रकारेण मालां वक्ष्यामि तत्त्वतः तदुक्तं सारसं
 हितायां अंगुल्या जपसंभानमेकमेकं वरानने पर्वचाष्ट
 गुणं विद्यात्पुत्रजीवफलैर्दश शतं वैशोखमणिभिः प्रवा
 लैश्च सदसकं भोक्तिकैर्दशलक्षं तसर्वगैः कोटिरुच्यते
 ऊशग्रंथादशकोटी रुद्राक्षैश्चाप्यनंतकम भोक्तिकैः
 श्वेतपद्माक्षैरुद्राक्षैश्च भोक्तिकैर्दश लक्षैश्च सर्वगैः जानीयादभि
 चारे तन्निबकं रक्तचन्दनं च पुत्रजीवप्रवालकं वषपाक
 र्षणयोर्देविपुरःकोभे विशेषतः सर्वा सामक्षमाला नो जपे
 त्फलमुच्यते तत्फलं शतसाहस्रं जपे चांगुलिपर्वणी तस्मा
 दंगुलिपर्वणी जपत प्रथं लानि च अंगुष्टेन जपे मेक्षेतर्जमा
 तुभिचारके मध्यसावलकामार्थी शान्तौ पुष्टास्वनामिका
 कनिष्ठा कर्षणो चासौ जपकर्मणि शोभने अंगुष्टेन जपे
 ज्ञाप्य मन्त्रे रंगुलिभिः सह अंगुष्टेन विना कर्मकृतं तत
 निष्फले भवेत् पंचविंशति मोक्षार्थी सर्वविंशति
 पौष्टिके धनार्थी त्रिंशता ऊर्यात् पंचदश्याभिचार
 के ऊलकां च ॥ १० ॥ १०॥ १० ॥ १०॥ १०॥

ततो नत्वा मालां पूजां विधाय च गरुड्नीयाश्मत्तिरो
 नाथ न च वामेन संस्पृशेत् नाभिं हृच्छिरोदेशेन कुल
 कां परिचिन्तयेत् स्फाटिकरुद्राक्षकपुत्रजीवैरिन्द्रा
 क्षकमौक्तिकैर्वा शिवस्वरुद्राक्षविनिर्मितैश्च प्रीति
 भवेत्स्फाटिकनिर्मितकैर्वा चित्तोः सदा प्रीतिकरी
 प्रशस्तारुद्राक्षमाला यच्च कोशिकी पद्माक्षकैर्वा
 प्यथ मौक्तिकैर्वारुद्राक्षमाला सततं प्रशस्ता प्रवालै
 रेव कर्तव्या त्रिपुराया विशेषतः अथ वा शांखमणि
 भिमाला कार्या विशेषतः अष्टोत्तरशतैर्वीजैः प्रश
 स्ता सर्वकर्मणि शतार्थेनापि कर्तव्या तथैव परिकी
 र्तिता पंचपंचाशतैर्वा पिमारणोष्माटनादिषु सात्वि
 की राजसी चैव तामसी ति त्रिथोदिता सात्त्विकी प्रथमा
 माला द्वितीया राजसी मता तृतीया तामसी प्रोक्ता मा
 रणादौ प्रयोजयेत् शुक्लैर्विनिर्मिता माला मोक्षकर्म
 णि शास्यते रक्तसूत्रैः कृता माला काम्यकर्मणि शास्य
 ते कृष्णैर्विनिर्मिता माला मारणादौ प्रशस्यते पद्मसू
 त्रैः कृता माला देव्याः प्रीतिकरी सदा कार्मासैवैस्सर्वी
 माला पद्मसूत्रैरथवा पिवा रुणाभिर्वील्कले वीपिसोरी
 माला प्रकीर्तिता अथेष्टामपि देवानां कर्तव्या काम
 चारतः द्वादशपांचैस्सर्वी माला कर्तव्या सोपवासकैः

अ.
क.
१-३

103

मंत्रज्ञैर्विष्णुमंत्रेणादिवाभागेनशस्यते शक्तीनामपिकर्त
आरात्रौभुक्तायथाविधि अष्टम्यांचनवम्यांचचतुर्दश्यांत
थेवच त्रयोदश्यांतियौकुर्याच्छिवस्यापिसरेस्वरि अर्थव
तलतामालास्यलासस्मानियोजयेत् सर्पाकाराभवेत्सात
शुभदासर्वकर्मणि सर्वथापिदिमालानोमेरुपार्श्वद्वयंत
या नमृशोतकदाचित्तस्यष्टेत्वावर्तनंपुनः हस्तपर्वणि
वाकुर्यात्सर्वत्रैषानिधिः स्मृतः अनामिकात्रिपर्वणि क
निष्ठासूलतोभवेतजपेत् मध्यमायादयमेरुरंगुष्ठायास्त्र
यंतथा नकदाचित्शेखरंमंत्रीसततंजपकर्मणि यथाशक्ति
जपेन्मंत्रीसहस्रमयुतंतथा शतमष्टोत्तरंवापिजपांतोशिर
सिद्धिपेत् तंमालेसर्वदेवानांप्रीतिदाशुभदामम शिवंक
रुषमेभद्रे यशोवीर्यचसर्वदा ग्रहोण्यापदेचैवशरणे
विनियोजयेत् अथजपविधानम् तथोक्तंकपिलपां
चरात्रे सप्तःप्रबोधकालेश मंत्राणामभिधीयते
अग्निशोमात्मकामंत्रा विज्ञेयाः क्रूरसोम्ययोः कर्म
लोवह्नितागंत्य वियत्प्रायसमीरितः आग्नेयामन
वः सोम्याभूयिष्ठेनहस्तताक्षराः अग्नेयासंप्र
बुद्ध्यन्ते प्राणोभवतिदक्षिणे भागेन्यस्मिंस्थितेप्रा
णे सोम्येवोर्थंप्रयान्तिव नाडीद्वयग
तेप्राणे सर्ववोर्थं ॥

प्रयांति च प्रयच्छन्ति फलं सर्वे प्रवक्ष्यामं त्रिणः सदा
 यदा प्राणापानसमायुक्ता स्त्रियशक्त्योस्तु मेलनं
 प्रबोधकालो विज्ञेयः स्वापकालस्ततः परः यथा
 वामबाहौ यदा वायुदीर्घानां योजनं तदा दक्षिणस्यां
 यदा वायुस्तदा कृत्वा नियोजिताः उभयस्यो यदा वा
 युस्तदा तद्वदितयात्मकः संपुटीकृत्य मंत्रेणानंतात्ता
 घात्सविड्कान पुनश्च सविसर्गास्तान्दकारेकेव
 लंजयेत् एवं जप्त्वा यदिष्टं त्वबुद्धः श्रीं त्रिसिद्धिदः
 इति सप्तप्रबोधकालः अथातः संप्रवक्ष्यामि जपं
 मंत्रस्य तत्त्वतः आदौ तत्तुल्यं कांथाये मंत्रसिद्धिप्र
 दायिनीम् नाभिद्विच्छिरोदेशे तन्मन्त्री नियतमानसः
 ध्यानं यथा रक्तारक्तसरोजस्यारक्तालंकारभूषितां
 रक्ताम्बरयरां देवीं विसर्जयन्तनीयसीम् कामराजग
 तां सार्धं वेष्टनत्रयशोभितां सप्तसर्पनिभां भास्वस्मा
 स्कराकारमण्डलाम् एवं विचिन्त्य प्रजपेदासनस्थो
 जितेन्द्रियः एवमादौ तुल्यं कांथात्वा तस्या मंत्रमष्टौ
 तद्वशात् जप्त्वा पुनर्मूलमंत्रं जपेत् तुल्यं कांथात्वा मंत्रो य
 था प्राणवोहं नमः पश्चात् मंत्रो यंचतुस्तारः ॐ हं नमः
 तुल्यं कांथात्वा ततो नत्वा मूलाष्टौ विधाय च गृह्णीयात्
 दक्षिणेनाथ न च वामेन संस्पृशेत् जप्तस्तत्रिविधो
 जयो वाचिको पांशुमानसाः नातिस्पृष्टं न चास्पृष्टं

श्र.
क.
१०४

न दुर्तं न विलं वितं न पेत्तं न मभिने च स्येकचित्तः समादि
तः यद्यदश्चरते मंत्री स एषा वयुतैः स्वैः शनैरुश्चारये
मंती जपो यज्ञः श्रवाचिकः शनैरुश्चारये मंत्रमेष दोष्टं
प्रचालयेत् किं चिच्छ्रवाणयोग्यः स्याद्दूषोऽशुः स जपः स्म
तः धिया यदक्षरश्रेणीं वर्णस्वरपदान्तिको शब्दार्थवि
ज्ज्ञताभासः स उक्तो मानसोजपः उश्चेजपाद्दूषोऽशुर्यः स
सहस्रगुणो भवेत् सहस्रगुणमुद्दिष्टस्मादपि वसान
सः ध्यायेत्तमनसामंत्रं जिह्वोष्ठौ न च चालयेत् न कं पये
च्छिरो ग्रीवं दन्ताग्रे व प्रकाशयेत् अक्षराक्षरभेदेन सि
द्धविद्याथरागणाः हरंति प्रकटं यस्मात्तस्माद्भुमे सदा
कुरु आसनस्यानपेत्सम्पदं ज्ञानेयतमानसः विडुलीने
मनः कृतानादमार्गे नियोजयेत् नादमार्गे विलीने त
मनो नान्यत्र गच्छति प्राणायामत्रयं कृत्वा गायत्र्या दी
नजपेदिति अनेनैव जपेयस्त महापातकसंचयः
सकृदश्चरितेनैव क्षयं यास्य पातकमिति मालाया
प्रथमेन वक्ष्ये सर्वतंत्रेषु गोपितम् कृतनित्याक्रियोनि
त्यमेतेषु तेषु मंत्रवित यथा कामं यथा लाभं मत्त
मानो ययत्नतः अन्योन्यसमनृपाणि नातिष्ठ
लक्षणानि वै कीटादिभिरदृष्टानि न जीर्णानि
नवानि वै गव्यैस्तु पंचभिस्तानि प्रह्लाद

वष्टयकष्टयक ॥ ७ ॥ ७ ॥

गोसूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कृशोदकं पंचगव्यं
 विज्ञानीयात्सर्वकर्मसु मंत्रवित् पयोदधिचूतं क्षौद्रं
 शर्कराघैरनुक्रमात् पंचामृतं विज्ञानीयात्सर्वकर्म
 सुसाधकः ततो द्विजेन्द्रपुण्यस्त्रीनिर्मितं ग्रान्थिवर्जि
 तं त्रिगुणं त्रिगुणिकृतं सूत्रं प्रक्षाल्य पूर्ववत् शुक्लं
 कृष्णं तथा रक्तं शान्तिवश्याभिचारके सूत्रं संपादये
 द्विद्वान्यद्वयं सूत्रमथापि वा अथत्यद्वयं पत्रेन वके पद्मे
 कारेण स्थापिते सूत्रं शणीश्वगन्धोभः क्षालितोस्त
 रनिक्षिपेत् तारं शक्तिं मातृकां सूत्रे वैवर्गिष्वथ
 विन्यस्य पूजयेदाज्यैर्जपयाश्चैव शक्तिः होमकर्म
 एव शक्तश्चेद्भिगुणं जपमाचरेत् माणिमेकैकमादा
 यसूत्रे वैवर्ग्यो जयेततः सुखं सुखे च संयोज्य पुच्छं पुच्छे
 च योजयेत् गोपुच्छं सदृशीं कार्या यद्वा सर्पाकृतिः
 शुभा तत्सज्जातीयमेकतमेरुत्वेनाग्रतो मसेत् प
 कैकमणिमथ्येत् ब्रह्मशक्तिं च दापयेत् जपमाला
 विधायेत्यंततः सस्कारमाचरेत् क्षालयेत् पंचगव्ये
 न सद्योजातेन सज्जनः मंत्रायथा सद्योजातं प्रपद्या
 मिसद्योजाताय वै नमः भवे भवे नानि भवे भजस्व
 मो भवोद्गवाय नमः चन्दनागुरुगन्धाद्यैवा मदेवे
 न चर्षयेत् ओं वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः नमो

१५
 १०५
 अ- श्रेष्ठाय रुद्राय नमः कलाय नमः कलविकरणाय नमो
 क- वलविकरणाय नमो वलप्रमथनाय नमः सभूतदमना
 यनमो मनोन्मनाय नमः एषयेतामचोरेण लेपयेत्तत्पु।
 रुषेणात् ओं अचोरेभ्यो षचोरेभ्यो चोरचोरतेभ्यश्च सर्वा-
 तः सर्वशर्वेभ्यो नमस्तैस्तु रुद्ररूपेभ्यः तत्पुरुषाय विष्णु-
 देमहादेवाय देवीमहितनोरुद्रः प्रचोदयात् मंत्रयेत्पंच
 मेनैव प्रत्येकं च शतं शतं ओं ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः
 सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिर्ब्रह्माशिवो मे-
 ल्लसदाशिवो म सुमेरुं पंचमेनैव ततो मंत्रेण संत्रये।
 त सस्फुटैर्वंबुधोमालो तस्मात्प्राप्त्यापयेत्ततः।
 एवं कृत्वा त्तमालायां जपेत्मातृकया सधीः मातृ-
 कामंत्रभेदेभ्यः सर्वमंत्राः प्रजज्ञिरे अतः सक-
 लमंत्राणां जपः कार्यो नयास्व जा गुरुं संपूज्यत।
 दस्ताहृल्लीयात्सर्वसिद्धये गायत्रीजपनेकेचि त्मा-
 लो ग्रन्थेन्यमंत्रिकाम् नदीत्येग्रन्थनेकापि मंत्र-
 शास्त्रे निरूपितम् अशुचिर्न स्पृशेदेनां करभ्रष्टा-
 नकारयेत् ग्रंथस्यामङ्गमालो चालयेत्तथा।
 माग्रतः तर्जन्या न स्पृशेत्सोयं मुक्तिदोगङ्गानक्र-
 मः भुक्तो भुक्तो तथा रुष्टो मय्यमायां जपेत्सधीः
 ग्रंथानामिकाभ्यां च ॥ ७॥ ७॥ ७॥

चनपेदमकर्मलितर्जन्यंगुष्टसंयोगादिद्वेषोश्चाटने
 नयः कनिष्ठंगुष्टसंयोगात्तपेदारणाकणि नयोन्यका
 लेतामालाष्टनयित्वात्तगोपयेत् गुरुप्रकाशयेद्विह्वलं
 नैवप्रकाशयेत् मृत्तमालाचमुद्रांचगुरोरपिनदर्शये
 त भूतगालसवेतालाः सिद्ध^{गन्धर्व}चारणाः दुरंतिप्रकटय
 स्मान्स्माद्भुजंनपेत्सुधीः जीर्णसूत्रेषुत्रः सूत्रं ग्रंथयि
 ताशानंनपेत् देवीप्रतिष्ठायाविधिं देवश्रोतमिच्छामि
 तत्ततः श्रीईश्वरउवाच शिल्पिनंष्टनयेददोवसुगया
 नुलेपनेः सहृष्टाः कारयेर्मालां विस्मृतास्वल्पवृषि
 णिम यथाक्रमं यथातत्तं यथाष्टवं यथोदितं निर्वि
 टेकावमालाचनिमलाक्षितवर्जिता यथायोग्यं वे
 दवतींमालां कुर्याच्चक्षणाः वाणिनायेनयाकायी
 पंचगव्यं च हस्तिपेत् सूत्रं वापि चतुर्थेऽङ्गिकलयेत्
 सूत्रमंत्रकैः समानवर्णसूत्राणां ग्रंथयेद्दद्यात्तनान
 मइतिमंत्रेन सुवर्णादिगुणोवापिग्रंथयेत्साधकोत्त
 मः ब्रह्मग्रंथिततोदद्यात्तानामापाशिमथापि वा क
 वचीभाववभीयात्मानसोऽध्यानयोगतः कवचेनक्रमि
 तिमंत्रेन सर्वशेषेततोमेरुसूत्रद्वयसमन्वितं ग्रंथये
 त्प्राणवेयोगेनवभीयात्सकोत्तमः पवेनिष्पाद्यदेवे
 शिप्रतिष्ठांचममाचरेत् श्यण्डिलेमाण्डलेकृत्वायथाभ

अ.

१५

१०८

विधिकृमात् न्यासपूर्वजपेन्मंत्रमष्टोत्तरसहस्रकं जपकृपा
जदशांशेन यस्य देवस्य यत्त्रियं ततो मंडलमध्ये तु तन्मा
लास्थापयेद्दुधः अस्त्रमंत्रं यथा तस्य मूलमंत्रं ततो न्यसेत्
अस्त्रमंत्रं फटिति मंत्रं अंगानि तानि विन्यस्य देवसूत्रं पंक्ति
चितयेत् अभेदं यथा सा सायमालोक्य र्यात्तदात्मिकां त
तो बलिं यथा न्यायेदद्याद्देसाय कोत्तमः पवे प्रतिष्ठा.
मा सायमालाया मिष्टदेवतां प्रवार्य एजयेन्मंत्रांशि
स्त्रिंशं च यथा विधि नान्यमंत्रं जपेत्तत्र यदीच्छेत् सिद्धिमा
त्मनः इति मालाप्रतिष्ठाविधिः अथ पुरश्चरणा सामान्य
धर्माः मंत्रं साधयमानस्तु तिसंध्यं देवमर्चयेत् द्विसंध्यमे
कसंध्यं बानमंत्रं केवलं जपेत् जपान्ते वा भवेत् पूजांते वा
जयेत् समुमिति वचनात् एजाया प्रावश्यकत्वमिति देवी
चित्तगता कार्या कार्या हृदयः स्थिरं तत जप्ता त्रपानी
येः कुर्यात्पानादिभोजनं नित्यं निमित्तिकं कुर्यात्संगमं
साधुभिः सह स्नायाच्चपंचगव्येन केवला मलकेन वा
घ्राजेन दभादीरेण तिलकत्वेन वा कृतं पुरश्चर्या विधौ
तद्वत्स्नानं कुर्याद्विशुद्धये शक्ते विष्वक् स्नानं स प्राक्तोद्दि
सकृजया अस्नानस्य फलेनास्ति न चातर्पयतः पित्र्यन्
अन्याकारिक ॥

माणितयासाधुसमागम स्त्रीमृदूपतितवातानास्ति
 केमितभाषने असत्यभाषणोचोक्तिकोटिलेपरिवर्ज
 येत् सत्येनापिनभाषेतनपदोमार्चनादिषु यदिभाषि
 नितत्कालेसत्येप्रस्तुतसाधकः अन्यथानुष्ठितं सर्वं
 भवत्येवनिर्र्थकं वर्जयेद्गीतवाद्यादिश्रवणोन्मत्तद
 र्शने अभ्येगंगत्यलेपंचपुष्पधारणमेवच मैथुने
 स्त्रीकथालापतद्गीष्टं चविवर्जयेत् त्यजेदृष्टेदकंस्त्रा
 नमनिवेदितभोजने शयीतक्रुशशय्याद्योशुचिवस्त्र
 धरः सदा प्रत्यहंकालयेच्छ्रय्यामेकाकीनिभयः स
 पेत् श्रुतिस्मृतिविरोधेनजपंगौविबर्जयेत् गुरवे
 दक्षिणंदद्याद्भोजनाच्छादनादिभिः गुरुसंतोषमा
 त्रेणमंत्रासिद्धिभवेदुवम गुरुमूलमिदं सर्वमित्याहुस्त
 तवेदिनः एकग्रामस्थितो नित्यंगत्वावेदेतवैगुरुम गुरु
 रुरेव परंब्रह्मतस्मादादौ तमचयेत् मिष्टानानाविधं
 भक्ष्यं भुंजीत वन्युभिः सह तत्र प्रातःकाले समाश्रय
 जपेत्सथोदिनावधि इत्याहोमथोदिनावधीतिननि
 यमः पुननवधिमात्रावोधकमिदं अन्यथानियमेस
 त्यसमाप्तिदेवसेकदाचिन्नर्पसंख्यायान्ननत्वनियमः
 हान्यपत्येरित्यभावः मनः संहृत्यविषयामंत्रार्थगतमा
 नसः नडनं नविलम्बनं जपेत्सोक्तिकपंक्तिवत् तपः

१७
 १०७
 ३. स्यादत्तराहृतिमानसोपांशुवाचिकैः धियायदत्तरश्चे-
 र्णीवर्गस्वरप्रदात्मिको उश्चरेदर्थमुद्दिश्यमानसः सजप
 स्मृतः जिह्वोष्ठोचालयेत्किंविदेवतागतमानवः किंचि-
 द्भवणयोग्यस्याद्यर्थाशुः सजपः स्मृतः मंत्रमुच्चारयेद्वा
 वावाचिकः सजपः स्मृतः वाविकाहृतगुणितउपांशुः
 परिकीर्तितः उपांशोः कोटिगुणितमानसेषुप्रशस्य
 ते कृत्वाजपंपुराचैवतेजोऽप्यसमर्पयेत् देवस्यदत्ति-
 रोहस्तेजःशुभार्थवारिभिः प्राक्त्रिविषयेवामह
 स्तेजपसमर्पयेत् तथाच एवंजपंपुराकृत्वागन्यास्ततः
 प्रोदकैः जपसमर्पयेद्देव्यावामहस्तेजोविचक्षणः इति
 वचनात् ननूनंचार्थिकंवापिजपं कुर्यादिनेदिने यदिज
 र्थाप्रमादात्तुनेष्टंफलमवाप्नुयात् जपान्तेप्रत्यहंसंजीहो
 मयेजदशांशतः तर्पणंचाभिषेकंचतत्तदशांशतोमुने
 प्रत्यहंभोजयेद्दिप्रान्ननाधिकप्रशान्तये अथवासर्वशुभो
 चहोमाधिकमथाचरेत् होमाद्यशक्नोत यद्यदंगंभवे
 द्रंगंतत्संख्यादिगुणोजपः होमाभावेजपः कार्योहोमसं
 ख्याचतुर्गुणः तथाचगोतमीये विप्राणांक्षत्रियाणांचस
 मसंख्यागुणः स्मृतः ॥ वैश्यानांवसुसंख्याकमेयां
 सीणामयंविधिः ॥ यंवर्णमाश्रितः शूद्रः सचतस्यत्रि
 णिंस्मरेत् ॥

इतिवचनंतद्वैसवविषयं तथाचयोगिनीहृदये हो
 मकर्षण्यशक्तानां विप्राणां द्विगुणोत्तमः इतरेषां त
 वार्णानां त्रिगुणादिसमन्वितः इति सर्वविषयं एतेन
 मृदूस्त्र्यपि होमाधिकार इति तत्र प्रणवस्य न पादो मा
 त्मा लिङ्गमाशितार्चनात् ब्राह्मणी गमनांश्चैव मृदूस्त्र्यं
 लतां व्रजेत् तस्माद्ब्राह्मणस्तत्रियवैश्यानामेव होमधि
 कारः मृदूस्त्र्यं होमानुक्तस्य द्विगुणोत्तमं कुर्यात् तथा
 च नारदपंचरात्रे त्रयाणामेव वर्णानां होमे विधि रू
 दीरितः मृदूस्त्र्यं तत्फलं कोटी होमात् द्विगुणोत्तमं
 ते तथाच स्मृतिः अमंत्रस्य त मृदूस्त्र्यं विप्रो मंत्रेण गृ
 ह्यते इति वचनात् होमब्राह्मणद्वारैव कर्तव्यः अन्य
 था विनिगकाभावात् मृदूस्त्र्यपि शौमयागादावधि
 कार एतेन तथाच वचनमिदं ब्राह्मणादि वर्णात्र
 यविषयं तथाच स्त्रीणां मपि होमेनाधिकारः एवं च
 लाजत्रिमयुरोपेतैर्होमं कन्याप्रयच्छति अनेन विधि
 नाकात्यावरमामोति वा छितमिति वचनस्य विवा
 दप्रकरणं यथा यजमानपत्नीवत्प्रेक्षणा मात्रवि
 धायकवाञ्छ स्त्रीणां होमोपि ब्राह्मणद्वारैव इतरेषां
 वर्णानां द्विगुणादिसमन्वितं इति वचनं सर्ववर्णावि
 षयमिति एतेन मृदूस्त्र्यपि होमाधिकार इति केचित्

१८
 १०८
 प्र० तत्तच्छेषतद्वचना र्थावोधात् एतद्वचनस्य शूद्रस्य होमविधा
 यकत्वाभावात् शूद्रेतविषयत्वेवे इतरेषामिति वक्तव्यवचना
 उपपत्तेः तस्मात्सर्ववर्णानुक्त्यपरमेतत् ननु जपोतेषु
 त्यहं मंत्री होमयेत्तद्वशांशत इति वचने मंत्रित्वेनोप
 दानाच्छूद्रस्यापि मांत्रिकत्वाद्दोमाधिकारापत्तिरिति
 चेत् स्रीशूद्रौ नार्थीयेतामिति विशेषश्रवणाद्विधा
 प्रयुक्त्यनुकल्पनात् नचस्यपत्यधिकरणाविरोध इति
 वाच्यम् सामान्येवायकाभावात् आदायनुपपत्तेश्च
 तस्माद्दोलाकादिकरणान्यायेन सर्वविषयमितं तच्च
 शूद्राणां श्रृङ्गारमिति वचनं तत्र शूद्रस्यासादा
 कर्तृत्वाभिधायकं ब्राह्मणकर्तृत्वेनैवोपपत्तेः नचशु
 र्यशक्तौ हिजातीनामनुकल्पो विधीयते इति स्मृति
 वचनान्मृत्वा शक्त्येवानुकल्पेधिकारः शूद्रस्य मृत्वे
 धिकारो नास्ति कथं तस्य होमानुकल्पविधानमिति वा
 च्यं शूद्रस्यानुकल्पाभावात् ब्राह्मणद्वारा होमादिवि
 धानात् तस्मात्स्रीशूद्राणां ब्राह्मणद्वारा होमविधिरि
 केचित् ननु पुरश्चरणादौ फलश्रवणात्काम्यमेव तथा
 च यतीनां कथमत्र समावेशः तथाच भगवद्गीतासु
 काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुरिति वचना
 तत्तेषां काम्यकर्मधिकाराभावात् नतेषां पुरश्चरणाधिकारश्च

पुरश्चरणास्त्वावद्विविधो भवति पंचांगः केवलजपनृ
 पञ्च यतीनां केवलजपपुरश्चरणोधिकारः न विशिष्ट
 इत्यर्थः वस्तुतस्तस्मात्पापक्षयसाधनतया जपेधिकारः
 न विशिष्ट इत्यर्थः व मोक्षार्थितया जपदो न प्रवृत्तिर्वीथ
 काभावात् प्रवृत्तिश्च वेदान्तश्रवणप्राणायामादौ तद्वा
 यकश्रुतेरिति दिक् होमाशक्तौ त सर्वेषां दिगुणो जपः
 तथा च योगिनीहृदये होमार्थं दिगुणं वापि जपे मंत्रम
 नन्यथीः नेकवासा जपे मंत्रं वरुवासाः स्रसं पुनः प
 तिना मंत्रज्ञानोदघ्राते भाषणे श्रुते स्मृते यो वा पुन गमने
 न्दम्भने जपमुत्सरेत् तथा च मय्यच तत्प्राप्तो प्राणायामं
 षडंगकम् कृत्वा सम्पन्नपेच्छे षडहस्ययादिदर्शनम्
 आदिपदादङ्गि ब्राह्मणं च एवं सिद्धमनुमं ग्रीसाधये
 त्सकलो शीतान् अथ वान्यप्रकरेण पुरश्चरणमिष्यते
 ग्रहणकस्य चेन्दोर्वा शुचिः पूर्वमुपोषितः नयो समुद्रगा
 मिन्यां नाभिमात्रोदके स्थितः स्पर्शादिमुक्तिपर्यंतं जपे मं
 त्रमनन्यथीः नद्यभावे यदा पुण्योदके स्नात्वा शुचिष्
 वमुपोषितः ग्रहाणां ते विमोक्षान्तं जपे मंत्रमनन्यथीः
 दृष्ट्वा स्नात्वा समं कल्पे विमोक्षान्तं जपं चरेत् इति ज्ञात्वा
 मंत्रसिद्धिर्भवत्येतावन्नम आरब्धमहापुरश्चरणम
 व्यपतित आह विषेयपरम् योगिनीहृदये कलेष्वाक

अ.

१०९

विधिनामं व्रीक्युर्वाहोमं समाहितः अथ वा तदृशो हो.
मांगं अस्मा च वेत् ननु पंचांगोपासनं लोके पुराणमिष्टा
ते इति वचनात् पुराणपदं जपहोमतर्पणाभिषेकश्रा
द्धाभोजनानीति पंचांगपरं असनादौ तत्सूर्योदयं समा
रभ्य यावत्सूर्योदयावधीत्यादेकवाक्यतावत्तात्पुराण
पदं जपमात्रबोधकमिति कथं होमादिप्रसंग इति चेत्
तावद्यज्ञाधिकं कार्यं ग्रहणं ते सुविप्रमान् इति वचनात्
न च पुराणस्य पंचांगबोधकत्वात् सर्वस्यैतद्वोधकत्वं
स्मारिति वाच्यं अत्र विशेषोपादानं वैयर्थ्यापत्तेः ग्रहणं
पुराणो विशेषविधानं तत्प्रधानतत्पत्ताख्यापनाय प
तेन पंचांगस्वरूपे कृते मोक्षेऽप्यधिकार इति प्रकाशितं
तस्मात्तयो रकरणो केवलजपमात्रांगपुराणो नाधि
कार इति सर्वजनसिद्धान्तः अथ वसे परं सिद्धिं प्रमशाने
वीरसाधने सर्वोक्तद्वयमाहृत्य प्रमशाने चोपविश्य च
न्यासादिकं तत्सकलं रत्नार्थं पूर्ववच्चरेत् आत्मनः परितः
पश्चाद्यज्ञे देताग्निवारितः शिवादि तद्देशानादितः काल
भैरवनामानं महोभैरवसज्जितं वटुकभैरवे भैरवो माघभ
क्तैर्बलिंदमेत् ॥ न ता च सौ प्रत्नभो मृत्युस्मो इति मां य
जेत् निमील्य चक्षुषी पश्चादेवं ध्याय
न्मनुजयेत् ॥

यद्यस्यभयंकारानेनैवरेणवंधयेत् असुप्रहार
 नेत्रेवाक्षणीधैर्यमावहेत् ततोर्थरात्रपर्यंतंयदिकिं
 चित्तलभ्यते जपदुर्गानुनाचाच्यतेनैवसर्षपांक्षिपे
 त मंत्रास्त ओङ्कारर्षदुर्गेरक्षणीस्वाहा पूर्ववत्तिलमु
 क्षिप्यगतासप्तपदान्यथ देवंतत्रापिसंपूज्यप्रजये
 न्ननुवदकम् निर्भयाः प्रजपेद्यावत्सिद्धवागुच्यते
 नरः ततः सत्यंकारयित्वाप्रार्थयेद्हरमुत्तमं यदि
 देवः प्रार्थयातेनरंऊत्ररमेववा दिनांतरेतदस्या
 मिस्वीकृत्यगृहमाव्रजेत् परेऽपिपूर्ववद्व्याप्तिष्टे
 ननरंऊजरात् अन्यत्सर्वयथापूर्वकल्पयेत्साधंको
 त्तमः अथवाप्रकारेणपुरश्चरामिष्यते ग्रहो
 र्कस्यचेन्दोर्वायुचिः पूर्वमुपोषितः नद्योसमुद्र
 गामिन्यानाभिमात्रोदकोस्थितः ग्रहाणादिविमो
 हान्तंजपेन्मंत्रं समाहितः अनंतरेतदृशांशवक्त्रे
 होमादिकंचरेत् द्विगुणंवाजपेन्मंत्रंशेषंपूर्वव
 दाचरेत् तदंतेमंत्रसिद्ध्यर्थंगुरुंसंपूज्यतोषयेत्
 एतश्चमंत्रसिद्धिः स्याद्देवताचप्रसीदति अथवादे
 वतानृपंगुरुंभक्त्याप्रतोषयेत् पुरश्चरणादीनोपि
 मंत्रमिदंनसंशयः अथप्रयोगंवक्ष्यामिपुरश्चर
 णाकर्मणः पूर्वदिनेनिगमिष्यमेकवारंभुक्तापर

श्र.

११०

११०

दिनेनघादौगताजलाइत्याय धौतेवासमीपरिधाः
प्याचस्य श्री अशुकदेवतायायदत्तरमंत्रस्यपुरश्चर
णसिद्धये मयेयंगदस्यतेभूमिर्मंत्रोयेसिद्धतामिति न
दीपवतादौयथेच्छयाशामात्रगराश्चक्रौशामितंक्रौ
शयुगमितंवाहरंगतापुरश्चरणयोग्यंस्वलंगदहीर्त्
तीरुतात्वितस्तिपरिमितानष्टौकीलकान् गदहीता
अस्रमंत्रेणप्रत्येकमेकादशवारंषट्कारंवाभिमंत्र्य ते
पुचासंसेष्ट्यागृहीततेत्रमध्येतेत्रमालंसेष्ट्य तसे
मासभक्तवल्लिदयात् यथा तेत्रपालमंत्रस्यत्रसार
धिः गायत्रीछन्दः तेत्रपालोदेवता ममपुरश्चरणा
रत्नार्थेविनियोगः तांतीतंतेतांतः इतिकरोगमा
सौक्यताधारश्रद्धादिपीठात्मंष्ट्य वामाजेष्टारोही
कालीकलाविकरणीवलप्रथंमनीसर्वभूतदमनी
मनोर्मनीपीठशक्तीः पूर्वादिकेसरेषुमध्येचसंष्ट्य
त्रैलोक्योभगवतेसकलगुणस्यशक्तियुक्तायानन्ता
ययोगपीठात्मनेनम इतिपीठंसेष्ट्यध्यायेत् यथा
नीलांजनादिनिभमूर्धपिशंगकेशांबुतोप्रलोचनमु
पात्तकपालमूलम् ॥ आशावरंभुजगभूषे
णमुद्यदंष्ट्रंतेत्रेशमद्गतंतेनंप्रणमामिदेवम्

॥ १ ॥

इति ध्यात्वा क्षेत्रपालाय नमः इति गन्थादिभिः पृ
 जयेत् केसरेष्टंगानि पूजयेत् पत्रेषु अनिलाग्निके
 शकरालचंदारवमहाकोपपिषिताशनपिंगला
 क्षौर्यकेशानर्चयेत् तद्वदिः इन्द्रादीन् तद्वदिस्तेषां
 मस्तूणि पूजयेत् ततो गन्थादिभिः संपूज्य माघभक्त
 वलिंदद्यादनेन यद्येहिविद्विषिपुरुपुरुभंजभंज
 नतयनतयविमाय १ महाभैरवक्षेत्रपालवलिंष्ट
 क्त १ स्वाहा पञ्चमाघभक्तवलिः सपरिवाराय
 क्षेत्रपालाय नमः इति सोपदंशं वृद्धातिष्ठमाघभ
 क्तवलिं तत्करकपाले दद्यात् ततोष्टदित्तवलिं द
 द्यादनेन ये शैलशैलकर्मणो शैलस्थाननिवासिनः
 मातरोऽप्यग्रतृपाश्च गणनामधिपाश्च ये विघ्नभू
 तास्तथा चान्ये दिविदित्तसमाश्रितः सर्वे ते प्रीत
 मनसः प्रीत्या गृह्णन्ति मं वलिमित्यष्टदित्तवलिं
 दद्यात् ततः परितृहीतक्षेत्रस्य पूर्वसीमां गत्वा पृ
 थ्वादिक्रमेण गृह्णन्ति कीलकानां रोपयेदनेन ये
 चात्र विघ्नकर्तारो दिविभुव्यंतरक्षगाः विघ्नभूताश्च
 ये चान्ये मम मंत्रस्य सिद्धिषु मयेतत्कीलितं क्षेत्रं प
 रित्यज्य विहरतः अपसर्पन्त ते सर्वे निर्विघ्ने सिद्धिरा
 स्तु मे इति पठन् अष्टदित्तकीलकानां रोपयेत् तत

अ

स्तोत्रकीलकेषु पूर्वादि क्रमेणोत्थादीना वास तत्र त्रा
सुमेवैवेवसंपुरोपैषमाघभक्तवलिर्विंशयनम इति पू
र्वादि क्रमेण माघभक्तवलिंदयात् पुरश्चरणा पूर्वत
तीयदिवसे ह विष्णोन्नये के वारे भुक्ता प्रिसदिवसे प्रा
तः स्नात्वा मंत्रसिद्धिप्रतिबंधकज्ञाताज्ञातकपाप
लपार्थमपुतादि गायत्री जप रूप प्रायश्चित्तं विधा
य भोजनाच्छादनाभिर्ज्जलरगान्तोष्ण बद्धवस्त्रा
लेकारादिभिर्गुरुं संपूज्य सुप्रीतं कृत्वा तदनुज्ञां गृही
त्वा तद्दिने ह विष्णोशीरोक्ता शश्यायां शयनं कुर्या
त् गुरोरसन्निधाने मनसैव गुरोरान्तो गृहणीयात् त
तो ब्राह्मसुहृते उत्थाय प्रातः कृत्यं कृत्वा स्नात्वा नित्य
कृत्यं समाप्य ऊटीहारमागत्या च मृदिकातीव्रता प्राश्नु
खस्तिलऊषाजलान्यादौ ओं अघेत्यादि प्रमुकगोत्र
प्रमुकदेवशर्मा श्री प्रमुकदेवताया यदत्तरमंत्रस्य य
त्संख्यजपतदशांशान्मंत्रकरणाकाभिषेकदशांश
ब्राह्मणभोजनरूपपुरश्चरणमहं करिष्ये केषां चै
न्मते जपदशांशे नैव होमतर्पणमार्जनानि देवताचिं
तनमधिकं ब्राह्मणभोजनस्याने इति शेषः ॥
यत्र होमादिसंख्याविशिष्योक्ता तत्र त
यैव होमादिकमिति ॥

यत्रविशिष्यसंख्यानोक्तातत्राष्टसहस्राणि संख्यास्या
 त तथाचोक्तंवासहीतत्रे येषांनपेचदोमेचसंख्यानो
 क्तामनीषिभिः तेषामष्टसहस्राणि संख्यास्याज्ञपदो
 मयोः सहस्रमष्टौ नरुयाह संज्ञाप्येप्रकीर्तयेदिसुत
 रदलेपाठः तदुक्तं पूर्णपदुतौ संख्यानकोशातेमाष्ट
 सहस्रं जपादिषु कृतांजलिः अमुकमंत्रस्या अमुकश
 वि अमुकछन्दः अमुकदेवता अमुकबीज अमुकश
 क्रिः पुरश्चरणजपेविनियोग इति कुशाक्षतजलेन
 संकल्पानंतरे कुर्यात् ततः ऊटीनिकटे सामान्यां च कृ
 त्वा द्वारदेवतां संपूज्य गृहं प्रविश्यार्घ्यजलेन गृहं प्रोक्ष
 रक्तकंवलाद्यासनमासीयत् तदुपर्युपवि शिवस्य सनि
 थाने अग्नेर्चा विष्णोर्वा सोम्यर्वा गुरोर्वा प्रदीपस्य सनि
 थाने प्रकल्प्य पीठस्याग्निकोणेषु पूर्णं कृम्य चतुष्टयं स्या
 पयित्वा तेषु क्रमेण गणेश सरस्वती दुर्गा क्षेत्रपालान् संपू
 ज्य यथोक्तप्रकारेणोष्टदेवतां संपूज्य होमानं कर्म समा
 प्य बलिं दद्यात् तद्यथा येरोद्गरोद्गकर्मण इति पठि
 त्वाष्टदित्तबलिं दद्यात् यथा भूतानि यानीदव संति
 भूतले बलिं दृष्ट्वा विधिवत्प्रयुक्तं संतोषमासाद्य च
 जंतुसर्वं क्षमंतताम्यत्र नमोस्तुतेभ्यः ततः पूजां समा
 प्य पुष्पमात्रा यदृत्येकजे देवतां मानसे रूपचारैरागत्य

३

११२

११२

करोगत्यासौकृताप्राणायासत्रयंकृतायथाशक्तिजपे
त मंत्रस्य श्रोत्रमुखहृदयनेत्राणि सात्वाजपेत् तदुक्तं विश्व
देव्यरतंत्रे यथा मंत्रस्य प्रणवः श्रोत्रं मुखं नेत्रं प्रकीर्तितं
स्वराश्चतुर्षीसेयामंत्रविद्भिरनेतरं अतिरिक्ताश्च येव
र्णाहृदयं परिकीर्तितं जपस्यानमाह पुराणदेवेन दी
तीरं गुहापर्वतमस्तके तीर्थप्रदेशः सिन्धुना संगमः पाव
नं वनं उद्यानानि विविक्तानि विल्वमूलतटं गिरेः तुलसी
काननं गोष्ठं वृषभूयः शिवालयाः प्रघात्या मलकी मूलं
गोशाला जलमध्यतः देवतायतनं कूलं समुद्रस्य निजं शु
हं गुह्यं सन्निधानं च चिन्ते कायस्थलं तथा पतञ्जलपञ्च
प्रातरारभ्य मध्यन्दिनं यावत्पूजाधिकं न जमयं जपस
माप्नोयथाविधि कृत्वा तर्पयेत् यथा जले देवता पीठं वि
चिंत्य तत्राथारशक्त्यादि देवताः सकृत्सकृत्तर्पयित्वा तत्र
देवतामावाह्य जलेनैव संपूज्य परिवारान् पूजयित्वा पंकैका
जलिना तं स्तर्पयेत् मूलमुच्चार्या मुक्तं तर्पयामीति मंत्रे
ण जलिना तर्पयेत् तथा च हे स पारायणो तर्पणं तु प्र
कृवीत पयसा पायसेन वा आजेन मधुना वा पिसुरया मंत्र
साधकः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्वेपैः शूद्रैरस्या यथाक्रमं वि
ना मांसेन मत्सेनं पुचली सेवनं विना न मंत्रसिद्धिर्भवति त
स्माद्यत्नपरो भवेत् कालिकापुराणे ॥ ब्राह्मणस्त

सुरांदत्वा ब्राह्मणादेवहीयते सगात्ररुधिरंदत्वा
महत्यामवाप्त्या तदुक्तं भवेत्तत्रे क्षीरेण ब्राह्म
स्नर्षादृतेन नृपवंशजैः मासिकैर्वैश्वंशैश्च ग्राम
वैः मृद्रजातिभिः ततोभिर्विंचेत यथा आत्मानंदै
वतारूपं ध्यात्वा मूलमुच्चार्या मुक्तदेवताभिर्विंचामी
ति शिरसि कुम्भमुद्रया भिर्विंचेत ततो दशंशो न ब्राह्म
णभोजनं भोजनप्रकारमाह ब्राह्मणानामंत्रतत्रा नी
यासनंदत्वा देवतास्वरूपं ब्राह्मणं विधाय मूलेन पा
द्यादिभिः संपृज्य नाना रसोपेतं मिष्ठानं भोजयेत् एवं
पुरश्चरणा समाप्तौ महतीं पूजां विधाय दक्षिणा दद्या
त् त गन्धपुष्पवस्त्राद्यै ब्राह्मणं श्लोषयेत् गोभूद्विराण
वस्त्राद्यै गुरुं संपृज्य तोषयेत् मिष्ठानं वरुभिः सह भुं
जीत महोत्सवं कुर्यात् प्राकं मूले फले भक्षं हविषं स
क्तवोषवा अथवा क्षीरमात्रं स्पात् पुरश्चरणा वृत्तये य
दि पुरश्चरणा देवमंत्रसिद्धिर्न जायते तदा मंत्रसिद्धि
र्थमुपायो तत्र कर्तव्यम् तदुक्तं गन्धर्वतंत्रे सम्पगनुष्टि
तान्मंत्राद्यदिसिद्धिर्न जायते उपायास्तत्र कर्तव्याः स
प्तशोकवेदिताः द्रावाणां बोधनं वशं पीडनं शोषणं
घणो दहनं तं क्रमात् कुर्यात् ततः सिद्धो भवेद्भुवं द्रावाणां

श्र.

११३

११३

वारुरो बीजे प्रथमं क्रमयोगतः तन्मंत्रयेत्रमालिख्यसि
ल्लकर्षं रज्जुं क्रमैः उशीरचंदनाभ्यां च मंत्रं यंत्रं र्थितं लिखे
त् त्रीराज्यमधुतोयानां मध्ये तल्लिखितं लिपेत् जपाश्च
पूजनाहोमाद्वा वितः सिद्धिदो भवेत् यदा वितोऽपि न सि
द्धं श्रवो धनं तस्य कारयेत् सारस्वतेन बीजेन संसृटीकृत्य
तं जपेत् पंचरुहो न चेत्सिद्धो भवेद्द्वैतदृशी कुरु अलङ्कं
चनं रुष्टं हरिद्रामलकं शिला पतैस्तु मंत्रं तालिख्य भूर्ज
पत्रे सुशोभने धार्यं करेण भवेत्सिद्धः पीडने वा स्य कारये
त् अथ योत्रयोगेन पदानि परिजप्यं वै ध्यायेत् देवतां
तद्दधरोत्ररूपिणीं विद्यामालिख्यद्वयेन लिखित्वा
क्रमपादयोः तथा भूतेन मंत्रेण होमः कार्यो दिने दिने
पीडितो लज्जया विष्टः सिद्धः स्यादथ पेषयेत् अथ योत्र
रबीजं क्लीं बीजमित्यर्थः वात्स्यास्तितयं बीजमाद्य
नो तस्य योजयेत् गोलीरमधुना लिख्य विद्यापारंगोत्रे
धारयेत् पोषितो यं भवेत्सिद्धो नो चेत्कुर्वीत शोषणम्
वात्स्यास्तितयं बीजं पेंक्लीं सौरिति बीजत्रये ह्यभ्या
चवायुबीजाभ्यां मंत्रं कुर्याद्दिदर्भितं पश्चाद्विद्यागले धा
र्या लिखित्वा वरभस्मना पोषितोऽपि न सिद्धश्चेद्दहनीयो
ग्निबीजतः ह्यभ्याचवायुबीजाभ्यामिति ॥

यमिति वायुवीजाभ्यां मंत्रस्य प्रत्यक्षं पुटितं कुर्यादिति
 विदुर्भितं वरभस्मना यज्ञभस्मना आग्नेयेन च वीजेन
 मंत्रस्यैकैकमंतरम् आद्यतमं यजुर्ध्वं च योजयेत्तदा हव
 र्मणि ब्रह्मवृत्तस्यैतैलेन मंत्रमालिख्य धारयेत् क
 र्णदेशे ततो मंत्रः सिद्धः शंकरभाषणात् आग्नेयवी
 जं यमिति वीजे ब्रह्मवृत्तस्य पलाशावृत्तस्य अनुलो
 मविलोभस्य क्लृप्तया वस्त्रभाजया प्रत्येकवर्णं पुद्गु
 राज्ञाः स्युः सिद्धिरिति सिद्धिराः वैरिमंत्रा अपि नृणां मंत्र
 मंत्राश्च किंपुनः प्रणवो मातृका देवी हृन्नेखाद्यश्च
 तत्र ये दीपने सर्वमंत्राणामित्याह भगवान्निवः प्र
 सतत्र ये ओं पेंक्री इति वीजत्रयं मंत्रादिषु सर्वेषु हृन्ने
 खा कामवीजकं श्रीवीजे चापि निति यजयेत्तत्र
 सिद्धये हृन्नेखां क्री कामवीजं क्री श्रीवीजं श्री क्री
 क्रीं श्री इति वीजत्रयं मंत्रादौ जपेत् तारं संपुटितं वा
 यजुष्टुमंत्रोपि सिध्यति तारः प्रणवः इति ब्रह्मसंहिता
 या अथारिमंत्राणां विधिः शुचिः समाहितो भूत्वा या
 रभेत्तुभेदिने अशेषदुःखनाशाय देशिकः प्रवरोत्त
 रं तत्रादौ भवने क्लृप्तं दीप्ता विधिक्रमात् प्रणले स्या
 पयेद्दिहान्तरयेत्तज्जलैः शुभैः विलोममंत्रपाठेन तत्रा
 वायुदेवतां कृत्वा विलोममंत्रेण सर्पिणां गोरपिहि

अ

१६

११५

ततो यथा वडुगपात्रैर्देवताघोवलिं हरेत् विदित्स्वदित्
च तथा वेत्यमानैर्मनुक्रमैः श्रायाङ्गीदसुराधीशशत
मन्योशचीपते नमस्तुभ्यो गृहाराणो मं पुष्पपूपादिकं व
लिं श्रायादितेजसा नायक्यवाहवरपद ग्रहाणां पु
ष्पपूपादिवलिमेनं तदुजितं प्रेतराजसमायादिभि
र्जाणानसमुद्यते वलिदत्तं गृहाराणो मं सुप्रीतो वरदो भव
नमस्तैरातसा नायनिन्दते त्वमिहागतः गृहाराणवली
पूजादिमया भक्त्या निवेदितं परिपंचमदिकालजल
नायनमोस्तुते भक्त्या निवेदितां पूजां गृहीत्वा प्रीतिः
मामहि प्रभञ्जनप्रणपते त्वमेहिसपरिच्छदः या प्र
जुष्टविधिवद्गृहाण वलिमादरात् ऊवीरतारकाधी
शो आगच्छेतां सुरोत्तम पुष्पपूपादिभिः प्रीतो भवेतां वर
दो भव ईशा त्वमेव भगवान्सर्वा विद्याश्रयप्रभो पूजि
तः पुष्पपूपाद्यैः प्रीतो भवति भूतये श्रायादिसर्वभूतानां
नाय ब्रह्मन्समाचने गृहाराण सर्वविघ्नार्थे निवर्तय नमो
स्तुते आगच्छ वरदा व्यक्तविष्णो विष्णुस्वनायक पूजि
ताः परया भक्ता भवतं सुलोमस ततः सपरिवारोऽष्ट
जयेत्सं वदेवतां अनुकूलं समालोच्य मया तु बलबुद्धि
ना यदुपातं पूजितं च प्रभो मे वस्व

क ॥

四

अ

११५

११५

निधिं शौनकः परिपश्यन्नक्रुष्वोसयिमानसं त्वत्
प्रसादात्महन्त्राविहिताबहवो मया करुणारस
पूर्णभांलोचनाभां विलोकय सच्चिदानन्दमा
त्मानं ज्ञानवान्ब्रह्मशास्त्रं श्रुत्वा श्रुत्वा श्रुत्वा
मंत्रं संगमदार्चने रामात्मना वतीर्ष्य विष्णोरसि
ततेजसः ब्रुहि मे भगवान्सर्वं श्रोतुं योगोऽस्य हे यदि
असौ भाग्येन लोको यं दारिद्रेण च पीडितः येन
सौ भाग्यमत्तलं महदैश्वर्यमेव शास्त्रज्ञानकवित्वं च
सर्वज्ञं त्वं लभेन्नरः व्यासः साधुष्टेन या ब्रह्मकथय
सकलं तव ब्रह्मण कथितं पूर्ववसिष्ठाय महात्मने
वसिष्ठोऽपि स्वपौत्राय मयिते दत्तचात्मने प्रसन्नहृदयः
शुद्धः पिता मे करुणानिधिः कुरु देवेन्द्र महापुण्ये सूर्य
पर्वणि दत्तवान् मया च साधितो मंत्रो जपसोमार्च
नादिभिः शतः पूर्वो मयानोक्तो मंत्रराजस्तु कस्मचित्
पवं परं परा प्राप्तं भक्त्या मंत्रं दृष्ट्वा मे अयोऽप्यनदा
तव्यो मंत्रराजस्त्वयामुने यत्नेन गोपयते चरहस्यं श्री
प्रसिद्धिदं अलसं मलिनं क्लिष्टं भलोभसमन्वितं द
रिद्री गिरां कुंदरागिने भोगलालसे अस्त्वयामत्सरश्च
स्नं शतं परुषवादिने अन्यायोपार्जितं धनं परदाररते स
दा विद्वंषो वैरिणानित्यमज्ज्ञं पंडितमानसम् ॥

अष्टव्रतेकष्टवृत्तिपिपुनंडष्टमानसं वक्राशनंक्रूरचे
 समग्रगण्येडरात्मनो यतैः दोषैर्विहीनंतेषिष्यतेन
 प्रकल्पयेत् गृह्णीयाद्यदितदोषंप्रायोगुरुः सृष्टो
 त् अमान्यदोषोराजानेजायादोषापतिंयथा तथाशि
 ष्यकृतोदोषोगुरुं प्राप्नोतिनिश्चितं तस्माच्छिष्यगुरु
 नित्यं परीक्षतपरिग्रहीत् कायेन मनसा वाचा गुरुमु
 श्रुष्यो रते आस्तेयवृत्तिमास्तिकं सदा मोक्षकृतोद्य
 मं ब्रह्मचर्यव्रतं नित्यं सत्यव्रतमकल्मषं प्रसन्नहृद
 यं शुद्धमशरं विमलाशयं परोपकारनिरतं परार्थं
 विगतसंहरं सुचितचित्तदेहैश्च परितोषकरं गुणैः
 इष्टप्रियायशिष्याय मेवं दद्यात् नान्यथा यद्यन्यथा
 वदेत्तस्मिन् देवताशापदा भवेत् मायवेयस्य याभक्तिर्म
 हादेवे च यापरा मातापित्रोश्च याभक्तिस्तथा कार्यानि
 जेगुरौ मंत्रोद्धारमाह मांतांतर्विडं संयुक्तं नारायण
 विभूषितं बीजसेतत्समुद्भूत्य विंडहीनं पुनश्चरेत् मां
 तांतं मांतो यकारः तथा मुं रेफं विंडरन् नसारतडं
 तं नारायणोत्तकारस्तयुक्तं पवंशं एकाक्षरबीजं
 विंडहीनं पुनश्चतदिति गो इति बीजस्य विंडं डरी कुर्या
 त् तथाच रा इति भवति भांतं चकार संयुक्तं मांतां

११६
 ११६
 अ. तानतिमुहरेत् मांतेचाकारसंयुक्तमिति भांते मकारं
 आकारसंयुक्तं तेन मा इति भवति मांतां तानतिमुहरेदे
 ति मांतो यकारतस्मांतेन ति नम इति दद्यात् तथाच
 रौ रामायनम इति मंत्रः एतत्पटलरंमंत्रे सर्वे श्रय प्र
 दायकं सर्वसौभाग्यजनने सर्वलोकवशकरे विद्या
 सिद्धिप्रदानं महदात्माकरं मुने ऋषिब्रह्मास्पमंत्रस्य
 गायत्रेच्छन्द उच्यते रामारं वै सवंधाम देवता परिकी
 र्तिता जानीयात्प्रथमे वर्णं वीजं शक्तिं नतिस्तथा वृक्ष
 वीजहितीयेन हृदये परिकीर्तितं चतुर्थे न तथेव स्या
 क्षिरो मंत्रमितीरितं रससरेण संयुक्तं शिखामंत्रे वि
 डः बुधाः रविसरेण संयुक्तं तदेव कवचं विडः चतुर्दश
 युते नेत्रमस्त्रमंत्रे दिसर्गयुक् प्रोक्तानीत्यंगमंत्राणि प
 र्वयोरंगलीमुच तलयोश्च प्रविन्य स्पृहृदयादिषु विन्यसे
 त अथ वा मूलमंत्रस्य वर्णैः व्यस्येष्टं गकं कुर्यात्तथा
 तरन्यासं मूलमंत्रस्य मंत्रवित् ब्रह्मरत्ने भुवोर्मध्ये हृदि
 नाभौ च गुह्यके पादयोश्च प्रविन्य भावयोद्गावनां मुने
 आचारं भावयेच्छक्तिं चिदानन्दस्वरूपिणी तद्यदि
 त्यसंकाशं मायारंतत्र भामयम् ॥

आभारभावनामेव संभाव्यमुनिसत्तम ततः सशुक्ति
 देनेनः शिखात्रपाचचिन्मयीविद्युत्कोटिप्रतीकाशंचंद्र
 कोटिशीतलं सुषुम्णा मुखमुत्दील्य प्रापयेत्तदपदेश
 तः ब्रह्माधनानेयहर्षहादशान्तेन्दुमंडले प्रापय्यविधि
 नाबुद्ध्या सावयेत तत्प्रथमं ततः परिगणाः शुद्धसुधा
 धाराभिगृह्यते विजदेहेजगत्सर्वमकीभूतं विचिन्तयेत्
 लिप्सुपंचेनिराकारं निरवंचं निरंजने अशून्यशून्योप
 रमंसदृशश्च वर्जितं अविज्ञानं दमात्मानं भावयेन्नुनी
 सत्तम देवतागुरुमंत्राणां भावयेदेकमात्मनः एवं सं
 चिन्तयेन्मंत्री मंत्रं प्रतिदिनं जपेत् ऐहिकानविलाभोगा
 भुक्ता चांते पदं ब्रजेत् उपसंहृत्य तेजो यदा हृदयं पंक
 जे रामं ज्योतिर्मयं ध्यायेत्सर्वलोकैकसाक्षिणं जगद्भू
 तिसंभूतिपरिभूतिकरं हरिं देवा सुरमुनीं दैवयोगिह
 दैवसेवितं ध्याने यथा शैचतुर्भुजं शंखचक्रगदापंक
 जधारिणं किरीटहारकेयूररत्नकण्ठलसेवितं एवं
 एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं षट्सदसं दिने दिने वाचः प्रियामृते
 भूत्वा कवि भवति वत्सरात् यदा कल्पतरुमूले सौवर्ण्यं
 उलं मुने तमथे प्रप्य काव्यं च विमानं दिव्यमुत्तमं म
 थ्ये सितसनेतस्य नाना रत्नविभूषितं तमथे हृदयं यमं
 मभ्यरादित्य सन्निभं वीरासनेन तमथे समासीनं महा

४
 ११७
 ११७
 अ मुने सम्पत्तानमयीमुद्रादधानंदसिरोकरे तेजः
 प्रकाशनेवामंजानुमूर्धनिचापरे जानकीवल्लभं देव
 मिन्दनीलसमप्रभं तद्व्याननिरतं देवं द्विभुजं रघुनन्दनं
 वसिष्ठवामदेवादिसुनिभिः परिवारितं वामभागे स
 मासीनां सीताकांचनसन्निभं भजतां कामदो नित्यं र-
 क्तोत्पलकरात्रजं लक्ष्मणपश्चिमे भागे धृतछत्रं स-
 चापरे पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ तालवृक्षकरावुभौ पवं-
 ध्यात्ताजपेन्मंत्रं ज्ञानलक्ष्म्या च भाजने शास्त्रज्ञानं क-
 वित्वं च षण्मासा ज्ञायते मुने जपतां मे त्रिणां मे वं मे
 त्रयोगेन थीमतां पुरश्चरणाकृत्येन विनायिफलदो
 मनुः पवंमेवं समाख्यांतराद्यं पुरुषोत्तमं तेजो दे-
 वीवीर्यं देव्या दाराय नं वरि तदुक्तं गौतमीये पूजा
 चपंचथा प्रोक्ता तासां भेदांष्टुष्टमे अभिगमनमुपा-
 दानं योगः स्वाध्यायपवच इत्यापंचयकाराचाक्रमे
 णाकथयामिते तत्राभिगमनेनाम देवतास्थानमार्ज-
 ने उपादानं वामगंधपुष्पादिचयने तथा योगो नाम
 स्वदेवस्य आत्मत्वेनैव भावना स्वाध्यायो नाम मंत्रा-
 न्नासंधानं सर्वकोजवः सूक्तः स्तोत्रादिपाठश्च हरेः सं-
 कीर्तनं तथा तत्त्वादिशास्त्रभ्यामग्रे स्वाध्यायः परिकीर्त-
 नः इत्यानाम स्वदेवस्य पूजनं च यथार्थतः इति पंचमं क-
 रणं कथितास्तव सव्रत ।

साष्टिसायुज्यसामीप्यलोकसावृण्णदाः क्रमात् इति
 प्रयोच्यते महायन्त्रं च नन्दनविग्रहम् सोभाय देवश
 करेति पुनाशकरं परं आयुशयोग्यं देवसंयुतं च नन्दनवि
 राणं यंत्रं मंत्रमया प्रोक्तं मंत्रात्मा देवतेति च पुरा भगव
 ता प्रोक्तं तंत्रं संमोहनाकये देहात्मनोर्यथा भेदो मंत्रदे
 वतयोस्तथा तस्मात्पीठे महामंत्रं लिखित्वा तत्र पूजये
 त् विनायकं त्रेण चैव जादेव तान प्रसीदति ततो वक्ष्या
 मियंत्रं स्पष्टं पञ्चगुरुदर्शितं षट्कोणं पूर्वमालिख्य
 तदग्रे हृतमालिखेत् बहिरष्टदलं पञ्चमथः पार्थिव
 मंडलं एवं मंडलमालिख्य शोभनं व्यक्तमुज्ज्वलं प्र
 स्मिन् यंत्रे महामंत्रं लिखित्वा तत्र पूजयेत् षट्कोणं
 नार्हिरिहो जेसा ध्यात्वा कर्मगर्भितं मन्त्रं येनैव वी
 जेन तद्दीजे वेष्टयेद्दृष्टिं अवशिष्टैर्मनोवर्णैर्मन्त्रं यत
 च वेष्टयेत् दशाक्षरेण मंत्रेण तत्सर्वं वेष्टयेत् पुनः
 अष्टादिकोणं षट्केषु षट्केषु निचवित्यसेत् क्रीं श्री
 इति लिखेत् पश्चात् षट्कोणं एकपोलयोः कोणाय
 पुच ईवी जे के सरेषु सुरात्क्रमात् ततो मालामनोवर्
 णैः पूर्वाभ्यप्रचलेषु च तेषु समस्तमंत्रं तो वित्यसे
 तर्कसंख्यया अवशिष्टान् च वर्णानि लिखेदष्टमे द
 ले हृत्कारेण तत्सर्वं वृष्टयेत् तादिसोतगैः ॥

अ

१८

११८

बीजहयेतिखेतश्चाङ्गुयेहिरिवदित्यपि नारसिं
 हं महाबीजं वाराहं च मुने क्रमात् अस्मिन् यत्र महावा
 स्य एजयेद्बुधं नंदनं प्रसन्नवदनं शान्तं सैहिका मुष्णि
 कप्रदं प्रपंचमं विलोमेन समुद्रस्य चरान्तर्कं शान्ति
 विन्दुसमायुक्तं कामबीजमुदाहृतं प्रणवेष्टव्यं
 आर्यजानकीति पदे ततः पुनः सवहभायेति स्मारेते
 मंत्रमुद्धरेत् दशः तरो ये मंत्रस्यात्सर्वसिद्धिप्रदायकः
 ओं नमो पदमाभाष्यते ते भगवते पदं रघुनन्दनायेति
 पदं माभाष्य मंत्रवित्तमः रत्नोन्नविषदायेति चतुर्थं प
 र्यमुद्धरेत् मधुरप्रसन्नवदनाय प्रमिते ते जसे वला
 येति पदं यश्चात्रामायेति वदेत् तथा विष्मवे पदमाभा
 ष्य नमो ते मंत्रमुद्धरेत् मालामंत्रमनुः प्रोक्तः सप्तचर्तं
 रिंशा छिरत्तैः कृकारे फौकार विन्दुभिः भूषितो
 मुने नारसिंहो महासंजो जपतां कल्पभूरुङ्गः पंच
 मंवरसंयुक्तो हकारो विन्दुभूषितः वाराहं बीजमि
 त्युक्तं लक्ष्मीयनयराप्रदं भूयहं चतुरश्रं स्यादष्टवज्रं
 भूषितः वाराहं बीजमित्युक्तं लक्ष्मीयनयराप्रदं भूय
 हं चतुरश्रं स्यादष्टवज्रं विभूषितं पतयंत्रं समालिख्य
 सौवर्णं राजते पठे भूर्जं वासस्य गालिख्य पुलकीकृ
 त्य धारयेत् ॥

अष्टत्रैलभतेपुत्रोतिर्धनोपनमासुयात् किमश्वज
 नोक्तेनसर्वसिद्धिप्रदेन्तरां येनमेतत्समाख्यातेथा
 रणोपातकापदे अस्मिन्नेत्रेसमावाह्यममासाय
 येत्क्रमात् मण्डकादिष्टयिद्येतेकर्णिकायांयजेत्क्र
 मात् अग्रादिपीठपादेषुधर्मादीष्वनरोयजेत् पूर्वा
 दिदिक्षुतात्सर्वानिजस्र्वान्क्रमान्यजेत् कर्णिकायां
 तथानेतंपदंसेष्टजयेत्ततः तारवर्णाप्रभिनाह्यप्रकी
 र्णीडविमण्डले गुणत्रयेचसत्त्वादिततश्चात्मचतुष्ट
 ये आत्मातरात्मपरमात्मज्ञानात्मानश्चतेक्रमात् वि
 मलोत्कर्षणीज्ञानाक्रियाचयोगपंचमी प्रहेसयेतथे
 शानानुग्रहानवसीपरा पूर्वाचष्टमपत्रेषुकर्णिका
 यांयजेत्क्रमात् चतुर्थानसमायुक्तेसैस्त्रैरेवचनामभि
 कर्णिकायांयजेत्पश्चात्पीठमंत्रेणमंत्रवित् पूजावंश्वे
 पुश्चार्यनमःशब्देततोवदेत् भगवतेपदमाभाष्यविष्ण
 वे इतिपदां वदेत् सर्वभूतात्मनचेतिवासुदेवायइत्यपि
 ततःसर्वात्मसंयोगयोगपीठात्मनेनमः इतिमंत्रेणचे-
 न्मथेकुर्यात्पुष्पांजलिंपुनः पदंसेष्टजयेत्पीठेदेवमावा
 हाष्टजयेत् अग्रादिष्टपदीपांतपुपचारंविधायच त
 तोनुत्तापदेवेषांपरिवारांश्चष्टजयेत् पूर्वषट्कोणम
 योषुहृद्यादीविष्टक्रमात् वामभागेसमासीनोसीतां

अ

॥१६

॥१७

तन्मनुनायजेत् श्रीबीजं सर्वसुधार्यसीतायै पदमुद्धरे
त वक्रिजायान्वितो संशोभजतो कल्पभूरुहः जनको
स्य ऋषिप्रोक्तो गायत्री छन्द उच्यते सीताख्याया जग
दा श्रीदेवता श्रीजगन्मयी शाङ्गे देवस्य पुरतो वामदक्षि
णातः शारात् तत्र चाष्टदले पद्मे हनुमंतं च वाचकं दे
वस्याग्रे समासीनं पंडितं धृतप्रसक्तं सग्रीवमग्नि
दित्तं च मरुतं दक्षिणे दले विभीषणं च नैऋते लक्ष्म
णं वारुणे दले अंगदं बाह्यदिकपत्रे शत्रुघ्नं चोत्तरे दले
ईशाने जायुवंतं च द्वितीये वरुणे यजेत् प्रणावादि
न सोमैस्नानं च ये त्वसनामभिः सृष्टिर्जयन्तो विजय
सुराष्टोराष्टवर्धनः प्रकोपो धर्मपालश्च समं त्रयाष्ट
मो मतः इत्यष्टौ मंत्रिनः पूज्यस्तृतीया वरुणो ब्रजेत् द
शादित्तिदिशां पालान्नं तं तां तां यजेत् क्रमात् इत्यादि
नन्नादशा वसिष्ठवामदेवादिसानिभिश्च महात्मभिः
नलनीलादिभिश्चान्यैः दिव्यैर्बानरविग्रहैः परिवारेः
समासीने सस्वनामप्रकाशकं संस्तूयमानं देवेशम
पिभिः नारदादिभिः एवं सपरिवारं तमा राध्या रघुनेर
नं गन्धपुष्पादिभिर्दिव्यैर्भूषणैर्दीपैश्च सार्त्तितैः संस्तूय
भक्त्या विधिवन्नेवेद्यं परिकल्पयेत् ॥ राजोपचा
रनखिलान्दर्शयित्वा महामुने ॥

स्तुता यथावत्परा मेद्रकिपुक्तश्च साधकः ततः सपुत्र
 ताद्देवंपरिवारेः संसंहति आत्मदेवतयोर्वैकं संभावयन्नि
 सन्नम अभ्यर्चयन्पुष्पाद्यैस्ततः पूजां समापयेत् एवं प्रति
 दिनं कृत्वैकतक्तयो भवेद्भुवं आत्मानं सततं रामं संभावयि
 चरेत्तृतीयः अतः परं प्रवक्ष्यामि यो राश्वराणिकं विधिं भि
 क्ष्याशीवाहयिष्याशीशावयावकभोजनः पश्चिमाभिमु
 खे देवेभ्यः शून्ये शिवालये नद्याः समुद्रगामिन्यास्तीरे गो
 ष्ठगवांशुने प्रसृत्य विलयोर्मूले सिन्धुतीरे जलाशये पर्व
 ताप्रेष्ठवामे श्रीस्थाने चान्यतमे जपेत् तर्कलयं जपेन्मंत्रे
 तर्पयेच्च दशोमतः तर्कलकं षड्रुतं विल्वैः फलः प्रसन्ने
 अपञ्चेस्त्रिभुवसे पुनैः कुर्यादंशोशतो होमे ततः सिद्धो भ
 विष्यति एवं मंत्रादिभिः सिद्धेः मनोकर्मणि साधयेत्
 जाती प्रसूनैः जुहुयाच्चन्दनाभसमन्वितैः राजवशपाय
 कमलैः धान्यैः धान्यादिसम्पदे नीलोत्पलानां होमेन वशा
 येदा विलंजगत विल्वप्रसूनैर्जुहुयादिन्द्रिरावापयेन
 रः इन्द्रिरालक्ष्मीः दुर्वाहोमेन दीर्घा पुष्पवीन्मन्त्री निरामयं
 रक्तोत्पलकृतान्मन्त्री धनमाप्नोति वाञ्छितं मेधाकामेन हो
 तव्यं पलाशकुसुमैर्नरैः तज्जप्रमम्भाः प्रपिवेत्कविर्भव
 वति वत्सरात् तन्मन्त्रं संव्रं भुञ्जीत् स हृदा रोगमाशुयात्
 मधुरितयकेनैव जुष्टाया यसेव वा ऊवेरसं पदोलक्ष्मा.

ॐ

१२

120

विध्यवाधिजनायते यस्त्वेवंभजतेभक्त्याजपहोमार्चनादे
भिः सीतयासहितेदेवेराचवेत्तलनान्विते सभुक्तास
कलाभोगाननेतत्पदमाश्रुयात् अलेविवादेनमानुषो
यंरामात्मनारात्सराजदत्तो भुजंगशायोपरिशिच्यसा
त्तान्नारायणोभूतलमाजगाम इतिश्रीरामषडत्तरकल्प
अथयंत्रोद्धारः चतुरश्रवेष्टतस्याष्टदलकमलस्यकर्णिका
मध्येषट्कोणोत्तमथे रं इतिबीजे मथेसमामकंऊरुश्री
यमितिमाथेलिखित्वासमाथेबीजम् मथेसमामुकं
ऊरुश्रीयमितिमाथेलिखित्वासमाथेबीजं क्लींइतिम-
न्मथबीजेनवेष्टयित्वाषट्कोणेषु रोंरींऊंरेंगेंरः इतिषड
ङ्गानिखित्वा क्लीं इतिकोणकपोलयोः हूं इतिवारह
बीजंकोणग्रेषु केसरेषु अकारादिषोडशास्त्रान्दृढ
शोलिखित्वा ततः ओंनमोभगवतेरचुनन्दनायरतोम्वि
षदायमभ्रप्रशन्नवदनाय अमिततेजसेवलायराभा
यविस्मवेनमः इतिसमचत्वारिंशद्वर्णानांवर्याषट्कमेकै
कस्मिन्मलेष्टमपत्रेवर्यापंचकंलिखित्वायथाहृदिः ओं
ज्ञानकीवल्लभायस्वाहा इतिदशाक्षरेवेष्टयित्वाकादिवा
नेर्वेष्टयेत् चतुरश्रस्यान्तःप्रगादिदित्वा ह्रीं इतिनर-
सिंहबीजमाग्नेयादिकोणेषु ॥

॥ ॥

हं इति वराहबीजं भूयः हस्पाष्टदित् इव ज्ञाष्टके चली
 खेत इति श्रीरघुनाथस्य धारणायै तत्र तथा च
 शारदातिलकं अनन्तोष्णामनः सेन्दुबीजं रामाय
 ह्यन्मनुः षडक्षरो यमादिष्टो भजतां कामदो मणिः
 अस्वार्थः अनन्तः आकारः अग्निः रेफः तथा चाका
 रयुक्ते रेफः सेन्दु इन्द्रयुक्तः इन्द्रनुस्वारतयुक्ताः रं
 इति भवति तथा च रं बीजमुहुत्वा रामाय नमस्तु
 द्वरेत तथा च रं रामाय नमः इति षडक्षरमंत्रो भवति
 अस्य मंत्रस्य ब्रह्माक्षरिणः गायत्री छन्दः श्री रामचन्द्रो
 देवता धनाष्टभीष्टसिद्धौ विनियोगः रं हृदयाय नमः
 रं शिखारसे स्वाहा ॐ शिखायै वषट् रे कदचाय हं रं
 नेत्राभ्यां वौषट् २ः अस्त्राय फट् इति षडङ्गमंत्रः क
 रं गत्यासाने तरे मंत्रवर्णान्यासः ब्रह्मरंभ्रे रं भूमध्य
 रा हृदि मा नाभौ य लिंगेन पादयोः सः विमलो
 कर्षणीज्ञानाक्रियायोगाप्रभ्वीमत्याईशाना अनुग्र
 हा पताः पीठशक्तयः ॐ नमो भगवते विष्णवे सर्वभू
 तात्मने वासुदेवाय सर्वात्मयोगपीठात्मने नमः
 इति पीठमंत्रः ध्यानं ॐ कालाभोधरकान्तिकान्त
 मनिशं वीरासनध्यासिते मुद्रांस्तानमयीदधानमप
 रं हस्ताभुजं जानुनि सीतां पार्श्वगतो सरोरुहकारं वे

११
 १२
 अ शुक्तिभांरात्रवे पशपन्तीशुक्रलोगदादिविविधाक-
 लोचलंचितयेत इति ध्याने आवरणजोपार्थ श्री
 सीतायैसाहा इति मंत्रेण सीतां अथैवामदतिरापा
 र्थयोः शङ्करं शरणं तदहिकेसरेष्वामेयादिकोणे
 शुद्धदयाशिरः शिखाकवचानि अनेनेत्रं दितु रसं दे
 वस्पाग्यदलमारभ्य प्रादतिरोनदलेषु हनुमत्तु
 ग्रीवभरतविभीषणलक्ष्मणमृगदशत्रुघ्नजाम्बवन्ना
 अत्रादिदलायेषु रुष्टिजयतविजयसुराष्टराष्ट्रवर्ध
 नम्रकोपथर्मपालसमंत्रान् तदहिसुदस्त्राणि च पू
 जयेत अत्र हनुमदादि ध्याने ओं वाचयेत हनुमन्ते मय
 ते धृत पुस्तकं यजेद्भरतशत्रुघ्नौ पार्थयोर्युतचामरोः
 धृतातपत्रं हस्ताभ्यां लक्ष्मणं पश्चिमे यजेत वर्णलक्षं
 जयेन्मंत्रं दशंशं कमनैः शुभैः जुहुयादर्चिते वक्रौत्रा
 स्मरणानपि भोजयेत इति श्रीरामचन्द्रमंत्रः अथ गो
 पालमंत्रः गोपीजनोत्प्रेषदेदिति गोपीजनयदमु
 द्रुतवल्गुभाय स्वाहेति वदेत् तथाच गोपीजनवल्गु
 भाय स्वाहा इति दशाक्षरो मंत्रः अग्निसुन्दरी स्वाहा
 अथ पूजापहनिः प्रातः शिरसि मुक्ते ज्ञेहिनेत्रं दिशु
 जेगुरुं ॥ वराभयकरं शरणं तस्मै नमः पूर्वकं
 अज्ञानतिमिरं यथेति ।

शिरसि सहस्रदल कमले परमात्मसूर्यरूपः हृदये
 जीवात्मावक्रिरूपः मूलाधारे ऊरुलिनी चंद्ररूपा
 स्नेहस्रग्धमेकीभूतं विचिंत्य तेन तेजसा श्री कृष्णस्य
 सच्चिदानन्दरूपं शरीरमाविर्भूतमिति हृदिविचिंत्य
 तत्र देहेयः कोटिकोटिपरार्थानां ब्रह्मांडानां व्यापकः
 परमेश्वरश्च श्री कृष्णः सोऽपि स्थितः इति भावयित्वा
 कोटिकोटिपरार्थानां ब्रह्मांडानां मधीस्थं प्रसीदय
 रमानन्दत्वं नमस्यामि माधव इति वाचा मनसा काये
 न च श्री कृष्णं प्रणम्य मूलाधारचक्रं पृथिवीस्थानं
 कवर्णं दशाष्टकं वर्णचतुष्टयं चतुर्दलं तत्र ऊरु
 लिनी सूर्यरूपं प्रचण्डाचन्द्रतश्चैतविद्युत्तत्पतिभा
 तिष्ठति मूलाधारस्योपरि मूलाधारे गुलाहर्धमेष्टा
 यंगुलादयः पञ्चांगुलपरिमितं सपिष्टानचक्रं वक्रि
 स्थानं दशमयत्नं वर्णषट्कं षट्दलं सविष्टा
 नस्योपरि नोभोमणिशूरकचक्रं रत्नाब्जजलस्था
 नं उच्छ्रिता तद्यदयन पद्म दशावर्णयुक्तदशद
 लं मणिशूरकस्योपरि हृदये अनाहतचक्रं वायुस्था
 नं सप्तभिस्थानं च करवगचक्रं चक्षुजफज्जट्ट द्वार
 दशावर्णयुक्तदशदलं अनाहतपद्मस्योपरि गले
 विष्णुचक्रं स्वप्नस्थानमाकाशास्थानं च अश्वत्थी चक्रं

श्र.

१२२

१२२

ऋऋ लृलृ पपे गेगै श्रंश्रः षोडशासुरयुक्त षोडश
दलं विष्णुद्वचक्रस्योपरि भूमध्ये प्राज्ञाचक्रं जाग्रत्स्था
नमाकाशस्थानं च हतपुक्तदलद्वयमिति चिंतयेत्
ततो मूलाधारस्वाधिष्ठानमणिपूरकानाहतविष्णुद्व
ज्ञानामकानिषद्वचक्राणि भित्वा ऊरुलिनीं सहस्र
दलकमलस्य चंद्रमण्डले प्राप्य चन्द्रमंडलाग्रतेपी
तवती पुनरज्ञाविष्णुज्ञानाहमणिपूरकस्वाधिष्ठाना
नि भित्वा ऊरुलिनी मूलाधारे गतेति भावयेत् तत
उत्थाय मलमूलादित्यागंकृत्वा हस्तपादादिकं शोध
यित्वा दन्तधावनं यित्वा चम्पविधिवज्रलाशये उद्द
तोदकेन वा स्थानं कुर्यात् श्रेष्ठशुभद्रयादित्यमण्डला
त् गंगेचयमुने चैव गोदावरिसरस्वति कावीरे नर्मदे
सिंधोजले स्मिन्त्रिभिर्गुरु इति मंत्रेणातीर्थमावाप्त
मूले मूलमंत्रं समष्टयाजपेत् तस्मिन् जाले हरिं च चिंत
येत् ततः कुम्भशुभद्रया सशिरसि वास्त्रयं जलं दद्यात्
ततो गात्रं मार्जयित्वा शमनं कृत्वा देवान् षोडशितर्प
येत् ततो येन शुभद्रया मती कृत्य रविमण्डलां श्रीकृष्णे
रागच्छेत्पावाप्तमूलमुच्चार्य श्रीकृष्णं तर्पयामीति सं
तर्प्य गायत्रीं जप्त्वा सूर्यायार्चं दद्यात् ॥ ततो जला
उत्थाय धोती वामसी परिधाया चम्प ॥

१५
 अक्षालितपाणिपादः पवित्रमुद्रायुक्तदक्षिणहस्ता
 नामिकामध्य पूर्वकृतस्येतोर्ध्वतिलकग्राचस्पदति
 रणहस्तेन जले गृहीत्वा नमश्चिन्ते मंत्रेण वामहस्तेन जयेत्
 धाय वामहस्तांगुलिसन्धिगतैर्जलविन्दुभिः स्वाहेति
 मंत्रेण स्वाशिरः प्रोक्षयेत् ततोऽस्त्राय फडिति वामह
 स्ताह्दक्षिणहस्तेन जले गृहीत्वा धालिषेत् पर्ववारं
 ये च तष्ट्यं कुर्यात् पुनर्दक्षिणहस्तेन नमश्चिन्ते मंत्रेण
 जले गृहीत्वा वामनासिकायाश्चाय किंचिज्जलेनासि
 कांतर्गतं दक्षिणश्चाणोन निस्सृतमिति विचिन्तायः प्रति
 पेत् ओं गौरी जन वल्लभाय विष्णवे वासुदेवाय धीमहि
 तन्नः कृष्णः प्रचोदयात् इति कृष्णाय त्रींशदाजसा
 नेनेव मंत्रेणादित्यमण्डलस्थाय कृष्णायार्चो नमः
 इति कृष्णाय नमः प्रचोदयात् इति मंत्रं संध्या ततः पूजा
 मंडपद्वारे उपवेशाद्वारदेवताभ्यो नमः इति गन्धपुष्पा
 दिनाद्वारदेवताः संपूज्या गृहाभ्यन्तरं प्रविश्य ओं ब्रह्म
 णो नमः ओं वास्तु पुरुषाय नमः इति पूजयेत् ततोऽग्र
 न्येषां सने तदुपरिव्यान्नचर्ममृगचर्मवादिनाद्वारदे
 वताः संपूज्या गृहाभ्यन्तरं प्रविश्य तदुपरिवसं पातये
 त्वा प्रोक्षकृतोजलिः मेरुष्टुष्टुभिः सतलच्छत्रः
 कूर्मो देवता आसनोपवेशने विनियोगः इति पठिता

अ

१२३

१२३

एष्टितयाधृतालोकादेवित्वंविष्णुनाधृता त्वंचधारये
 मोनित्वंयविशंकुरुचासन इतिष्टयिवीमंत्रेणष्टयिवी
 पूजयेत् ततग्राधारशक्तिकमलासनायनमइत्यास
 नं संपूज्य तदपरिस्वस्तिकासनादिग्रासनेबद्धाउपवी
 शेत् स्थापयेदतिराभागेपूजाद्वयाणिचात्मनः शुवा
 सितोवुसंपूर्णसव्येकमंसुशोभने प्रत्तालनायकरयोः
 एष्टोपात्रेनिधापयेत् दीपसज्जलितस्थापिसन्निधाने
 प्रकल्पयेत् देवस्यमस्तकंकुर्यात् स्व मोपहितंसदा
 पूजाकालेदेवतायानोपरिभ्रामयेत्करं वामदूषोलेषु
 रुभ्योनमः दक्षकपोलेगणेशायनमः श्रीमध्येकस्य
 देवतायेनमः इतिप्रणम्य ग्रामुरातचक्रायस्वाहा अ
 स्तायफट् इतिमुच्चार्य हस्तौकरतलएष्टयोःसंशो
 ध्यर्ध्वोर्थक्रमेणतालत्रयेदत्वा त्रैलोक्येतरतरुहंफ
 रस्वाहा इतिमंत्रेणजलेनात्मानंवेष्टयित्वा चतुर्दित्त
 त्रिप्राकारंचिन्तयेत् ततोमुदमुद्दिंकुर्यात् यथासौ
 केनउत्पानहस्तौकृत्वासोहमिति मंत्रेणप्रदीपक
 लिकाकारंहृदयस्यजीवात्मानंमूलाधारस्यकण्डः

लिन्यासह शिरस्यसहस्रदलकम

लस्यपरमात्मानिलीने

विचिन्त्य ॥

पादातो जानुपर्यन्तं चतुरश्रं मचक्रं कं लं युते पीतव
 र्णं सस्त्रास्तिकं सबीजेन पुते वक्रे स्त्रमरा ले कण्ठ
 द्रुमध्यपर्यन्तं कृष्णवायो स्त्रमरा ले पंकोरां विड
 ष्याद्विर्युते बीजेन चितयेत् भूम्या द्रुमरत्नान्तं वर्तले
 धजलां छितं भूप्रवर्णं सबीजेन पुते थायेत् नभस्य ले
 एधिव्याले बीजे जलस्य ये बीजे प्रमेः रे बीजे वायोः
 ये बीजे आकाशस्य रे बीजे पवे थात्वा ततस्तानि भू
 तानि प्रविलापयेत् एष्टीमप्सु च तावको वक्रिं वायो
 समीरणं प्रविलाप्य तथा काशे आकाशे प्रकृतो ततः
 अपरे ब्रह्मरूपां तो मायाशक्तिं परमात्मनि प्रविलाप्य
 पुरुषाकारका गनादिभवसे चितं ब्रह्महत्याशिर
 स्त्रं च सर्गस्त्रे यभुजदये सुरापानहृदा युक्तं गुरुतल्प
 कटिदये तत्संस्पर्गिषदहन्मंगप्रत्यंगपातकं उप
 पातकरो माणं रक्तप्रमश्रविलोचने खड्गचर्मथरे
 कृवामकृतौ विचितयेत् ततश्चावक्रे वासे नमि भू
 वर्णं यमिति वायुबीजे षोडशवारं जपत्वा मनासा
 पुटेन वायुना देहमाप्य पुनर्यमिति चतुः षष्टिवा
 रं जप्तेन दत्तनासा पुटेन वायुना देहमाप्य चतुः षष्टि
 वारं जपेत् कृष्णं कं कृर्वते हं स शाय पुनर्यमिति
 द्वात्रिंशवारं जपत्वा दत्तनासा पुटेन वायुं रेचयेत् ॥

अ.

१२४

१२५

ततो रुणेन वायुसंवेधने रमिति वाक्त्रिवीजे षोडश
वारजमेन दलनासापुटेन वायुना देहमाहृत्य चतुः षष्टि
वारजमेन कुम्भकं कुर्वन् तद्रूपी भूतमिति विचिंत्य
रमिति द्वाविंशद्वारे जपन्वा मना सया भस्मना सह वा
युं रेचयेत् तत इति चन्द्रबीजे शुभ्रप्रकृत्यात्मकं वाम
नासापुटेन पुरुषात्मकं ललाटे चन्द्रषोडशवारजप
त्रयेत् ततो वमिति चतुःषष्टिवारे जपन् ललाटे चन्द्रा
दादित्वा तमक्षरमयी मस्तहृदि निपाति तया देवोप
मासनयोगे सकलं वपुः कुर्वन् लमिति द्वाविंशद्वारे
जपन् दक्षिणनासाया वायुं रेचयेत् पुनरुत्पादयेद्देहं
पवित्रं परमात्मनः शब्दब्रह्मात्मिका माया मातृका
प्रकृतिः परा अजायत जगन्मातुराकाशं नभसो निलः
समीरणदभूद्वक्त्रिचक्रे वापस्ततो मही स्वीयमेभ्योपि
भूतेभ्यस्तेजो रूपं कलेवरं देवताराधने योगे सुखमिति
ति भावयेत् अस्मिन् देहे परात्मायं सर्वज्ञः सर्वश
क्तिमान् समस्तदेवताः रूपः सर्वमंत्रमयः शु
भः आत्मरूपेण देहे स्वे जीवभावेन तिष्ठति
इत्येव भावना मुख्या भूतशुद्धिरिहोदिता ततो
हृदि हस्तं दत्वा ओं क्रीं कौं यं रं लं वं शं घं हं स
मम प्राणा पवम् ॥ १२ ॥

ममजीवश्चस्थितःपवं १२ ममसर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनश्च
 कः श्रोत्रघ्राणघ्राणाश्चागत्यसुखं चिरं तिष्ठान्तस्वाहा
 इति वीजं न्यसेत् ततः शिरोवदनदृक् अवर्णघोरा ग
 र्गोष्ठदह्येषु सशिरोमुखेषु च इति क्रमादित्यसेत्
 हस्तश्रवणदसंधिषु उदग्येषु वामपार्श्वद्वयपृष्ठनाभ्यु
 दरकेषु यात्यानवहृदयकलकजः करमूलदोः पदयुगा
 दरवक्रगतान्बुधः हृदयपूर्वमनेन पथान्वहन्यसेतक
 लेवरसिद्धये ततो ब्रह्मर्षिः गायत्री छन्दः मात्रका सर
 स्वती देवता हलो वीजानि स्वराश्च शक्तयः मातृकान्यासे
 विनियोगः ततः पंचाशत्त्रिंशतिभिरित्यादिना वाग्देवर्ते
 ध्यात्वा नमस्कुर्यात् ततः ॐ नमो ब्रह्मरन्ध्रे इत्यादिमा
 तृकान्यासे समाप्य केशवकीर्तनान्यासं कुर्यात् यथा
 तद्यत्प्रद्योतनशत रुचिं तमहेमावदातं पार्श्वद्वन्द्वजल
 पिस्रतविश्वथाश्चाचज्जष्टं नानारत्नोद्भासितविविधाकल्प
 मापीतवस्त्रं विस्रं वन्दे दशकमलकोमोदकीचक्रपाणिं
 शंकेशवकीर्त्ये नमः ॐ नारायणकोत्त्ये नमः इमाथवाय
 त्त्ये नमः ईगोविन्दाय पुष्ट्ये नमः तं विष्णवे ध्यात्ये नमः
 ॐ मधुसूदनाय शान्त्ये नमः ॐ त्रिविक्रमाय क्रियायै नमः
 ॐ वामनाय दयायै नमः हं श्रीधराय मेधायै नमः
 हं हृषीकेशाय दर्शयै नमः पं पद्मनाभाय श्रद्धायै नमः

125

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

येनमः इतिमातृकास्थानेष्वन्यसेत् श्रीकामसेत् श्रीशुं
 केशवकीर्त्येनम इत्यादित्यसेत् अथतत्त्वन्यासः संनमः
 परायजीवतत्त्वात्मनेनमः भेनमः परायबुद्धितत्त्वात्मने
 नमः फेनमः परायअहेकारतत्त्वात्मनेनमः पेनमः परा
 यमनस्तत्त्वात्मनेनमः इतित्रयेहृदये नेनमः परायशब्द-
 तत्त्वात्मनेनमः इतिशिरसि पेनमः परायस्पर्शनतत्त्वात्म
 नेनमइतिमुखे देनमः परायरूपतत्त्वात्मनेनमः इति
 हृदये येनमः परायनसतत्त्वात्मनेनमः लिङ्गेतनमः प
 रायगन्धतत्त्वात्मनेनमः सोनमः परायश्रोत्रतत्त्वात्मनेन
 मः श्रोत्रयोः छेनमः परायतत्त्वात्मनेनमः इतित्वचि
 सर्वोङ्गे उेनमः परायहस्ततत्त्वात्मनेनमः चतुषोः घेनमः
 परायजिह्वातत्त्वात्मनेनमः जिह्वायां देनमः परायनासा
 तत्त्वात्मनेनमः नासायां नेनमः परायवाक्तत्त्वात्मनेनमः
 वाचिमुखे फेनमः परायपाणितत्त्वात्मनेनमः पाणयोः
 जेनमः परायपादतत्त्वात्मनेनमः पादयोः छेनमः पराय
 पायुतत्त्वात्मनेनमः शुदे चेनमः परायतपस्यतत्त्वात्मने
 नमः तपस्ये उं.नमः परायआकाशतत्त्वात्मनेनमः शि
 रसि घेनमः परायवायुतत्त्वात्मनेनमः मुखे गेनमः परा
 यतेजस्तत्त्वात्मनेनमः हृदि खेनमः परायजलतत्त्वात्म
 नेनमः लिङ्गे केनमः परायपृथिवीतत्त्वात्मनेनमः

अ

१३६

126

चरणयोः शोनमः परायद्दशकलाव्यामसूर्यमंडलतः
हृदये हे नमः परायद्दशकलाव्यामसूर्यमंडलतः
त्वात्मनेनमः से नमः परायद्दशकलाव्यामचन्द्रमे
उलतत्वात्मनेनमः वेनमः परायद्दशकलाव्यामव
क्रिमराडलतत्वात्मनेनमः हृदये त्रयमुपर्युदपरि
क्रमेणत्यसेत्त सेनमः परायपरमेष्ठितत्वात्मनेवा
सुदेवायनमः शिरसि येनमः परायपुंस्तत्वात्मने
संकर्षणायनमः आस्ये लेनमः परायविषतत्वात्मने
प्रधुम्रायनमः हृदि रेनमः परानिह्नितत्वात्मनेनारा
यणायनमः चरणयोः क्रानमः परायकोपतत्वात्मनेन
सिंहायनमः सर्वगात्रेषु इतितत्वन्यासः इतिकृतेधि
कृतोभवतिभ्रवं सकलवैष्णवमंत्रजपादिषु ततः
षोडशवारंकामबीजंजप्त्वा दक्षिणानासापुटेनवापुं
रेचयेत् द्वाविंशवारंकामबीजंजप्त्वा वामनासापुटेन
वापुं पूरयेत् चतुःषष्टिवारंकामबीजंजप्त्वा नासापु
टद्वयं धृत्वा कृष्णकैरुयात् इत्येकः प्राणायामः एवं
प्राणायामत्रयं कुर्यात् अथ पीठन्यासः सहृदि प्राधार
प्राज्ञेनमः प्रकृत्येनमः कमटायनमः शेषायनमः कृमा
येनमः तीरसिन्धवेनमः स्येनदीपायनमः रत्नोज्ज्वलमहित
महामंडपायनः पूर्वस्यामन्दरायः दक्षिणेसेतानकायः पश्चि
मेपारिजातायः उत्तरेकल्पवृक्षायनः मध्येहविचन्दनायनमः

दत्तोसेधर्मायनमः वामोसेत्तानायनमः दत्तोरुमूलवे
 राग्यायनमः वामोरुमूलेपश्चर्यायनमः सुरवेअधर्मा
 यनमः कृत्यअज्ञानायनमः दत्तपार्श्वेअवेराग्यायन
 मः वामपार्श्वेअनेअर्यायनमः पुनःहृदिशेषायनम
 अज्ञायनमः अंसूर्यमण्डलायष्टादशकलात्मनेनमः
 कुंसोममण्डलायषोडशकलात्मनेनमः मेवक्रिमे
 इलायदशकलात्मनेनमः उपर्युपरिक्रमेण संस
 त्तायनमः रंरजसेनमः आंआत्मनेनमः अंअनन्ता
 यात्मनेनमः पेपरमात्मनेनमः क्रीज्ञानात्मनेनमः
 अविमलयेनमः ईतकर्षणयेनमः कुंज्ञानायेनमः
 ओंक्रियायेनमः ओंयोगायेनमः ओंप्रभेयेनमः ओंसत्पा
 येनमः ओंईशानायेनमः हृत्पद्मस्याष्टदलेष्टजयित्व
 कार्णिकायांअः अनुग्रहायेनमः तत्कार्णिकोपरे ओं
 भगवतेविष्णवे सर्वभूतात्मनेवासुदेवाय सर्वात्म
 संयोगयोगपद्मपीठात्मनेनमः इतिन्यसेत् ततः
 कृतोजलिःपठेत् अस्यमेवस्य नारदऋषिः विराट्
 छन्दः कृष्णप्रकृति इर्गाधिष्ठात्यदेवता क्लीबीजं
 साहाशक्तिः पुरुषार्थचतुष्टयेविनियोगः प्रकृतिः
 मूलकारणमित्यर्थः ततो नारदायऋषयेनमः
 शिरसि विराट् छन्दसेनमश्चिमुखे सकललोकमे

३

१३०

१२७

गलाय श्रीकृष्णाय देवतायै नमः इति हृदि न्यसेत् प्रजलि
 बद्धा इगोये अधिष्ठातृदेवतायै नमः इति पठेत् ततः पं
 चांगानि आचक्राय स्वाहा तर्जन्योः सूचक्राय स्वाहा शि
 खायै वषट् इति मध्यमयोः त्रैलोक्यरक्षणचक्राय स्वा
 हा कवचाय हुं अनामिकयोः असुरांतकचक्राय स्वाहा
 अस्त्राय फट् इति कनिष्ठयोः ततः आचक्राय स्वाहा हृ
 दयाय नमः इति हृदये त्रैलोक्यचक्राय स्वाहा शिरसे स्वाहा शिर
 सि सूचक्राय स्वाहा शिखायै वौषट् इति शिखायां त्रैलो
 क्यरक्षणचक्राय स्वाहा कवचाय हुं इति सर्वांगे असुरान्त
 कचक्राय स्वाहा अस्त्राय फट् इति करतलदृष्टयोः न्य
 सेरुर्धोर्ध्वतालत्रये दत्त्वात् छोटिकाभिर्देशादिवन्धने क
 र्यात् अथ दशांगानि गेनमो हृदि पीनमो मूर्ध्नि जंनमः
 शिखायां ने नमः सर्वगात्रे वं नमः करयोः हं नमो दत्त
 पार्श्वे भोनमो वामपार्श्वे यं नमः कक्षे स्तनमः पृष्ठे हं नमः
 मूर्ध्नि ततः प्रणवपुटितं मूलमंत्रं दत्त्वा योरन्तर्वासे पार्श्वे वा
 पकें न्यस्त्वा सर्वोक्तपुष्टपरममोतिर्मयः कृष्णः सत्सकली
 करणार्थं करम्यास उच्यते असुरसृष्टेः ओं इति दक्षिण करम्यो
 प्रष्टस्य प्रथमपर्वणि ओं द्वितीयपर्वणि ॥
 ओं नमः इति तृतीयपर्वणि पवे ओं पी ओं नमः
 इति तर्जन्याः पर्वत्रये ॥

ओंजे ओंनम इति मध्यमायाः पर्वत्रये ओंने ओंनम इति
 अनामिकायाः पर्वत्रये ओंये ओंनमः इति कनिष्ठका-
 याः पर्वत्रये ओंहे ओंनम इति कनिष्ठिकायाः पर्वत्रये
 ओंभो ओंनम इति अनामिकायाः पर्वत्रये ओंये ओं इति
 अनामिकाया पर्वत्रये ओंस्वा ओंनम इति तर्जनीयः पर्व-
 त्रये ओंहां ओंनम इत्यंगुष्ठ पर्वत्रये इति सूष्टेः अथ स्थि-
 तेः ओंगो ओंनमः इति दत्ता तर्जनीयाः दत्तांगुष्टे ओंपी
 ओंनम इति दत्तांगुष्टेन तत्र तर्जनीया ओंजे ओंनम इति तेन
 मध्यमाया ओंने ओंनम इति तेन रुतनासिकाया ओंवे
 ओंनम इति तेन कनिष्ठाया ओंहे ओंनम इति वामहस्त
 तर्जनीया वामांगुष्टे ओंभो ओंनम इति वामहस्तांगुष्टेन त-
 र्जनीया ओंये ओंनम इति तेन मध्यमाया ओंस्वा ओंनम
 इति तेनामिकाया ओंहां ओंनम इति तेन कनिष्ठिकाया
 इति स्थिते अथ संहारन्यासः ओंगो ओंनम इति वामा-
 ङ्गुष्टे ओंपी ओंनम इति वामाङ्गुष्टेन वामतर्जनीया ओंजे
 ओंनम इति तेन मध्यमाया ओंने ओंनम इति तेनानामि-
 काया ओंवे ओंनम इति कनिष्ठिकाया ओंहे ओंनम इ-
 ति दत्तांगुष्टेन दत्तकनिष्ठिकाया ओंभो ओंनम इति ते-
 नानामिकाया ओंये ओंनम इति तेन मध्यमाया ओंस्वा
 ओंनम इति तेन तर्जनीया ओंहां ओंनम इति दत्ततर्जनीयाद-

प्र.

१२८

१२८

साङ्गु.हे इतिसंहारन्यासः पुनःसृष्टिस्थितेकर्तव्ये ओंगां
ओंनमश्तिदत्ततर्जन्यादत्ताङ्गु.हे ओंपीं ओंनमश्तिदत्ताङ्गु.
हेनदत्ततर्जन्यां ओंजे ओंनमश्तितेनमथमायां ओंने ओं
नमश्ति तेनानामिकायां ओंवं ओंनमश्तितेनकनिष्ठायां
ओंहं ओंनमश्तिवामाङ्गु.हेन वामकनिष्ठायां ओंभां ओंन
मश्तितेनासिकायां ओंये ओंनमश्तितेनमथमायां ओं
सां ओंनमश्तितेनतर्जन्यां ओंहं ओंनमश्तितर्जन्यादत्ता
ङ्गु.हे इतिसृष्टेः पवंस्थितेरपिकार्या अयेत्यासःपंचधा
कर्तव्यः पुनरङ्गु.लीपुष्टितिक्रमादृशांगान्यासःकर्तव्यः
ओंगोंदत्तकरस्याङ्गु.ष्टाय पीनमोतर्जन्ये जेनमोमथर्म
ये ने नमोअनामिकाये वंनमःकनिष्ठाये हंनमोवामा
ङ्गु.ष्टाये भांनमोतर्जन्ये येनमोमथमाये सां नमोअनामि
काये हंनमःकनिष्ठाये ततः आचक्राय स्वाहा अङ्गु.ष्टा.
भ्यांनमः विचक्राय स्वाहा तर्जनीभ्यांनमः सूचक्राय स्वा
हामथमाभ्यांनमः त्रैलोक्यरत्नचक्राय स्वाहा अनामि
काभ्यांनमः असुरान्तकचक्राय स्वाहा कनिष्ठाभ्यांनमः
इत्यङ्गु.पंचकमपिअङ्गु.ष्टादिषुन्यसेत असितैःमनुनाथ
मातृकागौरविभिर्नमस्यसविन्दुभिःपुत्रैव अत्रसेहत्य
सृष्टिमार्गभेदादृशातत्त्वानिचमंत्रवर्णभांनि मूलमंत्रमु
च्चार्य अंदासायभानवनजपीगोश्यादिक्रमेणपंचषट्
वर्णांमातृकास्थानेषुन्यसेत ।

अथ मंत्रतत्त्वात्मासः गौं नमः परायष्टिबीतत्वात्मने
 नमः पादयोः पीं नमः परायसलिलतत्वात्मने नमः ३
 पस्थे जं नमः परायपावकतत्वात्मने नमो हृदये ने नमः
 परायप्रनिलतत्वात्मने नमः इति मुखे वं नमः पराय
 प्राकाशतत्वात्मने नमः इति शिरसि त्ने नमः पराय अहं
 कारतत्वात्मने नमः भो नमः परायमहत्तत्वात्मने नमः
 ति हृदये ये नमः परायप्रकृति तत्वात्मने नमः स्त्रो न
 मः परायपुरुषतत्वात्मने नमः हं नमः परायपरतत्वा
 त्मने नमः इति त्रये सर्वशरीरे इति संहारः अथ सृष्टिः
 हं नमः परायपरतत्वात्मने नमः स्त्रो नमः परायपुरुष
 तत्वात्मने नमः ये नमः परायप्रकृतितत्वात्मने नमः स
 र्वशरीरे भो नमः परायमहत्तत्वात्मने नमः त्ने नमः परा
 यअहंकारतत्वात्मने नमः इति ह्येह हृदये वं नमः पराय
 प्राकाशतत्वात्मने नमः इति शिरसि ने नमः परायप्रनि
 लतत्वात्मने इति मुखे जं नमः परायपावकतत्वात्मने
 नमः हृदये पीं नमः परायसलिलतत्वात्मने नमः ३ प
 स्थे गौं नमः परायष्टिबीतत्वात्मने नमः पादयोः इति
 सृष्टिः प्रणवपुदिते मूलमंत्रकेशमारभ्य पादपर्यंतं
 अत्ययदस्ताभ्यां व्यापकं मात्रव्यं नमः अथ सृष्टिः
 स्थिति संहारक्रमेणावर्णात्मासः तत्र सृष्टियया गौं

श्र

१३५

१२९

नमश्चित्तमथमयाशिरसि पीनमश्चित्तमथमातर्जनीभ्यां
वक्षःहृदये जे नमश्चित्तमथमथर्वजिताभिःकर्णहृदये नेनम
इति अङ्गुष्ठनामिकाभ्यां नासापुटहृदये वेनमश्चित्तसर्वाङ्गु
लीभिर्मुखे ह्येनमश्चित्तमथमथर्वजिताभिः हृदि भोनम
इति अङ्गुष्ठमथमाभ्यां नाभौ येनमश्चित्तमथमथर्वजिता
भिलिङ्गे स्वांनमः इति अङ्गुष्ठमथर्वजिताभिः जानुहृदये हो
नमश्चित्तसर्वाङ्गुलीभिः पादहृदये इति स्रष्टिः अथ स्थि
तिः ह्येनमश्चित्तमथमथर्वजिताभिः हृदये भोनमश्चित्तमथ
मथमथर्वजिताभिः नाभौ येनमश्चित्तमथमथर्वजिताभिः लि
ङ्गे स्वांनमश्चित्तमथमथर्वजिताभिः जानुहृदये होनमश्
चित्तसर्वाङ्गुलीभिः पादहृदये गोनमश्चित्तमथमयाशि
रसि पीनमश्चित्तमथमथर्वजिताभिः चक्षुर्हृदये जेनमश्
चित्तमथर्वजिताभिः कर्णहृदये नेनमः अङ्गुष्ठनामिका
भ्यां नासापुटहृदये वेनमः सर्वाङ्गुलीभिः मुखे इति स्थि
तिः अथ संहारः होनमः सर्वाङ्गुलीभिः पादहृदये स्वा
नमः अङ्गुष्ठमथर्वजिताभिः जानुहृदये येनमः अङ्गुष्ठमथर्वजिता
भिः लिङ्गे भोनमः अङ्गुष्ठमथमथर्वजिताभिः नाभौ ह्येनमः अ
ङ्गुष्ठमथर्वजिताभिः हृदये वेनमः सर्वाङ्गुलीभिर्नेनमः
मुखे नेनमः अङ्गुष्ठनामिकाभ्यां नासा
पुटहृदये ॥ जे नमः ॥

अङ्गुष्ठवर्जिताभिः कर्णाद्वये पीनमः तर्जनीमध्यमाभ्यां
 चतुःद्वये गोंवमः मध्यमयाशिरसि पुनः सष्टिस्थितेक
 त्वे अथविभूतिपञ्जरन्यासः गोआधारे पीलिंगे ज
 नाभौ नहृदि वगले लघुखेभादलांसे यवामांसे सा
 दलोरो गोकथरायां पीनाभौ जङ्गतोनहृदि वदत
 स्तने ह्रवामस्यने भादतपार्श्वे यवामपार्श्वे स्वादत
 नितंवे ह्रवामनितंवे गोशिरसि पीमुखे जदतनेत्रे
 नवामनेत्रे वदतकर्णे ह्रवामकर्णे भादतनसि यवा
 मनसि स्वादतकपोले ह्रवामकपोले गोदतभुजमूले
 पीकूपरे जमणिवन्धे न अङ्गुलिमूले वङ्गुल्यग्रे
 ह्रवामबाहुमूले भाकूपरे यमणिवन्धे सा अङ्गुलि
 मूले हा अङ्गुलिये गोदतोरुमूले पीजानुनि जगु
 ल्फ नङ्गुलिमूले व अङ्गुल्यग्रे ह्रवामोरुमूले भाजा
 नुनि यगुल्फे सा अङ्गुलिमूले हा अङ्गुल्यग्रे मस्तको
 परि गोशर्वे पीअधिकोणे जदतियो ननैततकोणे
 वपश्चिमे लवायुकोणे भातत्रे ईशानकोणा सा
 ईशान पूर्वयोर्मध्ये ह्रनैततपश्चिमयोर्मध्ये गोमू
 भिसकले पीदतभुजो जवामभुजे नदलोरो यवा
 मोरोलाशिरसि भादतचतुषि यवामचतुषि सा मुखे
 दकणे गोदतचतुषि पीवामचतुषि जहृदये नउ

१३०
 १३०
 प्र. दरे व मूलाधारे तृत्तिंगे भादतजानुनि यवामजानु
 नि स्वादतपादाये हवामपादाये गोदतकर्णे पीवाम
 कर्णे जदतगण्डे नवामगंडे वदतोमे हवामांसे भाद
 तस्तने यवामस्तने स्वादतपार्श्वे हवामपार्श्वे गो
 दतोरुमूलेर्ध्वदेशोस्फिचि पीवामोरुमूलोर्ध्वदेशोस्फि
 चि जदतोरो नवामोरा वदतजानुवि हवामजानुनि
 भादतजंवायां यवामजंवायां स्वादतपादे हवाम
 पादे इतिकथिते विभूतियंजरे सकलशुखारुधर्ममो
 हदे वरतरुणीमनोभुरंजनं हरिचरणाम्बुजभक्तिव
 रनं स्मरतयथास्यमंत्रस्य कीर्त्यते मूर्तियंजरे प्रार्ति
 त्वरविषादिस्त्रेकीर्तिश्रीकोतिपुष्टिदे ओं केशवायथा
 त्रेनमइतिभाले ने ओं नारायणाय श्रयं त्रेनमइति
 उदरे मोईमाथवाय मित्राय महदये भंईगोविन्दाय
 वरुणाय नमः ओं ओं केशवायथा त्रेनमइतिभाले ने
 ओं नारायणाय श्रयं त्रेनमइति उदरे मोईमाथवाय
 मित्राय नमो महदये भंईगोविन्दाय वरुणाय नमः गल
 कूपे गंतं विष्णवे येशवे नमः दत्तपार्श्वे वंऊं मधुसूदनाय
 भगवते नमः दत्तभुजमूले तेंपं विविक्रमाय विवस्वते नमः
 दत्तशुले वां पें वामनाय तंशाय नमः वामपार्श्वे से ओं श्री
 धराय शूलोर्नमइति वामभुजमूले ॥

दें गेह्यषी केशाय पर्जन्या यनम इति वामगले वेंग्रं प
 मनाभाय तथेनम इति एष्टे पेंग्रः रामोदराय विष्मवेन
 म इति ककुदि गेनमो भगवते वासुदेवाय नमो मूर्ध्नि
 इति मूर्ध्नि पञ्जरन्यासः आचक्राय स्वाहा हृदयाय नम
 इत्यादि क्रमेण पुनः पेंचागुलिं न्यसेत् ग्रं गुष्टा ऋजवो
 हस्तशाखा भवेत्क्रदा ह्येषीर्धकेषु च अर्थोगुष्टपुष्टिः
 शिखायां करद्वन्द्वं गुलयोः ब्रह्मणिः स्रः नाराचपुष्टो
 धंगवाङ्गुष्मकां गुष्टतर्जसुदितो धनिस्त विष्मविष
 त्तः कथितासु सुद्राचेदक्षिणे मध्यमसेजके च ततः ऋ
 ष्यादिन्यासे कुर्यात् नारायण ऋषये नम इत्यादि ततः
 करकक्षपिकां वद्वा उष्णं गृहीत्वा श्रीकृष्णं ध्यायेत् य
 या यथा सुद्रामरत्नरत्नितोजनमोचपुंजप्रत्यग्रनील
 जलजन्मसमानभासे सुस्निग्धनीलगनकंचितकेश
 जालराजमनोज्ञा शिति कण्ठाशिखंडूडे सुरोलेवला
 लितसुरदुमसूनकल्पितोते समुत्कचनवोत्पलकलशू
 रं लोलालकस्फुरिततालतलप्रदीपगोरोचनातिल
 कपुष्पलचिन्तिमानं अर्पणी शिरोदगतोर्कशशांक
 विन्दकान्ताननं कमलपत्रविशालनेत्रं रत्नस्फुरत्क
 नकक्रण्डलरश्मिदीपगंडस्थलीमुक्तरमुन्नतचारुना
 सं मिन्दूरसुन्दरतरायरमितकुन्दमन्दारमन्दहसित

अ.

१३१

१३१

शुतिदीपितांसे वन्यप्रवालकुसुमप्रचयावल्गुमयेवै
यकोज्ज्वलमनोहरमश्रुकण्ठं मर्त्तभुमरदुमरजुष्टसुरभ
माणसेतानकप्रसरथामपरिष्कृतोमे हारावलीभगणा
राजितमीवरोरुख्योमस्यलीलसितकौस्तुभभानुमेते
ग्रीवत्सलतरासुललितमुत्ततोसमादीर्घपीनपरिहृत
सुजातवाङ्गं श्रावत्युरोदरमुदारगंभीरनाभिभ्यंगंगना
निकरमेगलरोमराणि नानामणिप्रस्रुतितांगदकेकणो
मिश्रेयसारमननूपुररत्नबहं दिवांगनागपरिपिंजिरतो
गयष्टिमापीतवस्त्रपरिवीतनितेवविभुं चातूरुजानुमत
हृत्तमनोऽज्ञजंघंकोतो नतप्रपदनिर्दितकूर्मकान्तिं मा
णिकादर्पणालसभरवराजिराजद्रुताङ्गुलिच्छदनसुंद
रपादपद्मे मत्स्याङ्गुशादिदरकेतु यवाज्जवजुसंललिता
रुणाकरोच्चिलताभिरामं लावण्यसारसमुदायविनि
र्जितमनोभवदेवकांतिं आस्वारिविन्दपरिहरितवेणु
त्प्रलीलत्कराः गुलिसमीरितदिव्यरागम् ॥
शाश्वद्वीकृतविक्रष्टसमस्तजंतुसन्तानसंततिमने
तस्वथाम्बुराशिं ॥ मूलाधारेकृण्डालिनीसोम
रूपा हृदयकमलमध्येजीवेवक्रिरूपः ॥ शि
रसिपवमात्मासूर्यरूपः तैसिभिः तेजीभिः ॥

श्रीकृष्णविग्रहो ज्ञात इति ध्यायेत् अथवा कुलोदे
 वरकान्तभिन्दुवदनैवर्हसनसप्रिये श्रीवत्सांकमुदा
 रकोस्तभयरपीतास्वरस्वन्मरे गोपीनोनयनोत्पला
 र्चिततनुंगोगोपसंचाहृतं गोविन्दकलवेनवादनपरं
 दिव्यांगभूषंभजेत् इति ध्यायायेत् ततः कृष्णो हृदि
 ति ध्यात्वा मानसैरर्मादिभिस्तैर्जयेत् ततो च पात्रं
 स्थापयेत् यथा जलेन मण्डले निर्माय तदुपरि त्रिप
 दिकामण्डप्य असुरोत्तकचक्राय स्वाहा अस्त्राय फ
 ट् इति शोखं प्रतात्पत्रिपदिकां स्थापयेत् तत्र आच
 काय स्वाहा हृदयाय नम इति शोखं पुष्पतला निति पे
 त ततो विलोममातृकां पठन् शुद्धजलेन शोखं प्रये
 त मंत्रं क्रिमेडलाय दशकलात्मने नम इति शोखं ऊंसो
 ममण्डला यद्वा दशकलात्मने नम इति शोखं म इति ज
 ले प्रयेत् ततो गतां च यमुने चैव गोदावरिसरस्वति
 नर्मदे सिन्धुकावेरिजले स्निग्धनिधिं कुरु इति सवित
 र्मंडलं स्मिन्वले श्रेष्ठं शुद्धया तीर्थमावाहयेत् तस्मि
 जले स्त्रीयहृदयां बुजाञ्जीकृष्णमप्यावाहयेत् ततः
 शोखं जले वामे गंगां मध्ये सरस्वतीं दक्षिणे यमुनां भा
 वयेत् तस्मिन् जलस्योपरि सुचक्राय शिखां येव षट् त
 तो गालिनीमुद्रां प्रदर्शयेत् वौषट् इति तज्जले वीदे

१३२
 १३२
 प्र. त्रिलोकरत्नरायस्वारा कवचायकम् इति तर्जन्याम
 वगुणयेत् तज्जले श्रीकृष्णसवरूपे भावयेत् ततः आ
 चक्रायस्वारा हृदयाय नमः विचक्रायस्वारा शिरसे
 स्वारा सचक्रायस्वारा शिखायै वषट् त्रैलोक्यरत्न
 राचक्रायस्वारा कवचायकं तस्मिं जले विन्यस्यास
 राना कचक्रायस्वारा अस्त्रायफट् इति तालत्रये द
 त्वाकोटिकाभिः दशादिग्वन्धने कुर्यात् तज्जले स्पर्श
 मूलमंत्रमष्टधा जपेत् ततो धेनुमुद्रया मती कुर्यात्
 किञ्चिज्जले पाशं तरे कृत्वा प्रेतरोपात्रे स्थापयेत् तस्मा
 त् किञ्चिज्जले गृहीत्वा मूलमंत्रमुच्चार्य विवारमात्मानं
 पूजोपकरणं चाभुजेत् ततो मूर्ध्नि गुह्यमूलाधारगणा
 यतिं च पूजयेत् ततो मूलाधारं कुर्यात् लिनीते जोरूपा
 हृदये जीवस्ते जोरूपः भूमध्ये परमात्मा ते जोरूपाः
 तत्तेन स्वयं कामवीजं जप्त्वा मूलाधारं दिवस्तरन्वानं
 पकीभूतं आनन्दवने तडिलताभं चिन्तयेत् तत्तेजसा
 स्त्रीयहृदयकमले आचक्रायस्वारा हृदयाय नमः
 विचक्रायस्वारा शिरसे स्वारा सचक्रायस्वारा शि
 खायै वषट् त्रैलोक्यरत्नराचक्रायस्वारा कवचा
 यकं ज्वलाचक्रायस्वारा नेत्राभ्यां वौषट् असुरां
 तकचक्रायस्वारा अस्त्रायफट् इति षडेकमंत्रः

सर्वगसंपन्नं श्रीकृष्णविग्रहमाविभूतं विचिंत्य सशरीरं
 श्रीकृष्णविग्रहयोर्वैकं विचिन्तय तस्मिं श्रीकृष्णवि
 ग्रहाभिन्ने स्वशरीरे विभूतिपंजरदिषु षडेगत्यासप
 र्यंतं कृत्वा पीठन्यासक्रमेण पूजयित्वा आसनस्वाग
 तार्च्यपाभ्याचमनीयमभ्युपसर्कपुनराचमनीयस्तानीय
 वस्त्रालंकारेणोदशोपचारैः श्रीकृष्णविग्रहाभिन्ने स्व
 शरीरे पूजयेत् पुनरपि विभूतिपंजरन्यासस्थानमा
 रभ्य षडेगत्यासमंत्रैः स्वशरीरे पूजयेत् पुनरपि स
 वदने वेणुं हृदये वनमालास्तस्योर्ध्वं श्रीवत्संकोस्तभं च
 पूजयेत् अत्राशक्तश्चेद्विभूतिपंजरन्यासं विभूति
 पंजरन्यासमंत्रेण पूजोक्त्यात् किंतु पीठन्यासा
 दिक्रमेणानादिश्रलंकाराणां तेन पूजयेत् अत्रा
 पिशक्तश्चेत् षडेजालिभिः पूजयेत् ततो मूलमंत्रं प
 ठि ततो मूलमंत्रं पठित्वा चन्दनपंकेन सर्वांगं लेपये
 त ततः अनामिकाया दीपशिखाकारं द्वादशादी
 र्घतिलकां द्वादशास्थानेषु कुर्यात् ओं अं के शिव धात्रे
 नम इति ललाटे नमो नारायणाय अर्ये रो नम उदरे
 मोर्ध्वे माधवाय मिन्याय नमो हृदये भेर्ध्वे गोविन्दा
 य वरुणाय नमो गलकूपतले तपगेते विष्णवे अंज
 ने नमः दक्षिणार्धे वं ऊं मधुसूदनाय भगवाय नमः ॥

श्रीकृष्णसंतोष्यगणदूषजलमादाय ब्रह्मार्पणं
 त्रेणभगवतेदक्षिणहस्ते आत्मानं पूजाकर्मचसम
 र्पयेत् ततः प्राणायामं कृत्वा कामदेवाय विमहे पुष्पे
 वीणाय धीमहि तन्नो नमः प्रचोदयात् इति कामगा
 यत्री दशधा जप्त्वा जपे समर्प्य सप्तसत्रं मंत्रार्थं सत्रं
 श्रीकृष्णं भावयन्मूलमंत्रं दशधा जपेत् पुनः प्राणायामं
 कृत्वा गुह्यानि गुह्येत्यादिना भगवतो दक्षिणहस्ते
 जपे समर्पयेत् पुनरपि प्राणायामं कृत्वा ओंकारपु
 रितं कामबीजं अष्टोत्तरशतेन जप्त्वा योगे पुंजीत योगो
 यथा मूलाधारे त्रिकोणे चतुर्दलपद्मे प्ररुणावर्णे वश
 षम वर्णचतुष्टयाधिष्ठिते क्लीबीजे बभ्रुकपुष्पसुट
 प्रांसस्वरजस्तमोगुराक्रान्ताविन्दके तदर्थं ऐं इति
 ऊषाऊण्डलिनीं प्रसृज्य भुजगाकारं सार्धं त्रिवलये
 वास्थितां हंकारेण मनोदण्डाहतां कृत्वा मूलाधार
 स्वाधिष्ठानमणिश्रृङ्गानाहतविष्णुहाव्यषट्चक्रभे
 दनक्रमेण शिरस्य सहस्रदलकमले नीत्वा तत्रस्थ
 मण्डलविगतादः स्रुतधारयारकुवर्णायामेन शार्प
 तं ऊण्डलिनीं संतर्प्य जप्यमानस्य मंत्रस्य ध्येयरूप
 मात्मानं चिरं ध्यात्वा पुनः ऊण्डलिनीमात्ताविष्णुहा
 नाहतमणिश्रृङ्गास्वाधिष्ठानमूलाधारभेदक्रमेण

अ.

136

134

मूलाधारस्य तत्स्थानेनयेत् इतियोगः गुरुतत्पनिषे
वनेच पानेहिजरहत्याहृजिनेसवर्णवौर्यसमनोपशमं
प्रयाति सर्वसहस्राप्याचरितेनबभनेन इतियोगेषु.
क्ता पुनः प्राणायामं कृत्वा भगवतोदतिराहस्तेगुणा
तिगुसेत्यादिनां कामबीजजपे समर्पयेत् ततो वहिः
पीठपूजयेत् सालिग्रामेमतोयंत्रे मंडले अथ यन्त्रोद्घा
तः प्रथमं षट्कोणं तदुपरि अष्टदलपद्मे तद्वह्निचतुर
श्रंभूयस्ते चतुर्दशोपेतं अष्टदित्वाष्टमूलविभूषितं नि
मयि षट्कोणकर्णिकायामथे कामबीजं समाभीष्ट
सिद्धिं कुरुष्वेति चलिखितादशाक्षरैर्वेष्टयेत् अग्रे.
यादिचतुर्कोणेषु श्रीबीजपूर्वादि चतुर्दित्वमायावी
जं चलिखेत् कर्णिकाया वहिः षट्कोणेषु क्लीकृत्वा
यनमरति षडक्षराणि लिखेत् काम गायत्रीं च
अक्षराणि कृत्वा प्रतिकेसरद्वयमथेलिखेत् कामदे
वमालासंज्ञस्य षडक्षराणि षडक्षराणि प्रतिदले लि
खेत् भूर्विं ववाहेश्वर्याद्विषुदितु श्रीबीजं मायाबीजं
च युग्मयुग्मं कृत्वा लिखेत् काम गायत्री च कामदेवा
य विद्यते इत्यादि कामदेवस्य माला मन्त्रो यथा ।

क्ली नमः कामदेवाय स
र्वजनप्रियाय ।

सर्वजनसंमोहनाय ज्वलज्वलप्रज्वल सर्वजनसह
 दयं मम वसे कुरु कुरु स्वाहा तस्मिन्प्रेक्ष्यते आ-
 धारशक्तौ नमः प्रकृत्यै नमः कूर्माय नमः शेषाय न-
 मः तमायै नमः क्षीरसिन्धवे नमः श्वेतहृषाय नमः
 रज्जुलितमणिमण्डपाय नमः पूर्वस्यामन्दराय नमः
 दक्षिणे संतानकाय नमः पश्चिमे पारिजाताय नमः
 उत्तरे कल्पवृक्षाय नमः मध्ये हरिचन्द्रनाय नमः रत्नसिं-
 हासनाय नमः सिंहासनस्याग्रे यकोणो धर्माय वृष-
 षाय रक्तवर्णाय पीठपादाय नमः नैऋतकोणोत्ताना-
 य सिंहाकराय प्रयागवर्णाय पीठपादाय नमः वायु-
 कोणो वैराग्याय नमः काराय चंचर पीतवर्णाय पी-
 ठपादाय नमः ईशानकोणो पेक्षर्याय गजाकाराय
 इन्दुनीलवर्णाय पीठपादाय नमः सिंहासनस्य पूर्व-
 भागे अधर्माय पीठगात्राय नमः दक्षिणभागे अज्ञा-
 नाय पीठगात्राय नमः पश्चिमभागे अवेराग्याय पी-
 ठगात्राय नमः उत्तरभागे अनेक्षर्याय पीठगात्राय-
 नमः पुनः मध्ये शेषाय नमः अज्ञाय नमः असूर्यमंड-
 लाय द्वादशाकलात्मने नमः कुंसोममंडलाय द्वादशाक-
 लात्मने नमः मेवक्लिमंडलाय द्वादशाकलात्मने नमः ॥
 संसत्ताय नमः रंजसे नमः तंतमसे नमः श्वेतं सत्तं

श्र

१३५

१३५

रक्तं रजः प्रपामंस्तमः श्रो आत्मनेनमः श्रो अन्तरा
त्मनेनमः पे परमात्मनेनमः श्री ज्ञानात्मनेनमः ततः
पद्मस्य पूर्वदले श्रो विमलायै नमः श्रो मेघदले ई उ
त्कर्षिण्यै नमः दक्षिणदले श्रो ज्ञानायै नमः नैऋत
दले पे क्रियायै नमः पश्चिमदले पे योगायै नमः वा
यवदले ओं प्रभ्यै नमः उत्तरदले ओं सत्यायै नमः
ईशानदले ओं ईशानायै नमः मध्ये श्रः प्रजुग्रहायै नमः
ओं नमो भगवते विष्णवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वा
त्मसंयोगयोः पद्मपीठात्मने नमः ततो मध्ये श्री कृष्ण
य नमः इति प्रतिमायां प्रेष्यो जलं दत्त्वा पे शान्तां शि
वं श्रेष्ठ्यांगणेशं नैऋत्यां सूर्यं वायव्यां दुर्गां पेशा
त्यां ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं
रत्नाकल्पोज्ज्वलांगं परशुभगवराभीतिहस्तं प्रसन्नं
पद्मासीनं समंतात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिवसानं
विद्याधं विष्वक्वीजं निखिलभयहरं यक्रवक्रं त्रिनेत्रं
इति ध्यात्वा वासुदेव उवाच श्रेष्ठ्यां सिन्धुराभं त्रिनेत्रं
पृथुतरजवरं हस्तयमोदधानं ॥
दंतं पाशं कुरुचेष्टात्पुरुकरविलसद्दीनपूराभिरा
मम् ॥ बालेन्दुघोतिमौल्यं कविपतिवदनं
दानपूर्यं द्रुगण्डम् ॥

रक्ताशुजासनमशेषगुरौकसिभुंभानुंसमस्तजग
 तामधिपंभजामि यद्यहयाभयवरंदधनेकराज्ञैर्मीणि
 कमौलिकदेरुचिरंविनेत्रं इतिध्यात्वावाद्यप्रजयेत्
 वायव्यो ओंफ्रीडेडुर्गायैनमः अस्याध्याने ओंसिंहस्या
 प्राशिप्रोखरामरकतप्रख्याचतःभिभुजैः प्रोखेचक्र
 धनुःशरंश्चदधंतीनेत्रैस्त्रिभिः प्रोभितां आयुक्तांग
 दत्तारकंकणरणात्काञ्चीकरणनूपुरा दुर्गादुर्गति
 हारिणीभवतनोरत्नोलसत्कुण्डला इतिमहिषाम
 दिनीध्यात्वावाद्यप्रजयेत् ततःकरकम्पिकयाप्र
 ष्ठाञ्जलिंरुहीत्वाज्योतिर्मयेश्रीकृष्णसहृदयोभोजे
 ध्यात्वामूलमंत्रमुच्चार्यसुप्रसन्नवर्मनासहृदोबोजा
 दहर्तासापुटहारामातृकावर्णात्मककृष्णमोजलोच
 तन्यात्मकः श्रीकृष्णःसमागत इतिविचिंत्यश्रीकृष्ण
 हागच्छ २ इत्यावाहयेत् ततश्चलिष्टं २ इहसन्निपेदि २
 इहसन्निरुद्धोभव २ आचक्रायस्वाहा हृदयायनमः
 विचक्रायस्वाहा शिरसेस्वाहा सुचक्रायस्वाहा अ
 स्वायफट् इतिऊर्ध्वोर्ध्वतालत्रयंदत्वाकोटिकाभिर्द
 प्रादिह्यन्यनेकुर्यात् ऊंइतितर्जनीभ्यामवगुण्ठनं
 तिथेनुमुद्रयाम्भरीकृत्यपरमीकुर्यात् सर्वत्रसमुद्रोद
 र्गयेत् ततोदेवायवेणुवनमालाश्रीवत्सकोस्तभवि

१३६
 १३६
 ३.
 त्वमुद्राः प्रदर्शयेत् आसनं स्वागतं चार्घ्यं पाद्यमाच
 मरीचकं मधुपर्कचर्मं लानवसनाभरणानि च ग
 त्पुष्पेभ्यः पदीपोनेवेद्यं वदनं तथा क्रमेण कल्पये
 हीमानुपचारं सुषोढं तत्र विशेषमाह गंधपुष्पा
 तत यवकुशाग्रतिलसर्पपैः हवीभिः समेतं जलमा
 दायमूलमुश्चार्य श्रीकृष्णायैवार्घ्यं सुधा इति देवस्य
 मूर्तिदक्षिणे दद्यात् प्रणामाकहर्वापमापराजितायु
 र्जलमादायमूलमुश्चार्य श्रीकृष्णायैव देपाद्यं नमः
 तिपदांबुजे दद्यात् जातीलवंगककोलपुतं जलमा
 दायमूलमुश्चार्य श्रीकृष्णायैव दमाचमनीयं नमः इति मु
 खंबुजे दद्यात् आज्यदपिमधुकां सपात्रे संस्थाप्य
 पात्रोत्तरेणाद्यायमूलमुश्चार्य श्रीकृष्णायैव मधुप
 र्को नमः इति मुखंबुजे दद्यात् केवलजलने दमाचम
 नीयं नमः सुगन्धिजलेन स्नानीयं ततो गात्रमार्जनव
 स्त्रं ततः परिधेयवस्त्रपुष्पं यज्ञोपवीतं हारायाभर
 णानि कस्तूरीकुंडलमकर्णचन्दनगोरोचनावृत्तेषु
 चंदनागुरुक्रीवीरकुण्डकुंडलसेवकाः जलमांसीसुर
 मितिविस्मोगंधासकं विडः क्रीवीरः वाताकुण्डभः से
 व्यकं वीरणमूलं पुरामांसीनानाजातीयपुष्पाणि गुग्गु
 रुतशीरशार्करामधुचन्दनवृत्तनिर्मितं पूषं दद्यात् ॥

कर्पूरगर्भिरायावर्त्याहुतप्रदीपेदद्यात् स्वाहापदेशेति
 मल्लेषायसंसहगर्भवे कदलीफलसंयुक्तमाज्यमंजरीति
 वेदयेत् उपदेशाः चवर्णीयद्रव्यं मूलकेलखण्डात्
 पायसं पयोविकारः दधिनवनीतं चूर्तं शर्करां च स-
 शर्करं दग्धं च दद्यात् तत्र नैवेद्यदानविधिः द्विवर्ण्यं
 जने कोमं तां प्रमृणमयमेव च पालाशं श्रीहरेः पात्रं
 नैवेद्यं कल्पयेद्बुधः नैवेद्यं पुरतः समानीय स्याय फट्
 इति संशोत्पचक्रमुद्रयारत्य यमिति जलेन संशोत्प
 नैवेद्यं दोषां शोषयेत् यमिति वक्रिबीजेन हस्तेन
 स्पृष्ट्वा दोषान् हन्वा महस्तेन पिथाय वमित्यमृतवी-
 जेन जमेनामृतं रसाभिपूर्य विचिन्त्य मूलमंत्रेण मृतं स-
 रूपां चित्ति यिता स्पृष्ट्वा मूलमंत्रं मष्ट्वा जप्त्वा धेनुमुद्रया
 अमृतं पूर्य विभाव्य गंधपुष्पाभ्यां नैवेद्याय नमस्त्यभ्य-
 च्य श्रीकृष्णाय नम इति गन्धपुष्पाभ्यामभ्यच्य श्रीकृ-
 ष्णमुखनिर्गतं तेजं नैवेद्यात् यमिति विभाव्य मूलमु-
 श्चार्य श्रीकृष्णाय इदं नैवेद्यं नम इति नैवेद्यं जलं दद्यात्
 तन्नैवेद्यं हस्ताभ्यां ग्रहीत्वा निवेदयं भवते जुषारो
 देहविहरेः इत्युत्कार्ययेत् वा महस्तेन विकचोत्पल-
 सान्निभाया समुद्रो प्रदर्शयेत् अमृतं पस्तरणाम-
 सिस्वादेति देवमुखेन जलं दत्त्वा दक्षिणाहस्तस्था

३

१३७

१३७

ॐ ऐनतर्जनीमध्यमांचस्त्रशान् अणानायसाहा पवंश
 ऐनमन्यमानामिकांचस्त्रशान् उदनायसाहा पवंसः
 वींगुलीभिः आनायसाहा इतिवदेत् इतिप्राणादीनां
 पंचमुद्राः प्रोक्ताः त्वेनमः परायपरमात्मनेतिरुद्धाय
 नैवेद्यं कल्पयामि इति मंत्रं पठन् अंगुष्ठाभ्यां अनामिका
 द्वयस्पर्शनं नैवेद्यमुद्गं दृष्ट्वा दर्शयेत् अस्त्रापिधान
 मसि साहा इति देवमुखेन लेदत्ता पुनराचमनीयं दत्त्वा
 सकर्षं वेतो ह लेदयात् साध्य सधनयोर्मध्यं देवस्य सर्व
 मिष्यते देवस्य सर्वेदा मायनमः दक्षिणे स्थामायन-
 मः पश्चिमे वसुथामायनमः उत्तरे किंकिरेयेनमः देव
 स्याग्निको लोमाचक्राय साहा कवचाय ऊं पूर्वादि चत
 रित्व असुरांत चक्राय साहा अस्त्राय फट् इति पंचा
 गानि श्रुयेत् देवस्य सर्वदले रुक्मिणेयेनमः अग्निदर
 ले मध्यमायेनमः दक्षिणदले नागिजित्सेनमः नैन्दत्या
 दले सुनन्दायेनमः पश्चिमदले सिद्धविन्दायेनमः वाय
 व्यदले लक्ष्मणायेनमः उत्तरदले जाम्बवत्येनमः ईशा
 नदले सुशीलायेनमः इति प्राणवाचेन पूजयेत् ततः पू
 र्वादिदलाग्रेषु ओं वसुदेवाय नमः ओं देवकी नमः ॥
 ओं नन्दाय नमः ओं यशोदाय नमः ओं बलभ
 दाय नमः ओं सुभद्रायै नमः ।

ॐ गोपेभ्यो नमः ततो दत्तादहः पूर्वादि क्रमेण पूजये
 त ॐ पूर्वे ॐ मेदराय नमः दक्षिणे ॐ पारिजाताय न
 मः ॐ पश्चिमे ॐ मन्यानकाय नमः ॐ उत्तरे ॐ कल्प
 वृत्ताय नमः मध्ये ॐ हरिचन्द्रनाय नमः ततः चतुरश्रे दे
 वस्य पूर्वे ॐ इन्द्राय नमः अग्निकोणे ॐ अग्नये नमः
 दक्षिणे ॐ यमाय नमः नैऋते ॐ नैऋताय नमः पश्चि
 मे ॐ वरुणाय नमः वायुकोणे ॐ वायवे नमः उत्तरे
 ॐ कुबेराय नमः ईशानाय नमः ईशाने ॐ ईशानयोर्म
 म्थे ॐ ब्रह्मणे नमः नैऋतवर्णयोर्मथे अनन्ताय न
 मः पूर्वादि क्रमेण तत्समीपे पूजयेत् ॐ वज्राय नमः
 ॐ शक्त्यै नमः ॐ दण्डाय नमः ॐ खड्गाय नमः ॐ पा
 षाणाय नमः ॐ भृङ्गाय नमः ॐ गदाय नमः ॐ त्रिशू
 लाय नमः ॐ पद्माय नमः ॐ चक्राय नमः मध्ये
 ॐ श्रीकृष्णाय नमः ॐ वासुदेवाय नमः ॐ नारायणाय
 नमः ॐ देवकीनन्दनाय नमः ॐ यदुश्रेष्ठाय नमः ॐ
 बार्हस्पत्याय नमः ॐ असुरभारगहारिणे नमः ॐ धर्म
 संस्थापकाय नमः इति संपूज्य पुनरपि श्रीकृष्णमर्वा
 रिभिः पूजयेत् ततः पूषे विशेषः चंदायै नम इति पु
 ष्येण चंदां संपूज्य वामहस्तेन चंदां वा दयन्दक्षिणह
 स्तेन भूपं गृहीत्वा देवस्य चतुरादिपादपर्यन्तं दर्शयेत्

प्र

१३८

१३८

ततो मूलमुच्चार्य श्रीकृष्णं तर्पयामीति श्रीकृष्णस्य मु
खे जल गरुषं दत्त्वा दन्तशोधनार्थं काष्ठं हस्तशोधनार्थं
कर्पूरचूर्णं प्राचमनार्थं जलं च निवेदयेत् ततो नुलेपनं स
कर्पूरतामूलं पुष्पाणि च दद्यात् ततः श्रीकृष्णमुखा
निर्गतं तेजः पुनरपि मुखे प्रविष्टमिति विभावयेत् ततः
चामरेण संवीज्य दर्पणं दर्शयित्वा नृत्तगीतवाद्यैर्भवे
संतोष्य प्राणायामत्रये कृत्वा मूलमष्टोत्तरसहस्रं शान्ते
वाजस्वा पुनः प्राणायामत्रये कृत्वा गुह्यातिगुह्यगो
प्रातंगृह्णन् प्राणसंस्कृतं जपे सिद्धिः भवतु मे देव त्वत्स
साज्जनार्देन इत्यहोदकेन देवस्य दक्षिणाहस्ते जपे स
मर्पयेत् ततो नवीननीदरश्याममित्यादिना स्तुत्वा प्र
दक्षिणीकृत्य दण्डवदष्टांशं प्राणायामं कुर्यात् तत्र
साशिरसादृष्ट्या मनसा वचसा तथा पञ्चोकराभ्यां ना
नुभ्यां प्रणामोष्टांगदेवितः अथ पञ्चोकराभ्यां शिर
सापंचांगतनयः स्मृताः अष्टांगतनमाः प्रोक्ताः पंचांगा
मध्यमा स्मृताः नंदेवंष्टेष्टे कृत्वा प्राणामं कृत्वा चरे
त् ततः उपविश्य पञ्चनगरुषं गृहीत्वा इतः पंचप्राणा
बुद्धिदेहयर्माधिकारतः जायते त्वमस्युष्यवस्थासु मनसा
वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिखा यडदृते यडके
तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु साहा मां मदीयं च सकलं हरये समर्पये

ॐ तत्सदिति ब्रह्मार्पणमंत्रेण एणत्मानं देवस्य चरणं
 बुजे समर्पयेत् ततः संहारमुद्रया निर्माल्यं गृहीत्वा भ
 गवन्मूर्तिं तोसितमेखेत्सुक्ताच्चायज्योतिर्मयं श्रीं कृत्वा
 वरुणासायुतेन सहृदये समानीय निर्माल्यं भूमौ ल
 जेत् ततो निर्माल्यं तदंग्गृहीत्वा विषक्सेनाय नम इति
 पेशान्यासिषेत् नैवेद्यं शेषं गृहीत्वा विषक्सेनाय मु
 छिष्टं नैवेद्यं नम इति पेशान्यासिषेत् निर्माल्यं शिर
 सि ध्यात्वा चरणोदकं नैवेद्यं च भुक्तापीत्वा श्रीं कृत्वा सप्त
 पंचसं विभाव्य यथा सुखं तिष्ठेत् पुरश्चरणवियौ प्रह
 जयेत् दधुतचतुर्दशालंकरणं वरं दृष्ट्वा क्लृप्तशः प्र
 ह्लादशालं च वेदधुतद्वयमीरितं संख्या इति श्री गोपा
 लप्रजापदतिः ॥ अथ अनुक्रमणिका ततः प्रथमत
 प्राणायामे मूर्तिपंजरन्यासः करन्यासः अंगन्यासः
 ऋषादिन्यासः पीठन्यासः ध्यानं ॐ मुद्राद्वादर्शने
 अथ पारस्थापने मूर्तिपंजरक्रमेण द्वादशास्थानेषु
 द्वादशान्तिकं ततः सदेहेषडंजलिदानं ततः प्राणा
 यामः ततः कामगायत्रीजपः मूलमंत्राष्टोत्तरशतज
 पः प्रणवप्रदितकामवीजस्याष्टोत्तरशतजपः ततः
 प्राणायामः देवस्य दक्षिणहस्ते जपसंस्पर्शं मूर्ध्नि
 गुरुं मूलाधारे गणेशं नमस्कुर्यात् ततो योगः ॥

३

१३६

१३७

इत्यतर्थागः समाप्तः ततोवद्भिः पूजा यथादेवस्यो
 परि एकपुष्पाजलिदानं पेशात्माशिवं आग्नेय्याग
 रोशं नैऋत्यासूर्यं वायव्याङ्गोपूजयेत् ततः पुनः
 ध्यात्वापतिसायं देवमावाहयेत् घोडशोपचारपूजा
 कृष्णाष्टकेन कृष्णपूजयेत् देवेषु पुष्पाजलित्रयदानं
 प्राणायामत्रयं मूलमंत्रजपः पुनः प्राणायामत्र
 यंकृत्वा देवस्य दत्तहस्ते समर्पणं ततः प्रदक्षिणं दण्ड
 प्रणामः स्तवपाठः ५ पसमर्पणं दीपनिर्मल्यं त्रि
 त्तसमर्पणं संहारमुद्राहृदयै देवानयने विष्वक्सेनपू
 जा निर्मल्यधारणं नैवेद्यभक्षणं इत्यन्तक्रमिका
 ततस्तवः ओं नवीननीरदशपामेनीर्लेदीवरलोचने
 बहूभीनन्दने वन्दे कृष्णोपालनूपिणं १ स्फुरद्दहद
 लोददनीलकुंचिर्मूर्धनं कदम्बकसमोददवनमाला
 विभूषितं २ गण्डमंडलसंसर्गिचलत्कांचनकुण्डले
 स्तलमुक्तालुलोहारहारघोलितवत्सं ३ हेमोगद
 तुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलमूर्धनं मेरमारुतसंतोभव
 स्त्रितांवरसंचयं ४ रुचिरोष्ठपुटस्य स्तवशीमधुरनिः
 स्वनैः ललद्गोपालिकाचेतीमोहयंतं मुहुमुहुः ५ व
 लवीवदनां भोजसपुपानमधुव्रतं तोभयंतं मनस्ता
 मांसस्मेरापांगलोचनैः ६ योवनोद्भिर्नदेहाभिः ।

संसृक्ताभिः परस्परं विचित्रं वरभूषाभिर्गोपनारीभि
 राहते ७ प्रभिन्नो जनकालिन्दीजलकेलिरसोत्सुकम्
 योययंतं क्वचि गोपाव्याहरंतगवोगणं ८ कालिन्दी
 जलसंसर्गिणी तलानिलकंपिते कंदवपादपृष्ठाये
 स्थितं हृन्दावने क्वचित् ९ रत्नभूषारसेलग्रत्नास
 नपरिग्रहं कल्पपादपमथस्यंदेमसरादपिकागतं १०
 वसेत कृत्स्नमामोदसुरभीकृतदिङ्मुखे गोवर्धनगि
 रौ रस्यस्थिते रामरसोत्सुकं ११ सद्यस्सतलम्पस्त
 गिरिवर्धनपात्रकं खण्डिताखंडलोत्सुकमुक्तासा
 रचनाच्चवं १२ वेणुवाद्यमहोत्सासकृतकं कारनिः
 स्रवैः सवत्सेरुमुखैः शस्यगोपालैरभिधीतैः १३
 कृष्णमेवाङ्गायद्भिस्तत्रेष्टावशावर्तिभिः दण्डपाशो
 घतकंदैर्गोपालैरुपशोभितं १४ नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठै
 र्वेदवेदाङ्गपारयैः श्रीतिसास्त्रिगुणवाचास्तूयमानं
 परात्परं १५ यश्मंचिंतयेद्देवं भक्तसंस्तौति मानवः त्रि
 संध्यंतस्य तृष्टे सो ददानि वरमीप्सितं १६ राजवल्लभ
 तामेति भवेत्सर्वजनप्रियः अचलाप्रियमाप्नोति स वा
 रमीजायते भ्रवं १७ इति गोतमीतंत्रे गोपालस्तवः
 समाप्तः अथ कवचं श्रीपुलस्त्यः भगवत्सर्वधर्म
 शकवचं यत्प्रकाशितं त्रेलोक्यमंगलं नाम कृपया क
 थय प्रभो श्रीसनत्कुमारः शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्रकव

१०

१४०
 १५०
 ३० चंपरमाद्भुते नारायणेन कथितं कृपया ब्रह्मणे पुरा
 ब्रह्मण कथितं मह्यं परं स्तेरात्पदमिते श्रुतिं सुसतरेत
 त्वं ब्रह्म मेवैव विशते यद्गुता पठनाद्ब्रह्मा रष्ट्रि वितनुते
 भवे यद्गुता पठनाद्यान्ति मही लली जगत्त्रयम् पठ
 नाद्धारणाच्छुभुः संहर्ता सर्वतत्त्ववित् त्रैलोक्यजन
 नीर्गर्गमहिषादिमहासुरान् वरहमेजयानैव पठना
 द्धारणात्ततः पंचमिन्द्रादयः सर्वे सर्वैश्चर्यमवाप्नुयुः
 शिष्याय विष्णुभक्ताय सायकाय प्रकाशयेत् प्राणाय
 राशिष्याय दत्तात्मसुमवाप्नुयात् त्रैलोक्यमंगलस्य
 पिकवचस्य प्रजापतिः ऋषिच्छन्दश्च गायत्री देवो ना
 रायणः स्वयं धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्त्ति
 ताः ओं प्राणवो मे शिरः पातः नमो नारायणाय च बाले
 पयानेत्र पुग्ममष्टारो भुक्तिमुक्तिदः क्लीपायात्रे पुग्म
 ले चैकार्णः सर्वमोहनः क्लीकस्माय सदा त्राणं गोवि
 राय च निष्किं गोपीजनवल्लभाय पदं साहावनं मम
 अष्टादशाक्षरो मे त्रः करं पातदशाक्षरः गोपीजन
 वल्लभाय पदं साहाय पददयं क्लीं क्लीं क्लीं श्याममंगला
 य नमः सन्तोदशाक्षरः क्लीं कृष्णः क्लीं करौ पायात्
 क्लीं कृष्णाय गजो वत् हृदये श्री भुवने श्री क्लीं कृष्णाय
 क्लीं स नो मम ॥

गोपालायात्रिजायायोक्तियुग्मेसदावर्तं स्त्रीं कृ
 श्णायसदापातुपार्श्वयुग्मेमनूतमः कृष्णगोविन्दको
 पातस्माराद्यौडे. पुनोमनुः अष्टातरः पातनाभिंकृष्णे
 तिद्यत्तरोवतं पृष्ठेस्त्रीकृष्णकंकालेस्त्रीकृष्णयद्विवा
 न्नकः सक्तिनीसततं पातु श्रीं श्रीं श्रीं कृष्णवहये ऊनू
 सप्तातरः पायात्रयं देशात्तरोवर्तं श्रीं श्रीं श्रीं पदतो गो
 पीजनवहपदंततः भावस्वाहेति पायुं वैस्त्रीं श्रीं श्रीं स
 दशातरः जावनीदशपातु श्रीं श्रीं श्रीं च दशातरः
 त्रयोदशातरः पातजं चैव कां वचायुधः अष्टादशातरो
 स्त्रीं श्रीं पूर्वकोविंशवर्णकः सर्वांगेमेमहापातुद्वार
 कानायकोवली नमोभगवते पश्चाद्वा सदेवायततः
 परं ताराभ्योद्वादशारण्ये प्राच्यां मोसर्वदावर्तं श्रीं श्रीं
 दशवर्णस्तस्त्रीं श्रीं श्रीं षोडशातरः गदापुरापुरतो
 विष्णुः सामग्रेदिशिरत्ततं श्रीं श्रीं दशातरोमंत्रोदतिरो
 मांसदावर्तं ततो नमोभगवते रुक्मिणीवहभाय
 च स्वाहेति षोडशारण्ये नैऋत्यादिशिरत्ततं स्त्रीं
 हृषीकेशपदं शायनमोमां वारुणेवतु अष्टादशा
 र्णकामोतो वायव्यामांसदावर्तु श्रीमायाकामकृ
 श्णाय गोविन्दाय हिरोमनुः द्वादशारण्यमिको विस्र
 भर्तरे मांसदावर्तु वाग्भवं कामकृष्णाय स्त्रीं गोविदा
 यततः परं श्रीं गोपीजनवहभाय च स्वाहा चैव सौव

स्त्री

अ

१७

१५१

तद्वाविंशतिस्तरोमंत्रोममैशान्यासदावन्न कालिव
 स्पर्शफणामध्येदिवात्तत्करोतितं नमामिदेवकीपु
 मंत्रत्पराज्ञानमच्युते द्वाविंशत्यस्तरोमंत्रोप्यथोसर्व
 दोवन्न कामदेवायविष्महे पुष्पवाणाधीमहि तनो
 नेगःप्रचोदयात् पषामोपातचोर्ध्वतः इतितेकथी
 तंविप्रव्रह्ममंत्रोचविग्रहं त्रैलोक्यमंगलेनामकवचं
 ब्रह्मरूपिमां ब्रह्मेशप्रमुखाधीशानारायणमुद्भूतं
 तवस्त्रेहार्मयाख्यातं प्रवक्तव्यं न कस्यचित् गुरुं प्रण
 म्यविधिवत्कवचं प्रपठेत्ततः सकृत्वातिर्ययज्ञानं सो
 पिसर्वतमोमवः मंत्रेष्वसकलेष्टेवेदोशिकोनात्रसे
 शायः शान्तमष्टोतरेवापि पुरश्चर्याविधिस्ततः हव
 नादीन्द्रशंशेन कृत्वा तत्साधयेद्भुवं यदिचेत्सिद्धिं
 वचोविभरेवर्भवेत्सुयं मंत्रसिद्धिर्भवेत्तस्य पुरश्चर्यावि
 नाततः सृज्यासृज्यसततेलसीवाणीवसेत्ततः पुष्प
 जलिष्टकं देवमूलैर्नैवपठेत्सकृत् दशवर्षसहस्रा
 णि पूजाया फलमाप्नुयात् ऊर्जेविलिख्यगुटिकां
 सणस्याहारयेद्भुदि कंदेवादतिरोवाकौ सोपिविस्म
 र्नेसंशयः प्रश्नमथ सहस्राणि वाजपेयशतानि च स
 दानानि यान्येव प्रदत्तिण्यां भुवस्तथा कलानां चैते
 तान्येव सकृदश्चारणान्ततः कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो
 भवेन्नरः त्रैलोक्यतोभयत्येव त्रैलोक्यविजये भवेत् ॥

इदं कवचमाज्ञात्वा भजेयः पुरुषोत्तमं शतलक्षप्रज
 मोपिनमेवः सिद्धिचयकः इति श्रीसनत्कुमारसेदि
 तायां त्रैलोक्यविजयेनाम कवचं समाप्तः अथ वैष्ण
 वानां द्वादशशुद्धिर्विहोच्यते गृहोपसर्पणं चैव तथा
 जुगमनं हरेः भक्त्या प्रदत्तिर्यं चैव पादयोः शोधनं पुनः
 पूजार्थं मंत्रपुष्पाणां भक्त्यैव तोलनं हरेः करयोः सर्व
 शुद्धीनां मयि शुद्धिर्विधिष्यते तन्नाम कीर्तनं चैव गु
 र्णानामपि कीर्तनं भक्त्या श्रीकृष्णदेवस्य वचसः शुद्धि
 रिष्यते तत्कथाश्रवणं चैव तस्योत्सवनिरीक्षणं श्री
 त्रयोनेत्रयोश्चैव शुद्धिः सम्पादिहोच्यते पादोदकं च निर्मा
 ल्यपुष्पाणामपिधारणं तच्छीतेशिरसा शुद्धिः प्रणत
 स्पन्देषु नः आञ्जाराणां च पुष्पादेर्निर्मल्यस्य तमो यत्रः
 विशुद्धिः स्यादन्तरसञ्चाराणामपि विधीयते तत्र पुष्पा
 दिकं यश्च कृष्णपादयुगार्चितं तदेकं पावनं लोके त
 द्दिसर्वविशोधयेत् तत्तादेव गदाकार्यामूर्तिं चापेशि
 रंस्तथा बंधकं चैव हृदये प्राकं भुजहये प्रांतं च कंकि
 तो विप्रः प्रमशानो ध्रियते यदि प्रयागे यागतिः प्रोक्ता
 सा गतिस्तस्य गौतमं चन्दनेनेति शेषः तमनिन्दोदो
 निन्याश्रवणात् तथा चोक्तं हस्तारदीये ब्रह्माण्ड
 पिकृत्य यस्तु सेतमश्रावदिलिंगचिह्नतनुवरः स

श्रु.

102

152

चयातनाभोगीचन्द्रालोचनकोटिषु तंदिजेतमशं
खादिलिंगांकिततनुं पुनः संभाष्यसौख्यंयाति यावदे
न्दाचतुर्दश चक्रांकिततनुयुक्तत्रकोपिनसंवसेत्
यदितिष्टीर्महापापीसदसब्रह्महाभवेत् चक्रांकित
तनुं दृष्ट्वा पश्येत्सूर्यजपेष्टचः जपेष्ट्यैरुषेस्संस्तुमन्य
यारौव व्रजेत् ब्राह्मणस्यतनुः ज्ञेया सर्वदेवसमा
श्रिता साचेत्संतापिता राजर्त्तिकं ब्रह्मामि महेनसः चक्रो
किततनुचापिराजं लिंगांकितोपिवा नाधिकारी परि
ज्ञेयाः श्रोतस्मांतेषु कर्मसु पंचोपचारागन्याघादघाते
र्चादिपंचभिः यथोक्तवस्तुसंपत्तौ धिया संकल्प्य पूज
येत् विभर्ति भूमिनिर्मालं केशोवार्चाभूते तयः अनि
वेद्यचनाश्रातितस्य तृणतिकेशवः विस्मयर्मातरे स
र्वान्समर्चयेद्देवानेकं वा देवमर्चयेत् देवार्चां श्रद्धया
कृत्वा भवेत् लोकमाप्नुयात् आलाभेन तपुष्पाणां प
त्राण्यपि निवेदयेत् पत्राणामप्यलाभेन फलाण्य
पि निवेदयेत् फलानामप्यलाभेन तृणशुल्भोषधीर
पि पशूणां मलांते पि जलमात्रं निवेदयेत् जलाभा
वेन भक्त्या संपूजितो भवेत् केशवाग्नेः तृणीं
न करोति हरेदिने वक्त्रिना किं न दग्धो सो गन्ता किं न
रसा तलम् ॥

इति अथ श्रीविष्णो ह्यविंशदशमः यानैवापादुका
 भिर्वायानं भगवतो गृहे देवोत्सवेषु सेवासाधनप्रणामस्त
 दायतः तस्मिन्नेव चाशेषे भगवद्दन्तादिकं एकहस्त
 प्रणामश्च यत्प्रस्ताः प्रदादिरां पादप्रसारणे चात्र
 तथा पर्यंकवन्धने प्रायने भक्षणं चापि मिथ्याभाषण
 मेव च उम्मेभाषे मिथो जलो रोधनानि च विशदः नि
 ग्रहान्न प्रहोषे वस्त्रीषु चक्रभाषणं केवलावरणंचेव
 चरनित्यापरस्तुति प्रक्षेपभाषणंचेव प्रयोवाधुवि
 मोक्षरां प्राक्तो गोरणोपचारस्तप्रनिवेदितभक्षणं तत्र
 कालो भवानो च फलादीनामसर्परां विनियुक्तावशि
 ष्टस्य प्रधानं व्यजनं च यत् सष्टीकृत्यासनंचेव सतो नि
 लासतोस्तुतिः गुरोमानं निजस्तोत्रं देवतानिन्दनं तथा
 अपरास्तथा विष्णो ह्यविंशत्परिकीर्तिताः इति श्रीश्री
 गमकस्तुतनां दशमः पटलः १० अथ विष्णुमन्त्राः
 तारे नमः पदे ब्रूयान्वरौ दीर्घसमन्वितौ पवनो राणयमे
 त्रौ ये प्रोक्तौ वसुधैव कुटुम्बकः तारे ओंकारः नामः स्वरूपं
 नरौ नकारे वेदैः दीर्घसमन्वितौ आकारयुक्तौ तेन
 नरा भवति पवनो यकारः राणय इति स्वरूपं तथा ओं
 ओं नमो नारायणाय अक्षतवर्मो भवति अस्पृशं
 स साधो नारायणो मुनिः गायत्रीसुन्दः विष्णोर्देव

अ

१०३

१५३

धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः अथ षड्विंशैः षडेणा
नि शिक्कवर्णयोः कृतदृष्टयोः न्यासमात्रमिति शारदा
तिलके ओम् हृदयाय नमः ने शिरसे स्वाहा ओं शिखायैव
षट् लोकवचाय जं रं नेत्राभ्यां वौषट् यत्र स्नाय फट्
इति हृदयादिषु विन्यस्य ऋतौ येष्टुष्टेन्यसेत् ततः
किरीटमंत्रेण व्यापकं न्यस्त्याध्यायेत् किरीटमंत्रेण
ओं किरीटकेष्टु रहारमकरकण्ठ एतलचक्रं शंखगदा
भोजहस्तपीताम्बरश्रीवत्सं कितवत्स्थलं श्रीभूमि
सहितसामिसात्मज्योतिहृदयदीप्तकराय सहस्रादि
त्यवर्चसे नमः इति किरीटमंत्रेण व्यापकं कुर्यात्
ध्याने यथा उद्यत्कोटिरिवाकराभमनिशंशं खेगदो
पंकजं चक्रं विभ्रतमिन्दिरावसुमती संशोभिपार्श्वद्वयं
केशरंगदहारकण्ठ एतलपरं पीताम्बरं कौस्तुभोदीप्तं वि
म्वधरं सवत्सिलसङ्घीवत्सचिह्नं भजे इति ध्यात्वा
जयेत् शंखचक्रं दक्षिण वामहस्तयोरथः ॥
पद्मगदे रुध्रयोर्दक्षिण वामहस्तयोः दक्षिणे धर
स्तमारभ्य शंखचक्रगदापद्मानां चतुरंगं विन्यासः
षट्कोणे शुक्रेशवमधुसूदनसंकर्षणदामोदरवामन
प्रद्युम्नाः षट् मूर्तयः शृङ्गाः पर्ववामोर्ध्व
स्तमारभ्य यथाक्रमे

विष्णुमाधवानिरुद्धपुरुषोत्तमापोत्तजनानार्दनाः अ
 थोवा महस्नभारभ्यगोविंदत्रिविक्रमशीथरहृषीकेश
 नृसिंहाच्युताः अधोदक्षिराहस्नभारभ्यवासुदेवना
 रायणपद्मनाभोपेन्द्रहरिकृष्णमूर्तयो भवेति आवर
 णपूजायां कर्णिकायाश्चान्यादिकोणेषु हृदयाशिरः
 शिखाकवचानि अग्नेनेत्रं दित्तु अस्त्रं विमलौकर्षि
 रणीत्तानाक्रियायोगात्ततः परं प्रकीर्तयान्ते शाना
 नुग्रहानवमीमता इति पीठशक्तयः ओं नमो भगवते
 विष्णवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वात्मसे योगयोग
 पद्मपीठात्मने नम इति पीठमंत्रः विकारलक्षणे प्रजपे
 त्मनुमेनं समाहितः विकारलक्षणे षोडशालक्षे प्रण
 वोद्गद्गवते वासुदेवाय कीर्तितः प्रधानं वैष्णवे मंत्रे
 मंत्रोपेन्द्रादशाक्षरः तथाच ओं नमो भगवते वासुदेवा
 य इति द्वादशाक्षरो मंत्रः ऋषिः प्रजापतिः छन्दोगाय
 त्रीपरीकीर्तितं देवतास्य मनोप्रोक्तो वासुदेवो मनीषि
 भिः ओं हृदयाय नमः ओं नमः शिरसे स्वाहा भगवते शि
 खायै वषट् वासुदेवाय कवचाय हुं ओं नमो भगवते
 वासुदेवाय प्रसाय फट् इत्यङ्गमात्रः पीठशक्तयः पृ
 र्ववत् पीठमंत्रश्चापि पूर्ववत् विसृष्टा रदं क्रको
 रिसदृशं प्रांतं रणोगं गदामं भोजं दधनं सिताभिनि

श्र.

१४४

१४५

लयेकोत्पाजगन्मोहने आवहोगदहारकृण्डलम
हामौलिस्फुरत्कुण्डले श्रीवत्साकमुदारकौस्तभय
रेवनेमुनीन्दैःस्तुते इति ध्यानं अत्रादौ दक्षिणहस्त
मारभ्य प्रदक्षिणक्रमेण शोखादिचतुष्टयं देयं पूजा
यंत्रं प्रथममष्टदलं ततोद्वादशादलं पञ्च वर्णललेत्र
पेन्नेरेदीक्षितो विजितेन्द्रियः तत्सहस्रं प्रकृत्यार्तिलै
राज्यपरिस्तुतैः अथ लक्ष्मीनारायणमंत्रः हस्तज्ञा
वीरणपुगलं रमावीजपुगं पुनः लक्ष्मणेवासुदेवा
यहृदंतः प्रणवादिकः चतुर्दशाक्षरैः प्रोक्तो मंत्रो
यं सारपादयः पतेन ओं क्रीं क्रीं श्रीं श्रीं लक्ष्मीवासु
देवाय नमः अथ लक्ष्मीवासुदेवमंत्रस्य ग्रंथं ग्रंथं ध्या
ने च विना सवेद्वादशाक्षरमंत्रवत् अंगमंत्रास्तु ओं क्रीं
क्रीं हृदयाय नमः ओं श्रीं श्रीं शिरसे स्वाहा ओं लक्ष्मीं शि
खायै वषट् ओं वासुदेवाय कवचाय कूं ओं नमः अ
स्त्राय फट् ध्यानं विष्णुश्चन्द्रनिभे वपुः कमलजा वै
कृण्ठयो रे कतां प्राप्ते स्नेहवशेन रत्नविलसद्भूषाभ
रालं कृतम् विद्यापंकजदर्पणं मणिमयं कृष्णं स
रोजं गदां शंखं चक्रं ममूनि विभूदमितो दिग्गपात श्रि
यंवः सदा वर्णललेत्रे पेन्नेरीनत्तरसंसेरारुहैः
होमं कुर्यादिकसितैः मधुरत्रयसंयुतैः ॥

पायसेनकृतो होमोलसीवषपप्रदायकः मधुरकै
 स्तिलैरुतासर्वकार्याणि साधयेत् अथ दधिवासन
 मंत्रः तापो हृदि स्मवेपश्चात् रेन्तः सुरपते भवेत् महा
 वलाय वहेहं मनु रक्षादशाक्षरः मंत्रो यथा ओं नमो वि
 स्मवे सुरपतये महावलाय स्वाहा अस्ममेव स्मरु विरिड
 विराट् छन्दो देवता दधिवासनः विभूत्या भीष्टसिद्धौ
 विनियोगः प्रकीर्तितः ओं हृदयाय नमः नमः शिरसे
 स्वाहा विस्मवेशि त्वायेव षट् सुरपतये कवचाय हुं
 महावलाय नेत्राभ्यां वौषट् स्वाहाय अस्त्राय फट् रत्नं
 गमेवः पीठशक्तयः पूर्ववत् ध्यानं मुक्तागौरं नव
 माणिलसद्गुणं चन्दसे स्य भेगा कोरे रत्नकनिकैरेः
 प्रोभिवक्त्रारविन्दं हस्ताभ्यां कनककलशं मुहूर्तो
 याभिर्गुणैर्दध्यन्नाम्न कनकचषकं धारयेत् भजामः
 कनकचषकं दक्षिणहस्ते चिंतयेत् आवरणं पूजा
 अग्रादिकोणके सरेषु हृदया शिरः शिखा कवचानि
 अग्रनेत्रे दित्व स्रं गुणलक्षणेन मंत्रं तद्दशोऽष्टौ तस्र
 तैः पायसाग्नेः प्रज्जुगुप्ता दधन्नेर्वा यथाविधि गुणा
 लक्षं लक्षयं अथ हयग्रीवमंत्रः उद्गिरतु दमाभा
 ष्य प्रणवोद्गीय शतः सर्ववागीश्वरेत्यंते प्रवरेदी
 श्वरेत्यथ सर्ववेदमया चित्तपदांते सर्वशुश्रूषेत् ॥

अ.

१४५

वोपयादितयोतोयंमंत्रस्त्वादिरीरितः मंत्रोयथा
उद्गिरन्त्यावाङ्गीयसर्ववागीश्वरेस्वर सर्ववेदमया
चिंत्यसर्ववोपयवोपय अस्ममंत्रस्त्वस्त्राऋषिः
नुष्टुप्लुतः हयग्रीवोदेवतावागीश्वर्यायभीष्टसि
होविनियोगः ॐ हृदयाय नमः ॐ तद्गिरन्त्यावा
ङ्गीयशिरसेस्वाहा सर्ववागीश्वरेस्वरशिखीयेवष
ह सर्ववेदमयाचिंत्यकवचाय ॐ सर्ववोपयवोपया
स्वाय फट् इति पंचांगमंत्रः पीठशक्तयः पीठवत
पीठमंत्रश्चापि पूर्ववत् अथ ध्यानं शारङ्गशोकप्रभ
मस्रवक्रमुक्तामयेराभरौरुपेतं रथोगशंखेचि
तवाङ्गप्रमंजानुहयन्यस्तकरंभजामः आग्नेयादि
कोणकेसरेषु हृदयशिरःशिखाकवचानि अग्नेने
वं दितुं अस्मि वरालंसेजपेनमंत्रं कुंदपुष्पैर्मधुसूते
देशांशवैष्णवो वक्रोक्तुं कृत्यान्मंत्रसिद्धये अष्टाक्ष-
सरोदिते पीठे हयग्रीवे प्रपूजयेत् वीजेन मूर्तिसं-
कल्प्य वीजेन मूर्ध्नि यजेद्यथा वियद्गुणस्य मूर्ध्नि प्राविं-
सदीजमीरितं हस्तमिति मूर्ति कल्पनमंत्रः अथ व-
राहमंत्रः तारं नमो भगवते वराहपदमीरयेत् ॥
रूपाय भूभुवः स्वः पतये स्वातदनेतरम् भू
पतितं मे पदांते देहांते च प्ररापय ॥

वक्रिजायावधिर्मंत्रः स्यात्त्रयसिंशादक्षरः मंत्रो यथा
 ओं नमो भगवते वासुदेवाय भूर्भुवः स्वः पतये भूयतित्वे मे
 देहि ददाय स्वाहा इति मंत्रः अस्य मंत्रस्य भार्गवऋषिः
 अनुष्टुप् छन्दः आदिवराहो देवता भूयतित्वा... पृथुसि
 हो विनियोगः एकदंष्ट्राय हृदयाय नमः व्योमात्काय
 शिरसे स्वाहा तेजोधिपतये शिखायै वषट् विश्वरूपा
 यकवचाय हुं महादंष्ट्राय अस्त्राय फट् इति पंचांगमं
 त्रः पीठशक्तयः पूर्ववत् पीठमंत्रश्च पूर्ववत् अथ यथा
 नमू आपादं जातु देशात्तव कनकं भं नाभिदेशादथ
 स्तान्मुक्ताभं कंठदेशात्तरुणारविनिभं मस्तकं नील
 भासं चक्रे हस्ते र्दधानं रथचरणादरो रत्नं
 गदाख्यां शक्तिदानाभये च सितिथिरणालसदंष्ट्रमा
 धेवराहम् रथच... चक्रे दक्षः शोखः लक्ष्मणेन
 जपेन्मंत्रं मधुरां क्लैः सरोरुहैः जुहुयात्तदृशांशेन पी
 ठे विष्णोः प्रहृजयेत् तत्परिहस्तयो शोखचक्रौ ध्यात्
 व्यो आवरणाहजाया आभ्यादिकोणके सरे प्रहृद
 यशिरः शिखाकवचानि अग्नेनेत्रं दित्वा अस्त्रं
 येत् अथ धरणि मंत्रः हृदयं भव... दुरोपेतद
 नेतरं धराण्येते धरे हं हं हिक्कांतो यं क्रवादिकः मंत्रो
 ओं नमो भगवत्यै धराण्ये धरणि धरे धरे स्वाहा इति मंत्रः

अ

१४६

१५६

द्विधः साक्षा भवः प्रगावः पको न विंशत्यर्णां ध्वंथरा
हृदयमीरितं वराहोस्पृशुनिः प्रोक्तः छन्दो विष्ट ॥ दा
हते देवता सर्वभूतानां प्रकृतिवसुधामता हृदयं वि
भिराख्यातं चतुर्भिः शिरश्चरितं त्रिभिः शिरसासमुद्दि
ष्टापंचभिः कवचं मतः द्वाभ्यां नेत्रं समाख्यातं द्वाभ्या
मसं ॥ भवेत् मेत्रवर्णैः षडंगानि देवे कुर्या वि
धा ॥ वित् ध्याने ओं श्यामा विवित्रो मुकरत्नभूष
णां यस्य नोत्तमं यो ध्यानतो इन्दीवरे हेन विप्रलि
संजरी मुकंदया ॥ वसुधां भजामहे लक्ष्मणं ज
पे नमः श्रीधरा हृदयमादरात् ससर्पिषा य ॥ सनज्ज
यात्तदशांशतः तां विष्णोः पूजयेत्पीठे वत्समाणा वि
धानतः अथ नरसिंहमंत्रः अथाभिधास्ये विधि वच्चा
रसिंहमहामन्त्रं उग्रवीरे वदेत् सर्वमहाविष्णुमनेतरं
जलन्ते पदमाभाष्य सर्वतो मुखमीरयेत् नरसिंहपद
माभाष्य मत्सु मत्सु वदेत्ततः नमाम्यहमयं प्रोक्तो मंत्रे
राजसुरदुमः मंत्रो यथा उग्रवीरे महाविष्णुं जलन्ते सर्व
तो मुखं नरसिंहं भीषणं भद्रं मत्सु मत्सु नमाम्यहं अथ
मंत्रस्य ब्रह्माक्षयिः अनुष्टुप् छन्दः नरसिंहो देवता धना
यभीष्टसिंहो विनियोगः चतुर्भिः हृदयं प्रोक्तं शिरस्तावद्दे
वतरेः शिरसाष्टभिः समाख्याता षड्भिः कवचमीरितम् ॥

नावद्विर्नयने प्रोक्तमसंस्पात्करणतैः करणातैः
 चतुरतैः उग्रवीरहृदयायनमः महाविस्मंशिरसेसा
 हा ज्वलन्ते सर्वतोमुखं शिखायैव षट् नृसिंहं भीष
 णं कवचायुक् भद्रं मृत्युमृत्युनेत्रं पायवोषट् नमा
 स्महमस्त्रायफट् इत्यंगमंत्रः अत्रापि विमलौकिकं रणी
 तानाक्रियायोगाप्रदीप्तस्य ईशानाग्रं नृपरापीठशक्त
 यः ओं नमो भगवते विष्णवे सर्वभूतात्मसंयोगयोगपद्म
 पीठात्मने नमः इति पीठमंत्रः ध्यानं यथा माणिका
 दिसमप्रभं निजरुचासंज्ञस्वरतोगणं जानुन्यस्तकरो वु
 जेत्रिनयने रत्नोलसद्भूषणं बाहुभ्यां धृतं शंखचक्रं
 निशं देहो ग्रवक्रो हस्तज्ज्वलाजिह्वमुद्रप्रकेशानि च ये
 वन्दे नृसिंहं विभुं इति ध्यात्वा पूजयेत् अत्रोपरि हस्तयोः
 शंखचक्रे अथो हस्तौ तु जानुन्यस्तौ आवरणपूजाया
 मण्यादिकोणकेसरेषु हृदयाशिरःशिखाकवचानि प्र
 नेत्रेणाणि दित्तु अस्त्रं वर्णतले जपेत् वर्णतलकं द्वात्रिं
 शाल्लते प्रयोगे तत्र स्थितानां नमो उद्यत्कोटिरत्र
 प्रभं नरहरिं कोटीरहारोज्ज्वलं देहं भीममुखं लसन्नख
 मुखैर्दीर्घै रनीकैर्भुजैः निर्भिन्ना सुरनाथमग्निशशभक्त
 र्यात्मनेत्रये विष्णुं जसदाकलापमनिशं वक्रिं वसेतं भ
 जे सौम्ये सौम्यस्मरेत् कार्यं कुरेत् कुरभिसे भजेत् लकारो

१४७
 १५७
 ३. वक्रिमात्रफोसनुः सरसमन्वितः विन्दुनादलसन्मूर्भा
 बीजं नरहरेर्मते तयाचकौंशतिभवति बीजं नमो भगव
 तै नरसिंहाय ततः परम् स्याज्वाला मालिने पञ्चाहीमिदं
 द्वायनसुचं अग्निनेत्राय सर्वादि रतोच्चाय पदेव देत स
 र्वभूतविनाशो तेन कारोही च वान्मरुत सर्वज्वरविना
 शान्तेनायारोर्गदह्युग्मकं पठहयेव कर्हूफट् स्वाहा
 भुवादिकः अष्टसप्ततैः प्रोक्तो ज्वाला माली महामनुः
 हृत्रयो दशभिः प्रोक्तो दशभिः शिखरितं शिखेका दशभिः
 प्रोक्ता वर्माष्टा दशभिर्मते वर्णोर्हो दशभिर्नेत्रमसंस्पात
 करणा तैः पवमंगानि वित्यस्य चिंतयेन्मंत्रदेवतो न
 ज्वलप्रयानलाभमपुष्पनेत्रमनारतं भासुरं शिखिनः
 शिखाभिरुदग्रदंष्ट्रमुखा मुने रत्नसंभयदेविकीर्ण
 सराकलापविभीषणं शंखचक्रकृपाणा खेटकथारि
 णोत्तरिभजे ललमेकं जपेत् प्रागुक्तेष्टजयेत्पीठे देवं
 प्रागुक्तवर्त्मना कर्वीतमंत्रराजोक्ता न्ययोगान्मनुना
 मुना पाशः शक्तिर्नरहरितं कृशो वर्मफट् मनुः
 सुदतरो नरहरेः कथितः सर्वकामदः पाशः शं शा
 किंद्री नरहरिः कौं अंकुशः कौं वर्मकं फट् सवृषं
 पतेन शं क्रीडौ कौं कं फट् ॥ इति षडतारमं
 ३ः अस्य मंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः ॥

पंक्तिस्तुतः श्रीनरसिंहोदेवता श्रीभीष्टसिंहोविनि
 योगः श्रीहृदयायनमः क्रीशिरसेस्वाहा क्रीशिरवा
 येवषट् क्रींकवचायऊम् ऊंनेत्रयायवौषट् फट्प्र
 स्वायफट् इत्यंगमेत्रः पीठशक्तयश्चापिपूर्ववत् ततो
 ध्यानं कोपादालोलनिकंविहृतनिजमुखंसीमसू
 र्याग्निनेत्रं पादद्वानाभिरक्तप्रभमुखपरिसितंभिन्नदैव्यो
 न्दगात्रं शोखचक्रं सपाशोऽङ्गुलीशसदाघराणां सु
 दृढं तेभीमं तीक्ष्णोऽदंष्ट्रं माणिमयविविधाकल्पमीडेन
 सिंह इति ध्यानं प्रथो मुखविमुखहस्तद्वयं दारणं श
 वरणाष्टजापूर्ववत् ऋतुलक्षणेन पेदेन चतुतेन नृऊया
 नतः ऋतुलक्षणेन पेदेन चतुतेन नृऊया दूते अथ सुद
 र्शनमेत्रः तारो भृगुर्वियद्वयस्तदाघं वक्रि दीर्घयुक
 पावकः कवचास्त्रो तोमनुः समाकारः स्ततः तारः प्र
 रावः भृगुः सकारः वियत् हकारः तदाघं हकारा
 घं सकारः वक्रि रेफः दीर्घयुक आकारयुक पावकः
 रेफः कवचः ऊम् अस्त्रं फट् ओं सरस्वारे ऊं फट् इ
 ति मेत्रः अं स्प मेत्रस्यादिर्ब्रह्म ऋषिः अनुप्लवः चक्र
 तूपी हरिर्देवता श्रीभीष्टारुसिंहोर्विनियोगः अचक्रा
 यस्वाहा हृदयायनमः विचक्रायस्वाहा शिरसेस्वाहा
 सचक्रायस्वाहा शिरवायेवषट् धीचक्रायस्वाहा ॥

अ.

कवचायुक्तं संचक्रायसाहा नेत्रत्रयायवौषट् ज्वाला
चक्रायसाहा प्रस्त्रायफट् इत्यंगमंत्रः पूर्वोक्ताविमलो
कर्षिणीत्याद्याः पीठशक्तयः पीठमंत्रश्चापि पूर्ववत्
ध्याने गौकल्यां तार्कप्रकाशं विभुवनमखिलं तेज
साक्षरयंतं रक्ताक्षपिंगकेशं रिपुजलभयदंभीमदंष्ट्रा
दह्यासे चक्रं शंखं गदाश्चेष्टयुतं रघुसुलेचापपाशं कु
शाहैर्विभ्राघं दोभिराघं मनसि सुररिपुं भावयेत् शक्रं
जे अर्कलतेजये नमः चक्रं ज्ञायात्तत्तत्सकं निलैः सस
र्षपैः यमैर्विल्लैः सुगोदनेः क्रमात् विस्रोः संसृजये
सीदेष्वर्तिमूलेन कल्पयेत् अर्कलतेहादशालकं अ
ग्निप्राकारमंत्रः गौत्रैर्लोकां रत्नरत्नफट् साहा हादश
लतेजयेत् पुरुषोत्तमस्य गौंतीं श्रीनमः पुरुषोत्तमा
यप्रकृतिरूपलक्ष्मीनिवाससकलजगत्कोभनसर्व
स्त्रीहृदयविदारणविभुवनमदोन्मादकरसुरासुरमन्त्र
जसंदरीजनवत्सुभमनां सितापयतापयरीपयरी
पयशोषयशोषयसारपसारयस्तंभयस्तंभयमोह
यमोहयद्रावयद्रावय आकर्षय आकर्षय समस्तप
रम सुभग सर्वसौभाग्यकर सर्वकासप्रदायुके हन
दनचक्रेणागदयाखर्गेणा सर्ववारोर्भिर्दभिरयाशे
न कद्वकद्वं अक्रशेन तादयं २ त्रु २ किं तिष्ठसितावया
वत्समीदितं मेसिद्धं भवति ।

ऊं फट् नमः हिंसातादयो यं मेवः चतुर्लसं जपेत् जैमि
 निर्गुनिराख्यातः हृदोऽस्मामिति मीरितं समस्तजगता
 मादिदेवता पुरुषोत्तमः प्रोक्ता कृते स्म वेपी देकल्पये
 दासनंततः अथ गरुडमंत्रः पंक्तिराजा यस्माद्दे
 वामंत्रः भृगुर्लान्घुतः सेतुर्वीजं देव्याः प्रकीर्तितं
 तेन स्वं इति मंत्रः अथ श्रीकरमंत्रः उतिष्ठ वर्णाभा
 ष्य श्रीकोथे शङ्कताशनो वक्रिजाया वधिर्मंत्रो वस्वत
 रसमन्वितः उतिष्ठ श्रीकरस्वाहा इति मंत्रः सधिरस्य
 भवेद्दसः पंक्तिछन्द उदाहृतं श्रीकराख्यो हरिप्रोक्तो
 देवतास्य मनीषिभिः कोचनादिसमप्रभं कमलान
 नं कमलेतरां चक्रशोखगदासरोजधरं मनोहरद
 र्शने कोस्तभो कितवत्तसे मुकुटो गदादिविभूषिते
 तालीवाहनमच्युते हृदि भावयामि जगत्पतिं इति आ
 ता पूजयेत् अष्टलसं जपेत् अथ गोपालमन्त्रः
 गोपीजनोत्ते प्रवदेद्बलभायाग्निसुन्दरीम् अयेदशा
 तरो मेवोदृष्टादृष्टफलप्रदः अस्पृजाप्रकरणं
 पूर्वमेव लिखितं कृष्णाय पदमाभाष्य गोविन्दाय
 ततः परं गोपीजनपदस्योत्तेवल्लभाय द्विधा वधिः
 कामबीजादिराख्यातो मन्त्ररष्टादशाक्षरः अस्पृशं
 त्रस्पृशं नारदः अविः गायत्री छन्दः श्रीकृष्णो देवता

श्र.

१४६

१५९

क्रीबीजं साहाशक्तिः कृष्णप्रकृतिदुर्गाधिष्ठात्रीदे
वता पुरुषार्थचतुष्टयेविनियोगः क्रीकृष्णायह
दद्यापनमः गोविन्दायशिरसे साहा गोपीजनशिखा
यैवघट वल्लभाय कवचाय ऊर्मू साहाप्रस्तायफ
ट् इत्यंगमंत्रः पीठशक्तयः पूर्ववत् पीठमंत्रश्चापि
पूर्ववत् ध्यानं स्मरेद्ब्रह्मावनेरम्ये मोहयेत्तमनारते
गोविंदं पुंडरीकाक्षं गोपकन्याः सहस्रशः आत्मनो
वदनाभोजप्रेषितालिमधुव्रताः पीडिताः कामवा
रणविवशाश्लेषणोत्सकाः युक्ताहारलसतीनोते
गस्तनभरानताः स्वस्त्यस्मिन्नुवसनामदस्त्वलित
भाषणाः दंतपंक्तिमोहासिस्पन्दमानाधरोचिताः
विलोभयंती विविधे विभ्रमे भावगर्भितैः इति ध्याये
त् अथ वा कुल्लेन्नीवरेत्यादिना ध्यायेत् अथुतद्वयं
जपेत् अथ पिंडबीजं पंचांतकोथरासंस्थो मनु रिडे
विभूषितः पिंडबीजमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकंपरं य
तेन ज्ञेयं इति भवति पंचांतकोरकारः थरालकारः
थरालकारः मनुः सरः ओंकारः बिंडरनुस्वारः ते
न ज्ञेयं इति भवति अथ कामबीजं ब्रह्माभूम्यासना
सीनः शान्तिविन्दुविभूषितः बीजे मनोभवप्रोक्तं न
गत्रितयमोहनं अथिः संमोहनः प्रोक्तो गायत्र्यं

दर्शयितुं सर्वसंमोहः साक्षादेवता सकरधनः स्त्री इति
 मंत्रः वीजेन दीर्घपुक्तेन षडंगविधिरीरितः ध्यानम्
 शंजपाकरां रत्नविभूषणां मीनधने चारु कृतो गारा
 ये करामुजे रंजु शमित्वा पंपुष्पासु वारो दधते भजा
 मिलतत्र ये जपेन्मंत्रं मधुरत्रयसंपुतैः पुष्पैः किंशुकजैः
 कुलैर्जुगुप्ता तदशांशतः श्रुत्य मुकुन्दार्तिः श्रीमन्मुकुं
 दचरणौ सदा शरणमहं प्रपद्ये इति मंत्रश्चातर्लक्षजेप
 त् अस्मै नमः नारायण ऋषिः गायत्री छन्दः मुकुन्दो
 देवता पुरुषार्थचतुष्टये विनियोगः आचक्राय हृद
 याय नमः विचक्राय स्वाहा शिरसे स्वाहा सूचक्राय
 स्वाहा शिरां ये वषट् त्रैलोक्यरत्नराचक्राय स्वाहा क
 वचाय ऊं असुरान्तक चक्राय स्वाहा अस्त्राय फट् इत्यंग
 मंत्रः पीठशक्तिः पीठमंत्रश्च पूर्ववत् वाग्भवे सार्वबीजं
 चक्रस्माय भुवनीश्वरीम् गोविन्दाय वमा गोपीजनवल्ल
 भदे शिरः चतुर्दशस्वरोपेतः शुक्लस्तु सर्वसूर्यतः
 शुक्लः सकारः सचसूर्यतः स्वाहानंतरमित्यर्थः तथा
 चमंत्रः ऐं ह्रीं क्लीं स्माय ह्रीं गोविन्दाय श्रीगोपीजनवल्ल
 भाय स्वाहा सौः अस्मै नमः नारायण ऋषिः गायत्रीः
 छन्दः श्रीकृष्णो देवता स्त्री बीजं स्वाहाशक्तिः कृष्ण
 प्रकृति इर्गाधिष्ठातृदेवता विद्याय भीष्मसिद्धो विनियो

अ

१५०

१५०

गः श्रीकृष्णाय हृदयाय नमः गोविन्दाय शिरोसे स्वाहा
गोपीजनशिखायै वषट् बलभाय कवचाय हुम् स्वा
हा अस्त्राय फट् इत्यंगमंत्रः ध्यानं वामोर्ध्वहस्ते दधते
विद्यासर्वस्वपुस्तकं अतमालां च देतोर्ध्वे स्फाटिकीमा
तृकामयीं शङ्खचक्रवेणुमयः पाणिद्वये रितं गायते
पीतवसनं श्यामलं कोमलकविं बर्हिर्वर्द्धकृतो तं से स
र्वज्ञं सर्ववेदिभिः उपासितं सुरगणैरुपतिष्ठे हरिं सदा
ध्यात्वेन प्रमदविशविलासे भुवने चरं इति चतुर्भुजं
जपेत् पीठशक्त्यादिकं पूर्ववत् श्रीशक्तिस्मरकृष्ण
यगोविन्दाय शिरोमनुः शिरः स्वाहा रवार्णः हादशा
र्णः मंत्रो यथा श्रीं क्लीं क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय स्वाहा
अस्य मंत्रस्य त्रिस्त्राक्षरविः गायत्री छन्दः श्रीकृष्णो देव
ता पेश्यते विनियोगः श्री हृदयाय नमः क्लीं शिरोसे
स्वाहा क्लीं शिखायै वषट् कृष्णाय कवचाय हुम्
गोविन्दाय कवचाय हुम् स्वाहा अस्त्राय फट् इत्यंगमंत्रः
अन्यत्सर्वं पूर्ववत् श्रीशक्तिकामपूर्वो गजन्मशक्तिर
मांतिक दशाक्षरसप्तवादी स्याच्छक्तिरमान्वितः
मंत्रो विकृतिरवार्णवाचक्राद्ये किताविमौ दशाक्षर
त्येतेन षोडशाक्षरः पवेशदिनाहादशाक्षरः प्रतिपादि
तः अष्टादशशक्तिरमान्वित इति संवभ इति केचित् अनयो
मंत्रयोर्त्रिस्त्राक्षरविः ।

गायत्रीछन्दः श्रीकृष्णदेवतासंपत्तुखसौभाग्येषुवि
 नियोगः एतद्यैरपिमंत्रयोरंगमंत्रध्यानेविहायसर्वं
 विंशत्यक्षरवत् आचकायस्वाहा हृदयायनमः वि
 चकायस्वाहाशिरसेस्वाहा सूचकायस्वाहाशिखायै
 वषट् त्रैलोक्यरत्नराचकायस्वाहा कवचायङ्गम् अ
 सुक्तकचकायस्वाहा अस्त्रायफट् इत्यंगमंत्रः ध्याने
 वरदाभयहस्ताभ्यांस्त्रिष्टुतंस्वांगकेप्रिये पद्मोत्प
 लकरोताभ्यांस्त्रिष्टुचक्रथरोज्ज्वलम् प्रियोरुक्मि
 णीसत्यभागेचक्रशंखोत्परितनदत्तणहस्तयोः
 दशतलंजयेत् पीठशक्तिमंत्राश्च पूर्ववत् अष्टा
 दशास्मोमारोतोमंत्रः सुतथनप्रदः मंत्रोयथा स्त्री
 कृष्णायगोविन्दायगोपीजनवल्लभायस्त्री अस्ममंत्र
 स्मनारदऋषिः गायत्रीछन्दः श्रीकृष्णदेवता स्त्री
 वीजं स्वाहाशक्तिः सुतायभीष्टसिद्धो विनियोगः
 अन्यत्सर्वमंगमंत्रध्यानेविहायविंशत्यक्षरं वहिधेये
 अंगमंत्रस्तु स्त्रीकृष्णायहृदयायनमः गोविन्दा
 यशिरसेस्वाहा गोपीजनशिखायैवषट् वल्लभायक
 वचायङ्गं स्वाहा अस्त्रायफट् इति ध्यानेतवामोर्ध्वहस्त
 इत्यादि चतुर्लक्षजयेन्मंत्रमिमंमंत्रीसुसंयतः यत्नाश
 पुष्पैः सरजैश्चत्वारिंशत्तदसकं जुहुयात्कर्मणानेन

श्र.

१५१
१५१

मनुः सिद्धो भवेद्भुवे इति श्री विष्णुमंत्रः अथ शिवमंत्रः
ॐ नमः शिवाय सांतः सत्यांत संपुक्तो विन्दुभूषितमस्त
कः प्रासादाख्यो मनुष्योक्तो भजतां सर्वसिद्धिदः सांतो
हकारः सत्यांत गौकारस्तभुक्तः विन्दुश्च नुस्वारस्तपुक्तः
इति मंत्रो भवति हौ इति अस्य पूजाविधिं वक्ष्ये सर्वकामा
र्थसिद्धिदं तद्यथा ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्पाय स्वशिरसि गु
हं ध्यायेत् प्रातः शिरसि पुक्ते ज्ञेदिने त्रिं हि भुजगुरुमू
वराभयकरं शोते स्मरेत् नाम सर्वकं इति ध्यात्वा आरा
ध्यं नमस्कुर्यात् अनेन अज्ञाननिमिरंधस्येति ततः
स्वीयहृत्पद्मे देवं ध्यात्वा मानसो पञ्चारे रा रा ध्य मूलमं
त्रं यथा प्राक् क्रिज्जा देवं नमस्कृत्यात्मानं तद्रूपं विभावं
वर्णकार्यं बहिर्गच्छेत् इति प्रातः कृत्यं ततो मध्याह्न
काले स्नानार्थं नद्यादौ गत्वा यथाविधि स्नात्वा मंत्रस्ना
नं कुर्यात् यथा आदौ प्राणायामं कृत्वा करोगत्यासे
कृत्वा जले पंचकोणचक्रं विलिख्य अंकुशमुद्रया सू
र्यमंडलाङ्गोच्चयमुने चैवेत्यनेन तीर्थमावाह्य मूलमं
त्रमष्टयाजस्वाशिवरूपं विभावं अंकुशमुद्रया स्वशिरसि स
प्तवारं जलांजलिं दद्यात् ततो वारत्रयं निमज्ज्योत्पायाचम्य
पुनर्निमज्ज्य संध्यां पितृतर्यंगं कृत्वा जलादुत्पायथो नेवास
सी परिधायाचम्य मूलमंत्रेण मूर्ध्नि शिवारंजलं दत्त्वा सदा श्री
वंतं प्रणम्येति

विः संतर्प्य गायत्रीं जप्त्वा सूर्यायार्च्य दत्त्वा शिव गायत्रीं
 यथाशक्ति जपेत् गायत्रीं यथा सदा शिवाय विष्णवे ओं
 वकायथीमहि तन्नः शिवः प्रबोदयात् ततो गायत्रीं ज
 प्त्वा तां प्रपात्रे जलं गृहीत्वा रक्तपुष्पं च दत्त्वा हस्ताभ्यां
 गृहीत्वा सूर्याय शिव तेजसे प्रकाशशक्ति सहिताये
 धोर्धोनमः इत्यर्च्य दत्त्वा नमस्कृत्य गृहं गच्छेत् ततः पू
 जा गृहद्वारे गता हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य द्वारदेवताभ्यो नमः
 इति द्वारदेवतां संस्पृज्य गृहाभ्यन्तरे प्रविश्य प्रपसंर्प
 तते भूता इति पठित्वा ततानि किरेत् आसनयोग्यस्थाने
 रुष्टं रुषिः सुतलं छन्दः कूर्मो देवता आसनशोष
 धने विनियोगः पृथिव्या पृथुता लोका इति पठित्वा
 आचारशक्तिकमलासनाय नमः इत्यासनं संस्पृज्य आ
 सेने उपविश्य वामे गुरुभ्यो नमः दक्षिणे गणपतये न
 मये सदा शिवाय नमः ततो प्रस्वाय फट् इति गन्धपु
 ष्पाभ्यां करौ संमार्ज्य तालत्रयं दत्त्वा दिगन्तं नैर्कुर्यात् त
 तो भूतशुद्धिं कुर्यात् सोहमिति मंत्रेण जीवात्मानं प्रदी
 यकलिकाकारं हृदयाब्जिरसि सदस्वकमलेनियोज्य
 यमिति वायुबीजेन शरीरं शुक्लं विचिन्त्य रमिति व
 क्रिबीजेन शरीरं दग्धा यमिति वायुबीजेन भस्मप्रात
 सार्यमिति चन्द्रबीजेनामृतवृष्टिं कृत्वा तथा शरीरं शु

ॐ

माघ लमिति एष्टी वीजेन दृष्टी कृत्य तद्रूपमात्मानं वै
 नयेत् ततो जीवात्मानं हृदिसमानयेत् अथ मान्दकात्मा
 सः ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छन्दः सरस्वती देवता मान्दका
 त्मा सेविनियोगः ॐ नमो ललाटे ॐ नमो मुखवृत्ते ॐ
 नमो दक्षिणचतुषि ॐ नमो वामचतुषि ॐ नमो दक्ष
 र्णे ॐ नमो वामकर्णे ॐ नमो दक्षमासाय ॐ नमो वाम
 मासाय ॐ नमो दक्षगंडे ॐ नमो वामगंडे ॐ नमः ॐ
 ॐ नमः अथरे ॐ नमः ऊर्ध्वदन्ते ॐ नमः अधोदन्ते ॐ न
 मः मूर्ध्नि ॐ नमः मुखे ॐ नमो दक्षबाहू मूले ॐ नमः
 कूर्परैर्गेनमो माणिवन्धे ॐ नमः अंगुलिमूले ॐ नमः
 अंगुल्यग्रे ॐ नमो वामबाहु मूले ॐ नमः कूर्परैर्जेन
 मो माणिवन्धे ॐ नमः अङ्गुलिमूले ॐ नमः अंगुल्यग्रे
 ॐ नमो दक्षोरु मूले ॐ नमो जानुनि ॐ नमो गुल्फे ॐ नमः
 अंगुलिमूले ॐ नमः अंगुल्यग्रे ॐ नमो वामोड मूले ॐ
 नमो जानुनि ॐ नमो गुल्फे ॐ नमः अंगुलिमूले ॐ न
 मः अंगुल्यग्रे ॐ नमो दक्षपार्श्वे ॐ नमो वामपार्श्वे ॐ न
 मः हृष्टो ॐ नमो नाभौ ॐ नमः उदरे ॐ नमः स्तनात्मनि ह
 रये ॐ नमः अस्त्रगात्रनिदक्ष बाहु मूले ॥
 ॐ नमो मांसात्मनिक ऊर्ध्वे ॐ नमो मेलात्मनि वामबा
 हो ॐ नमः अस्त्रात्मनि हृदयादिदक्षकरे ॥

खनमोमज्जामनिहृदयादिवामकरे संनमः शुक्रात्मनि
 हृदयादिदक्षपादे हंनमः प्राणात्मनिहृदयादिवामपा
 दे लंनमः जीवात्मनिहृदयादिउदरे लंनमः परमात्मने
 हृदयादिमुखे नतोऽध्याने ओपंचाशास्त्रिभिर्विभक्त
 मुखदोषमध्यवक्षःस्थलाभासमौलिनिवदचंद्रश
 कलाभापीनतंगस्तनी सुशमलगणंसुधाकल
 शविद्योचरस्तामुजैर्विश्राणाविषदप्रभात्रिनयनां
 वादेवतामाश्रये अथमूलमंत्रऋषादित्यासः एका
 त्रप्रसादमंत्रस्यवामदेवऋषिः पंक्तिः छन्दः सदा
 शिवोदेवताममपुरुषार्थचतुष्टयेविनियोगः शि
 रसिवामदेवायऋषयेनमः मुखेपंक्तिछन्दसेनमः
 हृदिसदाशिवदेवतायेनमः अथप्राणायामः मू
 लमंत्रेणघोउवावारेणपूरणं चतुःषष्टिवारेणऊं
 भकंहात्रिंशद्वारेणरेचने वामनासयापूरणं उभा
 भ्यांऊंभकं दक्षिणनासयारेचने पंचवारत्रये अ
 षांगन्यासः ह्रींहृदयायनमोहृदि ह्रीं शिरसि स्वा
 हा शिरसि हूं शिखायैवौषट् शिखायां हें कवचा
 यऊं सर्वगात्रे ह्रींनेत्रत्रयायवौषट् नेत्रत्रये हः प्रसा
 यफर् इत्यर्धतालत्रयंदत्ताकोटिकाभिर्दशदिशोव
 भीषात् अथकरन्यासः ह्रींश्रिगानाय त्रंशुष्टाभ्यांन

५३
 १५३
 अ. अंगुष्ठयोः हे तत्पुरुषाय तर्जनीभ्यां नमः तर्जनीयोः
 हं अक्षोराय मध्यमाभ्यां नमः मध्यमयोः हिं वामदेवा
 यप्रनामिकाभ्यां नमः प्रनामिकायैः हे सद्योजाताय
 कनिष्ठाभ्यां नमः कनिष्ठयैः ॐ हे ईशानाय ऊर्ध्ववक्त्रे
 यनमः अंगुष्ठेन शिरसि ॐ हे तत्पुरुषाय नमस्तर्ज
 न्यासुखे ॐ हं अक्षोराय नमो मध्यमया हृदि ॐ हिं
 वामदेवाय नमः प्रनामिकायागुह्ये ॐ हे सद्योजाताय
 नमः कनिष्ठयापादे इति मूर्तिन्यासः अथ पंचमुख्या
 सः पैङ्गी त्रिंसीसः सर्वज्ञाय हृदयाय नमो हृदि पंच
 रततेजोमालिनिब्रह्मशिरसि नमः शिरसि स्तासा य
 वंज्जलितशिविशिखाय अनादिवो धाय शिखायैव
 षट्शिखायां पंचवज्रिणो वज्रहस्तास्तत्राय नमः क
 वचाय हं सर्वगात्रे ॐ सौं चौं दौं अक्षमशक्तये नेत्रत्रया
 यवौषट् नेत्रत्रये ॐ श्रीपशुं फट् अनंतशक्तये अस्त्रा
 यफट् ततोर्ध्वतालत्रयं ह्योदिकाभिर्दिग्बन्धनं कुर्यात्
 अथ वक्रन्यासः ईशानः सर्वविद्यानां शिशिन्ये नमः ऊ
 र्ध्ववक्त्रे ॐ ईश्वरः सर्वभूतानां अग्रायै नमः पूर्ववक्त्रे ॐ
 ब्रह्मापिपतिर्ब्रह्मणोऽपिपतिर्ब्रह्मेश्वरायै नमो दक्षवक्त्रे
 ॐ शिवो मेस्तु मरीचैपे नमः उत्तरवक्त्रे ॐ सदाशिवोऽमुमा
 लिन्ये नमः पाश्चिमवक्त्रे ॥

अथ चतुर्वक्त्रन्यासः ॐ तत्सु रुषाय विग्रहेशान्यै नमः
 पूर्ववक्त्रे ॐ महादेवाय धीमहि विद्यायै नमः पश्चिमव
 क्त्रे ॐ तन्नोरुद्रः प्रतिष्ठायै नमः दक्षवक्त्रे ॐ प्रचोदयात्
 निवृत्त्यै नमः तदक्षुरे प्रचोरेभ्यो उमायै नमो हृदि ॐ
 अथ चोरेभ्यो मरुतयै श्रीवायां ॐ चोरतमायै नमो दत्ता
 से ॐ चोरतरेभ्यो निद्रायै नमो वासांसे ॐ सर्वतः सर्ववा
 यै नमो नोभो ॐ शर्वेभ्यो मृत्यवे नमः ऊर्ध्वे ॐ नमस्ते
 स्तुतयै नमः पृष्ठे ॐ रुद्ररूपेभ्यो तृष्णायै नमः वक्षसि
 ॐ वामदेवाय नमो रुक्तायै नमो गुह्ये ॐ ज्येष्ठायै नमो र
 त्नायै नमो शुक्ले ॐ रुद्राय नमो रत्ने नमः दक्षायै ॐ का
 लाय नमः पालिन्यै नमो वामायै कलविकरणाय न
 मः कामायै नमो दत्तजानुनि संयमित्यै नमो वलक्त्रे
 यायै नमो वामजानुनि ॐ वलविकरणाय नमो हृदये
 नमो दत्तजंघायै ॐ मायै नमो दत्तजानुनि संयमित्यै न
 मो वलक्रियायै नमो वामजानुनि ॐ वलविकरणाय
 नमो हृदये नमो दत्तजंघायै ॐ वलस्थिरायै नमः प्रमथ
 नाय नमो रात्रौ नमो वामजंघायै ॐ सर्वभूतदमनाय न
 मो धामरायै नमो दत्तकलायै ॐ मनोर्पनाय नमो मोहि
 दिन्यै नमो वामकलायै ॐ तन्मनाय जरायै नमो दत्तपा
 र्श्वे वामपार्श्वे च ॐ सद्योजातं प्रपद्यामि सिद्धौ नमो दत्त

३

१५४

१८५

पादे ॐ सपोजाताय वै नमो हृदये नमो वामपादे ॐ स
 योजाताय वै नमो हृदये नमो वामपादे ॐ भवेद्युत्पेन
 मोदतस्तने ॐ अभवेत्तत्पेन मो वामस्तने ॐ अनादि
 भवेत्तेषां येन मो नासायां भजतस्मां प्रजाये नमः शिर
 सि ॐ भवप्रभाये नमो दत्तवाङ्मूले ॐ उद्भवाय नमः
 स्वभाये नमो वामवाङ्मूले इत्यष्टविंशार्कलात्पासः
 अष्टविंशत्कलाः प्रोक्ताः पंचत्रस्य पदाधिका इति पें
 ली ज्ञेयं स्त्री स इति पंचप्रणवाधिका इत्यर्थः ॐ धर्माय
 नमो दत्तोसे ॐ ज्ञानाय नमो वामांसे ॐ वैराग्याय नमो
 शै ॐ ऐश्वर्याय नमः दत्तरो ॐ अधर्माय नमः वामपा
 र्श्वे ॐ अनेताय हृदि यमाय नमः अंसूर्यमंडलाय द्वा
 दशाकलात्मने नमः तंसोममंडलाय षोडशाकलात्मा
 ने नमः संवक्रिमंडलाय द्वादशाकलात्मने नमः संसत्ता
 य नमः रंरजसे नमः तंतमसे नमः आश्रात्मने नमः अं
 अंतरात्मने नमः पंपरमात्मने नमः क्रीज्ञानात्मने न
 मः इति पीठन्यासे कृत्वा सहृदि देवं ध्यायेत् ॐ मुक्ता
 पीतपयोदमौक्तिकजपावर्णैर्गुरुवैः पंचभिस्तैरेव चित
 पीशासिंहायुक्तं पूतं द्वाकोटिप्रभं शूलं दंकरूपालवज्र
 दहनाज्ञागेन्द्रचंद्राक्षशान्नाशं भीतिहरं दधानममि
 ता कल्पोज्ज्वलं चिन्तये ॥

इति ध्यात्वा मानसोपचारैराशयवद्भिः पूजार्थमर्घ्यं
 संस्थापयेत् यथा स्वर्गमेविकोणमंडलं कृत्वा तदुपरि
 त्रिपदिकामारोप्य मेव किमंडलाय दशकलात्मने नमः
 इति संपूज्य त्रिपदिको तदुपरि पात्रं संस्थाप्य अंसूर्यमे
 डलाय दशकलात्मने नमः इति पात्रं संपूज्य येन सुमुद्र
 या मृती कृत्य अस्त्राय फट् इति तालत्रयेण छोटिकाभि
 दिग्बन्धने कुर्यात् तदर्थं देवतात्मकं विभाव्यते नोदके
 नात्मानं पूजोपकरणं चाभ्युदोत् ततो मूलमंत्रेणाम
 स्तकादिसर्वांगेषु पुष्पांजलिं दद्यात् ततो यथोक्तपी
 ठे पंचकोष्ठदलपद्मभूविश्वसहितं यंत्रनिर्माय पुरतः
 स्थापयित्वा पूजामारभेत् अष्टदले पद्मे अष्टाधार
 प्राक्तये नमः प्रकृत्यै नमः कूर्माय नमः अनन्ताय नमः
 पृथिव्यै नमः रत्नहीपाय नमः माणिमंडपाय नमः
 कल्पवृक्षाय नमः रत्नवेदिकाय नमः धर्माय नमः ज्ञा
 नाय नमः वैराग्याय नमः चेष्टार्याय नमः अग्नादिको
 णचतुष्टये चतुर्दिक्षु अथर्माय नमः अज्ञानाय नमः
 अवैराग्याय नमः अनैष्टार्याय नमः पुनर्मध्ये पद्माय
 नमः आनन्दकन्दाय नमः संविज्ञानाय नमः सर्वत
 त्वात्मकपद्माय नमः प्रकृतिमयपत्रेभ्यो नमः विकृ
 तिमयकेसरेभ्यो नमः असूर्यमंडलाय दशकला

श्र.

१५५

१८८

त्मनेनमः तं सोममंडलाय षोडशकलात्मनेनमः मे
वक्त्रिमंडलाय दशकलात्मनेनमः संसत्त्वाय नमः रेव
जसेनमः तंतमसेनमः आं आत्मनेनमः ओं अंतरात्मनेन
पं परमात्मनेनमः क्लीं ज्ञानात्मनेनमः ततो मुक्तापीते
त्पादिनाथात्वावहन्नासाप्रवेराङ्गसुमांजलावानीय
अं यथोक्तपीठे संस्थाप्य प्राणाप्रतिष्ठां कृत्वा वासपाद्यादि
भिः पूजयेत् आग्नेयं मृत्पत्रेनमः पेशान्त्यं ईशानाय
नमः पूर्वतत्पुरुषाय नमः याम्ये अक्षोराय नमः सोम्ये
वामदेवाय नमः पश्चिमकोरोसद्योजाताय नमः अं
निवृत्त्ये नमः आंसुप्रतिष्ठाये नमः इविद्याये नमः ईशा
न्ये नमः उं इन्द्रियाये नमः ऊं दीपिकाये नमः ऊं रेचि
काये नमः ऊं सोचिकाये नमः लिंपाये नमः लीमत्सा
ये नमः पंसत्साम्भताये नमः पैत्तानाये नमः ओं प्रभता
ये नमः ओं अर्प्याय नमः अं व्यापिन्ये नमः अः बोमरू
पाये नमः आं अनन्ताय नमः इंसूलाय नमः ईं विमूर्ते
ये नमः ऊं अमरेष्ठाय नमः ऊं अर्धेशाय नमः ऊं भा
रभूताय नमः ऊं अतिशीशाय नमः लूं स्थाराउकाय
नमः लूं हराय नमः पैचिंठीशाय नमः ॥
पं भौतिकाय नमः ओं सद्योजाताय नमः ओं अ
नुग्रहे सदाय नमः ॥

अङ्कुरायनमः अः महासेनायनमः परितः उमायैनमः
 कात्यायणेनमः गौर्येनमः कोत्पेनमः हेमवत्येनमः
 ईश्वरायैनमः शिवायैनमः शार्वाण्येनमः सर्वमंगलायै
 अघर्षायैनमः पार्वत्येनमः दुर्गायैनमः मृदुलायैनमः चै
 तिकायैनमः अम्बिकायैनमः चतुरश्रेन्द्रादीन् तदा
 शिवज्जादीन् यथाशक्तिजन्माशुघातीत्यादिनाजपेसमर्प
 स्तुतानन्तासेहारमुद्रयानिर्मल्येहृदिसमानीय यथासु
 खं विहरेत् इति शिवपूजापद्धतिः समाप्तं ॥
 अथ यमपुराणेरुद्रातलतरणं महात्म्यं शिखायोदस्त
 योः करणयोश्चापियोनरः रुद्राक्षधारयेद्भक्ताशिव
 लोकमवाप्नुयात् निष्प्रियाश्च स्वयक्वाश्च रुद्राक्षधार
 णोत्सृताः समविंशतिरुद्राक्षमालयादेहसंस्थयाय
 करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् यो ददाति हि
 ज्ञातिभ्यो रुद्राक्षं भुवि सन्मुखं तस्य पुत्रो भवेद्दुद्रः स्वपदं
 च यच्छति रुद्राक्षे देहसंस्थे च कृकरो प्रियते यदि सो
 पिरुद्रपदे याति किंपुनः मानवो ग्रह पकवक्रः शिवसा
 साद्गुणदत्तां व्यपोहति अवन्त्यत्वं प्रतिश्रुतो वक्रिस्त
 म्भं करोति च १ दिवको हरगौरी स्याद्गोवथात्मा गनाश
 क्तुः शिवको शिखिजन्मी यथापराशिंचनाशयेत् चतु
 र्वक्रः स्वयं व्रतान्नरदत्तां व्यपोहति यंच वक्रस्तु कालः

١٣

अथ स्कंदपुराणे रुद्राक्षमाहात्म्ये श्रीकार्तिकेय उ
 वाच एक द्वि त्रिः चतुः पञ्च षट्सप्तमवसवो नव दशमैका
 द्वादशात्रयोदशचतुर्दश पतेषां त्रमुखा नोच देवता
 कोत्रशंकर गुप्तं गुह्यं तरेतेषां कथयस्व यथार्थतः
 श्रीशक उवाच शुण्डोऽखतत्वेन वक्त्रे वक्त्रे यथा क
 र्मे एकवक्त्रः शिवः साक्षाद्ब्रह्मरूपोऽव्यपोहति चतुर्व
 क्त्रः स्वयं ब्रह्मानरुद्ररूपोऽव्यपोहति पंचवक्त्रस्वयं रुद्रका
 लाग्निनामनामतः ५ षट्क्त्रः कार्तिकीयस्तुधारणा
 द्वादशिरोभुजे ब्रह्मरूपादिभिः पापैः मुच्यते नात्र सं
 शयः सप्तवक्त्रो महासीनश्च नन्तोनामनामता गुरु
 तत्पादिभिः पापैः मुच्यते नात्र संशयः अष्टवक्त्रो म
 हासीनः साक्षाद्देवो विनायकः शुष्टोदरकरेणापि स
 स्पर्शो हा गुरुस्त्रियं एवमादीनि पापानि हति पापानि
 सर्वशः विघ्नस्तस्य च नश्यन्ति मुक्तेयाति परोगतिं
 गुरुराद्येतेषु सर्वेषु अष्टवक्त्रस्य धारणात् नवव
 क्त्रो भवेव स्याद्दुर्बेहामके भुजे कपिलो मुक्तिर्दुष्टोक्तं
 मम तत्फलं लभेत् तत्पुत्रोऽसि स हस्त्याणि ब्रह्मरूपा
 करोति यः तत्सर्वं ददते शीघ्रं नववक्त्रस्य धारणात् ६
 दशवक्त्रो महासीनः साक्षाद्देवो जनार्दनः ग्रहाश्चैव पि
 णाच्चाद्या वेताला ब्रह्मराक्षसा पन्नगाश्चापि नश्यन्ति

नास्तिनवामिञ्जादिभूषणं सिद्धविद्यामहाविद्यादेवरा
जेनवैपुत्रा आराधिताचविद्येयंवज्रेणापिविमोहिता
धकाक्षरीबीजदीनावाग्भवेनोज्ज्वलामरा कामराजाख्य
विद्यायाविद्यासाधुष्यधनना केवलंशिवरूपेणशक्ति
रूपेणकेवलं मयाप्रतिहिताविद्याताराचन्द्रसर्भमिणी
भैरवीतुमहाविद्यामहासंपत्प्रदायिनी इतिमुंडर्न
लातेने ननुवैस्मदादिसतेविद्यायकथंशाक्तेयतः
क्रियते तैरेवशुक्तिमुक्तीभवतः किमनेमतथाचक्र
तिः योनविद्यामुपासीतसोऽयंतमः प्रविशति इति
मैवेवक्तव्यं संसारो नियतिरूपपवइति तथाचोक्त
माचोर्थःशांभवेसूत्रे ममेदेवत्वकर्तव्यमकर्तव्यमि
दमम इत्येहि नियमस्यास्यहेतुर्नियतिरुच्यते तेन
तुल्यविद्यापरेयंश्रुतिः अनुष्टुप् श्रुतिरपि जीवा
श्रयात्रस्यपदाहविद्यातत्त्वविमताइति जीवोविद्या
वच्छिन्नः मोक्षदशायांत्रस्यपदात्रस्यरूपेति यावत्
आमाणिकवचनानि यत्रास्तिभोगोनचतत्रमोक्षो
नचतत्रभोगः शिवापदांभोगयुगाग्रयस्यमोक्षश्च
भोगश्चकरस्यपव इति संक्षेपः मंत्रोद्धारमाह त
थाच भूतभैरवे क्रोधेमंततजात्रुंभूतभैरव्यलंकृत
म रुद्रशक्तिनीसंयुक्तं प्रियभूवासिनीस्मृतं क्रोधेशः

५

५८

१५८

ककारः ततजः रेफः तद्युक्ते भ्रमभेस्वी ईकारः तद्युक्ते रु
 द्वाकिनी विन्दुस्तद्युक्ते तेनकी इति वीजं तथा च काली
 तंत्रे कामाक्षरं वक्रि संस्थमिदिरा नादविन्दुभिः मंत्रराज
 मिदं व्यातं दुर्लभं पापचेतसां कामाक्षरं ककारं वक्रि सं
 स्थं वक्रिः रेफस्तद्युक्ते इन्दिरा नादविन्दुभिः इन्दिरा इ-
 कारस्तद्युक्ते नादोर्थचन्द्रस्तद्युक्ते विन्दुयुक्तं च तथा च
 कीं इत्येकाक्षरी भवति कामत्रयं वक्रि संस्थं रतिविन्दु
 समन्वितं कूर्चयुग्मे तथा लजा युगले तदनंतरं दलि
 णे कालिके चेति पूर्ववीजानि चोच्चरेत् अन्ते वक्रि वंशे
 दद्यादि घाराक्षी प्रकीर्तिता कामत्रयं ककारत्रयं व
 क्रि रेफः तद्युक्ते रतिः ईकारः तद्युक्ते विन्दुश्च स्वाः
 तद्युक्ते कूर्चयुग्मे हूं हूं इति वीजयुग्मे लजा युगले
 कीं कीं इति युगले दलिणे कालिके इति स्वरूपं पूर्वोक्त
 वीजानि उच्चरेत् तथा च मंत्रः कीं कीं कीं हूं हूं
 कीं कीं दलिणे कालिके कीं कीं कीं हूं हूं कीं कीं साहा
 इति हा विशयतरो मंत्रः विचारतं प्रवक्ष्यामि श्रुत्वा
 कर्णेन तं सद्य माया हयं कूर्चयुग्मे मेन्द्रांतं सदनत्रयं
 माया विन्दोश्च रयुते दलिणे कालिके पदं संहारक
 मयोगेन वीजसमकमुदरेत् एकं विशयत्तराणां सा
 रायः कालिका मंत्रः पूर्वोक्तमंत्रवत्कुर्यात्तज्जो सर्वा वि
 चरणाः ॥

फेत्कारिणीतन्त्रे वर्गाद्येवक्रिसंयुक्तंरतिविन्दसमन्वि
 ते त्रिगुणंचततःकूर्चयुगंतज्जायुगंतथा दतिरोका
 लिकेबीजेत्पूर्ववच्चततःपुनः - ह्येनसमायुक्तंमनुमे
 नेविद्वर्थाः नात्रसिद्धाद्यपेतास्तिनवामित्रादिदृष्ट्या
 नविन्नययवाहुल्यंकायक्लेशकरंतवा वर्गेति वर्गा
 रागमाद्यःकवर्गः तत्राद्यःककारःवक्रिरेफः तद्युतः
 रतिःईकारः तेन क्रीं क्रीं क्रीं तत्रिगुणं विवारमित्यर्थः
 कूर्चःहंकारः स्तुतौतथैवोद्वारात् लज्जां क्रीं पूर्वव
 दिति बीजत्रयेपूर्वराक्रमेणैववाच्यमित्यर्थः ० ह्ये-
 साहा एवंक्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं क्रीं क्रीं दतिरोकालिके
 क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं क्रीं क्रीं साहा इतिमंत्रः लक्ष्मिकेज
 पेन्मंत्रेनियमेनदिवाशुचिः अशुचिश्चतथारात्रौल
 क्ष्मिकेतथाजपेत् तथाच कालीकल्पे नमःपाशा
 कुशोद्वधाफट् साहा कालिकालिके दीर्घातनुच्छंदं
 कालीमनुःपंचदशाक्षरः नमः ओं क्रीं ओं क्रीं फट् सा
 हा कालिकालिके हूं इतिपंचादशाक्षरोमंत्रः दीर्घा
 तनुच्छंदं हूं मर्त्यसूक्ते लज्जाबीजे ततःकोथःफटंतस्य
 तसीभवेत् कोथहूं तथाच क्रीं हूं फट् इतिमंत्रः ३
 दां नी प्रणामसुन्दर्या जगन्मातः प्रयत्नतः द्वाविंशत्
 रमंत्रस्यसपर्याविधिरुच्यते प्रणामसुन्दर्याः प्रणामयाः

श्रु.

१५८

१५९

सपर्याविधिः पूजाविधिः तद्यथा ब्रह्मेष्टुहूर्ते चोत्पाय
रात्रिवासः परित्यज्योते वाससी परिधाया चम्यसः
शिरसि सहस्रदल कमले गुहं ध्यायेत् कीदृशं प्रातः
शिरसि शुक्ले ज्ञेहि नैवेदि भुजे गुहं वराभयकरं शोभते
स्मरेत् तन्नाम पूर्वकं इति ध्यात्वा मानसोपचारैराशय
नमस्कार्यात् अनेन अज्ञानतिमिरांधस्येति ततो मू
लाधारत्रिकोणो कामं क्लीबीजसं रूपमिति वालार्क
वर्णसत्त्वरजस्तम इति गुणत्रया लंकृतं ध्यात्वा तदुप
रि कृणु लिनीं शक्तिं प्रसुप्तं भुजगाकारं सार्धं विवर्तये
स्थितां ऊंकारेण मनोदेहाहतां कृत्वा उत्थाप्य मूला
धारस्वाधिष्ठानमणिपूरकानाहृतविशुद्धाज्ञाख्या
निषट् चक्राणि भित्वा शिरः स्थिता यो मुखसदस्त्रद
ल कमलं नीत्वा तत्र स्थित्वा मंडलविगलदम्भतथा
यामंत्रमध्यातां ऊंडलिनीं स्थापयित्वा तद्रूपमात्मानं
चिरे ध्यात्वा तां पुनराज्ञाविशुद्धादिक्रमेण मूलाधा
रं नयेत् ततो गृह्णाति निर्गत्य मूलमूत्रोत्सर्गं विधाय
यथाविधि शोचाचमनं कृत्वा दन्तान्निशोध्य नद्यादौ
गत्वा स्वपादौ कृविधिना स्नानं कृत्वा मंत्रस्नानमाचरेत्
यथा मूलमुच्चार्य चिराचम्य मूलेन तलमामंत्रं प्रक्षाय
फट् इति रक्षितं कृत्वा वसिति येन बुद्ध्या सह तीकृत्य मूल
मं श्रीगणेशकदेवतां अभिषिञ्चामीति ।

कलशमुद्रयात्रिः स्वशिरसिजलांजलिंदत्वा संध्या
 वेदनं देवपितृतर्यं च कृत्वा मूलमंत्रमुच्चार्य मुकुटदे
 वतो तर्पयामीति त्रिः संतर्प्य गायत्रीं जप्त्वा मूलमुच्चार्य
 सूर्यमंडलस्याये देवतोये अर्घ्यं दत्त्वा ततः सूर्यमंडले
 इष्टदेवतोऽध्यात्वा भगवति अमुकदेवते नमस्वेति
 संहारमुद्रया देवीसहस्रदिसमानीय सूर्यमंत्रमुच्चा
 र्य सूर्यार्घ्यं दद्यात् ततो मौनी पूजा गृहद्वारमागत्य
 हस्तौ पादौ प्रक्षाल्या च स्य सामान्या तं स्थापनं कुर्या
 त यथा अस्त्रेण पात्रं प्रक्षाल्य नम इति पूरयित्वा गं
 धपुष्पादिदत्त्वा तीर्थमंत्रेण तीर्थमावाह्य प्रणवेण
 येन मुद्रां प्रदर्शयेत् ततो स्त्रेण हारेणोत्प ओं हारे दे
 वताभ्यो नम इति संपूज्य अस्त्रमंत्रेण वामपाददद्यात्
 त्रयेण भोमान् विद्वानुत्सार्य अस्त्रादिभिश्चान्तरि
 त्गानुत्सार्य मूलमंत्रं संविंति तदिव्यदृष्ट्या दिव्यान्
 विद्वानुत्सार्य अपसर्प्यन्ते भूता इति पठित्वा विकि
 रान् विकीर्य दक्षिणपादपुनः सरमंग संकोचेन या
 गमंडपं प्रविश्य ब्रह्मणे नमः वास्तुपुरुषाय नमः
 इति नैऋत्यां संपूज्या सनं कुर्यात् रत्नकंवलादया स
 ने कृशवटुकान् दत्त्वा ह्योः सदाशिवमहाप्रेतपद्मा
 सनाय इति संपूज्य तदुपरि प्राङ्मुखो वा बह पश्चात्

श्रु.

५०

१६०

नः स्वास्तिकासनोवा उपविशेत् ततो वामे गुरुभ्यो न
दक्षिणे गणेशाय नमः मध्ये इष्टदेवतायै नम इति न
मस्कुर्यात् स्वामेशं खपाया च मनीय पात्राणि निद
घात् दक्षिणे गन्धपुष्पादिसकल पूजा सामग्री विधा
य करप्रतालनार्थं पात्रं पृष्ठतो निदघात् ततो क्रुः श्र
स्त्राय फट् इति गन्धपुष्पाभ्यां केरो संशोध्य क्रुः श्रस्त्रा
य फट् इत्यधोर्ध्वतालत्रये दत्तादिगव्यभनं प्राकारौ च कृ
त्वा भूतशुद्धिं कुर्यात् यथा सांकेतज्ञानरहस्योक्तत्वा वि
रुद्धः पवनः सन् सुषुम्नवर्त्मना हृदया जीवात्मानं प्र
दीपका कलिकाकारं मूलाधारस्य ऊरुदलित्वा सह मू
लाधारादिषट् चक्रे भित्वा शिरस्य सहस्रदलपद्मकर्णी
कांतर्गतपरमात्मज्योतिर्विसोहमिति मन्त्रेण संयोज्य
एथिवस्तेनोवाद्या काशगन्धरसस्पर्शस्त्राणरसनच
तुल्यं क ओत्रवाक्याणि पादपापूपस्थवचनादानगम
नविसर्गानन्त्यात्मकपंचविंशति तत्त्वानि वीजभावेन त
त्रलीनानि विचिन्मवामकृत्तिस्थितं यापय पुरुषं कज्ज
लप्रभं ब्रह्मरत्नाशिरस्कंच सर्गस्नेयभुजद्वयं सुरापा
नहृदायुक्तं गुरुतल्पकरिद्वयं तत्संसर्गपरहृन्मंगप्रभं
गपातकं उपपातकरोमालं रज्जुप्रमक्क विलोचनं ख
गेचर्मपरज्जुरं वामकृतौ विचिन्तयेत् ॥

इति विचिन्त्य वामना सापुटे यमिति वायु बीजे शुभ्रवर्णे
 विचिन्त्य जपन् यं बीजोत्पद्य वायुना समं शरीरं षोडश
 मात्रया पूर्यते नैव वायुना समस्तं शरीरं पाप पुरुष सहि
 ते चतुषष्टि मात्रया ना सापुटे हये धृत्वा कुम्भकं कुर्वन्
 संशोष्य पुनस्तदेव बीजं जपन् द्वात्रिंशन्मात्रया दत्ति
 राना सापुटेन वायु रेचयेत् पुनर्दत्ति राना सापुटे रंशते
 रक्तवर्णं वक्त्रि बीजं ध्यात्वा विचिन्त्य जपन् षोडशमा
 त्रया वायुमा पूर्य ना सापुटे हये ध्यात्वा कुम्भकं कुर्वन्
 चतुःषष्टि मात्रया तदेव बीजं जपन् समस्त शरीरं पाप
 पुरुष सहितं संदह्य वामना सापुटे ततदेव बीजं जपन्
 द्वात्रिंशन्मात्रया भस्मना सह वायु रेचयेत् ततो वामना
 सापुटे इति चन्द्र बीजं शुभ्रवर्णं ध्यात्वा जपन् षोडश
 मात्रया वायुमा पूर्य ललाट चन्द्रेन येत् तस्माच्चन्द्राह मि
 ति वरुण बीजं जपन् कुम्भकयोगेन चतुःषष्टि मात्रया
 मृतवृष्टिं अकारादितुकाशनामत्तरमयी वृष्टिं निपात
 तया मृतवृष्ट्या सर्वशरीरं वक्त्रक रचरणान्वितं पुन्याय
 ले इति शुद्धि बीजं पीतवर्णं जपन् दत्ति राना सापु
 टेन द्वात्रिंशन्मात्रया वायु रेचयन् सर्वशरीरं दृढीभू
 तं विचिन्तयेत् ततो हंस इति संशोषण हृत्य मे जीवात्मा
 नं समानीयते नैव मे श्रेण कुण्डलिनी मपि स्थानं नयेत्

अ.

१६८

१६९

एथिद्यादीनित्तानिसेसस्थानेप्रापयदेवताः भेदे
नात्मानेभावयेत् इतिभूतशुद्धिः अथमात्कान्यासः
ब्रह्माऋषिः गायत्रीछन्दः सरस्वतीदेवता हलोबीजा
निसराः शक्तयोमात्कान्यासेविनियोगः शिरसित्र
स्त्राऋषयेनमः मुखेगायत्री छन्दसेनमः हृदिसरस्व
देवतायैनमः पादयोः हल्पोबीजेभ्योनमः गुह्येस्वरे
भ्योदिशक्तिभ्योनमः शिरसि ब्रह्मऋषयेनमः मुखे
गायत्रीछन्दसेनमः हृदिसरस्वतीदेवतायैनमः ओं कं
विं गं वं डं. ओं अगुष्टाभ्योनमः ईं चं छं जं फं मं तर्जनीभ्यां
स्वाहा वं डं वं डं फं एं कं मथमाभ्यां वषट् पं तं थं दं थं
नं पें अनामिकाभ्यां ऊं ओं पें फं वे भं मं ओं कनिष्ठाभ्यां
अं यें रं लं वं शं षं सं हं लं दं अः करतलकरएष्टाभ्यां फ
ट् मं कं ५ अं हृदयाय नमः ईं चं ५ ओं शिरसि स्वाहा उ
टं ५ ऊं शिखायै वषट् पं तं ५ पें कवचाय हूं ओं पें ५ ओं
नेत्राभ्यां वौषट् अयं १० अः अस्त्राय फट् इतिरुर्ध्वोर्ध्वा
लत्रयं छोटिकाभिर्दशादिशो वभीयात् ततोऽध्यायेत्
पंचाशद्वर्णाभेदे विरितवदनदोः पादयुक् कुलिवत्तो
देशाभासकपदो कलितशशिकलामिदृशं वदतां
अतस्तक कुम्भचिन्तालिखितवरकरां ग्रीत
रां पद्मसंस्थां

स्वस्याकल्पामत्तल्लस्तनजचनभरोभारंतीतो नमामि
 एवं ध्यात्वा वर्णान्यासे कुर्यात् यथा अंनमोललाटे ओं न
 मो मुखवृत्ते इत्यादिकारेणामात्कान्यासे समाप्य स्वमंत्रे
 क्लीं वीजं जपन् प्राणायामं कुर्यात् अथ ऋषादिन्यासः
 यथा हृदि हस्ते दत्ताग्रमुकमंत्रस्य भैरवऋषिः उस्मि
 कछेदः क्लीं वीजं हूं शक्तिः क्लीं कीलकं अनिरुद्धसर
 स्वती देवता कवितैश्चर्ये विनियोगः शिरसि भैरवाय
 ऋषये नमः मुखे उस्मिकछन्दसे नमः पादयोः क्लीं वीजं
 यनमः हूं शक्तये नमः अथ पीठन्यासः आधाराशक्तये
 नमः प्रकृत्यै नमः कूर्माय नमः अनन्ताय नमः पृथि
 वी नमः सुरासमुद्राय नमः रत्नहोत्राय नमः कल्पउ
 त्पानाय नमः स्वर्णवेदिकाय नमः प्रमशानाय नमः
 चतुर्दिक्षु शिवाभ्यो नमः इति हृदि दक्षिणे सेधर्माय न-
 वामं सेज्ञानाय नमः वामोरो वैराग्याय नमः दक्षो रोपे
 श्वर्याय नमः मुखे अथर्माय नमः वामपार्श्वे अनाय नमः
 नाभौ अवेराग्याय नमः दक्षपार्श्वे अनेश्वर्याय नमः मध्ये
 रत्नसिंहासनाय नमः श्रान्तकल्याय नमः संवित्ता
 लाय नमः सर्वतत्वात्मकपद्माय नमः प्रकृतिमयपत्रे
 भ्यो नमः विष्णुतिमयकेसरेभ्यो नमः पंचाशद्वीजा
 ण्यकारि कार्थे नमः अंसूर्यमंडलाय द्वादशकलात्मने

अ

१५२

162

तंसोमंडलाय षोडशकलात्मने नमः संवक्रिमंडलाय
दशकलात्मने नमः संसत्वाय नमः रंजसे नमः तंतम
से नमः श्रंश्रात्मने नमः श्रंश्रन्तरात्मने नमः पंपरमा
त्मने नमः फ्रीज्ञानात्मने नमः त्रिपंचारचक्राय नमः
हृत्पद्मयाष्टदलके सरेषु पूर्वादितः इष्टो येन नमः क्रि-
याये नमः कामिन्यै नमः कामदाये नमः रत्ये नमः र-
तिप्रियाये नमः श्रानत्याये नमः मध्ये मनोर्मन्ये नमः
स्तोः सदाशिवप्रेतपद्मासनाय नमः इति पूजयेत् इ-
ति पीठन्यासः ततोर्ध्वपात्रं स्थापयेत् वामतो वक्रिमं-
डले त्रिपदिकामारोप्य तत्र संवक्रिमंडलाय दशक-
लात्मने नमः इति संपूज्य फट् इति शंखप्रताप्य त-
दपरिसंस्थाप्य श्रंसूर्यमंडलाय द्वादशकलात्मने
नमः इति संपूज्य शंखे प्रतिलोममात्रको स्वाहांतां
जपन् मूलमंत्रेण कविमलजलेन त्रिभगमासूर्यगं
थमुष्पे निक्षिप्य जंसोममंडलाय षोडशकलात्मने
नमः इति जले संपूज्य कौंडिन्कशमुद्रया सूर्यमंडला-
हंगे च यमुने चैवेति तीर्थमावाह्य वं इति धेनुमुद्रया स-
तीकृत्य मूलमंत्रमष्टधा जप्त्वा कौंडिन्कशमुद्रयाय नमः इत्या-
दि ॥

षडंगानिवित्यस्य शंखमुद्रां प्रदश्य हंसवपुःकमलस्य
 मुद्रया ह्यसन्निरोधमुद्रया सन्निरुध्य सजले प्रोत्तरो
 पात्रे किंचिदर्चजलेनितिप्पमूलमुच्चार्य तेनैवोदके
 नत्रिरात्मानं प्रजोपकरणं शाश्वतेत ततोक्रांश्यादि
 नाश्रंगन्यासं ध्यायेत् यथा करालवदनोद्योरोमुक्तके
 शीचतुर्भुजां कालिकां दक्षिणां दिवां सुरादलाविभू
 षितां सद्यच्छिन्नशिखः खर्गवामो ध्यायेत् करं वुजां प्रभ
 यं वरदे चैव दक्षिणां धोर्धपाणिं कां महा मेघप्रभां श्या
 मां तथा चैव दिगम्बरीं करालावसक्तसुरादली गलदु
 धिरचर्चितां करणीवतंसतो नीतशवपुग्मभयानकाम
 द्यो रदेष्टा करालोचपी नोन्नतपयोधराम् प्राधानोकर
 संचातेः कृतकांचीहसन्मुखी रुक्मिण्यगलहक्रथा
 राविस्फुरिताननां द्यो ररावां महा रौद्री प्रमशानालय
 वासिनीं देवरो दक्षिणा व्याधिसुक्तं वकचोश्चयां प्राव
 त्त्य महादेवहृदयोपरि संस्थितां शिवाभिर्द्वोरूपाभि
 श्चतर्दितुसमन्वितां महाकालेन च समं विपरीतरता
 तरो मुखप्रसन्नवदनो स्मेराननुसरुहं पर्वसंचि
 न्यकाली त्वप्रमशानालयवासिनीं अथ वा फेत्कारि
 णी तंत्रे ध्यानांतरमाह नागयज्ञोपवीतां च चन्द्रार्धक
 तशोखरो जटान्वितां महाकालीं महाकालसमीपगां

अ

१५३

१६३

एवंसंचित्य देवीचरित्रपुष्पैः समर्चयेत् इति ध्यात्वा स
हृदयमानीयमानसोपचारैरागाध्यमुद्रां प्रदर्शयेत्
आत्मानं देवीरूपं विचिन्त्य यंत्रमुदरेत् तथा च काली
तंत्रे आदौ त्रिकोणं विन्यस्य त्रिकोणं तद्वद्विर्यसेत्
ततो वै विलिखेत् त्रिकोणत्रयमुन्नमं हतं विलि
ख्य विधिवद्विलिखेत् त्रयं सल्लरां तथा च तंत्रान्तरे त्रि
कोणं विन्यसेद्द्वंद्वं पुनश्चापि त्रिकोणकं षट्कोणं च
पुनस्तत्र तन्मध्ये स्थापयेत् शिवं तत्र कोमुद्यात् त्रिको
णं विन्यसेत् सर्वं पुनश्चापि त्रिकोणकं विन्यसेत् सर्वं पुन
श्चापि त्रिकोणकं नवकोणं न्यसेत् तत्र तन्मध्ये स्थाप
येच्छिवं एवं पंचदशकोणं यंत्रं निर्माय यथोक्तपी
ठे संस्थाप्य पीठं पूजां कुर्यात् यथा आधारशक्तिमा
रभ्य शिवाभ्यो नम इत्यन्तं मध्ये संपूज्य आग्नेयादिको
णचतुष्टये प्रथमं यनम इत्यादि ये सूर्या यनम इ
त्यन्तं संपूज्य सर्वादितित् अथर्मा यनम इत्यादि अने
सूर्या यनम इत्यन्तं संपूज्य पुनर्मध्ये रत्नसिंहां नाय
नम इत्यादि पीठमनुपर्यन्तं संपूजयेत् पुनः क्रीं
तं गन्या संकृत्वा करालवदनामिति ध्यात्वा पुष्पांज-
लावानीय यंत्रमध्ये संस्थाप्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् य
था आं क्रीं कोयं रं लं वे प्राणं सं हौं हंसः देव्याः प्राणा
इह प्राणाः एवं प्रां इत्यादि १९

देव्या जीवश्च स्थितः पवंशोऽस्यादि ॥ देव्याः सर्वान्ति
 याणि वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रं घ्राणं श्रौणं गन्धसंख्यं
 चिरंतिष्ठंतु सारा ततो मूलमुच्चार्य अमुकेऽहं ग
 ह्मश्च तिष्ठेत्वा वायुसंस्थापनमुद्रया संस्थाप्य सन्निधा
 नमुद्रया अमृततीक्ष्णपरमीकरणमुद्रया परमीकृत्य
 देवतायाः षडेयेषु क्रोहदयाय नमः इत्यादिभिः ष
 डंगं मेवैः सकलीकुर्यात् ततः प्रासनाद्युपचाराः
 प्रासने स्वागतं चार्घ्यं पाद्यं माचमनीयकं मधुपर्कच
 मनस्त्रानवसनाभरणानि च सुगंधं च समनोभूषणी
 यनैवेद्यचन्दने प्रयोजयेदर्चनायामुपचारोक्तुषोऽंश
 मूलमुच्चार्य कालिकेऽदमासनमास्यतो कालिकेर्ष
 गते कालिकेऽंशले मूलमुच्चार्य कालिके पयोर्घ्यः
 स्वया मूलमुच्चार्य कालिके पतत्याये नमः मूलं का
 लिकेऽदमाचमनीये नमः मूलं कालिके पषमधुप
 र्कः स्वया मूलं कालिके प्राचमनीये नमः यं मूलमुच्चा
 र्य नमश्च तेन स्त्रानादिकं कुर्यात् ततो मूलेन पुष्पा
 म्रालिचयेदन्नावरणान्मृजयेत् प्रथमत्रिकोणे का
 लये नमः कपालितये नमः कृत्याये नमः द्वितीयत्रि
 कोणे कुरुत्याये नमः विरोधितये नमः विप्रचिताये
 नमः तृतीयत्रिकोणे उग्राये नमः उग्रप्रभाये नमः

अ

१६६

१६८

दीपायै नमः चतुर्थविकोरो नीलायै नमः चनायै
बलाकयै नमः पंचमविकोरो मित्रायै नमः मुद्रायै
मितायै नमः पताः श्यामा असिकरा मुंडमाला विभू
षिता तर्जनं वामहस्तेन धारयन्तः सुचिसिताः अ
ग्रादिकोणकेसरेषु क्रांद्दयाय नमः इत्यादि क्रां
नेत्रत्रयाय वौषट् नमः इति देव्यै कः अस्त्राय फट् न
मः इति पूर्वादिदितु ततोष्टदलेषु पूर्वादिक्रमेण ओं
त्रायै नमः ईश्वरायै नमः कृमाहेत्यर्थे नमः
मृदुचा मुद्रायै नमः लृंकौमार्ये नमः पेंअपराजिता
यै नमः ओं वाराह्यै नमः अः नारसिंह्यै नमः पताभ्यो
वलिरपि देयः ततो यथाशक्ति देवी संपूज्य प्राणा
यामेकृत्वा होत्रसदसं शान्तं वाजस्र्या पुनरपि प्राणा
यामेकृत्वा गुह्याति गुह्येति पठित्वा अर्घ्योदकेन दे
वीहस्ते समर्पयेत् ततस्तस्या प्राणायाम इतः पूर्वप्राणा
बुद्धिरेह धर्मादिरनो जायन्तव प्रसुषुष्य वस्था समन
सा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यो पश्चा मुदरेण शिश्नायत
कृते यदुक्तं यत्स्मृतं तत्सर्वं कालिकार्यं गोभवतः
स्मारा मामदीयं च सकलं कालिकायै समर्पये ओं
तत्सदिति अत्र कोदकेन देवीपादमूले आत्मानं सम
र्प्य मूलमंत्रेण देवी शरीरे सकला वरणा देवता विली
ना इति

विचिन्त्य संसृज्य मुश्चार्थं प्रमुकेतमसेति संहारमुद्र
 यामदेहदिदेवीसमानीय तन्मयोभूत्वा निर्माल्येन प
 शान्यादिशि चंचरीश्वर्येनमः इति संसृज्य निर्माल्यादि
 के विनियोज्य गुरुं नमस्कृत्य यथा सुखं विहरेत् इति
 कालिका पूजा पद्धतिः समाप्ते ॥ अथ महाकाल
 स्तोत्रं कस्यैवमर्थमातः सरपतिरहितं सेतुयासादि
 युक्तं बीजं तं मातरे तं त्रिपुरहरवभूस्त्रीकृतं यज्ञपति
 तेषां गयानि पद्यानि च मुखकृद्गरादुलसं तेव वाचः
 स्वस्त्वन्धो तथा राधरुचिरुचिरे सर्वसिद्धिप्रधानां ।
 ईशानः सेतुवामश्रवणपरिगते बीजमन्यन्मदेशि
 हन्ते मन्दचेतायदि जपति जनो वारमेकं कदाचित्
 जितावाचामधीशं धनदमपि चिरंतो भयं त्रुजाती
 दन्तं चन्द्रार्धचूके प्रभवति समहाचोरबालावतंसे २
 ईशो वैष्णवरस्यः प्राशय रविलसदासरेवेण पुक्तो
 बीजं ते हं हमेतद्विगलितचिह्नरे कालिके ये जपन्ति हे
 स्तारत्रे निहन्ति त्रिभुवनमभितो वश्यभावं नयेति स्त
 किं हंदास्त्रथा राहयधरवदने दलितो गच्छति रेति ३
 ऊर्ध्ववामे कृपाणं करकमलतले छिन्नमुण्डं ततो ध
 सद्ये चाभी वरं च त्रिजपद्वदरे दलितो कालिके च
 जप्ता तन्नामये वा तदमनु विभवं भावयन्ते तदंते

अ

१५५

१६५

६

५

षामष्टौकरस्थाः प्रकरितवदने सिद्धयस्त्यम्बकस्य
 वर्गाद्येवक्रियुक्तं विभ्रतिवलितं तत्रयं कूर्चपुष्पं ल
 जादन्देचपश्चात्स्मितशुभितदष्टद्वयं योजयित्वा मा
 तर्येत्वा जपन्ति स्वरहरमहिलेभावयन्ताः स्वरूपते
 ललीलासलीलाकमलदलदशः कामरूपा भवेति
 प्रत्यकेवाहयं वा प्रियमपि च वरेवीजमत्यंतगुप्तं तत्रा
 ग्रा योजयित्वा सकलममिसदा भावयंतो जपन्ति
 तेषां नेत्रा रविन्दे विहरति कमलावक्रशुभ्रं शुवि
 स्वेवादेवी देवि मुंडस्रगतिशायलसत्कारपीनस्त
 नाष्टौ ६ गतोऽसूनां वाक् प्रकरकृतकंचोपरिलस
 न्ति तेषां दिग्बसं विभुवनविधां त्रीनिनयनो प्रमथा
 नस्था तत्प्रेषावहृदि मद्वा कालसुरतप्रसक्तानां
 ध्यायन् जननिजद्वेता अधिकविः शिवाभिज्ञो
 राभिः शिवनिबह्मपुण्ड्रास्थि निकरैः परंसेकीर्णा
 यां प्रकरितचितायां हरवधं प्रविष्टो सन्नुष्णमुप
 रिसुरतेनापि युवती सदा त्वां ध्यायन्ति क्वचिदपि न
 तेषां परिभवः ८ वरामस्ते किं वा जननिवयमुश्नेर्जडधि
 यो न धाता वा पांशो हरिरपि न ते वेति विभवं तथापि त
 द्भक्तिमुखरयति चास्माकममिते तदा तत्तं तं न वल
 पशु रोपः समुचिनः ९ समंतारापीनस्तनजघनदृष्टो
 वनवती रता सक्तो नक्तं यदि जपन्ति भक्तस्तव मनुम् १०

विवासास्त्वाध्यायनगलितचिह्नरास्तस्यवशागाः
 समस्ताःसिद्धौद्याधुविचिरतरेजीवतिकविः समाश्चस्ती
 भावंजगतिविपरीतेयदिसदाविचिंत्यत्ताध्यायवति
 प्रायसहाकालसुरता नदातस्यतोणीतलविहरमान
 स्यविदुषः करास्मोजेवश्याः स्वरहरवधुसिद्धिनिवहा
 प्रसूतेसेसारेजननिजगतीयालयतिचसमस्तंतित्यादे
 प्रलयसमयेसेतरतिच अतस्त्वाधातापित्रिभुवनपतेः
 श्रीपतिरपिमहेशोपिप्रायः सकलमपिकिस्त्रोमपिस
 ती १२ अनेकेसेवतेभवदधिकगीर्वाणानिवहाविमूढा
 स्त्रेमातःकिमपिनविजानन्तिमपरे समाराध्यामाघा
 हरिहरविरिंच्यादिविबुधेः प्रसन्नोस्मिस्वेरेरतिरसम
 हानन्दनिरता १३ धरित्रीकीलालंरुचिरपिसमीरोपि
 गगनंत्वमेकाकल्याणीगिरिशारमणीकालिसकले
 स्तुतिःकातेमातस्तवकरुणायामामगतिकम् प्रस
 नातंभूयाभवमनुनभूयात्ममजनुः १४ प्रमशानस्यःस
 स्योगलितचिह्नरोदिकटथरः सहस्वेतर्काणांनिजग
 लितधीरेणकुसुमे जपेस्तत्प्रत्येकंमनुमपितवध्या
 ननिरतोमहाकालिस्वेरंभवतिधरित्रीपरिदृष्टः १५ रर
 हेसंमार्जन्यापरिगलितभूलिचिह्नंरंससूलेमध्याकेवित
 रतिचिन्तायांकुजदिने समुष्मार्यप्रेम्नामनुमपिसकृत्का

: ११

अ

१५५

१६६

लिसततेगजात्रोयातितितिपरिहृदःसक्तविवरः
सुप्रधैराकीर्णकुसमधनुषोमंदिरमहोपरोध्यायंथा
यंजयतिपरमंवातवमनुम् सगन्धर्वश्रेणीपतिरिव
कवित्वास्तनदीनदीनःपर्यंतेपरमपदलीनःप्रभव
ति त्रिपंचारेपीठेशिवशिवहृदिस्वरवदनामहाका
लेनोष्मेर्मदनरसलावणनिरतां समासक्तोनक्तं
यमपिरतानन्दनिरतोजनोयोध्यायेतांमयिजननिस
स्यात्सरहरः सतोमास्थिस्वरं पल्लवमपिमार्जारमसि
तेपरंचौष्टंमैघंनरमहिषयोच्छ्रागमपिवा वलितेपूजा
यांमयिवितरतांमर्त्यवसतांसतांसिद्धिः सर्वाप्रतिप
दमपूर्वाप्रभवति १६ वशीलदंमंत्रं प्रणपतिहवि
ष्ठाशानरतोदिवामातर्युष्मन्नराकमलध्याननिरतः
परंनक्तंनशोनिषुवणविनोदेनचमनुंजनोल्लसं
त्सरहरसमानःतितितलेइतिस्तोत्रंमातस्तवमनुस
सुहृदराजपसवृपाख्यं पादोबुजयुगलपूजाविधि
युते निशार्थेवापूजासमयमधिवायस्तुपठति प्र
त्नापस्तस्यापिप्रसरतिकवित्वास्तनरसः कुरंगादीष्टं
दंतमनुसरतिप्रैमतंरलंबशस्तस्यतोणीपतिरपि
वेरप्रतिनिधिः रिपुः कारागारेकलयतिशतकेलिकल
याचिरेजीवन्मुक्तः सभवतिसुभक्तः प्रतिजनि २२
इतिमहाकालकृतंस्तोत्रं ।

तथाच भेरवेते भेरव्युवाच कालीसजाश्रितानां यभावा
 अविधाग्रपि इदानीं श्रोतुमिच्छामि कवचं सर्वसूचितं तमे
 वकारणं नाथ शदिमंडः खसंकटात् श्रीभेरवो वाच
 रदस्पृष्टा वक्ष्यामि भेरविश्राणवत्तु मे श्रीजगन्मंगलं
 नाम कवचं मन्त्रविग्रहं पठित्वा धारयित्वा च त्रैलोक्यं मोह
 येत्तरणात् नारायणोऽपि बहुता नारी भूत्वा सहस्ररम्
 योगीशो तोभमनय घटुता चरुहृदः वरदमान जघनै
 वरावणादिनिष्पन्न चरान् यमप्रसादा दीप्तो त्रैलोक्ये
 जयी प्रभुः यनापि यः कवेरोऽपि सुरेशो भूत्वा चीपतिः प
 वेदिसकला देवाः सर्वसिद्धीश्वराः प्रिये श्रीजगन्मंगल
 स्यात्प कवचं स्रष्टुः शिवः छन्दोनुष्टुप् देवता च का
 लिका दलितो रिता जगतां मोहने इष्टविजये भुक्तिमुक्ति
 शु योषिदाकर्षणे चैव विनियोगः प्रकीर्तितः शिरोमे
 कालिका पातुं कीं कोरे का तरी परा कीं कीं कीं मेललाटं च
 कालिका खर्गयादिणी हूं हूं पातु नेत्रपुग्मं कीं कीं पातु
 अतो मम दलिणी कालिकी पातु चारा पुग्मं सहस्ररी
 कीं कीं कीं रसना पातु हूं हूं पातु सलाटकं सकलं वदनं
 पातुं कीं कीं साहास्ररूपिणी द्वाविंशत्यक्षरी स्कन्धो म
 हाविद्या विलप्रदा स्वर्गमुत्थरा काली सर्वा गमभितो व
 त कीं कीं हूं च तरी पातु चामुण्डा हृदयं मम ये हूं ये

श्र.

(५१)

167

स्तनदंष्ट्रं क्रीं फट् स्वाहा कऊत्स्यत्वं मृष्टाक्षरी महाविषं
भुजोपावसकर्तृका क्रीं क्रीं हूं हूं क्रीं क्रीं करौपावसडत
रीमम क्रीनाभिं मथ्यदेशं च दक्षिणा कालिकावत क्री
स्वाहा पावोष्टे च कालिका सादशाक्षरी हूं क्रीं दक्षिणेका
लिके हूं हूं पावकटिहयं कालीदशाक्षरी विद्यास्वाहांते
षोडशुगमकं गें क्रीं हूं स्वाहामे पावजानुनी पावकालिका
सदा कालीदनामविषेयं चतुर्वर्गफलप्रदा क्रीं हूं क्रीं
पावसागुल्फं दक्षिणे कालिकेवत क्रीं हूं क्रीं स्वाहापा-
वचतुर्दशाक्षरीमम खर्गमुण्डथरा कालीवरदाभय-
धारिणी विद्याभिः सकलाभिः सासवोगमभिजोवत
कालीकपालिनी कृत्वा कुरु कृत्वा विरोधिनी विप्र-
चिन्ता कृषोयाच प्रभादीमाचनविषः लीलाक्षमावला
काचमात्रा मुद्रामिताचमो पताः सर्वाः खर्गथरा मुण्ड
मालाविभूषणाः रत्नतमो दिग्विदित्वास्त्री नारायणी
तथा माहेश्वरी च चामुण्डा कौमारी चापराजिता वारा-
ही नारासिंही च सर्वा प्रायुधभूषणाः रत्नतया युधेदित्वा
मां विदित्वा यथा तथा इतिते कथिते दिव्यं कवचं परमाद्भु-
तं श्रीजगन्मंगलं नाम मह्यं मंत्रोच्चविग्रहं ॥
त्रैलोक्याकर्षणं ब्रह्मकवचं संमुखोदितं गुरुपूजावि-
धाय विधिबन्धपदेनतः ॥

कवचं त्रिःसहस्रद्विषावज्ञानं च वा पुनः त्रैलोक्यलोभ
 येत्येव कवचस्य प्रसादतः महाकविर्भवेन्मासात्सर्वसि
 हीसरो भवेत् पुष्पाञ्जलिकालिकाये सूलैर्नैव पदेत्सह
 त सत्तु वर्षसदस्त्राणां पूजायाः फलमाप्नुयात् भूर्जे वि
 लिखितं चैतत्स्वर्णस्ये धारयेद्दृदिशिखायां दक्षिणे वा
 हौ कण्ठे वा धारणा दुयः त्रैलोक्यं मोहयेत्क्रोधा त्रैलोक्यं
 चूर्णयेत्स्त्रणात् पुरवाभ्यनवान् श्रीमार्नानाविद्याविधि
 र्भवेत् ब्रह्मास्त्रादीनि शास्त्रानि तद्वा त्रस्यर्शनात्ततः ना
 शमायां त्रिषा नारीरुत पुत्रिजीवं ध्यावा कण्ठे वा वा म
 वाहौ कवचस्यास्य धारणात् ब्रह्मपत्या जीववत्सा भव
 त्येव न संशयः न देयं परशिष्येभ्यो भक्तेभ्यो हि विशेष
 तः शिष्येभ्यो भक्तियुक्तेभ्यश्चान्यथा मत्सु माप्नुयात् स
 र्था मुहुपकमलावाग्देवी मंदिरे मुखे पौत्रांतस्तेर्यमाः
 स्थापयन्निवसत्येव निश्चितं इदं कवचमसात्वा योजयेत्का
 लिदक्षिणात् समस्ततः प्रजमापितस्य विद्या न सिद्ध्यति
 सशस्त्रत्वात् माप्नोति सोचिरान्मत्सु माप्नुयात् इति भेरव
 तेत्रैकालीकल्पे कालीकवचं समाप्तं ॥
 अथ काम्यानि नागयज्ञोपवीतो च चन्द्रार्थकृतशेखराम्
 जटायुक्तं च संचिन्त्य महाकालसमीपगां कूचलज्जापुगे
 बीजयुग्मं चानेतथैव च एवं संचिन्त्य देवीं च रक्तपुष्पे स

अ.

१६८

१६८

सर्वयेत् कामवाणसमाविहानिलजाविकलाःसि
यः संस्रभर्तारं संत्यज्चालिंगेति सदैवतं अनेदति
णोकालिके इत्यस्य शेषः चकारादावपि लोहितो
मूलरुक्तात्मेकांशूलथयं परं महाकालाग्रसंस्था
च ध्यात्वा पुष्पैश्च पीतकैः अभ्यर्च्य कैकशश्चाद्ये तथै
वांते पियोजयेत् आकर्षणं भवेदेवं सदा स्यादवरत्नगमे
पातालतलं चापि किमन्यद्भूतलस्थितं आकृष्टमेति
तत्सर्वं महाकालवचो यथा एकैश्चाक्षुर्चादिवीजत्रय
मिति शेषः आदावनेदति णोकालिके इति सेति शेषः
कपिलादिभुजोर्कर्त्री कपाली सद्यदति णो ध्यात्वा चैवं
दिसर्वस्य शेषे वदयमेव च एवं संपूज्य पुष्पैराकृष्णना
त्रमपूजयेत् भवेन्नारण्यमेतेन यशुदिप्रकृता क्रिया
उच्चाटयति पिंगाती संत्रासयति केकरा विद्रावय
ति मुक्तास्पाशोर्मादयति तूर्णिता संक्षोभयति सेतुव्या
संपातयति सन्नता संकोचयति संख्याविप्रबुद्धा विबो
धयेत् यं यं भावं जनेनेयस्तद्भावस्तं स्मरेदपि अत्र स
र्वत्र कर्तव्यं भावमात्रस्य चिन्तने उच्चाटनाख्यमेवात्र स
र्वत्र संमते मते यनागमाय च तथा परयो धित्प्रभेदने
प्रमथानालयमागत्य मुक्तकौशादिगम्बरः जपेदयुत
संख्यां तु सर्वकामार्थसिद्धये ॥

तत्रैव प्रेतमारुह्य योजयेत्स्वविज्ञमः अयुतेनियतोभू
 ताविभीः सत्त्वपरायणाः सयातिपरमासिद्धिदैवैरपि
 सुदुर्लभा आकर्षणं वशीकारो वंथनोऽष्टादशदयः
 स्तम्भनं मोहनं चैव चासनेकासने तथा वाग्मित्तं च धनि
 त्वं च बहुपुत्रत्वमेव च सयातिरेचरं त्वं च देवत्वमपि चै
 वहि नजयानचरोगोवानमत्सुर्नचवाभयं नवाप्रीतिः
 मनुष्येषु नचवाक्कायपातनं अथवासभवेच्छ्रेष्ठश्चतः
 विंशतिसिद्धिः अथचारप्रकरणं यस्मिन्मंत्रेयग्राचार
 धर्मस्तुतादृशाः कृतार्थास्तेन जायते स्वर्गवाप्तुक्तिमेव वा
 भ्रातृस्त्रयनकर्तव्यासिद्धिस्तुजायते विष्णुदशि
 त्तोत्रभवेत्सिद्धिः स्यादपवर्जदा पतञ्जलतत्त्वणासिद्धिर्वि
 स्मयं नालिचापरे विस्मिताविलयेयातिपद्मावः शास्त्र
 मोहिताः कुलस्त्रीवीरनिन्दोचतद्रव्यमपहारणम्
 स्त्रीपुरोषप्रहारं च वर्जयेन्मतिर्मत्सदा स्त्रीजयेचजगत्स
 र्वस्वयं तावत्तथा भवेत् येपंचमं तथा चोपेभलेभोज्यं
 गृहेस्त्रैव सर्वचपुवतीद्रुपं भावयेद्यतमानसः कुलजा
 पुवती वीत्यनमस्कृत्यात्समाहिताः तदेवमासीद्गो
 तत्रतासां प्रकल्पयेत् कालोवायौवनोऽमृतोऽवृद्धावांस
 रीतथा कुसितां वामराभक्त्या नमस्कृत्य विभावयेत्
 कस्मात्पुंकां कस्मवर्णां कुमांरी च कृशोदरी मनोहरं

अ

१५९

१६९

यौवनस्यामर्चयेद्देवताधिया तासां प्रहसंनिन्द्य च
कोदित्यमप्रियं तथा सर्वतो न च कर्तव्यमन्यथा सिद्धि
रोपकृत स्त्रियो देवाः स्त्रियः प्राणाः स्त्रियपवविभूष
णो स्त्रीसंगिना सदाभावमन्यथा सिद्धिदा भवेत् स्त्री
संगिना सदाभावमन्यथा सिद्धिदा भवेत् हेष्टो नैव क
र्तव्यो विशेषात् पूजने स्त्रियः जपस्थाने महाशंखे निवे
ष्टा योजयंचरेत् मांसमत्सदयित्वौद्रभक्ष्यद्रव्यान् तथा
विधिरित्वा न नियमो नार्चयित्वादि नियमोः क्वचित्
न जापकालनियमो नार्चनादिव लिख्यपि सेव्या नियम
उक्तोत्र मद्गमं त्रस्य साधने वस्त्राशनस्थानगेहदेहस्पर्शा
दिवारिणाः शुद्धिं न चाचरेत् तत्र निर्विकल्पं मनश्चरेत्
सुगन्धिसेतलौहित्यकुसुमैरर्चयेत्फलैः विलैर्मरु
वकाद्यैश्च तलसीवर्जितैः शुभैः नाथर्मो विद्यते चात्र
निर्विकल्पं मनश्चरेत् सुगन्धिसेतलौहित्यकुसुमैर
र्चयेत्फलैः किंचिद्गमो मद्गमं भवेत् सेव्या चारोत्रगदितः
प्रचरेत् दृष्टमानसः इत्यचारपरः श्रीमान् जपपूजापरा
यणः श्यामिमाद्यष्टसिद्धीनामाश्रयः साधको भवेत्
इति श्यामाप्रकरणं इति श्री यडनाथ विरचिताया
मागमकल्पलतायां तृतीयः पल्लवः अथ नीलसर
सतीमंशः फेत्कारिणीतंत्रे ॥

कैलासशिखरासीनेचन्द्रविराजिते वलः स्यते स-
 मासीनास्यष्टस्रन्तनगात्मजा कथमीशानसर्वज्ञ
 मभवत्तेतपोधन कोविद्योप्राप्यकवयोभारताचान्द्र
 चकिरे श्रुत्वानगात्मजावाक्यं विहस्य परमेश्वरः प्रा-
 ह प्रियोपरिषत्तसाधुसाधितिपूजयन् शृणु साधिम-
 हावियामत्तानेधननाशिनी यामवापिमहात्मानोय
 र्मकामार्थमुक्तिषु नासाद्येमे निरेकिंचिकवयः शुद्ध
 बुद्धयः मंत्रसत्तानमात्रेण जगत्सर्वज्ञतो नयेत् जि-
 ह्वायां न्यसनादेव सूकोपि मुकविर्भवेत् मधुना विदि-
 नादवीर्यार्भकजिह्वासविन्यसेन्मनुमेवी यदि पठति
 पठितो सो नोचेन्नो मरुतो याति अथ वामधुलाजाभ्यो
 जिह्वायां बालकस्य तु नाडी ह्येदा घण्टा पूर्व लिखेद्देम
 शालीकया मूलमंत्रं लिखेन्मंत्रो यद्दोष्टे स्येत्तद्वर्चसा
 वायुश्चारणतो वाग्मीवालेद्रुतकविर्भवेत् यद्दोष्टेषु
 हातिष्टे यदा पूर्वपूर्वलिखितक्रमेण देमशालीकया
 मधुलाजाभ्यो नाडी ह्येदा भ्यन्तरे बालकजिह्वायां मंत्रं
 लिखेत् स्येत्तद्वर्चसा तद्दोष्टे बालिखेदेवं वाकोश्चार-
 णश्चारणामारभ्यद्रुतकविर्भवेदित्ययः पितृधातालि-
 खेन्मंत्रं मातृध्रीताय वा पुनः पिता वा या सिन्मंत्रेना-
 न्यस्तत्र कदाचन मंत्रोद्धारणमाह मत्स्यपुराणे चिर-

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

एकवीराकल्पे मायावीजं वधूवीजं कूर्चवीजं तथा
 द्विफट् रोषायेचाहरीविद्यासर्वभूतप्रकाशिनी
 वधूवीजं मध्यवीजं उकारं केवलउकारं तथा भगव-
 ताचार्येणोक्तं मध्येषोऽष्टाफलिते शुद्धं केवलउका-
 रं विद्याभगवताचार्येणोक्तं शेषस्तु अत्र मध्यवीजे
 गुणामृतबीजमस्ति अतिशुभत्वाद्बोद्धुं तेन सर्वद्वे-
 मध्यवीजमिति सिद्धे ज्ञेये तत्र कारणा माह ताराणां वे-
 वसिष्ठारुपिता चो ग्रान्तं श्रीकृष्णफलायतः अतस्ते
 नापि मुनिना शोपोदातः सदा रुणाः ततः प्रभृति वि-
 धेयं फलदात्री न कस्यचित् चन्द्रवर्षोत्सवीजोप-
 रियोजितं ततः प्रभृति विधेयं वधूरिव यशस्विनी
 फलिनी सर्वविद्यानां जयिनी जयकांतरी विष-
 यकरी विद्या अमृतं प्रदायिनी मंत्रसप्तानमात्रे-
 ण विजयी भुवि जायती तारा चो ग्रामहो ग्रो च वक्रत-
 रग्रासरस्वती कामेश्वरी भद्रकाली इत्यष्टौ तारिणी
 स्मृताः फेकारिणी तं त्रेनीलसरस्वती मंत्रोद्धारमा-
 ह प्रथमं सपरं दत्वा चतुर्थं स्वरभूषितं रेफतूकं स्फ-
 रद्दीपमिन्दुविन्दुसमान्वितं त्रीकारं च ततो दद्याच्चतु-
 र्थेनैव भूषितं दीर्घोकारसमायुक्तं हंकारं योजयेत्
 ततः फट्कारं च ततो रघात्संपूर्णं सिद्धि मंत्रकं प्रथम

३. मिति सपरं हकारः चतुर्थसर्वकारः इन्द्रवर्धचन्द्रः
 विन्दुनुसारः तेन क्रीडिति बीजं इकारमिति तवर्गः
 १२१ स्पप्रथमात्तरं रेफानुसारयुक्तमित्यर्थः चतुर्थेन स
 रेण दीर्घेण ईकारणमित्यर्थः तेन त्रीडिति बीजं दी
 र्घइति अर्धेण युक्तं हंकारं अर्धेण ऊकारः तयुक्तं हं
 कारं तेन हूमिति बीजं तेन क्रीडिति बीजं नीलसारस
 तोमंत्रः सपवफडंतचेत एकतममंत्रः सपवताया
 दिफडंतस्तायामंत्रः अतएवोक्तं अतरोसौ महामंत्रः
 फट् कारंतो हृदि स्थितः पंचरश्मिसमायुक्तोप्यज्ञा
 नैधनदाहक इति अतस्त्वयुक्तस्य फट्काराद्यभिधा
 नेन मंत्रभेदात् फडंतोप्यज्ञाननाशकः पंचरश्मिस
 मायुक्तोप्यर्थीतः पंचरश्मिप्रणावः उक्तं च श्रीक्रमे
 तरे हृदामणवपिवक्रियाननववधः शब्दो यथागः
 क्रियते प्रिये तथैवेयं महाविद्यानकदा कृतगोचरा
 प्रस्तातेयं महाविद्यानरात्रंगथारिणी देवादिमुख्य
 क्रावेताराभुवननारिणी क्रियालजया तेन क्रीडिति बीजं व
 धः शब्दः स्त्रीबीजमित्यर्थः यथागः कुरुते यथा क्रोथं व्य
 नक्ति तेन हं बीजमिति मंत्रोदाहरः एवं वधूबीजे सकारो
 पिलभ्यते तदुक्तं मत्स्यसकारहीनं बीजमुक्ता वसिष्ठे
 नास्ममुनिनाशापोदतः सुदारुणः तदा प्रभृतिविधेयं
 फलदात्री न कस्यचित् ।

प्राक्किबीजं त्रयं तस्य बीजोपरि नियोजितं ततः प्रभृति
 विधेयं वधूरिव यथासिनी ताराकल्पे लज्जायुग्मे वधूवी
 जेततो दीर्घो तनुच्छदं सारस्वतो परोमंत्रः संशोक्तश्च त
 रत्तरः क्रीं क्रीं स्त्रीं हूं इति मंत्रः फडेतः पंचाक्षरः तथा ता
 रा प्राक्कि वधूवी जायते दीर्घतनुच्छदे अस्त्रमग्निवधूरते
 मनुः समाक्षुरो भवेत् ओं क्रीं स्त्रीं हूं फट् स्वाहा समाक्षुरो
 मंत्रः मंत्रशास्त्रेषु संशोक्तस्तथा दीर्घेन वर्मणा पुरिते
 च वधूवी जमपरो सो गुराक्षरः गुराक्षहेन त्रिगुराक्ष
 च्यते तेन अक्षरमंत्रो भवति तेन हूं स्त्रीं हूं इति मंत्रः
 तारेति तारः ओं प्राक्किः क्रीं वधूवी जं स्त्रीं दीर्घतनुच्छदे हूं
 अग्निवधूः स्वाहा तेन ओं क्रीं स्त्रीं हूं फट् स्वाहा इति मंत्रः
 इदानीं मुमुक्षुता रिण्या जगन्मातुः प्रयत्नतः पूजाविधिं
 प्रवक्ष्यामि मंत्रिणां सिद्धिदायिनीं ब्राह्मणं कूर्ते चोत्पाय
 स्वशिरसि गुरुं ध्यायेत् प्रातः शिरसीत्यादि इति स्मृत्वा
 मानसोपचारैराध्य देवीं ध्यायेत् यथा कुलकृण्डलिनीस
 मुष्णावर्त्मना षट् चक्रे भेदेन कमेता परमशिवे नीत्वा ये
 कोविभाव्य मनसा राध्य मूलादिब्रह्मरन्धातो विसर्जयेत्
 नीयसीं मूलमंत्रमयीं साक्षादस्मान्तरा पिंगीं तत्प्रभा
 परलब्ध्या मंत्रशरीरे परिचितयेत् प्रात्मानं तद्रूपं विभाव्य
 वशिर्गच्छेत् ततो बहिर्निगत्य प्रातः कृत्यं समाप्य स्नानं

१७२
 १७२
 अ. ध्यानधारौ गतामयोक्तविधिना स्नात्वा वाससी परिधा
 याचम्य श्रीमद्भगवता रायै विमहे नीलसरस्वत्यै धीम
 हि तन्न स्तारा प्रचोदयात् पूजामगदुपमागत्य पूजोक्त
 र्यात् ओं वज्रोदके हं फट् स्वाहेति जलमधिष्ठाय ओं
 क्रीं स्वाहेति हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य ओं क्रीं विष्णुधर्मस
 र्वपापानि शमयाधो यविकल्पानपनय स्वाहेति प्राच
 मनं ओं मणिधरे वज्रिणि सर्ववशं करि हं फट् स्वाहे
 ति शिखावन्धनं ओं रत्नरत्नं हं फट् स्वाहेति जलाभिषे
 काद्रूमिशोथनं ओं सर्वविघ्नानुत्सारय हं फट् स्वाहेति
 प्रततात्त्विकीर्यनागचन्द्रयात्रिविधविघ्नानुत्सारयेत्
 ओं पवित्रवज्रभूमे हं फट् स्वाहेति भूमिमंत्रं ओं प्राः सुरे
 खे वज्रे रेवे हं फट् स्वाहेति मंडलमभ्यक्ष्य ओं आचारशा
 क्रिकमलासनाय नम इत्यासनं संपूज्य स्वस्तिकादिकां
 वद्धा उपविश्य ओं मणिधरे वज्रिणि महाप्रतिसारभेर
 त्तरत्नं हं फट् स्वाहेति वस्त्रांतिके प्रस्थिवभीयात् ओं
 प्राः हं फट् स्वाहेति कायवाक्चित्तशोथनं पुष्पकेतुय
 जार्हतेष्टाया सम्यक्समुखाय ओं पुष्पे पुष्पे महापुष्पे
 सपुष्पे पुष्पभूषिते पुष्पचयावकीर्त्ते हं फट् स्वाहेति
 अभिमंत्रनम् ततः सुवर्णारिपीठे रक्तचन्दनं कुंकुमा
 दिना ॥

ॐ आः सुरेवेव सुरेवेहं फट् स्वाहेति षट् कोणगर्भं प्रष्टु
 दत्त पद्मं चतुर्भुजं चतुर्द्वारं समेतं येनैलिखितं पद्मस्य पूर्वद
 लेमायां यास्ये स्त्री उत्तरेफ पश्चिमेहं मध्येहं विलिख्य
 प्रयीकोपरियेनं स्थापयेत् अथ भूतशुद्धिः स्वकोडे उमा
 नोदस्तौ निधाय सोदमिति मंत्रेण हृदया जीवात्मानं कृ
 त्कृण्णदलिनीचषट् चक्रभेदक्रमेण सहस्रदलकमलक
 र्णिकोत्तर्गतपरमात्मानि संयोज्य मायां बीजं रक्तवर्णां ना
 भो ध्यात्वा तद्भूतेन वक्रिणा पापपुरुषेण सह दग्धं वि
 चिन्म स्त्रीबीजं पीतवर्णं हृदिविचिन्म तद्भूतेनामतरसेन
 सकलेशरीरं परिस्तुते विचिन्मात्मानं निर्मालं देवताम
 यंचिन्मयेत् इति हेस इति मंत्रेण जीवात्मानं कृतकृण्ण
 लिनीचमूलाधारे स्थापयेत् इति भूतशुद्धिः अथ मातृ
 कासः ऋष्यादिकां गंगान्यासानं तरेवर्णां संहृत्वा मा
 तृकां ध्यायेत् अथ प्राणायामः हूं इति चतुर्वारजमेन
 उवावायुमापूर्यमासा पुंसो धृत्वा हूं इति षोडशवारजमे
 न मध्ये नाडीं कृमयित्वा ष्ववारजमेन दत्तनासया वायुं रे
 चयेत् एवं वारत्रयं कुर्यात् अतो भस्मभिः हृत्ती लुन्दः
 श्रीमदेकजरादेवता हंकारो बीजं फट्कारः शक्तिः क
 वित्वां डित्वादिसिद्धये विनियोगः शिरसि अतो भस्म
 घयेनमः सुरेव हृत्ती लुन्दसेनमः हृदि एकजराये

श्र.

७३

१७३

देवतायेनमः अथ मंत्रस्य करोगत्यासः क्रोम्रविल
वायूपि ऐयेतर्जनीभ्यां साहा हूं व्रलवायूपि ऐयेमथ
माभ्यां वषट् क्रौं विस्नुवायूपि ऐये अनामिकाभ्यां हूं म्र
क्रौं रुद्रवायूपि ऐये कनिष्ठाभ्यां वौषट् क्रः सर्ववायू-
पि ऐये करतलकरपृष्ठाभ्यां फट् क्रोम्रविलवायूपि
ऐये हृदयाय नम इत्यादि क्रौं विस्नुवायूपि ऐये कवचाय
हूं अत्ययहस्ताभ्यां कृत्यायुरुपर्यंतं क्रौं रुद्रवायूपि
ऐये नेत्रत्रयाय वौषट् तर्जनमथ मानामाभिनेत्रत्रये क्रः
सर्ववायूपि ऐये अस्त्राय फट् इति ऊर्ध्वो धृतालत्रयं ह्येति
काभिर्दशादिखनने कुर्यात् ध्यानमाह विष्णु व्यापके
वारिणि आः काराद्रक्तपंकजे विचिंत्य तडपरितो कारा-
क्षेतपमं ध्यात्वा तडपरिनीलीरसच्छायं हूं कारं विचिंत्य
तडद्रुतो वीजभूतो मातृकां विभाव्य तडपरिदेवीं ध्यायेत्
यथा प्रत्यालीढपदार्पितोऽग्निशवस्य होराद्वरासापरा-
खर्गे दीवरकर्तृखर्वरभुजा हूं कारवीजोद्भवा खर्वानील
विशालपिंगलजटाजूटोऽग्रनाभैर्युताजा खंत्यस्य कपा-
लके त्रिजगतां हेतुप्रतापस्य म् ॥
शव हृदयेः पितो रक्षिण चरण परचरण शव
प्रत्यालीढेति पश्चात् कृतसव्यापकचरणद्व-
यंत्यर्थः अर्पितेति ॥

शवहृदयेर्षितोदक्षिणचरणा परचरणाशवपादह
 योपरिययातादृशीत्यर्थः शवपादहयादूढवामपा
 दामोदन्मुखीमितितेत्रचूडामणिवचनात् अत्रबोध
 काभावात् एतेनशवासनत्वमुक्तं क्षीरेति भीमश्रद्ध
 हासेनरवःशक्षोयस्यास्तथेत्यर्थः खर्गेति दक्षिणह
 स्तद्वयेरुर्ध्वाधः क्रमेणखर्गकर्तृकांचवामहस्तद्वये
 धरुर्ध्वक्रमेणखर्परमिन्दीवरंचहस्तेष्वयस्यास्तथेत्य
 र्थः खर्गेदक्षिणस्थोर्ध्वशोभितोवीरनारिनी तदथ
 स्तोहीजव्यतकर्तृकालंकृतावरा वामोर्ध्वकृतानालेन
 विकस्वरमनोहरं रचंतीनीलयद्यंचतदथस्ताकरंभु
 जमितितेत्रचूडामणिवचनात् हंकारेति हंकार
 वीजजाताकर्तृकातदुपरिजातेत्यर्थः शब्दादेवजाते
 त्यर्थः खर्वेति खर्वाक्रसार्षत्नीलाश्यामा विशा
 लापिंगलायाजटातस्याजटः समूहः तथेत्यर्थः य
 हाखवेति पृथक्पदे उग्रनागैस्तत्तत्कादिभिरलं
 करमेखलारञ्जविशेषैर्युता अन्यत्सर्वसुगममि
 तिहृतानोक्तं अथैकजटाध्यानं खर्वामहाटहा
 सामभिनवजलभवनीलांलंवैदंगीव्यावृचर्मा न
 कंती पीनोज्ञतपयोधरोवर्तलरक्तचिनेशालल
 जिह्वादेष्टाकरालवदना पिंगोश्रेकजटापार्श्वद

श्र.

१७४

१७४

ये लवमाननी लोत्पलमाला मतिनील नागकृत जटा
जटा नागकृत यत्तोपवीतां चतुर्भुजां तदपरिदक्षिणे
सरक्तमांसखंडमंडितमुष्टिनिविष्टजटाजूटसंलग्ना
खर्गविभूषितकरो उपारिवामकरे रक्तनागकिंचिदि
करवरनीलोत्पलकरो अथ स्नादक्षिणे बीजभूषितं
तं कर्तृकाभूषितकरो अथ स्नाद्वामे त्रिजगजसमेतमु
भ्रुकपालमंडितकरो भुजचतुष्टये भूमाभ्रकृतकेयूरो क
नकाभ्रकृतनागकंकणं मुक्तवर्णाशवाधिगूढं निर्भ
यंत्रणाभिप्रायेण शवहृदिसंक्रुचितदक्षिणाचरणं श
वपाददयावस्थितप्रसारितवामचरणं बुद्ध्याभनाग
कृतकटिसूत्रं ईषदृक्तनागकृतनूपरोसघः कृतगलदु
धिरान्योन्यकेशप्रयितापादपद्मलेखिते पंचाशतयनि
सुंदरमालां प्रज्वलदनलविनामथस्यां द्वीपचर्मकृतोपरि
वस्त्रां योषिदशेषालंकारभूषितां मौलावलोच्यभूषितां सा
वेशस्मेराननोभगवतीमीडे अथ नीलसरसती ध्यानं
प्रत्यालीढपदोच्चोरो मुरारमालां विभूषितां खर्वालं वो
दंती भीमां व्याघ्रचर्महृतां कटो नवयोवनसंपन्नोपंचमु
द्रां विभूषिताम् ॥ चतुर्भुजां ललजिह्वां स
दा भीमां वरप्रदाम् ॥ खर्गकर्तृसमायु
क्तं सद्येतरभुजद्वयीम् ॥

कपोलात्पलसमायुक्तसवपाणिपुगान्वितो पिङ्गोऽथ
 कजदंष्ट्रायेनौलावलोचभूषितो सवेतरभुजद्वयोद
 दिगभुजद्वयो सवपाणिपुगान्वितो वामपाणिपुगा
 न्वितो पंचमुद्राविभूषितामिति ललाटेऽथेताश्चिपदि
 कायुक्तकपालपंतयान्वितो शंकराचार्यभगवतापु
 ञ्क्तं विचित्राशिमालाकपालं ललाटेऽपंचान्वितं धार
 यंतीमिति सुमुखं चतुरश्रं चतुर्गोमुखमेव च योनि
 मुद्रेति विख्याताः पंचमुद्राप्रकीर्तिताः मौलावलोच
 भूषितामिति मौलौ मस्तके अतोभ्यः प्रविनाशी चन्द्रक
 ला इति शिवदीपदीकाकारः तनुचंद्रावतंसामिति स
 र्वध्याने प्रयुक्तत्वात् अथ वा अतोभ्यो वासुकिनागरूपः
 भावद्वयमणो अतोभ्यो देवीमूर्तनिविमूर्तिर्नागरूप
 धृक् अतपवमूर्भिः गुरुभ्यो नागरूपः इति मंत्रभेदेन
 यथायोग्यं देवीध्यात्वा देवीरूपमात्मानं विभाव्यमानु
 षोपचारैराग्राध्यासशिरोसिपुष्पदत्तायोनिमुद्राप्रदर्शये
 त ततश्चावाहयप्रज्ञार्थं शोखं स्थापयेत् यथास्ववामे
 त्रिकोणावतचतुरश्रमंडलं कृत्वा तत्र साधारं पात्रं निधा
 य संवत्स्रिमंडलाय दशकलात्मने इति संज्ञं प्रसूर्य
 मंडलाय दशकलात्मने नम इति संज्ञं मूलं जपन्
 मुहजलसाहस्यं सोमं दलाय षोडशकलात्मने नम इति

श्र.

१७५

१७५

जलसंप्रसृतस्मिन् जले गन्धपुष्पहृत्वा ततादीनि लिप्य
 क्रोम्रलिलवायुपिरोपहृदयाय नमः क्रोम्रवरणवायु
 पिरोपेशिरसे स्वाहा हूं ब्रह्मवायुपिरोपेशिखायै वषट्
 क्रैविष्णुवायुपिरोपेकवचाय हूं क्रौरुद्रवायुपिरोपेने
 वज्रयाय वौषट् क्रुः सर्ववायुपिरोपे अस्त्राय फट् इति
 ऊर्ध्वोर्ध्वतालत्रयं छोरिकाभिर्दशदिग्बन्धनं कुर्यात्
 अग्नीशास्त्रवायुषमथे च दित्तुषडंगानि विन्यस्य मूल
 मंत्रं दशधा जप्त्वा ओं गंगे च यमुने चैवेत्यादिनां कुशा मुद्रा
 या सूर्यमंडलातीथमावाह्यमंत्रमयं जलं विचिंत्य तज्जलं
 किंचित्प्रोलिख्य नि लिप्यते नोदके नात्मानं पूजोपकर
 णं च वारत्रयं प्रोक्षयेत् अथ पीठपूजा वामे गुरुभ्यो नमः
 दक्षिणे गणेशाय नमः मध्ये श्रीमदेकजटाये नमः श्म
 शानाय नमः कल्पवृक्षाय नमः माणिपीठाय नमः
 नानालंकारेभ्यो नमः ओं सुनिभ्यो नमः ओं देवेभ्यो
 नमः ओं रक्तमांसास्थिमोक्षमानशिवाभ्यो नमः ॥
 चतुर्दिक्षु पूर्वशिखेभ्यो नमः दक्षिणे सुंदेभ्यो नमः
 पश्चिमे चित्तो गारेभ्यो नमः उत्तरे प्राप्तिभ्यो नमः
 ततो हृदलेषु पूर्व ओं लक्ष्म्ये नमः ओं दक्षिणे ओं
 सरस्वत्ये नमः ॥ ओं पश्चिमे ओं रत्ने नमः ॥
 उत्तरे ओं प्रीत्ये नमः ॥ अग्निकोरो ॥

ओंकीर्त्येनमः नैरुतकोरो ओंशोत्तेनमः वायुकोरो
 ओंष्टुष्टेनमः ईशानकोरो ओंतुष्टेनमः पवमुत्तेरो
 त्रयेसमभ्यर्च्य स्तोः सदाशिवमहाप्रेतपद्मासनायन
 मः इतिमध्येऽर्जयेत् ततः कुसुमाञ्जलोदेवीगृहीत्वा
 मूलेनमूर्तिं संकल्पावाहयेत् पुनः ध्यानं कुर्यात्
 पुत्रालीङ्गेति एवं ध्यात्वा हृदयान्मूलमंत्रतेजोमयीं
 शुद्धज्ञानचैतन्यसवरूपमानन्दमयीं वामनासापुटेन ग्रं
 जलावानीयमूर्तिं समावाहयेत् पुनर्ध्यानं कुर्यात् प्र
 त्पालीङ्गेति एवं ध्यात्वा हृदयान्मूलमंत्रतेजोमयीं शुद्ध
 ज्ञानचैतन्यसवरूपानन्दमयीं वामनासापुटेन ग्रंजला
 वानीयमूर्तिं समावाहयेत् देवेशिवभक्तिसुलभे प
 रिवारसमन्विते यावत्तं एजयिष्यामि तावत्संस्तु
 राभव श्रीभदेकजदेइहागल्लेहागल्ल इतिष्ट १ इह
 सन्निधेहि १ इत्यंगुष्ठमुष्टिभ्यो इह सन्निरुद्धस्व १ इत्यावा
 साततो देवीमंगे मङ्गे वित्तस्य आङ्गीं कीं सारा इति
 प्राणाभ्यतिष्ठाय मूलमुच्चार्य श्रीभदेकजदेवन्नपुष्पे
 प्रतीक्ष्य हूंफट् सारा पाद्यं नमः इति पादामुनेदद्यात्
 अर्चनमः शिरसि आचमनीयं स्वथामुखे पद्मगन्ध
 नोनमः पतस्र्प्यं नमः पद्मदीपो नमः नैवेद्यं जलेना
 भुत्वा तर्जनीभ्यामवगुं द्वाये नुमुद्रयामतीह तस्य

अ

१७५

१७६

लघुश्चार्य श्रीमदेकजदेवजपुष्पप्रतीक्षसादा इ
तिपुष्पाजलित्रयंदपात् वायव्यासूर्यध्यात्वा पूज
येत् नैऋत्यांगणकाद्यासृषिः निहृच्छन्दः अविज्ञो
देवता दृष्टादृष्टफलावाप्तयेविनियोगः शिरसि
गणकसृषयेनमः मुखेनिहृच्छन्दसेनमः हृदिअग्नि
त्रायदेवतायेनमः गौंगीगूंगैंगौंगः एतेकरांगमा
समंत्राः ततो ध्यात्वा पूजयेत् आग्नेयामहादेवं ध्या
त्वा पूजयेत् पेशान्यंगोपालं पूजयेत् तदुक्तं तारा
कल्पे पूर्वगणपतिचेष्टादक्षिणेवदुक्तं तथा क्षेत्रपा
लं यजेत् अथ योगिनीचोत्तरे यजेत् इति वा पूजा क्र
मः अथावरणपूजा अग्निकोणे अखिलवायुपि
णैयहृदयाय नमः ईशाने अखंडवायुपिणैयेशिरसि
सादा नैऋते ब्रह्मवायुपिणैयेशिखायै वौषट् वा
युकोणे विष्णुवायुपिणैयै कवचाय हुं मध्ये रुद्रवायु
पिणैयै नेत्रत्रयाय वौषट् पूर्वाचि चतुर्दित्तु पूर्वदक्षिण
पश्चिमोत्तरेषु सर्ववायुपिणैयै अस्त्राय फट् अग्नेदि
व्योर्ध्वे गुरुभ्यो नमः सिद्धौ च गुरुभ्यो नमः मानवौ च
गुरुभ्यो नमः रेव्यामीना वसो भ्यवजपुष्पप्रतीक्षं फट्
सादा ततः पूर्वाष्टदलेषु सर्वे मेभ्यो नमः नवजपुष्पप्र
तीक्षं फट् सादा ओं शंखं कंठं रवजपुष्पप्रतीक्षं
फट् सादा ।

पश्चिमेयघनाभवज्जुष्यप्रतीछरूंफट्स्वाहा उत्तरे
 ओंअसिताभवज्जुष्यप्रतीछरूंफट्स्वाहा ओंप्राग्नेय
 ओंनामकवज्जुष्यप्रतीछरूंफट्स्वाहा नैऋते ओंमा
 मकवज्जुष्यप्रतीछरूंफट्स्वाहा वायवे ओंपांडु
 रवज्जुष्यप्रतीछरूंफट्स्वाहा ईशानदलेतारेषुष्य
 प्रतीछरूंफट्स्वाहा पूर्वहारे ओं ये यमान्तकायनमः
 दक्षिणहारेयमान्तकायनमः पश्चिमहारे ओंविविश्रो
 न्तकायनमः उत्तरहारेनेनरकान्तकायनमः इतिसेष्ट
 ज्य वामेविकोणवृत्तचतुरश्रमंडलंकृत्वामूलेनपुष्पे
 भ्यचतुरविहितवलिपात्रसहितवह्निद्रव्यनिधाय
 गुष्ठानामिकाभ्योस्पृष्ट्वा ओंक्रीयकजराये महायज्ञा
 धिपायेउपनीतंवलिगृह्णा १ गृह्णापय १ ममसर्व
 शान्तिंकुरु १ परविद्यामाकृष्य १ छिन्दि १ क्रींसाहा
 इतिबलिंदत्त्वामातामादाय मूलविद्यांयथाशक्तिज
 स्वा जपान्तेगुह्यानिगुह्येत्यादिना अर्चनलेनदेव्यावाम
 करेनपंसमर्प्यस्तुत्वानत्वा पुनराचमनीयेदत्त्वायोनि
 शुद्धोप्रदंश्रपे संसारमुद्रया तेजोमयीं सहदि समानी
 यात्मानं तद्रूपंविभाव्यनिर्मात्वंशिरसिष्ठत्वांनैवेद्यंसी
 कृत्वा यथासुखंविहरेत् इत्येकजराएजापहतिः
 अथस्तुतिः शोःसूर्यमहारावेसर्वशत्रुभयंकरी भ

१११
 १००
 प्र. केभ्यो वरेदेदेविश्रुतिमांशरणागतं १ सुरासुरार्चि
 ते देविसिद्धगंधर्वसेविते जाग्रयापहरेदेविश्रुतिमां
 शरणागतं २ जटाजूटसमायुक्तेलोलजिह्वात्रुका
 रिणि द्रुतबुद्धिकरेदेविश्रुतिमांशरणागतं ३
 सौम्यरूपेक्षुरूपेचंद्ररूपेनमोस्तुते सृष्टिरूपेनम
 स्तुभंश्रुतिमांशरणागतं ४ जडतोभजतोदं सिभ
 क्तानोभक्तवत्सले मूर्खतोहरेदेवेशिश्रुतिमांशर
 णागतं ५ हूं हूंकारमयेदेविलिहोमप्रियेन
 मः उग्रतायेनमोनित्यंश्रुतिमांशरणागतं ६ बुद्धिं
 देहियशोदेहिकवितं देविदेहिमे मूर्खतंहरदेवेशि
 श्रुतिमांशरणागतं ७ इंद्रादिरिविषहृदवंदितेक
 रुणामये तारेताराधिनाथास्पेश्रुतिमांशरणाग
 तं ८ अष्टम्यांचचतुर्दश्यां नवम्यांचपठेन्नरः घण्टा
 मेः सिद्धिमाप्नोति नात्रकार्याविचारणा ९ मोक्षार्थी
 लभते मोक्षं धनार्थी लभते धनं विद्यार्थी लभते वि
 द्यां तर्कव्याकरणान्तितां इदंस्तोत्रं पठेद्यस्तु सततं
 लभते नरः तस्य शत्रुत्वयंयाति महाप्रज्ञाचजायते
 पीडायां वापि संश्रामे महोत्पाते तथाभये य इदं पठे
 स्तोत्रं सुखं तस्य न संशयः शनिता राकले महोत्पत्ता राक्ष
 वरजः श्रयोऽप्रता राकवचं वत्यामि सर्वसिद्धिदं देव्यु
 ता राश्रुताश्रुता नाय विद्याप्रसक्तता स्यात् ।

सोमते श्रोतुमिच्छामि कवचे मंत्रविग्रहे त्रैलोक्यमोहने
 नामसर्वापादिनिवारणं पुनरेव सूचितं नाथ कृपया मे प्र-
 काशय भैरवो वाच देवदानवविद्याभ्रपूजिते प्राणव-
 ह्नुभे त्रैलोक्यमोहनं नाम कवचे श्रूयतां परं सर्वविद्याम-
 यं देविसर्वमंत्रमयं भूवं सर्वरत्नाकरं सर्वसिद्धिविद्याप्रदाय-
 कं वेदव्यासोऽपि यद्वृत्त्वा सर्वज्ञः पठनाद्यतः यद्वृत्ता पठना-
 दीनां त्रैलोक्यविजयी प्रभुः धनाधिपः क्रूरोऽपि देवाधिप-
 शाचीपतिः पठनाद्वारणात्मानं यतः सर्वदिगीश्वराः
 सर्वैश्वर्यपुताः संतः सर्वसिद्धिमवाप्नुयुः यस्य प्रसादाद्देशो
 हं भैरवार्णोऽस्वरेष्वरि कोऽथायिषो महाभीमो देवेषु प्रयि-
 तः प्रभुः न देयः परशिष्येभ्यो देयः शिष्येभ्यः पवच प्रभ-
 केभ्योऽपि पुत्रेभ्यो दत्त्वा मृत्युमवाप्नुयात् त्रैलोक्यमोहनस्य
 अपि कवचमश्रुषिः शिवः छन्दोविराट् देवता च उग्र-
 तारा प्रकीर्तिता चतुर्वर्गेषु विद्यायां विजयेषु प्रकीर्तिताः
 ओं क्लीं स्त्रीं मे शिवः पातु हं फट् पातु ललाटकं सार्धं पंचाक्ष-
 री तारा पायात्रे च पुंगव मम ओं क्लीं स्त्रीं हं कृती पायात्र म-
 म पातु नासिकां तारा च उदरी पाया हृदये मुंडभूषणं
 क्लीं स्त्रीं हं फट् गले पातु जिह्वां पाया नभसि हं च रं मे
 सदा पातु बीजं कातरत्र पिण्डी पें क्लीं स्त्रीं हं च फट् पाया
 हात्तारा मे भुजद्वये श्रीं क्लीं स्त्रीं हं च पाया ह्रीं तारा मे स्तन-

श्र.

१८
१७८
द्वयं क्रीं क्रीं स्त्रीं हं फट् पायासी याता राहृदयं मम ॐ हं
क्रीं स्त्रीं हं च फट् वीजं ताराष्टं सदा वत्त प्रष्टा तरी महा
विद्या सा सा ह्यस्र स्र पिणी खं हं हों ॐ ऐं श्रीं क्रीं सा गु
ह्यदेशं सदा वत्त समा तरी चो यता रा मूल विद्या स्र पि
णी ॐ क्रीं हं हं नमस्तारा ये सकल पदंततः उस्त रं तार
य पदंतार य प्रण वद्वयं स्वाहेति च महा विद्या जानुनी
सर्वदा वत्त ऐं सौः ॐ ऐं क्रीं फट् सारा जं वे पात परा मि
का ॐ क्रीं स्त्रीं हं च फट् तारा हसा घं तान वा तरी महो
प्रतारा पादौ मे पात नित्यं महेसरी ऐं क्रीं श्रीं ह्योः सौः
सौं वद वद वा वा दिनी ति च काम बीज त्रये नील सरस्
ती स्वरूपकं ऐं ऐं कति कति क्रीं स्वाहेति पार्वती
ति च चतुर्षिं शलि पि मयी पाता तारा खिले वपुः
इंदो वा मात यु कृष्णी सरस्वत्य नल प्रिया कूर्चं घं ता
पात चो धं मूल विद्या दशा तरी तारं माया वध कूर्च का
ली काम कला ततः उग्रतारे भगं कामः परालक्ष्मीः शि
वो कृष्णो सामरा घोड श्री प्रोक्ता तारा देवी मया भुना
विधिवद्गुह्यं देव मृतं मृत पथं नयेत् पषा विद्या
मया गुमा तं आदियाम लेषु च ॥ सो प्रतं कथि-
तात भ्यं कवचं गत या प्रिये ॥ शितेक
चितं देवि गुह्या,

हुस्यतरं परं त्रैलोक्यमोहनं नाम कवचं मंत्रविग्रहं ब्रह्म
 विद्यामयं भद्रकवचं देवहृदि मंत्रविद्यामयं चैतत्कव
 चं सन्मुखोदितं गुरुमभ्यर्च्य विधिवत्कवचं प्रयथेष्टदि
 त्रिः सहस्रं यथाज्ञानं भैरवस्तत्तत्तत्तत्तत्तत् सर्वपापैर्ध
 निर्मुक्तः कुलकोटीः समुद्भवेत् गुरुः स्यात्सर्वविद्यास
 ष्यधिकारी जपादिषु श्रुतमष्टोत्तरं चास्य पुरश्चर्या वि
 धिः स्मृता श्रुतमष्टोत्तरं जप्त्वा भवेद्भूमिपुरंदरः त्रैलो
 क्यविचरे हीरो गणनाथो यथा गुरुः गद्यपद्यमयी वा
 रणी भवेद्दं गा प्रवाहवत् पुष्पांजल्पकंदत्वा मूलेनैव प
 ठेद्यदि पंचवर्षसहस्राणां पूजा भूर्जे विलिख्य गुटिकां
 स्वर्णस्थाधारयेत् पुरुषेदतिरोवासे योषिहामभुजे
 तथा ब्रह्मपुत्रवती नारी पुरुषो वीरपुत्रवान् सर्वसिद्धि
 युतो भूत्वा विचरेद्भैरवो यथा तद्वाचं चापिशस्त्राणि त्र
 श्मास्त्रादीनि भैरवि माल्यानि कृत्वा समानेव भवेत्तिस्रस्र
 दानि च तस्य गेहे चिरंतली वाणी वक्त्रे वसेद्भुवं इदं कवच
 मज्ञात्वा तारां यो भजते यमः स्वर्गायुर्निर्यनो मूर्खो भ
 वत्येव न संशयः इति भैरवभैरवभैरवी संवादे ताराक
 वचं समाप्ते ॥ न तत्र विद्यामधिकृत्य मनविष्ट एता
 तयो ज्येष्ठस्यापि विलीततां पुत्रस्य किमु तान्यसे विगो
 त्राय संपोरुषं ज्येष्ठस्यापि पुत्रस्य विनये तातादातव्यः

स्यात्सफलमिति
 १०

अ.

१२६

१७४

तथा पितृदीतायतेदीतादीताचवनवासिनः अ
नाश्रमाणायादीतासादीताधननाशिनी इतिवच
ने कौलिकदीतातिरिक्तदीतानिषदपरे किमुता
न्यस्मेभिन्नगोत्रायस्वयोरुष्यशोदद्यादितिसंवेध
सर्वदागोपयेनेमनुस्वगुरुमेवच तेनवीर्यवतीवि
द्यानिर्वीर्यास्यात्प्रकाशतः उत्पातकब्रह्मदात्रो
गरीयाब्रह्मदःपिताः तस्मात्प्रमेतसततंपितर
प्पथिकंगुरुं उपदेशादंगमंत्रोवलिमंत्रस्तथेवव
ज्ञातव्याविडघोसिद्धिरस्यमंत्रस्यलाभतः अंगमंत्रो
लाधिष्ठानमंत्रः तथा उपांशुः स्याद्धतगुणः सहस्रो
मानसोत्तमः अचिरादागतिसिद्धिर्महाशोखस्यमाल
या इतिबलिमंत्रपूजापद्धतावुक्तः उक्तंच मत्स्यसूक्ते
लीलयावाक्यराचेतिततोनीलसरस्वती तारकत्वान्
स्मृताताराभुक्तिमुक्तिप्रदायिणी उग्रापत्तारिणीय
स्मादुत्पत्ताराप्रकीर्तिता ताराचेकजटोचेषामहाभु
क्तिकरीसतो ऋद्धिकान्तरे यस्यित्मंत्रेयग्राचारस्तत्र
धर्मोपितादृशाः कृतार्थस्तेनजायेतस्वर्गवामोतसेववा
अंतिसूत्रनकर्तव्यासिद्धिरानिःप्रजायते विमुदचितोत्र
भवेत्सिद्धिः स्यादपवर्गस्य महावीनरुमात्रतातारोभुवनता
रिणी तस्याधनमदंबस्येश्वराणांसावत्तकारणं महावीनो
देशविशेषः तत्रवोहानिवसति ॥

ते यथाचारेण तामाराधयेति तेनैवाचारेण तामाराध
 श्रीश्रेष्ठफलमामोति तत्रक्रमश्च पूजनमानसं दिव्यमान
 संतर्पणादिकं सर्वत्रैव शुभः कालेनाशुभो विद्यते कु
 चित् न विशेषो दिवारात्रौ न संध्यायो महा निशि वस्त्रा
 सनस्थानगेहदेशस्पर्शाधिकारिणः शुद्धि नवाचरेतत्र
 निर्विकल्पमनश्चरेत् सर्वदा पूजयेद्देवीमस्त्रातकृतभो
 जनः अस्त्रातो जलस्त्रानरहितः तडक्तंगौतमेतत्रे मां
 त्रं भो मेतथाग्रे ये वायव्यं दिव्यमेव च वारुणं मानसं चै
 व समस्त्राणी प्रकीर्तितः आपो हिष्ठेति वै मां त्रमित्यादि
 केचित् तस्मिन् महा निशि शुचौ देशे वलिं मंत्रेण दा
 पयेत् स्त्री द्वेष्टो नैव कर्तव्यो विशेषात् पूजनं स्त्रियः ज
 पस्थाने महाशंखं निवेशोर्ध्वं जपंचरेत् भद्राणां ताल
 मन्मार्भतद्रव्यान् यथारुचीन् मां समस्तदधितो द्रपयः
 शाकल्पमतवं भक्त्या यशो घद्रव्याणि दत्त्वा पूज्यचरेत्
 पं दिगादि नियमो नावस्थित्यादि नियमो न च जपेन क
 ल नियमो नार्चादिषु वलिष्वपि स्वेच्छानियम उक्तो च
 महामंत्रस्य साथने न धर्मो जायते तेन कश्चिद्धर्मः प्रजा
 यते स्वेच्छाचारो वगदितः प्रचरेद्बुद्धमानसः कृतार्थो
 मन्यमानस्तु संतुष्टो निजमानसे मत्पसुक्ते पतन्साध
 कनित्यं वापतन्मंत्रस्य वा पुनः महाभूतगणैः सार्धत

श्र.

150

188

स्वजीवंहराम्यहं असमंभसोपासनायां स्थानमाह
एकलिंगेशमशानेवाश्रयागारेचतृष्यथे तत्रस्थाः
साथयेद्योगीतारोत्रिभुवसालिंगी एकलिंगपंचको
शांतरेलिंगशून्यं तद्युक्तं पंचकोशांतरेयत्रनलिंगां
तरमीतते तदेकलिंगमाख्यातेतत्रसिद्धिरनुत्तमा
यत्रसंप्रजयेदुर्गामहाष्टम्यां प्रयत्नतः त्रिजन्मानार्जि
तपापेदत्तएणादेवनाशयेत मत्सस्रक्ते तारिणीयत्र
पीठेचशिलातूपादितिष्ठति तत्रयत्नेनकर्तव्यकलि
संख्यानविधतेकलिसंख्येति कलौसंख्याचतुर्गुणाइ
ति संख्यानवर्ततेइत्यर्थः लतत्रयंजपेमेवतारियत्र
तिष्ठति निःस्पृहस्थिरचित्तेनपूजां कृत्वाविशेषतः
सुगन्धिचेतलौहित्यऊर्ध्वमेवचयेदलैः दलैः पुत्रैःम
धुनापायसंचैवतीरमाज्यंचशर्करां वलिंदद्याच्चगो
धावेभक्तिचैवविशिष्यते नीलतंत्रे आसवमाह ब्राह्म
णैस्तुसुरादेयागुरुन्दकरसेनत तक्रंवासगुडंदद्या
त्सर्वकामार्थसिद्धये नारिकेलोदकंकांसेनाश्रेवाविष्ट
जेत्तपुः रंभाफलंसालमत्स्यजुज्यान्मंत्रवित्तमः सर्वो
सिद्धिमनुक्रम्यद्यन्तेमोक्षमवाप्नुयात् तत्रांतरे सर्वेषांजीव
द्दीनानांजतनादीरसाथने ब्राह्मणंगोमयंत्यक्तासाथये
द्वीरसाथने ब्राह्मणीवस्त्रियंत्यक्तासाथयेद्वीरसाथनम्

लुडाः प्रयोगकर्तृणां प्रशस्ताः सर्वसिद्धये श्रूयमाणे
 देवश्रूयनिर्जनं वाग्देवपुनः तद्युक्तं देवागारे देवश्रूये
 निर्जनैकांतवेश्मनि तज्जटे पर्वते वापि निर्जने वाचत
 ष्यथे मंत्रप्राप्तौ कर्तव्यमाह तथा चोक्ते ब्रह्मण्यश्वमेधः
 सभ्यं मया त्वभ्यं नगात्मजे नीलसारस्वते मंत्रे कविता वि
 ब्रकारिणी अनास्था त्वद्वितीयं तु न किंचिद्विब्रकारिणी
 कवितेति कविता भवत्येव अनास्था विब्रकाराणां नेत
 र्यः इति काश्चित् वस्तुनस्तु न किंचिदपि पादः तेन वाग
 भवपदेपि अस्या मंत्रे तात्कालिकलौकिककवित्वं
 आलम्ब्य हयमेव विब्रकारणमित्यर्थः पवमेव प्राचः
 विब्रुश्चानिष्टं मंत्रं सिद्धिप्रतिबन्धो वेत्यन्ये तथातिप्रप्र
 सादाजगतां सदा नीलसरस्वती विशेषतः कलिशुगे
 मत्प्रसादाद्भविष्यति सिद्धमंत्रो यदा मंत्री वालिशस्याः
 पिमूर्धनि करंदत्वादिशात्याशु सोपि श्लोकात्करोत्युत
 वालिशस्य मूर्ध्वदिशति श्लोकं ऊरु इति शुदेशं करो
 ति इत्यर्थः आलम्ब्य मःपि विहासमारविष्यति पेरि
 ते वाचस्पतिमिवाश्चर्यं यश्च मंत्रं तमाहते च प्रपति दे
 वी संबोधने तथा मंत्रं स्तानमात्रेण अनुभावद्वयं भवे
 त् तात्कालिकी च कविता परैरपि भाव्यता यद्यपि सर्व
 विब्रकारणमित्युक्तं तथाप्यनुभावत्वेन विब्रकाराणां

अ

१८१

१८१

त्यविरोधात् वस्तुतस्तु लौकिकं कविताविज्ञेदेतु रि
ति न किंचिदेतत् तथा भावनाशमापन्नो भवेद्योगी म
हाकविः जज्ञोपि यदि पूर्वस्याद्भावनाशतत्परः लभते
भिमतां वारं गीतमंत्रस्य जायतः कल्पयेत्स्थिरचित्तेन
पंडितो हं महाकविः अजस्रभावनाभ्यासाद्भवेदेवी न
संशयः एवं च दक्षिणोष्ण्या उपासनविधिरस्ति त
द्यथा सुविमलनखपाणिपाददन्तो मुदितमनाः
परहृषणेषु मौनी हरिहरणारविन्दभक्तो भवति चि
रायसरस्वतीनिवासः महाविद्यां च संभार्य वासुदेवं
च योर्चयेत् प्रामोत्तिसफलं सम्पदपरिसाधुज्यतो ब्रजे
त वासुदेवो हरिर्ब्रह्मातारिणी प्रकृतिः सदा एकमूर्
तिः सदा चित्त एकमूर्तिः सदा स्थितः अथ मोक्षप्रदा
देवी जयविद्याप्रदायिनी धनधान्ययशोलक्ष्मीराज्य
भोगप्रदायिनी तस्मात्तां पूजयेद्देवी गंधपुष्पैश्च धूपकै
र्नैवेद्यैर्विविधैर्भक्त्या पूजयेत्तारिणी सदा वामेन श्रीं
फलदा श्रीत्वमिति विशेषः इत्यन्यदेतत् तद्भक्तैर्गंध
र्वतंत्रे एवं कृत्वा हविष्या श्रीं जपेत्तत्तमनन्यधीः ततः
प्रयोगे सर्वेषां वश्यादीनि च कारयेत् वीरतंत्रेऽपि सेह्याया
रपरोमं च पुरश्चरणसिद्धये रहस्यमात्मा मादाय तत्तमे
कंसदा जपेत् अत्र ललजपात्मकमेव पुरश्चरणान् हो
मादिसंबन्धे मानाभावादिति कश्चित् ॥

तत्र सामान्यविधिनिषेधकाभावात् वस्तुतोदेवागा
 रेनिर्जनेवाल्लेजप्तात्समाहितः जपादृशांशतोहो
 मस्तदृशांशोनतर्पणं तदृशांशोनाभिषेकस्ततोवा
 स्तराभोजनं इतिभक्त्यसूक्तविरोधात् अथशिवा
 बलिः तदुक्तं तत्रैवमणो विलम्बलेप्रान्तरेवाः
 प्रमृशनेवापिसाधकः मांसप्रदानेनैवेद्यसन्धाका
 लेनिवेदयेत् कालीकालीतिवक्तव्यातत्रोमाशिव
 दूषिणी पशुदूषासमयातिपरिवारगणैः सह
 भुक्तायेतिचैदेशान्यामुखमुतोत्पसस्वरम् तदैवम
 ऋत्तं सम्यनात्यथाकृतदृष्टं अवप्रमृदनेनने
 यतंतोषयेच्छिवो नित्यग्राह्यथासन्धाबन्नेपि
 ततर्पणं तथेयं कृतदेवीनां पूजनेनित्यतास्तता
 पशुदूषांशिवोदेवीयो नार्चयतिनिर्जने शिवारावेण
 तस्यामुसर्वनृपतिनिश्चितं जपपूजाविधानानिय
 किंचित्सकृत्तानिच गृहीत्वा शापमासाद्यशिवो
 दितिनिर्जने पशुशक्तिः नरशक्तिः पतिशक्तिस्तु
 भैरव पूजिताविशुक्तं कर्मसगुणसाधयेत्ततः ते
 न सर्वप्रकारेण कर्तव्यं पूजनं मदत्त राजादिभय
 मापमे देशांतरभयादिके शुभाशुभानिकर्माणि वि
 चित्य बलिमाहरेत् गृह्णादेविमहाभागेशिवेका

प्र.

१८१

१८२

लामिश्रपिरो शुभाशुभफलं वक्तुं ब्रूहि गृह्णावलिं
तव पवमुश्चार्यदातव्यो बलिः कुलजनप्रिये यदनो
भुजते वापितदानैव शुभं भवेत् शुभं यदि भवेत्तस्य
भुज्यते तदशेषतः पर्वसातामरादेव शान्तिं स्वस्ति
यने चरेत् इति शिवावलिः इत्यागमकल्पलतायां
चतुर्दशः पटलः श्रीविद्योत्सवव्यामिभोगमोक्ष
प्रदायिनी यस्या विज्ञानमात्रेण इन्द्रो भूदेवतापतिः
सर्वदेवमुखो वक्रिर्यमो भूत्याणिनायकः नैऋतोर
त्तमां नाथो वरुणः पश्चिमापतिः वायुश्च प्राणिनां
प्राणः ऊर्वरो भूदेवस्य रः ईश्वरस्य पुत्रो भूद्वत्सा चै
व प्रजापतिः विष्णुश्च पालको ज्ञेयः संहर्ता च महेश्वरः
महामंत्रप्रभावेण सर्वस्वसुन्दरगामनः तस्यो
द्धारं प्रवक्ष्यामि नानातंत्रानुसारतः तदुक्ते विद्यसा
रतंत्रे ब्रह्मविद्योत्सवव्यामि महात्रिपुरसुन्दरी य
स्यास्तु ज्ञानमात्रेण त्रैलोक्यतो भवको भवेत् यदुक्तं
त्रैकमात्रेण संसिद्धे स्पर्धते नरः रविः स तेन्दुकन्द
र्पशंकराज्ञजविष्णुभिः यदत्तराशिज्योत्स्नामंदि
तं भवनत्रयं वन्दे सर्वेश्वरी देवी महात्रिपुरसुन्दरी कोपे
शो वाग्भवः कीर्तिः ककदन्नस्ततः परं प्राणेशः सह
जः प्रणतिः कुरुक्षेत्रवासिना भूते शंवी जगद्गुरुततो
मानिसमुद्भूते जगदीशे ततो मोक्षो समुद्भूतयथा क
र्मात् परं वीजं ततो दद्यादियेयं कामरूपा

क्रोयेशः ककारः वाग्भवः पकारः कीर्तिः ईकारः क
 कृदञ्जोलकारः परमायाबीजं तेन कर्पईलंकीप्रथम
 कृदोभवति प्राणेशोहकारः सद्गजः सकारः शान्तिक
 कारः कृदोहकारः ह्यवासितोलकारः भूतेशबीजं
 मायाबीजं तेन हसकहलंकीशतिद्वितीयकृतः जगद्दी
 जं सकारः त्वलाककारः मोक्षालकारः पराबीजं मा
 याबीजं तेन सकलंकीशतिद्वितीयकृतः पञ्चाविधा
 महेशानिउत्पादयन्ती चयात्मिका कामराजेति विख्या
 तात्रैलोक्यापि दुर्लभा प्रकारान्तरमाह चक्रीजिंटीश
 गोविन्दशक्ताकाशाशिविन्दवः सनादवामनेत्राफोवा
 ग्भवः कल्पपादपः शिवबीजं चिथाकृतासृष्टस्थितिः
 लयक्रमैः आघातः शुक्रमदनौशक्रवर्णस्थितेरथः
 लयाधोमिस्त्रिभूतीनादाह्यः कामराजकः शुक्रच
 क्रीदगगनवक्त्रीन्दुनादवर्णकैः शक्तिबीजं समुद्दिष्टं
 मंत्रेबीजं चयात्मकं चक्रीककारः जिंटीशपकारः गोविं
 दईकारः शक्तीलकारः आकाशोहकारः अग्निरेफः
 विन्दुः अनुस्वारः सनादोनादयुक्तः अर्थचन्द्रयुक्तः वा
 मनेत्राफाः वामनेत्रः ईकारस्तयुक्तः तेन कर्पईलंकी
 शतिवाग्भवबीजं भवति शिवबीजं हकारः सृष्टिस्थि
 तिलयक्रमेस्त्रिथाकृतेति उपरिग्रथः क्रमेण हकारः

ग्र.

173

182

त्रिपुरस्यानेषु विलिख्य प्रथमहकारस्यादः शुक्रमद
नौसकारककारोदेयौ स्थितिभूपस्य द्वितीयस्याथः श
क्रवर्णलकारोदेयः तदनोभवेनेषीबीजं देय तेन हस
कलहंकी इति कामराजबीजो भवति शुक्रः सकारः चकी
ककारः इन्द्रो लकारः गगनो हकारः वक्रिरेफः इन्द्र
नुस्वारः नादो धिचन्द्रः तेन सकलं की इति शक्तिबीजो
भवति पतेषां बीजप्रयाणं एतद्व्यकृतं ध्यानमाह
वाग्भवबीजस्य फमुखेन ध्यानमाह यस्य ध्यानाजपा
द्वामुखिज्जहस्तसद्गुणपथप्रवन्धल्लन्दोलेकारतर्कागम
विषदमतिर्जायते वाङ्मृतिश्च त्रिस्थाने जननस्थितिद
यतया तत्रैव बीजत्रयं सृष्टेः सृष्टमथोपि शक्तिमदना
वेन्दुबीजं स्थितेः संहारस्य तथानलस्तदनुखेचन्द्र
सिधुर्तीधुनीरक्तं ध्यायति कामराजकमिदं यस्तस्य व
रं पजगत् सोमं कामश्च शक्रः पशुपतिरनलो वैष्णवी
मृत्युवेन्दो नादः शङ्खाख्यबीजं तदिदमभिलसत्तीरजं दे
नुगौरम् यो ध्यायत्येतदंतर्भवति हि निखिलाखेचरी
दिव्यसिद्धिर्देव्या लोके कमात्रादपहरति विषयाति कैव
ल्यतांसः इति बीजप्रयाणं ध्यानं प्रकारान्तरमाह का
मराजं प्रवक्ष्यामि क्रमनिर्णयदेशितं सादनं शक्तिरीशा
नि देवराजसुतोपरः प्रणयि चंश्चामासी वाग्भवः परिकीर्तितः

शून्योभगुः दिवानाथो गगने गोत्रभद्रः रेफाक्रान्तश्चतु
 र्येन्दुः कामराज उदाहृतः हृद्यं प्रजापतिः शक्रो महामाया
 ततः परं शक्तिबीजमिदं शोक्तं पूर्वोक्तं यत्तु शास्त्रं वे की
 लितेयं महाविद्या सर्वकार्यार्थशालिनी कीलितेका
 मराजस्य योजनानाति संपदितः अस्मार्थमाह मादनं क
 कारः शक्तिः एकारः ईशानी ईकारः देवराजो लकार
 हरो हकारः अग्निरेफः अर्थचन्द्रः नाद इत्यर्थः चन्दो
 विन्दुः वामाती ईकारः तेन कईलङ्गी इति वाग्भवबीजो
 भवति शून्यो हकारः भगुः सकारः दिवानाथः ककारः
 गगने हकारः गोत्रभित् लकारः हरो हकारः रेफाक्रान्तो
 रेफपुक्तः चतुर्थः चतुर्थस्वर ईकारयुक्तः श्रुतनुस्वारः
 तद्युक्तः तेन हसक हलङ्गी इति कामराजबीजो भवति
 हृद्यं सकारः प्रजापतिः ककारः शक्रो लकारः महामा
 याङ्गी इति शक्तिबीजो भवति ककारादि दत्तामंत्रः सू
 र्यास्त्रायस्तदास्मृतः ज्ञेयो हि कीलितः शुद्धः सिद्धिदो न
 दिभूतले कीलिते कथितं भद्रमेतत्तत्फलवर्जितं वा
 मनेत्रादिकं यत्तत्तदेव मंत्रमुत्तमं आकीलितं महा मंत्रं
 ज्ञातव्यं दितसूचकं वामनेत्र ईकारः पंचाशदोषम
 ध्येत कीलितं चैकहृषाणं उद्धृता कीलिता विद्या निष्की
 ला कल्पते शृणु वामाती विजया भानुः सहस्रातो विद्य

श्र.

१८४

१८५

कृमात् ज्ञातवेदाश्च वामाती विन्दुयुक्तस्तु वाग्भवः
शिवात्मा सहजात्मा च महाकाली महेश्वरः प्रखंडलोम
हामाया तत्परौ भृगुभास्करौ मांसात्मा भुवनेशानीशि
वेन कक्षितापुरा निष्क्रीलिता महाविद्या प्रोक्ता सर्वा र्थ
सिद्धिदा सर्वो र्था सिद्धिदा विद्या त्रैलोक्यवप्रकारिणी
वामाती ईकारः विजयापकारः भावः ककारः सहसा
दोलकारः वियत हकारः ज्ञातवेदो वामाति विन्दुयुक्त
रेफः ईकाराजस्वारयुक्तः फ्री इत्यर्थः ज्ञातवेदाः रेफः
वामाती ईकारः विन्दुयुक्तः अनुस्वारयुक्तः तेन एकल
फ्री इति वाग्भव बीजो भवति शिवात्मा शिवो हकारः स
हजात्मा सकारः महाकाली ककारः महेश्वरो हकारः
प्रखण्डलोलकारः महामाया फ्री तेन हसक हल फ्री
कामराज बीजो भवति भृगुभास्करो सकार ककारो
मांसात्मा लकारः भुवनेशानी फ्री येन सकल फ्री
इति शक्ति बीजो भवति ईपकल फ्री हसक हल फ्री
सकल फ्री एवं विधं मनुष्याप्यजपेत्पुनस्तं समाहितः
इन्द्रोपेन्द्र पदं प्राप्य अन्ते देवी मवाप्नुयात् एतत्संज्ञं स
माश्रित्य हृतांतं पूर्वकालिकं शिवशक्तौ स्तु संवादं मे
तिहा संपुरा हिजथान् शिवानां च यद्दृतांतं वनेपुरा
तत्सर्वं कथयाम्यन्य समासेन यथा कृमात् ॥

ब्राह्मणो मूर्खो हि विद्वान् विद्वतो ब्रह्मविदः कदाचिदेकः
 संन्यासी तं ददर्श हि जं कृषं दृष्ट्वा जिज्ञासयामास वांतात
 स्मै हि जायच कस्त्वं जतः समायातः को वा त्वं कथयास्व
 मे तच्छ्रुत्वा तं न मस्कृत्य ब्राह्मणस्तमुवाच ह ब्राह्मणो
 हं महादुःखी कमलाकरसक्तकः श्रुत्वा विप्रस्य तद्वाक्यं
 तस्मै दत्त्वा शिष्ययतिः उवाचे न हि तं वाक्यं मधुरं तं हि जं प्र
 ति तव दुःखविनाशाय हि तोषायं शृणो हि ज मंत्रैकं कथ
 यामित्वा स्नानं कुरु विधानतः विधिवत् स्नानमाचर्य तत्त
 रणात्स हि जोत्तमः यमपत्रे जलं कृत्वा यमप्रघ्नेण चार्चय
 न यथा विधि विधानेन गुरुणा कथितो मन्त्रः यथाहारे
 राभोः शिष्यपर्वते पुराय तीर्थके कृत्वा तत्र प्ररश्म्या
 मैश्वर्यं ते भविष्यति भूपतिर्भूतले भूत्वा चान्ते स्वर्गं गमि
 ष्यसि इत्याज्ञाप्य च शिष्याय स स्थाने गतो गुरुः कृ
 त्वा हृदि गुरोर्वाक्यं तत्संख्यं जपेन्मनुं अनेककालपर्य
 न्न नानी तीर्थेषु स हि जः न लब्ध्वा वो छितं कार्यं मभ-
 वदुःखमानसः ततो धर्मतिरस्कृत्य मंत्रं तं विशेष
 तः सन्निदृत्य विधाना रंगहनं न नमा विशेषतः विधात
 रिव धं कृत्वा प्राणात्यागोद्यतस्ततः ददर्शा ये स रस्त
 त्रविप्रलं नीरसं युतं श्रुतस्तत्रैव स दृष्ट्वा पडः खितः
 तद्दृष्ट्वा न्वितः ब्राह्मणरूपमास्थाय धाता यम

श्र.

१८५

१८५

छते हि जे कस्सं सुमोसि विपुने कथमत्र गतिस्तव श्रुत्वा
वाक्यं ततो विप्र उवाच विनयान्वितः देवो वा मानुषो रत्नः
किं मां पृच्छसि मां प्रते श्रुत्वा विप्रस्य तद्वाक्यं ब्राह्मणो हं
वदेदिति तव उः खं विलोकाय त्वां हृष्टुमागतः स्वयं श्रु
त्वा तद्वचनं विप्रः सर्वं तत्सत्यं वेदयेत् विप्रो हं उः खभागी
च पुत्रदारविवर्जितः विधातरिव धेदत्वा प्राणात्पागो घ
तो ह्यहं किमर्थं उः खितस्त्वे हि विधातसि दं कथं कथं वा
गमनं चात्र तत्सर्वं कथयस्व मे श्रुत्वा तद्वचनं विप्रस्तु वा
चरुषान्वितः यदर्थं वा तदर्थं वा विधिनेत्यागतो ह्यहं नि
धनं मम चैवात्र वधे चैव विधातरि श्रुत्वा तद्वचनं ब्रूयाति
पुनरे विषभाषणं भीतिपुक्तैश्च कैलासौजगाम शिवस
न्निधौ नमस्कृत्य विधानेन शिवं स्तोत स मुद्यतः शोभो
शिव शिवा कान्त शर्व श्री कण्ठ गोपते भवभीम भवानी
शमहा देव नमोस्तुते श्रुतो वाच शिवः स्तोत्रं कथमागम
नेतव ब्रह्मा तद्वचनं श्रुत्वा तस्मै उः खं न्यवेदयेत् स यदि
दत्त्वा वधे विप्रपकस्तु विधिना तरे तस्मै वरप्रदानाय
आगतो हं तवांतिके सर्वं सात्वातेन साकं विप्रपार्थ शि
वः स्वयं उवाच परयाभक्ता कथमात्मवधे कुरु कथयस्व
समाश्रित तस्योपायं वदामि ते उत्प्रायस शिवस्याशुमेव की
लनकारकं कथयामास तं संश्रयतीति पीठवर्षके ॥

जपः कृतश्च नो कार्य किमर्थं नो भवेद्दद श्रुत्वा तद्वचने
 देवोऽष्टमंत्रस्य कारणं कथमासतच्छ्रुत्वा यदि जानासि
 सेवद उपाये सिद्धमंत्रस्य तत्रोवाच महोच्चरः विप्राणां स्ते
 शुद्धमंत्रं दत्तं वांस्तु सर्वस्मिन् लब्ध्वा मंत्रं वरं विप्रो जन्मालसं
 मनूजमं शुद्धमंत्रं भावेण प्रत्यक्षा चंद्रिका भवेत् दृष्ट्वा
 देवीं ततो विप्रो नमस्कृत्य समाहितः वरं गृह्णाण विप्रत्वं
 मनसा वांछितं तव वरं वज्रे ततो विप्रो मानसं वांछितं तय
 त् ततो लब्ध्वा वरं विप्रो राजा भूदवनीतले मुक्तिं देवाव
 साने तस्य युज्येत स चाभवत् इति ते कथितं सर्वं कीलितो ह
 रणं मया जप्त्वा शुद्धमनुमं श्री भुक्ति मुक्तिं च विंदति क्रम
 निर्णय निर्दिष्टं कीलितो ह रणं मया कथितं कामराज
 स्य त्रैलोक्यं सापिडुर्लभं वक्ष्ये द्वादशभेदं श्रुत्वा नाराणं व
 समीरितान् मदात्रिपुरसुन्दर्याः सर्वकामफलप्रदान्
 कामोपासितविघ्नोचलोपाशुद्रांतथैव च मनुष्यजितवि
 घ्नोचविघ्नोचन्द्रैरुजितां कुबेरैरुजितां विघ्नोत्थागस्य
 प्रहृजितां नंदाराधितविघ्नोच तथा चेन्द्रप्रहृजिताम्
 कुबेरैरुजितां विघ्नोत्थागस्य प्रहृजितां नंदाराधित
 विघ्नोच तथा चेन्द्रैरुजितां सूर्याराधितविघ्नोच विघ्नो
 करैरुजितां विष्णुप्रहृजितविघ्नोच दुर्वासः प्रहृजितां तथा
 कामराजक्रमेणैव कथयाम्यग्रसंप्रदे ज्ञानार्णवोक्तं व

अ

५६

१८६

सामिमेरुद्वयं सडर्लभं यत्तात्रिपुरसुंदर्यावकमंशभ
वतिदि भूमिश्चन्द्रः शिवो मया शक्तिः कृत्वा पुमादने
अर्थचंद्रश्च विन्दुश्च नवारो मेरु रुच्यते पतेन लसद्द
परक इति नवारो त्मको मेरु रुच्यते सहा त्रिपुरसुंद
र्यामंशमेरुसमुद्रवाः लकारात्पृथिवी देवी सशैलव
नकानना पंचाशत्पीठमपन्ना सर्वतीर्थमयी परा स
र्वगंगामयी सर्वलेत्रस्थानमयी शिवे १ सकाराश्चंद्र
तारादिग्रहादेवस्वरूपिणी हकारास्त्रिवसंयोगाद्यो
ममंडलसंस्थिता २ ईकारादिष्वकर्त्रीयं माया त्र्यम्बि
काप्रिये ४ पकाराद्देसवी शक्तिर्विष्णुपालनतत्परा ५
पकारात्तेजसा युक्ता परं ज्योतिः स्वरूपिणी ६ ककारा
त्कामदा कामरूपिणी स्फुरदव्यया ७ अर्थचन्द्रादेवे
शिविष्णुयो निरिनीरिता ८ विन्दुना शिवरूपेण शून्य
रूपेण साक्षिणी ९ अनया सह सर्वत्र व्याप्तिनिष्पलता त्म
त्मना १० पतेन मंत्रयंत्रयोरभेदत्वं सूचितं एवं परं ब्रह्म
पे मेरुण पतेन सुन्दरि पभिर्नवात्मकैर्वारैर्जीयते त्रिपु
रामनुः शून्यथा सैव संपत्तिर्नास्तेव सुन्दरी मनोः श्री
चक्रमपि देवेशि मेरुद्वयं न संशयः लकारात्पृथिवी
वीजं तेन भूविवमुच्यते सकारचन्द्रमाभदेकलाघोऽंश
कलात्मकः तस्मात्सोऽंशपत्रं हकारः शिव उच्यते ॥

अष्टमूर्तिः सदा भद्रे तस्माद्दसदलं भवेत् ३ ईकारस्तम
 ह्यमाया भुवनानि चतुर्दश पालयेती परा तस्माच्छक
 कोणं भवेत्त्रिये ४ प्राक्किरेकादशस्थाने स्थिता सूते
 जगत्त्रयं विष्वयो निरितिख्याता सा विस्मृदशरूपकः
 रकारात्परमेशान्माश्रकं व्याप्य विजृम्भते दशको
 ण परा तस्माद्दकाराज्योतिरव्यया कलादशान्वितो
 वक्त्रिर्दशकोणप्रवर्तकः विजृम्भतेतिष्ठति ६ कका
 रात्मादनं वेशि शिवं चाष्टसवरूपकं योनिरम्यतदा च
 केवस्यो न्यंकितं भवेत् ७ अर्थमात्रागुणान्स्मृतेनाद
 त्पासुरेक्षरि ८ त्रिकोणरूपानि स्तुविन्दुना वैदं भवे
 त् कामेश्वरस्वरूपं तद्विषयाधारस्वरूपकं श्रीचक्रं त्व
 रा रोहेश्रीविद्यावर्णं संभवत् ९ ततस्तु प्राङ्मुखवासी
 नश्चक्राजं समुदरेत् सुदिभूमितले सुगंधिदशादिक
 प्रोक्तं लपमात्रिते पट्टे हेममये च वापिरजते ताप्रेथवा
 दर्पणे कस्तूरीयुक्ते लोचनं नरसैः श्रीचक्रमेवालिते
 त पतेन ऊर्ध्वरेखा यंत्रमपि परास्तमानाभावादिनि
 कश्चित्तत्र भूप्रदेशे समे रम्ये सिंह रजसापि वा ऊं ऊं म
 म्परजोभिश्च भूमौ चक्रं समालिखितं अक्षरेखेनेत्ररम्यं
 संधिभेदं सवज्जु उत्तराशासुखो देवि यदा चक्रं समुद
 रेत् उत्तराशातदा देवि पूर्वाशौवन संशयः ईशानको

५

श्र.

१८७

१८७

एतदेवेशितदायेयमुदीरयेत् पश्चिमाभिमुखोदेविय
दाचक्रं समुदरेत् पश्चिमाशातदाज्ञेयापूर्वाधोवनसं
शयः वायुकोणंतदायेयमीशानं रात्रि संभवेत् इत्य
लेविस्तरैरा सकलाभुवनशानीकामशीवीजमुत्तमं
अस्यार्थः सषादपूरणकलास्वरूपं भुवनेशानीक्री
तेन कलक्री इतिकामेशीवीजो भवति अनेन सक
लाविधाः कथयामि विशेषतः अनेन कामेशीवीजत्रय
रूपमंत्रैरा सकलाविधा श्रीमहाविष्णुसुन्दर्या इति वि
शेषः शक्तं तत्सूर्यवर्णं यंकलमध्ये सुलोचने वाग्भवं
पंचवर्णांशं शक्तिः प्रकारः तुर्यईकारः तौककारल
कारयोर्मध्ये लिखनीयो ततो मायावीजं तेन कप
इलंतत्सूर्यवर्णं यंकलमध्ये सुलोचने वाग्भवं पंच
वर्णांशं शक्तिः प्रकारः तुर्यईकारः तौककारल
कारयोर्मध्ये उक्तं चतुःशत्या मादनंतदधः शक्तिस
दंते विंडमालिनी पेन्दुचभुवनं शानीवीजंतद्वाग्भवे
त् कामराजमयोच्यते मादनं शिवचंद्राद्यं शिवांतं
नीललोचने कामराजमिदं भद्रे षड्गुणं सर्वमोहनं
मादनं ककारः शिवो हकारः चन्द्रः सकारः तेन क
कारस्यादौ हकारसकारौ देवौ शिवांतमिति शिवो
हकारः सकारस्यांतदेवः तेन हसकलक्री ॥

इतिषट्कार्णाः कामराजबीजोभवति शक्तिवी
 जेवरारोदेचेष्टाघेसर्वसिद्धिदे चतुस्तररूपेत्तत्राक्षरा
 विपुराभवेत् चन्द्राघमिति चन्द्रःसकारःककारस्या
 दोदेयः तेनचसकलक्रीशतिचतुर्वर्णाः शक्तिवी
 जोभवति अक्षराविहृतामिकाभवेद्देशभयीदेवी
 सर्वदेवमयीसदा सर्वसाक्षिमयीविद्यासर्वतीर्थमयी
 शुभा सर्ववेदमयीसंवित्सर्वज्ञानसत्पिणी पतासु
 यास्पृष्ट्वेकामःसर्वांगसुन्दरः अतःकामराजेयेति
 सुलोकेषुविश्रुता कामराजाख्यविद्यायाःशक्तिव
 र्यचसुन्दरि हितामुखेशिवेन्दुभ्यांलोपामुद्राप्र
 काशिता एवेचादिवीजेएकारैकारशतिस्रहयं
 तत्कारककारात्पूर्वहकारसकारोदेयो तेनहसक
 लक्रीशतिप्रथमबीजं शेषबीजद्वयं प्राग्वदिति त
 उक्ते शिवःशक्तिःकामःलितिरथरविःशीतकिरणा
 स्मराहंसःशक्तस्तदनुचपरसारहरयः अमीसन्ने
 र्वाभिस्तिष्ठन्भिस्वसानेषुचदिता भजेतेवर्णास्ते
 तवजननिनामावयवतां शिवोहकारःशक्तिःस
 कारःकामःककारः लितिरकारः एतेनकहस
 कलशतिभवति रविर्हकारः शीतकिरणाःसका
 रः स्मरःककारः हंसोहकारः शक्तोलकारः हस

१८८
 १८८
 १८८
 श्र. कदल इति भवति परासकारः मारः ककारः हविल
 कारः तेन सकाल इति भवति इति बीजत्रये अन्ते
 सारबीजपुक्तं ऊर्ध्वदित्यर्थः मनुष्यजिता माह का
 मराजाख्यविद्याया वाग्भवेन वरानने विद्योद्धारं प्र
 वक्ष्यामि शक्तिमादनमथ्यं शिवं ऊर्ध्वद्वाराग्भवेन
 शिवायं कामराजकं चन्द्राघेन तृतीयं स्याद्विधेयं
 मनुष्यजिता शक्तीतिः शक्तिः एकारः मादनं कका
 रः शिवो हकारः तेन प्रथमबीजे एकारककारयोर्म
 थ्यो हकारो दद्यात् तेन कर्पईलफ्रीषद्वर्णात्मकवा
 ग्भवबीजो भवति शिवायं कामराजकमिति शिवो
 हकारः मथ्यबीजे ककारस्यादौ देयः तेन हकपईल
 फ्री इति षद्वर्णात्मककामराजबीजो भवति चन्द्रा
 घेन तृतीयं स्यादिति चन्द्रः सकारः तृतीयबीजे क
 कारस्यादौ देयः तेन सकपईलफ्री इति शक्तिबीजो
 भवति विधेयं मनुष्यजिता चन्द्रारायितमाह सदा
 घं वाग्भवे देवि चन्द्राघं शिवमथ्यं मादनं का
 मराजं तृतीयं शक्तिबीजं दसानने सदायमिति सः सत्र
 पंच पतेन कामराजविद्यायाः वाग्भवकूटस्यादौ स
 कारहकारौ देयो तेन सहकपईलफ्री इति सप्तव
 र्णात्मको वाग्भवबीजो भवति ॥

चंद्राद्यंशिवमध्यगंमादनमिति चन्द्रः सकारः शिवो ह
 कारः मादनं हकारः तेन द्वितीयबीजे ककारस्यादौ सकारो
 रोदेयः शिवमध्यगंमादवमिति हकारयोर्मध्ये ककारो
 देयः तेन सह कर्पईलङ्गी इत्यष्टवर्णात्मकः कामराज
 बीजो भवति शक्तिबीजं हसाननमिति हसाननं हका
 रसकारस्वरूपं तेन तृतीयबीजे हकारसकारो रोककारस्य
 दौदेयो तेन हसकपईलङ्गी इति सप्तवर्णात्मकः शक्ति
 बीजो भवति चंद्राद्यंशिवमध्यगंमादनं कामरा
 मस्याद्यं वाग्भवं विदिशिवाद्यं सहमध्यगं मादनं कामरा
 जेततातीयं शृणु पार्वती सहाद्यं शक्तिबीजं तत्र ऊवेरेण
 प्रसृजिता कामराजविद्यायाः प्रथमबीजे ककारस्याप
 रिहकारसकारोदेयो तेन हसकपईलङ्गी सप्तवर्णाः
 त्मको वाग्भवबीजो भवति शिवाद्यमिति शिवो हकारः
 सः स्वरूपं हः स्वरूपं च मादनं ककारः मध्यबीजे प्रादौ ह
 कारोदेयः तदंते सकाररकारयोर्मध्ये ककारोदेयः ते
 न हसकपईलङ्गी इत्यष्टवर्णात्मकः कामराजबी
 जो भवति तृतीयबीजे ककारस्यादौ सकारहकारोदेयो
 तेन सह कपईलङ्गी इति सप्तवर्णात्मकः शक्तिबीजो भ
 वति ऊवेरेण पासितविधेयं भोगमोक्षप्रदायिनी प्रगल्भा
 प्रसृजिता माह कामराजाख्यविषया स्नातीयं शृणु पा.

अ

१८५

१८९

वति शक्तिबीजे सहाय्ये स्याद्विद्यागम्य प्रसूजिता काम
 राजविद्यायाः प्रथमबीजे द्वितीयबीजे पूर्ववत् तृतीय
 बीजे सकारोपरिसकारहकारौ देयौ तेन सह सकलक्री
 इति षट्द्वर्णात्मकः शक्तिबीजो भवति अगस्त्यप्रसूजितवि
 घेयं भोगमोक्षप्रदायिनी नन्दिप्रसूजिता माह कामराजा
 ख्यविद्याया गभवमादनेत्यज चंद्रे तत्रैव संयोज्य कामरा
 जेततः परं हित्वा चंद्रे मुखे ऊर्याद्विघेयं नन्दिप्रसूजिता मा
 दनेककारः चंद्रे सकारः तथा कामराजविद्यायाः प्रथ
 मबीजस्यादिस्थितककारं त्यक्त्वा तत्र ककारस्थाने सका
 रो देयः तेन स पर्यलङ्की इति पंचवर्णाख्यो वा गभवबीजो
 भवति कामराजेततः परं इति चंद्रे सकारः तेन हकार
 स्थाने स्थितः सकारो हकारो देयः तेन सह कहलङ्की
 इति षट्द्वर्णात्मकः कामराजबीजो भवति शक्तिबीजः प्रा
 ग्वन नन्दिप्रसूजितविघेयं सर्वसिद्धिप्रदायिनी इंद्राधिपता
 माह कामराजा ख्यविद्याया हित्वा भूमिं तृतीयके शक्ति
 बीजे स्थिता देवि चंद्रायः कुरु तत्र च इंद्राधिपतविघेयं भु
 क्तिशुक्तिफलप्रदा कामराजा ख्यविद्यायाः प्रथमबी
 जं द्वितीयबीजं च प्राग्वत् भूमिः

लकारः चन्द्रः ॥ स
 कारः ॥

तेन तृतीयबीजे ककारः स्थितो लकारः सकारः क
 कारयोर्मध्ये देयः तेन चतुर्वर्णात्मकः सकलकंठी इति च
 चतुर्वर्णात्मकः शक्तिबीजो भवति ईश्वराधितविद्येयं
 भुक्तिभुक्तिफलप्रदा सूर्यश्रुतिनामाह लोपासुद्राख्य
 विद्यायां हि तीयायां महेश्वरि कामराजे भृगुहितासुखे
 कुर्यान्नदैवच शिवं विना चतुर्वर्णातातीये सकलः शिवः
 पञ्चाविधा वरा रोहे विपुला सूर्यश्रुतिना लोपासुद्राविद्या
 याः प्रथमबीजश्रावत् भृगुः सकारः कामराजो हि ती
 यबीजे हकारः स्थितः सकारो हकारो देयः शिवं
 विना चतुर्वर्णा शिवो हकारः ककारः स्थितो हकारो
 हरीकार्तव्यः तेन सह कलकंठी इति पञ्चवर्णाः कामरा
 जबीजो भवति तातीये तृतीयबीजे सकारः शिव इति शि
 वो हकारः हकारो परिसकारककोरो देयो तेन सकल
 कंठी इति पञ्चवर्णाः शक्तिबीजो भवति सूर्यश्रुतिविद्ये
 यं वांछितार्थप्रदायिनी तथा चोक्तं च दर्पिणे शिवो भृगुः
 कामधरापरावसहकलात्परा जीवकामेश लपरासौरी
 सर्वसमृद्धिदा शिवो हकारः भृगुः सकारः कामः ककारः
 धरा लकारः परा कंठी तेन सह सकलकंठी इति पञ्चवर्णात्मक
 वाग्भवबीजा भवति सहकलसदृपं तथाप्यरा कंठी तेन
 सकलकंठी इति पञ्चवर्णात्मकः कामराजबीजो भवति

१६०
 १९०
 अ. जीवः शकारः कामः ककारः ईसो हकारः लः स्वयं
 परांजीतेन सकललंकी शतिपंचवर्णात्मकशक्तिवीजो भ
 वति सूर्यपूजितविद्येयं सर्वसुहृद्दिप्रदायिनी शृणु देवि
 प्रवक्ष्यामि चतुःकृत्यं च शंकरो लोपा मुद्रां द्वितीयां त्रि
 लिङ्गासुरवेदिने पुनर्विलिङ्गतामेव चतुर्थे पंचमे स्थि
 तां हित्वा तद्भुवने शानीमेको अरणाचो अरेत चतुःकृता
 महाविद्या शंकरेण प्रपूजिता प्रस्यार्थः लोपा मुद्रां वि
 लिङ्ग द्वितीये द्विवारेतामेव लोपा मुद्रा मेव विलिङ्ग पंच
 चमकृतेः स्थिता भुवने शानीं कीं वीजे हित्वा द्वितीयां कृत्य पको
 आरेण चो अरेदित्यन्वयः पूर्वकृतमुच्चार्य शंभुः प्रा शं
 क म द ने न्द्र म हे श च द के द र्प हे स व सु धा वि भु स्म श क मा
 या इत्यारणाक्रमः तथा च कृत्यं यं पृथुगुच्चार्य द्वितीय
 कृत्यं यमेकं देवो अरेदित्यन्वयः एतेन ह सकललंकी ह सक
 लंकी ह सकल हंकी सकललंकी ह सकल ह सकल ह सकल ह सक
 लंकी इति चतुःकृत्यात्मिका भवति शंकरोपासितविद्ये
 यं सर्वसम्पददायिनी षट्कृतां वैष्णवीमाह लोपा मुद्रां
 पुनः देवि विलिखेत्तदनंतरं नन्दिकेशविद्यां षट्कृतां वै
 ष्णवी भवेत् प्रस्यार्थः आदौ लोपा मुद्रां विलिङ्ग्य तत्पश्चा
 नन्दिकेशविद्यां विलिखेत् ॥

तेन ह सकलक्रीं ह सकलक्रीं सकलक्रीं सकलक्रीं सपईलक्रीं
 सहकलहक्रीं सकलक्रीं इति षट् कृता वै सवी भवति इवा
 सप्राधितामाह इवा ससाधुरादेविभिक्कलापूजितापरा
 कामराजाख्यविषयासिक्कदेतवदानने यास्थिराभुवने.
 शान्तीहिधाकुरुमहेश्वरि विन्दुहीनानादहीना इवा सपूजि
 ताभवेत् अस्यार्थः कामराजविद्यायाः त्रयाराणां बीजाना
 मंत्रे स्थितानि क्रीं इति बीजानि हिधा कृत्वा विन्दुहीनाना
 दहीनां भुवने शान्तीहिधा कुरुमहेश्वरि दकारे हेयो रसं यो
 गेनोच्चारयेत् तेन कपरोलहरी ह सकलहरी सकलहरी
 इवा सप्राधितविषये भोगमोक्षप्रदायिनी ॥ पभिर्द्वा
 दश संख्या कैर्मंत्रैस्तु सखन्दिते द्वादशानो स्थिता देवी
 परंब्रह्मसूत्रपिणी राज्ञीयं सर्वविद्यानां सर्वास्त्रायेस्तुष्टी
 ता सर्वागमसहस्रमंत्रवन्दिता शिवपूजिता सर्वायोगैर्नता
 विद्याकेवला ब्रह्मसूत्रपिणी एवं विद्यामहाविद्यामहाविपुलस
 त्वरी इयमेव महादेवी त्रिकूटापरमेश्वरी वक्त्रं न शकते सर्वैः
 ब्रह्मविस्मृदिभिः परा वाचा च मनसा बुद्ध्या देवैश्च क्लृप्तं न शक
 ते मनसैव महादेवी स्मृता हंत सदा शिवः इति द्वादशभेदां
 अज्ञानार्णवसमीरितान् कथिता ग्रंथिर्वैष्णवप्रसिद्धा स
 र्वसिद्धिदान भेदान्त्यान्त्रवत्साभिष्टुता देवांश्चिंतिते च
 न्दानं वारुणां च चक्रादि महिंतेष्टक वामातिविन्दुना

प्र.

१९८

१९१

दौर्घ्यविश्रमात्कलाचिते विधादौ योजयेदेविसाताज्ञाय
त्स्वश्रुतिं त्रिकृताः सकलाभेदे पंचकृता भवेति हि वैस्मवी
वसुकृता स्यात् षट्कृता शोकरी भवेत् केवलत्वे जाग्रत्या
त् पंचकृता शोकरी चेद्गते हकारः वारुणो तं शकारः
शकादिसहितं पृथगिति शकौरेफ पृथक् पृथक् तत्सह
तं तेन हकारो रेफ युक्तः शकारो रेफ युक्तः वामालशका
रः विन्दुरनुस्वारः नादोर्यचन्द्रः तद्युक्ते तेन क्रीं श्रीं इति
बीजद्वयं भवति इति बीजद्वयं यदि विधादौ दीयते तदा
त्रिकृताः सकलाः पंचकृता भवेति षट्कृता वैस्मवी वसु
कृता स्यात् षट्कृता शोकरी षट्कृता स्यात् क्रीं श्रीं कप
ईल क्रीं हसकल हं क्रीं इत्यादि वैद्वयं वसुकृता वैस्मवी य
या क्रीं श्रीं हसकल क्रीं हसकल हं क्रीं सकल क्रीं स ईल
क्रीं सदकल क्रीं सकल क्रीं षट्कृता शोकरी यथा क्रीं
श्रीं हसकल क्रीं हसकल क्रीं सकल क्रीं सकल क्रीं सकल
सकल हसकल हं इत्येको भेदः तद्बीजद्वयमध्ये यद्येकं
बीजं विधादौ दीयते तदा त्रिकृताः सकलाश्चतुःकृता भ
वेति चतुःकृता शोकरी पंचकृता भवेति षट्कृता वैस्मवी
सप्तकृता भवन्ति तदेव विदुः पणोति चतुःकृता यथा क्रीं
कप ईल क्रीं हसकल क्रीं सकल क्रीं सकल क्रीं इत्यादि वो
द्वयं पंचकृता शोकरी यथा क्रीं हसकल क्रीं हसकल

श्रीसकलह्रीहसकलहसकहलसकलश्री इतिमंत्रः सम
 कृतावैस्मवीयथा श्रीहसकहलश्रीहसकहलह्रीसकल
 श्रीहसकहलसकल इतिमंत्रः समकृतावैस्मवीयथा
 श्रीहसकलश्रीहसकहलश्रीसकलश्रीसपईलश्रीसक
 हलश्रीसकलश्रीइतिमंत्रः इतिभेदद्वयं वेदादिमंडिता
 देवीशिवशक्तिमयीतदा तदाभेदास्तुषट्कृताः सक
 लाः परमेश्वरि चिकृताशतिशेषः वेदादिः प्रणवः वैस्म
 वीनवकृतास्यात्समकृतावशांकरी प्रसार्थः तद्दीजद
 यस्यादौ प्रणवेदत्वा कपरेलश्रीहसकहलश्रीसकलश्री
 इतिमंत्रः इत्यादिवोद्व्यं नवकृदेवैस्मवीयथा शंश्रीश्री
 हसकलश्रीहसकलहलश्री सकलश्रीसपईलश्रीसह
 कहलश्रीसकलश्री इतिमंत्रः समकृता शंश्रीयथा शं
 श्रीश्रीहसकलश्रीहसकहलश्रीसकलश्रीहसकलहसक
 हलसकलश्रीइतिमंत्रः इतिभेदत्रयं प्रत्येचबहवोभेदाः
 स्तेविस्तरभयादलंभेरनुयादानाश्चनविशेषतः अतएव
 तंत्राणांपरस्परविरोधोपिनाशकनीयाः मंत्राणांवज्रशो
 भेदादिति इदानींसंप्रवक्ष्यामि महाविद्यांचषोडशीम् य
 स्माः स्मरणा मात्रेणा शिवोभवति मानवः शठत्वे योजपे
 दिद्यांचषोडशाणांचसुन्दरी योगिनीनां भवेद्भूत्वा श्रीगु
 रोः रूपयाभिना राक्षसात्प्रदायापि पुत्राय प्राणादाय वा

श्र.

१९२

१९२

देयातषोडशीविधानान्येभ्यश्च कदाचन देयंतु सर्वसा
आजंसीपुत्रादितथैवच शिरोपिशारासहितं न देया.
षोडशीतरी अपिदेशपरित्यागः शिरसोवापिकीर्तने
अपिपुत्राशिरोदेयं न देया षोडशातरी नानातन्त्रेषु या
विया उच्चारसहिता सदा उच्चाररहिते वसु श्रीविद्या
षोडशातरी सातरापि च साविद्या तथापि च निरक्षरा
व्यक्तिभेदे यथाकाशे भिन्नरूपे प्रतीयते तद्वन्निरतरं द्र
व्यमत्तरैरपि संयुतं जयाविलिख्य मंत्रं त्र्यम्बकं सप्त
हरेत् भोगदां मोक्षदां विद्यां श्रीविद्यां षोडशातरीं वि
ना गुह्यपदेशेन षोडशीं योजयेद्बुधः स भवे योगिनी
भक्षः शिवशापपुतोपि सः चतुर्विधप्रकारेण क
थ्यते षोडशीपरा त्रैलोक्यदर्शनं विद्यां जगद्दंष्ट्रां च षो
डशीं चंद्रांतं वारुणां चिशाकादिसहितं पृथक् वामा
दिविन्दुना शाफ्मसु ह्यंतं वीजयुग्मकं विद्यारो योज
येद्देविमाता ज्ञायत्स्वरूपिणी चन्द्रांतं हकारः वारु
णांतं शकारः शाकादिसहितं प्रत्येकं रेफसंयुक्तं
वामाकी ईकारः विन्दुरनुसारः नादो धेचन्द्रः तैर्युक्तं तेन की
ं श्री इति वीजद्वयं भवति उत्पत्तिः जागरो बोधो व्यावृत्तिः मनसः
सदा कलाचतुष्टयं जाग्रदवस्थायां व्यवस्थितं जाग्रत्सत्त्वगुण
शोक्ताः केवला शिवरूपिणी त्रिकूटसकला विद्या पंचकूटाभ
वन्ति हि वैष्णवी त्रिकूटास्यात् षट्कूटांशकरी भवेत् ॥

द्वितीयोऽयं प्रकारः स्याद्दुर्लभं भुवनत्रये पंचैव शिवरूपा
 तव्यापकत्वात्स्वरेण निश्चला सर्वभूतेषु सदा शिवम-
 यीपुरासु सुमित्रपिणी सा तादृशरूपा यतः शिवा मर-
 णं विस्मृतिर्मूर्त्त्या निश्चलमहता सुप्रतेस्तु कलात्तेर्य
 सुप्रमिः शिवरूपिणी केवलत्वेन जाग्रत्स्यात्पंचकूटा-
 तशो भवी सुप्रमते जागरादौ स्वप्नावस्थारजोमयी
 प्रवितापो भ्रमश्चिन्ता विषयेषु मनुस्मृतिः कलाचत-
 स्त्रयं स्वप्नावस्थायां च विधीयते शिवरूपा शक्तिरूपाम-
 हात्रिपुरदेवता वेदादिमंडिता सा त्वशिवशक्तिमयी स-
 दा तदा भेदास्तु सकलाः षट् कूटाः परमेश्वरि वैस्ववी
 नवकूटा स्यात्सप्तकूटा च शोकरी अस्याः स्मरणमात्रे-
 ण जगदनुगतं भवेत् भेदत्रयं तु कथितं महाविघा-
 तः यस्यावितानमात्रेण ब्रह्मसाक्षात्तसंशयः
 सुप्रम्यादौ जागरान्ते स्फुरता मात्रलक्षणा अवस्थाशो-
 षतोऽप्राप्ता तुर्या तपरमा कला भावाभावविनिर्मुक्ता
 गुणातीता निगद्यते वैराग्यं च मुमुक्षुत्वं समाधि विष-
 यं मनः सदा सहस्तु निर्धारं तुर्यास्तु कलाः पराः आ-
 धेवी जहयं भदे विपरीतक्रमेणातु विलिख्य परमे-
 शानितमोत्यानि समुदरेत् अंतर्मुखा वारोहे क्रमा-
 रीत्रिपुरेश्वरी पभिस्तु पंचसंख्या कैवी जैः संप्रदिताय

अ.

१४३

१९३

जेत षट्कटापरमेशानिविधेयं षोडशाक्षरी त्रिकूटा
सकलाभद्रेषोडशाक्षरी महेश्वरि वैष्णवे को न विंशार्णा
शोरीसप्तदशाक्षरी वक्रकोटिसहस्रैस्तुजिह्वाकोटिषा
तेरपि प्रवक्तुं नैव शक्तस्तु श्रीविद्यां षोडशाक्षरी अथातः
संप्रवक्ष्यामि त्वरीयां वीजसंयुतां लक्ष्मीपरा मदनवाग्भव
वशाक्तिपुक्ता तारं च शक्तिकमला सकलाश्च विद्याः श
क्त्वादिकंच विपरीततया प्रसिद्धं श्रीषोडशाक्षरमिह ग
मस्तु प्रसिद्धं लक्ष्मी श्रीपरां मदनान् लक्ष्मी वाग्भवः पेंश
क्तिः सौतारः तेंशक्तिः फ्रीसकला श्रीसकलाश्च विद्याः
कपर्ल फ्रीहसकल फ्रीसकल फ्री शक्त्वादिकमिह
सोः पेंलक्ष्मी फ्री श्री इति षोडशी भवति योगिनी तेत्रे श्री
वीजमाया स्वरयोनि ताराः शक्तिश्च माया कमला च त्रै
द्या शक्त्वादिवीजैश्च विमलोमतोक्ता श्रीषोडशी यंच
शिवप्रतिष्ठा तथा च रुद्रयामले श्रीमाया मदनोवाणी
परातारं शिवप्रिया हरिप्रिया त्रिकूटा सा परावाणी म
नो भवः माया लक्ष्मीर्महाविद्या श्रीवीजं षोडशाक्षरी का
मराजलोपासुदयो विशेषमाह तन्नांतरे मायादिश्चरमा
दिश्च वाग्भवादिश्च पार्वति परादिश्च स्वरदिश्च पंचधा षो
डशी भवेत् तथा अनयोराद्ये माया श्री कामवीजं काममा
या श्रीवीजं श्रीमाया कामवीजं ॥

तदात्रिविधाग्रहादशाक्षरी कुलीजीने स्मरेयोनिलसी
 तृतीयमिदं भगवता चोर्वेण युक्ते अतो विशेषः ब्रह्म-
 बीजं यदा दद्यात्क्रुते देवि दुर्लभे प्रथमा सुंदरी देहितीया
 ब्रह्म सुंदरी शक्ति क्रुते महेशानि अनन्त सुन्दरी मता
 पश्चात् षोडशा विद्या मतभेदेन दर्शिता बीजांशो षड्विधो
 बल्लोषद्बीजांशो च षोडशीम् वाद्याया कमला कामतां
 तीयप्रणवादिनी कामराजाख्यविद्यां च लोपा मुद्राम
 कीलितो षड्विधो षोडशार्णो तोमरी के बीजपूर्विकां
 वाक् पेमायां क्रीकमला श्रीकामः क्लीतां तेयः सौः प्र
 णवः तइति षट् बीजानि प्रत्येकं विद्यादौ दद्यात् वैख
 रीवाच्यभेदाद्वादशाक्षराण्यवर्णने श्रीभूतादिपञ्च
 तीमथ्यमामथ्यमा भवेत् वैखरीमथ्यमा पश्यती पताः
 शब्दप्रतिपादकाः तासामप्यगम्याः ब्रह्मविद्यासूत्रपादै
 मुक्तिभुक्तिफलप्रदा पकोश्वारणमात्रेण वा जपेयफलं
 लभेत् अथ मेय सहस्राणि प्रादतिरप्ये भुवस्तथा गं
 गादितीतयात्राः स्युः सार्धकोटिसमन्विताः कलां ता
 र्हेति देवेशिनात्र कार्या विचारणा पकोश्वारणमात्रेण
 ब्रह्मसाक्षात्तसंशयः षोडशार्णो महाविद्यानप्रका-
 शपाकदाचन गोपनीया च सा विद्या नारीणां यो निवत्स
 दा विनायक रूपदेशेन श्रीविद्यां षोडशाक्षरी दृष्टा प्रणा

१५४
 १९५
 अ. जप्तेयस्तु सभस्यो योगिनी गणैः श्रीगुरोः कृपया ल
 व्यासर्वसा प्राज्यदायिनी भुवनत्रयसौ भाग्यत्रैलोक्या क
 र्षकारिणी सुधातरंगिनी वेगशब्दात्तर्यदायिनी सौ
 भाग्यभाग्यसंपन्ना कल्पदलदायिनी परंब्रह्मणि लीनते
 ददाति यथा उत्तमं प्रपंचसागरे लीनमुदरे द्वेदमात्मकाः
 यस्याः समीक्षितो नित्यं भुवनानि चतुर्दश अभूवन्सर्वभू
 तानि तेषां कारणरूपिणी चतुःसागरपथं तं कृपालो
 कनो भवेत् ब्रह्मंडकोटिजननी महा मोक्षप्रदायिनी
 निःसरंति महा मंत्रा विष्णुः लिंगायथा ब्रह्म वक्त्रैः सकाशा
 ह हवो विद्यास्तु ब्रह्मवस्तु या वाग्भवात्तसमुत्पन्नास्तस्मा
 द्वाग्भव उच्यते मातृकास्तु तथैवात्र वाग्भवाग्निः सृताः क
 मात् अतस्तु वाग्भवं वीजं शब्दब्रह्म मयं विदुः पालयंति
 जगत्सर्वं तदात्रैलोक्यमोहिनी मोहयंति कामकलाप
 त्रयोत्रिविधं स्त्रीपुंस्त्वभावे सकलं ग्रथितं मणिसूत्र
 के तदा सौभाग्यसंपन्ना ब्रह्मस्थाननिवासिनी सौभाग्य
 वर्गगदना विषयो निरितीरिता साक्षा संविन्मयी देवी
 ज्ञानभोगप्रदायिनी षोडशाक्षरं तं कथिता श्रीविद्याय
 यत्रापिणी न देया यस्य कस्यापि देया प्राणप्रदायिनी इत्ये
 व कथितं सर्वज्ञानार्णवसमीरितो भेदहादशसंयुक्तो षोड
 शी वेदसंख्याको स्मरयायास्तु विद्यारहस्यं श्रीकृमोदितम्

कथयाम्यत्र तत्सर्वं साधकानां सुखावहे काममिदं स
 मायुक्तं चतुर्थं स्वरभूषितं नादविन्दुसमायुक्तं ब्रह्मवि
 द्यामहासूत्रं पकात्तरमिदं देविसुन्दर्या परिकीर्तितं
 कामाग्नेष्टातयारौ द्रीशक्तिस्त्रितयामिका ज्ञानेष्टाकृते
 रितित्रितयामिका कामः ककारः इन्दोलकारः चत
 र्थस्वरईकारः नादोर्ध्वचन्द्रः विन्दुश्चुस्वारः तेन क्लीं श्री
 श्रीविष्णुसुन्दर्या पकात्तरवीजो भवति पूर्वोक्तायास्तु
 विद्याया वा भवे कामराजके शक्तिवीजे च तदन्वायो
 जपेन्साधकोत्तमः इदं भुक्ता मधुमती मन्ते मोक्षमवाप्नुया
 त् याया विद्यास्थिता चेवदक्षरेण विवर्जिता सा सा स्यात्
 सिद्धिरहिता ज्ञातव्या तस्य निश्चयेः पतस्याः श्रुतिमात्रेण
 किं न सिद्ध्यति साधने तन्मान्तराक्तप्रकारमाह आद्यवीजह
 यं भद्रे विपरीतक्रमेणात्तु विलिख्य परमेशानिततोत्त
 मसिद्धयेत् अन्तर्मुखावरागे हे कुमारी विष्णुपुत्री प
 थिस्तु पंचसंख्या कैः वीजैः संपुरितां यजेत् षट् कृदा
 परमेशानि विधेयं षोडशाक्षरी आद्यवीजहयं क्लीं श्री
 इति वीजहयं चन्द्रान्तं वरुणान्तं च शक्रादिमंडितं दृष्ट
 क् कामातिविन्दुनादाद्यं विद्यादौ योजयेच्चिवेश्य
 भिधानात् विपरीतक्रमं आदौ लक्ष्मीवीजं ततः श
 क्तिवीजमित्यर्थः अन्तर्मुखेति अन्तर्मध्यवीजमिति

अ०

१९५

१९८

सुखमायेत्यक्तः कुसारीवाला तस्यामध्यवीजमा
दौदेवंतेनल्लीपेंसोः इतिवीजेभवति तथाच श्रींकींकी
पेंसोः इतिकमशाः पंचवीजानिभवेति एतैः पंचवीजैः
पुरितोषट् कृतोलिखेत पुरितक्रममाह प्रथमंयस्ते
नवालामंत्रेण ततोवीजद्वयेनमंत्रस्वरसात् तच्चयस्तेन
वालामंत्रेणसंपुटत्वेकवाक्यतावालात् अतिश्रु
मामायेतारः परालल्लीः कुमारिका विद्यावस्त्राश्रीः परा
वेति अस्मार्थः माश्री मायांकी तारां परांकी लल्लीः
श्रीं कुमारिका विद्याविषणं कुमात्कृतत्रयमितितेवेवि
रोधात् व्यस्तद्वयेचांतमुखदिनोक्तत्रयेण उक्तेच श्रीं
मसंहितायां मामायेमदनोयोनि परैतानिमुखेकुरु
वेदादिर्भुवनेशानीश्रीवीजंचचिक्रुटकं षट् कृतं संपुटी
कुर्यादायैः पंचभिरतारैः अस्मार्थः माश्री मायांकी म
दनः कीं योनिः पें परासोः तथाच श्रींकींकी पेंसोः
निवीजानि द्वादोदेयानि वेदादिः शंभुवनेशानीकीम
दनः कीं योनिः पें श्रीवीजंचश्री तथाच शंकींश्री इति
वीजत्रयं पंचवीजांतरेचिक्रुटादोदेयं

कृतकमिति कपईलकीदसक

लकीसकलकी इतिक्रुट

त्रयंलिखेत ॥

अनन्तरं सर्वं यंच वीजानि प्रदित क्रमेण देयानि तथाच
 श्रीं श्रीं श्रीं ऐं सोः ओं श्रीं श्रीं कपईलं श्रीं हसकलं श्रीं स
 कलं श्रीं सोः ऐं श्रीं श्रीं श्रीं इति मंत्रो भवति इत्यन्यत्रो
 कक्रमलाभात् गुरुक्रमेणैवमेव षट्कोटस्तावत्
 तारमाद्यारमातदंते सुंदरी बीजत्रयंच तेनैकवाक्यात्
 वलात् एवं सुन्दरी त्रिकूटभेदात् षट् त्रिकूटभेदो
 भ्रष्टव्यः ज्ञानार्णवेऽपि शिवरूपाशक्तिरूपमहात्रि
 पुरसुन्दरी वेदादिमंडिता देवि शिवशक्तिमयी सदा
 तदा भेदास्तु सकलाः षट् कूटाः परमेश्वरि शतकं त
 त्र शिवरूपा तु भुवनेशानीशक्तिरूपा तु लक्ष्मीः तेन
 श्रीं श्रीं इति बीजद्वयं मायादिः प्रणवः तेन श्रीं श्रीं ओं
 इति बीजत्रयं भवति तेनाद्यैः प्रणवाद्यैः बीजत्रयैः मंडि
 तेत्यर्थः एवं च तारप्रदिता माया त्रिकूटं चेति व्याख्या
 नमपास्तं तत्र विरोधात् एवं सुंदरी त्रिकूटभेदात् वरु
 वक्ष्य षोडशी भेदादष्टव्याः त्रिकूटमात्रमेव तत् षट्क
 तात् दक्षिणामूर्ति तन्त्रे द्वितीयस्यादियुग्मे त्रविपरी
 तं लिखितसुधीः बालांचान्तर्मुखं कृत्वा विलिखितं दनं त
 रं तारमायां ततो लक्ष्मीं क्रमात्कुटत्रयं लिखितं बालादि
 संप्रदंश्यादमारुख्य परमेश्वरीं द्वितीयमेति द्वितीय
 बीजमादौ कृत्वा श्रीं श्रीं इति बीजद्वयं लिखितं तदनं

अ.

तरेवाला मंतपुखं कृत्वा मध्यवीजमादौ रत्ना लिखित
तदनंतरं तारं प्रणवः ॐ मायां की लस्मीः श्री वीजं शक्तिवी
जत्रयं लिखित तथा श्रीं कीं कीं पैं सौः ॐ कीं श्रीं शक्ति भव
ति तत्कृदत्रयं लिखित ततोवालादि संपुटं कुर्यात् वामा
ख्यां श्री विद्या तथा च श्रीं कीं कीं पैं सौः ॐ कीं श्रीं कपर्ल
कीं हसकल कीं सकल कीं सौः पैं कीं कीं श्रीं शक्ति भवति
पंच चत्वारिंशो वतंत्रांतरे योरविरोधः लस्मीः परामदनयो
निपुता च शक्तिसारं पराच कमलार्पण मूल विद्या श
क्त्यादिभिश्च विपरीततया प्रदिष्टं श्री मंत्रराज मुदितं पर
देवतायः इत्यादि संगच्छते इदेव च नैऋतिश्च पतदाधै
वोद्वयं लस्मीः श्री परां कीं मदनः कीं योनिः पैं शक्ति
सौः तारं ॐ परां कीं कमला श्री पतेन श्रीं कीं कीं पैं सौः
ॐ कीं श्रीं शक्ति बीजानि भवति अनन्तरं मूल विद्या कप
ईल कीं हसकल कीं सकल कीं शक्ति वीजत्रयामिका
शक्त्यादिभिश्चेति शक्त्यादि वीजैर्विपरीततया व्यस्त क्र
मेण पुदितं कुर्यात् श्रीं कीं कीं सौः ॐ पैं श्रीं कपर्ल कीं
हसकल कीं सकल कीं सौः पैं कीं कीं श्रीं शक्ति मंत्रो भव
ति अतएव श्रीं श्रीं ॐ श्रीं कीं पैं कीं सौः क
पर्ल कीं हसकल कीं सकल
कीं सौः ॥

क्लीं श्रीं क्लीं इति मंत्रः पूर्वभेदत्रयं लिखितं ओं क्लीं श्रीं य
 दिवी जत्रयमध्ये यद्येकं बीजं विधादौ दीयते तदा त्रिकूटाः
 सकलाः षोडशा र्णा भवेति तद्यथा ओं कर्पूरं लं क्लीं हसक
 हलं क्लीं सकलं क्लीं १ क्लीं कूटत्रयं १ श्रीं कूटत्रयं इत्यादि वो
 ह्वं इति भेदचतुष्टयं गन्धर्वतन्त्रे लक्ष्मीर्माया कामदेवो
 वाग्देवी प्रणवे तथा माया लक्ष्मी बीजं युग्मं प्रान्ते मूलमनु
 त्रयं बालातृतीयं प्रथमं मध्यमं भुवनेश्वरीं प्रान्ते विसृष्टि
 या योऽयमंत्रः षोडशकूटवान् लक्ष्मीः श्रीं मायां क्लीं काम
 देवः क्लीं वाग्देवीं प्रणवे ओं मायां क्लीं लक्ष्मीं बीजं युग्मं
 श्रीं श्रीं प्रान्ते मूलमनु त्रयं सन्दर्याः कूटत्रयं बालातृतीयं सो
 प्रथमं ये मध्यमं क्लीं भुवनेश्वरीं क्लीं प्रान्ते विसृष्टि या श्रीं
 तेन श्रीं क्लीं क्लीं ओं क्लीं श्रीं श्रीं कर्पूरं लं क्लीं हसक हलं क्लीं
 सकलं क्लीं सोः ऐं क्लीं क्लीं श्रीं इति मंत्रः तंत्रोत्तरे कामो माया
 रमा बाला त्रिकूटा स्त्री भगां ऊं श्रीं काली काम कला कूर्वाः
 सर्वा दो प्रणवः प्रिये कामः क्लीं मायां क्लीं रमां श्रीं बाला
 ऐं क्लीं सोः सन्दर्याः कूटत्रयं स्त्री सवृषभगाः ऐं ऊं ऋषाः ऊं
 कालीं क्लीं काम कला ईहं सर्वा दो प्रणवः ओं तेन ओं क्लीं
 क्लीं श्रीं ऐं क्लीं सोः कर्पूरं लं क्लीं हसक हलं क्लीं सकलं क्लीं श्रीं
 ऐं ऊं क्लीं ईहं इति मंत्रः तंत्रोत्तरे श्रीं माया मदनो वाणी प
 रातां रं प्रिये विसृष्टि हारि प्रिया त्रिकूटा सा परा वाणी मनोभ

१५७
 १९७
 श्र. वः माया लक्ष्मीः महाविद्या सावीजं षोडशाक्षरं सहस्रं
 श्री मायांती सदनः क्लीं वाणीं पें परासौः तावं शिव
 प्रियांती हरिप्रिया श्री संदर्याः क्लृप्तं परासौः वाणी
 पें मनोभवः क्लीं मायांती लक्ष्मीः श्री तेन श्रीं क्लीं क्लीं पें सौः
 ओं क्लीं श्रीं कर्पई लक्ष्मीं हसक हलक्ष्मीं सकलक्ष्मीं कर्पई ल.
 क्लीं हसक हलक्ष्मीं सौः पें क्लीं क्लीं श्रीं इति मंत्रः तंत्रांतरे
 श्रीं क्लीं क्लीं पें क्लीं सौः पें क्लीं श्रीं श्रीं क्लीं क्लीं सौः
 तरीया हसक लक्ष्मीं हसक हलक्ष्मीं सकलक्ष्मीं सौः पें क्लीं
 क्लीं श्रीं इति मंत्रः तंत्रांतरे श्रीं क्लीं क्लीं पें क्लीं सौः पें क्लीं श्रीं
 श्रीं क्लीं क्लीं श्रीं क्लीं सौः तरीया हसक लक्ष्मीं हसक ह.
 लक्ष्मीं सकलक्ष्मीं सौः पें क्लीं क्लीं श्रीं कर्पई लक्ष्मीं हसक ह.
 लक्ष्मीं कर्पई लक्ष्मीं हसक लक्ष्मीं हक हलक्ष्मीं कर्पई लक्ष्मीं
 हक लक्ष्मीं कर्पई लक्ष्मीं कर्पई लक्ष्मीं कर्पई लक्ष्मीं हसक
 लक्ष्मीं हक हलक्ष्मीं कर्पई लक्ष्मीं हसक लक्ष्मीं इति मंत्रो भवति
 वैष्णवे को न विष्णोर्णा इत्यादौ सर्वोक्तं पंचवीजानि देयानि
 अनन्तरं नवकृद्वैष्णवी देयी अनन्तरं पूर्वदृष्टं पंचवीजा
 निप्रति क्रमेण देयानि तेन श्रीं क्लीं क्लीं पें सौः ओं
 क्लीं श्रीं हसक लक्ष्मीं हसक लक्ष्मीं सकलक्ष्मीं सपई ल.
 क्लीं हसक हलक्ष्मीं सकलक्ष्मीं सौः पें क्लीं पें तेन य
 को न विष्णोर्णा भवति ॥

गोरीसप्तादशास्त्रीति आदौपूर्वोक्तपंचवीजानिदेया
 नि अनन्तरं सचिह्नकृतां करीदेया तदेतत्तं पुरितक्रमे
 णां सर्वदत्तपंचवीजानिदेयानि तेन श्रीं श्रीं श्रीं पेंसोः
 गें श्रीं श्रीं हसकहल श्रीं हसकहल श्रीं सकल श्रीं हस
 कल हसकहल सकल श्रीं सौः पें श्रीं श्रीं श्रीं इति मंत्रः
 इत्यागमकल्पलतायां पंचदशः पटलः वक्ष्यामि पंच
 मीविद्यां सर्वतंत्रेषु गोपितां यां ज्ञात्वा मंत्रिणो नित्यं भु
 क्तिमुक्तिमवाप्नुयुः रुद्रयामलके गंधेशिवे नोक्तं
 तत्परा कथया मन्त्रसंतेपाच्छिवस्य वचसा कियत्
 मायेव परमाविद्या पंचकृतान्तिका परा मया पिवे
 घते नित्यं तत्प्रसादादहं प्रभुः जगतामीश्वरत्वं सर्वं
 तस्यानुकंपया ब्रह्मत्वं ब्रह्मणा प्राप्तं विस्मृतं विस्मया
 स्वयं सुरासुरमुनी द्वैश्वमहत्वं तत्प्रसादतः शिवोप
 देशतः कर्ता विद्यामित्रो भवन्मुनिः कर्ता च शिवतु
 ल्यो सौ सृष्टो च धातु तत्प्रत्यकः सृष्टि संहारकारी च वि
 भुरेवाभवत्स्वयं अतिगुह्यतया विद्या ब्रह्म विधेव केव
 ला सखदामो तदा विद्या निस्सीमान नन्दरूपिणी
 सर्वदा नन्दसदयश्चाद्वैताभावतत्परः जितोन्दियो
 गुरुभक्तः पंचमी समुपासयेत् नित्यानन्दसद्वेषणा
 केवलानन्दमानसः सुखानन्दसद्वेषणा पंचमी

अ०

१५८

१९४

समुपासयेत् वर्णरूपेण सादेवी जगदाधाररूपिणी
अतस्तत्सर्वमुत्पन्नं जगदेतच्चराचरं नित्यमेकावेव स्रष्टुं
रं परमं पदं तदेकमतं रं गुह्यमादिक्रुतं मध्यगं जम्बात
त्साधयेत्सर्वं वरुणाप्येन किं फले तदेव परमं गुह्यं सर्व
सौभाग्यदायकं तदेव पंचकूटस्पृशतत्वेन पंचमी त
स्योहारं प्रवक्ष्यामि यज्ञात्वा च शिवो भवेत् कामं विस्मृ
तं शक्तिः माया शक्तस्ततः परं यश्चादेवी महामाया वी
ज्ञाने विनियोजयेत् एवं तवाग्भवे वीजं कथितं देव
र्लभं कामं ककारः विस्मः प्रकारस्तु तं तथा चोक्तं
ककारादित्कारांता वर्णास्तु शिवरूपिणः व्यंजन
त्वात्सदानंदो नोश्चारसहिता यतः उश्चारे सरसं भिन्ना
स्तदा देवि न संशयः इति तेन वर्णस्योश्चारणीयत्वात्
ससरककारमात्रं लभ्यते शक्ति प्रकारः माया ईकारः
शक्ते लकारः महामाया फ्री तेन कर्प ई ल फ्री इति पंच
वर्णा फ्री वाग्भव वीजं भवेत् एवं तवाग्भवे वीजं कथि
तं देवर्लभं एतज्ज्ञा महामाया वीजं वागीश्वर्यप्रदायकं व
रुणा किमिहोक्तेन जन्मेनापि च वीजं वागीश्वर्यार्थं
वाक्यैः सर्वतो भुवि ज्ञायते भूको भवति वागीशो गीर्ष
निर्जायते नरः सर्वेषां रं जने वाक्यं करोत्येव न संशयः
शिव वीजं समुद्यत्य शक्ति वीजं मनेतरम् ॥

तदथः कामबीजंत भूयोमानलसंयुतं चतुर्थस्वरसंयु
 कं विन्दुनादविभूषितं प्रथमं कामराजसकृदं वैलो
 काहजितं शिवबीजं हकारः शक्तिबीजं सकारः काम
 बीजं ककारः भूबीजं लकारः व्योमहकारः अन्तलो
 रेफः तद्युक्तः चतुर्थस्वरसंयुक्तः नादोर्थच
 द्रस्ययुक्तः तेन क्रीं इति भवति तेन हसकलक्रीं इति
 पंचवर्णां कामराजबीजत्रयाणामाद्यबीजं भवति
 मध्यकृदं प्रवक्ष्यामि कामराजसमन्वये प्रतिश्रुत
 रं बीजं दुर्लभं भुवनत्रये वियद्विस्मयुतं पश्चात्मादनंतरं
 नंतरं तदयो हंसबीजं तृष्णबीजं ततः परं विस्मयपदं
 वक्रियुतं मायाविन्दुविभूषितं अर्थेन्दुमस्तकाकान्ते
 बीजं त्रैलोक्यदुर्लभं मध्यकृदमिदं प्रोक्तं सर्वसौभाग्य
 दायकं वियत हकारः विस्मः अकारः तद्युक्तः माद
 नं ककारः हंसबीजं हकारः शक्रबीजं लकारः विष्णो
 पदे हकारः वक्रिः रेफः तद्युक्तः मायार्थकारः तद्युक्तः
 विंदुरनुसारः तद्युक्तः अर्थेन्दुर्थचन्द्रः तद्युक्तः तेन
 क्रीं भवति तेन हसकलक्रीं इति पंचवर्णां कामरा
 जसमन्वयबीजं भवति तृतीयं तत्प्रवक्ष्यामि कामराज
 सदुर्लभं कामबीजस्य पश्चात् शिवबीजं नियोजयेत्
 तस्य पश्चादाद्युबीजं तृष्णबीजं ततः परं वियद्विस्मय

श्र.

१४४
१९९
रूपं चतुर्थस्वरसंयुते नादविन्दुसमायुक्तं तृतीयं कृत्
मुत्तमं कामबीजस्य पञ्चाक्षरस्य पञ्चाक्षरं शिवबीजे
हकारं वायुबीजे यकारः शक्तिबीजे लकारः वियत् ह
कारः वक्रिरेफः तद्युक्तः चतुर्थस्वरः ईकारः तद्युक्तः
नादोर्थचंद्रः तद्युक्तः विन्दुस्वरः तद्युक्तः तेन फी
इति भवति तेन कहयलं फी इति पंचवर्णांशं काम-
राजतृतीयबीजे भवति शक्तिरूपं प्रवक्ष्यामि त्रैलोक्य-
कोत्तमं इत्यर्थं यत्तानां साधकाः सर्वे लभन्ते मुक्तिमु-
त्तमं प्राणबीजे समुद्यत्य कामबीजे समुदरे त प्राण
बीजे हकारः कामबीजे ककारः इन्द्रबीजे लकारः श-
क्तिबीजे सकारः शान्ते हकारः वक्रिरेफस्तद्युक्तः च-
तुर्थस्वर ईकारः नादोर्थचन्द्रः विन्दुकलानुस्वारः त-
द्युक्तः तेन फी इति भवति तेन हसकलसं फी इति पं-
चवर्णांशं शक्तिबीजे भवति फलं चास्य विशेषेण
साधने च मनोस्तथा कथितं च विस्तार्य संक्षेपा-
त्कथ्यते पुनः पञ्चाविद्या महाविद्या गुह्याद्गुह्याति सि-
द्धिदा भोगदामोत्तदा विद्या सर्वकार्यार्थसिद्धिदा
सा गन्धर्वप्रथमं कृते शक्तिरूपं च यंचमम् ॥ म-
थ्यकृत् त्रयं दिवं कामराजं मनोहरम् कामरा-
जं प्रवक्ष्यामि कृते देवतस्वतः ॥

ज्ञात्वा यत्साथयेनित्यं मसाध्यमपि भूतले सौभाग्यं
 प्रथमं स्थानं महामोग्यदायकं द्वितीयं शुभदेह
 तं महासौभाग्यदायकं तृतीयं सर्वसौभाग्यं सर्वसौ
 भाग्यदायकं त्रिकूटात्मक रूपेण कामराजं महत्त
 वं एवं कूटत्रयेणैव विद्यासौभाग्यसुन्दरी एकत्र
 पंचकूटेन महासौभाग्यसुन्दरी पञ्चावपंचकूटेन
 नित्यं कूटत्रयात्मिका दुर्लभा सर्वलोकेषु महासौ
 भाग्यसुन्दरी पतस्या एव विद्यायामथ कूटसम
 थ्यं मध्यकूटसमथ्यं कूटत्रयस्य ज्ञानानन्दमयो
 भूत्वा सर्वकाममुपालभेत् इयं सुप्रावती नाम्नी वि
 द्या त्रैलोक्य दुर्लभा आकर्षण करी विद्या चिन्ता क्ला
 दनकारिणी सायकं च प्रवक्ष्यामि यस्मादाकर्षणं
 भवेत् सर्वमर्त्यं पाताले नारीणां पुरुषस्य च ना
 र्यो वश्या विशेषेण भवेत्तियेन कर्मणा तासां आक
 र्षणं चैव तिष्ठन्त त्रयमंशुणः तास्मान्नार्यः समायां
 ति यायाः सर्वार्थकामदाः दर्शनाद्भिरात्मैकस्यास्त
 त्पणात्वे च रो भवेत् सुख्यामपुमती नाम्नी देवकन्या
 सु दुर्लभा सा गच्छति च कामार्ता कीर्तिप्रकाश
 दा देवकन्या सह सैव वेष्टिता कामरूपिणी पुनक्ति
 साथकेः सार्थनानाभोगान् सु दुर्लभा न यत्र क्वचिद्वे

अ

२००

200

शेवागंतं कामयेत नरः तत्रैव नीयते सापि सायक
स्य संगंगना पाताले नागकन्या वा सर्गे वा देवकन्या
कां आनीय दीयते शक्तिं सायको यांच वांछति त्वे
चरी भूचरी वापि सत्यसायांच मानुषी डाकिनी
योगिनी चैव आनीय दीयते सदा अथवा निर्मितां
कन्यां मनसा चारुहासिनीं प्रदृष्ट्वा युवतिं तत्
क्षणं तं समानयेत् यद्यहं कथं ते कामे तत्कामे
प्रयच्छति एवं मधुमती सिद्धिर्विधिना तस्य जायते
विद्यां समावती नाम्नी त्रिषु लोकेषु डर्लभाम् ज्ञा
तापि सायकाः श्रेष्ठौ गंधर्वौ जायते एवं पद्मागं
धर्वविद्याच गुमाचाती वडर्लभा महाभोग करीषी
घामहदैश्वर्यदायिनी दृढं चलचुत्वे च दर्शनाद
र्शने तस्या प्रवेशं परकायस्य कामरूपो भवेद्भुवम्
अंजनं गुरिकांती अयाया विद्याः सुडर्लभाः विदि
तं जायते तस्य सायकः विचरो भवेत् आधीनाः सि
धयः सन्निवृत्ता भवन्ति देवता जीवन्मुक्तो भवेत्सो
पिकर्ता रता भवेद्भुवि त्रैलोको डर्लभा विद्यापंचमीम
थमथगा पद्मा समावती देवी मुक्तिदा भोगदा परा
शक्तेन हरि विद्याया गदितं मदिमामहं पकादरेण
कथितं ब्रह्मविद्यैव केवलं याशक्तिः सर्वभूतेषु जग
त्रैतन्यकारिणी सा पवपंचमी विद्या सर्वाधारस्वरूपिणी

ज्योतीरूपेण सा देवी परतेजः स्वरूपिणी सा पवर्ष
चमी विद्या प्राकाश बोधरूपिणी स्येते रक्तं हरिद्राभं
कृष्ण नीलेन्दु सन्निभं वर्णानि विविधान्येव तस्याभे-
दानितत्त्वतः आकृतिः प्रकृतिश्चैव नाना रूपाणि तत्त्व-
तः तस्याभेदान्मने कानिते जांसि च गुणानि च सा य-
वज्रगत्सर्वसा पवपरमा कला नान्यत्परतरं किंचि-
विद्यते तद्वहिष्कृतं पुंसां रूपं स्त्रियो रूपं यश्चात्मत-
यमुत्तमं सर्वतत्परमं रूपं तस्याप्यवनसंशयः
कान्तिः प्रष्टुं स्यात्तद्विः अद्भुतज्ञातृणादयः
महा मोहकरी विद्या ब्रह्मविद्यैव केवला महाभूत-
दिनेन क्लेशमशाने यदि साधकः सहस्रैकप्रमा-
णो न किञ्च सिद्ध्यति प्रत्यहं योगांगेन लभेन्मुक्तिं-
नानाभोगेन केवलं भुनक्ति विपुलाभोगात्र-
सा नानाविधां सत्या यद्यच्छेयस्करं लोके भुक्ति-
विपुलं सखं शून्यागारे विहारे वा योजयेत्त्रिजने-
परां आकर्षणं भवेत्तस्य सर्वकामं ततो लभेत्
प्रथमानन हृदयो द्वितीयमुषभोगवान् तृती-
यमुपभोगेन चतुर्थमुपभोगवान् चतुर्थं प्र-
थमं पुण्यं मंत्रसिद्धि करं परं चतुर्थं तद्विशेष-
णभोगयेत्कामयेत्सदा चतुर्थदर्शनासिद्धि

अ.

२०१

201

अथर्षदर्शनात्सखं चतुर्थदर्शनाद्दीरः पूजायां स
भतेफलं पंचकूटालिकाविद्यासर्वतंत्रेषु गोपिता रु
द्रयामलतंत्रेषु विशेषेण प्रकाशिता इयं गुह्यतरा
विद्यानाख्येया यस्य कस्यचित् विद्यासूडामणिः प्रो
क्ता सर्वेषामुत्तमोत्तमा जपपूजादिकंचास्याः पश्चाद्
ह्यास्यशेषतः अथ येन प्रवक्ष्यामि सुंदर्याः सुमनोह
रं यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वसिद्धीत्यरो भवेत् तदुक्तं
ज्ञानार्णवे प्रातः उत्थाय देवेशि गुरुं नत्वा स्वनामतः
संध्यास्नानादिकंदे विविधाय मनोविज्ञमः कुंकुमा
रुणादेहस्तुरक्तवस्त्रादिभूषितः तांदूलपूरितमु-
खोक्ष्णामोदसंगंधितः कर्पूरलोदरिण्यंगोरक्ता
भरणाभूषितः रक्तपुष्पहृतो मानी रक्तगंधानुलेपन
रक्तामनोपदिष्टास्तुलाक्षारुणागृहे स्थितः सर्वश्रे
णारवेशाढ्यास्त्रिपुरीकृतविग्रहः मनः संकल्पर
क्तावासायकः स्थिरमानसः भूषणदेशो समेषु द्वे गो
मयेनेपलिपिते पुष्पप्रकरसंकीर्णोक्ष्णामोदसंगं
धिते सिन्धूररक्तसादेविरजोभिः कुंकुमस्य च शाली
लेत्र्यणमंचकंसमरेखं मनोहरं समन्विकोणशा
क्तीकंसप्रीकमतिसन्तरे तंत्रसूडामणो श्रीक्रमे च अ
रुतासुसमाख्यानानिख्यसुसमं सुखं योत्रयंत्रप्र
सर्जतस्य सर्वहरस्य हं यत्र यत्र स्थितिः देवितत्र तत्र सर्वयेयरे

तन्मांसरुधिरेणैव पारणात्सजायते पशोः शलोक
ननस्यात्तथा कुरुप्रयत्नतः यदि देवा पशोः श्रेयसि खनं
विद्यते क्वचित् समंगलतिरेवात्र क्रियते नात्र संशयः
पशुरदीक्षितः अथवा हेमरुप्याभ्यां तां स्पृश्यावक्रयात्
भिः पट्टं विरचयन् श्रीखण्डरक्तचन्दनसंभवैः पट्टं संस्था
प्यविलिखेत्तैव स्पृश्या हेमया शिवे रोचनार्थं कुमाभ्यां
तु कस्तूरीचन्दनादिभिः तद्यथा भूविंशोऽष्टादशपदसु
पञ्चक्रमाहिलेखितः सृष्टिचक्रं भवेदाद्यं प्रजितं कथ्यते
शिवे मन्त्रश्च दशकोरां च द्वितीयं दशकोराकं स्थिति
चक्रं प्रजने च विभेदेन यजेत्क्रमात् अष्टकोरां च त्रिकोरां
चैवैव्यं संहृतिर्भवेत् उक्तं च तानां वे विन्दुत्रिको
रां वसारां च क्रमेण दशानने मध्यचक्रं विजानीहि दश
रयुगलं तथा शक्रयोः सां कितं देवि वासु मध्यगतं भवे
त् पतहास्ये महेशानि वृत्ते पूर्णे इन्द्रसन्निभं तद्युक्तं कुरु
मीनातिवसुपञ्चमनोहरं ततः षोडशपञ्चतुर्विलि
खेत्सरवेदिने चतुरश्रं चतुर्द्वारं सहितं परमेश्वरि चो
दृष्टादलानन्तरं वृत्तत्रये ततो रेखात्रयमिति केचित्
तदुक्तं चतुर्भिः श्रीकण्ठैः शिवपुवतिभिः पञ्चभिरपि प्र
भिन्नाभिः शंभोर्नरभिरिति मूलप्रकृतिभिः त्रयश्चत्वारिं
शद्वयसदत्तकलाहलविलयपरेखाभिः सार्धं तव भव

२२
 २०२
 अ० तकोणापरिणता इति अथ रुदयामले विन्दुविको
 णवसुकोणादष्टाशुभे मन्त्रानागदलसंगतषोड
 शातरे हस्तत्रये च धराणी सदनत्रये च श्रीचक्रराजमुद्दि
 ते परदेवतायाः पदे विरेखेति भूषुरत्रयमेवैकवा
 क्यतावलात् अत्र तेरेव हिरुपक्रमेण गगनमिक्षांत
 रूपक्रमेणोति फलतेन विशेषः चक्रस्थलित्वेन वसेसा
 धकानां सुखावहे ईशानादधिपर्यंत मज्जलेखं समा
 लिखेत् इति बालामंत्रेन वयोनिलिखनविस्तारः तथा
 पूर्वशक्तीशवक्त्रिभ्यां कोणाभ्यां सुरवेदितं पूर्वरेखांत
 विस्तार्य तथा पश्चिमवक्त्रितः वायुरातसकोणाभ्यां
 रेखां पश्चिमगांतथा विस्तार्य योजयेद्देविसंधिभेद
 क्रमेण तयोत्तराग्या पूर्वदेशोदतिरोत्तरतः क्रमात्
 तथा रेखावक्त्रिसंस्थे पश्चिमस्यादिशि क्रमात् कोणा
 ग्रके योजयित्वा दशकोणांतरा भवेत् तथेव देवदेवे
 शिदितीयं दशकोणाकं ईशानवक्त्रिगेरेखे पूर्वयोत्त
 मयोः क्रमात् विस्तार्य योजयेत् अथापश्चिमस्यादिशि
 क्रमात् वायुरातसकोणाग्ररेखे विस्तार्य सुन्दरि पश्चि
 माग्रे तथा देवियोजयेत् दिग्दिगाते एकत्र पूर्वकोणा
 ग्रचुम्बनीतमनोरं योजयेद्देवदेवेशि यथापेक्षितं
 भवेत् दशकोणास्पदेवेशि दशकोणावतष्टयम्

दशकोणं तरे देवि मध्यरेखाः प्रकाशयेत् हे दक्षिणे वै
 भागे तत्र तथा चोत्तरभागके षट्कोणस्य तथा देवि संधिभे
 दक्रमेण तु योनिवर्जितं संयोज्य शकारं जायते तथा क
 ल्या मध्यगतं रेखां चतुर्भुजं प्रकाशयेत् सन्मुखे पंचश
 त्पत्रं प्रागग्रं चतुरश्रिकमिति अथायमुपदेशक्रमः प्र
 थममग्नीशवाक्यगता कोणं त्रिकोणं ततो वायव्य
 नैऋतेऽगता कोणं त्रिकोणं तरे ततस्तन्मध्यगताथः
 कोणस्योर्ध्वं चाग्नीशकोणगता कोणद्वयं तादृशमेव
 त्रिकोणं तरे मिदमष्टकोणं ततो दक्षिणे तत्रायतपूर्वा
 परदिगवस्थितचरमेरेखा द्वयमुभयतो विस्तार्य षट्
 कोणं तरे कृत्वा ईशानादाग्नेवायुनैऋतकोणस्य को
 णचतुष्टयेत्यक्ता मध्यस्थितपूर्वा पररेखा द्वयं सेवर्थं च
 तद्दशकोणं लिखेत् एवं नवशक्तिषु यथा नवरेखाः
 संभवंति तथा लिखेदित्यलं विस्तरेण असित्येनेवोस
 राणि न देयानि तथा चोक्तं भूतभेदे योस्मित्येनेमहे
 शानिके सराणि प्रकल्पयेत् योगिनीसहितास्तस्य हि
 सां ऊर्वेति भेदे रेखाः इति वचनात्त्रात्र के सराणि मुक्ताभां
 प्रथमं रेखां माणिक्यसदृशी परं चन्द्राभं षोडशारं च ज
 पाभं चाष्टमं दलं कोणं चतुर्दशं भद्रं द्वादशं मीरुसं प्रभां
 दशारं तमहे माभं द्वितीयं मोक्षप्रसक्तं पञ्चमं गगनं प्रभां

२३
 203
 अ. एषु घत्सूर्यसमप्रभं त्रिकोणां देवदेवेशिन्मसे देविसमा
 हितः षोडशारे त्रयश्चक्रं सर्वाशाहरकं भवेत् अष्टप्रभं
 दशानि सर्वसंतोभने भवेत् चतुर्दशाक्षरे देवेशि सर्वसौ
 भाग्यदेसदा दशारे त्रयहेमाभं चक्रं सर्वार्थसाधकं
 द्वितीयं पात्नसं सर्वरत्नाकरं भवेत् अष्टकोणां वरारो
 हे सर्वसिद्धिकरं भवेत् त्रिकोणां सर्वसंभूतिकारणं
 भूतिदे भवेत् विन्दुचक्रं महेशानि सर्वानन्दमयं शि
 वे सदाशिवमयं चक्रं नायकं परमेश्वरि एवमेतन्म
 हाचक्रं महाश्रीविपुरामयं क्लेदने द्रावने चैव तोभने
 मोहनं तथा आकर्षणं महादेवि जन्मने संभने तथा
 व्यापिदारिद्र्यमने तथा दुःखविनाशने शान्तिप्र
 दित्वारोग्यमंत्रसिद्धिकरं परं भोगदे मोक्षदे चैव वि
 चरत्प्रवर्तने सर्वरत्नाकरं देवि सर्वानन्दकरं तथा
 सर्वकर्मकरं चापि सर्वकार्यसाधने सर्वावेशकरं दे
 वि सर्ववेदकरं तथा सर्वतत्त्वकरं देवि सर्ववेद्यकरं त
 था सर्वतत्त्वकरं देवि सर्वाज्ञानिलयं तथा सर्वमंत्रम
 यं देवि सर्वायोगीश्वरं मन्त्रं सर्वपीठमयं सर्वसर्वज्ञानम
 यं परं सर्ववेदमयं देवि सर्वमयं तथा सर्वव्रतमयं चै
 व सर्वाभ्युदयमयं तथा सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशोक
 निवारणं सर्वदोषाग्न्यशमनं सर्वविघ्ननिवारणम्

सर्वसिद्धिकरेचक्रं सर्वाशापरिहरकं रौद्राभिचारशम-
 नं परमं शौचमर्दने परसिद्धाकर्षणं च पराक्षाकर्षणं
 या परसैन्यस्तम्भने च परज्ञानविमोहने परवक्रस्त-
 म्भकं च शास्त्रस्तम्भकरं परं महाचमत्कारपरं महाभक्ति-
 प्रवर्तकं महावश्यकं देवि महासौभाग्यदायकं महा-
 प्रभावसंयुक्तं महापातकनाशनं महाज्वरहरं देवि म-
 हाविषहरं परं महामृत्युप्रशमनं महाभयविनाशनं
 महापुरतोभकरं महासुखशुभप्रदं महालक्ष्मीमयं
 देवि महामंगलदायकं पवनेतस्य चक्रस्य प्रभावं वर्णि-
 तं मया न शक्यते महादेविकल्पकोटिप्रोतेरपि भू-
 पुरमादाय नवभेदत्वे तदुक्ते वामके स्वरतेत्रे चक्र-
 स्वनवधातत्वं कथयामितवानचे आदिमं भूपुरेण
 स्याद्वितीयं षोडशारकमित्यादिविस्तारः सुवर्णरज-
 तेनाग्नेपद्मे भूर्जोदरे भुवि विनायं त्रेण चोत्तजा देवतान-
 प्रसीदति अथ श्रीचक्रं दर्शनफलं सम्यक्कृतकृत्य-
 त्वाय फलं लभते नरः तत्फलं लभते भक्त्या कृत्वा श्रीच-
 क्रदर्शनं कृत्वा षोडशदानानि यत्फलं लभते नरः तत्फ-
 लं समवाप्नोति कृत्वा श्रीचक्रदर्शनं सार्धत्रिकोटिती-
 र्थेषु स्नात्वा यत्फलमप्नुते तत्फलं लभते भक्त्या कृत्वा श्री-
 चक्रदर्शनं अथ श्रीचक्रपादोदकमाहात्म्यम् ॥

२४
 204
 अ. गंगा पुष्करनर्मदा यमुना गोदा वरी गोमती गंगा.
 दारुणया प्रयागवर्दी वाराणसी सिंधु पु रेवा सेतु सरस
 ती प्रभृति सुब्रह्माण्डभंडोदरे तीर्था स्नान सदस्वको
 रिफलदं श्रीचक्रपादोदकं उत्तराशा मुखोदेविय
 दाचक्रं समुदरेत् उत्तराशा तदा देव पूर्वाशौवन संश
 यः ईशानकोणं देवेशितदाग्नेयमुदीरयेत् पश्चिमा
 भिमुखोदेविय दाचक्रं समुदरेत् पश्चिमा तदा ज्ञेया
 पूर्वाशौवन संशयः वायुकोणं तदा ज्ञेयमीशानेरा
 तसंभवेत् इत्यलं विसरेण एवं यंत्रवरं कृत्वा प्रति
 ष्ठा माचरेत्स्वथीः यथा कामं कल्पोक्तद्वयेण यंत्रं वै
 लिख्य पट्टसूत्रादिनामवेष्टु सर्ग मध्ये संस्थाप्य प्र
 यमं पंचरात्रेण प्रताल्प यवगोधूमहूर्णो नोद्वर्तनं
 कृत्वा उस्मोदकेन प्रताल्प पुनः पंचोदकेन प्रताल्प
 पुनर्गोधूमहूर्णो नोद्वर्तनं कृत्वा उस्मोदकेन प्रताल्प
 पुनः गोधोदकेन प्रताल्प यंत्रराजाय विष्महे मय यंत्रा
 यो महि तन्नो यंत्रः प्रचोदयात् इति यंत्रगायत्री जपन्
 यंत्रदेवता पीठेन यंत्रं ध्यायन् तावदादिपात्रे संस्था
 प्य तत्र तदेवता सा वायु पुष्पांजलिं दत्वा यंत्रप्राणान्
 संस्थाप्य तत्रेष्टदेवता षोडशी पचारैः संसृज्य यंत्रं कृ
 शां प्रेणा स्पृष्ट्वा मूलमष्टोत्तरसहस्रं शानं वाजपेयं तत
 स्त्वावेदवक्रतां संयाता ज्योतिषि चिंचेत् ॥

होमाशक्तौ होमसंख्यादिगुणं चतुर्गुणं वा जपेत् य
 याशक्तिदक्षिणं दद्यात् संस्कारानन्तरं कनकवत्पत्रे
 कुर्यात् कनकादिवभूतानन्तरमेव प्रतिष्ठादिकमि-
 त्तिकेचित् पत्रमेव प्रतिष्ठापनं परंतु पंचामृतताले-
 नानन्तरं जपगोपमहूर्णोद्वर्तनानन्तरं उस्त्रोदकेन सू-
 पनमिति शेषः इत्यागमकल्पनायां षोडशः पटलः
 अथ पूजां प्रवक्ष्यामि सुन्दर्याः सर्वकामदां यां कृत्वा
 मुनयः सर्वपरांसिद्धिमवाप्नुयुः तद्यथा ब्राह्मे मुहूर्ते
 उद्यायस्य शिरसि गुरुं ध्यायेत् प्रातः शिरसि त्वादे-
 इति ध्यात्वा मानसोपचारैराग्राध्य गुरुमंत्रं दशधा
 जपेत् यथा ऐं ह्रीं श्रीं ह्रस्वफे ह्रस्वमलवरं ह्रस्व
 ह्रस्वमलवरं यो ह्रस्वो ह्रस्वोः अमुकानन्दनाथशक्तश-
 त्तं वा श्रीपादकांक्षजयामि इति दशवारं जप्त्वा नमस्कु-
 र्यादनेन प्रज्ञानमिति मिरांथसेति पठित्वा गुरुभ्यो नम-
 इति नमस्कुर्यात् ततो हृत्पत्रे देवीं ध्यात्वा मानसोप-
 चारैराग्राध्य मूलविद्यां यथा शक्तिजप्त्वा नमस्कृत्वा त्वा-
 नेतद्रूपं विभाव्यावश्यं कार्यं वह्निर्गच्छेत् इति प्रातः
 कृतं ततो मध्याह्नकाले नद्यादौ गत्वा मूलविद्यां प-
 नं स्नानं कृत्वा तिलकशक्ततायादाय श्रीपरदेवता
 चनयोग्यतासिद्ध्यर्थं स्नानमहं करिष्ये इति संकल्प्य

१६

अ

२५
205

मूलमुश्चरन् चतुर्हस्तप्रमाणं जलं कृत्वा तत्र कोमितं
 ऊषा मुद्रया गंगे च यमुने चैवेत्यादिना सवित् मे उलाः
 तीर्थमावाहयि निर्मज्ज उत्याय मूलं मे त्रेजपन् ऊ
 म्भमुद्रया श्रीमहाविपुलसुन्दरी मभिधिचामिनम
 इति विवारं मूर्ध्नि दत्वा चामेत् यथा प्रथमकूटमुश्चा
 र्य आत्मतत्त्वाय स्वाहा द्वितीयकूटमुश्चार्य विघात
 त्वाय स्वाहा तृतीयकूटमुश्चार्य शिवतत्त्वाय स्वाहा
 इत्याचम्य यथा स्थानानि संस्पृश्य पुनर्निमज्जोत्था
 य गात्रमार्जनं कृत्वा संध्यां कृत्वा तर्पणं च कृत्वा मूल
 मंत्रमुश्चरन् श्रीमहाविपुलसुन्दरी तर्पया मिसाहा
 इति वारत्रयं संतर्प्य जलादुत्थाय धोते वाससी परि
 थायोपविश्या चम्य मूलविघोजपन् ऊषा त्रेणावा
 रत्रयं मूर्ध्नि जलं दत्वा गायत्री जपेत् ततो जपं समाः
 प्य रक्तचंदनात् तजल ऊसं मे स्ना मुपात्रमा पूर्य त
 स्मिन् जले श्रीचक्रं ध्यात्वा हस्ताभ्यां पात्रं गृहीत्वा
 तानु स्पृष्ट्वा महीतलः ललाटे स्पृशन् क्रांती सः ऊ
 षामातो उभेरवाय प्रकाशशक्तिसहिताय स्वाहा इति
 सूर्योपां च दत्वा सूर्याय नमः इति नमस्कुर्यात् ततो हस्त
 समध्ये श्रीचक्रं ध्यात्वा विन्दुपीठे देवी ध्यात्वा मूलविघाम
 षोडशशतं जप्त्वा जपं समाप्य पुनरपि रक्तचंदनात् तजल

तस्मिन् जले श्री चक्रं ध्यात्वा ऐं विष्णवे देवी विष्णवे क्लीं
 कामेश्वरिणी महि सौः तत्रो शुक्तिः प्रचोदयात् इति ज
 पन् क्लीं श्री श्री महाविष्णु स्रुन्दविष्णुर्वकल्पयामिनम
 श्री रुद्रयामले ततः क्रंक्रमसिन्दूरैः कार्यं यंत्रं तयोगिना
 सौवर्णे राजतेनाश्रे स्फाटिके वैक्रमेस्तथा चक्रे यथो
 क्तविधिना पूजा देवी नरोत्तमैरिति तथा तंत्रराजे रत्ने
 हेमनिरुपेवाताम्रपट्टादिके क्रमात् कृत्वा चक्रस्य
 निर्माणं स्थापयेत् पूजयेदपि लक्ष्मीकान्तियशः पुत्र
 रनारोग्यादिसिद्धये दृष्टादि गरुडकीशालायांगंडकी
 भवपाषाणो सुवर्णं राजतनाम्रयोरिति दक्षिणासूर्ति सं
 हितावचनात् अथ ध्यातु विशेषेष्टस्य कालसंख्या
 विशेषमाह रत्नसागरे यावज्जीवं सवर्णं स्याद्दूषेद्वा
 विंशतिः प्रिये ताश्रेद्वादशकं वर्षं तदर्थं भूर्जपत्रके र
 ति सारसंग्रहे ताश्रेद्वादशकं वर्षं स्फाटिकादौ तु सर्व
 दातेषां मथो स्फाटिकेतु सर्वसिद्धिप्रदं भवेत् श्री
 चक्रमिति येषाधिकारणविशेषफलविशेषमाह
 लक्षसागरसुवर्णं रचितं यंत्रं सर्वराजवशं करं रज
 तेन कृतं यंत्रमायुरारोग्यकामदां ताश्रेत्तरचितं यंत्रं
 सर्वेषु कप्रदं मतं यंत्रं हि स्फाटिकदेदि मनोभिलषि
 तं प्रदं माणिक्यालिरचितं यंत्रं राक्षसं भुक्तिशुक्तिदम्

अ

१५

206

गोमेदरचित्तं यंत्रं सर्वेश्वरप्रदं मन्त्रं स्वामेविकोरामं
इलेकृताग्राधारे तडपरिस्थाप्य संवत्सिमंडलाय दश
कलात्मने नमः इत्याधारे संपूज्य फट् इत्यर्घ्यपात्रे प्रत्ना
त्य तडपरिस्थाप्यायें मूढ मराडलाय हादशाहादशा
कलात्मने नमः इति पात्रे संपूज्य नम इति शुद्धजलनाभ
जार्घ्यसोममंडलाय षोडशकलात्मने नम इति जले
पूज्य तस्मिं जले गंगे च यमुने चैव त्पादिना काशमुद्रया
तीर्थमावाह्य तत्र प्रणवेन गत्वा कृतात्रिंशतिपु मूलमे
त्रमष्टधा जप्त्वा धनुमुद्रां वमिति ले प्रदर्शयेत् इति सा
माज्य मुद्रयार्घ्यपात्रविधिः देवैवारत्रयमर्घ्यं दद्यात् त
तो नमस्कृत्य मौनी प्रयोग्य संभाषणाय गंगमुखावाधो
गच्छेत् वाद्योगत्वा हस्तपादादिप्रत्नात्पसामात्म्यार्घ्यं
संस्थाप्यार्घ्यजलेन हारं प्रीतहारदतिगोधात्रे नमः वि
धात्रे नमः दतिगो गंगायै नमः वामे यमुनायै नमः
हारस्पर्धे हारप्रिये नमः अथः देहल्यै नमः ततो गंगे
कोच्य दतिगोपादपुरस्सरं गृह्ये प्रविश्यार्घ्यजलेन प्रो
क्ष्य गंगां वास्तुपुरुषाय नमः क्रीं श्रीं रक्तहादशाशक्ति
युक्ताय दीपनायाय नम इति संपूज्य शृजास्थले रक्त
कंवलायासनमासीयार्घ्यजलेना
पूज्य ॥

तरुपरिस्वस्तिकादिक्रमेणोपविशेत् ततः सिद्धा
 र्थात्ततमानीयप्रपसंयत्तेभूता इत्यादिनापठिता
 अस्त्रायफट् इत्यनेनाततान्विकीर्यपार्श्वीचातेन
 भोमान्विज्ञान् श्रद्धुः हतर्जनीभ्यामास्फोटेनान्नरित
 गान् बालयासमुदंचित्तवक्त्रंमूर्धदृष्ट्यादिव्यान् इति
 त्रिविधविज्ञानुत्साह तदपरिप्राप्तुखउदस्तुखोवा
 उपविशपभावयेत् यथा अमृतोदधिमथेनवरत्ना
 नि मुक्तामानि यत्रयत्रहितानिवै मणिहीपेकल्प
 तत्तस्यानेमुक्तामालाघलेकृतंरत्नप्रदीपवलयमुक्तं
 महामणिमयंचिंतामणिगृहराजंविचिन्मत्तमथे
 महासनेविचिंत्यसिंहासनमथे श्रीचक्रराजंभाव
 येत् ततः शुद्धेभूमितलेसुगन्धिदशादिक प्रोक्तं
 पमान्वितेगन्धामोदसुधपदीपवहलेषुद्वामृतः
 संभृते पद्मेहेममयेष्टवापिरत्नतेनाश्रेयवादपे-
 णोकस्तरीषुसुरौंडचन्दनरसेः श्रीचक्रराजंलिखेत् य
 वंचक्रमुहृत्य यथोक्तपीठेसंस्थाप्यपीठानर्चयेत् क्री
 श्रीप्रमत्तांवनिधयेनमः क्रीश्रीरत्नहीपायनमः
 क्रीश्रीनानावृत्तोद्यानायनमः क्रीश्रीकल्पवादिका
 येनमः क्रीश्रीसंतानवादिकायेनमः क्रीश्रीहारिच
 न्नवादिकायेनमः क्रीश्रीमन्दारवादिकायेनमः

ॐ

१७

207

ॐ श्रीं श्रीं पारिजातवाटिकायै नमः ॐ श्रीं श्रीं करेववाटि
कायै नमः ॐ श्रीं श्रीं पुष्परागरत्नप्राकाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं
पद्मरागरत्नप्राकाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं गोमेदरत्नप्राका
राय नमः ॐ श्रीं श्रीं वज्ररत्नप्राकाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं वैडू
र्यरत्नप्राकाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं इन्दुनीलप्राकाराय नमः
ॐ श्रीं श्रीं पुष्करत्नप्राकाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं सरकतरत्न
प्राकाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं विडुमरत्नप्राकाराय नमः
ॐ श्रीं श्रीं माणिक्यमंडपाय नमः ॐ श्रीं श्रीं सहस्रसंभमंड
पाय नमः ॐ श्रीं श्रीं अमृतवाटिकायै नमः ॐ श्रीं श्रीं आनं
दवाटिकायै नमः ॐ श्रीं श्रीं विमर्शवाटिकायै नमः ॐ श्रीं
श्रीं बालातपोद्गाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं चन्द्रिकोद्गाराय
ॐ श्रीं श्रीं महाशृंगाराय परिखायै नमः ॐ श्रीं श्रीं महाप
द्मायै नमः ॐ श्रीं श्रीं चिन्तामणिगृहराजाय नमः
ॐ श्रीं श्रीं शर्वाभ्याय मयशर्वहाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं दत्ति
णाभ्याय मयिदत्तिणाहाराय नमः ॐ श्रीं श्रीं पश्चिमा
य मयपश्चिमहाराय नमः ॥
ॐ श्रीं श्रीं उत्तराभ्याय मयोत्तराय नमः ॥ ॐ श्रीं
श्रीं रत्नप्रदीपबलाय नमः ॐ श्रीं श्रीं महा
सिंहासनाय नमः ॥ ॐ श्रीं श्रीं महा
चतुष्टये ॥ अग्निकोरो ॥

क्रीं श्रीं ब्रह्ममयैकपंचपादाय नमः नैत्रते क्रीं श्रीं वि
 स्सुमयैकपंचपादाय नमः वायौ क्रीं श्रीं रुद्रमयैकपंच
 चपादाय नमः वायौ क्रीं श्रीं रुद्रमयैकपंचपादाय
 नमः ईशाने क्रीं श्रीं ईश्वरमयैकपंचपादाय नमः म
 ध्ये क्रीं श्रीं सदाशिवमपंचदलकाय नमः क्रीं श्रीं हं
 सतत्पतलतलिलाय नमः क्रीं श्रीं कौसुमास्तरणा
 य नमः क्रीं श्रीं महावितानिकायै नमः क्रीं श्रीं महाज
 यमवतिकायै नमः स्तोः ब्रह्मविस्वरुद्रेश्वरसदाशिव
 महाप्रेतासनाय नमः संगोपांगाय नमः इति चतु
 श्रत्वारिंशोऽष्टमी दमंत्रैः तदाखिलं विभावार्चयित्वा
 मूलविद्यामुश्चरन् श्रीचक्रराजाय नमः इति संसृ
 ज्यमूलत्रिकूटैः वाग्भवकामराजशक्तिरूपे देव
 ग्रतिरावामकोणेषु पूजयेत् यथा अग्रे कोणो
 प्रथमकूटमुश्चार्य वाग्भवाय नमः इति पूजयेत् दति
 राकोणो द्वितीयकूटमुश्चार्य कामराजाय नमः वाम
 कोणो तृतीयकूटमुश्चार्य शक्तये नमः इति पूजयेत्
 ततोऽनुत्पुष्टिं कुर्यात् स्वांके उक्तानोदस्तौ कृत्वा सोऽह
 मिति मन्त्रेण प्रदीपकलिकाकारं हृदयस्य जीवात्मानं
 मूलाधारस्य ऊंडलिप्रणामं हसं हसं दलकमलकर्णि
 कान्तरगतपरमात्मनि लीनं विचिन्त्य पादतो जानु

आ

२०८

208

पर्यन्तचतुरश्रमचक्रकं लंपुते पीतवर्णं चभुवः
स्थानं विचिन्तयेत् जानोरानाभिचन्द्रार्धनिभं पद्मेन
लाञ्छितं शुक्लवर्णं सवीजेन जितं ध्यायेत् पांस्थले
नाभितः करणपर्यन्तं मंत्रिकोणं सरक्तकं सस्वस्मे
कं सवीजेन पुतं वक्त्रे स्तुमंडले करणभूमिपयन्ते
हृस्मवायोस्तुमंडले षट्कोणं विन्दुभिः षड्दिगु
तं वीजेन चिन्तयेत् भूम्या द्वास्तरान्त्रान्तं वर्तलं धन
लाञ्छितं १२श्रवणं सवीजेन पुतं ध्यायेत् नभस्थले
पृथिव्यालं वीजेन जलस्य वं वीजः अग्नेः रं वीजं वायो
यं वीजं आकाशस्य रं वीजं एवं ध्यात्वा ततस्तानि
भूतानि प्रविलापयेत् पृथ्वीमप्सु च तावक्त्रौ वक्रिं वा
यो समीरणं प्रविलाप्य तदा काशे आकाशं प्रकृतौ
ततः अपरं ब्रह्मरूपायां मायाशक्तिं परात्मनि इति
समस्तदेहादिप्रपंचं परमात्मनि प्रविलाप्य पुरु
षाकारभाक् अनादिभवसंचितं ब्रह्मदत्ताशिरस्कं
चेत्यादि पापपुरुषं वामकृतौ विचिन्त्य ततः डा
वक्त्रे वासेन सि १२श्रवणं यमिति वायुवीजम्
योऽङ्गं वासेन जपन् वामनासापुटेन वायुदेह
मापूर्य पुनर्यमिति चतः षष्टिवारं
जपन् कृष्णकं कृर्वन् ॥

देहं सेशोऽथ पुनर्यमिति द्वाविंशद्वारेण पन् दतिरणना
 सापुटेन वापुं रेचयेत् ततो रुणो नवापुनामस्वहेनरमि
 तिवक्त्रिबीजनघोऽशवारजमेनदत्तनामापुटेनदेहमा
 सूर्यचतुष्पाष्टिवारजमेनकृष्णकंजर्वन् तदस्मीदृतमि
 तिविचित्रारमिति द्वाविंशद्वारेण पन् वासनासयाभ
 स्सनासहवापुं रेचयेत् ततः वैशति चन्द्रबीजं शुभ्रं प्रकृ
 त्मात्मकं वामनासापुटेन पुरुषात्मकं ललाटचन्द्रो
 ऽशवारजं पनयेत् ततो वमिति चतुःषष्टिनिपात्य
 वारंजपन् ललाटचंद्रादितान्नामतरमर्षीवृष्टिनि
 पात्यतया देवोपासनयोगं सकलं वपुः कृवन् तमिति
 द्वाविंशद्वारेण पन् दतिरणनासापुटेन वापुं रेचयेत्
 पुनरुत्पद्येदेहं पवित्रं परमात्मनः परं ब्रह्मात्मिका
 मायामातृका प्रकृतिः परा अजायत जगत्मातृका
 प्रांनभसोनिलः समीरणादद्बुद्धिः वक्त्रेः आपस्ततो
 मही स्वीयमेभ्योपि तूयेभ्यस्तेजो तूयेकलेवं देवतारा
 धने योग्यमुत्पन्नमिति भावयेत् तस्मिन् देहे परात्मा
 ये सर्वज्ञः सर्वशक्तिमान् समस्तदेवतारूपः सर्वमंत्र
 मयः शुभा आत्मरूपेण देहे स्वे जीवभावेन तिष्ठति
 इत्येव भावना मुख्या भूतशुद्धिरिहोदिता नासापुटे
 भूताः वायुमवसृभ्य ॥ हे सः सोहमवत रवत रशिवप

आ

२०९

२०९

दाजीवशिर्वेसुप्रमाणपथेनप्रविशमूलमृगदमूल
सउल्लसज्जल १ प्रज्वल २ हंसः सोहंसादा ततः पृथि
व्यादीनितत्त्वानियथास्थानेस्थापयित्वाहृत्यमेदे
वीसमानीयसहृदिहस्तं दत्त्वा ओं फ्री कों यं रं लं वं शं घं
सं हं लं रं हं हंसः मम प्राणा इह प्राणाः पवं पुनः वी
जानि १५ मम सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रं वा
रा प्राणाः इहागत्य सर्वं चिरं तिष्ठन्नुत्सादा अथ
वा ओं फ्री कों हंसः इति मंत्रेण वाराणी वं न्यसेत् प
तत्करणाशकानामेतत्पाठेनैव भूतशुद्धिस्फारिति
इति भूतशुद्धिः अथ ऋषादिन्यासः अस्य मनस्य द
तिणा मूर्तिऋषिः अनुष्टुप् छन्दः श्रीमहाविष्णु
सुन्दरीदेवता चतुर्वर्गफलसिद्ध्यर्थे विनियोगः
शिरसि दतिणा मूर्तये ऋषये नमः मुखे पंक्ति
च्छन्दसे नमः हृदि परदेवतायै नमः ॥
ततः कृतान्जलिः ॥ मम चतुर्वर्गफलसिद्ध्य
र्थे विनियोगः प्राणीराकारभूतानां भूतानां यदि
प्रोथनं अहयव्रत्तसंयोगाद्भूतशुद्धिरियं मता ॥
ततः प्राणायामं कुर्यात् प्राणायामं तु मूलेन कुर्याच्चै
व विवर्तणः अथ वा वलया कुर्याच्छ्रीविद्याप्राणसं
यममिति तद्यथा मूलमन्त्रे षोडशाकारेन यन ॥

वामनासाप्रदेनवायुनादेहमाहर्ष पुनस्तदेवचतुःष
 ष्टिवारंजपन् ऊष्मकंऊर्वन् पुनस्तदेवद्वविंशद्वारंजप
 न् दत्तनासाप्रदेनवायुंरेचयेत् इत्येकः प्राणायामः
 पंचयथाशक्तिप्राणायामं कुर्यात् ततः कंठसिद्धिं
 तायां प्राणायामैः कृतैश्च नित्यं षोडशभिः सुधीः
 देनदिनेच यत्प्राप्येत्तत्सर्वं नश्यति भ्रवं परोपतापने
 पापं परद्रव्यापहारजं परस्त्रीमैथुनोत्पन्नं प्राणायाम
 शान्तेदहेत् महापातकजातानि ब्रह्महत्याप्रातानि च
 सर्वाण्यपि प्राणशान्तिप्राणायामैश्चतुःशतैः आदाव
 नेच यत्नेन प्राणायामात्समाचरेत् कर्मसपि स मस्ते
 पुष्पुभेषु चापुष्पुच प्राणावामेति नायस्तु कृतं क
 र्म निरर्थकं ततो यत्नेन कर्तव्याः प्राणायामाः शुभा
 र्थिभिः अथ मातृका त्पासः वाग्भवः पंचितारा पंचां
 श्रीं श्रीं स्वरूपं ॥ श्रीविद्याक्रमज्ञायां विशेषाद्दीर्घदे
 ते वाग्भवाद्यावाक्यदास्यात्काराद्यात्कामदा श्रीवी
 जाद्यामहैश्वर्यदायिनी मातृकास्तता श्रीं नमो ल
 लाटे श्रीं नमो मुखहृते श्रीं नमो दत्तचक्रविंश्री
 ईं नमो वामचषि श्रीं नमो दत्तकण्ठे श्रीं नमो
 वामकर्णे श्रीं नमो दत्तनासायां श्रीं नमो वाम
 नासायां श्रीं नमो दत्तगंडे श्रीं नमो वामगंडे ॥

श्री

२१०

२१०

श्री गेनमोः गोष्टे श्री गेनमः अधरे श्री गेनमः ऊर्ध्व
 दत्ते श्री गेनमः अधोदत्ते श्री घेनमोः श्री गेनमः न
 मोः श्री केनमोः दत्तिवाङ्मूले श्री खेनमोः कूर्परे
 श्री गेनमोः मणिवन्धे श्री घेनमोः गुलिमूले श्री देन
 मोः गुल्मये श्री घेनमोः वामवाङ्मूले श्री छेनमोः
 कूर्परे श्री जेनमोः मणिवन्धे श्री फेनमोः गुलिमूले
 श्री मेनमोः वामगुल्मये श्री टेनमोः दत्तभमूले श्री ठे
 नमोः जानुनि श्री टेनमोः गुल्मे श्री छेनमोः दत्तिपादा
 गुलिमूले श्री एनमोः दत्तपादाङ्गुल्मये श्री तेनमोः मो
 रुमूले श्री घेनमोः वामजानुधि श्री देनमोः वामगुल्मे
 श्री घेनमोः वामगुलिमूले श्री नेनमोः वामगुल्मये श्री
 पेनमोः दत्तपार्श्वे श्री फेनमोः पार्श्वे श्री वेनमः पृष्टे श्री
 भेनमोः नाभौ श्री मेनमः उदरे श्री येनमः तृणात्मनि
 हृदये श्री रेनमः अस्त्रगात्रनिदत्तवाङ्मूले श्री लेनमोः
 मांसात्मनिकर्जुरि श्री वेनमोः मेदः प्रात्मनि वामवाङ्
 मूले श्री शेनमोः तस्यात्मनि हृदयारिदत्तिपादकरे
 श्री घेनमोः मज्जात्मनि हृदयारि वामकरे श्री सेनमः
 शुक्रात्मनि हृदयारिदत्तिपादे श्री हेनमः प्राणा
 त्मनि हृदयारि वामपादे श्री शंनमोः जीवात्मनि हृदा
 सुदरे श्री तेनमः परमात्मनि हृदयारिमुखे ॥

आमाये नमः वामपादे कामाये नमः दक्षिणे चार्वकै
 नमः जानुनि टंकधारिण्ये दत्तजानुनि ताराये हृदये
 पार्वत्यै वामबाहो यक्षिण्ये दक्षिणबाहो शारिका
 ये नमः करौ इति वैदिकसम्प्रदायेनापिन्यासः ॥
 मनसा वा न्यसेत्प्रसात्कुसुमैवाथ वा न्यसेत् अंगुष्ठाना
 मिकायोगान्प्रसेदा सर्वकर्मसु धर्मविद्वत्सिगां हस्तं
 मधोर्नाभेः नयोजयेत् इति व्रततमादाय प्रपसर्प
 न्त्विति व्रततानितिष्ठ पार्श्विजातेनोभोमानंगुष्ठत
 र्जनीभ्यामास्फोटेनान्तरितगान् बालया समुदन्वितव
 क्रममुदृष्ट्यादिव्यानि निविधि विज्ञानिरस्य ऊर्ध्वोर्ध्व
 तालत्रये दत्ताष्टादिकाभिर्दशादिग्वंधनं कुर्यात् यत ईद्रे
 तिमन्त्रेण तां ले विज्ञान्नाम नयेत् नाराचमुद्रां सन्दश्य
 पंचार इति मेरितो पंचारचक्रे परिवर्तमाने तस्मिन्नातस्य
 रित्यादिश्रुत्या अथ करन्यासः अं स थ मा भ्यो नमः ओं
 अनामिकां भ्यो नमः सौ क निष्ठ का भ्यो नमः अं अंगुष्ठा
 भ्यो नमः सौं करतलपृष्ठाभ्यो नमः अं ओं सौः त्रिपुरसं
 न्द्रिप्रमत्तांधजासनाय नमः इति पादयो पैं क्लीं सौः
 त्रिपुरसुन्दरिपोतामुजासनाय नमः इति जानोः पैं
 क्लीं सौः त्रिपुरसुन्दरिदेव्यात्मासनाय नमः इत्यर्वाः हें हं
 क्लीं ह्योः त्रिपुरसुन्दरि श्रीचक्रासनाय नमः स्फिचि

आ. रैसं हंसं लंकीसौः विपुरसुन्दरि सर्वमन्त्रासनाय नमो
 गुह्ये क्रीं क्रीं त्रैसिद्धेश्वरि साध्यसिद्धासनाय नमः मू
 लाधारे अथ षडे गन्पासः पैसर्वज्ञाय हृदयाय नमः
 इति तर्जनी मध्यमानामिकाभिः हृदये क्रीं नित्यं लुप्त
 ये शिरसे स्वाहा इति तर्जनी मध्यमाभ्यां शिरसि सौः
 अनादिबोधाय शिखायै वषट् इति अर्थे गुह्यमुष्मा
 शिखायां पैस्वतंत्राय कवचाय ऊं इति व्यत्ययस्ता-
 भ्यां कृन्दायूरुपर्यन्ते क्रीं अलुप्तप्राये नेत्रत्रयाय वौ
 षट् इति तर्जनी मध्यमानामिकाभिः नेत्रत्रये सौः
 अलुप्तप्राकये अस्त्राय फट् इति तालत्रये दन्तादिषु
 नृनें कुर्यात् ततो मूलमंत्रं व्यासे कुर्यात् प्रथमं पं
 चदशी मन्त्रं व्यासः सूरिर्मूलै हृदि दक्षिणचक्षुषि वाम
 चक्षुषि लेलाटचक्षुषि दक्षकर्णे वामकर्णे मुखे द
 क्षभुजे वामभुजे एष्टे दक्षजानुषि वामजानुनिनाभौ
 पशुपंचदशसुस्थानेषु प्रत्यक्षरे न्यसेत् चतुःशतां
 सम्पूर्णं चिन्तयेद्दिघां ब्रह्मरन्ध्रे रुणप्रभां द्रवत्
 सुधाघोडशार्णं महासौभाग्यदां स्मरेत् उवाच तं श
 न्तरे ललाटगतहस्ताभिस्तुलाधारेषु चक्रमात्
 ब्रह्मरन्ध्रे मुखे मुखे बीजत्रयमथो
 न्यसेत् ॥

प्राधादेहृदये व्रमरन्ध्रे बीजत्रये न्यसेत् करपादेषु हृद
 ये पंचबीजानि च न्यसेत् सृष्टि न्यासे ततः कुर्यात्सर्वसिद्धि
 प्रदायकं व्रमरन्ध्रालिकेनेत्रश्रुतिज्ञाणेषु गण्डयोः
 दन्तान्तरोर्ध्वके देविनिष्ठायां चैव कूर्परेष्टसर्वाङ्गहृद
 यस्तनकृद्विषुलिंगके श्रीविद्यारोः न्यसेद्देवि मन्त्रे
 सर्वसमृद्धये सर्वांगे विन्यसेत्तस्माद्वापकत्वेन सन्दरी
 अलिकेललादे देशेनेत्रादावेकैकवर्णन्यासः दत्तेति
 अथ तपरिदत्तपंक्तोरियवर्णन्यासः श्रीविद्यायाः षो
 ढशार्णन्यासाद्विषे सरो भवेत् अथ वशिनीन्यासः
 वशिन्त्याद्यष्टकन्यासं कथयामि शुचिस्मिते यत्प्रसादा
 दहं वश्यो भवेयं साधकस्य च शिरसि क्रीं श्रीं श्रीं श्रीं
 ईं ॐं ॐं ॐं तं तं पं पं जं जं श्रीं श्रीं ५ वलं वशिनीवाग्दे
 वताये नमः ललाटे क्रीं श्रीं कं खं गं चं दुं क्रीं कामेश्वरी
 वाग्देवताये नमः भूमौ क्रीं श्रीं चं ५ तं वं ती मोदिनी वा
 ग्देवताये नमः कंठे क्रीं श्रीं टं ५ हूं विमला वाग्देवता
 ये नमः हृदये क्रीं श्रीं तं ५ इष्ट्रीं अरुणा वाग्देवताये नमः
 नाभौ क्रीं श्रीं पं ५ हसलवर्धे जपिनी वाग्देवताये नमः
 मूलाधारे क्रीं श्रीं यं ५ कमरये सर्वेश्वरी वाग्देवताये न
 मूलादिपादान्तं क्रीं श्रीं शं ५ तमं री कोलिनी वाग्दे
 वताये नमः पीठन्यासे ततः कुर्याद्यथा बीजं यथाविधि :

३१२
 २१२
 आ. यत्कृत्वासाधकः श्रेष्ठो देवीपुत्रो भवेद्गुवि मूलाधारे वाग्भ
 वमुच्चार्य अग्निचक्रे कामरुद्रालयमित्री शानाथामि
 के रुद्रात्मशक्तिः कामेश्वरी श्रीपाङ्कजं पूजयामि ह
 दये कामराजमुच्चार्य सूर्यचक्रे जालन्धरपीठेषु
 ह्रीं शानाथामिके विषावात्मशक्तिः श्रीपाङ्कजं पूज
 याभि भ्रूमध्ये शक्तिरुद्रमुच्चार्य सोमचक्रे पूर्णगिरि
 गकरेतद्ग्रीवाशानाथामिके भगमालिनी देवी ब्रह्मात्म
 शक्तिः श्रीपाङ्कजं पूजयामि ब्रह्मरन्ध्रे तृतीयवीज
 मुच्चार्य परंब्रह्मचक्रे तद्ग्रीवानपीठे चार्यनाथामिके
 परंब्रह्मात्मशक्तिः श्रीमहाविपुरसुन्दरी श्रीपाङ्कजं
 पूजयाभि तत्त्वत्प्राप्तं प्रवक्ष्यामि सर्वो गण्डिका रकं
 यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते साधकः सुधीः मूलाधा
 रादिपादपर्यन्तं वाग्भवमुच्चार्य तत्त्वव्यापिकायै श्री
 महाविपुरसुन्दर्यै नमः हृदयादिहृदयान्तं शक्तिरु
 द्रमुच्चार्य मिव तत्त्वव्यापिकायै श्रीमहाविपुरसुन्दर्यै
 नमः समस्तविद्यामुच्चार्य सर्वतत्त्वव्यापिकायै श्री
 महाविपुरसुन्दर्यै नमः इति मूर्धादिपादान्तं पुनरु
 च्य समस्तविद्यामुच्चार्य सर्वतत्त्वव्यापि
 कायै श्रीमहाविपुरसुन्दर्यै
 नमः ॥

इति पादादिमूर्धानं पुनपितरीयबीजमुच्चार्य सर्व
 तत्त्वव्यापिकाये श्रीमहाविपुलसुन्दर्ये नम इति हृदया
 दि भूमध्यानेन्यसेत् इति तत्त्वव्यासः पूजायां षोढा
 मासादीनां अनावंशपकताङ्गौरवादिह न लिखिते ॥
 तदुक्तं वामकेऽखरतं चोढान्यासं ससारभ्यसूलदेवा
 दिकं तथा करमुद्यादिकं चैव साधकेन स्वसिद्धये प्रा
 तः कालेथ वारात्रौ पूजायां होमकर्मणि जपकालेथ
 वातेषां विनियोगः पृथक्पृथक् पूजाकाले समस्तं
 वाक्यं साधकसत्तमः षट्त्रिंशत्तत्त्वपयन्तं आसनं
 परिकल्पयेत् ततः कृतव्यासः मूलाधारात्कुण्डलि
 नीपरमानन्दस्वरूपो आत्मना सहैकाविभाव्य मूला
 धारस्वादिसान्मणिहरकानाहतविष्णुहज्जानादना
 दान्तशक्तिव्यापिकामनमनोन्मनाभेदक्रमेण विन्दुः
 स्थानं प्रापयित्वा तन्निर्गतामृतधारया सन्नर्प पुनः
 तेनैव वर्त्मना हृत्पद्मे समानीय ध्यायेत् यथा बालार्क
 मण्डलाभासं चतुर्वाङ्गं त्रिलोचनं पाशाङ्कुशपाशं
 श्यामधारयन्तीं शिवां श्रये इति ध्यात्वा मानसोपचारे
 राराध्य श्रीमहाविपुलसुन्दर्ये नम इति नमस्कृत्य वा
 सपूजार्थं अर्चयान् स्थापयेत् तत्रादौ कलशस्था
 पनं वामभागे हस्तचतुर्वर्गमण्डलं कृत्वा तन्मोदलम्

ग्रा.

२१३

213

लघुश्चरन् चतुरश्रमंडलायनमशतिपुष्पैरभ्यर्च्य त
परिग्रासनं संस्थाप्य ग्रं सूर्यमंडलायनपिन्नादिहाद
शकलात्मनेनम इति कुंभसंपूज्यमूलमन्त्रे पठन् जले
नाभ्यर्च्य कुंभसोमंडलायनघोडशकलात्मनेनमतस्मिंजले
हस्तमलवघ्नं आनन्दभैरवायवघट्टनमः सहस्रम
लवरयी आनन्दभैरवैवौघट्टनम इति सम्पूज्य सामा
नार्चंस्थापयेत् यथा स्वामेविकोणचतुरश्रमंडलं कृ
त्वा तन्मण्डलं मूलमन्त्रेण विकोणचतुरश्रमंडलाय
नमशतिपुष्पैरभ्यर्च्य तदपरिग्राथारं संस्थाप्याथारे
संवक्रिमण्डलायनमशति सम्पूज्य तत्र शोखादिपा
त्रं संस्थाप्य ग्रं सूर्यमंडलायनहादशकलात्मनेनमइ
ति सम्पूज्यमूलं जपन् शुद्धजले दत्त्वा र्थं सोममंडला
यनघोडशकलात्मनेनमशतिजले सम्पूज्य तज्जलं घट
के नाभ्यर्च्य मूलविघ्नं जप्त्वा गन्धपुष्पाकृतान्निलिपेत्
इति सामान्यार्चं संस्थाप्य विशेषार्चं स्थापयेत् तद्यथा
प्रात्मश्रीचक्रयोर्मध्ये विकोणवृत्तघट्टकोणचतुर
श्रमंडलं कृत्वा मूलमन्त्रेण विकोणवृत्तघट्टकोणच
तुरश्रमंडलायनमशतिपुष्पैरभ्यर्च्य विद्यावीजत्रये
णाग्रदत्तवामकोरोषु पूजयेत् अग्रकोरोषु प्रथमकृ
दमुच्चार्य वाग्भवाय नमः इति राकोरो ॥

द्वितीयकूटमुच्चार्य कामराजाय नमः वामकोणेत्युक्ती
 यकूटमुच्चार्य शक्तये नमः इति संसृज्य पुनः षडंगेन ष
 ढ्कोणं पूजयेत् अथ कोणादारभ्य देव्यादक्षिणक्रमे
 णा पूजयेत् यथा अथ कोणो पेंहृदयाय नमः अग्नि
 कोणोऽङ्गीश्वरसे साहा नैऋतकोणो सौः शिखायै वष
 ट् पश्चिमकोणो पेंकवचाय ऊं वायुकोणोऽङ्गीनेत्र
 त्रयाय वौषट् ईशानकोणो सौ म्रस्त्राय फट् इति षट्
 कोणं सम्पूज्य तद्परिग्राह्यारं संस्थाप्य पेंवक्त्रिमेऽला
 यदशकलात्मने श्रीपात्राधाराय नमः इत्यर्घ्याचं संसृज्य
 तत्र संस्थाप्य ङ्गीसूर्यमेऽलाय दशकलात्मने श्री
 पात्राय नमः इति पुष्पैः पात्रे सम्पूज्य तत्पात्रे त्रिको
 णावृत्त षट्कोणाचतुरश्रमण्डलं कृत्वा तन्मूलं मूलमु
 च्छरन् त्रिकोणावृत्त षट्कोणाचतुरश्रमण्डलाय नमः
 इति पुष्पैः संसृज्य पूर्ववद्विधा बीजत्रयेण त्रिकोणां सं
 सृज्य पुनर्पूर्ववत् षड्कोणं संसृज्य तत्पात्रे मूल
 विधौ जपन् शुद्धजलेनाभ्यर्च्य तज्जले सौः सोममेऽला
 य षोडशकलात्मने श्री अर्चा मृताय नमः इति पुष्पैः सं
 सृज्य तस्मिंजले अग्राई उरुः ऋक् तत्पपे ओं
 अं अः इत्येकां गेयां कालगवतः चलजकज दठडक
 णा इत्येकां रेतां तथैतदधनं यफवभम यरलव ।

आ.

१४

214

शषसदतः इत्येकोरेखां विकोराणाकोरेणसंलिख्य
तत्रिकोरां हंसनमश्ति पुष्पैः संपूज्य तडपरिवृत्तषट्
कोराचतुरश्रं विलिख्य तन्मण्डलं मूलविधया विको
रावृत्तषट्कोराचतुरश्रमण्डलायनमश्ति पुष्पैः संपू
ज्य सर्ववहिषावीजत्रयेण विकोरां संपूज्य पुनः पूर्वव
त्षड्कोरां संपूज्य पंचभिरावरणैरामंत्रये
तद्यथा आखंडैकरमानन्दचेपरपरमात्मनि सख्यं
स्मरणमत्र निधेयकृत्वा यके अकृत्वा मरताका
रेषु हस्तानकरेपरे अमृतत्वं निधेयस्मिन्वस्तु निश्चिन्न
रूपिणि तद्रूपिणीकरस्य नैकतास्योतत्स्वरूपिणि
भूत्वा परामरताकारं मयि चेत्यरं कुरु ऐं हूं कूं जूं भः
अमृते अमृतोद्भवे अमृते सवि अमृतवर्षिणि अमृते
स्वावय १ साक्षा ऐंवदवाग्वादिनिवाङ्मनः क्लिप्ते
क्लेदिनिक्लेदय १ महो मोलं कुरु १ क्लीसोः मोलं कुरु
सौमहोः इत्यामर्त्य मूलविधौ तत्र समथा जप्त्वा गंधपु
ष्पातितामिति पतदं र्घ्यं देवतासवरूपं विभाव्य तद्दिंड
भिरात्मानमभ्युत्थ लेदनेन आर्द्रं ज्वलति रहमस्मि सो
तिः ज्वलति ब्रह्माहमस्मि शिवोहमस्मि ब्रह्माहमस्मि
अहमस्मि ब्रह्माहमः स्मि ॥
अहमेवाहं मोजुहोमि स्वाहा ॥

इत्यात्मानमभ्युक्त्यपुनस्तज्जलं गृहीत्वा पूजोपकारणे
 चाभ्युक्त्यसर्वविधामयेक्ययात् पुनस्तद्विरोचिको
 रोचतुरश्रमण्डलं कृत्वा तत्राधारं संस्थाप्य तत्रव
 क्रिमंडलाय दशकलात्मनेनम इत्याधारं संस्थाप्य
 तदुपरि पात्रं संस्थाप्य असूर्यमंडलाय दशकला
 त्मनेनम इति पात्रं संस्थाप्य तत्र शुद्धजलं मासूर्य सोम
 मंडलाय षोडशकलात्मनेनम इति जलं संस्थाप्य पुनः
 स्रग्गेनाभ्यर्च्य तत्र गंधपुष्पादतात्रिदिपेत् एवं प्र
 कारेणाभ्यर्च्य पात्राणि स्थापयेत् सामान्यं श्रीपुतं
 पात्रं च भोगदं कटुकं योगिनीपात्रं लेत्रपालंगरोच
 रं वीरपात्रं नवेतानियोजानात् स पूजकः तथाच
 तन्त्रान्तरे गुरुपात्रं भोगपात्रं शक्तिपात्रं तथैव च पूजा
 पात्रं तदन्ते च योगिनीनां भवेत्त्रिये वीरपात्रं बलेपा
 त्रं पाद्यमाचमनीयकं पतानिनवपात्राणि क्रमशः
 स्थापयेत्तुयीः यथा गुरोपोत्रं च तस्याने तदन्ते भोगपा
 त्रं तदन्ते शक्तिपात्रं च योगिनीनां तदन्तिके तदन्ते
 वीरपात्रं च बलेः पात्रं तदन्तिके पाद्यमाचमनीयं च पा
 त्राणि स्थापयेदुपः उत्तमं नवपात्राणि सप्तपात्राणि म
 ध्यमध्यामं केचिद्दत्तानि मन्त्रतः पंचपात्राणि मध्यमं
 कनिष्ठं त्रीणि पात्राणि एकपात्रं तवर्गयेत् देवीपा

आ.

१५

215

त्रेष्टोः पात्रे भोग पात्रे त्रये मते पूजा पात्रे वलेः पात्रे पंच
पात्रे स्वयं विधिः पंच पात्रेषु विज्ञेयं योगिनीनां चतुर्षो
पाद्यमाचमनीये च वरौः पात्रात्सुरार्चने इत्यर्च पात्रे
संस्थाप्य हस्तमभ्येपरमानन्दसंघी परमात्मसदृशं ते
जोमंघी विभाव्य वहना सापुटेन पुत्रेण विखंडमुद्रया
गृहीत दिनकरकिरणारुणकुसुमान्नलावारीय
तत्र मूर्तिं विभाव्य क्लीं श्रीं सौः महाविभुरसंदरीं अम
तचैतन्यमूर्तिकल्पयामिनमः इति पुष्पांजलिना
सहमूर्तिं यथोक्तपीठे स्थापयेत् अथ वाममूर्तिकल्प
ने आसनदानं च मूलेनैव दद्यात् तदुक्तं वाराहे तत्रे
दत्त्वा सने च मूलेन मूर्तिमूलेन कल्पयेत् पद्मे हि देव
देवेशि त्रिपुरे देव पूजिते परास्मत्प्रियेशीं चैसानिधिं
कुरुसिद्धिदे देवेशा भक्तिसुलभे सवावरणसंघते या
वत्तां पूजयिष्यामि तावत्सुस्थिरा भवत्या वाहनमुद्रा
पुष्पाय अतिसंमदायेन तत्र अस्मद्वामस्य सप्तपुञ्जंति
इमं र्धमपि इति क्रमेण यः क्रियेण आसने पंचे श्रीं
सं हं क्लीं सौः नमो महाविभुरसंदरी ह्रीं ह्रीं ह्रीं
महापद्मवनानां स्थकाराणां नन्दविग्रहे सर्वभूतहिते
मानरे सो हि परमेष्ठि इत्यावाप्त यन्त्रोपरि किंचिच्चले
दत्त्वा प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् यन्त्रेष्टत्वा श्रीं क्लीं

कैं हैं कुल कैं सौं सकल कैं ली कैं कैं श्री श्री महा विप्र सं
 र्घ्याः प्राणा इह प्राणाः पवं श्री इत्यादि वीजानि १० श्री म
 हा विप्र सं र्घ्या जीव इह स्थितः पवं श्री इत्यादि १० श्री म
 हा विप्र सं र्घ्याः सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनः चक्षुः श्रोत्रा
 णा प्राणा इह गत्य सुखं चिरंतिष्ठन्नु स्वाहा इति प्राणाय
 मं कृत्वा वाहयेत् वदन्नुलिः भगवति श्री महा विप्र
 सं र्घ्या श्री महा पीठे इह गच्छ इतिष्ठ ५ इह सन्निधे
 दिसन्निरुद्धा भवायाधिष्ठानं कुरु मम हजो ग्रहाणोत्पा
 वाहनस्थापन सन्निधापन सन्निरोधनामृती करण सक
 ली करणावगुण एतन्मुद्राभिः विन्दुचक्रो देवीमावा
 द्यात्म देव्यङ्गे षडङ्गानि विन्यस्य पुष्पां गृहीत्वा देवी ध्या
 येत् ततः पद्मनिभो देवीवालाः कंकिरणारुणाम्
 जपाकुसुमसंकाशांदादिमी कुसुमप्रभो पद्मरागप्र
 तीकाशां कुंजमोदक सन्निभो स्फुरत्कुन्दमाणिक्यै
 किणीजालमंडितां कालालिकुलसंकाशाकुटिलाल
 कसन्निभो प्रत्यग्रारुणसंकाशावदाम्भोजमण्डलम्
 किंचिदर्थे नु कुटिलललाटमण्डपद्विको पिनाकधनु
 राकारसुभ्रूवापरमेष्ठरी श्रानन्दमुदितोल्लोलली
 लामो लितलोचनां स्फुरन्मधूखसंघातविलसद्देम
 कुण्डलासुगण्डमण्डलाभोगजितेन्दुमतमंडलाम्
 विष्वकर्मादिनिर्माणा सूत्रसुस्पृष्टनामिकां ताववि

श

२१६

216

भ्रमविम्भाभ रक्तौष्टीमस्तोपमो दाडिमीबीजवज्रा
भदत्तपेक्षिविराजितो रत्नरीपसमुद्रासिनिक्काममल
भाषिणी स्मितभापुर्ध्वविजिताभापुर्ध्वरससागराम्
अनौपम्यगुणोपेतचिबुकोद्देशशोभितो कम्बुग्रीवो
महादेवीमणालाललितैःभुजेः रक्तोत्पलदलाकार
सुकुमारकरामुजाम् कराम्बोजनखम्बोतिविधोदित
नभस्थलो मुक्ताहारलतोपेतसमुन्नययोधराम्
त्रिवलीवलयायुक्तमध्यदेशसुशोभनो लावण्यस
रिदावर्तकारनाभीविराजितो अर्चयन्तचदितको
चीयुक्तनितम्बिनी नितम्बविम्बडिरदरोमराजीवरो
कुशा कदलीललितस्तम्भसुकुमारोरुमीश्वरी लाव
ण्यकदलीतल्पजंघायुगलमंडितो गूढगुल्फपदद्वं
द्वाप्रपदाजितकक्षपां तनुदीर्घागुलीभासन्नखचन्द
विराजिताम् ब्रह्मविस्मशिरोरत्ननिष्ठचरणामुजो
शीतोमुशतसंकाशान्तिसन्तानहासिनी लौहित्यनि
तसिन्दूरजपादाडिमरागिणी रक्तवस्त्रपरीयानोपा
शां कुशाकरोधतो रक्तपुष्पोपविष्टात्तरक्ताभरणाभू
षितो चतुर्भुजाग्निनेत्रोचपंचवाणधनुर्धराम् कर्पूरश
कलोर्मिश्रतामूलाश्रिताननां महामरगमदोदामर्जं
कुमारुणविग्रहो सर्वशृंगारवेशाढ्यो सर्वालंकारभू
षितो ॥ जगदाज्ञारजननी

जगद्गन्जनकारिणी जगदाकर्षणकारी सर्वसौभा
रपसुन्दरी सर्वलक्ष्मीमयी नित्यापरमानन्दरूपिणी
सर्वदेवमयी देवी कदम्बवनमथ्यगो चक्रमथ्येत सं
चिन्त्य श्रानपूजनमारभेत इति ध्यात्वा यत्कोक्तपीठेषु
छन्दत्वाघोऽशोपचारैः पूजयेत् तद्यथा तदुक्तं मान
सोज्जासे समुद्या प्रवदेन्मन्त्री उपचारान्सदैव हि स
मुद्या समोथनपदेन उपचारानाह यथा पाद्याः
र्वाचमनस्नानवसनभरणानि च गंधपुष्पोष्प-
दीपो नैवेद्याचमनंततः लोहूलमः चनास्तत्रंतर्पणं
चनमस्त्रिया प्रयोजयेद् चनायामुपचारस्तुघोऽ
श तैत्रान्तरे आसनं स्वागतं चार्घ्यं पाद्यमाचमनी
यकं मधुपर्काचमनस्नानवरनाभरणानि च गन्ध
पुष्पोष्पदीपो नैवेद्यं वन्दनंतथा एवं वा योजयेत्प्रातः
उपचारंस्तुघोऽश अथ वा दशोपचारैः पूजयेत् त
द्यथा अर्चादित्रितयं चैव मधुपर्काचमनाभ्यापि ग
न्धादयो निवेद्यन्ता उपचारादशक्रमात् अथ वा प
चोपचारैः गन्धाद्यैः पूजयेत्परमेष्ठिनी यथोक्तव
स्तु सम्यक्तोषिया संकल्प्य पूजयेत् सर्वान्समर्चयेद्दे
वानेकं वा देवमर्चयेत् देवार्चाप्रदया कृत्वा भवेत्तत्तु
कमाप्नुयात् अलाभो न तदुपचाराणां पञ्चास्यापि नि

श्री.

वेदयेत् पञ्चणामप्यलाभेन फलानामपि निवेदयेत्
फलानामप्यलाभेन त्रणगुल्लौघधीरपि जेधधी.
नामलाभे तजलमात्रे निवेदयेत् इति भविष्ये ॥
तथा च कलिकायां श्रंगरागेषु सितरं पानार्थं मधु
रं मम निवेदितं यत्नेन यदि मोहदृष्टि मिच्छसि त
त्रायेकमः क्रीं श्रीं श्रीं महाविपु रसन्दरि पाद्यं क
ल्पयामि नमः इति पादयोः मूलमुच्चार्य क्रीं श्रीं
श्रीं महाविपु रसन्दरि प्रर्घ्यं कल्पयामि नमः इति मू
र्ध्नि दद्यात् आचमनीयं मुखे स्नानीयं सर्वांगे अरु.
णवस्त्रयुगं प्राभरणानि चन्दनायुरुकस्तूरीकुंज
ममयंगनं अथवा चन्दनायुरुकर्पूरचरोकुंजम
रविशा जटामांसी कपियुताशक्तेः गंधाष्टकं वि
डः चोरः कचूर इति प्रसिद्धिः कपिः कस्तूरीनाना
जातीयपुष्पं तडक्तेजानमालायां पुष्पं वा यदि
वापत्रं फलं नेष्टुमथो मुखं पुष्पांजलि विधिं हित्वा यथो
त्तनं जेष्टुमथो रणं तथा चोक्तं कालिकापुराणे नैवे
द्यं दक्षिणे वामे पुरतोऽपि नष्टतः दीपं दक्षिणतो दद्या
त्पुरतोऽपि नष्टतः वामतस्तथा ह्यप्येव न तदक्षिणे
निवेदयेत् पुरतो भागे गन्धं पुष्पं च भूषणं प्रतिमादिष्वप्यो
ग्यं गन्धं दत्तं च तज्जो दद्यादयोग्यं पुरतो नैवेद्यं भोजनादिकं
वामे ह्यप्यदद्यादिति विस्मयविशये शक्तिविशयेत ॥

दत्तांगुष्ठतर्जनीभ्यां पुष्पनितोपनंचरेत् नार्चयेदे
 कदस्तेनयदीच्छेत्तिदिमात्मनः केवलंदत्तहस्तेन
 अभिचारायकल्पते वामेनकेवलंभोगः संयोगा
 द्भोगमोक्षदं पतद्वयोचितप्रतिपदादितिथिक्रमेण
 यस्यांयानित्यातामादौत्रिवारमभ्यर्च्य ततोत्यां पूज
 येत् शुक्लपतेकामेश्वर्यादिचिन्तायांकृष्णपतेचि
 त्रादिकामेश्वर्यन्तितिथिमंडलस्या अः स्वरेणायजेत्
 तद्यथा ओं ऐं सकलं श्रीं नित्याक्तिनेमदद्वे सौः का
 मेश्वरी नित्या श्रीपादकं पूजयामि ओं ऐं भगभुगेभ
 गिनिभगोदरिभगमालेर्भगवद्भगगुह्ये भगयोनि
 भगनिपातनिसर्वभगवशंकरिभगनूपेनित्याक्ति
 नेभगस्वरूपेसर्वाणिभगानिमेहानयवरवरदेरेते
 स्वरेते भगक्तिनेक्तिनद्वोक्तेदयद्रावय अमोवेभग
 विष्णुस्तुभक्तोभयसर्वसत्त्वान् भगेश्वरि ऐं हूं जे हूं
 ओ हूं सो हूं हे हूं हेक्तिनेसर्वाणिभगानिमेवश
 मानयस्वीदर हूं श्रीभगमालिनी नित्याश्रीपादकां
 पूजयामि २ इं ओं श्री नित्याक्तिनेमदद्वे सादा नि
 त्याक्तिनानित्याश्रीपादकां पूजयामि ३ ईं ओं श्री
 ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं सादाभेरुणानित्याश्रीपादकां पूज
 यामि ४ उं ओं श्रीवक्रिवासिन्येनमः वक्रिवासिनीने

श्री०

१८

२१४

न्याश्रीपाडको पूजयामि ५ ओंझीक्षिन्नेपेंकोंनि
त्यमददवे फीमहावजेशरीनित्याश्रीपाडको पूज
यामि ६ ओंझीशिवहत्तैनमः शिवहत्तीनित्याश्री
पाडको पूजयामिनमः ७ ओंझीहंखेवछेतसी
हंतेंझीफट् तरितानित्याश्रीपाडको पूजयामि ८
लुं पेंझीसौः कुलसुन्दरीनित्याश्रीपाडको पूजयामि ९
लुं हसकलरडें हसकलरडी हसकलरडौः नित्या
श्रीपाडको पूजयामि १० पेंझीशं सुं कों ओंझी पेंलुं
नित्यमददवे जें जेंझी नीलपताकानित्याश्रीपाडको
पूजयामि ११ पेंभसरपूं विजयानित्याश्रीपाडको पू
जयामि १२ ओंझी सर्वमंगलानित्याश्रीपाडको पूज
यामि १३ ओं नमो भगवति ज्वालामालिनि देवि देवि
सर्वभूतसंसारकारिके जात वेदसि ज्वलनि ज्वलज्व
लप्रज्वल १ ओंझी कुंवरवरवरज्वालामालिनि हं
फट् साह १५ ओंझी चिदानित्याश्रीपाडको पूजया
श्रः मूलविद्यामुच्चार्य श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीनित्याश्री
पाडको पूजयामि १६ तडकं वामकेशरतन्त्रे ॥
मध्यप्राक्समये तपुरुषक्तिं विधाय जेत ॥
विकोरावेखयावहिः ॥

स्त्रिभंगागुरवः पूजास्थितिनिस्तार्चनादहिरिति यथा
 क्रींश्रीपरमेश्वरानन्दनाथश्रीपाङ्कजं पूजयामि १
 क्रींश्रीपरमेश्वरमेश्वर्यासाश्रीपाङ्कजं पूजयामि २
 क्रींश्रीमित्रीशानन्दनाथश्रीपाङ्कजं पूजयामि ३
 क्रींश्रीषष्ठीशानन्दनाथश्रीपाङ्कजं पूजयामि ४
 क्रींश्रीउद्गीशानन्दनाथश्रीपाङ्कजं पूजयामि ५ ॥
 क्रींश्रीचर्यामन्दनाथश्रीपाङ्कजं पूजयामि ६ ॥
 क्रींश्रीलोपासुदासाश्रीपाङ्कजं पूजयामि ७
 इति पराष्ट्याः समः क्रींश्रीअगस्त्यानन्दनाथश्री
 पाङ्कजं पूजयामि १ क्रींश्रीविष्णुदेवानन्दनाथ
 श्रीपाङ्कजं पूजयामि २ क्रींश्रीनेत्रोदेवानन्दनाथ
 श्रीपाङ्कजं पूजयामि ३ क्रींश्रीमनोजदेवानन्दनाथ
 पाङ्कजं पूजयामि ४ क्रींश्रीकल्याणदेवानन्दनाथ
 श्रीपाङ्कजं पूजयामि ५ क्रींश्रीरत्नदेवानन्दनाथ
 श्रीपाङ्कजं पूजयामि ६ क्रींश्रीवासुदेवानन्दनाथ
 श्रीपाङ्कजं पूजयामि ७ क्रींश्रीरामानन्दनाथश्री
 पाङ्कजं पूजयामि ८ मानवोवाङ्मयः ॥
 अथवा क्रींश्रीपरमगुरुभ्यः श्रीपाङ्कजं पूजयामि
 क्रींश्रीपरापरगुरुभ्यः श्रीपाङ्कजं पूजयामि क्रींश्री
 परमेश्वरगुरुभ्यः श्रीपाङ्कजं पूजयामि मध्यविन्दो

ग्रा ३१५ २१४ सगुरुं पूजयेत् यथा पैंजी श्रीर सखरै हसतम
लवरये स हतम लवरये हीरसोः श्रीलक्ष्मण स्वामिता
य श्रीपाडको पूजयामि ॥

पुनः षडङ्गेन पूजयेत् इति षडङ्गवती पूजाकार्या तत्र म
थ्रिको हृदि रायेये ५ पैं सर्वज्ञ हृदयशक्ति श्रीपाडको पू
जयामि नमः ईशान ५ क्लीनित्यनमाशिरः शक्ति श्रीपा
डको पूजयामि नमः नैरुते सौः पुनादिवोधाशिखाश
क्ति श्रीपाडको पूजयामि नमः वायवे ५ पैं सुतेशयकवचा
यशक्ति श्री देवयैत्रिकोणाहृदिः क्लीनित्यमलमानेत्र
शक्ति श्री सर्वादिकचतुर्दितुषादतिरणेन सौ पुनन्ता
वसुशक्ति श्रीः इति षडङ्गपुवती पूजा ॥ तत्र ५ सूक्तमस्तु
प्रकटगुप्तगुप्ततरसम्पदाय कुलकौलनिगभरहस्य
परापरातिरहस्ययो गिनी श्रीपाडको पूजयामि
ति श्रीचक्रपुष्पांजलिदत्ताचतुरश्रत्रये ध्याता ५
ग्रंथासौः त्रैलोक्यमोहनचक्राय नमः इति चतुर
श्रत्रये समुदायेन पुष्पांजलिना संपूज्य तस्य देव
शादिहारचतुष्टये दक्षिणायादिकोणाचतुष्टये
क्षेत्राण्योर्मध्ये नित्यतिवरुणायोर्मध्ये गिमदि
दशसिद्धीः पूजयेत् ॥
तत्र पश्चिमादिहारचतुष्टयस्य दक्षिणाभागे

अणिमासिद्धि श्रीपादकां पूजयामिनमः ॥ अ
र्चोदकेन सामान्यार्चोदकेन इत्यर्थः इमः इति च.
केशर्यावामहस्तेतज्जलदानेन पूजां समर्प्य मूल
विद्यया मूलदेवीं संपूज्य सत्तर्प्य पुष्पांजलिमा
दाय मूलमुष्मादेवीं सम्बोध्य अभीष्टसिद्धिं मे दे
हि वरणागतवत्सले भक्त्या समर्पयेत्तुभ्यं प्रथ
मा वरणाः च तमिति देव्यश्चरणा योः पुष्पांज
लिं दत्त्वा प्रकटयोगिनीं संपूज्याये श्रीमहाविभुर
सुन्दर्यै नमः ॥

इति योनिमुद्रया प्रणामेत् इति प्रथमा वरणा.
पूजा ॥ पुनः षडंगेन पूजयेत् ॥

श्री

२२.

२२०

वासचतुरश्रप्रथमभूविमेपश्चिमादावारभ्यर्जये
 त तद्यथा आत्मनः पुरतो भेदे देवता पुरता तथा पूर्वा
 शाकल्पिता सैषा सर्वदेवार्चने रता पुरन्दरमुखो मेत्री
 रजयेत्सुन्दरी यदा देवी पश्चात्तदा प्राची प्रतीची त्रिपु
 रापुरः श्रीचक्रवासभूविमेपश्चिमादि क्रमेण त प्रा
 दक्षिणेन सम्पूजाः सिद्धयोद्धारिमादिकाः देवी पुर
 मेऽश्विमे स्यात्सर्वचक्रोष्ठयं विधिरिति पश्चिमे क्रीं श्री
 अणिमा श्रीपाङ्कको रजयामि उत्तरे क्रीं श्रीलक्ष्मी
 सिद्धि श्रीपाङ्कको रजयामि पूर्व क्रीं श्रीमहिमा सिद्धि
 श्रीदक्षिणे क्रीं श्री ईशत्व सिद्धि श्रीपाङ्कको रजयामि
 वायुकोणे क्रीं श्रीवशित्व सिद्धि श्रीपाङ्कको रजयामि
 ईशाने प्राकाश सिद्धि श्री आग्नेये भुक्तिसिद्धि श्री
 नैऋते क्रीं श्री इक्ष्वासिद्धि श्री अथः क्रीं श्री प्राप्ति सिद्धि
 श्री ऊर्ध्वे क्रीं श्री सर्वकामा सिद्धि श्री द्वितीयचतुरश्र
 रेखायां पश्चिमे क्रीं श्री आवाहनी श्रीपाङ्कको रज
 यामि उत्तरे ईमादेसरी श्रीपूर्वे क्रीं श्री र्थकोमा
 री श्रीपाङ्कको रजयामि दक्षिणे क्रीं श्री ज्ञेयैस्सर्वे
 श्रीवायो क्रीं श्री ल्ह वारा श्री येषां क्रीं श्री
 ये इन्दीणी श्रीपाङ्कको रजयामि आग्नेये क्रीं श्री
 ग्रीवायुं श्रीपाङ्कको रजयामि नैऋते क्रीं श्री अथः

महालक्ष्मी श्री तृतीयचतुरश्ररेखायां पश्चिमे क्री
श्रीं सर्वसंतोभणीमुद्राश्री पाङ्कजयामि ॥
उत्तरे क्री श्रीं सर्वविद्यावणीमुद्राश्री पूर्वे
क्री श्रीं सर्वकषणीमुद्राश्री पूर्वे दक्षिणे ॥
क्री श्रीं सर्ववशंकरीमुद्राश्री पूर्वे वायो क्री श्रीं
सः सर्वान्मादनीमुद्राश्री पेशान्या क्री श्रीं क्रीं
सर्वमहोक्तशामुद्राश्री आग्नेयां क्री श्रीं हसखप्रे
सर्वखेचरीमुद्राश्री नैऋत्यां क्री श्रीं हसौः सर्व
बीजमुद्राश्री अथः क्री श्रीं पें सर्वधोनिमुद्राश्री
ऊर्ध्व क्री श्रीं पें सर्वखेचरीमुद्राश्री वायचतुरश्र
प्रथमभूविम्बे अणिमा पूजस्थाने अंशोः
त्रिपुरानित्याश्री अर्धोदकेनचताः प्रकटयोगिनः
त्रैलोक्यमोदनीचक्रे समुद्राः सुसिद्धयः साधुधाः
संवाहनाः सपरिवाराः सर्वोपचारेः पूजिताः संत
महादेवो पूजां समर्पयेत् इति सर्वसंतोभणीमुद्रां प्र
दर्शयामिति प्रदर्शयेत् १ षोडशादलपूजामाह
भूपञ्चादिसरोड-न्ताः पश्चिमाशादलादितः वि-
लोमेतयजेदेकमानित्याः कलाः पुनः विलोमेनदे
व्यावामक्रमेण तदुक्तंचतुःशतं २ षोडशारेम
हादेविवामभागेन पूजयेदिति ॥

श्री

२११

२२१

ततः षोडशदले पूर्णचन्द्रनिभं सवत्सी घृषे
 ध्यात्वा ४ ऐं क्लीं सौः सर्वाणां परिश्रमकचेशा
 यनमः इति नितिलिप्य देव्यष्टदलमारभ्य वामा
 वर्तेन षोडशनित्याकलाः पूजयेतीत्याह
 भूपत्रादीति सामान्यार्चोदके गृहीत्वा ४
 पनाग्रयोन्यः सवाणां परिश्रमकचक्रेश
 मुद्राः ससिद्धयश्चादिपठित्वा सर्वोपचारैः पू
 जिता स्तुतिताः सन्तु नम इति चक्रेश्वर्या वामदले
 तत्र लेदनेन पूजां समर्प्य विशेषार्चोदकेन संत
 र्प्य पुष्पांजलिमादाय मलमुश्चार्य देवीसम्बोधा
 प्रभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सले भक्तास
 मयेत भगदितीया वाणार्चनसिति देव्याश्चरणयोः
 पुष्पांजलिदद्यात् ॥

षोडशदले संपूज्य अष्टदलकमले पार्थसमप्रभं ध्यात्वा ४
 श्रीं क्लीं सौः सर्वसंतोभनचक्राय नमः इत्यष्टदलेषु पुष्पा
 जलितिलिप्त्वा देव्याः अष्टभंगस्थ पूर्णवदलमत्तरभ्यदिग्दलचत
 एये प्रादक्षिण्येन पूजयेत् ततो दार्ढिकसमप्रभं चतुर्दशा
 रचक्रं ध्यात्वा ऐं क्लीं सौः सर्वसंतोभनचक्राय नमः
 इति चतुर्दशारचक्रं पूज्य पुष्पांजलिदत्वा देव्याय कोणा
 यामि नमः ४ सर्वविद्याविणी प्राप्तिं श्रीपादुकां पूज
 कर्षिणी ४ चैव सर्वाज्ञादिनी इत्यादि रभ्यं सर्वदुःखलं यक
 री सक्तिपर्यन्तं संपूज्य श्रीपादविभुभिः सन्तु ॥

श्री.

२२२

222

श्री नैऋत्यां श्री श्री येरेलेवेवेगिनीदेवी श्री वायवे
श्री श्री शेषसेहे अनंजनादेवी श्री चेशान्यां श्री श्री
लंतः अनंजनालिनीदेवी श्री श्री श्री सौः विप्रसंद
री श्री अर्द्धादकेनपतागुप्ततरयोगिन्याः सबसंतोभ
कारकेचकेसमुद्राः ससिद्धयः सायुधाः सवाहनाः
सपरिवारः सर्वोपचायैः सज्जिताः सन्त महादेवेषु
जासमर्पयेत् श्री सर्वाकर्षणीमुद्राप्रदर्शयेत् भूम
ये चतुर्दशारचकेसन्वस्तेषां स्थितापताः शाक्तयः
सर्वसिद्धिदाः पश्चिमादिक्रमेणैव देव्या वामादि स
र्चयेत् श्री श्री ये सर्वसंतोभणी शक्ति श्री श्री श्री फं
सर्वविद्या विणी शक्ति श्री श्री श्री वे सर्वाकर्षणी
शक्तिः श्री श्री श्री भं सर्वाङ्गादिनी शक्तिः श्री श्री
श्री भं सर्वसंमोहनी शक्तिः श्री श्री श्री ये सर्वसम्भनी
शक्तिः श्री श्री श्री ये सर्वजन्मनी शक्तिः श्री श्री श्री
ले सर्वतोवशाकारिणी शक्तिः श्री श्री श्री वे सर्वरंज
नी शक्तिः श्री श्री श्री शं सर्वोन्मादसहृषिणी
शक्तिः श्री श्री श्री ये सर्वार्थसाधनी शक्तिः श्री ।
श्री श्री ये सर्वोद्योगिणी शक्तिः श्री ॥
श्री श्री हे सर्व मन्त्रमयी शक्तिः श्री ।

॥

दक्षिणोष्पेदघादित्यर्थः चन्दनागुरुकर्पूरशैले
 यमपुङ्गवमैः पूषवर्तिनिर्माय क्रींश्रींश्रीमहावि
 पुरसुन्दरिपुष्पकल्पयामिनमः कर्पूरगर्भिरण्यवर्ण
 सुतप्रतीपंप्रजाः ल्य क्रींश्रींश्रीमहाविपुरसुन्दरि
 समंस्तुतप्रतीपंकल्पयामिनमः तदुक्तं कालिकापुरा
 णे सर्वमहावसुमतीसदस्तेनविदेहयं प्रकार्यपा
 दक्षातंचचीपतापंतयैवचेति वचनादाधारोपरिदी
 पोदेयः नानाविधैर्नैवेद्यं पुरतः समानीयात्तोरकेना
 भ्यर्त्तस्त्रेण संस्तवकवचेनावगुणसवमिति धेनुमु
 द्रयामृतीकृतमूलविषयाभिमेय क्रींश्रींश्रीम
 हाविपुरसुन्दरि नैवेद्यंकल्पयामिनमः इत्युक्तं
 जलगरुडं घट्नीत्वा अमृतोपस्तरणमसिस्वाहा
 इति जलगंडुषंदत्वा प्राणायसाहा अनायसाहा स
 मानायसाहा उदानायसाहा व्यनायसाहा इति पं
 चप्राणाकृतीकृत्वा तस्याः स्वीकारं गृह्णिविभाव
 पुनरपि जलगंडुषंदत्वा अमृतापिधानमसिस्वा
 हा पुनरपोप्राणंदत्वा क्रींश्रींश्रीमहाविपुरसुन्द
 रि प्राचमनीयंकल्पयामिनमः इत्याचमनीयंदत्ते
 क्रींश्रींश्रीमहाविपुरसुन्दरितामूलंकल्पयामिन
 मः इति तामूलं निवेदयेत् ततः क्रींश्रींश्रीमहावि

श्री.

२२३

२२३

पुरसुन्दर्येनमशति पुष्पाञ्जलित्रयेणाभ्यचनवमु
द्राः प्रदर्शयेत् यथा संहोद्गावणाकर्षवशपोन्माद
महोद्गाः खेचरीवीजयोन्माख्यानवमुद्राः प्रका
शिताशतिततोमूलवियया श्रीश्रीश्रीमहाविपु
सुन्दरीतर्पयामि साहा इमेगुहनाभिकाभ्यां देव्या
शुखेवात्रयेतर्पयेत् तडक्तंयामल अंगुष्ठानामि
कायोगाच्छिवशक्तात्मकंपरे अंगुष्ठश्लिवशक्तो
नामिकाशक्तिरुच्यते तयोः संयोगमात्रेण द्रव्यं
स्यादमतोपमं शिवशक्तात्मकं विन्दुद्वयं स्यादंगु
लीयकं तेन तन्निष्पतद्रव्यपरमास्तमिष्यते ततः
षड्गेन पूजयेत् अग्नीशासुरवायुसुमधे चतुर्दित
पूजयेत् अग्नौ ऐहदयाय नमः ईशोक्तीशिरसे सा
हा नैरते सौशिखायैव षट् वायौ ऐकवचाय ऊम
मथेक्तीनेत्रत्रयाय षट् पूर्वदतिरापश्चिमोत्त
रेषु चतुर्दितसौः अस्त्राय फट् इति पूजयेत् ॥
अथ षोडशानित्याः च नक्रममाहुः ॥
ततो मध्यमत्रिकोणरेखासुदतिरापूर्वोत्त
रसुखायावर्तेन शुक्लपले कामेश्वर्यादिचित्रा
चक्रस्य पले चित्रादिकामेश्वर्यन्तं निधिमण्ड
लमर्चयेत् ॥ तडक्तं विष्णुदेसरतमे ॥

क्रीं श्रीं लं: सर्वहृदयहृदयशक्तिः श्री १५ चक्राग्रे हैं
 हं क्रीं लो: विष्णुवासीनी चक्रेश्रीपादकोशजयामि
 अर्चोदकेन पतासंप्रदाययोगिन्याः सर्वसौभाग्यकार
 केचक्रे समुद्राः ससिद्धयः सायुधाः सवाहनाः सपरिवार
 राः सर्वोपचारैः पूजिताः सन्त महादेवैः पूजांसमर्पये
 त् त्वं सर्ववशमनुदाप्रदर्शयेत् वासुदधारचक्रेयं क्त्वा
 मेषु स्थितापतादेव्यः सर्वार्थसाधकाः वारुणीदिश
 माश्रित्य यजेदेता विलोमताः पश्चिमादिक्रमेण देव्यं
 वामक्रमेण क्रीं श्रीं तं सर्वसिद्धिप्रदादेविश्री क्रीं श्रीं
 तं सर्वसम्पत्प्रसादेवीश्री क्रीं श्रीं तं सर्वप्रियंकरीदेवीश्री
 क्रीं श्रीं तं सर्वमंगलकारिणीदेवीश्री क्रीं श्रीं तं सर्वका
 मप्रदादेवी क्रीं श्रीं तं सर्वदुःखविमोचिनीदेवीश्री
 क्रीं श्रीं तं सर्वमृत्युप्रशमनीदेवीश्री क्रीं श्रीं तं सर्वविघ्न
 विनाशिनीदेवीश्री क्रीं श्रीं तं सर्वदुःखसंदरीदेवीश्री
 क्रीं श्रीं तं सर्वसौभाग्यदायिनीदेवीश्री १० हं क्रीं लो: हं
 विष्णुवासीनी चक्रेश्रीपादकोशजयामि अर्चोदकेन पताः
 कुलाकोलिनीयोगिन्याः सर्वार्थसाधकेचक्रे समुद्राः
 ससिद्धयाः सायुधाः सवाहनाः सपरिवाराः सर्वो
 पचारैः पूजिताः सन्त महादेवैः पूजांसमर्पयेत् सः
 सर्वोन्मादिनीं मुदाप्रदर्शयेत् अन्तर्दधारचक्रे ॥

ग्रा.

२१४

224

महा फलप्रदादेवोदशारकोणमाश्रिताः पश्चि.
माणासवष्टभ्यहर्वत्तजयेदिमाः सर्वदेव्यावामक
मेणपूजयेदित्यर्थः पश्चिमादिक्रमेण क्रींश्रीकंसर्व
ज्ञादेवीश्री क्रींश्रीखंसर्वशक्तिदेवीश्री क्रींश्रीगे स
र्वस्यप्रदादेवीश्री क्रींश्रीचे सर्वज्ञानमयीदेवीश्री
क्रींश्रीडं सर्वव्याधिविनाशिनीदेवीश्री क्रींश्रीचे स
र्वधारसहपिणीश्री क्रींश्रीछे सर्वपापहरादेवीश्री
क्रींश्रीजे सर्वानन्दमयीदेवीश्री क्रींश्रीकंसर्वरत्नास
हपिणीदेवीश्री क्रींश्रीजे सर्वसिद्धफलप्रदादेवीश्री
चक्राये क्रींश्रीत्रे विपुरमालिनीदेवीश्री अर्चोदके
नपतानिगर्वयोगिन्यः सर्वरत्नाकरचक्रसमुद्राः स
सिद्धयः सायुधः सवाहनाः सपरिवाराः सर्वोपचारेः
पूजितासन्तु महादेव्यैपूजोसमर्पयेत् क्रींश्रीकृश
शुद्धोपदर्शयेत् अष्टारचक्रैर्यासेपियोजयेदेविपाड
कापूजयामिच पश्चिमादिविलोमेनवाशिन्वाद्यष्टकं
यजेत् विलोमेन देव्यावाकमेणपूजयेदित्यर्थः
पश्चिमादिक्रमेण क्रींश्री अंश्री ईं ईं ईं ईं ईं ईं ईं ईं
लं पं पं पं पं अः रवलेवाशिनी वाग्देवताश्री
क्रींश्री कं खं गं चं डं कलक्रीकामेश्वरी
वाग्देवताश्री

श्रीश्रीचं ५ नवलीमोदिनीवादेवताश्री श्रीश्रीते ५
 यत्नविमलावादेवताश्री श्रीश्रीते ५ जमरीश्रु.
 णावादेवताश्री श्रीश्रीपं ५ हृषालवर्णजयिनी.
 वादेवताश्री श्रीश्रीयंरंलंवेकसरवरघंसेर्वेशरीवा
 देवताश्री श्रीश्रीषोषंसेहंरः समरीकोलिनीवा
 देवताश्री चकारे श्रीश्रीसौत्रिपुरासिद्धिदादेवी
 श्री अर्चोदकेन पतारहस्ययोगिन्यः सर्वरोगहरो
 चक्रेसमुद्राः ससिद्धयाः सायुधाः सबाहनाः सपरिवा
 राः सर्वोपचारैः रजिताः सुख महादेवैष्टजोसम
 र्चयेत् हसरवर्कं रेचरीमुद्राप्रदर्शयेत् अथवा
 णाघायुधपूजन महामये महादेवीषट्पावरणा
 हस्तिः पश्चिमादिचतुर्दिक्षुवामावर्तेन पूजयेत्
 श्रीश्रीशंशीलींलुंसः सर्वसंभनेभ्योवाणोभ्योनमः
 श्रीश्रीयंयं सर्वमोहनायथवधेनमः श्रीश्रीप्रांश्री
 सर्ववशीकरणायपाशायनमः श्रीश्रीकोंकोंसर्व
 स्तम्भनाङ्गशायनमः मध्यत्रिकोणोकामेश्वर्यादि
 काचता अग्रदक्षिणतरेषुच कोणेषु पूजयेन्मन्त्रीस
 र्वकामार्थसिद्धये देव्या अग्रकोणोवाग्भवबीजपु
 श्रार्थ अग्रिचक्रेकामप्रियालयेमन्त्रीशानायात्मि.
 केरुडात्मशक्तिः श्रीकामेश्वरीदेवीश्री देव्यदत्ति.

आ.

२२५

225

एकोरोकामराजबीजमुष्कार्य सूर्यचक्रेजालम्
रपीठेषष्टीशनाथामिकीविष्णुशक्तिश्रीमहा
वज्रेश्वरीदेवीश्री देवावामकोरो शक्तिबीजमु
ष्कार्य सोमचक्रेपूर्णागिरिगङ्गरेड्डीशनाथामि
कीब्रह्मात्मशक्तिश्रीभगमालिनीदेवीश्री चक्रा
रे ह्रींसकलक्रीडोत्रिपुरास्वानित्याश्री अर्चोद
केनपताप्रतिरहस्ययोगिन्यः सर्वसिद्धिप्रदेवकेस
मुद्राः ससिद्धयाः सवाहनाः साधुधाः सपरिवा
रः सर्वोपचारैः पूजिताः सन्तु महादेवैः पूजासम
र्पयेत् ह्रीः बीजमुद्रां प्रदर्शयेत् विन्दुचक्रे समस्त
विद्यामुष्कार्य ब्रह्मरन्ध्रे शोड्डीयानपीठे परमब्रह्म
न्दरिचक्रेश्वरीचर्यनाथामिकीश्रीमहात्रिपुरसुन्द
रीदेवी परब्रह्मात्मशक्तिश्रीमहात्रिपुरसुन्दरीनि
त्याश्रीमूलमुष्कार्यत्रिपुरसुन्दरीचक्रेश्वर्येन मरति
पुष्पैः संपूज्य पुनः मूलमुष्कार्यश्रीमहात्रिपुरसुन्द
री तर्पयामि स्वाहेति द्वारत्रयं सनाप्य अर्चोदके
नपथापरापररहस्ययोगिनी सर्वानन्दसयेव चक्रैवै
न्दवे परब्रह्मसत्त्वपिण्डी परासूतशक्तिः सर्वचक्रे
श्वरी सर्वमन्त्रेश्वरी सर्वविघ्नेश्वरी सर्ववीरेश्वरी
सर्वपीठेश्वरी ॥

सर्ववागीश्वरी सर्वकामेश्वरी सर्वसिद्धेश्वरी जगत्
 तन्निमात्तका चक्रासनदेवताः समुद्राः ससिद्धयः सा
 युधः सवाहनः सपरिवारा श्रीमहाविपुरसुन्दरीदे
 वीपरापरयासपर्यया सर्वोपचायैः पूजिताः सन्त
 श्रीमहाविपुरसुन्दर्यैः पूजां समर्पयेत् ये योनिमुद्रा
 प्रदर्शयेत् पूर्ववद्वृषदीपौ च मुद्राकरणात्पर्याप्तं नैवे
 द्यं सचतुर्दशालिताधूपादिकं पुतां अखंडपूजाकृतं
 व्यावहिरन्त्यर्थे सुयेति सध्य पूजाविधायैव नित्य
 होमं समाचरेत् नित्यहोमं ततः कृत्वा पीठे देवीसमा
 नयेत् नित्यहोमविधिं कृत्वा बलिदानविधिं चरेत्
 ईशानादिपुकोणेषु मेण्डलानां चतुष्टयम् श्रीचक्र
 मभितो देवित्रिकोणं व्योममलिनेयत् अथ वा वाम
 भागे तमरागुलं चैकमालिखितं व्योमं व्यापकं मेण्ड
 लं येत्यर्थः अथ वेति समुप्रापार्थं बलिदानस्य तत्र
 विधानाद्विकल्पपव अशक्तौ तत्रैव सकलवलिरा
 नमितिकश्चित् प्राणायामं ततः कृत्वा जपेन्मंत्रम
 नन्मयीः तत बलिदानक्रममाह मेण्डलं चतुरश्रं तस
 हृतं वामभागतः विधाय मनुनानेव पुष्पैः सुगन्धैः सम
 चयेत् अर्धांश्च पूर्णमालिलं स्थापयेत् प्रभाजनम्
 येन व्यापकं मेण्डलायनमिति पुष्पैः प्रतीकमर्चयेत् य

श्री

२२६

226

या स्वबोमसवृत्तचतुरश्रमंडलत्रयंसदतिरो स
वृत्तचतुरश्रमंडलेतेकृता पैव्यापकमंडलायनमः
तिष्ठेप्रत्येकमंडलानिसंस्तुतेषुमंडलेषु अर्था
त्रपूर्णसलिलानिफलसहितानिगन्धपुष्पसहिता
निपात्राणिसेस्याप्य वामस्थितपात्रेषुप्रत्येकगंध
पुष्पैर्हजयेत् छतेभ्योनमः वटुकायनमः योगिनी
भ्योनमः दक्षपात्रद्वयेतेत्रपालायनमः गरुडपात्र
नमः ततःप्रत्येकंवारत्रयंमन्त्रेपठन् उत्सृज्यदद्यात्
प्रथमेवामपात्रत्रयेक्रीसर्वविघ्नहृद्वाः सर्वभूतेभ्यः
कूंसाहा यशुरलिनमः द्वितीयपात्रे क्रींश्रीपद्मेहिदे
वीपुत्रवटुकनाथकपिलजटाभारभासरविनेत्रज्वा
लामुखसर्वाविघ्नान् नाशयनाशयसर्वोपचारस
हितेवलिंगरक्षण २ साहा चक्षुवलिनमसः तृतीयपा
त्रे श्रींश्रीकूर्ध्वस्माएतुतोवादिविगगनतलेभूतले
निष्कलेवापानालेवातलेवासलिलपवनयोर्यत्र
ऊरुस्थितोवा तेत्रेपेठोपपीठादिष्वचकृतपदापुष्प
धूपारिकेनप्रीतादेव्यस्मदानः सुभवलिविधिनापा
तदेवेनेवद्याः यायोगिनीभ्यः साहा योगिनीकूंफ
द साहा यशुवलिनमः दक्षपात्रद्वये तांतीतैतैतौत :
स्नानतेत्रपालायनपदीयादिसहितेवलिंगरक्षण २ साहा

पशुबलिनमः द्वितीयपात्रे ओं क्रीं श्रीं गं गीं गूं गणपत
 येवरवरदसर्वजनमेवशामानयबलिं गृह्णागृह्णासा
 हा इतिगणपतिबलिमंत्रः क्लीं श्रीं गं गणपतयेवर
 वरदसर्वजनमेवशामानय इमेवलिं गृह्णागृह्णासा
 हा पशुबलिनमः वामाङ्गुष्ठनामिकाभ्यां वटुकस्य व
 लिर्भवेत् अंगुष्ठमध्यमानामायाकारेण योजये
 त् वाममुष्टिविधायादौ तर्जनीसरलोङ्गुरु प्रनयामु
 द्यादेविदेवपालबलिर्भवेत् तथा मुष्टिस्य मध्यमा
 नाम्नीमङ्गुलीसरलोङ्गुरु गजतंडुमहामुद्रागण
 पत्यबलिर्भवेत् वामाङ्गुष्ठानामिकाभ्यां वटुकपा
 त्रे तर्जनीमध्यमानामिकाभिः योगित्यः केवलतर्ज
 न्यादेवपालस्य केवलतन्मध्यमयागशस्य मुद्राकार्य
 ततो नित्यहोमं कुर्यात् विष्णुदेव्यरतन्त्रे नित्यहोमत
 कुर्यात्स्नानाफल्यहेतवे कंडे वा स्यंदिते वापि लोकि
 काग्रावयापि वा अर्घोदकेन सम्योक्त्य निसोरेखास्त
 नोलिखित् गंधपुष्पैः समभ्यर्च्य मूलेनाग्निं च ज्वालये
 त् कृत्वा हितो नमस्कृत्य बाहोभ्यां विनित्येत् तत्र देवी
 समावासाय षड्भुवनं चरेत् मूलंगदेवतानां च पदैक
 माहुर्निर्जनेत् मूलेन च महादेवैतन्वाघोऽशमादरात्
 योजयेद्द्विधिगेषां मिमांसायको हृष्टमानसः ज्ञानार्णवे

श्री

२२७

227

परितोष्यततो देवि नित्यहोमं समाचरेत् मूलमंत्रेणादे
 वे शिङ्गनोत्पंचाङ्गतीरुमात् प्राणापानौ तथा व्यानमुदा
 नश्च समानकः पतत्स्वरूपं जानीयादाङ्गतीनां च पंचकं
 घटाङ्गतीः घटंगेषु नित्यहोमो यमीरिता नवरत्नेष्वरते
 त्रे ऊरुग्रीवास्यंडिले मन्त्री सर्वलक्षणललिते सामध्या
 र्चनलैः श्रोतवत्संस्कारभारभेत् वीक्षणमूलमंत्रेणा
 शरेणाश्रोतवत्संस्कारं तेनैव ताडनं दर्भैर्वर्मणाभ्युत्तारं
 सृजेत् ॥ होमकृत्वा देवीं पूजायंत्रे नीत्वा उपविश्य प्रा
 णायामं कृत्वा मंत्रस्य श्रोत्रमुखहृदयनेत्राणि विचिं
 त्य जपेत् तदुक्तं यामले ॥ मंत्रस्य प्रणवः श्रोत्रं मुखं
 नेत्रं प्रकीर्तितं स्वराश्चक्षुषीक्षेयामंत्रविद्धिरनन्ता
 रं अतिरिक्ता च ये वर्णा हृदयं परिकीर्तितमिति वि
 भाज्य जपेत् तद्यथा संपूर्णाय जने कृत्वा श्रोत्ररस
 हस्तकं जपेन्नविशतान् नृणं साथकस्तकदाचन श्र
 द्धवा सहस्रं पुरतो देव्याः शान्तं तद्दिनं जंतया नर्तनं
 प्रजपेत्संत्रं विंशत्येकदाचन तेस्तव्यं कुंचितं का
 र्यनिःसन्धिग्यमनानपेत् अक्षराक्षरसंवादेन दु
 तं न विलम्बितं सूर्यकोटिप्रतीकाशं यन्निमये विभा
 वयेत् ततः कामकलायायेत् तद्वाचनोष्णप्रा
 णमहोदयकं रीणुभाम ऊर्ध्वं विन्द्यात्मकं वक्रमयो

मथो विंङ्त्रयात्मकम् कृपादयं ... उच्छेधेषो
 षांगानिचभावयेत् एवंकामकलाचतुष्टयेनप
 रिकल्पितं परमानन्दमयेपरदेवतास्वरूपमात्मानं
 ध्यात्वा मूलविद्यामभ्यस्येदिति जपादौ गुडपाद
 कांस्मरेत् यथा ऐं ह्रीं श्रीं ह्रस्वद्वन्द्वमल
 वर—सहस्रमलवरयीं ह्रीः लक्ष्मणस्वापिनाथ
 श्रीपादकीं पूजयामि इति स्मृत्वा गुरुभ्यो नम इति
 नमस्कृत्य जपेत् जपे समाप्य प्राणायामं कृत्वा वै
 दकेन ॥ गुह्यातिगुह्यं गुह्यं तं गृहाण स्मत्कृतं जप
 सिद्धिर्भवत मे देवित्वं त्रसादान्महेस्वरि ॥ इति देवा
 वामहस्ते तेजोमये जपे समर्प्य परमेश्वर्याः परि
 गृहीते विभाव्य मूलमंत्रेण तौ हृत्वे विवेच्य पुनर्ग
 न्यादिभिरभ्यर्च्य नवमुद्राप्रोदप्य योनिमुद्रया ह
 दिमुखेभ्यमथेललाटे ब्रह्मरन्ध्रे नमस्कृत्य किंकि
 मादिनास्तवं कुर्यात् ॥ यथा ॥ किंकिंङुः खंदनुज
 दलनिक्षीयते न स्मृतायां काका कीर्तिः कुलकम
 लनिप्राप्यते न स्मृतायां कंकंयोगं त्वयि न चिनुते
 चित्तमालं बितायां काका सिद्धिः सखरनुते जाय
 ते नार्चितायां ॥ १॥ स्वर्गसंसर्गसंरम्भस्फारिता चो
 चविभ्रमे विश्वन्दमण्डलांतस्ते नमस्ते हरवल्लभे ॥ १॥

श्रा०

२१८

228

जगदाज्ञादनोद्योगेभोगायोगवियोगिनी स्थितिभा
वस्थितौगौरीनमस्याणप्रियोश्चिके ३ भावाभावएष्य
भावस्वभावोद्भावकर्मणि चैतन्यपथगोदेविनमस्त
भ्यंवरोगने ४ स्तुष्टिस्थितुपसंहारप्रत्युजितपदोदये
विदिश्रांतमहासत्तामात्रेमात्रेणमोस्तुते ५ वज्रार्क
णीतकिरणव्रत्तचक्रान्तरोदिते शतः पीठेस्वरिशिवेन
मस्तेत्रिपुरेश्वरि ६ चराचरमिदंविस्मंप्रकाशयमित्य
तः मातृस्वरूपमस्यायतस्मैमातनमोस्तुते ७ स्तुताभा
वभयंहेमिष्टजितामिष्टुभंकरी स्तुतासंवांछितांसिद्धिं
ददामिकरुणामयि ८ भक्तस्यमेनित्यष्टजामुक्तस्य
समन्तरम् वाग्भवादिमहासिद्धिं देदित्रिपुरसुन्द
रि ९ परमानन्दसन्दोदप्रमोदरसनिर्भरे ३ःखत्र
यपरिज्ञान हरिणिपासिमोशिवे १० शब्दव्रत्त
मयेदेवि नित्येत्रिपुरसुन्दरि यथाशक्तिकृतांष्ट
जागृहाणपरमेश्वरि ११ द्रव्यहीनेक्रियाहीने मे
वहीनेचयद्भवेत तत्सर्वरूपयादेवित्तमस्वपरमे
श्वरि १२ यन्मयाक्रियतेकर्म नाग्रत्सभसुषुप्ति
षु तत्सर्वतावकीष्टजाभूयाद्भूत्येनमःशिवे १३ य
न्मयोक्तमिहाज्ञानात्तमदात्सत्यमेववा हन्तसर्वं
जगदाविदंतव्यमयमंजलिः १४ त्वोस्तौष्यनन्तविभ

भुवनाधिपत्यां यत्ताधिपे हृदयमोहनदत्तदत्ताम ।
 श्रीमन्महात्रिपुरसुन्दरिनामथेयो सर्वाभिलाषपरि
 पूरयकल्पवल्लीं १५ इति स्तुता प्रदक्षिणं कृत्वा देवं
 प्रणामं कुर्यात् ॥ यथा ॥ पञ्चाकराभ्यां जानुभ्यां मु
 रसाशिरसादृशा वचसामनसाचेति प्रणामोष्टोग
 ईरिताः । पञ्चाकराभ्यां शिरसापंचांगानतयः सर
 ता अष्टोग उत्तमप्रोक्तो पंचांगो मध्यमः सरतः न दे
 वंष्टुतः कृत्वा प्रणामेकविदाचरेत् पश्चात्कृत्वा त
 यो देवीं - मित्वा प्रणामेत्परः तस्यैदिकं फलं नास्ति
 न परत्र ज्ञात्मनः भ्राता भ्राता च तृष्णां प्रवयो देवीं प्रण
 मेत्परः अष्टोगप्रणिपातेन मुक्तिस्तस्य करो स्थितः ३
 ति प्रणाम्योपविश्या चोदकचुलकेन इतः पूर्वप्राणावु
 दिदे हृदयमाधिकारतो जाग्रत्स्वमसुषुप्त्यवस्थासम
 नसावाचा कर्मणा हस्ताभ्यां मुदरेणाशिश्रायकृते
 यङ्गं यत्सरतंतत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतस्वाहा । मां म
 दीयं च सकलं श्रीमहात्रिपुरसुन्दे समर्पये इत्यात्मा
 नं सपरिच्छदं देवैः समर्प्य पुनः प्रणम्यास्त्राय षट् पृ
 णयेत् ॥ यथा ॥ सृष्टिरूपचतुरश्रषोडशादलाष्टदले
 षु सक्तीरुद्रशक्तिः पूर्वास्त्राय समयविद्या श्रीपाद
 कां पूजयामि ॥ स्थितिरूपचतुर्दशारदशारद्वयचक्र

श्री.

२२५

229

मथ्येषु ऐंक्लिनेक्लींमदद्वेकुलेह्योः दक्षिणाम्ना
यसमयवियाश्रीपाङ्ककोष्टजयामि अष्टारत्रिकोणाम
थ्येह्योः हसखफ्रींहसफ्रे ह्योभगवत्यस्वहसत्तम
लरयंसदत्तमलवरयींऊझिकेहसखफ्रांहसायफ्रीं
अचोरेचोरोअचोरमुखिकिलिकिलिविश्रह्योहस
खफ्रीहसींपश्चिमास्त्रायसमेयसुरीश्रीपाङ्ककोष्टज-
यामि समस्तचक्रेदेवफ्रेमहाचाङ्गयोगीश्वरीश्रीपा
ङ्ककोचतुरश्रे ओंतारेउतारेस्वाहा बौद्धसमयवियाश्री
पाङ्ककोष्टोष्टादले ओंब्रह्मणेनमः वैदिकसमयवि
द्याश्रीपाङ्ककोष्टोष्टादले पूजयामि अष्टदले द्यौंशि
वायव्येनमः शैवसमयवियाश्री चतुदशारे क्रोङ्कींसः
सूर्यायनमः सौरसमय वियाश्री दशारद्वयेवारद्वये । ओं
नमोनागयाणायनमः वैष्णवसमयवियाश्री मथ्यत्र
ह्ये ॥ ऐंशाक्तदर्शनायनमः त्रिकोणमथ्ये ऐंक्लीं
सोः ओंद्रोद्दींक्लींलुंसः ह्योः क्लींऐंकामेश्वरीनि
त्याश्री ऐंक्लींसोः ओंनमः कामेश्वरि इच्छाका
मफलप्रदे सर्वसत्त्वशंकरिसर्वजगत्तोभकरि
हूंहूंहूंद्रोद्दींक्लींलुंसः सोः क्लींऐंपपाकामेश्वरी
नित्याश्री ऐंभगभुगेभागिनिभगोदविभगमाले
भगवशंकदेभगगुह्ये ॥

भगवो निभग निपाति नि सर्व भगव शंकरि भगवृ
 पे नित्य क्लिप्ते भगवत्पुत्रो सर्वाणि भगानि मे स्नानय
 वरदे रे ते सरे ते भग क्लिप्ते क्लिप्ते द्रवो क्लेदय द्रावय अ
 मोचो भगवि श्रेष्ठ भः हो भय सर्व सत्त्वान भगे स्वरि
 पे ह्यं जे ह्यं मे ह्यं मो ह्यं हो ह्यं दे क्लिप्ते सर्वाणि भगा
 नि मे वश मानय स्त्री हर ह्यं श्रीं भगमालिनी नित्या
 श्री पे श्रीं श्रीं सर्व कार्या र्थ साधन वन्ने स्वरि वन्ने पे
 नर मध्यगे श्रीं क्लिप्ते पे श्रीं नित्य मद द्रवो श्रीं वन्ने
 स्त्री नित्या श्री श्रीं भगवति ह्यं नित्या कामे स्वरि श्री
 सर्व सत्त्व वशं करि सः त्रिपुर भैरवि पे विष्णु श्रीं
 हा त्रिपुर सन्दर्पे नमः ॥ जानता जानता यापिय
 त्मया क्रियते शिवे तव कृत्य मिदं दे विहृता ययत
 कमस्वमे इति नमस्कृत्य स्वाभि मर्त्य प्रार्थ्य श्रीं
 श्रीं महा त्रिपुर सन्दरि पुनराचमनीयं कल्पयामि
 नमः इति पुनराचमनीयं दत्वा प्राङ्मुखो भवेत्
 इति मंत्रेण देवता गण देव्यो गो विलीने विभाव्य संहा
 रमुद्रया मंडलस्य ऊरु समेनादाया त्राय वदना सा पु
 टेन श्री देवी सहृदि ममानीय प्राणायामं कृत्वा तस्ते
 जो वदिते जो एको कृत्या मिते शुभे सांगं भवतत
 सर्वं पूजा जाप्यं सरे स्वरि इति पठित्वा वास्याभ्यन्त

ग्रा० रभेदेन कामकला ध्यानं कृत्वा त्मानं तत्स्वरूपं भावये
 २३० त ततपेशान्कोटिकोणवृत्तमण्डले कृत्वा तन्मण्डले
 २३० ऐं व्यापकमण्डलाय नम इति पुष्पैः संपृच्य विना ल्यपु
 २३० षं गृहीत्वा ओं ओं ओं ऐं क्रीं उच्छिष्टं चण्डालिनिमाते गो
 स्वरिवशं करि शेषिकाये नमः इति मण्डलोपरि पुष्पं
 त्यजेत ततो निर्माल्यं शिरसि धृतानैवेद्यं भुक्त्वा यथा
 सावे विदरेत् ॥ इति श्रीविद्यापूजापद्धतिः समाप्ता ॥
 वागदीतंत्रे महोत्सवे पवित्रे च मुक्ताष्टम्यां प्रहजयेत्
 नार्चयेद्दाममार्गेण शुभाचारेण नार्चयेत् आरभ्य वि
 द्युत्पानं च पश्चात् कामकलां त्यजेत् ब्राह्मीं तृतीयभागे
 तत्सन्दरीचं तत्प्रके आकर्षणीं पंचमी च षष्ठे कामे
 स्मरि त्यजेत् वसुपत्रे च भेरुण्डाषोडशारे कुले स्मरीं
 पुष्पांजलि त्रयं दत्त्वा जपेत्संक्रमनस्य धीः एतदेव भवे
 त्त्रित्यंस्तके स्तके त्यजेत् अवश्यं तस्मिन् त्रयोति
 भक्तिसमन्वितः करुणापीनैः अवश्यं तस्मिन् त्रयोति
 भक्तिसमन्वितः करुणापीनैः त्वके च षडंगन्या समाच
 रेत् न जपेद्दैववोरात्रौ शाक्तैः शोवेन दुष्मति श्रीक
 मे अन्यन्तरो गयुक्तो वा शुचिः वाप्यथवा शुचिः अका
 लेप्यथवा काले अधिकारी सदा भवेत् योगयुक्तो न मनसा
 प्रसीदासि यतः प्रभो तेन संतुष्ट इत्यः समेतानुसायकः य
 त्तिर्वाभूत्

पतिवापिनान्योति... ससाथकः सनत्कुमारसंदि
 तायाः। स्रजकादौवराशेदेनत्यजेत्तित्यष्टजनं मराय
 रुनिपातेतसन्नाहानिपरित्यजेत अतर्क्यंत्यजेदेवि
 सातकः पातकीभवेत् ॥ अथकल्याणीस्तोत्रं। कल्या
 णवृष्टिभिरिवामृतपूरिताभिः लक्ष्मीसयंवराणामंग
 लदीपिताभिः सेवाभिरंबतवपादसरोजमूलेनाका
 रिकिमनसिभाग्यवतांजनानां ॥१॥ पतावदेवजननि
 स्पृहाणीयमास्तेतद्वन्दनासुसलिलस्यगितेपिनेत्रं ॥
 सात्त्विकमुभयदक्षणेदरसोदरस्यतद्विग्रहस्यसरया
 सययास्रतस्य ॥ ईशितभावकलषाकतिनामसंनिव
 लादयः पुत्तियुगंप्रलयाभिभूताः एकस्मिन्वजननि
 स्मिरसिद्धरास्तेयः पादयोस्तवसत्प्रणतिकरोति ॥
 व्यासकृत्रिपुरसन्दरितावकीयंकारुण्यकन्दलित
 कांतिभरंकटाक्षं कन्दर्पभावसभगाः खलभक्ति
 भाजः संमोहयेतितरुणीचवनत्रयेपि ॥ ह्रींकारमे
 वतवानामगणान्तिवेदैर्मातस्त्रिलोकनिलयेत्रिपुरेत्रि
 नेत्रे त्वत्संस्तुतोयमभजादिभयंविहायनन्दन्तिनन्द
 नवनेसहलोकपालैः ॥ इतंपुरामादिवलंपरिपूर्णि
 मानः शक्रः कथंनुभवितागरलस्यवेगः नाद्यास
 नाययदिमातरिदंतवारं देहस्यशस्यदमरतप्रवशीत

श्री-

२३२

231

लस्य ६ सर्वजतांसदमिवागदजतांस्रमूर्तोदेवित्तदंघ्रि
सरसीगदयोः प्रणामः किंचित्स्फुरन्मुकुटमुज्ज्वलमा
तपत्रेद्विचामरांचमदतींवसथांदधाति ७ कल्पद्रुमेम
भिमतप्रतिपादनेषुकारुण्यवारिधिभिरंभभवत्कटा
क्षैः श्रालोकयत्रिपुरसुन्दरिणामनायेत्येवभक्तिभ
रितंतयिदत्तदृष्टिम् ८ हृन्नेतरेषुपिमनोसिनिधाय
यन्येभक्तिंभजेतिकिलयामरेदेवतेषु त्वामेवदेविम
नमादमनुस्मरामि त्वामेवदेविशरणंजननित्तमेव ९
लक्ष्येषुसत्त्वपितवास्वविलोकितानांमालोकयत्रि
पुरसुन्दरिमां कथंचित नृनेमयातसदृशः करुणो
कपाशेनातो जनिष्यतिजनोनचजायतेवा १० श्रींश्रीं
मितिप्रतिपदंजपतोतवाख्यं किंनामदुर्लभमिदं
पुराधिवासां मालाकिरीटमदवारणमाननीयता
नेत्यतेपटुमतीस्वयमेवलक्ष्मीः ११ ॥ संपाकिरी
णसकलेन्द्रियनन्दनानिसाम्राज्यदानकुशलानिस
रोरुहाति तत्सेवनानिडुरिताहरणोलितानिमा
मेवमातरनिशंकलयंतनायम् १२ कल्पेपसंद
तिषुकल्पितताण्डवस्य देवस्यावण्डपरशोरपि
भेरवस्य पाशांकुशेक्षवरशरासनपुष्पवाणा सा
साक्षिणीविजयतेतव ॥०॥०॥०॥०॥०॥

वभक्तिरेका १३ श्रीकारमेवतवथामतदेवहृपंतनाम
 सन्दरिसरोजनिवासशीले यत्तेजसापरिणतिविय।
 दादिभूतसंपत्तनोतिसरसीरुहसंभवादि १५ श्रींकार
 त्रयसंपुटेनमदतातेत्रेणसन्दीपितंस्तोत्रेयःप्रतिवास
 रंतवपुरोमातर्जपेन्मंत्रवित्त तस्यहोणिभुजोभवंति
 वशगालक्ष्मीश्चिरस्यायिनी वारणिनिर्मलसूक्तिभा
 वभरिताजागर्तिदीर्घयशः इतिश्रीमहाविपुरसंद
 रीस्तोत्रंसमाप्तम्। अथत्रैलोक्यमोहनवच ॥ श्रीदे
 वुवाच। श्रीमन्निपुरसन्दर्पायायाविद्याःसुदुर्लभाः
 रूपयाकथिताःसर्वाश्रुताश्चाधिगतामया प्राणनाथा
 पुनावृष्टिकवचमंत्रविग्रहं त्रैलोक्यमोहनंवेतिनामतः
 कथितंपुरा इदानींश्रोतमिच्छामिसर्वार्थकवचस्य
 च श्रीईश्वरउवाच। शृणुदेविप्रवक्ष्यामिसन्दरिप्रा
 णबह्वर्धने त्रैलोक्यमोहनंनाममहाविद्योद्यविग्रहम्
 यद्वत्तादानवान्सिन्धुनिर्माणगानमुरुःमुरुः स्रष्टुं वित
 नुतेप्रस्नायद्वत्तापठनाद्यतः संहर्तादेयतोदेवीदेवे
 शोवासवोद्यतः यनापिपः ऊवेरोपियतःसर्वेदिगी
 श्वरः नदेयंपरशिष्येभ्योदेयमिष्येभ्यपवदि अभ
 केभ्योपिपुत्रेभ्योदत्तास्तुमवाप्नुयात् श्रीमन्निपुर
 सन्दर्पाःकवचस्यऋषिःशिवःछन्दोविरादेवताचदे।

२३२
 232
 श्री- श्रीविपुरसुन्दरी धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्र-
 कीर्तिताः ॥ श्रीरोमेवाग्भवापातकपईलश्रींस्वरूपके
 हसकलश्रींलालाटेचपातकामेश्वरादिमः हकदल
 श्रींवदृशोपातमेकाममथ्यमः कदयलश्रींश्रुतीपा
 तमहामौभाग्यदायका हकलसश्रींशक्तिबीजेपात
 जिज्ञाचपंचमी वदनेसकलपातपंचकूटैस्तसर्वदा १
 कपईलश्रींब्राह्मसापातकामेश्वरीमम हसकदल
 श्रींकाण्डपातसमवतीमम सकलश्रींशक्तिबीजे स्त
 न्दोपातपरात्मिका कामेनोपासितादेवीकण्ठादेशं
 सदावत कामादिषोडशीपातभुजोत्रिपुरसुन्दरी ता
 यद्विषोडशीपातकरोरमादिषोडशी मायादिकाह
 दंपातस्तनोवागादिषोडशी पार्श्वोपरादिकापात
 चाटंश्रीसुन्दरीमम हसकलश्रींपातष्टष्टहसकद
 लश्रींसदाकृत्तिपातकामराजः सकलश्रींसदा
 वत लोपापंचदशीदेवी मथ्यदेशंचरत्तत क
 दपईलश्रींनाभि पातहकपईलश्रींकटिंपात
 सक्तिनीचसकपईलश्रींसदा पातमोमनुनारा
 ध्या सुन्दरीमां सदावत सहकपईलश्रींत हक
 युग्मंसदावत सहकदपईलश्रीं गुह्यपाया
 त हसकपईल ॥ ७ ॥

फ्रीजातुनीपातचन्द्रेणायाधिताचमाम हसकपेईल
 फ्रीतजंगायुग्मसदावत हसकहपईलफ्रीगुल्फ
 पुगंदसदावत हसकपईलफ्रीपादंपायात्रिपुरसुन्दरी
 ऊवेरायाधिताविद्या सर्वगंसासदावत कपईलफ्री
 तप्राश्यांसदामोपरिरक्षत ॥ हसकहलफ्रीयाम्ये पा
 तसासुन्दरीपरा अगल्यापासिताविद्याचक्रस्यामोस
 दावत सपईरंलफ्रीचनित्यानेन्द्यामेसदावत सद
 कलफ्रीपातप्रतीच्योसकलफ्रीसः पातमोत्रिपुरादे
 वीनन्दिकेनप्रहृजिता कपेईलफ्रीवायवेहसकहल
 फ्रीतथोत्तरे सकलकंफ्रीपेशान्योसुन्दरीमोसदावत
 इन्द्रेणाहृजितासामाश्रीमत्रिपुरसुन्दरी हसकलंफ्री
 सकलफ्रीसकहलफ्रीसूर्यपृज्यासुन्दरीमेसर्वगं
 परिरक्षत हसकलंफ्रीहसकहलफ्रीसकलफ्री
 पायाद्वस्त्राणीमोदेवीश्रीमत्रिपुरसुन्दरी हसकल
 हसकहलसकलफ्रीपाताले चतुषकुटाशोकरी
 यासदामोपरिरक्षत हसकलफ्रीआधारो हसक
 हलफ्रीशीरः सकलफ्रीपातनाभिं सपईलफ्रीअ
 नादतं सदकहलफ्रीकंठं सकलफ्रीमनोभुवम्
 षट्कुटावैस्त्रयीसावपातमोसुन्दरीपरा कपईल
 हरीहसकहलहरीसकलहरी इर्वीससाप्रहृज्याव

श्रा०

२३३

233

पातमोदितसुन्दरी कदपईलझींदकपईलझींस
कपईलझीं कोथेनष्टनितादेवीविदित्समोसदावत
हसकलझीं दसकसदलझींसकलझीं महाज्ञानम
यीपातमोमहाघोडशीपराश्रीमायामदनोवारीप
रातादेशिवप्रिया हरिप्रियात्रिकूटासापरावारीम
नोभवः मायालक्ष्मीः महाविद्यासावीजाघोडशीप
रा। सर्वगोमेसदापातश्रीमत्रिपुरसुन्दरी कामोमा
यापरावालात्रिकूटास्त्रीभगोक्तप्रेो कालीकामक
लाकूचः सर्वादोप्रणवः प्रिये श्रीमहाघोडशीपात
याख्याताभुवनेप्रिये ज्ञानेनमृत्यु - दारायाशिर
स्यासर्वतोवत श्रीमहाघोडशीपूर्णप्रियादेव्याप्रष्ट
जिता यस्याविज्ञानमात्रेणमृत्युमृत्युर्भवेत्सयं अष्टा
दशाक्षरीब्रह्मसापिमामभितोवत इतितोकथितं
देविब्रह्मविद्याकलेवरम् त्रैलोक्यमोदनं नामकव।
चब्रह्मनिर्मितं समलक्षमहाविद्यास्तत्रादौकथिताप्रि
ये तासांभारात्सारतयायायाविद्याः सगोपिताः ब्रह्म
नाकिमिहोक्तेनश्रीमहाघोडशीपरा प्रकाशितामहा
देविद्याष्टशतोपुनः पुनः महाविद्यामयंब्रह्मकवचं
सत्प्रोदितं गुरुमभ्यर्च्यविधिवत्कवचंप्रपठेततः त्रिःस
कृतायथाज्ञानेयोपिपुण्यवतोवरः देशिकः सर्वविद्यस्य
धिकारी

जपादिषु देवीमभ्यर्च्यविधिवत्पुरश्चर्योसमाचरेत्
 श्रेष्ठोत्तरशतैर्जप्तादृशोऽहवनादिकं ततस्तुतिः।
 इकवचः पुण्यात्मा मदनोपमः मंत्रसिद्धिर्भवेत्तस्य
 पुरश्चर्यविनाततः गद्यपद्यमयीवाणीतस्य वक्रात्प्र
 जायते वक्त्रे तस्य वसेद्वाणीकमलानिश्चलागृहे पु
 ष्पांजल्यष्टकं देवैर्मूलेनैव पठेत्सकृत् अपि वर्षस
 हस्त्राणां पूजायाः फलमाप्नुयात् आत्माने तन्मये
 कृत्वा यः पठेत्कवचं परमं यो यः पश्यति तेषां त्रै
 लोकां मोक्षो भवेद्भुवं विलिख्य भूले गुटिकां स्वर्गस्थं
 धारयेद्यदिकं देवादिभिर्वा हो स कृपायाः स वज्रगत
 त्रिलोकी सो भवत्येव त्रैलोक्यविजये भवेत् तद्वा त्रे प्रा
 ष्णश्चास्त्राणि ब्रह्मास्त्रादीनि पावति माल्यानि कृत्वा
 मान्यैव सारवदानि भवन्ति हि स्पर्धा मुह्यन् भवन्ते ल
 क्ष्मीवाणी वसेत्ततः इदं कवचं मज्जात्वा योजयेत्सुन्दरीं
 पराम् नवलक्ष्मिप्रजप्तापितस्य विद्यानसिद्ध्यति सश
 स्त्रात्तमाप्नोति हरिद्रोहं मृत्युमाप्नुयात् ॥ इति श्रीरु
 द्रयामले तंत्रे देवीश्वरसंवादे त्रैलोक्यमोहनं नाम कव
 चं समाप्तम् ॥ ओ श्री भगवानुवाच । शृणु देवि प्रव
 क्ष्यामि गुह्याहुस्तमे शुभम् कवचं परमेशानि महा
 श्री त्रिपुरा मयं नारायणो जगद्वाप्तिमस्त्रिये मत्परायणो

श्री.

२३४

234

तयिनोक्तं महेशानिपुत्रेषु पिसुगोपितं सर्वतंत्रेषु
यत्नोक्तं यत्नोक्तं यामलेषुपि शमरेषु च यत्नोक्तं तदे
तद्गुह्यतां शुभे पतञ्जोपययत्नेन स्वविद्यासिद्धिकाम्य
या नवविद्यात्मकं ज्ञानं सर्वकामफलप्रदं देविगुह्य
तमं विभट्टेकस्मै चित्रप्रकाशयेत् तंत्रैवैशेषिकैः ज्ञाने
वीरवंधं महेश्वरि श्रुगोशोमोदिनीशोविशुद्धेतरके
तथा नक्रचिन्मया प्रोक्तं सत्यं सत्यं पुनः पुनः पतत्य
दित्वा देवेशि जगत्सु विनाशनं श्रीचक्रं पूजयित्वा
तविद्यां जमा शुभप्रदाम् कर्तुं पालयितुं हर्तुं तमोः
स्मि वीरवन्दिते तस्माद्विद्यां समासाद्य कवचं सर्वमा
चरेत् अन्यथा सिद्धिदानिः स्यादन्ते कवचमुत्तमम्
कवचस्य स्य देवेशि त्रिदेवाः ऋषयः स्रताः छन्दोऽप्य
नुष्टभोजेयः देवता वैन्दवी स्वरी विनियोगो महेशानि
नित्रिबर्गफलसाधने ॥ पातमामनिशं नित्यामहा
विपुरसन्दरी नित्याकामेश्वरी पातपातमो भगमा
लिनी नित्यक्लिन्ना च मां पातभेरु एता पातमो सदा
वक्र्यादिवा मिनी पात महाविद्येश्वरी च माम् शि
वहती च मां पात त्वरिता पातमो सदा ऊलसन्दरी
मां पात नित्यानीलपताकिनी विजया सर्वदा पा
तपातमो सर्वमंगला ज्वाला मालिनी च ॥ १॥

मां पात विचित्रा तसिद्धिदा श्रीचक्रं पूजयित्वा तस्यैव ।
 मोक्षप्रदायकम् कलकण्ठीसदापातसर्वेशीकल ।
 कामिनी सहस्रारेचमां पात देवीब्रह्मसहस्रपिणी चत
 स्त्रीदेव्यरीमंत्रेथेपायात्रिपुरीसन्दरी दशदिक्षसदा ।
 पातसृष्टिर्मापातसर्वदा आवाहनोसदा रक्षेयानित्ये ।
 कादशामिका एककूटाचमां पातत्रिकूटापातसर्व
 दा पंचकूटामिका रक्षेत्पंचमीपातसर्वदा विद्यापंच
 दशीपातपातगोप्यातषोडशी षट्कूजावर्तमां नि
 त्यनित्यमेकाक्षरीचमाम् नवयोनौसदापातकूटत्रय
 निवासिनी स्वभावतीमधुमतीशक्तिबीजामिका च
 या पायात्कामेश्वरीदेवीप्राथारेकामपार्वते पूर्णेश
 ज्ञेश्वरीपायाहृदयोपरमेश्वरी जालन्धरीभ्रवोर्मथे
 पातमांभगमालिनी उद्दीयानेसदाशीर्षमहात्रिपुर
 सन्दरी संक्षोभद्रावणाकर्षवश्योन्मादमहांकृशाः
 खेचरीबीजयोन्याख्याः पञ्चमां सर्वतोभयात वागी
 श्वरीज्ञानशक्तिः वाग्भवीपातमांसदा कामराजी
 कामकलापातमां कामरूपिणी शक्तिबीजेसदापा
 तशक्तिश्चशक्तिरूपिणी अकारादितोहृद्वपयशा
 क्षरवर्गगाः पातमामनिशंदेव्यः कलाचारस्यसिद्ध
 ये हलोवाचात्रिकूटयालक्ष्मीयोनिः स्मरान्विता ।

२३५
 २३५
 श्री. पापानामखिलापापकुलक्रमविलंचनात् ऊला
 चारेचयत्किंचिद्वैगुण्यपूजनेजये भावनासचयत्कि
 चित्कुलकणोविशोयने ऊलाऊलगतोयश्चऊल
 योषित्पूजनेपातमामनिशोदेवीप्राणाविद्यापुटीक
 ता पाचवाणासदापातइत्तचापेनसर्वदा सर्ववश्य
 करःपातपापात्याशविमोचनः जम्भमोहवशास्त
 म्भपदैःसार्यमहोऊशः पातमामखिलात्तोभा
 द्रोगशोकभयाद्भवात् देव्याःश्रीचक्रमध्यस्थाःप्र
 कटाख्याश्चमातरः गुमागुमताराचैवसंप्रदायममु
 वाः ऊलकौलिनिवर्गाश्चरहस्यातिरहस्याः परा
 परराहस्याश्चयोगिनः पातसर्वदा त्रिपुरामोसदा
 पातपातमोत्रिपुरेश्वरी सुन्दरीमोसदापातत्रिपुराया
 सवेश्वरी वासिनीत्रिपुरैः सार्यश्रीदेवित्रिपुरयासह त्रि
 पुरामालिनीपातसिद्धिस्त्रिपुरपुत्रिका पातमामनि
 शोविद्यायादेवीत्रिपुरामिका चतश्चकेश्वरीक्षिस्त
 देवीभिःपरिपूजिता पापानामखिलादुर्गादृष्टग्रह
 गाणादपि श्रीमत्पदैर्महापूर्वापापानोवैन्दवीश्वरी
 ब्रह्मविस्ममहेशपाद्याः कृतसंपुटकैःकरैः यस्यो
 पपीठनिकटेनिवसन्तिमदाविताः त्रयोदेवाः
 नजानन्तियस्याहपनिहृपणाम ॥ यस्येदे॥

कवचं गुह्यं गोपनीयं प्रवर्ततः इदं कवचं देव्याः
 शुचिमुद्गतमानसः यः पठेत्प्रयतो नित्यं सो वशः स
 र्वजंतुषु थारयेद्यस्तयत्नेन दुर्गमे रासंगमे पयःप
 राड्गुह्यायां ति विना युद्धेन विदुताः अथ वाराजसद
 नोपदितायाः प्रवेशयेत् दासवदृशगोराजासत्यं स
 त्वं वदाम्यहं पूजने च जपे ध्याने तर्पणे शुभसमर्पणे यो
 शक्तः सोऽपि कवचस्मरणसिद्धिदा भवेत् इदं कव
 चराजेन्द्रं मनस्वगुरुमेव च सर्वपापघ्नेयत्मा यदी
 च्छेदात्मनो हितं कारागृहगतो वा पिबहो वा निगडेर
 डोरपि नानादुःखाग्निमज्जतः पतितो दुर्गवर्त्मनि स्म
 राणात्कवचस्यामुनरो मुच्येत संकटात् ॥ इति श्री क
 मारप्रबोधकतंत्रे निरुक्ते श्रीसौभाग्यकवचं समाप्तं
 अथ पंचमीस्तवराजः तत एव गन्धर्वलिखितमस्ति
 अथ काम्यानि ॥ तदुक्तं स्वतंत्रं तंत्रे ॥ नित्यं नैमित्तिकं
 काम्यं सापेक्षं पूर्वपूर्वतः अन्यथा चेभवेदित्येकरो
 त्यापत्परस्परम् ॥ तदुदीरतंत्रे ॥ नित्याचाररतो मंत्री
 ऊर्यात्रैमित्तिकार्चनम् नैमित्तिकार्चने सिद्धिः ऊर्या
 काम्यमां वडितम् तदुक्तं मत्स्यसूक्ते द्वादश्यां पूजये
 दित्यं च तदंश्यामुपापतिं अष्टम्यां पूजयेच्छक्तिं स
 वसिद्धिं मभीप्सतः अष्टम्यां च तदंश्यां पूजयेच्छक्तिं

आ०

२३६

236

अप्रयत्नतः यद्यत्प्राप्यते मंजीत तदा मोति नित्यशः
लभते मंजलां वाणीं कृत्वा हृम्या मदाय जेत अत्र नि
तार्चनानेतरमेव नैमित्तिकं कार्यम् यत्र कालनिय
मो दृश्यते तत्र मासं मासार्थं . . . त्रिकाभ्यनु
ष्ठानं करणीयम् तथा चोक्तं रुद्रयामले मासाथमथ
वामासे दिगुणं त्रिगुणं तथा यावत्फलाभिमान्यो गी
तावदेवं समाचरेत् नैमित्तिके तथा काम्ये फलानि
मागृतावधिः न चेत्तद्दिगुणं कुर्याद्यथा स्यात्फलभा
क्त्यर्थः अष्टम्यां पूजनं देव्या सर्वकामफलप्रदं रंवा
पुष्पं बीजं पूरं सगन्धिपरिमिश्रितं मिश्रीकृत्य बलिं
दद्यादष्टम्यां तविशेषतः स्वर्णमालामहादेव्यै दद्या
द्दुग्धैर्विशेषतः फलं क्षीरं तथा दद्यादधि दद्यात्तण्डुलं
रम तत्वात्सर्वप्रयत्नेन संपाद्य पूजयेच्छिवं आज्ञासि
द्धिमवाप्नोति जपापुष्पं च वभ्रं चन्दनं चारुं कृत्वा
दद्याच्छ्रेतापराजितं अथ दद्याद्विशेषात् नित्यपूजा
सर्वदा अष्टोत्तरशतेनाप्येवावजीवितसंख्यया अ
थान्यन्तं प्रवक्ष्यामि सर्वकामार्थसिद्धये गोरौचना
दिभिर्द्रव्यैश्च राजं समालिखित अतीव सन्दरं रम्यं
तन्मध्ये प्रतिमां वराम जपनीं कामसहितां मा
हावीजविदभिन्नाम विनयेत तातो देवीं ज ॥

नाष्टसहस्रकः अष्टष्टपूर्वादेवेशि श्रुतपूर्वानडर्ल
 भा राजकन्याथवाचीवीभयलजाविवर्जिता आया
 तिसाथनेसम्पकमंत्रमूढामतीप्रियेमहावीजेकाम।
 राजवीजे ॥ अथवादेवदेवेशियदेकासर्ववाहृतआ
 रभयान्मथ्येमहेश्वरी अकारादित्तकारान्नेमात्तव
 कंविचिन्तयेत् पूजयेद्वात्रिसमयेकुलाचारक्रमेण
 यः तत्तत्तत्समहादेविसाथकःविचरोभवेत् पूज
 यित्वा महेशानितददेकतरो गिरौ अजरामरतासम्प
 क्कभतेनात्रसंशयः महाभूतदिनेचापि प्रमृष्टानेय
 दिष्टजयेत् पूर्वयन्निशिदेवेशिसर्वसिद्धिमवाप्नुयात्
 त महाभूतदिनेकृत्वाचतुर्दशीपूर्ववश्चतुष्पथोक्त
 वत् ॥ तथा ॥ चक्रमथ्यगतोभूत्वासाथकश्चित्तयेत्तथा
 तयत्सर्वसहस्राणामात्मानमरुणोत्तथा साध्यम
 प्परुणीभूतं चिन्तयन्परमेस्वरीम् अनेनक्रमयोगेन
 स्वयंकर्त्तृपवान् सर्वसौन्दर्यसम्भगः सर्वलोकव
 शंकरः सर्वरक्तोपचारैश्चमुद्रासहितविग्रहः एवंप्र
 पूजयेद्यस्तयस्पर्शनामविदधितम् सभवेद्दामवदेवि
 धनाद्योवापिभूपतिः चक्रमथ्यगतेकुर्यान्नामयस्या
 स्तयोधितः अष्टष्टान्तो महेशानियोनिमुद्राथरः प्रये
 ददादानयतेशीघ्रयत्तिणीं राजकन्यकाम राजकन्या

२३७
 २३७
 २३७
 आ० मप्सरसंखेचरीं सरकन्यकाम विद्याधरीं दिव्यरूपं
 अधिकन्योपरस्त्रियों मदनोद्भवसंतापं स्फुरत्तचन
 मण्डलं कामवाणप्रभिर्मातः कारणं लेलिचक्षुषी
 म महाकामकलाध्यानयोगाश्च सरवन्दिते क्षोभ
 येत्सर्गभूलोकपातालतलघोषितः रोचनाभागा
 मेकंचभागमेकंचकुंजमे अथभागद्वयंदेविचन्दने
 मन्दयेत्समे एकवतिलके कुर्यात्त्रैलोक्यवशाकार
 कं अष्टोत्तरशतावृत्त्या संवयितावशेनयेत् राजानेन
 गनंग्रामयेन यद्यश्च दृश्यते मंत्रिणा पारमेशानित
 सर्वतस्य वश्यगे तथा पुष्पफलंगन्धपार्णवसंवरा
 नने शतमष्टोत्तरं जप्त्वा यस्मै यस्मै प्रयच्छति सर्वम्
 जायते देवि नात्र कार्या विचारणा स्त्रियास्तसकला
 वप्यादासीत तत्ता भवत्यपि दृढा कर्षणमेतत्तकथि
 तन्नान्यथा भवे रदस्य स्थानके देविलिखेद्रोचनया
 भुवि चारुशृंगारवेषणाब्जः सर्वाभरणभूषितः प्रति
 मोसदृशीं फीतो विलिख्य समनोदरां तद्गालकाटदृ
 त्वाभियोनिमंडलयोजितो जन्मनाम महाविद्यामं कुर्या
 त्ताविदभिर्तां सर्वसन्निधुदेहस्य मदनाक्षरमालिखेत्
 नीलदारिमपुष्पाभेचितये देहसंघिषु तदाशाभिमु
 लोभृत्तास्य देवी स्वरूपकः मद्रोतक्षोभनीवद्दामंत्र

मष्टशतं जपेत् नियोज्य दहनागारे चन्द्रसूर्यकरात्मके
ततो विकलसर्वांगी कामभावेन पीडितो अनन्यमनसं
प्रेमभ्रममारुणसदालसाम एवमाकर्षयेद्देवीं योज
नानां शातादपि जन्मसाध्याक्षरं नामसाध्यं सजन्मना
मच इत्येकमेवेति काश्चित् महाविद्यामूलमंत्रः श्री
ऋषः क्रौर्मदनाक्षरकामबीजं क्लीकं कार इति काश्चि
त् तदामेति साध्यदिशाभिमुख इत्यर्थः दहनागार
स्त्रिकोणं मातृकां विलिखेत् चक्रवाहतः सकला
शिरोभूर्जपत्रे स्वर्णपात्रे रौप्यपात्रे अथ ताम्रपात्रे सो
म्यर्घ्यं सर्वजनतृणां व्याघ्रादीनां विशेषतः मातृकां
मिति मातृकां विदधति तः नामाक्षरेण वेष्टित इत्य
र्थः इति संप्रदायः ॥ तथैवोत्तरवाक्यस्य समात् तथै
व मातृकायुक्तं स्वसंज्ञाचक्रमंडितं कर्पूरकुंजमाद्यै
श्च अजरामरतां लभेत् स्वसंज्ञेति मातृकाक्षरद्वयेत्
तत्कं नामाक्षरं ततो मातृकाक्षरद्वयं एवं समस्तमातृ
कामंत्रेण वेष्टितमित्यर्थः अनेनैव विधानेन रोचना
गुरुकुंजभैः लिखेत् चक्रयोगेन साध्यनामवगानने
विदधति तं स्वनाम्ना तयस्मिन्कस्मिन्पि स्थिता स्याव
रं जंगमं वापि सकलं वशमानयेत् चक्रयोगेन प्रागु
क्तदेवताचक्रयोगेनेत्यर्थः महात्रिपुरसन्दर्पाः का

श्री०

१३८

२३८

महृटेनभासता एकमेकमवष्टभ्यसाथनामाक्षरा
णिच वहिरप्यविलेखौर्मातृकायाः प्रवेष्टयेत् हेम
मध्यगतं कुर्याच्छिखायां वामकेभुजे थारये चक्रक
त्रापित्रैलोक्यवशाकारां पूर्वक्रमेणान... रनापसन्द
र्भ्यशैलने मध्ये चतुष्पथे वापि चतुर्दित्तिनिर्यापयेत्
महाक्षोभोयोषितोचजनानोमहतामपि तथैवपूर्व
दृष्टानां पुरः स्थाने च जायते ॥ पूर्वक्रमेण एकमेक
मवष्टभ्येत्यादिक्रमेण व्यवथात् अंतरंगत्वात् पूर्वक्र
मेण जन्मनाम महाविद्या अंशशेनेत्यादिप्रकारेण
त्यर्थः ॥ इति कश्चित् ॥ तथा ॥ एतन्मध्यगतो दृष्टीं
संश्लेषनकाननो ज्वलन्तीं सर्वगजेन्द्रमण्डितो साग
राम्बरं मासधेकं चिन्तयेयः साक्षात्काशोपमो भवेत्
कटाक्षलेपमात्रेणानार्यस्तस्य वशाधिबे राजानो ब्रा
ह्मणः वैश्यः शूद्राः च पशवोगजाः दृष्ट्वा कर्षयते
देवित्रैलोक्यसचराचरं दृष्ट्वा विशं नाशयेत्मनात्रका
यी विचारण भूतप्रेतपिशाचोश्च जरोश्चातर्धिका
दिकान् मूलगुल्मादियोगांश्च दृष्ट्वा नीशयति
क्षणात् एतन्निन्दुरसभगं रात्रौ संपूजितं शिवे ।
योजनानां शतादिवि सम्यगाकर्षयेत्त्रियाम् श्री
कक्षीरेण संयुक्तं दृष्ट्वा रकरसंतथा रोचनां कुरु

मेवैलाहालक्तसंयुतम् कस्तूरीद्रवसंयुक्तमेकीकृतम्
 ततः परम् चक्रमेतत्समालिखित्यत्र नाम्नामदेश
 रि तस्य व्याघ्रभयव्याधिरिपुसर्पगजादिकम् चौरग्र
 हजरादिष्टणाकिनीडाकिनीभयं भयं न विद्यते देवि
 परमतस्तथा अथ स्नात्वा मसंयुक्तो रोचना कुंकुमा
 न्नितां निवापयेत्समाहादा सवर्त्तिकरो भवेत् पी
 तद्रव्ये स्समालिख्य पीतपुष्पैः समर्चयेत् पूर्वाणां भि
 मुत्वा भूत्वा स्तम्भयेत्सर्ववादिनं सहस्रवदनो देवि मू
 की भवति तत्तत्त एत ॥ पीतद्रव्यं गोरचोनादि ॥ अत्रथा
 रयेदिन्द्रदिशामिति चतश्चत्वार्यमुक्तं ॥ तत्र गृहादौष्ट
 र्वभागे स्थापयेदित्यर्थः चक्रं विन्यसि देवेशि महानी ॥
 लेखनेन च नामसंयोज्यविधि वट्टसिण्णाभिमुत्वा बुधः
 वक्रैर्दग्ध्यामदेशानिमारयेद्देवि शिवाय मरिम्ना च
 घुरीषाभ्यां रसमाकृष्य शैलजे गोमूत्रेण च संलिख्य
 नाममन्दर्भ्यं पूर्ववत् सिन्धालवणमथ स्य विदेषण
 करं भवेत् ॥ पूर्ववत् ॥ एकमेकमवष्टभ्योति क्रमेण
 जन्मनाममहाविद्याक्रमेण वेत्यर्थः लवणोति सिन्धा
 श्रावणालवणमथ स्यमिति चतश्चत्वार्योपाटः ॥ श्रा
 णालंकाचिकमिति प्रसिद्धं कृतारोचनयानाममथ
 स्यमिकासिमथगं लंबमानं तदा काशे प्राप्नुयात् ॥

श्री.

२३५

239

कारकं मरुतीलीरोचनाभ्यां दुग्धलाक्षावसादिभिः
विलिख्य धारयेत्तन्मन्त्री सर्ववर्णान्वशं नयेत् अनेनैव वि
धानेन स्थापयेद्द्वारिमध्यगं तेनोदकेन संस्नातः पीतं
तत्सर्ववश्यकृतं यमाशाभिमुखो भूत्वा चक्रं कुरु संपदा
र्चयेत् यस्य नामांकितं तस्य मंत्रद्वानि प्रजायते रोचना
लिखितं चक्रं क्षीरमध्ये विनित्तिपेत् रोचना लिखितं
चक्रं क्षीरमध्ये विनित्तिपेत् सर्ववश्यकरं देवि भवत्ये
वनसंशयः गोमूत्रमध्यमं सम्यक् कृत्वा टकरं भवेत्
तैलस्य चक्रं राजेन विदेषणकरं भवेत् ज्वलज्वलेति म
ध्यस्य शङ्खनाशकरं भवेत् ॥ इति संक्षेपः ॥ काम्यहोमं
प्रवक्ष्यामि मन्त्रीणां सर्वसिद्धिदम् मालतीजातिकाम
लीकुरुमैर्मथुमिश्रितैः कृतज्ञैः कृते देवि वागीश
तं प्रजायते सूकस्याप्यतिमृच्छस्य शिला रूपस्य वाप्य
य ॥ जपापुष्पैराभ्ययुक्तैः करवीरैस्तथा विधैः हवनात्मो
हयेत्तन्मन्त्रीलोकत्रयनिवासिनः कर्पूरं कुरुमं देवि श्रीं
स्रगमदेन हि हवनात्मदत्तो देवि मे विष्णो विजितो भवेत्
शोभागेनाविनाशेन सामर्थ्यानापि स्रजे चरणकेपा
टलेर्हृत्वा श्रियं प्राप्नोति न तस्मां श्रीरावाङ्गुलं चैव चन्द्र
मगुरुं होमयेत्ततः राजराजेन्द्रदेवानां पुरदिं वशमानये
त् सर्वलोकावशाः तस्य भवत्येवनसंशयः चन्द्रकपूरं

लक्ष्मणो मासु भेदाज्येदारिद्र्यभयपीडितः इर्गोपस
गणमनेपलां दुमयुहोमतः खेचरो जायते रात्रौ कृत्वा
होमं चतुष्पथे क्षीरं सयुदधितो द्रष्टुं कुरुतावरा
नने आयुर्वलमप्यारोग्यं ससिद्धिर्जायते नृणां कमे
एणो लजे क्षीरमयुभ्योरिषु नाशनं दधिमासिकहो
मेन सौभाग्यं यनमाप्नुयात् पलाण्डुर्लघुनविशेषः
प्राण इति यस्य प्रसिद्धिः पलाणेति च पाठः कृत्वा च प
लमयुने मंत्रं स्मृत्या मदेस्वरि यिचरो जायते देवि
रात्रौ गत्वा चतुष्पथे इति चतुश्चतीदर्शनात् पलेमां
सं मासिकं मधु सितया केवलो होमो वैरिस्तम्भनका
रकः सितशर्करा होमो दधिमधु क्षीरं क्षाजाभिर्वीर
वन्दितो रोगहर्ता कालहर्ता मृत्युहर्ता न संशयः क
मलैरुगो होमः सम्यक् सम्यग्निदायकः रक्तोत्पलै
र्जगदृश्यं राजानो दामवत्सराणां नीलोत्पलैर्महादु
ष्टावश्यमायानिनामथा सितोत्पलैः श्रियं राज्ञं ल
भते हवनाच्छिदे सितैस्तत्र स्तकमलैः लक्ष्मीसौभा
ग्यमाप्नुयात् कलहारहवनात्मन्त्रीसौभाग्यमतले
भवेत् पुत्रागवरहोमेन लक्ष्मात्रेण भूत्वा तः वयसा
भवंति सर्वत्र दशसंख्या न संशयः पुत्राणां शोकहो
मेन कृत्वा होतुं गमान् अयुतत्रयसंख्येन शतसं

श्री. ख्यात्वंशं नयेत् नागरं स्पष्टो मे न वै श्रया व श्रया भवंति

२४. दि कृष्णाण्डफलदोमेन मृदावश्या भवन्ति दि द्वास्ता
 २५० फलात्सिद्धयोद्यौ लक्षदोमात्तमंशयः खर्जूरफलदो
 मेन लक्षमंत्रेण भूततः वश्याविंशतिशोखाकाशस्य
 ताशोकरीकृता नायिकेलफलेदोमात्तसिद्धिः जाय
 ते प्रियेलक्षदोमेन मंत्रचौराजापरश्च प्रिये पक्वाम्।
 फलदोमेन लक्षमात्रेण सन्दरि चतः समुद्रपर्यन्तां मे
 दिनीं वशमानयेत् मनसस्प फलेदोमात्तलोणाशतभू
 भुजः वश्या भवन्ति देवेशिनात्र कार्या विचारणा तिला
 न्यदोमादेवेशि कार्यसिद्धिर्भवेत्प्रिये राजिकालव।
 णाभ्यां तदुष्टलोकान् वशमानयेत् राजिकारानीति प्रसि
 दिः ऊं ऊं मेन रुने देवि त्रैलोक्यं वशमानयेत् गुः गुः।
 लोः खलदोमेन सर्वदः खानिनाशयेत् वैरिणो वश
 माश्री चंचनस्यापि होमतः रक्तचन्दनदोमेन वैद्य
 श्यावे पुरुषास्त्रियः कर्पूरस्य च होमेन वाग्द्वयं।
 जायते न्दणाम् कस्तूरी होमतो देवी राजानोरा
 जमंत्रिणः वश्या भवन्ति सकला परिवारा नि
 ताः प्रये तिलतण्डुलदोमेन शान्ति भवति मनि
 २६ शार्करागुदोमेन सर्वकार्यार्थसाधकः शु
 तपायसदोमेन सितायुक्तेन मन्त्रिणः ॥ ॥

त्रैलोक्यं वशमायांतिथान्यसिद्धिमवाप्नुयात् नाना
 विधानदोमेनथान्यसिद्धिर्भवेद्भुवे सोपस्करस्तवद
 कैरुपसर्गानिनाशयेत् वंधुककसमैहोमात्सर्वा
 न्वैवशमानयेत् जपापुष्पैः जगद्वश्यं बाणपुष्पैश्च
 मोहनं वक्रलस्पर्शनेत्पुष्पैः सोभाग्यं जायते मदत
 दशांगयुग्मदोमेनसोभाग्यं सकलं भवेत् जंबूफलैः
 स्त्रियोवैश्याः कृष्णाण्डैर्देवकन्यकाः श्रीफलैश्च।
 लालचं पीपत्रैर्वीसरवन्दिते इक्ष्वाण्डैः सरावामि
 तद्वशपाराजकन्यकाः वश्या भवेति देवेशि नारिके
 लफलेन वा केवलं हृतदोमेन वरदाः सर्वशक्तयः
 शक्तिक्षेत्रेषु कामरूपादिषु ॥ तत्र स्थितान् जपेत्तत्तत्।
 साक्षादेवी स्वरूपकः ततो भवति विद्येयत्रैलोक्यव
 शकारिणी ततो द्वितीयलक्षं तत्र जपेत्सायकोत्तमः
 पातालतलनागेन्द्रकन्यकाः क्षोभयन्ति तं तासां क
 दाक्षजालैस्तु संभोदं याति सायकः तदालक्षत्रयं
 ऊर्ध्वसायकः स्थिरमानसः पवेलक्षत्रये ऊर्ध्वान
 क्रियमेन शुचिः बुधः लक्षत्रये जपेद्यस्तु महापापेषु
 मुच्यते लक्षत्रयेण पापानि सप्तजन्मभवाप्यपि मा
 हापातकमुत्थानिनाशयेत्त्रात्र संशयः ततो लक्षत्रयं
 जप्त्वा मंत्रयंत्रकलेवरः महापातककोटिस्तर्नाशये

आ०

२४१

२५१

त्रसंशयः॥ चतुर्लक्षजपादेविमहावागीश्वरोभवे
त ऊवेरश्वदेवेशिपंचलक्षजपाद्भवेत् षट् लक्षज
पमात्रेणमहाविद्यायरो वेत्त सप्तलक्षजपान्मंत्री
खचरीमेलकोभवेत् अष्टलक्षजपान्मंत्रीदेवपुरोया
नसंशयः नवलक्षप्रमाणेनजपेत्त्रिपुरसुन्दरीम् रु
द्रमूर्तिः स्वयंकर्ताहतासाक्षात्तसंशयः सर्वविद्या
महावागीमहासौभाग्यवान्भवेत्॥ इत्यादिजपका
म्यः॥ पुरश्चरणाननुरंष्टयगभिधानादित्यलंविस्त
रेण॥ इति श्रीचक्रवर्तियजुनाथविरचितायां आग
मकल्पलतायांचतुर्थः पहावः ओं नमः शिवाय ॥
ओं अथ वक्ष्ये जगद्वागीमधुना भुवनेश्वरीम् ब्रह्माद
योपियां ज्ञात्वा लेभिरे प्रियमूर्जितां लङ्गलेशोशि
माहृष्टो वामनेत्रार्थचन्द्रवान् बीजेतः स्याः समा
ख्यातं सेवितं सिद्धिं कोत्तिभिः लङ्गलेशः दकारः
अग्निरेफः वामनेत्रः ईकारः अर्थचन्द्रः नादः
तेन क्रीं इति बीजे भवति अस्य पूजाविधिं वक्ष्ये सर्व
कामार्थसिद्धिदम् ब्राह्मे मुरुते इत्याय शिरसि स
हस्रदलकमले गुरुं व्यायेत् प्रातश्चिरसि मुक्ते ओ
त्पादि व्यात्ता मानसोपचारैराशयनमस्कुर्वीत नेन श्राव
णमण्डलाकारमित्यादि अज्ञानतिमिराभयेमादिनाम
मस्कुर्वीत।

ततो हृदयमध्ये देवीं ध्यायेत् ॥ यथा ॥ उच्यते ननु
 तिमिन्दु करीटांतंगकृच्चो नयनत्रययुक्तो स्मेरमुखी
 वरदांकुशापाशाभीतिकरं प्रबुजे भुवने श्रीम् इति
 ध्यात्वा ॥ मानसोपचारैरागधर्ममूलमंत्रे दशधा जप्त्वा
 नमस्कृत्वा त्मानेन हृदये विभाव्यावश्यकार्यं बहिः ग
 च्छेत् इति प्रातः कृत्यं ॥ ततो मध्याह्नकाले नद्या
 दौ गत्वा मलविशोधनं स्नानं कृत्वा तिलकुशमादा
 यश्रीपरदेवतार्चनयोग्यता सिद्ध्यर्थं स्नानेन महेक
 विष्णे इति संकल्प्य त्रिमिमज्जोत्थाय मूलं जपन् ऊं
 भमुद्रया श्रीभुवनेश्वरीमभिषिंचामि नम इति वार
 त्रयं मूर्ध्नि जले दत्वा पुनर्निमज्ज्य ग्राचम्य संधातुं
 एव कृत्वा मूलमुत्तरन् श्रीभुवनेश्वरी तर्पयामि
 स्वाहेति वारत्रयं संतर्प्य जलारुक्ताय धौ ते वाससी
 परिधाया चम्य गायत्री यथाशक्ति जप्त्वा जपं समाप्य
 रक्तचन्दनाक्षतजलकुसुमैस्तान्त्रपात्रमाहृत्य हस्ता
 भ्यां गृहीत्वा एषो वः भगवते सूर्याय नम इत्यर्च्य दत्वा
 सूर्ये नमस्कुर्यात् ततो हृदियं भावयन् मोनी गृ
 हे गच्छेत् ततो गृहं त्वा रिगत्वा हस्तोपादौ प्रक्षाल्य
 पूजामण्डपं प्रविश्य पूजास्थाने रक्तकंबलासनाय
 नम इत्यासनं संपूज्य तद् परिप्राङ्मुख उदङ्मुखो वप

२४२
 २५२
 श्री. विष्णुवामकपोलेगुरुभ्योनमः दक्षकपोलेगणेश
 वनमः मध्येभुवनेस्वयै नमः इति नमस्कृत्य भूतशु।
 हिंक्र्यात् मूलाधारसर्वसत्त्वसदितोङ्गाउलिनीं स
 दसदलपदेनीत्वा वामकूलोग्रनादिभुवसंचितं पाप
 पुरुषं ध्यायेत् ब्रह्मदत्ताणीरस्त्वेव सर्वाणि स्तेयभुजद
 यम् सगपानदद्यापुक्ते गुरुतल्पकटिद्वये तत्संसर्गि
 पदद्वन्द्वसंगप्रत्यंगपातके उपपातकरो माणोरक्तप्रम
 म्बुविलोचने त्वद्वाचमथरेकृष्णो वामकूलौ विचिंतये
 त इति विचिंतये यमिति वायुबीजे षोडशावारं जपन् वा
 मानासापुटेन वायुना देहसापूर्यनासापुटे धृत्वा पुनर
 शिवं इति वायुबीजे चतः षष्टिं वारं जपन् कृष्णकं कूर्चन
 पापपुरुषेण सदसरीरं संपोष्य पुनरपि यमिति वा
 युबीजे द्वात्रिंशद्धारं जपन् दक्षिणां नासापुटेन वा
 युं रेचयेत् ततो रं इति वाक्रिबीजे षोडशावारं जपन्
 दक्षिणां नासापुटेन वायुना देहसापूर्यनासापु
 टे धृत्वा पुनरपि यमिति वाक्रिबीजे चतः षष्टिं
 वारं जपन् कृष्णकं कूर्चन पापपुरुषेण सद
 णरीरं सदस्य पुनरपि रं इति वाक्रिबीजे द्वात्रिंशद्धारं
 जपन् वामनासापुटेन भस्मना सदवायुं रेचये
 वामनासापुटेन भस्मना सदवायुं रेचये ॥ ॥ ॥

ततः ढंइतिचन्द्रबीजंषोडशवारंजपन् वामनासापु
 टेनवायुनादेहमाष्ट्यनासापुटोथृत्वावमितिवरुणा
 बीजंचतःषष्टिवारंजपन् ऊंभकंकुर्वन् ललाटचन्द्रा
 दादिहानामक्षरमंयीवृष्टिनिपात्य पुनरपिलमिति
 एथिवीबीजंद्वात्रिंशद्वारंजपन् शरीरंढंविचिंत्यद
 क्षिणानासापुटेनवायुंरेचयेत् ततोहृदिहस्तंदत्वा।
 ओंकींक्रौंहेसः ममप्राणाइहप्राणाःएवं ५ ममजी
 वइहस्थितः ममसर्वेन्द्रियाणिवाञ्छनश्चक्षुःश्रोत्र
 घ्राणस्वाणइहागत्यसखंचिरेतिष्टंतस्वाहा इतिप्रति
 शंकत्वा हृत्पदेवींसमानीयतमानियथास्थानस्थाप
 येत् इतिभूतशुद्धिः ततोमूलमंत्रेणप्राणायामंकर्या
 त॥ यथा॥ कींइतिषोडशवारंजपन्॥ वामनासापु
 टेनवायुनादेहमाष्ट्यनासापुटोथृत्वा पेंइतिचतःष
 ष्टिवारंजपन् ऊंभकंकुर्वन् पुनरपि कींइतिद्वात्रिंश
 द्वारंजपन् दक्षनासापुटेनवायुंरेचयेत् इत्येकःप्राणा
 यामः एवेकमेणयथाशक्तिप्राणायामंकर्यात् आदे
 संहारक्रमेणमातृकांत्यस्पृष्टात्सृष्टिक्रमेणमातृ।
 कांत्यस्पृष्टात्सृष्टिक्रमेणमातृकांत्यसेत संहारक
 ममहा॥ संतमः परमात्मनेहृदयापुटरेइत्यादिक
 मेण सृष्टिक्रममाह॥ ओंश्रं वमोललाटेइत्यादिक्रमे

श्री.

२४३

243

गामात्कांत्यसेत ततोः स्पभुवनेस्वरीमंत्रस्य शाक्त्य
ऋषिः गायत्रीच्छन्दः श्रीभुवनेस्वरीदेवता अभीष्टः।
सिद्ध्यर्थे विनियोगः शिरसि शाक्त्यऋषये नमः मुखे
गायत्रीच्छन्दसे नमः हृदि श्रीभुवनेस्वये नमः कृ
तांजलिः ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः॥ ततो मू
लमंत्रेण व्यापकं कुर्यात् मस्तके ओं ह्रस्वायै नमः
मुखे पंगगनायै नमः हृदये उरक्तायै नमः गुह्ये
करालिकायै नमः पदये ओं महाच्छुष्मायै नमः ओ
पउउओ ओं ह्रस्वायै नमः इत्यादिक्रमेणान्यसेत् उर्ध्व
मुखे ओं ह्रस्वायै नमः पूर्वमुखे पंगगनायै नमः द
क्षिणमुखे उरक्तायै नमः उत्तरमुखे ईकरालिकायै
नमः पश्चिममुखे ओं महाच्छुष्मायै नमः इति वि
नियमकरो गन्ध्या संकुर्यात्॥ यथा॥ क्रीं श्रं गुणभ्यां न
मः क्रीं तर्जनीभ्यां नमः क्रीं मध्यमाभ्यां नमः क्रीं अना
मिकाभ्यां नमः क्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः क्रीं करतल
करपृष्ठाभ्यां नमः क्रीं हृदयाय नमः क्रीं शिरसे स्वाहा
क्रीं शिखायै वषट् क्रीं कवचाय क्लृप् क्रीं नेत्रत्रयाय
वौषट् क्रीं अस्त्राय फट् इत्युर्ध्वे धितालत्रयं छ्वा
दिकाभिर्दशादिग्वन्दनं कुर्यात् भालत्रयं गायत्री
भ्यां नमः दक्षिणकपोले सावित्रीविष्णुभ्यां नमः

वामकर्णोदवागीसखीमहेस्वराभ्यांनमः वामकर्णाग्रे
 श्रीसहितयनपतयेनमः सुखेरतिसहितस्मरायनमः
 सद्यकर्णोपमिषुष्टिसहितगाणपतयेनमः दक्षिणाक
 र्णान्तरालेशांखानिययेनमः वामकर्णान्तरालेषम
 निययेनमः मुखेमूलेन्यसेत काण्डमूलेगायत्रीसहि
 तब्रह्मणोनमः दक्षिणेनेसावित्रीसहितविसवेनमः वा
 मस्तनेवागीसखीसहितमहेस्वरायनमः दक्षिणे श्री
 यनपतियेनमः रुदिरतिसहितस्मरायनमः वामो
 सेषुष्टिसहितगाणपतयेनमः पार्श्वयोःशोखनिय
 येनमः पद्मनिययेनमः नाभौमूलेभालेब्राह्मेयनमः
 वासांसेमाहेस्वर्येनमः वामपार्श्वकार्येनमः जठरेवै
 सवेनमः दक्षपार्श्ववाराह्येनमः दक्षिणेइन्द्राणेयेन
 मः गलपृष्ठेचासुरायेनमः रुदिमहालक्ष्म्येनमः मू
 लेनव्यापकं कुर्यात् ततोऽहत्पदेदेवीं ध्यायेत् । यथाउच्य
 दिनकरचुतिमितिः॥ ध्यात्वामानसोपचारैराशयन
 मस्कृत्यचक्रमुहृत्ययथाक्तपीठेस्थापयेत्॥ यथा॥ प
 ममष्टदलेवास्यहृतं षोडशाभिर्दलैः विलिख्यकर्णि
 कामथेषट्कोणमति सुन्दरं आचाराद्वपुराहृतं तदि
 तिष्टजायं त्रंसमुहृत्ययथाक्तपीठे संस्थाप्यार्चपात्रे स्था
 पयेत् स्ववामे त्रिकोणहृतमण्डलं कृत्वा तदुपरि त्रिपदि

श्री०

२४४

244

कामारोप्यमेवक्रिमण्डलायदशकलात्मनेनम इति।
त्रिपदिकोसंपृज्यतइपरिपात्रेसंस्थाप्य ग्रंथस्यमण्डला
यद्वादशकलात्मनेनम इतिपात्रेसंपृज्यमूलमंत्रेनपत्र
शुद्धजलेमापृष्यं ऊंसोममण्डलायषोडशकलात्मने
नम इतिजलेसंपृज्यतस्मिंजलेमूलमष्टधाजप्त्वा तत्रग
न्धपुष्पाक्षतानिद्विपेत॥ तद्वह्निगोत्रिकोणावृत्तमण्ड
लेकृत्वा तइपरित्रिपदिकामारोप्यमेवक्रिमण्डलाय।
दशकलात्मनेनम इतित्रिपदिकोसंपृज्यतइपरिपात्रे
संस्थाप्य ग्रंथस्यमण्डलायद्वादशकलात्मनेनम इति
पात्रेसंपृज्यमूलेनशुद्धजलेमापृष्यं ऊंसोममण्डलायषोड
शकलात्मनेनम इतिजलेसंपृज्यवमिति येनुमुद्रयाम
तीकृत्यक्रमितिवामदक्षतर्जन्यावगुण्णग्रस्त्रायफड
तिछोटिकाभिर्दशादिग्वन्यनेकृत्वा तद्विमूलमष्ट
धाजप्त्वा॥ गन्धपुष्पाक्षतानिद्विप्य भगवतिभुवनी।
अरिइहागच्छइत्यावाह्यतद्वर्चदेवतात्मकेभावयेत
ततः सामान्यार्चक्रमेणान्यानिपात्राणिस्थापये
त तेनोदकेनात्मानेपूजोपकरणंचाभ्युक्ष्यसर्वं।
विद्यामयंकुर्यात् ततः पीठान्पूजयेत् यथाय।
त्रोपरि कर्णिकायाम मण्डुकायनमः ओका।
लाग्निरुद्रायनमः शंकागलाग्निरुद्रायनमः ॥०॥

कमधायनमः आथारशक्तयेनमः प्रकृत्येनमः क्षी
 रसमुद्रायनमः रत्नक्षीपायनमः कदम्बवनायनमः
 कल्पवृक्षायनमः मणिमण्डपायनमः रत्नसिंहाय
 नमः आग्नेयादिकोणेषु धर्मायनमः ज्ञानायनमः
 वैराग्यायनमः ऐश्वर्यायनमः पूर्वादिदिक्षु अथ।
 र्मायनमः अज्ञानायनमः अवैराग्यायनमः अनै
 श्वर्यायनमः पुनः कर्णिकायां उपर्युपरिक्रमेण अ
 सूर्यमण्डलायनमः कुंभमण्डलायनमः संवत्स्रि
 मण्डलायनमः संमत्तायनमः रंजसेनमः तंतमसे
 नमः आं अन्तरात्मनेनमः पं परमात्मनेनमः श्रीं शा
 नात्मनेनमः ततः केसरेषु नवशक्तीः पूजयेत् ओं अ
 चोरायै नमः मध्ये ओं मंगलायै नमः स्त्रोः सदाशिव
 महाप्रेतपद्मासनायनमः इति संपूज्य अस्त्राय फट्
 इति ओं उमायै नमः ओं विजयायै नमः ओं अजितायै नमः
 ओं अपराजितायै नमः ओं नित्यायै नमः ओं विलासिने
 नमः ओं दोग्धेयै नमः ततो दिनकराकिरणरुणकुस
 मोज्ज्वलौ बहनासापुटेन सहृदया देवीं समानीय श्रीं भुव
 नेश्वरी मम तवैतन्यमूर्तिकल्पयामि नम इति मूर्ति
 संकल्प्य यंत्रोपरि पुष्पंदत्वा प्राणप्रतिष्ठा कुर्यात् यंत्रो
 परिकिंचित्त्वं दत्वा हस्तेन स्पृशन् आं श्रीं कों दंसः

२५५
 245
 श्रीभुवनेश्वर्याः प्राण इह प्राणः पर्व ५ श्रीभुवनेश्वर्या
 जीव इह स्थितः पर्व ५ श्रीभुवनेश्वर्याः सर्वेन्द्रियाणि वा
 उन्ननश्चः श्रोत्राच्चाणप्राण इह गत्य सर्वेचिरंतिष्टंत
 स्वाहा भगवति श्रीभुवनीश्वरि इह गच्छेदतिष्ठमनिदि
 ताभवसत्तिरुदाभवाग्रवापिष्ठाने कुरु मम पूजां गृहाण
 देवं गो क्रोहदयायनमश्रुत्यादि रुधोर्धुंतालत्रयेच्छेदि
 काभिदेशादिग्यने कुर्यात् परमीकृत्य योनिमुद्राबद्धा श्री
 भुवनेश्वर्ये नमः इति नमस्कुर्यात् ततः करकच्छपिकां
 बद्धा ध्यायेत् उद्यदि न युतिमिंद्रकिरीटमिति ध्यात्वा घो
 उग्रोपचारैः पूजयेत् यथा ॥ आसनं स्वागतं चांक्षीषा
 यमाचमनीयकम् मधुपर्काचमनम् नानवसनाभर
 णानि च गन्धपुष्पैर्हृपदीपैर्नैवेद्यं वर्दनं तथा प्रयो
 जयेत् दशानाया मुपचारोस्तु घो उग्र इदमाचमनम्
 ओं भुवनेश्वर्ये नमः ॥ स्वागतमिति ऊशालप्रश्नः
 मिदमर्घ्यं ओं भुवनेश्वर्ये नमः इदं पाद्यं इदमाचमम्
 नीयम् पषमधुपर्कः इदं पुनराचमनीयम् इदं स्ना
 नीयम् इदं वस्त्रं पतायाभरणानि पषगन्धः इदं
 पुष्पम् पषः घृणः पषदीपः नैवेद्यं पुरतः समानी
 य ग्रवोदकेन अस्त्राय फट् इति प्रोक्ष्य कृमि त्यवगु
 णस्त्वमिति धेनुमुद्रया मृतीकृत्य मूलमष्टवाजस्वा

इदं नैवेद्यं ओं भुवनेश्वर्यै नमः इत्युत्तरज्यग्रत्तर्जले हस्ते
 कृत्वाः मृतोपस्तराणामसिस्वाहा इति जलगाण्डूषदत्ता
 प्राणायस्वाहा अयानायस्वाहा समानायस्वाहा उदाना
 यस्वाहा व्यानायस्वाहा इति पंच प्राणा कृत्वा ईदृशं पुन
 रपि जलं गृहीत्वा अमृतापिधानमसिस्वाहा इति जलं
 दत्त्वा इदं पुनराचमनीयं ओं भुवनेश्वर्यै नमः एतत्तद्वृ
 लं ओं भुवनेश्वर्यै नमः इति पुष्पांजलि त्रयेनासंष्ट्यमृ
 लं जपन् अंगुष्ठानामिकाभ्यां श्रीभुवनेश्वर्यै नमः इ
 ति पुष्पांजलि त्रयेनामृतीं तर्पयामि स्वाहा इति वारत्र।
 यंसंतर्प्य अग्निकोणे फ्रां हृदयाय नमः इत्यादि पूर्वद
 क्षिणपश्चिमोत्तरेषु क्रुः अस्त्राय फट् इति पूजयेत् त
 तः श्रावणं नृजयेत् कर्णिकामध्ये ओं हृत्स्वायै
 नमः पूर्वपंगगतायै नमः दक्षिणे उरक्तायै नमः उ
 त्तरे इकरालिकायै नमः पश्चिमे अमहोच्छ्वायै न
 मः आग्नेयादिकाणेषु अग्नौ फ्रां हृदयाय नमः नेत्रत
 कोणे फ्रीं शिरसे स्वाहा वायुकोणे फ्रं शिरसायै वषट्
 ईशानकोणे फ्रं कवचाय फ्रं मध्ये फ्रों नेत्रत्रयायै वषट्
 पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरेषु क्रुः अस्त्राय फट् इति पूज
 येत् षट्कोणेषु पूर्वकोणे गायत्री सहितं ब्रह्मणे नमः
 नेत्रतकोणे सावित्री सहितं विष्णवे नमः वायुकोणे स

आ०

२४६

246

रखतीसदितरुद्रायनमः अग्निकोरोलह्मीसदितः
ऊवेरायनमः वारुणाकोरोरतिसदितमदनायनमः
ईशानकोरोषुष्टिसदितविष्णवाजायनमः षट्कोणा
पार्श्वयोः शंखनिधयेनमः पद्मनिधयेनमः आग्नेया
दिकेसरेषु रुद्रयाशिरः शिखाकवचानि अग्नेनेत्रं दिह्य
स्वपूजयेत् पूर्वाद्यष्टदलेषु अनेगकृत्स्मायेनमः अने
गकृत्स्मात्तरायेनमः अनेगमदनायेनमः अनेगमद
नात्तरायेनमः भुवनपालायेनमः गगनवेगायेनमः
शाशिरेखायेनमः गगनरेखायेनमः शाशिरेखायेन
इति पूजयेत् पूर्वादिषोडशपत्रेषु कर्णालयेनमः विक
र्णालयेनमः ओं उमायेनमः ओं लक्ष्म्येनमः ओं सत्यायेन
मः ओं श्रुत्येनमः ओं सरत्येनमः ओं धृत्येनमः ओं श्र
द्धायेनमः ओं मेधायेनमः ओं सत्येनमः ओं रत्येनमः
ओं कान्त्येनमः ओं आर्यायेनमः पद्मादहिः पूर्वादि
क्रमेण अनेगनृपायेनमः अनेगमदनायेनमः
मदनात्तरायेनमः ओं भुवनवेगायेनमः भुवन
पालिकायेनमः ओं सर्वशिशिरायेनमः ओं श्र
नंगवेदनायेनमः अनेगमेखलायेनमः ॥ इति
पूजयेत् तद्विषयकपालान्पूर्वादिक्रमेण पूजयेत् ओं इन्द्र
यनमः ओं अग्रयेनमः ओं यमायनमः ओं नैरतायनमः ॥

ॐ वरुणाय नमः ॐ वाये ॐ ऊवे राय नमः ॐ ईशा
 नाय नमः ऊर्ध्वे ब्रह्मणे नमः अथः ॐ अनन्ताय नमः
 इति पूजयेत् तद्वदिः तदस्त्राणि पूजयेत् ॥ अथाव
 राध्यानम् ॥ ॐ ह्रस्वो वाचाः समभ्यर्च्यः पंचभूतस
 मप्रभाः वरपाशां कृशाभीतिधारिणो यामितभूषणः
 दण्डकृण्डिकाक्षमालाभयहस्तौ गायत्री वस्त्राणौ शो
 खचक्रगदापद्मधारिणो पीताम्बरो सावित्री विस्रुपर
 ध्वंक्षमालाभयवरहस्तौ सरस्वती महेस्वरो रत्नकुंभ
 मणिकरादुपरस्त्रन्दिलः पीतवर्णः ऊवेरः तदंग
 स्थावामबाहुना तमालिङ्ग्य वामेनोत्पलधारिणी रतिः
 श्रेष्ठकृपापाशहस्तः करेण कान्ताभगं स्पृशन् दिगम्ब
 रो माथी कर्णकपालं थारयन् सुकरेण चषकधारो र
 क्तवर्णो विघ्नेशः मदविह्वलारक्तवर्ण एकपाणिना
 गणेशलिंगं स्पृशन्ती श्रमेन धृत रक्तोत्पलासमाश्रि
 ष्ट कान्तादिगम्बरापुष्टिरनेगदृपायास्त ॥ चषकं ता
 लवृत्तं च तां हृत्तं च्छत्रमुत्तले वामरेष्पुष्पपुष्पचवि
 भ्राणं करपंकजैः नानाभरणसन्दीप्ताः इत्यावराणा
 संस्पृश्य प्राणायामं कृत्वाः हृत्तरसदस्त्रं शतं वा जपेत्
 जपं समाप्य प्राणायामं कृत्वाः चोदकं गृहीत्वा गुह्य
 निगुह्य मित्यादिपटित्वा देया वामहस्ते तेनो मयं जपं

श्री.

२४७

247

समर्प्य चाष्टां वा दयस्त्ववंकृता दण्डप्रणामं कृत्वा उ
पविथ्यार्चनपंगुहीता इतः पूर्वप्राणबुद्धिदेहधर्मा
दिकारतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तवस्थासु मनसा वाचा क
र्मणा हस्ताभ्यां पश्यामुदरेण शिष्वा यत्कृतं यत्कृतं
यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवंतस्वाहा पुनर्जलोग्
हीता मोमदीयं च सकलं श्रीभुवने स्वर्ग्ये समर्पये इदं
पुनराचमनीयं श्रीभुवने स्वर्ग्ये नमः भगवति भुवने स्व
रिष्टजितासितमस्वेति संहारमुद्रया पुष्पमानीयात्रा
यवदनासा पुटेन देवीं हृते देसमानीयात्मानं तद्दूषं वि
भाव्यनिर्माल्यं शिरसि धृतवानैवेद्यं भुक्त्वा यथा मुखं वि
हरेत् प्रजपेत्संत्रविम्बं द्वात्रिंशल्लमानतः त्रिस्वाङ्गयु
क्तैर्जप्या दष्टद्वयैर्दशांशतः दद्यादंघ्रिने शायतनरसं
चिंत्य पार्वतीम् अथ स्योऽम्बरसल्लयगोथसमिधस्थि
लाः सिद्धार्थपायसाख्यानिद्रयान्यष्टौ विटः बुधाः इति भुव
ने स्वरी पदतिः समाप्ताः । अथ भुवने स्वरी स्तोत्रं श्रीम
हादेव उवाच महासमोदनी देवी सन्दरी भुवने स्वरी पका
हरी पकमंत्री पकाकी लोकनायकी पकरूपा महारूपा स्म
लसस्त्राशरीरिणी बीजरूपाः महाशक्तिः संग्रासजयव
धिनी महारतिर्महाशक्तिर्योगिनी पापनाशिनी अष्टसि
द्धिः कलारूपा वैष्णवी भद्रकालिनी भक्तिप्रियामहादेवी
हरिग्रस्यादिहृषिणी शिवरूपा विष्णुरूपा कालरूपा स
त्तामिनी पुराणी पुराणरूपा वती पुराणवर्धिनी रुद्राणी

पार्वतेन्द्राणि शंकरार्थशरीरिणी नारायणी महादेवी महि
 षी सर्वमंगला अकारादित्ताकारांतास्तृविंशत्कलाथरी स
 ममात्रिगुणानारी शरीरोत्पत्तिकारिणी आकल्याणकला
 व्यापिस्तृष्टिसंहारकारिणी सर्वशक्तिर्महाशक्तिः सर्वाणि
 परमेश्वरी हलेखा भुवनादेवी महाकविपरायणा इच्छाज्ञा
 नक्रिया रूपाग्निमादिगुणा एका नमः शिवायेशान्नाये
 शंकराभुवनेश्वरी वेदवेदांगरूपा च अतिस्त्वशरीरिणी
 कालज्ञानी शिवज्ञानी शैवधर्मपरायणा कालान्तरीका
 लरूपी संज्ञा प्राणधारिणी खड्गश्रेष्ठा च खड्गगी त्रिशूलव
 रधारिणी अभयलोक रक्षाच पिनाकी नागधारिणी वज्र
 शक्तिर्महाशक्तिः पाशतो सरधारिणी अरूपा वरूपा च
 नायकालोकवश्यगा अष्टादशभुजादेवी हलेखा भुवना
 तथा खड्गधारी महारूपा सोमसूर्यादिमध्यगा एवंशता
 हर्कनामस्त्रोत्रे मंत्रेण भाषिते सर्वपापप्रशमनं सर्वादि
 निवारणं सर्वशत्रुक्षयकरं सदा विजयवर्धनं आयुष्करं
 पुष्टिकरं रक्षाकरयशस्करं अमरादिपदैश्वर्यमसत्वाश
 कलापदं ॥ इति श्री रुद्रयामले तंत्रे श्री भुवनेश्वरी प्राप्ता
 एनामस्त्रोत्रे समाप्ते । श्री देवुवाच प्रभो श्री भैरव श्रेष्ठ दया
 लोभक्तवत्सल भुवनेश्वरी भुवे हृदियद्यदंतववलभा ॥ श्री
 शिव उवाच शृणु देव प्रवक्ष्यामि भुवने प्रपष्टुं शुभं येन
 विज्ञातमात्रेण त्रैलोक्यं वशां भवेत् ॐ नमामि जगदाधा
 रां भुवनेश्वरीं भवप्रियाम् भुक्तिमुक्तिप्रदं रम्भां रमणीयां
 शुभाय हाम तं स्वाहा तं सदा देवी तं यत्तयत्तनायिका
 तं नाथस्त्वं तमो हरी व्याप्याप्यापकवर्जिता त्वमाधार

श्रा.

२४८

२४९

२५४

२५९

स्त्वसि न्याचज्ञाताज्ञेयं परंपदम् त्वं शिवस्त्वं स्वयं विश्व
स्त्वमात्मा परमो व्ययः त्वं काराणं च कार्यं चलत्सी स्त्वं ।
चक्रताशनः त्वं सोमस्त्वं रविः कालं त्वं धाता त्वं च मारुतः
गायत्री त्वं च सावित्री त्वं माया त्वं हरिप्रियाः तमेवैका परा ।
शक्तिस्त्वमेव गुरुतृपथक त्वं कला त्वं कलातीता तमेव न
तोऽप्रियः त्वं सर्वकार्यं सर्वस्य कारणं करुणामयी इदम्
एकमाद्याया भुवनेऽप्यावरानने त्रिसन्ध्यं प्रहयामर्त्योयः
पठेत्प्रीतमानसः सिद्धयो वशा गास्तस्य संपदो वशा गा
रुहे राजानो वशा मायानि स्तोत्रस्यास्य प्रभावतः प्रेत
भूतपिशाचाद्याने हन्ते तां दिशं ग्रहाः यं यकामप्रवांछे
तसाथकप्रेतमानसा तंतमाप्नोति कृपया भुवनेऽप्यावरा
नने अनेन सदृशं स्तोत्रं नमसं भुवनत्रये सर्वसंपत्प्रदं
सिद्धं स्तोत्रं पावनपावनम् अनेन स्तोत्रवर्षेण साधिते
नवरानने सम्पदो वशा मायानि भुवनेऽपि प्रभावतः
इति श्री भुवनेऽपि स्तवराजः

समाप्तः शुभम् ॥

ॐ श्री गणेशाय नमः ॐ नमः शिवाय नमः ॐ श्री
शकाम्यानि ॥ ॐ मन्त्री त्रिमधुरोपेतैः कृतास्तथा
सा सिद्धयैः सदस्त्रमिति शेषः ॥ ब्राह्मणान्वशा
येच्छीघ्रं पार्थिवानपि मोहितः पलाशपुष्पे ।
स्तव्यं तीमन्त्रिणः क्रमदेरपि ॥ पंचविंशतिसंज्ञमैर्म
लेऽज्ञातो दिने दिने आत्मानमभिषेवेभ्यः सर्वसो

सर्वसौभाग्यवाभवेत् पंचविंशतिसंज्ञसंज्ञलेप्रातः
 वेत्तरः अवाप्यमरतीप्रज्ञाकवीनामग्रणीभवेत्
 कर्णगुरुसंपुक्तं कंजं संसाधुसाधितं अष्टोत्तरेण
 तजपेन गृहीतानिलकंकुर्याद्राज्यवशमनुत्तमे
 षालिष्टुष्टमधीकृतापुत्रलीमधुरान्विताम् जप्तो
 प्रतिष्ठितप्राणां तन्नाम्ना भवयेद्रविवासरे वशं
 नयति राजानं नारी वानरमेव वा कण्ठमात्रोदके स्थि
 ता वीक्ष्य तोयगतिं रविं त्रिसहस्रं जपेन्मन्त्रमिष्टां क
 मालभेत्तसः अत्रेतां मन्त्रे तं मन्त्री गुंजीत प्रीति सिद्धये
 लिखित्वा भस्मना मायां ससाध्यं फलकादिषु तत्ता
 ले दर्शयेन्मन्त्रं सुखं सयेत गर्भिणी तन्वान्तरमाह
 वाग्भवं शंभुवनिता रमा वीजत्रयात्मकं मन्त्रं समुह
 येन्मन्त्री विवर्गफलसाधने अस्यार्थः वाग्भवं शंभु
 भुवनितां रमा वीजं श्री तेन येन श्री श्री इति मन्त्रः
 अथ मन्त्रस्य अंगमन्त्रयानातिरिक्तं सर्वपूर्वोक्तभुव
 ने शरीरी जीवत अंगमन्त्रस्तु पेंक्रोहृदयाय नमः पें
 क्रोशिरसे स्वाहा पेंक्रोशिखायै वषट् पेंक्रो कवचा
 यं पेंक्रोनेत्रत्रयाय वौषट् पेंक्रः प्रसाय फट् क
 र्यात्पूर्वोदिताज्ञासांस्तथैवात्राभिसायकः ध्यानेन
 सिद्धगुरुणा विप्ररात्रिनयनां माणिक्यमौलिस्फुरता

आ.

२५-

250

रानायकशेखरासितपुखीमापीनवतोरुहं पाणि
भ्यां माणि पूर्ण रत्नचषकं रक्तोत्पले विभ्रंती सौम्यार-
त्नचदस्य सव्यचरणं ध्यायेत् पराममिको रत्नचष-
कंदतिराहस्ते रविलतेन पेन्नेपायसैः मधुरसुतेः
देशां शंजु यान्मेरी पीठे प्राणी रिते जयेत् वाग्बीज
पुदिता माया विधेयं चत्तरी मता तेन ऐं फ्री ऐं इति स
शो भवति अस्य मन्त्रस्यापि ग्रंथमेव ध्यानादिरिते सर्वे
वोक्त भुवनेश्वरी बीजवत् ग्रंथमन्त्रस्य मध्येन दीर्घ युक्ते
न वाग्पुटेन प्रकल्पयेत् ऐं फ्री ऐं हृदयाय नमः ऐं फ्री ऐं
शिरसे स्वाहा ऐं फ्री ऐं शिखायै वषट् ऐं फ्री ऐं कवचाय
ऊं ऐं फ्री ऐं नेत्रत्रयाय वौषट् ऐं फ्री ऐं अस्त्राय फट् ध्या-
नेतु प्रणामां गीश शिशोखरां निजकैरेदीने चरक्तोत्पले
रत्नाब्जचषकं वरं भयहरं संविभ्रंती प्राप्स्यंती मुक्तादा
रत्नसमयोधरवंती नेत्रत्रयोलासिनी वन्दे हंसवरपूजि-
ता हरवधं रक्ता रविन्दस्थिता वरादिप्रयोदतिराहस्त
मारभ्य प्रदतिराक्रमेण चिन्तनीये आवरणा पूजायां
मध्ये हलेखा पूर्वगगनां दतिरो रक्तो उत्तरे करालिको
महोच्छ्वासा षट्कोणस्य पूर्वकोणो गायत्री त्रासारां च
नेत्रनेकोणो सावित्री विष्णुच वायुकोणो सरस्वती
रुद्रं च ॥ वक्रिकोणो रुद्रं ॥

महालक्ष्मीच वारुणकोणमदनंरतिच ईशानेवि
शेषेषुष्टिचपूजयेत् आग्नेयादिकोणकेसरेषुहृदय
शिरःशिरवाकवचानि अग्नेनेत्रंदितस्त्रिचपूजयेत्
अष्टदलेषु पूर्वादि औत्रात्मणेनमः ॐ माहेस्यैर्येन
मः ॐ कौमार्येनमः ॐ वैष्णवेनमः ॐ वाराह्येनमः
ॐ इन्द्रायैनमः ॐ चास्यैनमः ॐ महालक्ष्म्येन
मः दत्तात्रेय अक्षितायनमः ॐ रुरुवेनमः ॐ चंडा
यनमः ॐ क्रोथायनमः ॐ उन्मत्तायनमः ॐ कपा
लिनेनमः ॐ भीषणायनमः ॐ संहारायनमः ३
तिपूजयेत् ततः षोडशदलेषु कराली विकराली उ
मा सरस्वती श्रीदत्ता उषालक्ष्मीः प्रकृतिः स्मृतिः धृतिः
अद्वैतधारतिः कान्तिः आर्याः पूजनीयाः पूर्वादिक
मेरातदहिः अनेगरूपा अनङ्गमदनामदनात्तराभु
वनवेगाभुवनपालिका सर्वशिशिरा अनेगवेदना
अनेगमेखलापूजनीयाः तदहिः लोकपालान् त
दहितदस्त्राणिपूजयेत् तत्रब्रह्माणीप्रभृतीनाम
वरणध्यानं भैरवाङ्गसमाह्वयः स्मरावेशमहाल
सः असितोणादिभैरवाणाध्यानं मूलकपालंप्रे
तंचविभ्राणाः तदङ्गभिं कृत्स्नमस्वराभीमाङ्गदि
लात्कणोभितः अन्येषां ध्यानं भुवनेश्वरीच कात्

आ

२५१

251

रीरूजापदतोदसंयं नत्तलतेनपेत्तंवेज्जुयात्तदशां
शतः पलाशाप्रुषैः स्वास्यैः पुषैवारान्नहृत्तैः अने-
तोविन्दसंयुक्तोमायावस्माभितारवान् पाशादियत्त
रोमन्त्रः सर्ववशफलप्रदा अनन्तः आकारः विन्दः अ
नस्वारः तेन ओमायांकी वस्माककारः अग्निरेफः ता
रः गेतेनको तेन ओकीको इतिमन्त्रः अस्यभुवनेष
रीमन्त्रस्य शक्तशरपिः गायत्रीछन्दः भुवनोच्चरीदेव
ता अभीष्टसिद्धोविनियोगः प्रंगमाशस्तु फ्रीहृदयाय
नमः फ्रीशिरसेस्वाहा फ्रीशिखायैवषडित्तादि पञ्चमष्ट
दलेमध्येषद्धोणमतिसुन्दरं आचाराद्भूषणहृत्तैरुजायं
जयाविजयाजितापराजिता वित्यावित्तासिनीदोग्री
अचोरामंगलाः पीठशक्तयः फ्रीइतिपीठमंत्रः ध्यानम्
वरंरुद्रशोपाशमभीतिमुद्रांकरैः बहन्तीकमलासनः
स्यां बालार्ककोदिप्रतिमांत्रिनेत्रांभजेहमाद्योभुवनेष
रीताम् वरादयोदक्षिणायोहस्तमारभ्यषादक्षिण्ये
नचिन्तनीयाः प्रावरणपूजाच कर्णिकामध्ये
हस्त्रेखायैनमः पूर्वगगनारतिरो ॥
रक्ताउन्ने करालिकापश्चिमेमहोच्छ्रया ॥
प्रायेयादिकोणकेसरेषु हृदयशिरः शि
खाकवचानि ॥

अथेनेत्रेदित्वसं अष्टदलेषुपूर्वादिक्रमेण पूजये
 त्वास्मीमाहीचरीकौमारीवैष्णवी वाराहीइत्या-
 णीचापुंड्रा महालक्ष्मीपूजनीयः तद्वदिःलोकपा-
 लान् तद्वदि तदस्त्राणि हस्तेष्वदिधानं भुवने-
 चरीपकातरीपूजापद्धतौद्रष्टव्यं ब्रह्मादिधानम्
 मातृकामंत्रपरिच्छेददष्टव्यं हविष्पाशीजपेत्तत्र
 तत्त्वलक्ष्मितीन्द्रिया षट्सहस्रं प्रजुहुयाजपा-
 नेमन्त्रवित्तमः दधितौद्राहृताक्ताभिः समिद्धिः
 तीरभूरुहं तत्संख्यया तिलैः शुद्धैः पयाक्तैः जुहुयै
 ततः इति श्री आगमकल्पलतायां श्री भुवनेचरी
 पूजापरिच्छेदः पटलः ॥

ॐ नमः शिवाय श्रीपरब्रह्मणे नमः ॐ अज्ञान
 तिमिरधंसि संसारोदारकारकं आनन्दकन्दमव-
 तादतर्कत्रैपुरं महः वाराहीतंत्रे आद्याकृतपुगेश
 स्नापंचक्रुदाचहापरे षट्क्रुदाचकलौशास्त्रासर्व
 तंत्रेषु गोपिता सर्वकाले सर्वपुगे सुन्दरी परमेश्व-
 री षट्क्रुदाचमायावीजयुक्ता तंत्रेव वाराहीतन्त्रा-
 यतायात् ज्ञानार्थवे त्रिपुराविविधादेविवालात्
 प्रथमं मृणं यस्याविज्ञातमात्रेण साक्षात्सरगुरु
 भवेत् यस्या सूर्यम्वरं समुष्मार्यविन्दनादकलाः

आ

२५३

253

तमके सरान्तं पृथिवी संस्थं त्र्यं सरविभूषितं विन्दु
नादकलाक्रान्तं सर्गं व्याहृगुरव्ययः प्राक्तस्वरसमो
पेता विधेयं शदरीमता सूर्यस्वरः पेकारः सरान्तः
ककारः पृथिवीलकारः त्र्यंस्वरः ईकारः प्राक्तस्वरः
शैकारः तेन पेंक्रीसौः इति मन्त्रः

तथा च प्राग्दातिलके प्रथरो विन्दुमाला प्लो व्र
स्नेदस्यः प्राशीयुतः द्वितीयो भंगुसन प्लो मनुस्ता
नीयमीरितं पषावालेति विख्यातः त्रैलोक्यवशाका
रिणी प्रथरः पेकारः विन्दुः अनुस्वारः ब्रह्माकका
रः इन्दुः लकारः प्राशीविन्दुः ईयुतः भगुः सकारः
सर्गघो विसर्गा प्लः मनुशेकारः तेन पेंक्रीसौः
इति मन्त्रः गंगातरंगकल्लोलस्फुरहावदरायिनी म
हासौभाग्यजननी महासौख्यप्रदा भवेत् महासौ
न्दर्यसुभगामहास्तुविनाशिनी सर्वतीर्थमयी दे
वी सर्गं रत्नादिदा भवेत् महामोक्षप्रदानित्यं महा
भोगप्रदा शिवा वाग्भवेनेन्दुमहसावागी प्रातप्रदा
यिनी ॥ कामराजेन बीजेन सक्रोधलस्फुरति
षाशकं गोपस्फुरति षोत्रैलोक्यमोहयन्त्री ये प्रा
क्त्रिबीजेन सव्रते ॥ सुवर्णवर्णवर्णन सो
भाग्यं तस्य मन्त्रिरे ॥ तथा ॥

दक्षिणासूक्तितेने आदिमायेचमथ्येचमथ्येचमथ्ये
 तथा नित्यं अनपसन्नं तथा न्यंचसैवशीघ्रफला-
 भवेत् नवाणां विप्रवेशानीप्रणावेनदशादरी
 आदिपेकारः पुनरपि सपव पेंवेंपेंपेंभवति मथ्ये-
 कामवीजं क्ली पुनरपि वारहयेत देव पवे क्ली क्ली
 क्ली अन्ये सौः पुनरपि वारहयेत देव तेन सौः सौ
 सौः इति भवति तदातिवीजं पेंमन्वाने देये तथा
 पेंपेंक्लीक्लीक्ली सौः सौः सौः पें इति मन्त्रः पतस्या
 दो प्रणावेदमेदशादरो भवेत् यथा गेंपेंपेंक्ली-
 क्लीक्ली सौः सौः सौः पें इति मन्त्रः अस्पृजादिकं
 सर्वं सम्पत्त्यादा पूजावत् ज्ञानार्णवेपि सिंहास-
 नगता देवी कथं सा विप्रराशुभा कथय समहे
 शानकं थं सिंहासने भवेत् शिवचन्दौ वक्रिसं
 स्थौवाग्भवतदन्तरं शिवो हकारः चन्द्रः मकारः
 वक्रिः रेफः वाग्भवः पेंकारः तेन हसरे इत्ये
 व भवन्ति कामवीजं तथा देवि शिवचन्दानि
 तंतता एष्टीवीजं तव फा फोता तीयेष्टावत्तमे का
 मवीजं ककारः शिवो हकारः चन्द्रः मकारः एष्टीवी
 जंतलकारः वक्रिरेफः वामातिविन्दुयुक् हसकलरी
 इति भवति क्रमाद्याः परमेशानिदितागर्भतवेन्दवं

श्रा

२५४

254

शक्तिबीजेमहेशानिशिववक्त्रीनियोजयेत् विप्रा
 भैरवीदेवीमहासंपत्प्रदायिनीकुमार्यास्तृतीयबीजेस्थि
 तेविसर्गहरीकृत्यविन्दुयुक्तेकुर्यात् तेनसौः शिवो
 हकारः वक्त्रिः रेफः तेन हसरो इतिभवति तथाव
 हसरे हसकलरीहसरो ॥ इतिमंत्रः ॥ तत्रविशेषः
 माहृष्ट्यबीजमितिद्वितीयेति तेनतादृशोदित्वावि
 सर्गहरीकृत्यविन्दुंयोजयेदित्यर्थः अतएवतंत्रांत
 रेसंपत्प्रदाभैरवीयंतत्रतार्तीयबीजके भिन्नद्वितीया
 ततः सर्गमितिपेत्सदरीत्यत्रविन्दोस्सादनिकस्यप
 रित्याज्यत्वमुक्ते तृतीयबीजेहकारोनास्तेवेतिकेचि
 त वियद्गुगुताशेष्पाभौतिकोविंडुशेखरः वि
 यतदादिकेलग्निस्यितंयामासिबिंडुमत आका
 शाभगुवाक्रिस्योमनः सर्गंडाखादवान वाग्भ
 वेप्रथमंबीजेकामराजंद्वितीयकं तृतीयंशक्तिवी
 जाख्यत्रिभिः बीजेर्मदाहता पंचकूटात्मिकाविद्या
 वेद्यात्रिपुरभैरवी पंचकूटात्मकइति पंचकूटमं
 त्रवर्णयद्वितेत्यर्थः दीक्षांप्राप्यविशिष्टलक्षणायु
 जः संपत्प्रदायांकुरोर्लब्धामंत्रमनुंजयेत्सुनियते
 तत्तार्थलक्षवधि स्वादुक्तेश्चनरेः पलाशकृममेः
 सम्पकसमिद्धेनले मंत्रीभानुसहस्रकंप्रतिहृ

नेदस्वारिस्रनैरपि देव्यादशतत्त्वानि द्वादशतत्त्वानि वा ।
 विष्णुर्देहोदेवेशिततो न्यासं समाचरेत् ऋषिरस्य महे
 शानिदक्षिणामूर्तिरव्ययः न्यसेच्छिरसि पूज्यत्वात्
 किच्छन्दो मुखे प्रिये देवता हृदये बालाविपुला परमी
 स्मरी बीजं वाग्भवमित्युक्तं शक्तिस्त्रातीयसूदयेत नाभे
 राचरणान्यस्य गलादानाभिचापरं मूर्थादिगलपर्यन्तं
 अक्षरं विन्यसेत् क्रमात् एवं च नाभेराचरणान्यसेद्वा
 ग्भवे मंत्रवित्तमः हृदयाभाभिपर्यन्तं कामबीजं प्रविन्य
 सेत् इत्यादि निबन्धेषु वाग्भवादिपदे भैरवी प्रथमबीजं
 परं बालाबीजानामेव वाग्भवादिपरिभाषावलादिति
 निरस्तं उक्तवचनविरोधात् बालाबीजानामेव वाग्भवा
 दिपदेन परिभाषणम् तन्मूलत्वेनैव भैरवादीनामपि
 तथा संकेतात् एवं बीजैः त्रिभिरिति प्रपञ्च भूयोपेतस्य
 रपव साधारणशब्दात् यदा यत्र वा मन्त्री यद्बीजं तत्परं
 वाग्भवादिपरमविशेषात् तथा वामे पाणितले चैकं दक्ष
 पाणितले तथा उभयोः संप्रुटे विद्याविबीजं विन्यसेच्छि
 वे एवेचाद्यं द्वितीयं करयोस्त्रातीयमुभयोः न्यसेत् मू
 र्धाधारे हृदि न्यस्य भूयो बीजं त्रयं क्रमात् इति निबन्धेषु
 यमेव क्रमो बोद्धव्यः एकवाक्यतावलात् तथा च प्रमाण
 कौमुद्यां । विद्यायां संततः ऊर्वा त्रिभिर्बीजैः क्रमाच्छि
 वे करयोर्व्यन्यसेदादौ मणितले वन्येतले प्रके दक्षे वा
 मे च विन्यस्य कक्षकूर्परपाणिषु पुनर्दक्षे तवामेतपाद
 योऽस्य तथा न्यसेत् नादांते हृदये लिंगे न्यसेद्देविततः परं
 पते घे गेषु देवेशि संद्वारक्रमतो न्यसेत् विद्यासूक्तिक्रमे
 गोवता नीहि परमेष्ठि नवयो न्यासकं न्यासे ऊर्वा द्वीजे

२५५
 २५५
 श्री. सिभिस्ततः कर्णयोश्चिबुकेभ्यः गाणयोर्वदने पुनः
 नेत्रयोर्नसिविन्ध्यस्पर्शपुण्ड्रदेवुजे ततः कूर्परयोः
 कृतौ जानुनोर्ध्वजमूर्धनि पादयोः गुह्यदेशे च पार्श्वयोः
 हस्तनदये कोटचनवयोऽप्यस्य सेही जत्रयं क्रमात्
 बाहुयुग्मश्च त्रयं स योर्जटरे पुनरितिवन्धेषु पाठः क
 र्णयो वामदक्षक्रमेणान्यासः हस्तान्यासे तथा प्राग्दर्श
 नात् वीजैस्त्रिभिर्न्यसे हस्ततले च सव्यदक्षद्वयं हितयम
 षुभयोस्तृतीयमिति प्रपंचेष्टुभिधानात् एकत्र निणि
 त इति न्यायात् किंचात्रापिन्यासे सव्यापसव्ये च पादयोः
 ललाटे ततो बुधः कर्णयुगे च वक्रैवेति त्रिपुरामाराभि
 धानात् सव्यपदस्य दक्षेऽपिन्यासे शक्रत्वात् दक्षादिरेवा
 त्रक्रम इति श्रौचः ॥ अथ यंत्रोद्धारः ॥ ततो नार्यजने कृ
 तावायुपृष्ठं समाचरेत् तत्र प्राञ्जुलप्रासीनो यंत्रोद्धारं प्र
 कल्पयेत् ईशानादग्निपर्यन्तमर्जुरेखां समालिखेत् ई
 शादग्नेस्तदग्राभ्यां रेखे ग्राह्यद्वैशिकः एकीकृत्य च वा
 रुणां शक्तिरेखा पराशिखे त्रिकोणकाररूपतः शक्ति
 द्वयमिदं शिखे पूर्वशक्त्यग्रभावे तमणियष्टिवदालिखे
 त रेखांत परमेशानिवायुगलसर्कोणां संधिभेदक
 मेषो वतयोः शक्त्योस्ततः परं रेखे ग्राह्यकोणाभ्यां
 उदगा मूर्धगान् कुरु वक्रिमण्डलमेतत्स्यात्पूर्वाग्रं सरा
 वन्दिजे नवयोनिविशोभाज्जचक्राजमिदं भवेत् एतद्वा
 स्थितमंलेख्यं हतं हर्षेण सति भं उल्लानमष्टपत्रैः चतुर
 श्रालिखेच्छिखे चतुर्द्वारविशोभाज्जसर्वा नन्दकरं सदा
 विलिख्य हजये यंत्रं देमरुप्यादिपटके भूमौ च न पीठे
 पुंक्रमागुरुचन्दनैः सिन्दूररजसावापि कस्तुरीचु

चुमरणादिभिः सुवर्णरत्नलेखन्या कल्पितं मण्डपये
 यवा विलिख्य नन्देवेशि पूजाद्वानि साधयेत् अ
 यष्टा विधिं वसे सर्वतंत्रेषु गोपितां ब्राह्मि मूर्त्तौ चो
 त्थाय स्वशिरसि गुरुं ध्यायेत् प्रातः शिरसीत्यादि ध्या
 त्वा मानसोपचारैरागध्यात्तानतिमिरान्धस्येत्यादि
 नमस्कृत्य ततो हृत्पद्मे देवीं ध्यात्वा मानसोपचारैरा
 गध्या मूलविद्यां यथाशक्ति जप्त्वा नमस्कृत्यात्मानं
 तद्रूपं विधायावश्यं कार्यं वदिः गच्छेत् ततो मध्या
 ह्नकालेन घाटौ गत्वा मलविशोधनं स्नानं समाप्यते
 लङ्गशमादाय श्रीपरदेवतार्चनयोग्यता सिद्ध्यर्थं
 स्नानमहं करिष्ये इति संकल्प्य केशवः कृपासुद्रया
 ब्रह्माण्डोदरतीर्थानि करैः स्पृष्ट्वा निजे रवे तेन सत्ये
 न मे देवतीर्थं देहि दिवाकर गंगेचयमुने चैवेत्यादि
 सवितरमंडलातीर्थमावाह्यत्रिभिर्मन्त्रोत्थाय मूलमं
 त्रजपन्तु म्भमुद्रया श्रीत्रिपुरभैरवी मभिर्धिया मिनम
 इति वारत्रयं मूर्भिदत्वा चमेत् यथा प्रथमकूटमुश्चा
 र्यात्मतत्वाय साहा त्रितीयकूटमुश्चार्य शिवतत्वाय
 साहा त्रितीयकूटमुश्चार्य शिवतत्वाय साहा इत्याच
 स्य यथा स्थानानि स्पृष्ट्वा पुनर्निर्मन्त्रोत्थाय गात्रमा
 र्जनं कृत्वा सत्पोंकृत्वा पितृतर्पणं च कृत्वा च मूल

श्री

२५६

286

विद्यामुच्चरन् श्री विपुलभैरवी तर्पयामि स्वाहा इति
त्रिसन्नर्पजलादुत्थाय धौतेवाससेपरिथा योषविषया
चम्पमूलविद्योजपन् ऊषायेण वारत्रये मूर्ध्नि जलं द
त्वा गायत्री जपेत् जपे समाप्तरक्तचन्दनार्थ उज्जलन्तः
सुसैस्ताम्रपात्रमासूर्यहस्ताभ्यां गृहीत्वा ललाटे स्पृश
न् फ्रांफ्रीसः ऊरुमोर्तोडभैरवाय प्रकाशाशक्तिसहि
य स्वाहा इति सूर्यार्च्यं दत्त्वा सूर्याय नमः इति नमस्कुर्या
त् ततो मूलमंत्रं जप्त्वा जपे समाप्प पुनरपि रक्तचन्द
नात्ततजलकसुसैस्ताम्रपात्रमासूर्यतस्मिज्जले भैरवी
चक्रं ध्यात्वा हस्ताभ्यां गृहीत्वा ललाटे पें विपुलाये विद्य
हे भैरव्येथीमहि तन्नो देवी प्रचोदयात् इति जपन् श्री
विपुलभैरव्याग्रर्च्यं कल्पयामि नमः इति देव्यै अर्च्यं दद्यात्
मंत्रोद्धारमाह विपुला च तद्यादेन्त विद्महे पदमुद्धरेत्
भैरव्यै अतत शोक्ताथीमहीति ततो वदेत् तन्नो देवी पदं
चोक्ता प्रचो प्रचोदयाद्दीरयेत् गायत्री त्रैपुरी रव्यात्
वागाघेन समुद्धरेत् ततो मोनी अयोग्य संभाषण
पराङ्मुखः वाज्यांगस्तेत वाज्यांगत्वा हस्तौ पादौ प्रस्था
ताम्रपात्रे समान्यार्च्यं संस्थाप्या च जलेन हारं प्रोत्स
॥ ॥ ॥ ॥

हारदतिरोगरोगप्रणयनमः वामेलेत्रपालायनमः
 तयोः पार्श्वपुगे गंगायेनमः यमुनायेनमः उपरि-
 हारप्रियेनमः अथोदेहलैनेनमः ततो गंगेकोच्चगृहे
 प्रविष्टपार्श्वजलेन गृहाभ्यन्तरप्रोक्ष्य ॐ ब्राह्मणेनमः
 ॐ वास्तुपुरुषायनमः इति संपूज्य भूमौ त्रिकोणां वि-
 लिख्य क्रीं इति पृथिवीं संशोध्य तदुपरि रक्तकंवला
 घासनमास्तीर्यार्चजलेन प्रोक्ष्य धृत्वा पठेत् मेरुष्टुः
 ऋषिः सुतलं छंदः कूर्मो देवता आसने शोषधने वि-
 नियोगः पृथित्वेति क्रीं श्रीं आधारशक्तिकमला
 सनायनम इत्यासनं संपूज्य तदुपरि प्राङ्मुखतः
 झुको वा उपविशेत् परावीजे समुच्चार्य ततश्चा-
 धारपूर्वकं शक्तीति पदमालिख्य कमलासनमा-
 लिखेत् ॐ ते नमः पदं चोक्ता आसनस्य मनुः प्रिये
 अततमादाय अपसर्पेत् इति पठित्वा ततान्विकी-
 र्य अस्त्राय फट् इति वामपादघातेन भौमानान्ता-
 लत्रयेणोत्तरितगान् बालयासमुदंचितवक्त्रं ऊर्ध्वं
 दृष्ट्वा दिव्यान् इति त्रिविधविघ्नान्निरस्य वामे गुरु-
 भ्यो नमः दक्षिणे गणेशाय नमः मध्ये श्रीविष्णु-
 भैरव्यो नमः इति नमस्कृत्याय फट् इत्यूर्ध्वोर्ध्वताल-
 त्रयेणोदिकाभिर्दिग्बन्धनं कृत्वा अस्त्राय फटिति गं

प्रा

२५३

२५७

यपुष्पाभ्यां कयो संशोथ कृतो जलिः अस्मभेरवीमं
अस्य दतिराणामूर्तिः ऋषिः पंक्तिः छंदः त्रिपुरेभेरवीदेव
ता प्रायेवीजे अंत्यशक्तिः रेफः कीलकं विद्याघभीष्ट
सिद्धौ विनियोगः शिरसि दतिराणामूर्तः ऋषयेनमः
मुखे पंक्तिः छन्दसेनमः हृदि त्रिपुरेभेरवेनमः कृतो ज
लिः मम विद्याघभीष्टसिद्धये विनियोगः ततो भूत
शुद्धिं कुर्यात् शरीराकारभूतानां भूतानां यद्विशोथने
अहयब्रह्मसंयोगाद्भूतशुद्धिरियं मता स्वीकेतनानह
सौकृता सोहमिति मंत्रेण प्रदीपकलिकाकारे हृद
यस्य जीवात्मानं मूलाधारस्य ऊरादुलिन्या सह शिरस्य
सहस्रदलकमलकर्णिकांतर्गतपरमात्मनिलीने
विभाव्य एधि वीमसता वक्रौ वक्रिं वा यो समीरणे प्र
विलाप्य तथा काशे प्राकाशं प्रकृतौ ततः अपरब्रह्म
रूपांतां मायाशक्तिं परात्मनि इति समस्तदेहानि प्रपे
क्षं परमात्मनि प्रविलाप्य पुरुषाकाराभमनादिभवं
संचितं ब्रह्म हृत्पाशिरस्कंच स्वर्णस्तेयभुजहृदये ॥
सुरायानहृदायुक्तं गुरुतल्पकदिहृदये तत्संमर्षिपदं
हं गंगप्रत्यंगपातकं ॥ उपपातकरो माणं र
क्तमश्रु विलोचने खड्गचर्मथं रक्तसंवा म
ऊहो विचिंतयेत् ॥

ततश्चावक्रेवामेन सिधुप्रबलं यमिति वायुबीजं षोड
 शवारंजपन् वामनासापुटेन वायुना देहमाह्वय पुन
 र्यमिति चतुःषष्टिवारंजपन् कृष्णकं कुर्वन् देहसंशो
 ध्य पुनर्यमिति द्वाविंशद्वारंजपन् दक्षनासापुटेन
 वायुं रेचयेत् ततोरुणो न वायुसंवहेन रमिति वक्रे बी
 जेन रमिति वक्रि बीजेन षोडशवारंजपेन दक्षिणना
 सापुटेन देहमाह्वय चतुःषष्टिवारंजपेन कृष्णकं कुर्व
 न् तदशीभूतमिति विचिंत्य रमिति द्वाविंशद्वारंजप
 न् वामनासयाभस्मना सह वायुं रेचयेत् ततः ० मि
 ति चन्द्रबीजं शुभ्रं प्रकृत्यात्मकं वामनासापुटेन पुरु
 षात्मकं ललाटचंद्रे षोडशवारंजपनयेत् ततो वमि
 ति वरुणबीजं चतुःषष्टिवारंजपन् ललाटचंद्रादि
 लांतामक्षरमयीं वृष्टिं निपात्य तथा देवोपासनयोगं
 सकलं वपुः कुर्वन् लमिति द्वाविंशद्वारंजपन् सक
 लं शरीरं दृढीभूतं विचिंत्य दक्षनासापुटेन वायुं रेचये
 त् पुनरुत्पादयेद्देहं पवित्रं परमात्मनः परं ब्रह्माग्नि-
 कामायामातृकाप्रकृतिः परा अजायत जगन्मार्तरा
 काशं नभसो निलः समीरणादभूदक्रिर्वक्रैरापस्त
 तोमही स्वीयमेभ्योपिभूतेभ्यस्तताहूपंकलेवरे देव
 ताराथने योग्यमुत्पन्नमिति भावयेत् तस्मिन् देहे परा

श्री

२५८

258

त्माद्ये सर्वज्ञः सर्वशक्तिमान् समस्तदेवतारूपः सर्वमे
 त्तमयः शुभः आत्मरूपेण देहे से जीवभावेन तिष्ठति
 इत्येव भावना मुख्या भूतशुद्धिरिदोदिता नासापुटो
 धृत्वा वायुमवष्टभ्य हेमः सोहे अवतर १ शिवपदा
 जीवाशिवं सशुभापणेन प्रविशाम्येगादमुल्लसोल्ल
 स ज्वल १ प्रज्वल १ हेमः सोहमिति स्वादा ततः पृथि
 व्यादीनि तत्त्वानियथास्थाने स्थापयित्वा हृत्पद्मे देवीं
 समानीय हृदि हस्तदत्वा प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् यथा
 ओं सोहं मम प्राणाः ओं सोहं मम जीव इह स्थितः ओं
 सोहं मम सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणप्रा
 णा इहागत्य सर्वं चिरेतिष्ठंतु स्वादा इति बीजं त्यजे
 त् प्राणप्रतिष्ठा मंत्रो यथा सुखवृत्ते समुच्चार्य हेमश्च
 विपरीततः उच्चरेत्परमेशा विविधेयं अक्षरी भवेत्
 प्राणप्रतिष्ठा मंत्रो ये सर्वकर्माणि साधयेत् सुखवृत्ते
 आकारः सविंडरिति प्रोचः तेन ओं सोहमिति विपरी
 तः तेन ओं सोहमिति मंत्रः एतत्करणाशक्तानां पत
 त्मावमात्रेणैव भूतशुद्धिः स्यादिति ततः प्राणमं कुर्या
 त् मूलमंत्रेण बालयावा कुर्यात् यथा मूलमंत्रेणोऽं
 वारं जपन् वामनासापुटे न देहमासुर्यपुनः नासापु
 टो धृत्वा तदेव चतुःषष्टिवारं जपन् ॥

क्रमकं क्रमेण पुनस्तदेवद्वारिंशद्वावेजपन् दत्तनासा
 पुटेनवापुंवेचयेत् इत्येकः प्राणायामः अथोतमीत्
 कान्यासः द्वाष्टपञ्चव्रजेकंठेस्वरान् घोटशविन्यसेत्
 द्वादशाक्षदहृत्यमेकादीन् द्वादशविन्यसेत् दशापञ्च
 व्रजेनाभोऽकारादीन्त्यसेद्दश षट् पत्रेलिंगमथस्ये
 वकारादीन्त्यसेश्चषट् आधारेचतरोवर्णान् व्यादी
 न्यसेश्चतुर्दले हस्तौभूमथगेपमेदिदलेविन्यसेच्छि
 वे इत्यंतमीत्कान्यस्यसर्वांगन्यासमाचरेत् अथमात्
 कान्यासः सूर्याचमुखहृत्तेचनेत्रकंठेषुपार्वति नासाचं
 डोष्टदंतेषुसूर्यास्येषुप्रविन्यसेत् पाणिपादयुगस्मात्
 संध्येषुतथाशिवे पार्श्वद्वयेष्टष्टनाभिजठरेषुयथा
 क्रमान्यसेत् व्यादीन्सथातकान्याराणजीवव्रस्माणि
 तान्यसेत् हृदयेबाहुमूलेचतथापरगलेशिवे कक्षा
 यांहृदयप्रोतेपाणिपादयुगेतथा जठरानलयोर्देव्या
 व्यापकंचक्रमान्यसेत् व्यापकमिति हृदयमारभ्यउत्त
 मोगव्यापकमित्यर्थः हृदयप्रोतेप्राण्यादिविशेषणं
 प्रवाहलाभाय एवंहृदयमारभ्यपाणिपादयुगेतत
 शतितदेयमेवार्थः यथा अंनमोललाटे अंनमोमु
 खहृत्ते अंनमोदत्तचक्षुषि अंनमोवामचक्षुषि अंनमोद
 तकंठे अंनमोवामकर्णे अंनमोदत्तनासायां अंनमो

आ

२५८

259

वामनासायां लिनमोदतगंडे लीनमोवामगंडे पंन
सगोष्टे पंनमोपरे जैनमोदुर्धदंते जैनमोधोदंते अंन
मोमूर्भि प्रःनमोमुखे कंनमोदतवाङ्मूले रंनमः
कूर्परे गंनमोमणिवत्ते वंनमोगुलिमूले उंनमोगुल्य
ये चंनमोवामवाङ्मूले छंनमःकूर्परे जंनमोमणि
वत्ते फंनमोगुलिमूले मंनमोगुल्यये दंनमोदतोरुमू
ले ठंनमोजामुनि उंनमोगुल्फि फंनमोगुलिमूले शां
नमोगुल्यये तंनमोवामोरुमूले थंनमोजामुनि-दं न
मोगुल्फे पंनमोगुलिमूले नंनमोगुल्यये पंनमोदत
पार्श्वे फंनमोवामपार्श्वे वंनमःष्टष्टे भंनमोनाभो मंन
मउदरे यंनमस्तृणात्मनिहृदये रंनमोसृगात्मनिहृद
वाङ्मूले लंनमोमांसात्मनिकङ्गुदि वंनमोमेदात्म
निवामवाङ्मूले शंनमोस्थ्यात्मनिहृदयादिदतकरे
घंनमोस्थ्यात्मनिहृदयादिवामकरे संनमःशुक्लात्मनी
हृदयादिदतयादि जंनमःप्राणात्मनेहृदयादिवामपा
दे लंनमोजीवात्मनेहृदयाद्युदरे तंनमःपरमात्मने
हृदयादिमुखे अथश्रीकंठादिन्यासः यथा वासुदेवं
ऋषिः पंक्तिः छंदः ईशानोदेवता न्यासकर्मणिविनि
योगः ॥ ॐ हृदयाय नमः शान्ति आदित्यस्य ध्यायेत्
जंनमः कर्काचननिभं रुचिरातमात्मानम् ॥

पाशं कृष्णो च वरदं निजवाहुदेहेः विश्रामिं डशक
 लाभरं विनेत्रमर्धाविकेशमनिशं वपुराश्रयामः
 इति ध्यात्वा मातृकास्थानेषु न्यसेत् ॐ श्रीकण्ठाय
 रौद्रदेव्यै नमो ललाटे ॐ अनन्ताय विरजायै नमो मुखे
 ईश्वराय शोण्यै नमः ईश्वरमूर्तये लोलाक्ष्यै नमः ॐ
 मरेश्वराय वर्तलाक्ष्यै नमः ॐ अर्धेश्वराय दीर्घशोण्यै
 नमः ॐ भारभूताय दीर्घमुख्यै नमः ॐ अतिशीशाय
 गोमुख्यै नमः ॐ स्थाण्डकाय दीर्घजिह्वायै नमः ॐ
 हराय कुंडोदयै नमः ॐ निगूढाय कूर्ध्वक्षेत्रे नमः
 ॐ भौतिकाय विहृतमुख्यै नमः ॐ सद्योजातज्वाला
 मुख्यै नमः ॐ अनुग्रहाय उल्का मुख्यै नमः ॐ अंकु
 राय सुश्रीमुख्यै नमः ॐ महासेनाय विद्यामुख्यै नमः
 ॐ क्रोशाय महाकाशै नमः ॐ चंडीशाय सरस्वत्यै नमः
 ॐ पंचातकाय गौर्यै नमः ॐ शिवोत्तमाय त्रैलोक्यविद्या
 मुख्यै नमः ॐ क्रोशाय महाकाल्यै नमः ॐ पकमा
 नाय मेत्रशक्त्यै नमः ॐ कूर्माय आत्मशक्त्यै नमः ॐ पक
 नेशाय भूतमात्र्यै नमः ॐ चतुराननाय नमः ॐ बोदयै
 ॐ अज्ञेशाय द्वाविष्ट्यै नमः ॐ सर्वेश्वराय नागैर्यै नमः
 ॐ सोमेश्वराय ऐश्वर्यै नमः ॐ लोगतनेमजैर्यै नमः
 ॐ दारुकाय वृष्टिर्ष्यै नमः ॐ अर्धनारीश्वराय वीरिण्यै

आ.

२६-

२६०

नमः रण्डमाकातायकाकोदर्येनमः ते आघादिने
पूतनायै नमः घंदादिने पुत्रकायै नमः दे अद्दीशाय यो
गिन्यै नमः धेमीने शाय फा विन्यै नमः नेमे शाय गर्जि
न्यै नमः पेलोहिताय कालरात्र्यै नमः फंशिखीशाय
ऊर्जिन्यै नमः बंछगलतंशय कपर्दिन्यै नमः भंडरुंडे
शाय कपालिन्यै नमः मंमहा कालेशाय जघांयै नमः
घेतगात्मने वालिशाय सुमुखेयै नमः बंअरगात्म
ने भुजंगेशाय रेवत्यै नमः लेशात्मात्मने शिवेशाय व्या
पिन्यै नमः तः क्रोधात्मने संवर्तकेशाय मायायै नमः
अथ मंत्रन्यासः नाभेराचरणान्यस्य गलादानाभिचाप
रे मूर्धादिगलपर्यंतं अतरे विन्यसेत् क्रमात् इति वा
तामंत्रन्यासः एवं भैरवमंत्रपतेऽपि नाभेराचरणान्य
स्य वाग्वंमंत्रवित्तमः हृदयात्राभिपर्यंतं कामराजं प्र
विन्यसेत् मूर्धादिहृदयांतं च शक्तिबीजं प्रविन्यसेत्
यथा नाभेराचरणं यावत् सैनमः हृदयादिनाभिप
र्यंतं हस्तकंठी नमः ब्रह्मरंध्रादिहृदये यावत् सौं नमः
अथ करन्यासः वामपाणितले चैकंदतपाणितले त
था उभयोः संप्रदेविद्यात्रिवीजं विन्यसेच्छिवे भैरवीं
त्रयं प्राघंदितीयं करयोस्तात्तीयं
भयोन्यसेत् दत्तकमेवा ॥

स्त्रैः नमो दत्तकरे हसकरं लीनमो वामकरे स्त्रैः नमः
 करतलपृष्ठयोः मूल्याधारे हृदि न्यस्य भूयो वीजत्रयं क्र
 मात् शिरसि स्त्रैः नमः हृदि हसकरं लीनमः मूल्याधारे
 स्त्रैः नमः अथ नवयोनिन्यासः दत्तकरो स्त्रैः नमः वा
 मकरो सकलं लीनमः चित्रके स्त्रैः नमः गंडयो वदने च
 नेत्रयोः नासिकायां अंसयोः जठरेयो कूर्पयोः कृतौ
 जानुनोः लिंगे पादयोः गुह्ये पार्श्वयोः हृदि स्तनयोः
 कंठे इति नव मूलैरति हृदि प्रीतिं भुवोर्मध्ये मनो भवे
 वालवीजैस्त्रिभिर्न्यसेत् स्थानेषु विशेषतः मूल्याधारे
 येन नमः हृदि लंकी प्रीत्येन नमः भ्रुमथ्ये सौः मनो भवा
 यनमः अमृतेशी च योगेशी विषयानि क्रमादिमाः
 विलोमवीजैर्विन्यस्य मूर्तिन्यासे समाचरेत् विलोमवी
 जैरिति सौः आदिवालावीजैरित्यर्थः मूल्याधारे सौः
 अमृतेश्येन नमः हृदि लंकी योगेश्येन नमः भ्रुमथ्ये पें विषय
 योन्येन नमः ततो मूर्तिन्यासे कुर्यात् मस्तके सहस्रं ईशा
 नासमो भवसहिताय नमः मुखे सहस्रं तत्पुरुषाय नमः
 करध्वजसहिताय नमः हृदि सहस्रं अक्षोराय नमः
 कंदर्पसहिताय नमः गुह्ये सहस्रं वामदेवाय मनो भव
 सहिताय नमः पादयोः सहस्रं सघो जाताय कामदे
 वसहिताय नमः ऊर्ध्वे प्रादक्षिण्ये दीच्य पश्चिमे पुमु

आ

२६६

२८१

विशुतान् प्रवित्यसेयथाहर्षभगव्यो माः प्रिसंयुतः
सत्यादिपंचक्रुसाप्पोबीजमेषोसमीरितं भगुः सका
रः व्योमहकारः अग्निरेफः सत्यरिकारः तदादिपंचके
पपेऊइउकारसहस्रं सस्वबीजेति सहस्रोसहस्रैसहस्रं
सहस्रिंसहस्रं ऊर्ध्वमुखेसहस्रोईशानायमनोभवसहि
तायनमः पूर्वमुखेसहस्रं तत्पुरुषायमकरध्वजसहि
तायनमः दक्षिणमुखेसहस्रं अक्षोरायकुमारकेदर्य
सहितायनमः उत्तरमुखेसहस्रं वामदेवायमन्त्राय
सहितायनमः पश्चिममुखेसहस्रं सद्योजातायमक
रध्वजसहितायनमः अथकरन्यासः षट्दीर्घयुक्ते
नादीनबीजेनांगक्रियामता ह्यौं अंगुष्ठाभ्योनमः
ह्यौं कनिष्ठकाभ्योनमः ह्यः करतलकरपृष्ठाभ्यो
नमः अंगान्यासः ह्यौं हृदयायनमः इत्यादिअ
अस्त्रायफट् इत्यंतं ऊर्ध्वोर्ध्वतालत्रयं व्योदिकाभिर्द
शादिशोवभीयात् अथपंचवाणान्यासः पंचवा
णान् क्रमेणोषकरांगुलिषुवित्यसेत् अंगुष्ठा
दिकनिष्ठांतं क्रमेण परमेश्वरि शंङ्गीं लीचं इति
प्रोक्तं च प्रमाः सर्गवान् भवेत् तेनमः ॥
पंचवाणा इमे देविनामानि शृणु पार्वति ॥
तोभनो द्वावणो देवितया ॥

तथाकर्षणसंज्ञकः वशेणामादौ क्रमेणैव कथितानि
 वरानने कामास्तत्रैव विज्ञेयास्तेषां वीजानि संशृणु प
 रावीजं मध्यवारां वाग्भवे परमेष्ठि तुर्यवारां तत
 श्रैवस्त्रीवीजं तत्किमास्त्रिये पंचकामाश्चेदे विनामा
 निशृणु वल्लभे काममन्मथकंदर्पमकरध्वजसंज्ञकः
 मीनकेतुर्महेशानि पंचमः समुदीरितः चंद्रमाः सका
 रः शंखीक्षीक्षुसः इति पंचवाराणाः श्रीक्षीक्षुसंक्षीक्षीति
 पंचकामाः शंखोभनायनम इत्यादिक्रमेण अंगुष्ठा
 दिषु न्यसेत् श्री कामायनम इत्यादिक्रमेण अंगुष्ठादि
 शुन्यसेत् अनंतरं मूर्धादिषु न्यसेत् पंचवारांस्ततो न्य
 स्य मंत्रिजैलोकमोहनान् दामाघादाविणीमूर्भि
 क्षीमाघातोभिणीपदे क्षीवशीकराणवद्वे गुह्येक्षुवी
 जहर्विका आकर्षिणी हृदि पुनः सर्गातो भगुसंयुतः
 संमोहिनी क्रमादे विवाणन्या सोयमीरितः न्यासो य
 था मूर्भि शंखाविण्येनमः पादयोः क्षीतोभिण्येनमः
 मुखेक्षीवशीकरिण्येनमः गुह्येक्षु आकर्षिण्येनमः हृ
 दिसः संमोहिन्येनमः सर्गातो भगुसंयुत इति भगुः स
 कार सर्गाविसर्गः तेनम इति भवति अथ सुभगादि
 न्यासः भालभूमथ्यवदनकंधिकाकंठहस्तच नाभ्यधि
 स्तानयोः पंचताराभ्याः सुभगादिकाः न्यस्तव्याव्यथिना

श्री.

२६२

262

देव्योमंत्रिणासुभगाभगाः भगसर्पराययपराभ
गमालिन्यनंतरे अनंगानंगकुसुमाभयः चानंगमे.
खलाः अनंगमदनाः सर्वासदविभ्रममेधवाः वाक्
कामस्त्रुपुनः स्त्रीसः ताराः पंचोदिताप्रसीत्यासंक्रु
र्याङ्गुषणाख्यततः सायकसत्तमः न्यासोयथा पे
न्कीस्त्रुस्त्रीसः सुभगायेनमोललाटे ध्रुमथ्ये पेंन्की
स्त्रुस्त्रीसः भगायेनमः मुखे ५ भगसर्पिरोपेनमः
कण्ठमध्ये ५ भगमालिन्येनमः कण्ठो ५ अनंगा
येनमः हृदि ५ अनंगकुसुमायेनमः नाभो ५ अनं
गमेखलायेनमः स्वाधिष्ठानेलिंगे ५ अनंगमद
नायेनमः अथभूषणत्यासः न्यसेच्छिरसिभाल
ध्रुवर्त्मान्तिपुगलेनसि गंडयोरोष्ठयोर्दंतपंक्त्योरासे
न्यसेत्सरान् चिबुकेशगले कंठे पार्श्वयोः स्तनपुग्म
के दोर्मूलयोः कूर्परयोः पाण्योस्तट्टदेशयोः नाभो
गुह्ये पुनश्चोर्वोर्त्तानुमोजे चयोस्तथा स्फिचोस्ततल
योः पश्चाच्चरणगुह्ययोस्तथा कादिरांताः न्यसेह
र्गान् स्थानेषु समाहितः कांश्चोर्गैवेयके पश्चा
त्कटके हृदि गुह्यके कण्ठकुंडलयोर्मूलौ वलमान् श
लसान् सद्यो अष्टाविमान् प्रविन्यसेद्देविदेशिकसत्तमः
कांश्चादिपदंततस्यानोपलतकं ध्रुवर्त्मान्तिपुगलेन

सः।

इति न्यासो यथा शिरसि ग्रन्थं नमः ललाटे ग्रन्थं नमः भ्रुवुगे
 ग्रन्थं नमः ईनमः कर्णयुगे उग्रं नमः अक्षिपुगे मृच्छं नमः
 नासायो लिं नमः गंडयोः लीपं नमः ओष्ठयोः पेंगें नमः
 दंतपंक्त्योः गेग्रं नमः मुखे ग्रन्थं नमः चित्रुके कं नमः ग-
 ले खं नमः कंठे गं नमः पार्श्वयोः वेंटं नमः स्तनयोः
 चंछं नमः दोमूलयोः जंफं नमः कूर्परयोः मंटं नमः पा-
 णयोः ठंरं नमः स्तनपृष्ठयोः फंरं नमः नाभौ तं नमः गु-
 ह्ये ग्रं नमः ऊर्वीः दंथं नमः जान्वाः नंपं नमः जंघयोः
 फंवं नमः स्फिचोः ऊरुमूलयोः भंमं नमः उतलयोः
 यंरं नमः चरणगुह्ययोः लंवं नमः कटुंशं नमः ग्री-
 वायोथं नमः कटके वलयस्थाने सं नमः हृदि हं नमः
 गुह्ये लं नमः कर्णयोर्मौलौ दं नमः जानार्णवे पवं
 मस्तशरीरोसो समाहितमनास्ततः परमानंदसंदेह
 सानंदश्चित्तयेत्परां ततो हृत्पद्ममध्ये देवीं ध्यायेत् उग्र
 आजुसहस्रकांतिमरुणदोमं शिरोमालिकां रक्ताः
 स्तिस्तपयोधरां जंपवतीं विधामभीतिं वरं हस्ताब्जैः दथ
 तीविनेत्रविलसद्भारविंदश्रियं देवीं वदद्दिमां पुरतः
 मुकुटां वन्दे समंदः सितो इति ध्याता मानसो पचारैरा-
 राध्य योनिमुद्रां वहा हृदयमुखभुमथललाटब्रह्मरं
 भेषु नमस्कुर्यात् तद्यथा योन्याख्या हृदिविख्याता-

श्री.

२६३

263

त्रैलोक्यतोभरणाभवेत् त्रैलोक्यद्रावणं नाम भुवस्था
परमेश्वरि भुमध्यस्थामहेशानित्रैलोक्याकर्षणीभ
वेत् तल्लाटस्थामहेशानित्रैलोक्यवशाकारिणी ब्र
ह्मरंभ्रस्थितासैवसर्वाज्ञादकरीपरा पंचमुद्रामयी
देवियोनिमुद्राप्रदर्शयेत् इति नमस्कृत्यार्चयात्रेस्था
पयेत् यथासुवामे ईकारगर्भत्रिकोणं विलिख्य
तडपरिषट्कोणं चतुरस्रं कृत्वा तडपरित्रिपदिका
कारोप्य संवत्स्रिमंडलाय भूषाचिदिदशकलात्मने
नमः इति त्रिपदिकासंस्तुत्य फट्तिशंखं प्रक्षाल्य शु
द्धजलमाश्रय्य ऊंसोममंडलाय अमृतादिषोडशक
लात्मने नमः इति जलं संस्तुत्य तज्जलं घट्टेनेनाभ्यर्च्य
हसतमलवरयूं आनन्दभैरवाय वषट् नमः हसतम
लवरयी आनन्दभैरवौ वौषट् इति जलं संस्तुत्य जलं
स्पर्शान् मूलसंज्ञमष्टधा जप्त्वा गंधपुष्पाक्षतात्रिंश
त्पुष्पास्त्रेण संस्तुत्य कवचेनावगुं लयेन मुद्रया मृती कृ
त्य योनिमुद्राप्रदर्शय तस्मिन् जले त्रिकोणं विलि
ख्य दित्तमये च पंचरत्नानि रजयेत् गर्भोच्चयवलाः
पञ्चादिंद्रस्थः क्रमतः शिवे वामकर्णं समाशुक्तानाद
विन्दुविभूषिताः बीजपंचकमेतत् पंचरत्नानि सुंदरिस्तु
गगनरत्नाय नमः सुमतीरत्नाय नमः सुसर्गरत्नाय नमः
पातालरत्नाय नमः

स्त्रुमैर्त्तनागरत्नायनमः गमौचेति गकारमकारौ य
 कारवकारलकारश्चेत्यर्थः इन्दोलकारः वामकर्णः
 कंकारः इति पंचरत्नः संपूज्य ओं गंगे च यमुने चैवेत्यादि
 ना सवितुर्मंडलातीर्थमावाह्य तदतिरोगोत्तरीया
 त्रे किंचिज्जलं निक्षिप्य तेनोदकेनात्मानं पूज्योपकरणं
 चाभ्युक्ष्यं प्रोषयिषीत्वा पूजयेत् कर्णिकायै मंडूकाय
 नमः कालाग्निरुद्राय नमः ओं कल्पाय नमः ओं आ
 धारशक्त्यै नमः ओं प्रकृत्यै नमः ओं कूर्माय नमः ओं प्र
 नेताय नमः ओं पृथिव्यै नमः ओं तीक्ष्णाय नमः
 ओं रत्नदीपाय नमः ओं कदम्बनाय नमः ओं वर्णाय
 यकल्पवृक्षाय नमः ओं मणिमंडूपाय नमः ओं रत्न
 सिंहासनाय नमः आग्रायादिकोरोषु ओं धर्माय नमः
 ओं ज्ञानाय नमः ओं वैराग्याय नमः ओं पश्चर्याय नमः
 ओं पूर्वदिदिक्षु अधर्माय अज्ञानाय अवैराग्याय नमः
 अनैश्चर्याय नमः पुनः कर्णिकायां उपर्युपरिक्रमेण
 ओं सूर्यमंडूलाय नमः ओं सोममंडूलाय नमः ओं वक्रि
 मंडूलाय नमः संसत्ताय नमः रंजसे नमः तंतमसे
 नमः ओं आत्मने नमः पंचरमात्मने नमः क्रीत्ताना
 त्मने नमः ततः केसरेषु नवशक्तीः पूजयेत् इच्छाये न
 ज्ञानाये नमः क्रियाये नमः कामित्ये नमः कामदायि

श्रा.

२६७

264

स्येनमः रत्येनमः प्रियायै नमः नेदायै नमः मध्येम
नोर्मत्येनमः पेपरायै नमः अपरायै नमः परापरायै
नमः प्राग्योत्पतराले श्रीगुरुभ्योनमः परमगुरुभ्योन
मः परमेष्ठिगुरुभ्योनमः स्तोः सदाशिवमहाप्रेतपद्मा
सनायनमः ततोदिनकरकिरणारुणकुसुमोजलो
वहनासापुटेन सहृदया देवी समानीय पेचभिः प्रण
वैर्मूर्तितस्यामावाह्यं पूजयेत् ततोवाकशक्तिकमला
हसखकैहसोपुनः इत्यासनमंत्रादौ विशेषः ओं क्लीं
श्रीं हसखकैहसोः इति मंत्रः मूलमुच्चार्य श्रीमहात्रिपु
रेभरवीमस्तु चैतन्यमूर्तिकल्पयामि नमः इति मूर्ति
संकल्पयंत्रे संस्थाप्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् यथा श्रीं
क्लीं कौं हंसः श्रीविपुरेभरव्याः प्राणा इह प्राणाः एवं
वीजं ५ श्रीविपुरेभरव्याः सर्वेन्द्रियाणि वा इ. मनश्चतुः
श्रोत्राद्या प्राणा इहा गमस्युर्वा विरेनिष्टं तु स्वारा
इति प्राणान् प्रतिष्ठाप्य आवाहनादिमुद्राः प्रदर्शय
उंगे विनम्य पुनः ध्यात्वा षोडशेण पचारैः पूजयेत् ॥
यथा आसने स्वागतं चार्चयामाचमनीयकम् ॥
मधुपर्कचमनस्नानवसनाभरणानि
च सुगंधं सुमनोऽपदीपनैवे
यवेदनम् ॥

प्रयोजयेदर्चनाया उपचारं स्तुषोऽपि यथा इदमाः
 सने श्रीविपुरंभेरव्येनमः स्वागतमिति कुशालप्रभं इदं
 माचमनीयं इदं स्नानीयं पतानिपद्वस्त्राणि इदं स
 र्गाभरणं पषगंधः इदं पुष्पं पषभूपः श्रीविपुरंभेर
 व्येनमः ततो नैवेद्यं पुरतः समानीयास्त्रायफट् इति
 जलेन प्रोक्ष्य हूं इति वामहस्ततर्जनीयावगुं न्यवमिति ये
 नुमुद्रयामतीकृत्य तदुपरिमूलमंत्रं जप्त्वा इदं नैवेद्यं वि
 पुरंभेरव्येनमः इत्युत्तरजलं गृहीत्वा अस्तोपस्तर
 णमसीति जलं गरदूषेदत्वा प्राणायस्त्राह्वा प्रपानाय
 स्त्राह्वा समानायस्त्राह्वा उदानायस्त्राह्वा व्यानायस्त्राह्वा
 इति पंच प्राणाहुतीकृत्वा तस्याः स्त्रीकारं विभाव्याम
 तापिधानमसिस्त्राह्वा इति पुनरपोषां नदत्वा इदं पुन
 राचमनीयं श्रीविपुरंभेरव्येनमः इति पतानितां वत्सा
 निविपुरंभेरव्येनमः श्रीविपुरंभेरव्येनमः इति पुष्पांज
 लित्रयेण संपूज्य श्रीविपुरंभेरवीतर्पयामीति देव्यामु
 खे विवारं सतर्प्य षडंगेन संपूजयेत् यथा हस्तं हृदयं
 यनमः क्रस्त्री शिरसे स्त्राह्वा हस्तं शिखायै वषट् हस्तं
 कवचाय हुं हस्ते नेत्रत्रयाय वौषट् हस्तः अस्त्राय फ
 ट् इति पूर्वादिदिक्षु संपूज्य श्रीविपुरंभेरव्येनमः इ
 ति नमस्कृत्य आवरणात् पूजयेत् यथा मध्यमिकोणे

श्री

२६५

२८८

अग्रकोणे पेरैयेनमः दक्षकोणे पेरैयेनमः वामः
 कोणे पेमनोभवायेनमः ततोष्टयोनिषु प्रष्टुशक्तीः
 पूजयेत् पेरैकीं सुंसीसः सुभगायेनमः पदेवीजानि
 भगायेनमः ५ भगसर्पिरोयेनमः ५ भगमालिन्येनमः
 अनंगकुसमायेनमः ५ अनंगमेखलायेनमः ५ अनं
 गमदनायेनमः ततः केसरेषु पूर्वादिक्रमेणावास्या
 दिशक्तीः पूजयेत् यथावासेनमः माहेश्वर्येनमः
 कौमार्येनमः वैष्णवेनमः वाराह्येनमः इन्द्रारोपेन
 चामुण्डायेनमः महालक्ष्म्येनमः पुत्राग्रेषु असितोंगा
 यनमः रुखेनमः चंडायनमः क्रोथायनमः उन्मत्ता
 यनमः कपालिनेनमः भीषणायनमः संहारायन
 मः तद्वार्ये इन्द्रादीन् पूजयेत् यथावासेनमः मा
 हेश्वर्येनमः कौमार्येनमः वैष्णवेनमः वाराह्येनमः
 इन्द्रारोपेनमः चामुण्डायेनमः महालक्ष्म्येनमः पुत्रा
 ग्रेषु असितोंगा यनमः रुखेनमः चंडायेनमः क्रो
 थायनमः तद्वार्ये तेषामस्त्राणि पूजयेत् ततः पुः
 ष्पांजलित्रयेण देवीं संपूज्य प्राणायामं कृत्वा गुरुभ्यो
 नम इति गुरुं नमस्कृत्य जपन् जपे समाप्य पुनः प्रा
 णायामं कृत्वा र्चादकेन गुप्तातिगुप्तगोपीति इत्यादि
 देव्या वामहस्ते तेजोमयं समर्प्य

५

जपेपरमेष्ठ्यापरिग्रहीतेविभावमूलेनतामूलनि
 वेद्यपुनःगंधादिभिः संप्रज्ययोनिमुद्रांप्रदर्शये श्रीविपु
 रेभेरव्येनमइति नमस्कृत्यस्तत्त्वादेउपरागमेकृत्वाउप
 विषय मूर्च्छादकेन इतः पूर्वप्राणबुद्धिदेहधर्माधिका
 रतोजाग्रत्सप्तप्रसप्तपुष्यवस्थासुमनसावाचाकर्मणाप
 द्यामुदरेणाशिश्रायत्कृतं यत्कृतं यत्कृतं तत्सर्वेवस्मा
 र्पणंभवत्स्वाहा मामदीयंचसकलंविपुरेभेरव्येसम
 र्पये इत्यात्मानंसमर्प्यनमस्कृत्य इदंपुनराचमनीयं
 श्रीविपुरेभेरव्येनमइतिमूलमुच्चरन्भगवति विपुरेभे
 रविष्णुजितासितमसेति संहारमुद्रयासहृदिसमा
 नीयप्राणायामेकृत्वात्मानेतद्रूपेविभावनिर्माल्य
 पुष्पगृहीत्वा निर्माल्यवासिन्येनम इतिपेशान्तांति
 चेत् ततश्चरणोदकंपीत्वानैवेद्यंस्वीकृत्ययथासुखं
 विहरेत् इतिश्रीविपुरेभेरवीष्णुजापहतिः पूजानंतरं
 नित्यहोमंक्रुर्यात् परिविच्यततोदेविनित्यहोमेसमा
 चरेत् मूलमंत्रेणादेवेत्तिष्ठनेत्यंचाहुतीः क्रमात् प्रा
 णायामौ तथा श्वापानमुदानश्चसमानकः पतत्सद्रूपं
 जानीयादाहुतीनांचपंचकं षडाहुतीः षडंगेषुनित्य
 होमेयमीरितः नित्यहोमविधिंकृत्वावलिदानविधिं
 चरेत् ईशानादिषुकोणेषुमण्डलानांचतुष्टयं श्री

आ

२६६

266

चक्रमभितो देवि त्रिकोणं चोमचालिखेत चोमया
 एकं संकलं वेत्यर्थः अथ वेति समुच्चयार्थं बलिदान
 सतत्र विधानात् विकल्प एव प्रशक्तो ब्रह्मेव सक
 ल बलिदानमिति कश्चित् पूर्वमंत्रैः समभ्यर्च्य वटु
 कादिकमद्रिणो प्रहोहि देवी प्रज्ञोते वटुकोते तनाथ
 त्व कपिलोतजराभारभास्वरं ते त्रिनेत्र च ज्वाला मु
 खं त्व सर्वोते विघ्ननाशय नाशय सर्वोपचार सहितं
 बलिं गृह्णादि धापदं वक्रिजाया न्वितो मंत्रो वटुक
 स्प समीरितः अनेन विधिना देवि वटुक स्प वहिं हेत
 प्रहोहि देवी प्रज्ञ वटुक नाथ कपिल जरा भार भास्वर
 त्रिनेत्र ज्वाला मुख सर्व विघ्ननाशय नाशय सर्वोप
 चार सहितं बलिं गृह्णा ३ स्वाहा इति मंत्रः ऊर्ध्वं ब्रह्मांड
 तो वादिविगगन तले भूतले निष्कले वापा नाले का
 नने वा सलिल पवन योर्यत्र ऊरु स्थिता वा लेत्रे पीठोप
 पीठादिषु चकृत पदाभ्युपदीपादिकेन प्रीता देव्यः सदा
 नः शुभवलि विधिना पातं देवं द्रव्याः एतदेतो महेशा
 नियां वीजं योगिनी ततः भ्यः स्वाहा सर्वमंत्रोते योगि
 नी पदमालिखेत कवचं चासमालिख्य वक्रिजायां प्र
 नः लिखेत अनेन मनुना देवि योगिनी बलिमाहरे
 त देवं द्रव्यानेतरं योगिनी भ्यः स्वाहा ॥

योगिनीं हं फट् स्वाहांतमंत्रः षट् दीर्घसुरसंभिन्नंत
 कारं पुनरालिखेत् लकारो विन्दुश्चाचारदक्षिणामूर्ति
 संहितायां योगिनीनां कथ्यते पुनः क्षेत्रपदं पालं धूप
 दीपादिचालिखेत् सहितं पदमालिख्य गृह्णा गृह्णा
 ततो लिखेत् वक्रिजाया न्वितो मंत्रः क्षेत्रपालस्य सं
 त्ति अनेन मननादेवि क्षेत्रपालवलिं हरेत् तांती तं
 तैलैः क्षेत्रपालधूपदीपादिसहितं गृह्णा २ इति
 स्वाहा मंत्रः गंगीयं त्रयमालिख्य देवं तं गणपतिं वदे
 त् वरं ते वरदां ते च सर्वान्ते जनमालिखेत् मेव शं चान्ये
 त्पुक्ता वलिं गृह्णा हि थापदं वक्रिजाया न्वितो मंत्रो गण
 णपत्य वलिं हरेत् गंगीयं गणपतये वरवरदसर्वज
 नमेव प्रामान्य वलिं गृह्णा स्वाहा इति मंत्रः वामांगुष्ठा
 नामिकाभ्यां वदुकस्य वलिं हरेत् अंगुष्ठमयमाना मोषो
 त्याकारेण योजयेत् वामपुष्टिं विधाया दौ तर्जनीं सर
 लां कुरु पुनया मुद्रया देवि क्षेत्रपालवलिं भवेत् तथा
 मुष्टिस्थमध्यस्थामंगुल्यं सरलां कुरु गजदंतमहाभु
 द्रगणपत्य वलिं भवेत् अनेन विधिना देवि पूजये
 त्परमेश्वरीं पुरश्चरणां वरालं तं जपेन्मंत्रं तदशं शं
 जनेच्छिवे तपेणां ततः कुर्यात्सर्वसौभाग्यभाग्भवेत्
 निबन्धेषु तत्त्वलं तं जपेदित्यर्था उक्तं भैरवी जपाय

आ

२६७

267

तिदेशात् तत्र तत्त्वानि दर्शान्तरंगत्वात् शक्ति तत्त्वानां
दश संख्यात्वादिति वस्तुतः द्वादश तत्त्वानि तत्त्वार्थल
हावधीति प्रपञ्चसारसरसात् न च विरोधः अस्पृ
गभेदपरत्वात् कलौ संख्या चतुर्गुणा इत्यभिधानादि
त्यर्थः अस्पृशे रवी स्तुतिः शो ब्रह्मादयः स्तुति शो नेरपि
सूक्त रूपं जानंति नैव जगदादिमनादिमूर्ति तस्माद्
यं कुचन तोतवत् कुमा भो स्मृतां स्तुमः सकल वाङ्म
यमात्य भूता १ सद्यः सहस्र ^{समुद्यत} दिवाकरा भो वि
द्यात्सूत्रवरदा भयचिह्नहस्ता नेत्रोत्पलैस्त्रिभिरलं
कृतवक्त्रपद्मां तां हारभाररुचिरां त्रिपुरेभजामः २
सिन्दूररुचिरं कुचभारनम्रं जन्मान्तरेषु कृतप्राण
फलैकलभं अत्यो न्यभेदकलदा कुलमानभेदैर्जा
नेति किं जडयि यस्तव रूपवत् ३ स्मृतां वदंति मुन
यः श्रुतयो गच्छन्ति स्मृतां वदंति वचसामपि वासम
न्ये तां मूलमाङ्गरपरे जगतां भवानिमन्यामहे वयम्
पारुष्यां वुराशिं ४ चन्द्रावतं सकलितो शायं दिदुषु
भ्रां पंचाशदक्षरमयी हृदि भावयंति तां पुस्तकं जपव
रीममतां षडङ्गं व्याख्या च दस्तकमलैरुपनीत्रिनेश
शंभुस्तमदितनया कलितार्थभागो विस्मयस्तममृक
मत्तापरिवहदेहः पद्मोद्भवस्तमसिवागः यि ॥

सभूमिस्त्रेष्वाक्रियाश्च जगति त्रिपुरे तमेव ८ अश्रित्य
 वाग्भवभवांश्च ततः परादीर्भावात्पदेषु विहितान्समुदा
 ययन्ती कर्णादिभिश्च करणैः परदेवतां तंसेविन्मयी
 हृदिकदापि न विस्मरामि ७ आर्कचिवायुमवजित्य च
 वैरिषट् कमालो कानिश्च लपियानि जनासिकाग्रं तथा
 यंति मूर्ध्नि कलितेऽङ्कलावतं संतद्गुपमसकृत्तिनस्त
 र्णाकर्मित्रं ८ त्वं प्राप्य मन्मथविषादं पुरार्थभागं सुखं
 करोषि जगतामिति वेदवादः सत्यं तदद्वितनये जगदे
 कमातर्नो चेदशेषजगतः स्थितिरेव न स्यात् ९ अज्ञां वि
 थाय ऊसुमेः सुरपादपानो पीठे तवावकनकाचलकं
 देवेषु गायेति सिद्धवनिताः सह किञ्चरीभिरासादि
 तासवरसारुणनेत्रपद्माः १० विद्युद्विलासवपुषः श्रि
 यमावहन्ती योन्ती स्ववासभवनाच्छिवराजधानी सौंद
 र्यमार्गकमलानि विकासयन्ती देवी भजेत परमा मृत
 सिक्तगात्री ११ आनन्दजन्मभवने भवने प्रकृतीनां चैत
 न्यमात्रतनुमेव तवाश्रयाभि ब्रह्मेशविष्णुभिरुपासि
 तपादपद्मोसौ भाग्यजवसतिं त्रिपुरे यथावत् १२ आ
 द्यार्थभाविभुवनं स्रजन्ती दुर्गपाया तद्दिभर्ति पुनरर्कत
 नुः स्वशक्त्या वद्भालिका हरति तत्सकलं पुणोते तां प्रा
 रदं मनसि जात न विस्मरामि १३ नारायणीति नर-

आ

२६८

268

कारणवत्पराणीति गौरीतिवेदशमनीतिसरस्वती
ति ज्ञानप्रदेतिनयनत्रयभूषतीति त्वामद्रिराजतन
येतिबुधावदंति ॥ येस्तुवंतिजन्मातः श्लोकेर्द्वादशा
भिः क्रमात् त्वामनप्राप्यवाकसिद्धिं प्राप्नुयुस्ते परां श्रि
यं इति भेरवीस्तोत्रं प्रथकाभ्यानि होमयः कुरुते
देव्या विल्वपत्रेण मानवः ये ये कामयती कामी स स
र्वसमवाप्नुयात् ललावस्य च मेषस्य सरोमं मांसमे
व वाङ्मने विमपुसं पुष्पं पुं उरी कंस पायसं पनसाप्र
युतं कृत्वा कृत्वा श्रीमनपायिनी हर्वयाथनधान्यं च पु
त्रलाभो भवेत्पुण्यं ललावोमदिषः अष्टमीर्धे च तर्द
शंपानवमीदेतथैव च रात्रौ संपूजयेद्यस्मान्महाविभ
वविलसरः पलाशाकृष्णकाशे श्रुतलंसी च विवर्जये
त् पूजनात्मातकी भूयात्पुत्रा पिश्रियं हरेत् तथा
निवेद्य एवं सिद्धमनुर्मन्त्री साधयेदृष्टमात्मनः पवे
कृते भवेद्दृष्टो रमाया वसतिः भवेत् रक्तोत्पलैस्त्रि
मधक्ते रभणोर्वाहयारिजैः पुष्पैः पयोत्रैः सज्जतेः हो
मादि संवशं नयेत् हयारिः करवीरः पयोत्रं पायसं
वाकसिद्धिं लभते मन्त्री पलाशाकृष्णसमान्वितैः जज्ञ
यादरुणं भोजयेद्दृष्टेः मधुरान्वितैः ललसं खेतदर्थं
वाप्रत्यहं भोजयेद्द्विजान् वनितायुवतीरम्पाः प्रीणा
ये देवताधिया ।

होमांतेथनथान्याघैस्तोषयेद्गुरुमात्मनः कहरागुरु
 संयुक्तं गुणलं चक्रयात्सुधीः ज्ञानेदिव्यमवाप्नोति ते
 नैवसभवेत्कविः तीरार्थैरमृताखंडैर्होमः सर्वापमृ
 त्पुजितं हर्वाभिरागुषेहोमः तीरार्थाभिर्दिनत्रयं
 गिरिकर्णभवेः पुष्पैः ब्राह्मणान्वशमानयेत् गिरि
 कर्णीप्रपराजिताकल्हैः पार्थिवान्पुष्पैस्तदधूः
 कर्णिकारजैः मल्लिकार्थसुमैः कृताराजपुत्रान्वश
 नयेत् कारंठकसुमैर्वशपान्मृषलाभ्याटलाद्रवैः
 कोरंठः जिंठीतिप्रसिद्धिः अनुलोमविलोमांतःस्थि
 तंसाध्याकृत्यान्वितं मंत्रसुश्चार्यजुहुयात्संवीमधुरं
 लोडितैः सर्पिभिः मधुसंमिश्रैर्वशयेत्पार्थिवान्क्षणा
 त् अनेनैवविधानेनतत्पत्नीस्तत्सुतानपि एवंवित्त्व
 भवेः पुष्पैः मधुरत्रयसंयुतैः नरनारीनरपतीः होमत्रो
 वशमानयेत् मालतीवज्रलोडूतैः पुष्पैश्चन्दनलोडि
 तैः जुहुयात्कवितोमंशीलभतेवत्सरांतरेमधुरत्रयसंयु
 तैः फलैर्विष्यसमुद्रवैः जुहुयाद्वशयेत्लोकान् श्रिय
 माप्नोतिपुष्कला पाटलैः कुसुमैः कुन्दैरुत्पलैर्नीगव
 रापकैः नद्यावर्तैर्विकसितैः कृतमालैर्जुहोतियः जा
 यतेवत्सरादर्वाकश्रियाविजितपार्थिवः नद्यावर्ततगा
 रः साज्यमंत्रं प्रजुहुयाद्रवेदत्रसमृद्धिमान कस्तूरीजं

श्री.

२६५

269

ऊमोपेतं कर्षेज्जकयादृशी कंदर्पादधिकंसद्यः सौद
र्यमधिगच्छति लाजादृज्जयान्मरीदयित्तीरमधुसूता
न विजित्यलोकानविलान्सजीवेच्छरदोशानं पादद्वयं
मलयजं पादं ऊं ऊमकेसरं पादंगोरचनोच्चैवरीणिपि
ह्वादिमोभसा विदध्यार्तिलकंभालेयान्यशेषेनवी
क्ष्यते यासृशेन्द्रशयने यैर्वावशपाः सुस्तस्यतेचिरात्
कर्षेकपिचोराणिसमभागानिकल्पयेत् चतुर्भागा
ज्जहामोसीतावतीरोचनामता ऊं ऊमं सप्तभागेऽस्या
त्रिभागंचतुर्नमते अगुर्नवभागः स्यादिति भागः ऊ
सेराच हिमाद्रिः कल्पकापिष्टमेतत्सर्वं सुसाधितं
आदायतिलकंभालेऊर्यादूमिपतीन्नरान् वनिता
मदगर्वाङ्गामदोन्मत्तात्मतंगजान् सिंहात्वाञ्जम्
हासर्पाभूतवेतालराक्षसान् दर्शनादेववशायेति
लकंथारयन्नरः इत्यागमकल्पलतायांभेरवीसर्पया
विधिरेकोनविंशतिपटलः ॥

वक्ष्यामिछिन्नमस्तायाविघांसर्वार्थसिद्धिदं यांता
तामुनयः सर्वपरांसिद्धिमवाप्नुयुः फेत्कारीतंत्रसंदिष्टं
मंत्रोद्धारं प्रयत्नतः कथयामि समासेन साधकानां सुखा
वरं तद्यथा लक्ष्मीलज्जातया माया मायाहादशिकाप्यथा
वज्रवैराचमनीयेमायापुंगवततः परं फट्कारेण समा
युक्तं स्वाहाचतुर्नैतरे ॥

लक्ष्मीश्रीः लज्जाश्रीमायाहं मात्राहादशिकापे वज्र
वैरोचनीयेस्वरूपेमायायुग्मं हूं हूं फट्कारः स्वरूपे स्वा
हास्वरूपे तेन श्रीं हूं हूं वज्रवैरोचनीये फट्स्वाहा
इति षोडशाक्षरोमंत्रः लक्ष्मीवीजेन दाघे स्यात्तदीश्रीः
सर्वतोमुखी लज्जावीजेन चाघेन वक्ष्यतां यांति यो धितः
मायावीजेन चाघेन महापातकनाशनं मात्राहादशि
कावीजमाघे स्यान्मुक्तिकारणं तथाच तंत्रांतरे वामाक्षी
वक्रिसंयुक्तं विन्दुनादविभूषितं शिववीजं महेशा-
निलज्जावीजमुदाहृतं ईशानमुहृत्य पुनरिवीजं सवि
न्दुकं नादविभूषितं च सवामकांठोपरितः प्रकल्पमा
यां वदेतीह मनीषिणस्तामिति तत्रैवोक्तेः मात्राहाद
शिकीति हादशस्वरवर्णः स्यान्नादविन्दुविभूषिता इ
ति तत्रैवोक्तेः मंत्रांतरमारु ग्रनादिवीजं मंत्रस्य कीर्त
ये तंत्रवित्तमः वज्रवैरोचनीये स्यान्मायावीजेन ततः प
रं फट्स्वाहया समापुक्तं मंत्रमंत्रिमहोरगं सर्वसिद्धि
प्रदं पुण्यं भक्तिश्रुतिफलावहं ग्रनादिवीजं गंकारः व
ज्रवैरोचनीये स्वरूपे मायावीजं हूं हूं फट्स्वाहा स
वरूपे तेन वज्रवैरोचनीये हूं हूं फट्स्वाहा इति त्रयोदशा
क्षरोमंत्रः तथा चोक्तं भैरवी तंत्रे प्रणवे तत्र यो देवा व्रत्स
विष्णु महेश्वराः वकारे वरुणाः साक्षाजकारे च सराधिप

276

रोचनीयपराहं ह मसुमंत्रोऽग्निलभा रमाश्री कूर्च
 वीजं हं लजांकी वाग्भवंपे वज्रवैरोचनीयेस्वरूपं प
 राहं हं कींकी अस्त्रफट् अग्निलभास्वाहा तथाच
 श्रीहंकी पे वज्रवैरोचनीयेकींकी फट्स्वाहा इतिषोड
 शाक्षरोमंत्रः विशक्तिमंत्रोऽयथा तथाच मंत्रोत्तरमाह
 वेद्यायं वज्रवैरोचनीये सर्वपदेवदेत बुद्धिजाकित
 यानीये वज्रमुक्तं प्रकीर्तयेत् वर्णिनी यशिवंषष्टस
 रगुमिउचंद्रवत् हेधाफट् वक्रिवनिताभालस्त्वेष
 मनुर्महान् वेद्यायं वज्रवैरोचनीयेस्वरूपं वक्रिव
 नितास्वाहा तेन ओं वज्रवैरोचनीये सर्वबुद्धिजाकि
 नीये वज्रवर्णिनीये हं हं फट्स्वाहा इति सप्तविंशत्य
 क्षरोमंत्रः अथ पूजाविधिं वक्ष्ये सर्वसौभाग्यदायिनी
 आस्त्रे मुहूर्त उत्पाय सशिरसि प्रातः शिवसीत्यादिना
 गुरुं ध्यात्वा मानसोपचारैराशय गुरुभ्यो नम इति नम
 स्कृत्य देवी ध्यायेत् ऊल ऊ एरालिनी सुषुम्णा वर्मना
 षट् चक्रभेदक्रमेण परमशिवे नीत्वा पेकं विभाव्य मन
 साराध्य मूलादिब्रह्मरन्ध्रांतां विसर्ज्य तत नीयंसी सा
 हादमृतानन्दस्वरूपिणी तत्प्रभापदुल्लव्यामंशरीरं परि
 चिंतयेत् आत्मानं तद्रूपं विभाव्य बहिर्गच्छेत् ततः प्रातः
 कृत्यं समाप्य स्नानार्थं नद्यादौ गत्वा यथोक्तविधिना स्ना

श्री

२०१

271

त्वाथातेवाससी परिधाप्याचम्यमेवं यथाशक्तिचमसा
 गृहं गच्छेत् गायत्री यथा ओं वज्रवैरोचनीये विष्णवे
 छिन्नमस्ताये धीमहि तन्नो देवी प्रचोदयात् गृहे गत्वा
 हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य पूजा स्थानं प्रविश्य परमं कंवला
 घाशनमास्तीर्य ओं आथार प्राक्तिकमलासनाय नमः
 इति आसनं संहर्य तद्परिस्वस्तिका घसनक्रमेणो
 पविश्य ततः स्ववर्णादिपीठे रक्तचन्दनकुंकुमादिना
 यंत्रं लिखित्वा अमेपीठे परिस्थापयेत् यथा चतु
 हारं भूषणं गृह्यते अष्टदलं पद्मं विलिख्य तन्मध्ये भानुम
 रादलं सत्वरजस्तमोदूपरेखात्रययुतं त्रिकोणं विलि
 ख्य तत्रैव त्रिकोणं रेखासु त्रिर्द्वारयुक्तं योनिं संदलं
 विलिख्य त्रिकोणमध्ये हूं हूं फट् कारं च लिखेत्
 इति यंत्रं लिखित्वा यथोक्तपीठे संस्थाप्य वामे गुरुभ्यो
 नमः दक्षिणे गणेशाय नमः पुरतः छिन्नमस्ताये नमः
 इति नमस्कृत्य संदरीष्टोक्तप्रकारेण भूतशुद्धिं कुर्या
 त् यथा स्वाकउर्ध्वं न हस्तौ निधाय सोहमिति संज्ञेता
 हृदया जीवात्मानं कुलकुंडलिनी च चरुचक्रभेदक्रमेण
 सहस्रदलकमलकर्णिकांतर्गतपरमात्मनि संयोज्य
 धियादीनि तत्त्वानि प्रविलाप्य पुरुषाकारभाक् अना
 दिभवं संचितं ब्रह्म हृत्पाशिरस्कंचेत्मादिवा मकुलौ विचितं
 शशरक्ते वा मे नमिष्यमिति ।

वायुबीजं षोडशाक्षरं जपन् वामनासापुटेन वायुना
देहमासूर्यं पुनर्यमिति चतुःषष्टिवाक्षरं जपन् ऊर्ध्व
कं ऊर्वन् देहसंशोष्य पुनर्यमिति द्वाविंशाक्षरं जप
न् दत्तनासापुटेन वायुं रेचयेत् ततो रुरो न वायुं से
वहे नरमिति वक्रिवीजेन षोडशाक्षरं जप्तेन दत्तना
सापुटेन वायुना देहमासूर्यं चतुःषष्टिवाक्षरं जप्तेन ऊ
र्ध्वकं ऊर्वन् तदस्मीभूतं विचिंत्य रमिति द्वाविंशा
क्षरं जपन् वामनासाभस्मना सह वायुं रेचयेत्
ततः ० मिति चंदवीजं शुभ्रं प्रकृत्वात्मकं वामनासा
पुटेन पुरुषात्मकं ललाटचन्दं षोडशाक्षरं जपन् ये
त् ततो रमिति चतुःषष्टिवाक्षरं जपन् ललाटचं द्वा
दादित्तांतामहरमयीं वृष्टिं निपात्य तया देवोपासन
योगं सकलं वपुः ऊर्वन् लमिति द्वाविंशाक्षरं जप
न् दत्तनासापुटेन वायुं रेचयेत् पुनर्नासापुटोष्ट
त्वा वायुमवष्टभ्य हंसः सोहं अवतर १ शिवपदा
जीवाशिवं सपुण्यापयेन प्रविशामूलं गुणाटमुह
सोहं स हंसः सोहं सारा ततः एथिव्यादीनि तत्त्वा
नियथास्थाने स्थापयित्वा हस्तमे देवीं समानीय ह
दिह संदत्त्वा आं क्री क्रीं हंसः मम प्राणा इह प्राणाः
एवं पंच बीजानि ५ मम जीव इह स्थितः एवं ५

प्रा

२३२

272

मम सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रं चानां प्राणाश्च
 हा गन्धस्पर्शं चिरेतिष्ठंतु साक्षा इति जीवेत्यसेत त
 तः प्राणायामं कुर्यात् यथा इडावक्रैवामेनसिह
 मिति वीजं षोडशवारं जपन् वायुना देहमापूर्य
 पुनस्तमेव चतुःषष्टिवारं जपन् कुम्भकं कर्तुं
 पुनस्तमेव द्वाविंशद्वारं जपन् दत्तनासाप्रदेन वा
 पुंरेचयेत् एवं चारत्रयं कुर्यात् अथ ऋष्यादिनासः
 अथ मेत्रस्य भैरवऋषिः सम्राट् छन्दः छिन्नमस्ता
 देवता हूं हूं वीजं साक्षा शक्तिः अभीष्टार्थसिद्धौ वि
 नियोगः शिरसि भैरवऋषिः मुखे सम्राट् छन्दसे
 नमः हृदि छिन्नमस्तौ येनमः कृतोजलिः समा
 भीष्टसिद्धौ विनियोगः ततो मातृकान्यासं कुर्यात्
 कनिष्ठादिक्रमेण करोगन्यासं कुर्यात् आरवङ्गा
 यहृदयाय नमः कनिष्ठयोः ईश्वरङ्गाय शिरसे
 साक्षा अनामिकयोः कुं वज्राय शिखायैव षट् म
 थमयोः पैपाशाय कवचाय साक्षा तर्जन्योः गेंग्रे
 कुशाय नेत्रत्रयाय वैष्णवे अंगुष्ठयोः प्रसुरताय
 अस्त्राय फट् करतलपृष्ठयोः तर्जनीन्यासं कुर्यात् य
 या आरवङ्गाय हृदयाय साक्षा हृदये ईश्वरङ्गाय शिर
 से साक्षा कुं वज्राय शिखायैव षट् पैपाशाय कवचाय साक्षा

स्कन्दायुरुपर्यंतं ॐ अं कृष्णायनेत्रत्रयायवौषट् नेत्र
 त्रये अः सुरहाय प्रसायफट् इत्यर्धाधृतालत्रये द
 त्वाहोदिकाभिर्दशदिग्बन्धनं कुर्यात् ततोभूतशुद्धिं
 पुनः कृत्वा देवीं पंचचिंतयेत् शालस्वन्दप्रभातत्वा
 प्रदीपकालिकोत्तमं घोरशवर्षदेशीयां ध्यायेन्मंड
 लसंस्थितां पुनर्नरशरीरेपि आत्मनो मंत्रविग्रहः
 देवीध्यानं प्रवक्ष्यामि सर्वकामार्थसिद्धये इंगलापि
 गलाच्चैव सप्तशुभं च विशेषतः त्रिनाडीसंहता दे
 वीविशुण्णा विविधा तथा सैतरक्तातृक्कांगी वल्ली
 शविस्सुमूर्तिः सनाभोनी रजं ध्यायेच्छृङ्गविकसि
 तं सितं तत्पद्मकोशमध्ये च मंडलं चंद्रो विषः ज
 पाकृत्सुमसंकाशं नववंधकसन्निभं रजः सत्त्वतमो
 रेखायोनिमंडलसन्निभं मध्ये चैव सदा देवी सूर्यको
 टिसमप्रभा देवीतां च करे वामे धारयंती समस्तकं
 प्रसारितसुरं वभीमं लेलिहानो यजिककं प्रसरद्वौ धि
 रीधारां निजकंठसमुद्गतां विकीर्णकेशानि च यो
 नानाभूषणभूषितां दिगंबरमहाचोरां प्रत्यालीक
 पदस्थितां रतिकामोपविष्टां तां केचिद्वायं नियोषी
 नः विपरीतरतिस्थां च ध्यायेद्दृढमनोहरं वर्णि
 नीशकिनीपुतां वामदक्षिणाम्भयोः दक्षिणे व

आ

२३३

273

वर्णिनी ध्यायेद्वाकिनी वामके तथा वर्णिनी लोह
तां सौम्यां शुक्लकेशीं दिगंबरं कपालकर्तृकादस्तां
वामदक्षिणयोगतः देवीं गलोल्लङ्घनदक्षधारया
नेच ऊर्वतीं अस्थिमालाधरां देवीं नागयज्ञोपवी
तिनीं शकिनीं वामपार्श्वे त्रकल्यांतचलनोपमां
विघ्नच्छटाभनयनां देतपेक्तिवलाकिनीं देष्वाक
रालवदनापीनोत्ततपयोधरां महादेवीं महाशो
रां शुक्लकेशीं दिगम्बरां लेलिहानमहानिष्ठां मुंड
माताविभूषितां करस्थेन कपालेन भीषणेनाति
भीषणां आघोनिषेवितां ध्यायेद्देवीं साधकसत्तमः
अपरे च प्रवक्ष्यामि शृणु देवियथाक्रमं स्वनाभो
नीरजं शुभ्रं भानुमंडलमंडितं योनिं चक्रसमायुक्तं
गुणत्रयसमन्वितं तत्र मध्ये महादेवीं ध्यायेत्ताम
पि देवतं प्रसीपकलिकारामतिभीमां व्यवस्थितां
करकक्षपिको बद्धा बद्धपद्मासनस्थितां योनिमु
द्रासमायुक्तां हृदयस्थितलोचनां इतीदं निष्कलं ध्या
ने तथा चातिकलस्थितं इति ध्यात्वा मानसोपचारेण
राध्य नमस्कृत्याः च पात्रं स्थापयेत् तद्यथा त्रिकोणा
मंडलं कृत्वा तदपरित्रिपदिकामारोप्य मंत्रं वक्ति मंडला
यद्वा कमलात्मने नम इति त्रिपदिको संसृज्य प्रस्ताप्य
फट् इत्यर्चपात्रं प्रस्ताप्य तदपरि संस्थाप्य

ॐ सूर्यमंडलाय दशकलात्मने नमः इति पात्रे संस्पृज्य
 मूलमंत्रं जपन् पुद्गलमाह्वय्य सोममंडलाय षोड
 शकलात्मने नमः इति जलं संस्पृज्य मूलमंत्रं मष्टयाजमा
 स्त्रेण सरस्य कवचेनावगुंक्ष्ये नुमुद्रयाम्बुतीकृत्य तत्र
 गन्धपुष्पातानि लिप्य तेनोदकेनात्मानं पूजोपक
 रणं चाभ्युत्तयेत् ततो यंत्रोपरि पीठान् पूजयेत् यथा
 आधारशक्तये नमः कूर्मीय नमः अनन्ताय नमः पृथ्वा
 व्ये नमः सुरासमुद्राय नमः रत्नहीपाय नमः कल्प
 इत्ययानाय नमः सूर्यवेदिकायै नमः कल्पवृक्षेभ्यो न
 रत्नामंडपाय नमः रत्नसिंहासनाय नमः आनन्दकंद
 य नमः सेवित्रालाय नमः सर्वतत्त्वात्मकपद्माय नमः
 प्रकृतिमयपत्रेभ्यो नमः विकारमयसंकेतरेभ्यो नमः
 येचाशहीजाय कर्णिकायै नमः ॐ सूर्यमंडलाय द
 शकलात्मने नमः ॐ सोममंडलाय षोडशकलात्मने
 नमः ॐ वक्रिमंडलाय नमः ॐ संसत्ताय नमः ॐ रजसे न
 मः ॐ तमसे नमः ॐ आत्माने नमः ॐ अंतरात्मने नमः
 ॐ परमात्मने नमः ॐ ज्ञानात्मने नमः ॐ रत्ये नमः ॐ ली
 कामाय नमः मूलेन श्रीछिन्नमस्तादेव्या सनाय नमः
 इति पूजयेत् ततो मूलाधारस्थ दीपकालिकाकारतेजः
 स्वर्णपांऊंडलिनी विसर्ज्य तत नीयसीषट् चक्रभेदक्रमेण

आ

२०४

274

परमशिखेनीता तामेवशिवयोगेनस्पृलतामुपग
तांदतनासापुटेननिः सार्यकुसुमांजलावानीयेयशे
परिस्थापयित्वावाहयेदनेन ओंसर्वसिद्धिप्रदेवार्णि
नीये सर्वसिद्धिप्रदेवाकिनीयेछिन्नमस्ते पद्मेहिमम
सिद्धिंदेहिनिष्टतिष्ठ हूं हूं फट्स्वाहा इतिपठेत् ततो
यंशेपरिस्थापयित्वायेवंस्पृष्ट्वाप्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्
ओंकींकोंस्वाहा छिन्नमस्तायाः प्राणा इह प्राणाः एवं
छिन्नमस्तायाजीव इह स्थितः एवं छिन्नमस्तायाः स
र्वेदियाणि वास्युनश्चतः श्रोत्राच्चाण प्राणा इहागत्य
सुखं चिरं तिष्ठेत्स्वाहा इति प्राणा प्रतिष्ठां कृत्वा वाहये
त् भगवति श्री छिन्नमस्ते इहागच्छ इह तिष्ठ सन्निहि
ता भव सन्निरुद्धा भव श्रद्धाधिष्ठानं कुरु मम शृङ्गार
हारा इत्यावाहनस्थापनसन्निधापनसन्निरोधना
मनीकरणसकलीकरणवर्गं ठनमुद्राभिदेवीमा
वासदेव्यंगेषु उंगानिवित्यस्य पुष्पं गृहीत्वा पुनर्देवीं
ध्यात्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् यथा पाद्यार्घ्याचम
नेति ततोमूलमंत्रेण पाद्यादिकंदद्यात् यथामूलमु
श्चरत् इदं पाद्यं छिन्नमस्तायै कल्पयामिनमः येषां च
छिन्नमस्तायै नमः स्वाहेति केचित् एवं इदमाचमनीये
इदं स्नानीये वस्त्रं आभरणानि गेयं पुष्पं धूपं दीपं च दत्वा
त्रैवेद्यपुरतः ।

५

;

समानार्थार्थजलेनाभुत्यास्त्रेण संरक्षकवचेनावगुंठ
वमितिपेनुमुद्रयामतीकृत्य तउपरिमूलमंत्रमष्टधाज
स्वाइदंनैवेद्यंछिन्नमस्तायैकल्पयामिनम इत्युत्तरमप्र
स्तोयस्तारामसिस्वाहेति जलगंडूषंदत्वाप्राणायामं
स्वाहा अथानायस्वाहा समानायस्वाहा उदानायस्वा
हा व्यानायस्वाहा इतिपंचप्राणाहुतीः कृत्वातस्याः
स्वीकारेविभाव्यामृतापिधानमसिस्वाहेति पुनरपो
षानंदत्वा इदंआचमनीयंछिन्नमस्तायैकल्पयामिन
मइतिआचमनीयंदत्वा पतानितामृतानिछिन्नमस्ता
यैकल्पयामिनमः मूलमुच्चरन् छिन्नमस्तायै इदंमु
ष्णंछिन्नमस्तायैवषट् नम इतिपुष्पोजलित्रयेणाभ्य
र्च्यश्रीछिन्नमस्तातर्पयामिनमः स्वाहाइतिदेव्यामुवि
वारत्रयं संतर्प्य ततोदेवीदक्षिणावामक्रमेणचतुष्ट
येचतुर्दित्तुषडंगेनाभ्यर्च्य आवरणान्मृजयेत् यथा
वा यव्यांगरोशायनमः पेशान्यांगुरुभ्योनमः आग्ने
यांपरमगुरुभ्योनमः मैत्रसांतेत्रपात्तायनमः पूर्वक
रात्तायनमः दक्षिणेग्रतिकरात्तायनमः पश्चिमेव
करात्तायनमः उत्तरेमहाकरात्तायनमः मध्ये गेंग्रा
धारशाक्तेनमः कूर्मायनमः गेंग्रनन्तायनमः गेंगृधि
व्येनमः गेंग्रानन्दकन्दायनमः गेंगनालायनमः गेंग

ग्रा

२७५

275

मायनमः ॐ कर्णिकायै नमः ॐ आदित्यमंडलाय नमः
ॐ सोममंडलाय नमः ॐ वक्रिमंडलाय नमः ॐ संस
त्वाय नमः ॐ रंजसे नमः ॐ तंतमसे नमः ॐ रत्ने नमः
ॐ कामाय नमः इति संपूज्य पूर्वादिदेव्या वामक्रमेण
पत्रेषु पूजयेत् ॐ ह्रीं एकलिंगायै नमः ॐ ह्रीं योगिन्यै
ॐ ह्रीं शक्तिन्यै नमः ॐ ह्रीं भैरव्यै नमः ॐ ह्रीं महाभैरव्यै
ॐ इन्द्रायै ॐ ह्रीं असितांग्यै नमः ॐ ह्रीं संसारिण्यै नमः
ॐ मध्ये देवीसिंहासनाय नमः देवीदक्षिणे ॐ ह्रीं प्रकृ
त्यै वरिण्यै नमः वामे ॐ ह्रीं प्रकृत्यै शक्तिन्यै नमः इति संपू
ज्य पुनरपि गंधादिभिर्देवीसंपूज्य पुष्पांजलिं च येण
भर्च्य सेषादिवलिं दद्यात् वलिमंत्रो यथा ॐ सर्वसि
द्धिप्रदेवर्णिनी ये सर्वबुद्धिप्रदे शक्तिनी ये छिन्नमस्तु
ष्ट्ये हि इमं वलिं गृह्णा १ मम सिद्धिदेहि १ हूं हूं फट्
स्वारा इति वलिं दत्वा आत्मानं तद्रूपं विभाव्य गुरुं नम
स्कृत्य आदौ देवीं गायत्रीं जप्त्वा मूलमंत्रं मष्टोत्तरं सह
संशतं वा जपेत् गायत्रीं यथा वैरोचनीये विष्णुदेहि
न्नमस्ता ये यीमहि तन्नो देवी प्रचोदयात् इति जप्त्वा मू
लं जपेत् ततो जपे समाप्प प्राणाया
मं कृत्वा पुष्पं गृहीत्वा ॐ गुह्यातिगु
ह्यं तयादिना देव्या वामहस्ते

तेजोऽर्पयं स मर्षं लभेत् त्रेणातामूलं निवेद्य स्तत्त्वादे
 अप्रमाणं कृतोपविद्यार्थोदकेनेतः पूर्वप्राणबुद्धिदेह्य
 मीधिकारतो जायतस्वमसुखवस्थासु मनसा वाचा करुण
 हस्ताभ्यां पद्मासुदरेणाशिशायत्कृतं यदुक्तं यत्स्मृतं त
 त्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा मां मदीयं च श्रीछिन्नमस्ता
 यै समर्पये इत्यात्मानं सपरिच्छिन्देदेवै समर्पये इदं पु
 नराचमनीयं छिन्नमस्तायै कल्पयामि नमः ततो भगव
 नि छिन्नमस्ते पूजितासि तस्मै तुक्ता संसारमुद्रया पूजा
 मंडलात् सुषमादाय द्वाय वहन् नासापुटेन देवी सहदि
 समानीयानेन मंत्रेणाप्रार्थयेत् तत्र मंत्रः उत्तरे शिखरे
 जाते भूम्यां पर्वतसिनि ब्रह्मयोनि ससुत्यने गच्छ देवि
 समांतरे इति देवी मंत्रं नीत्वा हस्तमेषं संस्थाप्यात्मानं तद्
 पेविभाव्यनिर्मलं शिरसि स्थात्वा चरणामृतं पीत्वा यथा
 सुखं विहरेत् इति भिन्नमस्ता पूजा पद्धतिः प्रथमस्तुतिः
 नाभो शुभ्रसरोजमथा विलसदं धृक्पुष्पाकरां भासद्भा
 स्करमंडलं तदुदरे यद्योनिचक्रं महत् तन्मये विपरीत
 मैथुनपरां प्रद्युम्नतत्कामिनीं पृष्ट्वा तत्करुणार्ककोटि
 लसत्तेजः सद्रूपां स्थितां १ वामे छिन्नशिरो यरांतदितरे
 पारणोदहत्कार्ककां प्रत्यालीढपदां दिगंतवसनां मन्युक्त
 केशावुजां छिन्नात्मीयशिरः सपुच्छलदस्रपारां पिवंती

श्री

२०६

276

परोभातादित्यसमप्रकाशविलसन्नेत्रयोद्भासिनी १
 कामादन्यत्रनाडीवज्रवहलगलदक्तधाराभिरुद्धैः पा
 यंतीमास्थिभूषावरकमललसत्कर्तृकांशुध्रवर्णाम्
 रक्तामारक्तकेशांमपगतवसनोवर्णिनीमात्मशक्तिं
 प्रत्यालीङ्गिरुपासामरुणितनयनोयोगमुद्रां ३ दिग्व
 स्त्रांसस्त्रकोशां प्रलयेचनचटाचोररूपोप्रचारादेष्टाङ्ग
 श्रेयवक्रोदरविवरवलम्बोलजिकोयभासेविपुला
 लातिपुष्पाहृदयतटलसद्भोगिभीमांस्त्रमूर्तिसद्यस्त्रि
 ज्ञात्मकंठमगलितरुधिरैः शकिनीवर्ययंती ४ ब्रह्मेन्द्रे
 शाच्युताधैः शिरसिविनिहितानन्दपादारविन्दामात्म
 तैर्योगिमुखैः प्रतियदमनिशंचिन्तिताचिन्त्यरूपं संसा
 रेसारभूतोविभुवनजननीस्त्रिमस्तां प्रशास्तां मिष्टोता
 मिष्टदात्रीकलिकलुषहरांचेतसाचिन्तयामि ५ उत्प
 तिस्थितिसंहतीर्घटयितुंयत्नेचिरूपांतनुंवैगुण्याजग
 तोयदीयविकृतिर्ब्रह्माच्युतः शूलशृङ्गतामाघं प्रकृतिं
 स्मरामिमनसासिद्धार्यसंसिद्ध्ये यस्याः स्मेरपदार
 विन्दुगलेलाभंभजनेमराः ६ प्रलिपिशितपुरश्री
 भोगपूजापरोहंवज्रविधुजलकर्मारंभसंभावितोरु-
 म् पशुजनविमुखोहंभेखीसं
 स्थितोहं ।

गुरुचरणपरोहंभैरवोहंशिवोहं ॥ इदंस्तवेमहापुराणे
 ब्रह्मभाषितंपुरा यः पठेत्प्रातरुत्थायदेव्याः सन्निहितो
 पितृ तस्यसिद्धिः भवेदेवीवांछितार्थप्रदायिनी धनेथा
 त्यसुतेजायां हयं हस्तिनमेव च वसुंधरां महाविद्यामष्टो
 सिद्धिः लभेद्भुवं इति ब्रह्मयामले छिन्नमस्तास्त्रम
 अथ संवत्स रं वावत्फलहारी यतव्रतः विष्णुर्नीमग्र
 हयः शिवभक्तिपरायणः यथाशक्तिनयेन्नित्यं
 ध्यात्वा देवीयथोदितो फलेष्वत्मा बहूष्मा रौद्रो वर्जनी
 यो प्रयत्नतः अथ संवत्सवेतीते शौर्येणांतकतुल्यकः
 सामर्थ्येन भवेद्विष्णुर्विक्रमेणादिवस्यतिः सर्वज्ञः शोभु
 नातल्पस्तेजसा च दिवाकरः वषाहर्धं च तद्देहं देवतू
 पंचदृश्यते यद्यत्र व्यभिचारः स्यात्तदा देवी ततं परं शी
 वं मा वपति क्रुद्धा सर्वकामफलप्रदा अथ काम्यानि
 भूक्तो मुक्तो च शांतो च स्रेत पुष्पं विनित्तिपेत् आकृष्टो च
 वशीकोर रक्तमेद विनिर्दिशेत् स्नग्धने मोहनी मंत्री
 पीतपुष्पं विनित्तिपेत् उश्चाटने मारणे च कृष्णमेव वि
 नित्तिपेत् काम्यकर्माणि सर्वत्र ध्यानं स्यात्पुष्पवर्णकं
 पुष्पवर्णकमिति यद्वर्णपुष्पैः पूजा तद्दण्डं देवतां ध्या
 येत् इत्यर्थः रात्रौ वलिः प्रदातव्यो मत्स्यमांसा सवादिभिः
 अथ वामभुषणार्थैः मधुरैर्विभवविस्तरेः ताम्रलवद

श्री

१००

२७७

नाः श्रीमंगुरुभक्तिपरायणाः जपेनमंत्रविमुच्येत स
र्वैरेव हि पातकैः तावत्लेन विना चैव मत्स्यमां सैस्तथा
सर्वैः मांसभक्तिवलिर्देवि मंत्रसिद्धिप्रयच्छति तस्मात्
सर्वप्रयत्नेन वलिदेयः सदा मिथैः ग्रामिषेण विना तत्र
देवी तर्पितं न यच्छति सुवेति चरमजातिपरे अथ वेति
मधुपानेति हं हः पाने दीरादिकर्मधारयपवेति केचि
त् अन्यथा बलितानेन नवयप्रसंगात् बलितानमंत्रः
जापदत्तौ लिखितः अनास्था विघ्नमत्यंतमश्रद्धाजप
कर्मणि आलस्यं भीरुता शक्तिः मंत्रहानिः सुनिश्चयः
नारदेषो न शौचं नियमो न च सिद्धमंत्रतया नात्र युग
सेवा परिश्रमः जाग्रच्छ्यान उतिष्ठन् भुञ्जानोः मेषु
नेरतः सदा कालं जपेन मंत्रमिष्टुसिद्धिप्रदायकं लि
खित्वा स्वकरे मंत्रमातुरं संस्पृशेत् तत्रः विमुच्यति ह
ठाद्रोगान् दीर्घमायुश्च जायते पुक्तेन ध्यानमात्रेण म
तमुक्तापयेत् तत्रः महारोगशान्तिः दष्टं मृतमुत्थापये
द्भुवं रक्तेन वश्यमायाति सर्वमाकृष्यते जगत् पीते
न स्तंभयेत् सर्वलोकं वाजिगजादिकं कृमेन ध्यानयो
गेन रिपुषु श्लाघयेत् तत्रः मारयेदप्रयत्नेन कृमेन ध्याना
त्त्रसंशयः तर्पणं च प्रकुर्वीत पयसा पायसेन च आ
ज्येन मधुना वापि सुरयामंत्रसाधकः ॥

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैशेषैः शूद्रैरस्य यथाक्रमं तर्पणं
 स्य विधानेन दृढा सिद्धिः प्रजायते तथा क्षीरेण ब्राह्म
 णैस्तर्प्यते ह्युतेन नृपवैशज्ञैः मालिकैर्वैशपवैर्गोश्र
 ग्रासवैः शूद्रजातिभिः ततो जपं प्रकुर्वीत जायंते येन
 सिद्धयः लक्ष्मजस्वात्मसंज्ञस्य लभेत्सिद्धिं यथोप्सितं स
 वसं पश्यते देवि जपहोमात्संशयः अथ होमविधिं व
 स्वे सर्वसिद्धिप्रदायिनी विधाय मंडलं पूर्वपूर्वां च य
 थाविधिं षट्कोणमंडलं चैव क्रैः स्थापनमाचरेत्
 ततो होमं प्रकुर्वीत समिद्धिः कुसुमेन वैः श्रीफलानां
 पलाशानां तथैवोडुम्वरस्य च सर्वसिद्धिप्रदो होमः
 कर्तव्यो मधुसंयुतैः ह्युतेन सहितो वापि वागीश तत्र
 दायकः प्राज्ययुक्तेन भक्तेन वलिर्दयः सदा मिधेः
 घण्टासंदधिसंयुक्तो लक्ष्मीस्तस्यास्थिरा भवेत् ह्यगमां
 संसरक्तं च ह्युतेन सलवितं तथा योज्यहोमयुतं देवि रा
 जा तस्य वशो भवेत् स्वेतेन करवीरेण होमं सम्पन्नकरो
 तियः लक्ष्ममात्रविधानेन स जीवेत्कालदष्टकः क
 र्णिकारसदस्त्राणि योज्यहोनि ह्युतैः सह सप्राप्नोति
 परांसिद्धिमीप्सितं सुरसुन्दरि वंशककुसुमं कृत्वा ह
 तेनायुतसंख्यकं तस्याप्रीता भवेदेवि सर्वसिद्धिफल
 प्रदा तिलतेतुल्यहोमं तु यो ह्युतेन समाचरेत् जगती

श्री

१०८

२७८

तस्य भिक्षाणि जायन्ते सुरसुन्दरि पायसेन च रेदामं
वृतेन सह सुन्दरि त्रिसंध्यमासमात्रे तवागीशत्वमवा
मुपात्त इत्येष कथितो देविक्रमे होमविधेर्मया अप
रं च प्रवक्ष्यामि कामनाया विशेषतः गोधामां संचम
पुना वामहस्तेन होमयेत् अपि देवा वशं योति किं
पुनः तद्दमानुषाः कुरुमांसेन साज्येन कृत्वा होमं व
रानने सर्वसिद्धिमवाप्नोति सुराणामपि दुर्लभं प
लं लमादिषं कृत्वा मपुना सह सुन्दरि स्तंभयित्वा शु
श्रावणं वलं हरेपि संस्थितं चणपकं चृतं संयुक्तं कृत्वा
नगवरात्मजे रिपुसैन्यं महाचौरं स्तंभयत्यचिराच्छिवे
सद्योगो मायुमांसेन होतव्यं सुरयानितं नूनं हस्तेभ
वेतस्य सर्वसिद्धिप्रवर्तने गोमायं होमयेत्पुन
देन समो भवेत् जगामं व्रीकृतो राशौ राष्ट्रं च विनिपा
तयेत् श्रीफलानां पलाशानां फलं चोत्तरस्य च
यो लक्षं होमयेदाशु धनदेन समो भवेत् महामांसे
नयः कश्चिद्गोमयेन्मधुसंयुतं प्रातमष्टोत्रं देवि वि
सन्ध्यां साधकोत्तमः स भुंक्ते मेदिनीकृत्स्नां षणमासेन
न संशयः राज्यं तस्य प्रयच्छति भाकित्यः प्रीति सं
युताः कोकिला यत्नलक्षं तयोज्ज्वलं होति वितानले सं
सारयति शत्रूणां वलं हरेण संस्थितं काकपक्षैः कृ
तो होमो दत्त राशौ समाहितः ।

आलोकाकटुतैलेनसद्योश्चादनसारणो प्रांतिकोर्धत
 षाकुष्टौचतुरश्रसमाचरेत् वशीकारेत्रिकोरांचमा
 रणोश्चादनेतथा वर्तुलंमंडलाकारंऊर्ध्वात्कुंडंविचर
 णः भुक्तौमुक्तौतथादेविदीर्घंऊंडंसमाचरेत् अथ
 बलिः क्रीसर्वयोगिनीभ्योगृह्णागृह्णास्वाहा इतिगृ
 ह्बलिंदद्यात् तांस्तःक्षेत्रपालश्चमंबलिंगृह्णागृह्णा
 स्वाहा इतिगृह्बकोरोदद्यात् क्रीक्रीदेवीपुत्रवटुक
 नाथकपिलजटाजूटभारभास्वरविनेत्रश्चमंबलिंगृ
 ह्णागृह्णास्वाहा इतिगृह्ममध्येदद्यात् क्रीयोगिनी
 भ्यः सर्वक्षेत्रवासिनीभ्यः सर्वपीठोपपीठसर्वसंदेहो
 पसंदेहचतुरोपचतुरवासिनीभ्यः चमंबलिंगृह्णा
 गृह्णास्वाहा इतिगृह्ममध्येदद्यात् ओसभक्तबलिं
 अपरंचप्रवक्ष्यामिविद्याद्रव्यप्रकाशकं अथह्रस्व
 योदृष्ट्यामंथकारेनिशार्थके गृह्णाभ्यंतरगोभूत्वावि
 भुक्तोदशरात्रतः देवीरूपंस्मरन्मन्त्राध्यायेद्वासाथ
 कोत्तमः पूर्वमंडलमालिख्यषट् कोरांतत्रसंलिखे
 त पूजयेदंगदेवीश्चमंडलेकथिताःप्रिये तत्रतावित्री
 धेःपुष्पैःक्षेतपुष्पकलोहितैः देवीरूपेणसंचिंत्य
 जयेत्साथकोत्तमः सहस्रमपुतंवापिजपेद्भक्तिःसमा
 हितः बलिंचतत्रमंत्रेणदद्यादुपसिमज्जनात् ताना

श्री

२१५

२७९

रीस्तोषयन्ते चैव स्वात्मकारभूषणैः ब्राह्मणाभोज
येन तत्र गुरवे दक्षिणां दत्त्वा अनेन विधिना लक्ष्मीविद्या
सर्वामवाप्नुयात् एकरात्रेण लभते विद्यालक्ष्मीन संश
यः द्विरात्रेण यशोराशिं त्रिरात्रेण गुरुः सयं विमुक्त
इति दशरात्रं यावत्सं सगं मृत्यु इत्यर्थः पूर्वकल्पे सदा
कार्यं ब्रह्मचारिव्रतं शिवे अस्मिन्त्येते महेशानि स्वे
च्छया कर्मचारभेत भैरव उवाच दिनसः प्रात उत्थाय
प्राध्यातल समाश्रितः ध्यात्वा भ्यस्ताब्धिं त्रयमस्तांज
पेदष्टोत्तरं शतं त्रिशतं वा जपेन्नित्यमष्टोत्तरसहस्र
कं परमासेन महावाणी गद्यपद्यमयी भवेत् वत्सरा
द्दशस्वारणो निश्चितं पारगो भवेत् त्रिवत्सरा भवे
दूर्ध्ववाणी स्रज्जवापरः तस्य दर्शनमात्रेण वादिनो
निष्प्रभावतो यत्नायेते तथा भूमौ यथा सिंह भयाद्भ
जाः दृशो शोभां गमं जाणां मूलं गमं नुसारतः सकृ
त्वा तज्जपेन्नित्यं केचित्पलमिदं शिवे आदौ सर्गविद्या
त्रीचयोषिका चततो मता संहारकारिणी पञ्चात्रि
तिः सैव कथ्यते इत्याः छिन्नमस्तायाः पूजाप्रकरणे
अथ प्रकीर्णकं अथ सारस्वतमंत्राः वरवदवादिनि
साहा दशलक्षं जपेत् गोनमो भगवति वरवदवाग्वादि
साहा अष्टदलं जपेत् गों ग्रीं पें ग्रीं सरस्वत्यै नमः ॥

१५

द्वादशलक्षं जपेत् पेंवाचस्पते श्रमते सुवः सु पकादश
 लक्षं जपेत् पेंकुसौं विलक्षं जपेत् अथ लक्ष्मीमंत्रः श्री
 द्वादशलक्षं जपेत् पें श्रीं श्रीं श्रीं द्वादशलक्षं जपेत् नमः
 कमलवासिने स्वाहा दशलक्षं जपेत् पेंकुसौं विलक्षं
 जपेत् अथ लक्ष्मीमंत्रः श्री द्वादशलक्षं जपेत् पें श्रीं श्रीं
 द्वादशलक्षं जपेत् नमः कमलवासिने स्वाहा दशलक्षं
 जपेत् ॐ पें श्रीं श्रीं श्रीं ह्रीं जगत्प्रसन्नये नमः द्वादशलक्षं
 जपेत् ॐ श्रीं श्रीं कमलैकमलालये प्रसीद प्रसीद श्री
 श्रीं श्रीं महालक्ष्मणे नमः लक्षं जपेत् अथ भुवनेश्वरीमंत्रः
 श्रीं द्वात्रिंशलक्षं जपेत् पें श्रीं श्रीं द्वादशलक्षं जपेत् पें श्रीं
 पें २५ लक्षं जपेत् ॐ श्रीं श्रीं २५ अथ त्वरितामंत्रः ॐ श्रीं
 हूं खेच खेचः स्त्री हूं ले श्रीं फट् १ हूं खेचः त्रिकंठकीयं
 ले स्त्रीतः वषट् त्रिकंठकीयं विनियुतं जपेत् ॐ श्रीं पें नित्य
 क्लिप्ते मदद्वे स्वाहा ५ पें श्रीं नित्य क्लिप्ते मदद्वे स्वाहा व
 शुभं स्ता विणीयं १ श्रीं श्रीं श्रीं त्रिष्टुटेयं १२ ॐ श्रीं श्रीं श्रीं
 एहि परमेश्वरि स्वाहा अष्टाक्षरं ५ ॐ नमो भगवति
 माहेश्वरि अन्नपूर्णे स्वाहा षोडशक्षरं जपेत् श्रीं यमाव
 वति स्वाहा २ इति त्वरिताया दशमन्त्रः अथ दुर्गामंत्रः
 ॐ श्रीं दुर्गायै नमः ८ महिषमर्दिनी स्वाहा ८ ॐ दुर्गे दुर्गे
 रता गि स्वाहा ५ जलजलतृलिनि डष्टग्रहं फट् स्वाहा

२

१५

श्री०

१८

285

नवउर्गामेंः उन्निष्टपूरुषिकिसपिषिभयंमेसमुपस्थि
ते यदिशकामशकांवातन्नेभगवतिशमयसाहा ५
शनिउर्गायाः पंचमंशः अथभैरवीमंशः वाला पेंक्रीसोः
हंतीहसकलक्रीहंती १५ अथसातंगीमंशः पेंक्रीश्रीगैन
मोभगवतिश्रीमातंगेश्वरिसर्वजनमनोहरिसर्वमुखरा
जिसर्वमुखरेजनिसर्वराजवशकरीसर्वस्त्रीपुरुषवश
करिसर्वउष्टमगवशकरिसर्वसत्त्ववशकरिसर्वलोकम
मुकमेवशमानयसाहा अष्टाशीत्पदरोमनुः अष्टुते
जपेत् अथगणपतिमंशः गे० महागणपतिमंशः
गेंश्रीक्रीक्रीहोंगंगणपतयेवरवरदसर्वजनमेवशमा
नयसाहा ३ गेंलिप्रप्रसादनायनमः १ हेरेभमंशः गेंगूं
नमः ३ अथोल्लिष्टगणपतिमंशः गेंहस्तिपिशाचिलिले
१६०० गेंहस्तिमुखायप्रलेभोदरायउच्छिष्टमहात्मने
कौंश्रीक्रीउच्छिष्टयसाहा हस्तिमुखायप्रलेभोदरायउच्छि
ष्टमहात्मनेश्रीकौंश्रीश्रीखेंखेंउच्छिष्टयसाहा पकोन
विंशदत्तरोमंशः १ अथवक्रतंडमंशः वक्रतंडायहंवक्र
तंडायहंवक्रतंडायक्रीनमः १२०० अथहरिद्रागणपति
मंशः गेंहंगेंश्रीहरिद्रागणपतयेवरवरदसर्वजनहृदय
स्तंभय स्तंभयसाहा अष्टाधिकसहस्रं
जपेत्प्रत्यः रुम् ॥

अथ कार्तिकेयमंत्रः ॐ वचसुवेनमः अथ चन्द्रमंत्रः ॐ
 सोमाय नमः ६ अथ विद्यामंत्रः अथ विद्ये विद्यामालिनि
 चेन्द्रिणि चन्द्रमुखि स्वाहा अथ सूर्यमंत्रः ह्युगि सूर्यया
 दित्य ८ क्रोक्तीसः १२ हेस १२ अथैहोमन् ॐ भूभुवः स्व
 रग्निजातवेदश्चावहसर्वकर्माणि साधय स्वाहा १२ उति
 षु पुरुष हरि पिंगल लोहिताक्ष देहि मे ददापय स्वाहा १
 अथ विष्णुमंत्रः ॐ नमो नारायणाय १६ ॐ नमो भगवते
 वासुदेवाय ॐ क्रोक्ती श्री श्री लक्ष्मी वासुदेवाय न- ५
 अथ दधिवामनमंत्रः ॐ नमो विष्णवे सुरपते महाबला
 य ८ अथ हयग्रीवमंत्रः उद्गिर मणवाङ्गीय सर्ववाणी
 म्परीक्षर सर्ववेदमया चिन्त्य सर्वबोधय बोधय ५ अथ
 रघुनाथमंत्रः ॐ रामाय नमः श्री सीताये नमः ॐ नमो भ
 गवते रघुनन्दनाय रत्नोद्भविषदाय मधुरप्रसन्नवदनाया
 मिततेजसे वलाय रामाय विष्णवे नमः ॐ ज्ञानकी वल्ल
 भाय स्वाहा अथादिवराहमंत्रः ॐ नमो भगवते वराह
 रूपाय भूभुवः स्वः पतये भूषणिते मे देहि ददापय स्वाहा १
 अथ धरण्यामंत्रः ॐ नमो भगवते धरणी धरणि धरे धरे
 स्वाहा १ अथ नरसिंहमंत्रः ॐ श्रीं श्रीं महाविष्णवे नमः
 र्वतो मुखे नृसिंहे भीषणे भद्रं कर्तुमर्हस्य नमः १
 ॐ ॐ ॐ नमो भगवते नरसिंहाय ज्वाला मालिने दीप्तदे

श्री.

२८१

281

प्रायः प्रणिनेत्राय सर्वरतोच्चाय सर्वभूतविनाशाय सर्व
भूतविनाशनाय सर्वत्रविनाशनाय दह दह पव पव
रत्न रत्न हं फट् स्वाहा । श्रीं कीं लौं फ्रों फट् स्वाहा ६ सुद
सुदर्शनाय नमः ॥ श्रीं सहस्रारं हं फट् अथ प्राकारं मे
त्रः ॥ श्रीं त्रैलोक्यं रत्न रत्न हं फट् स्वाहा ॥ महासुदर्शी
नाय नमः ॥ श्रीं नमो भगवते महासुदर्शनाय हं फट्
स्वाहा । अथ पुरुषोत्तममंत्रः ॥ श्रीं लीं श्रीं नमः पुरुषो
त्तमप्रकृतिरूपलक्ष्मीनिवाससकलजगतोभनस
र्वस्वीहृदयविदारणविभुवनमहोन्मादकरसुरासर
मनुजसुन्दरीजनवल्लभमनोसिन्तापयतापदीपयदी
पयशोषयशोषयसारयसारयस्तम्भयस्तम्भय
मोहयमोहयमुद्रायमुद्राय आकर्षय १ समस्तपरम
सुभगसर्वसौभाग्यकरसर्वकामप्रदामुकंदन १ च
क्रेणगदयाखड्गेनसर्ववारोःभिन्द १ पाशेनकट् १
शंखेनताडय १ तरुतरुकिंतिष्टसितावघात्समी
हितंमेसिद्धंभवतिहंफट् नमः ॥ शिवातातरोमंत्रः ॥ ४
अथ गोपालस्य लीं कृष्णाय गोविंदाय गोपीजनव
ल्लभाय स्वाहा अथुतदितयेजयेत् लीं कृष्णाय स्वा
हा गोपीजनवल्लभाय स्वाहा । ॥ श्रीं नमः कृष्णाय
देवकी पुत्राय हं फट् स्वाहा ॥ ॥

श्री

२८२

282

१ प्रस्फुरयोरयोरतततनुत्तपचटचटप्रचटप्रचटक
 दृकद्ववसवमवन्धवन्धघातयघातयहंफट्स्वाहा
 अथपाशुपवास्त्रमंत्रः ॐ क्लीं पशुहंफट् ६ अथ
 क्षेत्रपालमंत्रः ॐ तैत्तिक्षेत्रपालाय नमः । आपड
 हारवट्टकमंत्रः क्लीं वट्टकाय आपड हारणाय ऊ
 रुऊरुवट्टकाय क्लीं । आरदोक्तविद्याप्रकरणं
 अथकमदीपिकोक्तगोपालमंत्रः क्लीं ८ क्लींकृष्ण
 यगोविन्दाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा । गोपीज
 नवल्लभाय स्वाहा । क्लीं क्लीं क्लीं प्रणमलां गाय नमः
 क्लींकृष्ण क्लीं । क्लींकृष्णाय नमः । क्लींगोकुलना
 थाय नमः कृष्णगोविन्दाय नमः । बालवपुषे कृष्ण
 या स्वाहा । क्लीं हृषीकेशाय नमः श्रीं क्लीं गोपी
 जनवल्लभाय स्वाहा त्रयोदशाक्षरोयं । पैं क्लीं
 श्रीं क्लीं गोपीजनवल्लभाय स्वाहा चतुर्दशाक्षरोयं
 ॐ क्लीं श्रीं नमो भगवते नन्दपुत्राय प्रणमलां गाय बा
 लवपुषे कृष्णाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा । ॐ न
 मो भगवते नन्दपुत्राय नन्दवपुषे श्रीगोपीजनवल्ल
 भाय स्वाहा । गोकुलनाथाय नमः । ॐ श्रीं क्लीं क्लींकृ
 ष्णाय गोविन्दाय श्रीगोपीजनवल्लभाय स्वाहा । क्लीं
 कृष्ण । क्लींकृष्णाय नमः क्लींकृष्णाय क्लीं गोपालाय
 स्वाहा । क्लींकृष्णाय स्वाहा ॥

कृष्णाय गोविन्दाय श्रीं क्लीं कृष्णाय क्लीं । क्लीं कृष्ण
 य गोविन्दाय । दधिभक्षणाय स्वाहा । सप्रसन्नात्मने
 नमः । श्रीमन्मुकुन्दचरणौ सदाशरणमहंप्रपद्ये ।
 समस्ततन्त्रमितबाललीलात्मने हं फट् स्वाहा । गो
 पालवेशधराय वासुदेवाय हं फट् स्वाहा । क्लीं श्रीं क्लीं
 कृष्णाय गोपीजनवल्लभाय गोविन्दाय स्वाहा । श्रीं क्लीं
 क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय स्वाहा । षोडशी श्रीं क्लीं क्लीं
 गोपीजनवल्लभाय स्वाहा । क्लीं श्रीं श्रीं । क्लीं श्रीं गोपी
 जनवल्लभाय स्वाहा । ॐ नमो भगवते दत्तिराजीवल्लभा
 य स्वाहा । क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय गोपीजनवल्लभाय
 स्वाहा । क्लीं । क्लीं श्रीं गोपीजनवल्लभाय स्वाहा । ऐं
 क्लीं कृष्णाय क्लीं गोविन्दाय श्रीं गोपीजनवल्लभाय स्वा
 हा सौः । इति गोपालमेवप्रकरणं । अथ रामार्चनचंद्रि
 कोक्कुरचुनाथमंत्राः ॐ ५ राम ५ ॐ राम ५ क्लीं राम ५
 श्रीराम ५ क्लीं राम ५ ऐं राम ५ रं राम ५ रामचन्द्र ५ रा
 भद्र ५ रामाय नमः ५ रं रामाय नमः ५ क्लीं रामाय नमः
 ५ श्रीं रामाय नमः ५ ऐं रामाय नमः ५ श्रीं रामाय नमः
 ५ रामाय नमः ५ इति समदशमंत्राः । अथ रामाय नमः ५ श्रीं
 रामाय नमः ५ प्रवेप्रकाशे रापे वा प्राप्ते वा भवन्ति श्रीं
 रामाय नमः । श्रीं रामाय नमः । इत्यादिकमेव समाप्तम्

आ

१८३

283

राः पंचाशत्मेवाभवेति इति केचित् श्रीं श्रीं श्रीं राः
मायनमः ५ श्रीं पें श्रीं रामायनमः इति केचित् श्रीं
रां रामायनमः पें रां रामायनमः श्रीं रां रामायन-
श्रीं रां रामायनमः इति केचित् ओं रां रामायनमः
श्रीं रामचंद्रश्रीं श्रीं रामचंद्रश्रीं श्रीं रामचंद्रश्रीं ।
एवं प्रकारेण रामभद्रस्यापि श्रीं श्रीं श्रीं इति वीजं
यं प्रत्येकेन घ्रायते तदत्तामंत्रमुद्धरेत् श्रीं रामचंद्रश्रीं
स्वाहा श्रीं रामचंद्रश्रीं हूं फट् श्रीं रामचंद्रश्रीं नमः
ओं रामचंद्राय नमः ओं रामभद्राय नमः रां रामचं-
द्राय नमः रां ओं रामभद्राय नमः ओं रां रामभद्राय
नमः रां ओं रामाय हूं फट् स्वाहा ओं श्रीं नमो रामाय
श्रीं हूं ज्ञानकी वल्लभाय स्वाहा ओं नमो भगवते राम
चंद्राय ओं नमो भगवते रामभद्राय नमः जय श्रीं
रामचंद्राय नमः श्रीं रामचंद्रजय रामचंद्रजय
इति वा ओं नमो रामाय भगवते महापुरुषाय नमः
रामभद्रमहेश्वरचक्रवीरन्तपोत्तम दशाम्यातक
सारसदेहिदाय मे श्रियं ओं नमो भगवते रघुने-
नाय रघोऽन्नविषदाय मधुरप्रसन्नवदनायामिततेन
सेवताय रामाय विप्रवेन श्रीं सीतायै स्वाहा सेतुल्लर्षी
यन भंभरताय नमः श्रीं रां पुत्राय नमः इति रां नाथमंत्रः

अथ हनुमंत्रः ॐ श्री हनुमताय महावीर पराक्रमाय
 नमः ॐ सर्वकार्याणि साधय १ हूं फट् स्वाहा श्री ॐ
 इदानीं प्रणामं ते चोक्तं ल्यामामंत्रां श्री १ श्रीं श्रीं श्रीं
 हूं श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके श्रीं श्रीं श्रीं हूं श्रीं श्रीं फट्
 स्वाहा ॐ श्रीं हूं श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके श्रीं श्रीं श्रीं हूं
 हूं श्रीं श्रीं श्रीं हूं श्रीं पें हूं ॐ पें श्रीं फट् स्वाहा श्रीं श्रीं हूं
 हूं श्रीं श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके श्रीं स्वाहा हूं श्रीं दक्षिणे
 कालिके हूं श्रीं स्वाहा काली हृदये ॐ श्रीं श्रीं स्वाहा श्रीं
 हूं श्रीं दक्षिणे कालिके श्रीं हूं श्रीं ॐ श्रीं श्रीं फट् स्वाहा
 कालिके हूं नमः स्वाहा पें श्रीं श्रीं श्रीं कालिके श्रीं
 श्रीं श्रीं पें श्रीं कालिकायै नमः श्रीं श्रीं हूं पें हूं ॐ पें
 श्रीं फट् स्वाहा श्रीं श्रीं हूं श्रीं श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके
 श्रीं स्वाहा श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके हूं श्रीं स्वाहा श्रीं हूं श्रीं
 दक्षिणे कालिके श्रीं हूं श्रीं श्रीं स्वाहा हूं हूं दक्षिणे कालि
 हूं हूं स्वाहा श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके श्रीं श्रीं हूं हूं स्वाहा
 श्रीं श्रीं दक्षिणे कालिके श्रीं श्रीं हूं हूं स्वाहा श्रीं श्रीं सर्व
 द्वाविंशत्यतरी वदोथं इति प्रणामां प्रकरणं अ
 थ नतत्र विद्या प्रकरणं एकादशी श्री सार्धपंचादशी
 ॐ श्रीं श्रीं हूं फट् षडतरी ॐ श्रीं श्रीं हूं नमः एकज
 रा श्रीं श्रीं हूं फट् नीलसरस्वती श्रीं श्रीं हूं बीजेका

आ.

२८४

286

तरी हूं वाऊरा पेंक्रीस्त्री हूं फट् श्रीतारा श्रीक्री श्री
हूं तारा हृदये क्रीक्रीस्त्री हूं फट् वीजतारा गेंहूंस्त्री
हूं फट् कामसूत्रपिणी क्रीक्रीस्त्री हूं फट् महावड
तरी गेंक्री हूं नमः अष्टा तरी पेंसोः गेंपेंक्री फट्
स्वाहा समा तरी खेंहूं हों गेंपें श्रीक्री गेंक्री हों नम
स्वा राये सकल दुस्त रंता रय तारय गेंन गें स्वाहा
हेसः गेंक्रीस्त्री हूं फट् हेसः नवा तरी पेंक्री श्रीसोः
सोःसोः वदवदवाग्वादिनि क्रीक्रीक्री पेंपेंकति
कतिकलरी साहा गेंक्रीस्त्री हूं क्रीई अतारे पेंक्रीसोः
श्रीक्रीक्री इति नतत्र विद्या प्रकरणं अथ छिन्नमस्ता
मंत्राः श्रीहूं क्री पेंवज्र वैराचनी येहूं हूं फट् स्वाहा क्री
हूं पेंगें वज्र वैराचनी येहूं फट् स्वाहा इति छिन्नमस्ता
प्रकरणं अथ विष्णु रासारस मुष्ण ये भेरवी मंत्राः तत्र
संपद्यदा हूं हंसकलरी हूं चेतन्य भेरवी हूं सक
लक्री हूं प्रचार भेरवी हूं मयूरी हंसकलरी हूं रुद्र
भेरवी हूं भुवनेश्वरी भेरवी हूं हंसकलक्री हूं
गगनेश्वरी भेरवी हूं सहकलक्री हूं सकलसिद्धिदा
भेरवी सहस्रकलरी हूं इति भेरवी प्रकरणं अथ
श्रीविद्या प्रकरणं अथ मेरुः लंकील सहई परक इ
कामेश्वरी कलक्री लोपामुद्रा हंसकलक्री ।

हसकहलकी सकलकी मनुएजिता कहपरैलकी
 हकपरैलकी सहकपरैलकी चन्द्रायिता सहकप
 ईलकी सहकहपरैलकी हसकपरैलकी ऊवेरोपासि
 ता हसकपरैलकी हसकहपरैलकी सहकपरैलकी
 अगस्त्यजिता कपरैलकी हसकहकी सहसकलकी
 नेदिजिता सपरैलकी सहसकहलकी सकलकी
 इन्द्रायिता कपरैलकी हसकहलकी सकलकी
 सूर्यजिता हसकलकी सहकलकी सकलकी च
 तस्रुवाशोकरी हसकलकी हसकहलकी सकल
 की हसकल हसकहल सकलकी षट्कूटवैष्णवी
 हसकलकी हसकल हलकी सकलकी सपरैलकी
 सहकहलकी सकलकी ऊर्वीसारायिता कपरै
 लहरी हसकहलहरी सकलहरी की श्री इतिवी
 जहयं यदि विप्रदो दीयते तदा त्रिकूटः सकलाः
 पंचकूट भवन्ति चतस्रुवाशोकरी षट्कूट भवति
 वस्रुकूटवैष्णवी पंचकूटशोभवी इन्दीजहयस्या
 दो प्रणवेदत्वा ओं की श्री इतिवी जत्रयं विघादो य
 यदि दीयते तदा त्रिकूटः सकलाः षट् कूट भ
 वन्ति सप्तकूटशोकरी नवकूटवैष्णवी इति भेदत्रयं
 विपरीतक्रमेण पूर्ववीजहयमादौ देयं अनंतरं की

आ

२८५

285

येसौः इति वीजत्रयं देयं अनंतरं षट् कृदा देया ततः
दत्तपंचवीजानि पुटितक्रमेण देयानि इति भेदश्च
तद्वयं क्रीं श्रीं क्रीं गें पें ईं इति वीजानां मध्ये यद्येकं
बीजं विकृतादौ दीयते तदा विकृताः सकला षोडशा
भवेति वैसव्यैकोनविंशास्मां इति आदौ पंचवीजा
निदेयानि अनंतरं नवकृदा वैसवी देया तत्पश्चात्
पुटितक्रमेण पूर्वदत्तपंचवीजानि देयानि एकोन
विंशार्णवैसवी योरी समादृशा तरीति आदौ पंच
वीजानि देयानि अनंतरं समकृदा वैसवी देया तत्प
श्चात् पुटितक्रमेण पंचवीजानि देयानि अथ पंचमी
कपर्दिलक्रीं हसकलक्रीं हकहलक्रीं कहयलक्रीं
हसलसक्रीं द्वितीया पंचमी कपर्दिलक्रीं कहयल
क्रीं हसलसक्रीं द्वितीया पंचमी कपर्दिलक्रीं हस-
कलक्रीं हकहलक्रीं कहयलक्रीं हसलसक्रीं एका
तरी श्रीविद्या क्रीं वामाज्येश्वरी द्वीशक्ति चितया
त्मिका श्रीं क्रीं क्रीं पें क्रीं सौः पें क्रीं श्रीं श्रीं क्रीं क्रीं श्रीं
क्रीं क्रीं सौः पारिजातेश्वरी गें क्रीं हें क्रीं सरसं नमः
पदबाणेश्वरी शंशीं क्रीं ज्ञं सः पंचकामेश्वरी अथवा
तीली पें श्रीं पें नमो भगवति वार्तालि वार्तालि वारादि
वारादयुधि अथे अथि निनमो रुं पें रुं पिनमो जें भे जें भि
नमो मोहे मोहि निनमस्तं भेस्तं भिनिनमः

२

सर्वदृष्टप्रदृष्टकसामेतानोसर्वेषां सर्ववाकचित्तचल
 भुवगतिजिह्वास्त्रंभंजुरुजुरुशीवैवर्षंजुरुजुरुये
 म्रौंठःठःहंफट्स्वाहा अथललिता गोनमोभगवति
 महात्रिपुरभैरविममत्रैपुररत्नंजुरुजुरु अथभैरवा
 नाह असितांगोरुरुश्चागोःदेवश्चोत्तमभैरवः वट्को
 भूतनाथसंहारश्चाष्टभैरवः पतेषांमंत्रःदेवपालस्यो
 त्तोदेवपालायनमः संहारभैरवस्य ओंक्रांकींहंक्रैहो
 क्रः हनहन उत्तमभैरवस्य क्रोकींहंघेघेस्वाहा भूतभै
 रवस्य ओंकींभूतभैरवायस्वाहा रुद्रभैरवस्य ओंकींभै
 रायरक्तकवचायरक्तवर्णायजंफट् स्वाहा अथवट्
 कानाह हेमकत्रिपुरांतकवेतालवक्रिजिह्वाकालांत
 करालकापकपादभीमरूपप्रचलहाटकोशराः ॥
 इत्यागमकल्पलतायामेकविंशः ॥ पटलः

[The text in this block is extremely faded and illegible.]

२८५

286

ॐ नमस्त ॐ अथ सवकवचानि निरूप्यन्ते अथ भुव
 ने श्वरी स्तवः अथानंदमयी साक्षाच्छब्दब्रह्मसदृषि
 रंगी ईडे सकलसकलसंपत्त्यै जगत्कारणमस्विकां
 प्राद्यामशेषजननी मरविंदयोनेर्विशोः शिवस्य च
 वपुः प्रतिपादयित्री सृष्टिस्थितिस्थकरी जगतां
 याणां स्तुता गिरं विमलया म्पदं विकेतां १ एष्ट्या
 जलेन शिविना मरुतां वरेणाहो वेत्तुना दिनकरेण च
 मूर्तिभाजः देवस्य मन्यथ रिपोरपि शक्तिमता हेतुस
 मेव त्वत्पर्वतराजपुत्रि ८ तिस्रो तमः सकललोक
 समर्चिताया वैशिष्ट्यकारणमवैसितदेवमातः तस्या
 दंपकजयरागपवित्रिता सुप्रांभोजिता सुसततं प
 रिवर्तनेयत् ३ आनंदयेत्कुमुदिनी मधिपः कलानां
 नात्पामिनः कमलिनी मथनेतरां वा एकस्य मोदन
 विधौ परमे कर्षेत्तंतु प्रपंचमभिनंदयसि सदृष्ट्या ५
 आद्याप्यशेषजगतां नवयौवनासिधौ लाधि राजत
 नयाप्यतिकोमलासि त्रय्याप्रसूरपितयानसमी
 लितासि ध्येयाधिगौरिमनसो नययि स्थितासि ५
 आसाद्य जन्ममवुजे च विराडुरापे तत्रापि पादयम
 बाप्यनिर्जेन्द्रियाणां नाभ्यर्चयंति जगतां जनयि त्रिये
 त्वानिः श्रेणिकां समधिरुह्य पुनः पतंति ६ कश्च

आ

क०

८७

287

सूरादिमवारिविलोडितेनयेचंदनेनऊसुमैअसुजा
तगंधैः आराधयंतिदिभवानिसमुत्सकास्त्रांतेखल्व
शेषभुवनानिभुवःप्रयंते ७ आविशपमय्यपदवीप्र
यमेसरोजेसुमादिराजसदृशीविरचस्यविसं विद्या
ज्ञतावलपविभ्रमुदहंतीपमानिपंचविदल्य
खमुत्सवाना ८ तन्निर्गतामतरसेरभिषिद्यगात्रे
मार्गेनतेनविलयंपुनरप्यवामा येषांहृदिस्फुरसि
जातनतेभवेदुन्मातःमदेष्टरऊहंविनिगर्भभाजः ९
आलंविऊंतलभरामभिरावक्रामापीवरस्तनतंदी
तनुदृप्तमय्यान् चिंतातसूचकलशालिविताप्य
हस्तामावर्तयामिसनसातवगोरिमूर्ति १० आस्था
यथोगमभिजित्यचेवेरिषट्कमावद्यचंद्रियगणम
नसिप्रसन्ने पाशांकुशाभयवराप्यकरांशुवक्रामा
लोकयंतिभुवनेष्टरियोगिनस्त्वा ११ उन्नमहाटकनी
भाकरिभिश्चतर्भिरावर्जितामृतचैवेरभिषिद्यमाना
हस्तहयेनरुचिरेनलिनीवहंतीपमापिसाभयक
रोभवसिद्धिरेव १२ अष्टाभिरुयविविथापुथवादि
नीभिर्दोर्वल्लरीभिरथिरुयमगापिराजं हवीदलपु
तिरमर्त्यविपत्तयदान्यकूर्वतीतमसिदेविभवानि
दुर्गा १३ ॥ आविर्निराघनलशोखरशोभिवक्रां

पुंजागणेन परिकल्पितहारयष्टिं पञ्चशुकामसि
 तकांतिमने गतं चामाद्यो पुलिंदतरुणीमसकृत्स
 राभि १५ हे सैर्गतिक्वाणितनूपरहरक्तैर्मूर्तेरिवा
 प्रवचनैरगम्यमानो पद्माविवोधमुखवृक्षसजा
 तनालौघ्रीकरणपान्निशिरसैवदधेतकाञ्ची १५
 हाभ्यां समीलितमहृष्टिमतीचट्टभ्यामुत्पात्यभाल
 नयने वृषकेतनेन सांझानुरागभरणेन निरीक्ष्य
 मारो जेजेत भेषपिभवानितवानतोसि १६ इत्य
 स्मरामि जितहस्तिकरावलेपौ स्थोलेनमातृवत
 यापरिभूतरंगो श्रीणीभरस्य सहनो परिकल्पद
 तौ स्तंभाविवावरतयातवमध्यमेन १७ ओरणो
 स्तनौ च युगपत्प्रथयिष्यतोऽर्वात्प्राप्तेरेणवयः
 सापरिकृष्टसारः रोमावली विमलसितेन विभा
 व्यमूर्तिर्मध्यस्तवस्फुरत्तमेहृदयस्य मध्ये १८
 सरखास्मरस्य हरने वज्रताशभीरोर्लावण्यवारि
 भरितं नवयोवनेन आपीड्य दत्तमिव पल्लुलम
 प्रष्टुं नाभिकदापितवदेविनविस्मरेयं ईशोप
 गृहपिप्पुनं भसितं दधाने काशमीरकन्दसमनु
 स्तनपंकजेते स्नातो स्थितस्य करिणाः दणाल
 तफेणो सिंहरितो स्मरयतः समदस्य ऊं भो १९

श्री
स्तो

२८८

288

कंदारतिरिक्तगलउज्ज्वलकांतिधारशोभोभुजौनि
जरिपोर्मकरधजेन कंदयहापरचितौकिलदीर्घपा
शोभातर्ममस्मृतिपथेनविलेचयेतां १० नात्यापिते
रचितकंदुविलासचौर्यभूषाभरेणविविधेनविरा
जमाने कंदेवनोहरगुरोगिरिराजकन्येसंचित्यत्
मिमुपयामिकदापिनाहं ११ अत्यायतात्मभिजात
ललाटपद्मेमन्दसितेनदरकुल्लकपोलनेत्रं विम्बा
धरेवदनमुन्नतदीर्घनामंयस्मैस्मरत्यसकृदम्बसप
वजातः १२ आविस्तुषारकरलेखमनल्यगेथपु.
ष्पोपरिध्रमदलित्रजनिर्विशेषं यश्चेतसाकल्य
तेतवकेशपाशोतस्सयंगलतिदिविपुराणपा
शः १३ अतिसुचरितपाकेथीमतास्तोत्रमेतत्पठ
तियद्दमर्त्योनित्यमार्द्रतरात्मा सभवतिपदमु.
ञ्चैः संपदोपादनम्नाः दितियमुक्तदललीलत
रणानोचिराय १४ इतिभुवनीस्यरीस्तोत्रम् ॥
अथभुवनीस्यरीकवचं श्रीदेवमुवाच भुवनेशपा.
ञ्चदेवेशयायाविद्याः प्रकाशिताः प्रकृताआधिग.
ताः सर्वाश्चोत्तमिच्छामिसोप्रते त्रैलोक्यमोहनेना
मकवचंयत्पुरोदितम् ॥ श्री ईश्वरुवाच
पावतिमृणवत्यामिसावधानावधारय ॥

त्रैलोक्यमोहनं नाम कवचं मे व विप्र हं सिद्धि विद्या
 सयं देवि सर्वैश्वर्य प्रदायकं पठनाद्वा रणामर्त्यः
 त्रैलोक्येश्वर भाग भवेत् त्रैलोक्यमंगल स्यात्सकव
 चस्य ऋषिः शिवः छन्दो विराट् जगद्वात्री देवता
 भुवनेश्वरी धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकी
 र्तिताः क्रीवीजं मे शिरः पातु भुवनेश्वरी ललाटकं
 घें पातु दत्तनेत्रं सां क्री पातु वामलोचनं श्री पातु
 दत्तकर्णं मे विवर्णात्मा महेश्वरी वामकर्णं सदा
 पातु घें द्वाणं पातु मे सदा क्री पातु वदनं देवी घें पा
 तु रसने तथा वाक्त्रिपुरा विवर्णात्मा कंठं पातु परा
 मिका श्री स्कन्दो पातु नियते क्री भुजो पातु सर्वदा
 क्री करौ त्रिपुरेशानी त्रिपुटे श्वर्यदायिनी आं पातु ह
 दयं क्री मे मध्यदेशं सदा वर्त क्री पातु नाभिदेशं मे अ
 त्थरी भुवनेश्वरी सर्ववीज प्रदाष्टं पातु सर्ववशं क
 री क्री पातु गुह्यदेशं मे नमो भगवती कटिं माहे
 श्वरी सदा पातु सक्तिनी जानु युग्मकं अत्र पूर्णा सरा
 पातु स्वाहा पातु पदद्वयं समादशादरी पायादत्र
 पूर्णा तिलं वपुः तारं माया रमा कामं घोर शार्ङ्ग
 ततः परं शिरस्ताः सर्वदा पातु विंशत्यर्णमिका

श्री

क

२८८

289

सदा तारेङ्गेङ्गेङ्गेरदिगिस्वाहेतिदशाक्षरी जयङ्गी
 घनप्रणामपात्रमोसर्वतोमुदा मायावीजादिकोचै
 षादर्शनाचततः परा उत्तमकोचनाभासाजयङ्गी
 ननेवत मायावीजादिकोचैषादर्शितारेङ्गीङ्गीङ्गी
 येनमोहास्मीलिकापरा शंखचक्रथनुर्वाणान्द
 धानार्दलिंगेवत महिषमर्दिनीस्वाहावसुवर्णा
 मिकापरा नैतत्सर्वदापात्रमहिषासुरनाशि
 नी मायापद्मावतीस्वाहा समाणात्मापरात्मिका
 पद्मावतीपद्मसंस्थापश्चिमेमोसदावत पोशां
 ऊषाप्रदा मायेदिपरमेष्ठिस्वाहा त्रयोदशाक्षरा
 षाप्रदा रूफानिलेवत सरस्वतीपंचशरोनित्यकि
 नेमदद्रवे स्वाहावराक्षरीनित्यामासुतरेसदावत ता
 रेमायाचक्रवर्चं खेडीखेदस्ततोवशः हंलेङ्गीफट्
 महाविद्याहादशाक्षरीविलप्रदा त्रिताहादिभिः पा
 याच्छिवकोणेसदावमो ऐङ्गीमोः साततोवालासू
 र्भिदेशेसदावत विहंतोभेखीवालाभूमौमोसर्वदा
 वत इत्येतत्कवचंप्रणंप्रैलोक्यमंगलंपरं साक्षात्मा
 रतंप्रणंप्रमहाविद्योच्चविग्रहे प्रस्थापिपठनात्मतः
 ऊवेरोडुवनेस्वरः इन्द्रायासकलादेवाधारणासठनासत :

सर्वसिद्धीस्य राः संतः सर्वैश्चर्यमवाप्नुयुः पुष्पांज
 ल्यष्टकंदद्यान्मूलेनैवष्टयकष्टयक संवत्सरकृता
 यास्तृष्टजायाः फलमाप्नुयात् प्रीतिमन्योन्यतः कृता
 कमलानिश्चलाग्दे वाणीचनिवसेद्वक्त्रे सत्यं सत्यं
 न संशयः यो धारयति पुण्यात्मा वै लोका मंगला
 मिथं कवचं परमं पुण्यं सोऽपि पुण्यवतां वरः सर्वै
 श्चर्ययुतो भूत्वा वै लोका विजयी भवेत् पुरुषोदत्तिणो
 बोहो नारी वामभुजे तथा वरुणपत्नी भूत्वा वै ध्या
 पिलभते सुतं ब्रह्मास्त्रादीनि प्राप्नुयात् नैवं कुरुतेति
 तं जनं एतत्कवचमज्ञात्वा योजयेद्भुवनेश्वरीम्
 दारिद्र्यं परमं प्राप्य सा चिरान्नृत्तमाप्नुयात्
 इति श्रीरुद्रयामले देवीश्वरसंवादे भुवनीश्वरी कवचं
 अष्टात्रिंशत्तमोऽंशः ॥

ओं नमः कल्याणदे देवि नमः शंकरबलभे नमो
 भक्तिप्रिये देवि प्रन्नष्टेर्गो नमो स्तुते नमो मायागर्ही
 तां नमः शंकरबलभे माहेश्वरि नमस्तुभ्यमत्र
 र्गो नमो स्तुते महामाये शिवपति पतिरूपे हरि
 प्रिये बाह्यादा त्रिसरेणातिप्रन्नष्टेर्गो नमो स्तुते
 उद्यद्भानुसहस्राभे नयनत्रयभूषिते चंद्रहृदे महादे
 वि प्रन्नष्टेर्गो नमो स्तुते विचित्रवसने देवि प्रन्नदा

आ

२९०

290

नरतेनवे शिवत्पकृतामोदेप्रन्नपूर्णनमोस्तुते
सायकीभीष्टदेदेविभवडःखविनाशिनि कुचभा
रनतेदेविप्रन्नपूर्णनमोस्तुते षट्कोणामध्यपम
स्येष्टंगपुवतीमये ब्राह्मण्यादिसत्रपेचप्रन्नपूर्ण
देविचन्द्रकृतापीडेसर्वसाञ्ज्यादायिनि सर्वानंद
करेदेविप्रन्नपूर्णनमोस्तुते इंद्राद्येचितपादाज्ञेरु
द्राण्यत्रपथारिणि सर्वसंपत्तदेदेविप्रन्नपूर्णनमो
रुजाकालेपठेयस्तुस्तोत्रमेतत्समाहितः तस्यगेदे
स्थिरालसीर्जायतेनात्रसंशयः प्रातःकालेपठेय
स्तुमेवजाप्यपुरस्सरंतस्यान्नस्यसमृद्धिः स्वाहृथमा
नादिनेदिने यस्यैकस्मैनदातव्यंनप्रकाशंपकदाच
न प्रकाशासिद्धिदानीः स्यान्नस्माद्यत्नेनगोपयेत्
इत्यन्नपूर्णस्तोत्रम् ॥

अथान्नष्टर्णाकवचं श्रीदेव्युवाच कथिताश्चान्नष्ट-
 र्णायायायाविधाः सङ्कर्तृभाः कृपयाकथिताः स-
 र्याः अनाश्चापिगतामया ईश्वर उवाच शृणु पार्व-
 निवक्ष्यामि सावधानावधारय ब्रह्मविद्यासूत्रपंच
 महदेव्यकारकं पठनाद्वारणान्तर्यसैलोक्येषु
 रभागभवेत् त्रैलोक्यरतरास्यास्य कवचस्य ब्रह्मा
 ऋषिः छन्दोविगद् अन्नष्टर्णादेवतासर्वसिद्धिदा
 धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः श्रीन
 मोभगवन्त्यतो माहेश्वरिपदेततः अन्नष्टर्णे तथा सा
 वैषाममातरी पातु मामन्नष्टर्णासाधारव्याताभुव
 न्नये विमायाप्रणवाधेयातथासमदशातरी पा
 तन्नष्टर्णासर्वगंवने ऊं भान्नयात्रदा श्रीबीजाघायदा
 चैषादिग्रन्थातथासुखं प्रणवाधभुवौ पातकंदं
 वाग्वीजष्टर्विका कामबीजादिका चैषाहृदयं पात
 चेश्वरी तारं श्रीं श्रीं नमो ते च भगवति पदेततः माह
 श्वरिपदे वान्नष्टर्णे स्वाहेति पातु मां नाभिमेकोन
 विंशत्तारं पायात्माहेश्वरी सदा तारं मायारमाकाम
 षोडशतारं ततः परं शिरःस्था सर्वदा पातु विंशत्य
 र्णात्मिका च या अन्नष्टर्णा महाविद्या श्रीं पातु भुवने
 श्वरी श्रीं श्रीं तथा श्रीं च लिंगं त्रिपदा पातु मे शुद्धं ष

आ

२८१

२९१

दुर्दीर्घभाजावीजेन षडंगानि पुनात्तमो इन्द्रासोपा
तसर्वे च वक्रिकोरोनलोवत यमोमोदतिरोपात
नैन्दतेनिरतिश्रमां पश्चिमेवरुणः पातवायव्याप
वनोवत ऊवेरश्चोत्तरेपातमासैशात्मासदावत ऊ
र्ध्वधः सततं पातव्रस्मान्नो यथाक्रमे वज्राघाशा
पुषाः पातदशदित्यथाक्रमे इतितेकवचं पुण्यं
त्रैलोक्यमंगलं परं यदुत्तापटनाद्देवाः सर्वे स्वर्यम
वायात व्रस्माविस्मश्च रुद्रश्च पटनाद्वारणाघतः स
जत्यवतिरंति च कल्पे कल्पेष्टयकथक पुष्पांजल्य
ष्टकं देवैर्मूलेनैव पठेत्ततः पुगापुतकृतायास्तुष्ट
जायाफलमाप्नुयात् वाणीवक्त्रे वसेत्तस्य सत्वं सत्वं
न संशयः अष्टोत्तरविधिं चाप्यपुरश्चर्याविधिः स्मृतः
भूर्जे विलिख्य गुरिकां स्वर्गस्थं धारयेद्यदि कंठः
स्थादतिरोवाहो सोपि सर्वतपोमयः अष्टोत्तरविधिं
चाप्यपुरश्चर्याविधिः स्मृतः भूर्जे विलिख्य गुरिकां
स्वर्गस्थं धारयेद्यदि कंठः स्थादतिरोवाहो सोपि
सर्वतपोमयः ब्रह्मास्त्रादीनि शास्त्राणि तदा तेषां
प्यपावन्ति माल्यानि कुसुमान्येव भजेत्येव न संश
यः ॥ इत्यत्र पूर्णकवचम् ॥

अथ त्रिपुरास्तोत्रम् ॥

वराभीतिहसं हिवाङ्गप्रसन्नं शिवं सुप्रसन्नं स्वशाक्तो
 पविष्टं प्रसन्नास्य विम्वरं संदधानं शिरः पद्ममध्ये
 गुरुं पूजयामि । वक्रं वक्रि संस्थं विमूर्त्या प्रजृष्टं
 प्राङ्केन गुरुं भवाद्यं सवीजं सुवर्णप्रभं ये भजंति वि
 प्राक्तेः प्रियं सौ भगवं लभंते नरास्ते नमो वायुमित्रं त
 तो वासनेत्रं स्वधाया सविम्वं नियोज्येकवक्त्रं द्वितीयं
 सवीजं स्वप्रेणि वंद्यं तदीयं विभाव्यं प्रियः प्राप्नुवं
 ति विरिंचितिति स्थिततो वासनेत्रं विभुं नादगुरुं दि
 नेशा भवीजं विभाव्ये वसं मोहयंती त्रिलोकीं जपादी
 शरत्वं लभंते नरेन्द्राः त्रयं सन्नियोज्यस्मरेति प्रिये ये वि
 सत्यं जपेति तदंगं विभाव्यं तेषां विप्रुर्वाथ योगं क
 रोति स्म रास्ते गनानां गृहे श्रीस्तुतेषां सुखभारती
 गद्यपद्यप्रबंधा नहि संति हिंसाः सुरास्तान्नमंति
 तदंघ्रिदयं भूषणं मूर्ध्नि राज्ञां करे सिद्धयोऽर्घ्यदास्नां
 रूपं जंति वने पाविना तदुमाणां पृथिव्यां सुवर्णप्र
 भांतां मणिस्फुरं गेहे स्मरेहेदिकायां लसदत्नसिं
 हासने पद्ममष्टावकं संविचिंत्य स्फुरकारि कायां
 परं यो निपुणं तदंतर्गता मुस्महे मप्रभायां लसत्
 कृगडलामिन्दुवक्त्राणि नेशा स्फुरत्कं बुकंती सयसो
 जनयां महारत्नबहो हसद्वाङ्महदेः स पद्महयं

आ

२१२

292

कार्मुकं च सवर्णं कुशं पुष्पवाणान् दधानं हृदय
त्रयं संध्यां संध्यां संध्यां च तलाकोटिरस्य स्फुरत्या
दपमोकिरीटालंकारयुक्तं प्रसन्नं सिते चामरेन
करेणं समुद्रं सकर्षणं दधानं भजेन
धृताभिः सिलोकीं विधात्री जगत्वापहृती जगत्तोभ
कर्त्री सदानन्दपूर्णहकारार्थवर्णं विविन्दु स्रयां
विशक्तिं भजामि चिरेचित्तयित्वा तदेतत्स्वरूपं पुणे
यः समाराध्य भक्त्या स्मरेत् स्वयं भू प्रसन्नादिभिः पू
जयित्वा च तत्तुर्वर्गसिद्धिं लभेत्पामरोपि श्रियं श्रीप
तिं पार्वतीमीश्वरं चरति कामदेवं षडङ्गेन साथं स
द्यो नो तथा मे त्रयुक्तो भवानीकमान् पूजयित्वा नैवेद्य
भवेन्मः निधिते च पाश्र्वे संविभाव्य प्रपूज्या मरि
ष्यस्ततो लोकपालान् तदस्त्राणि तद्गणेश
पूज्य भवस्याष्टसिद्धिं लभेत्मानवोपि तितित्स्वविधा
ता जगत्सृष्टिकर्त्री त्वमायोपि विस्मृजगत्पालिका
पि त्वमग्निरुद्रो जगत्सृष्टकर्त्री त्वमैश्वर्ययुक्ता
जगद्भासराच त्वमायाशिवेशं भुक्ते शरणे जगद्भ
स्वरं प्रे सदा वं भूमीधि निराधारगम्यो भवस्यैकपूर्ण
तमेकादिकल्प्य भवानि प्रसीद जयित्वा भवत्याज नो
मंदचेता जपेदे कलहं कवितं करोति विचिन्त्य स्वरूपं
तदीयं सिलोकीं लभेद्दुर्लभां लोभवानि प्रसीद ।

त्वमाथा रशक्तिस्त्वमाधेयतूपाजगहापिकात्वेनग
 हापितूपाश्रभावस्त्वमेकागुणातीततूपात्तमेवापि...
 भवानिप्रसीद अणस्त्विभुस्त्वं तमेवासि विसंस्तु
 तिः काभवत्याजगत्यां विभासि तथापित्वदीयागु
 णादिदिशंतिस्त्वतिं कतमेवं भवानिप्रसीद इतिचि
 पुतास्तोत्रे अथ त्रिपुटाकवचं ईश्वर उवाच शृणु दे
 विप्रवक्ष्यामि कवचं सर्वसिद्धिदं पठित्वा धारयित्वा
 च नरो मुच्येत संकटात् प्रज्ञात्वा कवचं देवि दुर्गामंत्रे
 च योजयेत् सनामोति फलं तस्य परे च नरकं व्रजेत्
 उमा देवी शिरःपातुललाटे मूलधारिणी सुगन्धा
 नासिकापातुवदनं सर्वसाधनी जिह्वा च चंडिका दे
 वी ग्रीवां सोमार्हका तथा आकाशावासिनी चेष्टाहोवा
 क्य अङ्गधारिणी हृदयं ललिता देवी उदरं सिंहवासि
 नी कटिं भगवती देवी उदरं सिंहवाहिनी कटिं भगवती
 देवी हावृत्य विंध्यवासिनी महावत्स भुजद्वन्द्वपादौ
 भूतलवासिनी एवं स्थिता सिदेवित्वं त्रैलोक्यरत्नरा
 मिका रत्नमोऽसर्वगात्रेषु दुर्गे देवि नमोस्तुते शक्ति
 वचं अथ दुर्गपातनामस्तोत्रं ईश्वर उवाच शतनाम
 प्रवक्ष्यामि शृणु वक्ष्यामि मन्त्रात्मने यस्याः प्रसादमात्रेण
 दुर्गा प्रीता भवेत्सती ओं सती साधी भव प्रीता भवानी

श्रा.

२८३

293

भयमोचिनी आर्याङ्गजयाद्याचरिनेत्राश्रुत्तथा
रिणी पिनाकधारिचिञ्चेंडचेंडामहातपाः मनोबु
दिरः हंकाराचित्तत्रपाचिताचितिः सर्वमेत्रमयीनित्या
सत्यानन्दसूत्रपिणी अत्यन्ताभाविनी भव्याभाव्याभव्या
सदायतिः शास्त्रीवेदमन्त्रचर्चितारत्नप्रियासदा
सर्वविद्यादत्तकन्यादत्तयज्ञविनाशिनी अपर्याप्तै
कपर्याप्तपटलापाटलावती पद्मंवरपरीधानाक
लमेजीरंजिनी अमेयाविक्रमाकूरासुन्दरीपुरसुन्द
री वनङ्गचमातेगीमतेगस्तानश्रुतिता ब्राह्मीमाते
श्वरीद्राचकोमारीवैष्णवीतथा चामुण्डाचैववासा-
हीलङ्गीः श्रीः पुरुषाकृतिः विमलोल्लसिणीता
नाकिया सत्याचवक्रिहा बङ्गलावङ्गलप्रेमासर्ववा
दनवाहना निसंभासुम्भदननीसहिषासुरमर्दिनी
मधुकैटभहरीचचेंडमुंडविनाशिनी सर्वासुरविना
शीचसर्वदानवचाति सर्वशक्तमयीसत्यासर्वास्व-
धारिणीतथा अनेकशस्त्रहस्ताचअनेकास्त्रविद्या
रिणी कुमारीचैवकन्याकेशोयीपुवतिः प्रिया अमो
घाचैवमोघाचहृदमातावलप्रसा यद्वैद्य
अनेनित्याङ्गनामशताष्टकं नासायं
विद्यतेदेविविपुलोकेपुपार्वति,

धनं धानं सतं जायं हयं हस्तिनमेव च चतुर्वर्गं तथा
 चान्ते लभे न्युक्तिं च शासनी कुमारी ह्यजयिता च तथा
 त्वा देवी स्वरी शरी ह्यजयेत्परया भक्त्या पठन्नाम शता
 एकं तस्या सिद्धिः भवेद्देविसर्वेश्वरवैरपि राजा
 नोदासन्तो याति राज्ञश्चि यमवाप्नुयात् गोरोचना
 लङ्क कर्कुकुमेन सिन्धुवर्क रमधुत्रयेण विलि
 ख्ययेत्त्रे विधिना विधिजो भवेत्सदाधारः तोसुरा
 रिः भो मा मा वास्या निशा भारो चन्द्रे शतभिषागते
 विलिख्य प्रलयं स्तोत्रं स भवेत्संपदोपदे शनि विषया
 रोक्ते दुर्गानां मशतकं अथ महिषमर्दिनी कवचम्
 अथ वक्ष्ये महेश्वरानिकवचं सर्वकामदं यस्य प्रसादा
 नासाय भवेत्साक्षात्सदाशिवः ओंकारेणैव सुचार्यमे
 श्रीमंत्रस्य सिद्धये प्रपठेत्कवचं नित्यं मंत्रवर्णस्य सिद्ध
 ये महिषमर्दिन्याः कवचं भगवान्महाकालः ऋषिः
 अनुष्टुप् छन्दः आद्या शक्तिः महिषमर्दिनी देवता
 चतुर्वर्ग फलाप्तये विनियोगः की पातु मस्तके
 देवी कामिनी कामदायिनी मकारी पातु मोदेवी
 चतुर्गुणैर्महेश्वरी हिकारी पातु वदवै हिं गुलास
 रनायिका षकारी पातु मां सेतानि फायां चापराजी
 ता मकारी पातु मोदेवी मर्दिनी सुरनायिका दिका

श्री

२८४

294

शीपातमोदेवीसावित्रीफलनाशिनी नीकाशीपात
मोनित्याहृदयेवाङ्गपार्श्वयोः नाभोलिंगेगुदेकंठेक
र्णयोः पृष्ठयोस्तथा शिखायांकवचेपादेसुरवेजंघा
युगेतथा सर्वोपातमोस्वाहासर्वशक्तिसमन्विता
कामाद्यापातमोस्वाहासर्वोमेमर्दिनीशिरः दशा
हरीमहाविद्यासर्वोपातमर्दिनी मर्दिनीपातस
सततंपातमर्दिनीरसयेत्सदा प्रभापातमहेशानी
कनकापातसर्वदा नेदिनीपातसततं सुप्रभास
र्वदावत विजयापातसर्वत्रदेव्येनवशक्तयः
शक्तयःपातसततं सुदापातसदामम ज्ञयापा
तसदासत्त्वाविमुदापातसर्वदा शक्तिन्यःपात
सततंसिद्धःपातसदामम सर्वत्रसर्वदापातदेवीमहै
षमर्दिनी इतिनेकवचंदिव्यंकथितंसर्वकामदे य
त्रतत्रनवक्तव्येगोपितव्यंप्रयत्नतः गोपितंसर्वतंत्रे
षुविद्यसारेप्रकाशितं सर्वत्रसुलभाविद्याकवचेउ
र्लभंसदत्त प्रादायाभक्तिपुक्तायनिन्दकायमहेश
रि नृनांगायाधिकोगायकुरेमिथ्याभिभाषिणि
नस्तवंदर्शयेदिव्यंकवचेसुखदुर्लभं यत्रतत्रनवक्तव्ये
शंकरेण भाषितं दत्त्वातेभ्योमहेशानिनशंपतिसि
द्धयःकृपात मेराःपराद्गुवायातिप्रापंदत्तासुखरुणाम

• 122
y h f

आ. भेतपुत्रं मनोधनवार्भवेत् अरोगीवलवांश्चैव राजा
 ३४५ च दासतामियात् रजसलाभगेनित्येज्येष्टिघावि
 २९५ धानतः पवेयः कुरुते धीमान्सपवश्रीसदाशिवः
 इति विष्णुसारतंत्रे महिषमर्दिनीकवच ॥
 अथ महिषमर्दिनीस्तोत्रं भैरव उवाच मच्चित्ते चरव
 डिहूर्णितमहामोहप्रचंडास्त्रे सैवैरपर्वतपुत्रिदुर्गप
 वनद्रोहोर्मिमर्मास्पदे ते माये निरुपक्रतो निरुपस
 श्रीपादपमादंवीप्रामानन्तरसांतरे ममनोहंसच्चिरे
 नन्दत । हित्वा चंडिहिरण्यदारणपटुप्रोदामहस्ता
 गुलिस्फायत्कप्रसमेरुसोदरसहादोपेन्द्रसिंहसुराः
 मातस्तत्त्वचण्डपाशपैषणपटुश्रीपादसेविने
 सेवते करिवैरिणं किमरिभिः भीतिः भवेत्सेविनः २
 चंडित्वा हिषयांतरपदं श्रोत्रं तरे च द्रुते तत्त्वत्पुरु
 षप्रकृत्यनुगते ब्रह्मादिभिर्गीयते तस्मादेविसमस्त
 ऐवतस्य सायैकधामस्फुरश्रीमत्पादपयोजनचुम्बनप
 रं मायघसंभावय ३ मन्त्रिदायदिवास्ततत्कुलकया
 चाराहरेमास्तवाकीर्तिः केशवकौशिकार्चनकरीचै
 रास्तब्रह्मादिभिः ॥ मातर्ब्रह्महरिस्मरारिरुत
 भुम्हे वादिसेवास्पदश्रीमत्पादयोजनचु
 म्बनविधौ चित्तं सदैवास्तनः

निर्दिष्टोस्मियदितदीयपदंयुक्त एवंपरेभावेने
दिष्टस्यतथा ममास्तु विनयं किं वास्तु सिद्धास्य त
स्मादेविकृपाभरांचिततनुं श्रीपादपद्मद्वयमाश्रिते
ततसंपदिप्रसरति ते मे करितस्यतां ५ आत्मानं प्र
तिपद्य भूतपतिरप्युन्मादमासादितस्फारेजीवनर
क्षणे सचकृती नैवाभविष्यत्प्रभुः देवादिपुत्रचंद्रि
चंदनवनप्रागल्भ्यगर्भस्ववत्साधीश्वर्यभवात्पदेकक
मलामोदेन संपादितः साहसमातरनादिमोहजनधि
व्याहारविधाविलत्रमानन्दरसाभिषेकविरसस्वा
तोदरेमाहृषि युष्माकंसर्वहृन्दनिर्भरमनसापाति
भूतलमश्रीमद्भक्तिरसातिष्ठति न परीवाहः सरास
र्षत ७ तत्पादस्फुरदंशुजालयवजाश्वेडांशुकोरिस
खड्गोतस्वांतविसारिनिर्मलचिदानन्दत्रयं देवतं स
र्वसंरजते स्थितिं वितनुते सृष्टिं पुनः स्वस्य ते प्रोद्दि
त्तां जननीलनीरदमहश्चित्ते सदैवास्तनः ८ पाय
म्यः मरिषोच्छलत्फटमिलहर्जद्विधारस्यलप्राप्ता
तः प्रसवोत्तमोत्तमशिरोदेव्यं समालभ्यते साङ्गि
जयदुर्गाति ९ अत्र रात्रामिनी तस्यैवैवैरिस
रणपडं जीयाज्जनाज्ञादिनी १० तस्य त्वेदकचाम
रांचलरणश्चक्राय एवैवैवस्फायते न्याशिलीमु

आ

२६६

२९६

खोच्छलदलघाजिह्मतां बुधो जंजावाणविसर्पि
नर्तितपिरः सादोपडुष्टासुरनुसतवेदविर्वेदितावि
ललसत्क्रंतातपाशो ज्वले १० चंचकप्रविरामकाल
कलनातीव्रास्फालसंपादकोमाघन्मादिषतिर्यग
गनेत्रशरशंपयांतराले स्थले वसुरौ वसुपत्रमथा
कलितैः वृद्धप्रतीमातृभिः सेवैश्चारुवरागनेरा
मुदाहृणयमाणं सवेत ऊर्ध्वाधः क्रमसव्यवाम
करयोश्चक्रं शरं कर्तृकां खेटं वाणधनुस्त्रिभूलभ
यहन्मुद्रां दधानां शिवां श्यामानीलचनोश्चक्रंतलच
यां श्रोत्रदत्तं शंखलहारस्फारलसत्करालवदनोच्चो
रादृष्टासोद्भटे ११ पवंयेतवदेविमूर्तिमनघां ध्याये
ति दुर्गादिभिः प्राक्रोद्यैरपि पूजितं परप्रसन्नोभादिकं
कुर्वती राज्यं प्राप्नुजयः सदर्शाधिषण्णकाधामताव
र्षणस्त्रयोश्चाधनमारणादिकृतिनां तेषां सयं जा
यते १२ स्तोत्रात्तश्चरणरविन्दपुगलध्यानावथा
नान्मयामंत्रोद्धारकलोपचारचरितंगूढोपदिष्टं य
दियेष्टुर्गवन्त्रियवंति चैवतरसाश्रीमोलकामाशया
स्तेषां हस्तगता भवंति नराणां मातर्नमस्तेनयः १३
इति महिषमर्दिनी स्तोत्रं

अथ लक्ष्मीकवचम् ॥

अथ वक्ष्ये महेशानिकवचं सर्वकामदं यस्य वित्तान्
 मात्रेण भवेत्सात्तात्सादाशिवः नार्चनं पूजनं तस्मात्
 राजाप्यंजयेत्तरः स भवेत्पार्वतीपुत्रः सर्वशास्त्रपुर
 स्कृतः विद्यावतार्थेन सेव्याविशेषे विस्मयलभा अ
 स्पचत्तरत्तरी विस्मयनिता कवचस्य भगवान् श्रीशिव
 ऋषिः प्रबुद्धसुन्दः वाग्भवी देवता वाग्भवे वीजं ल
 जाशक्तिः रमाकीलकं कामवीजात्मकं कवचं मम
 स्वकवित्वपांडित्यसर्वसिद्धिसमृद्धये विनियोगः पैका
 रोमस्तके पातवाग्भवी सर्वसिद्धिदा श्रीपातचतुषो
 र्मध्ये चतुर्गुमे च शंकरा निकायां मुखवृत्ते च कार्णयो
 र्देतयोर्नसि ओष्ठार्थे देतये तौ तालमूलैर्हृदो पुनः
 पातमां विस्मयनिता लक्ष्मीः श्रीवर्णाक्षिणी कार्णयो
 र्मे भुजदंहेस्तनदंहे च पार्वती हृदये माणि बंधे च श्री
 वायां पार्श्वयो पुनः पृष्ठदेशे तथा गुह्ये वामे च दक्षिणे
 तथा उपस्थे च नितं वे च नाभौ च हृदये पुनः जानुचक्रे
 पददंहे गुटिके गुलिमूलके सथात्तप्राणशक्त्यामे
 सीमन्त्यां मस्तके तथा सर्वांगे पातकामेशी महादे
 वी समुन्नतिः मुष्टिः पातमहामाया उत्कृष्टिः सर्वदा व
 र्त्तते वरहिः पारमे देवी सर्वत्र शंभुवत्तभा वाग्भवी सर्व
 दा पातपातमां हरमेहिनी रमा पातसदा देवी

श्री.

२९७

२९७

पातमायास्वराहस्ये सर्वगेपातमालसीवि
सुमायासरेचरी विजयापातभुवनेनयापात
सदामम शिवहतीसदापातसुंदरीपातसर्वदा
भैरवीपातसदाभीरुग्रासर्वदापात त्वरितापात
मोनित्यमुपतारासदावत पातमोकालिकानि
त्येकालरात्रिःसदावत वनडर्गासदापातकामो
ख्यासर्वदावत योगिन्यःसर्वदापातमुद्राःपात
सदामम मायाःपातसदादेव्यश्चक्रस्यायोगि
नीगणाः सर्वत्रसर्वकोर्येषुसर्वकर्मसुसर्वदा पा
तमोदेवदेवेशीलसीःसर्वसमृद्धिमान् इतितेक
वचंदिवंकथितं सर्वसिद्धये यत्रतत्रनवक्तव्येयदी
च्छेदात्मनोहितं प्राढायभक्तिहीनायनिन्दकायमहे
स्वरि नूनोगेवानिरिक्तांगेदर्शयेत्तत्कदाचन नस्त
वंदर्शयेद्विषंसेदर्शयशिवहाभवेत् कुलीनायम
रेच्छायडर्गाभक्तिपरायच वैष्णवायविष्णुहायद
यात्कवचमुन्नमे निजशिष्यायशोतायधर्मिणे.
ज्ञानितेनया दयात्कवचमितुक्तं सर्वमंत्रमयेमुभं
शनौमंगलवाचैश्चरुचंदनकेसया पावकेनलि.
खेज्जंसेसर्वमंत्रसमनितं विलिखेत्कवचंदिवंस्वयं
धुःकृतमेःशुभे स्वशुकेःपरशुकेःशुनानागयसम
नितेः गोरोचनाकंकुमेनरक्तचंदनकेनवा.

सति यो शुभयोगे वा अवरणा यो रवे दिने अचिन्त्यो
 कृतिकार्यो वा फल्गुण्या च मचास च पूर्वभद्रपदा यो
 गे स्वात्या मंगलवासरे विलिखेत्प्रपठेत्तात्रं शुभयो
 गे सुरालये आयुष्मान्नीतियोगे च व्रतयोगे विशेष
 तः इन्द्रयोगे शुभयोगे शुक्रयोगे तथैव च कोलये
 वालवे चैव वनिजे चैव सत्तम शून्यागारे शमशाने वा
 विजने च विशेषतः कुमारी पूजयित्वा च यजेद्देवी
 सनातनीं सत्यमोसैः शाकसूपैः पूजयेत्परदेवतां
 चूनाद्यैश्चोपकरणैर्धूपदीपैर्विशेषतः ब्राह्मणान्
 जयित्वा च पूजयेत्परमेश्वरीं आखेटकमुपस्थाने तत्र
 ऊर्ध्वादिनत्रये तदा भवेन्महारता श्रीकरेण च भाषि
 ते सारणे द्वेषणादीनि लभंते नात्र संशयः स भवे
 त्पार्वती पुत्रः सर्वशास्त्रपरिहृतः गुरुर्देवोदरः सावा
 त्पत्नी तस्य ह्यप्रिया अभेदेन यजेयस्ततः सिद्धिरस्ति
 तः षट्तिथि इह मर्त्यो नित्यमाज्ञां तस्माज्जपत्कलमनु
 स्ताते लप्स्यते सो विधेयं स भवति पदमुञ्चैः संपदोपा
 दनत्रः सति पमुक्तलस्मीर्लक्षणानां चिराय ॥

इति श्री सारतंत्रे लस्मी कवचे ॥

श्यागमकल्पलता संपूर्ण ॥

गोनमः सुवत् २ ४१

श्रा०

२९८

298

ओंकारमाद्यं प्रवदन्ति संतो वाचः श्रुतीनां मयि यंग्र
एतानि गजाननं देवगणानतां चिंभजे ह सर्वे नृकृता
वन्ते सम ॥ पादारविन्दार्चनतत्पराणां संसारदावा
नलभंगदत्तं निरंतरं निर्गतदानतोयैस्तनोमिविघ्ने
स्वरसंभजाद्यं कृतागरागेन वक्त्रं कृमेन मत्तालिमा
लां मदपंकमग्रां निवारयंतं निजकर्णतालेः कोवि
स्मरेत्पुत्रमनेगशत्रोः शंभोजटानृटनिवासगंगा
जले समानीयकरं ब्रजेन लीलाभिरागच्छिष्यमर्च
यंतं गजाननं भक्तियुता भजेति कुमारभुक्तो पुनरा
त्मदेतोः पयोधरो पर्वतगजपुत्र्याः प्रक्षालयंतं क
रुणीकरेण मुनेन तं नागमुखं भजेति त्वया समुद्र
त्यगजास्य हस्तयेष्णीकराः पुष्करन्द्यमुक्ताः व्यो
मांगने ते विचरन्ति ताराः कालात्मना मुक्ति कतल्य
भासः कीडारते वारि नियो गजास्य वेला मति का
मति वारि पृष्ठे कल्याणमानं परिचिंत्य देवाः कैला
सनाथे श्रुतिभिः स्तुवंति नागानेनागकृतोत्त
रीये कीडारते देव कुमारसंघैः त्वयि क्षणं कालग
तिं विहाय संप्रापयन्ते कटकतामिवेदुः मद्येलम
त्पंचमुखै रजस्त्रमथापयन्ते सकलागमांस्त्वम दे
वानृषीभक्तिजनैक मित्रं हे रम्भर्का रुणमाप्रयामि

पादांबुजाभ्यामजिवाभ्यामभ्याकृतार्धयेत्रैकप
 याधवित्रीम् अकाराणोकाराणामात्राणं तं ना
 गवक्त्रं न जहाति चेतः येनार्पितं सत्यवती सताय
 पुराणमालिख्य विषाणकोट्या तंचंद्रमौलेस्तन
 यंतपोभिराराध्यमानन्दचनेभजामि पदंश्रुतीना
 मपदंस्ततीनां लीलावतारं परमात्ममूर्तेः नागा
 त्मकं वायुपुरुषात्मकं वा विभज्य चायं भजविभ्राज
 म् पाशांक्रुशोभग्रुदंतभीष्टं करंदधानं कररन्ध्र
 मुक्तैः मुक्ताफलाद्यैः प्रतिशीकरोद्यैः सिंचन्ति
 मंगोशीवयोर्भजामि अनेकमेकं गजदंतमेकं ।
 चैतन्यरूपं जगदादिवीजम् ब्रह्मोदयं ब्रह्मविदो
 वदन्ति तं शंभुस्त्वं सगुणं भजामि स्वांगस्थि
 ताया निजबलभाया मुखंबुजालोकनलोल
 नेत्रम् स्वेगननाम्नमदवैभवेन रुदंभजेविष्य
 विमोहयंतम् येष्वर्चमाश्रयगजाननं तां स
 वागिशास्त्राणि पठन्ति तेषाम् ततो न चान्य
 त्रिपाद्यमास्ति तदस्ति चैतस्य सत्यकल्पम्

ग्रा.

२५६

२९९

द्विरापवर्णजगदीशितारंकविंपुराणंरविमण्ड
लस्यं गजाननंयन्महसाजनानां विज्ञांयकारोवि
लयंप्रयाति शंभोःसमालोक्यजटाकलापशशां
कवाण्डनिजपुष्करेण सभग्नदंतंप्रविचिंत्यभो
ग्यादाकृष्टकामःप्रियमातनोत विज्ञाकूलानां
विनिपातनार्थं यंनारिकेलैःकदलीफलाद्यैः
प्रतारयंतोमदवारणास्यंप्रभुंसदाभीष्टमहंभजेतं
यज्ञैरनेकैर्वरुभिस्तपोभिराशुभमायंगजराजव
क्रमस्तन्यानयायेविधिनास्तुवंतितेसर्वलक्ष्मी
नियमाभवंति ॥ इतिश्रीआगमकल्पलतायोग
शोशस्तवःसमाप्तः शुभम् ॥ ॥ ॥ ॥

अथ मुद्राः प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रेषु गोपिताः याभिर्विर
 चिताभिस्तु मोदन्ते सर्वदेवताः अथनेत्रपकाले च ध्या
 ने कामे च कर्माणि स्थाने च वाहने शंखे प्रतिष्ठायां
 चरत्तरो नैवेद्ये च तथा न्यत्र तत्तत्कल्पे प्रकाशयते स्या
 ने मुद्राः प्रदष्टव्याः स्वसलदण्डाललिताः प्रावाहना
 दिका मुद्राः नवसाधारणामताः तथा षडङ्गमुद्राश्च
 सर्वमन्त्रेषु योजयेत् पको विंशतिभिर्मुद्राविस्फोरु
 क्तमनीषिभिः शंखचक्रगदापद्मवेणुश्रीवत्सकौ
 लुभाः वनमाला तथा चानमुद्राविल्वाकया तथा
 गरुडाख्या परा मुद्राविस्फोः सन्तोषवर्धिनी नारसिं
 ही च वाराही हयग्रीवी धनुस्तथा वारामुद्रा च पर
 मुः जगन्मोहनी कामता काममुद्रा पराख्याता शि
 वस्पदशमुद्रिका लिंगयोनि त्रिशूलाख्यादानेष्टा
 भीः मृगामिका खट्वाङ्गश्च कपालाख्या इमरुः शि
 वयोधिता सूर्यस्यैके वयमाख्या सममुद्रा गरुडो शि
 तः दन्तपाशां क्रुशा विघ्नपरशूलकसेनकाः वीज
 मुद्रा क्रिया मुद्रा विज्ञेया शिव पूजने पाशाङ्कुशव
 राभीति खट्वाङ्ग चर्मधनुः शराः मौसली मुद्रिका इ
 ग्री मुद्रा शक्तेः प्रियंकराः लक्ष्मी मुद्रा चनेलक्ष्याः
 नागवादिन्याश्च पूजने अक्षमाला तथा वीणाख्या

श्री.

300

300

व्यापुस्तकमुद्रिका समजिह्वाक्यामुद्राविज्ञेया
वाक्किष्टजयेने दशमारुद्रिकाज्ञेयात्रिपुरायाः प्रष्टुः
जने संतोभद्रावणाकर्षव - न्यादमहं कृशाः खि
चरीवीजयोन्वाख्यात्रिषाणः परिकीर्तिताः ऊंभ
मुद्राभिषेके स्यात्प्रममुद्रासने तथा कामकालीप्र
योक्तव्या विघ्नप्रशमकर्मणि गालिनीचप्रयोक्त
व्या जलशोधनकर्मणि श्रीगोपालार्चने शास्ताह
दरेनारसिद्धिका वाराहस्य वृजायां वाराहाख्यां
प्रदर्शयेत् रामार्चने यन्त्रवाणमुद्रेपरशुकाचने
परशुरामस्य विज्ञेया जगन्मोहनसंज्ञका वासुदेवा
क्याय्याने ऊंभमुद्रातरुत्तरो सर्वत्र प्रार्थने चैव
प्रार्थनायां प्रयोजयेत् ॥ तद्देशात्तु क्रमादासा
मुच्यन्ते लक्षणानि ॥ हस्ताभ्यामंजलिं बध्नाना
सिकामूलपर्वणः अंगुष्ठे निक्षिपेत्सेयं मुद्रा ह्य
वाहनी स्मृता १ अथो मुखीदियं चैव स्थापनीमुद्रि
का स्मृता ॥ २ ॥ उच्छिन्नांगुष्ठमुष्मोस्तसंयोगास
निधापनी ॥ ३ ॥ अन्तःप्रवेशितांगुष्ठा सैव सम्बो
धिनीमता ४ इतानमुष्टियुगलासंमुखीकराणि मता
देवतांगोसङ्गानां व्यासः स्यात्सकलीकृतिः सद्यस्सक
लमुष्टिदेवायोमावतर्जनी अथ गुंठनमुद्रेयमभितोभ्रामते
मती ॥

३०
 ३८१
 आ- संज्ञका ॥४॥ उष्ट्रवामकसंगुष्टोलग्रस्तस्य कनिष्ठिका
 दक्षिणांगुष्टसंयुक्ता कनिष्ठा च प्रसारिता तर्जनी मध्य
 माना सा किंचित्संकोच्य चालिता वेणुमुद्रा भवेदेषा स
 गुप्ता प्रेयसी हरेः ॥५॥ अन्योन्यसृष्टकरयोर्मध्यमाना
 मिकांगुली अंगुष्ठे तव भीयात् कनिष्ठामूलसंस्थिते त
 र्जन्यो कारयेदेषामुद्रा श्रीवत्सं संज्ञिता ॥६॥ अनामाष्ट
 संलग्ना दक्षिणास्य कनिष्ठिका कनिष्ठचातयोर्बद्धा त
 र्जन्या दक्षया तथा वामानामां च वभीयाद् दक्षिणांगुष्टमू
 लके अंगुष्ठमध्यमे वामे स योज्य सरला परा च तोस्त्रो
 ष्यग्रसंलग्ना मुद्रा कौस्तुभ संज्ञका ॥७॥ सृष्टेः कणादा
 दिपादानंतर्जन्यंगुष्ठया तथा करद्वयेन माला वन्मुद्रेयं
 वनमालिका ॥८॥ तर्जन्यांगुष्ठको सक्ता वग्रतो हृदिवि
 न्यसेत वामहस्ताभ्युजं वामजानमूर्धनि विन्यसेत ज्ञा
 नमुद्रा भवेदेषा रामचन्द्रस्य प्रेयसी ॥९॥ अंगुष्ठं वाम
 मुष्टिमितरकसंगुष्ठके नाथ बद्धा तस्याग्रं पीडयित्वांगुलि
 भिरपिचता वामहस्तांगुलीभिः बद्धा ग्राह्यं हृदि स्थापयि
 तविमलयी व्याहरन्मा रवीजं विल्याख्या मुष्टिके षास्फु
 टमिह कथिता गोपनीया विधिजैः १० हस्तोत्तमं मुष्टो
 क्ताग्रययिता कनिष्ठके मिथस्तर्जनिके स्मिष्टे स्मिष्टा
 वंगुष्ठको तथा मध्यमानासिकेन्द्रे तद्वैपत्यविवचालयेत्

पञ्चाङ्गकडमुद्रास्पाविमोः सन्तोषवर्धिनी १ जानुमथे
 करौकहाशिवकोष्टोसमाहृतौ हस्तौतुभुविसंलग्नौ
 कम्पमानः पुनः पुनः सखंविहृतकंऊर्यालेलिरानश
 निहिकाम नारसिंहीभवेदेषामुद्रातस्मीतिवर्धिनी ११
 म्रंगुष्ठाभ्यास्तिकरयो रया कम्पकनिष्ठिके अथोमुखी
 भिः सर्वाभिमुद्रेयं न हरेः मता १२ देवोपरिकरेकहा
 नमथः सुधीः नाशयेदिति संप्रोक्तामुद्रा
 वाराहसंज्ञिता १५ दत्तहस्तचोर्ध्वमुखं वामहस्तमथो
 मुखं म्रंगुल्यग्रंतं संयुक्तं मुद्रावाराहसंज्ञिता वामह
 स्ततले दत्तांगुली स्तास्तु अथोमुखी संरोप्य मन्त्रमा
 सातु विन्यस्याथो न्वयेत् हयग्रीवप्रियामुद्रा
 तन्मूर्तेरनुकारिणी ५ वामस्य मथ्यमाग्रंतं तर्जनीये
 ण योजयेत् अनामिकां करिष्ठां च तस्यांगुष्ठेन पीडयेत्
 दर्शयेद्दामकेस्तथेयमुद्रेयमीरिता ६ दत्तघृष्टिं
 ततर्जनीयादीर्घयावाणमुद्रया ७ तिलतलंतकरयो
 स्तिर्यक्तं योज्यचांगुलिं संहताः प्रसृता ऊर्यामुद्रापर
 मुसंज्ञिता ८ ऊर्ध्वस्तांगुष्ठमुष्टीहेमुद्रात्रैलोक्यमोहिनी
 हस्तौतुसंमुखं कृत्वा प्रसृतांगुलिकौ तथा तर्जनीम
 थ्यमाग्रं म्रंगुष्ठो मथ्यमास्थितौ कायमुद्रेयमुद्रि
 ता सर्वदेवप्रियंकरी महादेवप्रियारणोचकहृत्तेज

श्री-

३०२

302

क्षणात्पथ उच्छिन्नेदक्षिणांगुष्ठं वामांगुष्ठेन बन्धये
त वामांगुलीदक्षिणाभिरंगुलीभिश्च बद्धयेत लिंग
मुद्रेयमाख्याताशिवसान्निध्यकारिणी १ मिथः कनि
ष्ठिके बद्धा तर्जनीभ्यामनासिके अनामिकोर्ध्वसंस्त्रि-
ष्टेदीर्घमध्यमयोग्यः अंगुष्ठाग्रद्वयेन्यसेद्येनिसुद्वेयमी-
रिता २ अंगुष्ठेन कनिष्ठांतवक्ष्वास्त्रिष्टांगुलित्रयम् व
प्रसारयेत्त्रिभूलाख्यामुद्रेषापरिकीर्तिता ३ अंगुष्ठत
र्जन्यग्रेतप्रथयित्वांगुलित्रयम् प्रसारयेदक्षमालामु-
द्वेयंपरिकीर्तिता ४ अथः स्थितो दक्षदक्षः प्रसृतो
वरमुद्रिका ऊर्ध्वोक्तो वामदक्षः प्रसृतो भयमुद्रि-
का ॥ ५ ॥ मिलितानामिकांगुष्ठं मध्यमाग्रेनियो-
नयेत त्रिष्टांगुलिस्मृतीकुर्यान्नरगमुद्रेयमीरिता
पंचांगुल्येदक्षिणास्तु मिलितामूर्ध्वमुनताः खट्वा-
गमुद्राविख्याताशिवस्यातिप्रियामता ॥ ६ ॥ पात्र
बद्धासहस्रं बद्धतांगे वामकं तथा विधायोच्छिन्नव-
त्कुर्यान्मुद्राकापालिकीमता मुष्टिंशशिथिलो बद्धाई
षड्छिन्नमध्यसाम दक्षिणामूर्ध्वमुनस्य कर्णा-
देशे प्रचालयेत एषामुद्रा इमडका सर्वविघ्नविना-
शिनी सतोमोक्षमुद्राणामुच्यन्ते लक्षणा-
निबन्ध इत्यानोर्थमुत्प्रेक्ष्य सारलाबद्धमुष्टिकम् ॥

दन्तमुद्रासमाख्यातामर्चागमविशारदैः १ वाममुष्टे
 स्तुतर्जनीयादक्षमुष्टेस्तुतर्जनी संयोज्यांगुष्टकाग्राभ्यां
 तर्जन्यग्रेषुचलिपेत पष्ठापाशाकयामुद्राविहङ्गिः प
 रिक्कीर्तिता २ अर्ज्जुदमथमोक्तुहातर्जनीमथ्यपर्व
 णी संयोज्यकुंचयेकिंचिन्दुद्वेषांकुशसंज्ञका ३ तर्ज
 नीमथ्यमानामाकनिष्ठांगुष्टमुष्टिका प्रथोमुखीरी
 चरूपामथ्यमाविन्नमुद्रिका पशुमुद्रानिगदिताप्र
 लभमुद्रिका बीजपूराकयामुद्राप्रसिद्धाडपेलि
 ता पणक्तीयातोचमुद्राणांकथ्यतेलतणानित पा
 शांकुशावराभीति धनुर्वीणाः समीरिता कनिष्ठा
 नामिकेवह्वास्त्रांगुष्टेनैवदक्षतः शिष्वांगुलीत
 प्रसूतेसंस्थातुखड्गमुद्रिका वामहस्तेतिर्य - हा
 चेवप्रसार्यशरि शोकुचितंगुलिंकुर्याच्चर्ममुद्रेय
 मीरिता मुष्टिंकृत्वातुहस्ताभ्यांवामस्योपरिदक्षि
 णं कुर्यान्मुद्रासंविख्यातासर्वविघ्नविनाशिनी
 मुष्टिंकृत्वाकराभ्यांतुवामस्योपरिदक्षिणास क
 हाशिरसिसंयोज्यडर्गामुद्रायमीरिता चक्रमुद्रांत
 ष्ठा द्वाभ्यामथमहेप्रसार्यच कनिष्ठकेतयानीये त
 द्यंगुष्टकौलिपेत लक्ष्मीमुद्रापरासेषासर्वसेष
 लक्ष्मापिनी वेणावाहनवहस्तेकृतासंचालयेच्छि

श्री-

६३

३०३

योगाप्रदेयमाख्यातासरस्वत्याः प्रियंकरी वाममु
ष्टिम् - मुखीकृतापुस्तकमुद्रिका श्रीरामस्य सरा-
सत्याग्रननप्रेयसीमता माणिवन्धस्थितो कृताप्रस-
तांगुलिकोकरो कनिष्ठांगुष्ठयुगलेनीत्य - नोप्रसा-
स्येत सप्तनिष्ठाव्यमुद्रेयवैष्णवरप्रियंकरी कनि-
ष्ठांगुष्ठेकोकरोकरयोरितरेतरम् तर्जनीमध्यमाना
मासंदताभुग्नवर्जिता मुद्रेषागालिनीप्रोक्ताशोखस्यो
परिसंस्थिता दत्तांगुष्ठेपरांगुष्ठेक्षिप्तादस्तद्वयेनत
मायकाशामेकमुष्टिं कुर्यात्साकृन्ममुद्रिका मुखो
रर्थकृतांगुष्ठोतर्जन्यग्रेप्रविन्यसेत सर्वरक्षाकरे ...
ऊलमुद्रासमीरिता प्रसतांगुलिकोदस्तोमिथः श्लि-
ष्टोचसंमुखो कुर्यात्स्वदयेसेयमुद्राप्रार्थवसंज्ञिता
ग्रंजत्यंतालिमुद्रास्यादासादेवाभिधावमा ग्रंगुष्ठा
बुनतो कृतामुष्ट्याः संलग्नयोदयोः तादेवाभिमु-
खो कुर्यान्मुद्रेषाकालकणिका दाक्षिणानिविडा
मुष्टिर्नासिकापिततर्जनी मुद्राविस्मयसंज्ञास्यान्म
शविस्मयकारिणी मुष्टि - कृतांगुष्ठादाक्षिणाना
दमुद्रिका तर्जन्यंगुष्ठयोः योगादप्रतोविंदुमुद्रि-
का मुखो मुखोचसंज्ञाकुर्यात्संदस्तदस्तकम
विष्ठांगुष्ठांगुलीनिः सं - पविबनयेत ॥ ०॥

पषासंसारमुद्रास्यादिसर्जनविधौ सख्यं त्वामेव रते
 जोक्ताः प्रकाशयन्ते त्रमुद्रिका एतदेव विप्र
 प्रवक्ष्यामि मुद्राः सवार्थसिद्धिदा याभिर्विप्र
 चिताभिस्तु सा त्रिधं त्रैपुरं भैरवी त परिहृत्य करोतु
 द्वावं गुष्टाकारयेत्ससौ प्रनामान्तर्गते कृदा तर्जन्योक्त
 दिला कृती करिष्ठिकोणं मुञ्जीत निजस्थाने महेस्वरि
 त्रिखंडे य समाख्याता त्रिपुराख्यानकर्मणि मध्यमा
 मध्यमे कृत्वा कनिष्ठां गुष्टरोपिते तर्जन्योदं वत्कृत्वा
 मध्यमोपर्यनामिके पषाचप्रथमा मुद्रा सर्वसंस्तो
 भकारिणी पतस्यापवमुद्राया मध्यमे सरले यदा
 क्रियते परमेशानि सर्वविद्रा विणीतदा मध्यमे त
 र्जनीभ्यां च कनिष्ठानामिके समे ग्रंथं शाकाररूपाभ्यां
 मध्यमे परमेश्वरि ग्रंथं गुष्टं त्रिविधं जीत कनिष्ठानासि
 कोपरि इयमा कर्षणी मुद्रा त्रैलोका कर्षणी मुद्रा
 पुदाकारौ कर्षणी कृत्वा तर्जन्यावं कुशाकृती परिहृत्य
 कमेरौ व कनिष्ठानासिकादयः संयोज्य निविडाः स
 र्वाग्रं गुष्टावग्रदेशातः मुद्रये परमेशानि सर्ववप्रव
 रीमता संमुखोत्तरं कृत्वा मध्यमा मध्यमे त्यजेत
 अनामिकेत सरले तद्वद्विस्तर्जनी हयं दण्डाकारौ त
 तौ गुष्टौ मध्यमा त्वदेशाको मुद्रये घोमादिनीनामा क्ते

श्री.

३४

३०५

दिनी सर्वयोषितम् अस्यास्ति नामिका युगममथः कृ
तां लशा कृती तर्जन्यावपिते नैव क्रमेण विनियोजये
त इयं माहोक्तशामुद्रा सर्वकार्यसाधकारः सर्वदे
हितादेशो तदक्षिणं मध्यदेशतः बाहू कृता महादेवि
हस्तौ संपरिवृत्य च ॥ कनिष्ठानामिके देवि युक्ता नो न क्र
मेण त ॥ तर्जनीभ्यां समाक्रान्ते सर्वोध्यमभि मध्यमे अं
गुष्ठो तमहादेविसरलावपिकारयेत इयं सा विचरी मु
द्रा मुद्रा सर्वोत्तमा प्रिये इयं चा विचरी मुद्रा पार्थिवस्या
नयोजिता । परिवृत्य करौ स्पृष्ट्वा वर्ध चन्द्रावती प्रिये ॥
तर्जन्यंगुष्ठयुगलं युगपत्कारयेत्ततः अथः कनिष्ठा
वष्टव्ये मध्यमे विनियोजयेत् तथैव ऊटिले योज्ये स
र्वाथ स्नादनामिके बीजमुद्वेयमचिरात्सर्वसिद्धिप्रव
र्तिका मध्यमे ऊटिले कृत्वा तर्जन्युपरि संस्थिरे अना
मिका मध्यगते तथैव दिकनिष्ठिके सर्वा एकत्र संयो
ज्य अंगुष्ठपरिपीडिताः पश्चात् परमा मुद्रा योनिमु
द्रेति संज्ञिता ॥ इति श्री आगमकल्पलतायां मुद्राप्र
करणं नामैकविंशः पटलः ॥ १० ॥ ओं नमः शिवाय
श्री परब्रह्मणे नमः अथ धारणायं शक्तिनाम तंत्रानु
सारतः साधकानां शिष्या य प्रवक्ष्यामि समासतः अ
थ भुवने सर्वा एका सरमा ब्रह्मधारणायं शक्तिमंत्रो यथ

क्ली शास्त्रनास्थितसाध्यकर्मभवेनेवक्तुः कृतेशक्तिभिः १
 वासेकोममेषुतेहरिहरेर्वर्णैः कपोलार्चितैः पञ्चातैः २
 पुनरीषुतैर्मिषिभिरप्यावीतमिष्टार्थदेयन्भूपुरम
 ध्यगंविगुणितं सौभाग्यसम्पत्त्यदं हरिहरवर्णैरिति
 हरिहरशतिसूत्रैः किंकिशतिकश्चित् बीजान्तः
 स्थितसाध्यनामसर्वशामायासामन्मथेवीतं व
 क्तिपुरेहयेरसपुतेष्टालिख्यबीजत्रये सात्मनात्मक
 मीश्रितंहरिहरेराबद्धगरांवेवहिः षट्बीजेरनुवंध
 सन्धिलिपिभिर्वीतंरह्यभ्यांभुवः चिन्तामणिर्न
 सिंहाभ्यांलसत्कोणमिदंलिखेत् गायत्र्याविश
 क्तिबद्धविवरंविष्टुप्रवृत्तंतत्त्वतोवीतंमातृकयाथ
 रापुरपुगेसन्तिहचिन्तामणिं यन्त्रेदेवेशगुणितं
 प्रोक्तंरत्नासमृद्धिदं सर्वसौभाग्यजननेसर्वशत्रुनी
 वारणं अथवधूनांपुत्रप्रदम् ॥ लिखेत्सरोजं वसुप
 त्रपुक्तंमध्येदलेष्वप्यभिलिख्यमाया स्वराहतेयन्त्र
 मिदंवधूनांपुत्रप्रदंभूमिरहानारस्ये अथहरिता
 धारणयन्त्रम् तारेहं विलिखेत्सरोजंऊहरेसाध्या
 दिनामावितंमन्त्रार्णवसंसखकान्वसदलेष्टा
 लिख्यतद्वाद्यतः शास्त्राग्निःपरिवेष्टितंचतगतंय
 मस्यमज्जाननेयन्त्रवप्रपकरंशहादिभयहन्त्रस्त्री

३०५
 ३-५
 आ- : प्रदेकीर्तितम् ॥ अथवनडुर्गाधारणायंत्रम् ॥ पञ्च-
 भानुदलान्वितं प्रविलिखेत्कर्णिकायां पुनस्तारं
 किकवीजवीजसाध्यमहितं तत्केसरेषु क्रमात् म-
 न्दिन्यामनुसंभवान्युगलशोवर्णात्पुनः पत्रगान्मे-
 र्णानुगणशोविधायविलिखेदंत्यंतदत्तेदले ॥ मात-
 कावर्णसंवीतं भूपुरद्वयमध्यगम् यंत्रं विंध्यनिवा-
 मित्याः प्रोक्तं सर्वसमृद्धिदम् रक्षाकरं विशेषेण ह-
 द्भूतविनाशनम् राज्यदेष्टृगज्यानां वश्यदेव-
 प्रयमिच्छताम् सतार्थिनां च सतदंशोगिणोरोग-
 शान्तिदम् बहूनां किमिदोक्तेन यंत्रं तत्कामदो-
 णिः मर्दिन्याः मनुः मरिषमर्दिनिस्त्रा पत्रकां मे-
 त्रवर्णानिति मंत्रो यथा ॥ उत्तिष्ठ पुरुषि किं सपिषि
 भयं मे समुपस्थितम् यदि शक्यमशक्यं वा तस्मै भग-
 वति शमय साह्य गुणशः अक्षरत्रयं कृत्वा पत्रे लिखेत्
 अथ भैरव्याधारणायंत्रं । मथ्याद्यं नवयोनिषु प्रविलि-
 खेद्दीप्तानि वर्णांसि पुगाययाः पुनरष्टसत्रविवरेष्वा-
 लिख्य लिप्या हतम् भूविम्बदितयेन मन्त्रयुक्ता कोटो-
 पुसंवेष्टितं यंत्रं त्रैपुरमीरितं त्रिभुवनप्रदो भगं श्रीप्रदे-
 गायत्रीयथा ॥ त्रिपुरादेवि मदे कामेश्वरिणी महितनः
 क्लिने प्रबोदयात् ॥ अथ गणेशधारणायंत्रम् ॥

वीजं षड्दोषा मध्ये स्फुरद नलपुरे तारगे दित्तलसीमा
 या कन्दर्पभूमी स्तदनुरसपुटे घालिखे हीज षड्मात
 त्ताभिषंगमन्त्रान्वसुदलकमले मूलमन्त्रसवर्णान्
 शिष्टान्यत्रेषु विहानिलिखत गुणशान्दान्यमन्त्रेषु
 लाशे आवीतं लिपिभिः क्रमात्क्रमवशात्ताशां कुशा
 भ्यामपि लागे हृदितयेन सम्भृतमिदं यन्त्रं गणायी शी
 तः लाला कुंजमरोचनामृगमदः भूर्जोदरे देहिवा
 संलिख्या भिवहलभेत सकलैः संप्रार्थनीयां प्रियं
 उक्तं महागणपते विधानं सुररर्जितं सर्वसिद्धिकरं
 पुंसां समस्तपुरुषार्थदं अथ रघुनाथस्य धारणयंत्रं
 तारे मध्ये विलिखत मन्त्रेषु संकोणे सुसंधिषंगमा
 यो सुरमभिलिखे कोणगंडेषु पश्चात् किंजल्के पुस्तक
 गणमथोपत्रमध्ये सुमालासे चोभूतान् गुरुमुखमितान्
 षुमे पंचवर्णान् दशाक्षरेण संवेष्ट्या कादिवर्णैश्च भूपुरे
 दिष्टिदित्तलिखे हीजे नरसिंहवराहयोः आत्मा मन्त्रो
 यथा नमो भगवते रघुनन्दनाय रतोच्चविषदाय मधु
 रमसत्रवदनायामिततेजसे वलाय रामाय विस्मवे नमः
 नरसिंहस्य वीजं द्वौ वराहस्य वीजं ॐ अथ नरसिंहस्य धा
 रणयन्त्रं आलिख्याग्निपुरद्वयंतडदरे शक्तिं समाधिलि
 खे त्वद्दोषेषु षड्दरात्तथ मनोः किंजल्कसंस्थान्तरा

श्री.

३५

३६

न पत्रेष्वस्वमंत्रराजविदिताधारानक्रमादेशादः
काद्यौगपुनरावृतं द्वित्रिपुरे कोणेषु चित्तामणिम
नारसिंहमिदं यंत्रं लिखितं भूर्जपत्रके विवृतं शीरसा
शीर्षरोगभूतज्वरानहरेत् ॥ अथ सुदर्शनधारणा
यंत्रम् ॥ घंकेणामथे विलिखेत्ससाध्यं तारं षडश्रेष्ठ
याशिष्टवर्णान् अंगानितत्सान्निषु यंत्रमेतत्करोति ।
रत्नो विधिवत्प्रयुक्तम् ॥ अथ पुरुषोत्तमस्य ॥ प
श्चांतकोथरासस्यामनविंदविभूषितः पिण्डुवी
जमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ पिण्डमूलनवी
तंदहनपुरयुगे कोणाराजे दशांगी कुर्यात्प्रदं दशा
ंगी स्फुरितदलदलं कामवीजेन वीतम् पद्मे किंजल्क
संस्पृश्रविकृतदलप्रोक्षसत्त्वोदशांगी किंजल्कव्यं
जनाब्जं विकृतयुगदलेष्वर्पितानुष्टुर्वाणाम पाशां कु
शाभ्यामावीमं होणी पुरयुगास्त्रिषु अष्टाक्षरेणालसितं
यंत्रं गोविन्ददेवतं धर्मार्थकामफलदं सर्वरत्नाकरं स्मृतं
अथ श्रीशिवस्य । कृष्णानुभवनद्वये मनुमिमं लिखित्वा
पुनस्तदस्त्रिषु दले लिखेत्स्वरयुगे ततः सान्निषु ध्रुवेण ।
परिवेष्टितं धरणिगेहमथ स्थितं मनोहरफलप्रदं भवति
यंत्रमेतत्तथा ॥ षट्कोणांतस्त्रिकोणोलिखितमनुमिमं ।
होलोलिविदिता । रंकेणं संरेयं । इति लिखेत् ।

साध्यनामातराष्ट्रं षड्दोशेषंगमन्त्रान्वसदलविवरे
 षष्टमंशसराणि वीतंवासेकलाभिस्तदनुपरिवृतेका
 रिभिः सारिभिस्तलोणीविम्बेनयुक्तंनृहरिमनुपुजा
 यन्त्रमेतद्गुरुं आदौषड्दोशमंडलेविवित्वातन्मध्ये
 साध्यनामयुतेप्रसादवीजेविलिख्यषड्दोशेषुप्रणव
 सहितपंचाक्षरवर्णांकोराविवरेषुषड्गुणवर्णान् त
 द्वादिःपंचदलानिविरचेत् दलेषु ईशानायनमः तत्पुरु
 षायनमः अक्षरायनमः सद्योजातायनमः वामदेवा
 यनमः इतिपंचमन्त्राग्रागादिक्रमेणालिखेत् तद्वदि
 रष्टदलानिरशयित्वा तेषुदलेषुमातृकाष्टवर्गाल्लि
 खेत् तद्वदिःवृत्ते अम्बुकेनवेष्टयेत् जयहोमादि
 नाधृतमिदंचतुर्वर्गसाथकं अथशान्तिकादौधार
 णायन्त्रंलिख्यते तद्वत्तं फेकारिणोतन्त्रे स्वर्णप
 देयभूर्जेवारुष्येवाप्यथसुव्रत विलिखेद्देमलेखया
 गन्धाष्टकसमन्वितं हवीकांडेनचालिख्यकुशमूलेन
 बाधुनः ॥ एकवीराकल्पे वेष्टितंवीतवस्त्रेणजन्तना
 परिदेष्टयेत् वभीयात्मीतवस्त्रेण - छत्रांकराद
 भूषणं स्त्रीणांवामभुजेचैव अन्त्येषादक्षिणोभुजे व
 न्यातुलभतेपुत्रंनिर्धनोयनवान्भवेत् इमारत्तप
 रावह्यज्ञानार्थगोतमादिभिः कीर्त्यर्थपार्थिवैश्चान्ये

ग्रा-

३०७

३०७

संगमेजयकांक्षिभिः अस्वार्थः॥ षट्कोणमथ्येहेम
शलाकयाभूर्जपत्रादौ कंकुमगोरोचनाचन्दनजटामोसीं
विधायपंक्तिक्रमेणमूलमंत्रेलिखित्वा तस्यदृष्ट्वावादेक
मध्येअमुकस्वरत्तांऊरुऊरु अमुकानांशुभंपञ्चतत्याद
योत्यादयेतिवाः अस्मत्तानसिद्धिंऊरुऊरु इत्यादिवासा
ध्यसदितंवलित्वा। षट्कोणेकीवभिन्नान्दीर्घवर्णान्।
आईऊटोऊटोअः इतिलिखित् ॥ अष्टपञ्चेष्टवर्णान्लि
खित यथा ऐंकींओंऐंकींफट्स्वाहा वाग्भवंऊलटे
वींचतारकंवाग्भवंतथा दृष्ट्वावाचास्त्रमंत्रान्तेवाक्रिया
यावधिमनुः॥ अष्टाक्षरमनुःप्रोक्तोमंत्राणोसारई।
रितः॥ इतिश्रीआगमकल्पलतायां ... पटलः॥
ओंनमःशिवाय। श्रीपरब्रह्मणेनमः। अथमातंगीमे
त्रः॥ मृणालमंत्रंमहादेवि यथावक्तव्ययामिते॥ दद्या
नच्छिष्टशब्देततथाबाण्डालिनीतिच॥ समुत्थित
तोदेवीकीर्तयेत्तदनन्तरम् महापिशुनीतस्मान्मा
यावीजेमनेतरं विंदुनादसमापुक्तंठकारव्रितयेततः स
विसर्गमहादेविसर्वसिद्धिप्रदायकम् अत्रबाण्डालिन्या
दिपदंप्रथमेकवचनान्तम् देवींसंकीर्तयेदित्यादि
स्वरसात् तेनदेवीपदस्यैवकर्मताप्रवणान् केचित्त
सर्वत्रसम्बोधनमिच्छन्ति मायावीजेऽं विंदुनादेति तेन।

वकारः वः वः इति सत्रपं तेन उच्छिष्टचंडालिनीसं
 मुखीदेवीमहापिशाचिनी क्रीठः वः वः इति मन्त्रः
 मन्त्रान्तरमाह पेंसोपेंक्रीप्रोक्तीयेष्टमातेगिनमा
 सिउच्छिष्टचंडालिनि त्रैलोक्यवशं करिष्याहा ॥
 इति क्वचिन्मन्त्रः अथवा उच्छिष्टचंडालिमातेगिप
 दमीयेत् ॥ ततः सर्ववशं चानेकरिहृदकिवल्ल
 भा एकेन विंशतावर्गे सर्वभीष्टकरो भवेत् प
 वं उच्छिष्टचण्डालिमातेगि सर्ववशं करि नमः
 स्वाहा ॥ इति मंत्रः ॥ इमां विद्यां जपेद्यो हि प्रपश्यंग समा
 वृताम् इयं विद्या महाविद्या सर्वपापप्रणाशिनी स्व
 र्गदामोक्षदा विद्या राणामोभाग्यदा तथा सदोष्णिष्ट
 मुखेभूत्वा स्मरेद्देवी जयप्रदाम् तदा चान्ते भवेद्देवि वि
 नेवाचमनेन च इर्मगास भगानृनेडः वितास वि
 नी भवेत् बंध्यापिलभते पुत्रं शतदायन जीवनम्
 दुर्वलो बलमाप्नोति मूर्खो विद्यामवाप्नुयात् यायां
 प्रकुर्वते विद्यां दृढातांतामवाप्नुयात् ॥ विद्यानेचा
 श्रवत्यामिष्ठादेवि वरानने भोजनानन्तरं देवि वि
 नेवाचमने कृते बलिं दत्त्वा प्रथमतो मूलमंत्रेण सा
 थकः ॥ ततो मन्त्रं जपेद्वा द्वा देवीतामिष्टमिदमे
 नतिथिर्नचनदात्रं नवांगन्यासश्च नादिदो

आ०

३०८

368

घोनवाविघ्नं न शौचनियमो न च ॥ यस्य तिष्ठति मंत्रो
यं न च विघ्नै रवाप्यते ॥ ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि य
थावज्जगदीश्वरि शर्वीपरिसमासीनां रक्तास्वरप
रिच्छदाम् रक्तालंकारसंयुक्तां गुंजाहारविभूषि
ताम् घोटशोकोचयुवतिं पीनोत्तनपयोधराम् क
पालकर्तृकादस्तां परज्योतिः स्वरूपिणीम् वामद
क्षिणयोगेन ध्यायेन्मंत्रविद्वत्तमः उच्छिष्टेन वलिं
दत्वा जपेत्तद्गतमानसः उच्छिष्टेनैव कर्तव्यो जपो
स्याः सिद्धिनिश्चितः उच्छिष्टजपमानस्य जायन्ते
सर्वसिद्धयः अपरं च प्रवक्ष्यामि मृगादेविफलप्र
दम् होमं च तर्पणं चैव सर्वकामार्थसिद्धये स्म
रितुं लेमण्डलं कृत्वा चतुरस्रं समाहितः पूजयेन्म
ण्डलं देवि मूलमंत्रेण मंत्रवित् ततो देवीं समादा
य वक्रि रूपं समास्थिताम् देवीं ध्यात्वा च रेहोमं द
धिसिद्ध्यर्थं तण्डलैः सहस्रमात्रहोमेन राजानं वश
मानयेत् मार्जारस्य तमांसेन देव्या होमं समाचरेत्
स प्राप्नोति परं विद्यां शास्त्रं शास्त्रवशीकृताम् ऊर्या
च्छायां समांसेन होमं मधुसमन्वितम् सहस्रैकवि
धानेन भवंति फलसिद्धयः विद्याकामश्च रेहोमं शंकर
गनितपायसेः भुवंतस्त्वभवंत्येव स यो विद्यां अतर्दश

रजस्वलायावस्त्रेण मथुनापायसेनच हेमं कृ
 तामहादेवि त्रैलोक्यं वशमानयेत् नागवह्ण्या
 चरेद्देवं शार्कगन्धितपायसेः अयुतेः कविधा
 नेन सिद्धिरिष्टा भवेद्भुवम् सद्यो मार्जारमांसेन च
 तेन मथुना सह चाण्डालकेशयुक्तेन भवेदाक
 र्षणं भुवम् प्राशकस्य च मांसेन मथुना लोडिते
 न च कृत्वा होममवाप्नोति विता वितचरस्त्रियः
 दत्तरकाष्टसंयुक्तं विताग्रो होममाचरेत् कोकि
 लांकाकपक्षश्च होमः शत्रून् विनाशयेत् उश्वाट
 नाय शत्रूणां होमं कुर्याच्च मंत्रवित् एवोक्तेन वि
 थानेन विताकाष्टकृतेन नमः उलूकाकाकप
 क्षाभ्यां कृत्वा होमं निरन्तरम् शत्रूणां द्वेषयेत्
 मयोत्पलकलहाकलम् उलूकपक्षहोमेन गर्भ
 पाते वरास्त्रियः सहस्रैः कविथानेन कृत्वा होमं समा
 हितः विलपत्रैः समाश्रान्तैः मासमेकं निरन्तर
 म् उक्ते देवाश्मशाने वा शृङ्गागारे च तृषाथे वा
 लिप्रदानतो देवी प्रत्यक्षा भवति भुवम् एषा देवी
 मया जप्ता भेरवाकारमिच्छता इत्येषा कथिता दे
 विसर्वपापप्रणाशनम् उच्छिष्टहृषाणां दिवा स
 पवित्रो भवेद्भुवम् अत्र यद्यपि पुरश्चरणां नोक्तं तथा

श्री.

३८

309

प्यष्टसहस्राणि जपः ॥ तदृशांशो न होमादि
कं बध्यम येषां जपे च होमे च संख्या नोक्ता मनीषि
भिः तेषामष्टसहस्राणि संख्या स्यात्तप होमयोः
इत्यभिधानात् तदुक्तं वा राहते त्रे सदस्रमष्टोज रुया
लक्षजपे प्रकीर्तयेदित्युत्तरदले पात्रः एवं दक्षिणा
काली मंत्रोक्तं वा तन्मंत्रप्रकरणात् वस्तुतस्तु आसां
सिद्धविहातेन पुरश्चरणादिकं नास्तीत्यर्थः इति मातं
गीमंत्रप्रकरणं अथ धूमावती मंत्रप्रयोगः दान्ताव
वींशविंदंतो वीजे धूमावति दृश्यं धूमावती मनुः प्रो
क्तः शाशुनिग्रहकारकः तेन धूं धूं धूमावति स्वाहा ॥
इति मंत्रः षडंगं जाति संयुक्तं कल्पयेत्तेन मंत्रवित पि
प्लादो मुनिच्छन्दो निवृद्धे षा ष देवता विवर्णा चंच
ला दृष्टा दीर्घा च मलिना सरा विमुक्त कृता लाभूत्ता
वियवा विरल दिना का कथ्य न रणा दृष्टा विले वि
तपयो यरा धूपं दस्ता निवृत्ता लाभूत्त दस्ता वरा
निता प्रवृद्ध ले मात भृशं कुरिला कुरिले ल
णा ह्यपि पासादितानि त्वं भयदा कल दं
श्रिया एवं विधां सध्यायेततः कर्म समाचरे
त् नो अतर्था न वर्णान षष्टस्वरयुतेन च ष
इदीर्घजाति युक्तेन कुर्यादंगानि मंत्रवित ॥

नपेत्कृष्टचतुर्दश्यां पुरश्चरणासिद्धये उपवासरतोम
 श्री शून्यागारेदिवानिशि श्रमशानेविपिनेवापि नपे
 न्नत्रस्तवाग्यतः सोऽसीषश्चान्द्रवासश्च पुरश्चरणाक
 र्मणि विधयाविवस्त्राविरलदिनात्तद्वदन्तयुक्ता च
 तथैनयकारेण जातिर्नमः स्वादेत्यादिफडनोन सा
 योपधस्त्रमालिख्य तस्मिन्प्राप्यशवंजपेत् श्रवणभ्य
 शवंशत्रुनाग्राथष्टजयेन्मनुम् सरस्वाहर्धतः शत्रुः ज
 रेणपरिगृह्यते पंचगव्येनशान्तिः स्याज्जरस्यपयसा
 पिवा मंत्रायक्षरमालिख्य शत्रुनामततः परम् ॥ दि
 तीयान्तमनोश्चः शत्रोर्नाम्नेवंमनुमालिखेत् वनेयुत
 नपाच्छत्रोर्निष्प्रितंमरणोभवेत् कृत्वा मन्त्रेरिपोश
 ण्वा मरणेययामिनीदले उत्सादो जायते शत्रोर्मनो
 रयुतजायतः दग्धाकाकेशमशानाग्नौ तद्दस्मादा
 यमेन्ववित विरोधनाम्नाष्टशतासयउश्चाटनेरि
 पोः श्रमशानभस्मनाकृत्वा शवंतस्योपरिन्यसेत् वि
 रोधिनामसरुदं कृत्वापक्षेसमुश्चरेत् महिम्नीक्षीर
 दीपंच दद्याच्छत्रुविपत्करम् महिषीरूपेणागत्य
 स्वप्नेशत्रुं निपातयेत् अत्रसंक्षेपतः किंचिल्लिखित
 म इति श्रीधृमावतीप्रकरणम् ॥ अथ धृमावतीम
 त्रप्रयोगः ॥ दान्तावर्चीशविन्दनोवीजेधृमावतिष्ठ

श्री.

३१०
३१६

इयम धृमावतीमनुः प्रोक्तः शत्रुनिग्रहकारकः ते
न धुंधृमावतिसाहा ॥ इतिमंत्रः ॥ षडंगजातिमं
युक्तं कल्पयेत्तेन मंत्रवित पिप्पलादो मुनिच्छन्दो नि
वृद्धेषा देवता अथातः संप्रवक्ष्यामि महाकालीमहा
मनुम प्रलयाग्नीसहयिराधूर्यकी श्रीसमन्वितो ना
दविंदुसमायुक्तावेवं क्रोधद्वये पुनः । मंत्रे गृह्याण्यप
दत्तो वर्मास्त्रानर्जवलभा चतुर्दशाक्षरी प्रोक्ता महा
कालीध्रुवादिका प्रलयाग्निः रेफः कारः ॥ रुधिरं रे
फः ऊर्ध्वकेशी पकारः ध्रुवः ओंकारः तेन ओं फुं
फुं फुं फुं पमुं गृह्याण्युं फट् साहा इति मंत्रः न्यास
मुहीनमन्यादिर्नात्र कार्या विचारणा । क्लृप्तो येन
संष्टो क्लृप्तकृमेथ कालिकाम दिक्षु ब्राह्म्यादि
भृतीभिः युक्ता संष्ट्यभाक्किमान पंचवक्त्रो महा
रोद्रो प्रतिवक्त्रत्रिलोचनाम शक्तिमूलयनु ।
न्याणां ख खेटवराभयान दत्तादत्तभुजैः दे
वीं विश्राणां भूरिभृषणाम ध्यात्तेवं सायकः ।
सायं साययेन्न नसीसितम पूर्वादीशानपय
नंदत्यः कंभोगं संस्थिताः कर्णिकायां ततो दे
वी महाकाली भयापहा नामोच्चारणा संख्या
वक्त्रैः प्रज्वालितेभ्यः ॥ ०॥ ०॥ ०॥

जयाहैरिणं शुद्धो देवी मंत्रं जपेत्तथा समिधः
पिचमन्दस्पविभीतचितिकाष्टिकाः हवींषिरा
जिका कंचुका ठाजालथरासिका गृहधूमप्रमणा
नास्थिविभीता रांगारक्षोमतः समाहोदैरिणं हन्ति।
कालिकामंत्रयोगतः उच्चाटमपराक्लेचसन्ध्यायां।
मारणंतथा दक्षिणस्यां दिशि स्थिता ग्रामादेर्दक्षिणा
मुखः पिचमन्दो निभः॥ विभीतव्रततीरमृतालता
गृहः मोल इति व्यातः विभीतवर्हिजा इति व्यातः
अत्रापि पुरश्चरणादिकं दक्षिणा कालीवतः अष्टोत्त
रसहस्राणि पृष्ठमंत्रेषु स्वेव तदिति केचित्॥ इति
श्रीमहाकालीप्रकरणम्॥ अथ ऊकूटमंत्रः॥ फे
कारिणीमन्त्रः॥ नानं षष्टस्रपरिगतं विंडुमत्कुक्
टाखं वीष्मोऽद्वा पुनरपि पदं वीक्षितं पूर्वकंतत ना
नं भूतस्रपरिगतं वेति मंत्रो यमुक्तः स्यादायुश्रीः
विभवकविता भाग्यसम्पत्तिदेतः प्रोक्तः पंचदशा
र्णो यं मंत्राः ऊकूटदेवतः नानं प्रकारः षष्टस्र
रुकारः तेन हे ऊकूटाखं कोलि इति पदं तद्दीप्ता
दिरुक्तोत्पथः वा इति स्वरूपं। शरमपकारे विंडुनी
स्त्यनभिधानात् पूर्वकं हे कोलि इति हिरुक्तं वष्टे।
कोलि हे कोलि पुवा॥ इति मंत्रः॥ अनन्तं विंडुसंयु।

आ.

३॥

३॥

कंष्टंकोलिद्वितयंपुनः वाशनीवायष्टंकोलिपुगलं।
विमलंततः प्रकारंवरुणंतददाकाराण्यंसमुद्धरेत को
मंसमुद्धरेमंत्रंऊकूटस्यमनोरमं अनंतःआकारःवासव
पंशक्तिःकींकोमंकोपतेन अष्टंकोलिष्टंकोलिवाकींष्टं
कोलिष्टंकोलिवंपुवाकौ इतिमंत्रः तथामध्यष्टमेवार्थ
मेकलिंगेशिवालये देवस्यमदतींष्टंऊकूटासीतस्युदंमुखः
पर्वताग्रेनदीतीरेवृषभस्येशिवालये देवस्यमदतींष्टंऊकू
टासीतस्युदंमुखः पश्चिमद्वारसंयुक्तेऊर्यामंत्रपुरस्कि
यां गुरुंप्राणम्यमनसाआसनंपरिकल्पयेत करणुद्विदे
हणुद्विंतालत्रयमथाचरेत दिग्वंधंकारयेत्पश्चादिनामं
त्रेणतत्परं प्राणायामत्रयंपश्चात्प्राणावेणतकल्पयेत।
मातृकांविन्यसेत्पूर्वंपश्चात्प्राणसंसमाचरेत पक्षिमंत्रस्य
प्रथमंपदंरुदिविनिक्षिपेत् द्वितीयपदमुच्चार्यशिर
सेवतकारयेत् वशिष्वायांचविन्यस्यभवेदंमत्ततीय
कं तृतीयपदमुच्चार्यनेत्रेनविनियोजयेत् पूर्वाभ्यांचा
स्त्रसंयुक्तंमंगमंत्रंविनिक्षिपेत् प्रथमंष्टंकोलिद्विती
यंष्टंकोलिवाइतिस्वष्टंपश्चात् तृतीयंष्टंकोलिपुवाइ
तिवर्णाभ्यामस्त्रइत्यर्थः तेन ष्टंकोलिहृदयायनमःइ
त्यादयोमंत्राः तथानमःस्वाहावषट् वौषट् हुंफट् क
मात्यसेत धूमादिवर्णावर्णाश्चक्रमणोविन्यसेत्तथीःल
लाटेविंशमधोवचस्तःअवगायोऽपि नामाविवरयोश्चैवआ
म्यकोरुतथाहृदि

नदरेनाभिदेशेचलिंगेगुह्येचविन्यसेत समस्ते।
 नचमंत्रेण पूर्वादिव्यापकंन्यसेत एवंविद्यस्तदे
 हस्तुध्यायेत्तत्तिंशिवात्मकम् ॥ पूमादि ॥ आद्यात्
 रमारभ्यान्तयावदित्यर्थः ॥ चक्षुरादौदिवर्णान्या।
 सः ॥ अथध्यानम् ॥ वक्रंयस्यषडाननोगिरिसता
 यस्यादरे ..... ऊंजांमुखोपादौचस।
 भ्येतरो पक्षोयस्यसरडुमौमाणिमयीं यःशृंगलो।
 बन्धुरामाकर्षवाशिनःकरोत्सतनःसचानसोऊ
 कूटः ॥ गौरीहस्तारविन्देष्पनिशामधिवसन्धेमुखा
 नृलकायः सर्वालंकारदीप्तः प्रविततशराणाः
 पद्मविक्षेपदत्तः हेमांभोरुद्रचंचन्मणिमयविल
 सहस्रकण्ठस्वरूपः पायात्रःताम्रचूडःसकलजन
 युतःसर्वसंसिद्धिदाता ॥ यद्वा ॥ सर्वप्रियःसागर
 रत्नमध्येद्वीपस्यतालाग्रनिवासिकूकूटः विद्या
 भिरामोखिलभूषणाब्जोवशोकरोन्याशुससे
 वितोनरेः ॥ तथा ॥ मनसादेवमभ्यर्च्योदशैरुप
 चारकैः। विज्ञाप्यवास्तवयोगेनदेवंसन्नोष्ययत्नतः॥
 ध्यात्वाकूकूटदेवंतंजपेद्भक्तसहस्रकम् तावच्छ
 तंतर्पयित्वापुरश्चर्याकृताभवेत् रक्षाकारणावि

आ०

३१२

द्वेषस्तम्भनोश्चाटनादिकम् कर्माणि कुर्यादिष्टानिमंत्रे
एतानेनमंत्रवित् आलिख्यमंत्रेण विदभिर्तं यत्साध्यास्तरे
तालवतस्य पत्रे प्राणान्प्रतिष्ठाप्य शतं तथा श्वेन स्वाधृतं
चेच्छरणां प्रयाति तां वृत्तं यद्यश्वेन रसदस्त्रं जन्मादत्तं भु
क्तो यस्यावश्या नित्यं प्रत्युपदेशाद्वा स्यत्यर्थाभोगान् अ
श्वेन रशतं जन्मं दयहा विप्रस्त्रनकम् समरात्रं सिपेयस्या
मूर्ध्नि साम्यवशाद्भवेत् भूर्जे साध्य विदभिर्तं मनमिमंसे
लिख्यकौलालिंकी मत्स्त्राकल्पितपुत्रलीहदिकृतं
प्राणान्प्रतिष्ठाप्य जन्मासप्तदिनं विसन्ध्यमथ ता मा
लोप्यत - रसेलिम्पे दश्यमवश्यमेव भवेत्ता चान्येषु ज
न्मसुपि कौलालिकी कुलालमस्यन्ति नीमत्स्त्राप्रशस्त
मृत्तिका त- भाण्डीभंगीवा अश्वेन रशतं जन्मं प्रस्त्र
नकाण्डं कृत्वा जलिं शिरसाधारयति सर्वलोकप्रियो भ
वेत् कृत्वा जलिं हाता ... या इति ख्याता तत्त्ववृ
तः सुखवह्नी लक्ष्मीपुष्पाणि धारयेद्देवम् स
मुदा कविस्तु प्रियश्च मुसलीं च मंत्रजापेन मधुकं
हं वा देवीं महोत्सेवयथा धृतम् तथैवैकं सर्वजो
न्मृजनाय समन्तः काकयामनुष्येषु दशान्
ववमरुद्रमनुस्वराक्षि विष्णुके ॥ ० ॥ ० ॥ ॥

कभागेन ॥ अंजल्यादिक्रमशः संयोज्येदशकम
 विलवश्यकरम् ॥ प्रत्येकं शतमष्टौ जप्त्वा संयोज्य
 दशकमपि पीत्वा गुलिकीक्षत्यसहस्रं जप्त्वा गुदि
 कया कृतया चतया तिलकं कृत्वा नारीनरलोकं
 जनानुदिनम् कपिलाचूतदीपितया तप्तशर्णागः
 भयावत्याः विहितं कंजलवतकं पूरयुतं सहस्रपरि
 जप्तम् दिनमन्वयनगतं ऊयादाविललोकवश्यमव
 श्यम् आत्मानं ऊकृटे ध्यात्वा स्वकीयगतशक्त्या सा
 ध्यशृंगलया कण्ठसर्वाकर्ममनुजपेत् । सहस्रमर्थ
 रात्रे तत्रात्रियमंतद्वितः तृतीयऊकृटस्यान्ते साध्यः
 स्यनामकर्मच जपेदृश्यादिकाम्येषु सकलेषुपि या
 मारभ्य जपेदेवं योषितो सामदालसा रचितान्ज
 लि रायातिस्रष्टमस्यालयं निशि साध्याख्यानवि
 दर्भितं मनुमिमंतां हूलपत्रोदरे लेखन्या प्रतिलि
 ख्यकर्मसहितं प्राणान्ते तिष्ठाप्यथ जप्त्वाष्टौ शतम
 कं दुग्धजनितालोपे त्रिगवर्तितं तप्तदीपशिखाभि
 नास्त्रयममुनि-वर्णीमालभेत् भुजे मंत्रमिमं वि
 लिख्य सकलं साध्या क्रयासं पुटे प्राप्तप्राणमथा
 ष्टकोत्तरशतं जपं त्रिवारं पुनः होद्रहीरचूतेष्विदं
 पृथगपि प्रक्षिप्य निष्काशयन्नाकर्षत्यचिरादभीष्ट

श्री.

३१३

३१३

शुवनितो लोनागादिलोकादपि आलित्वेव प्रागवके
मन्त्रमिमेतन्नामकर्मनितं रात्रौ रोचनया प्रणीतपवने
जम्बाचसांशेषातम् तस्यानाभिमुखं गजन्मभवनम् ।
तापयनखादिरेव क्रौंसातदनं गेव गविवशा योषा समा
यातिव ॥ नाभिमात्रेजलोस्थित्वासाध्यनामपिदभिर्तं
जयेत्सहस्रं त्रिदशमिष्टमाकर्षयद्भुवम् कपिशेमहि ।
गुदावीं खरचर्माणि सृणुयेत् तसृणुमंत्रं जप्ते चेन्नामक
र्मविदभिर्तम् त्रिः सहस्रं पुनस्तेन स्निग्धयोरन्तरा ।
स्थितः धूपैरतीव विद्विष्टो स्निग्धो वपि विभिद्यतः ता
लपत्रेलिवेन्मंत्रं नामकर्मविदभिर्तम् कृतप्राणाप्र
तिष्ठंतं प्रजप्तं त्रिसहस्रकम् कृते दन्योन्यविद्विष्टो भ
वेतामतिरागिणो दवीं दारुहरिद्रा आलित्वेव प्रा
गवे निशायासाध्याक्षरेपुटितं मंत्रं स्थापितपवने
सहस्रजप्तं च तस्यै निखनेत स्तम्भनमेवमवश्यं
भविता जगतांगनात्र सन्देहः कृताप्रतिकृतिम् ।
श्रवा ॥ प्रमृष्टानकांगारकेशववसनाम् सम्य
गधिष्ठितपवनोद्भूतनाम्नीं समंत्रगतललाट ।
म् वसनाधिष्ठितकर्मा सहस्रजप्तं तदाक्रयार ।
शानाम दग्धां स्नात्वा विलिखेच्छस्मानदेशे
सेपदिवाकस्तम्भः ॥ ३१॥

आलित्यचेष्टकामायुगलेमंत्रसनामसं पुटित
 म निशायानिशीथकालेसहस्रजमंप्रतिष्ठितप्रा
 णाम वन्दनमतितीक्ष्णामम्बुनितिमम् लिखित
 मंत्रचितामयकीलकंसहितकर्मसमाहितमारु
 तम् कृतजपंत्रिसहस्रसंख्याया पथिखनेदशया
 ननिवारणम् विहितनिम्बतरोरिपुनाममनुमिमं
 निशायाकृतमारुतम् नवसहस्रजपादिषुसाधि
 तंपथिखनेदशसेन्यविरोधकम् अंगारकंपित
 भुवोरिपुनेयनेर्क्षकृत्वाविचूर्णाविलिखेद्विपुनाम
 तस्मिन् मंत्रेणसंपुटितमंत्रसहस्रजमंतद्वैरवेश्म
 निविनाशकरंविशीर्णम् नेयनक्षेममनक्षत्र
 म् कृत्वाशमशास्थितष्टयांगुलेजप्तासकर्मज्ञ
 यसस्फुटंमनुम् सहस्रसंख्यानिखनेद्विषांग्रहे
 द्वारेतदुश्चाटनुमाप्नुजायते ॥ शमशानजाल्कारि
 पुनामकर्मसष्टकंमंत्रंचसहस्रजमम् द्वारेक्षिपे
 इत्युक्तसम्यग्शत्रोरुश्चाटयेत्समादिनाजगले की
 लंचिताकाष्टमयंचनामकर्मानितमष्टसहस्रजमं
 मंत्रेणजमंप्रलिखेदशतियेहेतदुश्चाटयतिक्षणेन
 उन्मत्तरमालोडितचितामयीकाकपक्षेणकारस्क
 रफलकांतेमनुं लिखेत्कर्मनामसंपुटितं प्रस्थाप्य

श्रा

३१४

३१५

प्राणानामिन्द्रिशाताष्टविंशानुलिप्तसंसिद्धम् तत्रै
वसदस्वजमंश्मशानदेशेचतुष्यथेवापि निखनेदवि
भवनेवा तदष्टमत्ततमस्तकेवारिपोश्चनित्तिमम्
देशान्तरमथवासयाष्यतिलोकान्तरं सदा गेगी ॥ ३
त्युच्चाटनमंत्रं मंत्रसाध्यस्यनामप्रतिपुष्टितमथालि
ख्यतालस्यपत्रेपुनस्त्यक्तत्रिधायादितपवनमथोज
प्तमष्टौसदस्वम् वक्त्रावुन्मत्तदीप्तेपितृवनजनितेती
क्षातैलेनक्षिप्तं कृत्वाच्छित्वा निशार्थे त्रिदिनपरिमि
तं होमयेन्मारयेद्वा ॥ उन्मत्तमैदृशं पितृवनेश्मशान
नं तीक्ष्णं वलातकम् साध्यत्तद्वृत्तकृतं रूपमपि
क्षिते वंजमंसदस्वमपि कीलयति श्मशाने अस्त्रेणा
दारयति साधितमेतदंगं यद्यद्रिपोरपि विनश्यति त
त्तदंगम् साध्यत्तं रक्तः साध्यजन्मनक्षत्ररक्तते अ
धिहितेवम् अधिहितप्राणम् वेरिप्रसवमृतिका
पदारक्तः संयुक्तचक्रीमृदा कृत्वा पुनर्लिख्यप्राणाम
दृष्टये शीर्षे पदे बालिखितं अंगारैः पितृभूतैः म
नुमिमंतत्रामकर्मानितंतस्य न्यस्य दृष्टीदमान्तपव
नेन जप्यात्तदस्वत्रयम् संच्छिद्यैव मकुंजितेन शात
थाशस्त्रेणातो पुनर्लीयाम्याशाभिमुखोयं प्राणि
दृष्टौनेदीप्तः श्मशानानले तैलेन तीक्ष्णतरं निक्षिप्य

नृकयात्तत्रैयनत्तेयवा मंत्रीप्रेतपतेः पुरंदरुतममो
 याम्यत्यरातिब्रुवम् वैरिणाः प्रस्त्रवंमृत्रंतनरतिका
 तन्यदरजश्रेत्यर्थः चक्रीकुलालः नैयनंसप्तमं श्रे
 गारवारेकुलिकोदयेरियोगालिख्यपत्रेप्रतिमांगरि
 ष्टाम् प्राणान्प्रतिष्ठाप्यविषानुलिप्तं शमशानभूमौ
 नृकयादिनश्येत कुलिकसत्तृपं मन्वर्कदिग्बंसु
 तवेदपक्षे रवाक्षरुतैः कुलिकाभवन्ति इतिज्यो
 तिः शास्त्रात् रियोः प्रतिकृतिंकृत्वा गोमयेतत
 हृदि तालपत्रेसमालिख्यमनुमाख्याविदभित्तम्
 विन्यस्यत - तिकृतेः स्थाप्योपरिचराजतम् मृण्म
 यंवाचटंसम्यः गोमयेनचभावितम् तत्रानिद्विषे
 त्पत्रालिवितारव्यामनंबुधः वैरिप्राणान्प्रतिष्ठाप्य
 तमिनोमयावारिणि त्रिसन्ध्यंतनयेतस्मिंछाया
 यावद्भविष्यति दृष्ट्वातांगोमयजलरिपुच्छायांसमा
 हितः शास्त्रेणच्छेदयेदंगंयस्ययद्यदभीक्षितम्
 तत्रदिनश्यतिरियोसमाह्वानात्रसंशयः हृदयोदर
 काण्डेषुविच्छेदेभवितामृतिः शिरोरोगोभवेतस्य
 ब्रणोशास्त्रेणामस्तके शुण्ठीवित्रकदिग्बंसुमरिचारो
 द्विपिपिली गृह्युर्मंदरिक्त्यं प्रोक्तमेतद्विषंबुधैः
 रोहंरोहिणीख्याता कटुः कटुस्वरशोकारोहिणी

आ०

३५

315

कटुरोहिणी इत्यमरः ॥ वस्तुतः ॥ रोहिणीवरुणा
इतिव्याता रोहिणीरोहित - श्रीरुद्राष्टमपुष्पकः
इतिशोकः हरिस्कन्धस्मरणाः । अष्टोत्तरंमनुमिमंप्रज
पेत्सहस्रंथायेमदेशमनुकुकुटपसेनम् सम्पदि
वश्यभवनंचमनोरथाघैराष्ट्यतेवरुविधैरपिवत्सरे
णा ॥ भूमौकांचनमृत्तिकापदरत्नोराजिकिरत्नंमुदा
कृतंनंचरणोनथान्यनिचयानाकीर्यचंचादिषु सं
चिंत्योज्ज्वलताम्रचूडमकुण्डकिंचित्समाकुंचितग्रीवं
यः प्रजपेदमुष्पभवनंथान्यादिभिः पूर्यते मनुना
ताण्डुलमनुना ॥ सहस्रजसंतकुकुटोयोतिसोमोक्त
कृतसंचान्त्वकीपयुद्धेषु जेष्यतिक्षिप्रम् दृष्टुकम
पिसहस्रंयोवैसंचिंत्याकुकुटंप्रजपेत् जेष्यति
सपदिरोगातान्त्वभटेश्वरणायुधैः समायाता
इतिजपनिरतानांकुकुटाव्यानदत्तः क्षपण
कमुनिवाक्कृत्स्नभूतारिपक्षः इरितनिवह
पक्षक्षेपणो सर्वदक्षः प्रणतम्यजनरक्षः ।
वित्ततानांस्वपक्षः नितिलनतियुतानांचा
खिलं कल्पवृक्षः सरवरनरनारीरंजना
कृष्टिदत्तः ॥ इतिश्रीकुकुटमंत्रप्रकर
णमाह ॥ ० ॥ अष्टोच्छिष्टम् ॥ ० ॥

गोशायेदिमंत्राः ॥ तथोक्तं गणेशविमर्शनाम् ॥
 प्राणवंपूर्वमुच्चार्य शम्भुबीजंततः परम् हरिस्थित
 प्रभातृल्लेदक्षनेत्रंप्रकल्पयेत् दक्षनेत्रावितः शूरः
 चतुर्थीवर्णाईरितः ॥ वृषन्नदलिनोकान्तिवृष्टिभ्यां
 सहितोपरो त्रिसरेणावितं देवनाथबीजसमीरितः
 म् एकगण्डंततोडुगी समुहृत्याष्टकं भवेत् वैश्वानर
 रकलत्रंचदशाणामनुरीरितः केचिद्गणेशबीजाः
 ल्मनुमेनंप्रचक्षते प्राणवः ओंकारः शम्भुबीजेद
 कारः हरिः सकारः प्रभङ्कारः दक्षनेत्रः तृतीयस्व
 रः ॥ तेन ओं हस्ति इति नृपं शूरः पकारः वृषन्न श
 कारः हलीचकारः कान्तिः आकारः तृष्टिः इकारः
 तेन पिशाचि इति नृपं तृतीयस्वरइकारः देवनाथबी
 जंलकारः इर्गाकवर्गाद्वितीयं तेन ओं हस्ति पिशा
 चिलिखेस्वाहा ॥ इति मंत्राः ॥ केचिदिति गणेशबी
 जं गंतं न प्राणवंत्यक्ता तदेयमितियावत् तत्र तदनंत
 रं बीजमपीति न युक्तम् पूर्वमेव दानोपादानात् दशा
 क्षरविरोधाद्गुह्यहस्तिपिशाचिलिखेचाग्निवनिता गंत
 दादित इति तद्दोषमुप्युक्तमेतत् तथा नतिथिर्न च न
 क्षत्रे नोपवासो विधीयते यथेष्टचेष्टयामन्त्रः सर्वकाम
 फलप्रदः सर्वावस्थागतं कल्पमुच्छिष्टं गणनायकं ॥

श्री-

३१५

३१६

नसिद्धादिनिवृत्तपोत्रलक्ष्ममेकं जपेदुत्थः अथ ध्याने-
प्रकृवीतयथोक्तंगुरुपादकेः रक्तमूर्तिगणेशानं र-
क्ताभरणभूषितम् रक्तवस्त्रत्रिनेत्रं च रक्तपद्मासन-
स्थितम् चतुर्भुजं महाकायं दिदन्तं सस्मिताननम्
वामे मोदकपात्रं च मुखे लंबेन लंबितम् ॥ दन्तं चतु-
र्धोदन्तं धारयन्तं च दाक्षिण्यं पाशां कुशोच्चदस्ताभ्यां ज-
टामण्डलवेष्टितम् ललाटे चन्द्रलेखाब्जं सर्वालंका-
रभूषितम् सदा संतमसोच्छिष्टमनाद्यान्तस्तृजये-
त कृष्णं चतुर्थीमारभ्य पावच्छुक्लं च तृर्थीकाम् सद-
संदिनपे नित्यं योषि नियमपूर्वकम् स्त्रापयेत्तथुनानि-
त्यं नैवेद्यं गुरुपायसम् भुक्तोच्छिष्टोजपे नित्यं गणेशो-
दंसदा प्रियः श्वेतार्केण कृत्तिकृतं रक्तचन्दनकेन वा-
ग्रंगुष्ठमात्रं प्रतिष्ठाप्य दिनाग्निगुरुसन्निधौ जप्त्वा षो-
डशासाहस्रीं सिद्धो मंत्रो भवेदुत्तमः एवं चैतत्पुरुष-
राणं लक्ष्मणपसंज्ञं विकल्पवायकाभवात् मुखे ल-
म्बेनेति लम्बितास्यमित्यर्थः ॥ राज्यप्रदं गणेशा-
नन्दः खडादिद्रुनाशनम् वक्रिं संस्थाप्य कुण्डोच्चस-
हस्रं ननु यादृविः । तिलं पललमान्यं च विणि-
विवाद्या हृतो भयः शमीसमिद्धिः सौतव्यं वृद्धती-
पुष्पमिश्रितम् इति ध्यात्वा गणेशानं दृष्ट्वा चितो-

भवेत्तथा मैत्रवेणाकृतेनैव भूतेवैरिजनेवने यस्य
 नाम्नाज्जहोतीदं मंत्रीसथ्यानपूर्वकम् सवश्याजाय
 तेनित्यंसहस्रेणाष्टकेनच किंकरोभूमिपालोपिसस
 वंजनमेवितः चक्रेविथानंयश्चैवंभूतिस्तस्यकरेस्थि
 ता हयदन्तिसमाकीर्णं द्वारं सामन्तवेष्टितम् जयेति
 लक्षतो नूनं बलिदानाज्जपेनच तत्रसिद्धिः सहस्रेणा
 सिद्ध्यर्थकगुडेनच वृहतीपुष्पमाग्येनतिलोच्छिष्टा
 मिलेनच ग्रन्थान्तोभवेनित्यंबलिंदद्यात्ततः परम्
 जमोच्छिष्टशरावेतवुधेदद्याद्वलित्रयम् एवंविधेन
 षण्मासात्सर्वकामफलप्रदाः अन्योन्यंपंचगव्येन
 सिद्धयोगेच देसधीः बल्मीकमृद्भिः प्रतिमांकुलाल
 चक्रमत्कुताम् राज्येदं लाभदं कल्पंगुडैः सोभाग्यदं
 न्दणाम् लवणोनपुरःक्षोभोनिः सेनारिनिसदनम्
 प्रतिमाविथानमेवं हि देमे कुर्यात्ततः परम् । मधुला
 जाक्षतेरेवपेणोयपललेनवा वृहतीपुष्पमाग्येन
 वश्यमेतच्चराचरम् भस्मेमोदकपात्रंच दद्यादिप्राय
 दक्षिणाम् साधयेत्सर्वकर्माणि सयमाह गणेश्वरः
 व्यावृत्तो विवृतास्यः वृहतीकण्टकाविका मैत्रवसे
 सवयुक्ते पूतेपवित्रे विजनेजनश्रुत्ये भूतेवैरिजनेइ
 ति पाठे भूतेशाश्रवित्यर्थः उच्छिष्टं मधु ग्रामिपं मां

३१७
 ३१७
 आ. सं । अन्योन्यमिति परस्परम् पंचभिर्गर्भैः सिद्धयोगः
 सम्बन्धो यत्र तादृशः ऐरण्यं पल्लवं हरिणामांसम् त
 या उच्छिष्टस्तनपेद्रात्रोशय्यायां संस्थितोपि च भूम
 धेरक्तपद्मस्य ध्यायेद्देवं गणेश्वरम् दक्षे पाशां कृषो
 वामे गुरुमष्टिकं युतम् ध्यानेन मोहनं रस्ये देवगन्ध
 र्वमावृणान मोहयेद्वाजिकापुष्पेस्तक्ताभासमन्त्रितैः
 निग्रहो नोदतेनेन सक्रोधेन हृतेन च एवं बहुविधं क
 र्म उच्चाटयेत्तथा शीघ्रं हर्षावीजहृतेन च एवं बहुवि
 धं कर्म स्वयमाह गणेश्वरः राजद्वारे तथा बाटे सभायां
 गोत्रसंसदि विवादे व्यवहारे च संग्रामे शत्रुसंकटे शय्या
 यां विपिने वा पिहते पियसने तथा ग्रामदाहे चौरविहे
 सिंदव्याघ्रादि संकटे स्मरणादेव देवस्य सर्ववैविड्यं
 भवेत् तत्सर्वं नश्यति क्षिप्रं सूर्यगोवतमो यथा ॥ म
 दोच्छिष्टो गणेशानेयस्तराजमहाबलाः आराधि
 तः सोऽपि चोरे सम्यचिष्टफलप्रदः एवं ध्यात्वा यव
 स्पोततदने वरतां गतः नन्देन गोकुले जमो नन्दः स
 लसुपागमत इत्युकेन स्वराज्यं धीसचतेनेन्द्रतां गतः
 इमे मंत्रं समादाय त्रैलोक्यं विचरेन्मुनिः पेशाचको
 णविज्ञेयः कलौ शीघ्रफलप्रदः अणामार्गसमिद्धे मे
 सो भाग्यं लभते ध्रुवम् अष्टोत्तरशतं मंजीराभिर्मन्त्रा

भिमंत्रितम् निखनेन्मन्त्रिरेयस्यभवेत्तच्चाटनंपदे
 रं अथवी - लिखेद्यस्यक्रयविक्रयभागभवेत् वेष्या
 गारेत्तनिखनेद्वाहकलभतेनसा कन्यागृहेत्तशिख
 नेतद्विवाहोभवेद्बुधम् मानुषास्थिसमुद्भूतंकीलकं
 मंत्रमंत्रितम् निखनेन्मन्त्रिरेयस्यमरांतस्यनिश्चि
 तम् यस्यनाम्नाजपेन्मंत्रेसहस्रं सर्वशोभवेत् सह
 स्रपंचजापेनलोभयेत्तवरांस्रियाम सहस्रदशजा
 पेनराजासाधोवशोभवेत् लक्षजपेनराजैवद्विल
 क्षेराजपत्नयः दशलक्षेणातद्वाष्ट्रं वश्यं वश्याश्चरा
 चरम् अग्निमादिमहासिद्धिः कोरिजापावसंशयः
 खेचरेत्त्रंभवेन्नित्यं सर्वज्ञत्वं चजायते ॥ मंत्रंलिखि
 त्वाशिरसिकण्ठेवाश्रित्यतेयदि सोभाग्यं सर्वरक्षा
 चभवेत्तस्यसुनिश्चितम् अच्छिष्टमंत्रराजस्यप्रभा
 वोवर्णितोमया नशाक्यतेमयावक्तुं वर्षकोटिप्रातै
 रपि । किमन्यैः बहूभिर्मंत्रैः सांगोपांगैः सुविस्तारैः
 विघ्नं वशीकरोत्याशुबीजंतद्गणनायकम् सारभू
 तमिषिदंमंत्रेनदेयंयस्यकस्यचित् गुह्यं सर्वागमंदे
 यंहितबुद्ध्याप्रकाशितम् अच्छिष्टंश्चाशुविभूतान्
 पेनृजमाचरेत् अनुच्छिष्टेनसिद्येततस्मैदेवंस
 माचरेत् केषांचिन्मतेष्टजानास्तिमनसाजपेत् ॥ के

श्रा.

३८

३१८

षां चिन्मते क रंग न्या सौ नस्तः ॥ गणेशोदमिति पूर्वो
क्तमूर्तिचिन्तयेत् गर्गमते स्थिता विजने वने रक्तचन्दना
नलिमस्तां वृलोच्छिष्टमुबोजयेत् केषां चिन्मते सर्वा
लंकारभूषितः सर्वावस्थासजयेत् मृगुमते फलमश्रं
जयेत् विभीषणमते साधितमांसैर्नैवेद्यैः पूजोदत्वा
तदेवावादेजयेत् विशेषेण बलिदद्यात्सन्ध्यासुचवि
शेषतः ॥ अथ पूजा ॥ पेशाचिकमंत्रस्य निवृत्ता गाय
त्रीच्छन्दः ग्रीवाद्याऋषयः उच्छिष्टगणेशो देवता
सर्वकामार्थविनियोगः ततः सप्रणवकारेण गन्ध्या सं
कुर्यात् सर्वत्रयोषिन्नियमवानावानो जयेत् नामाश्रे
पश्यथ्यायं जयेत् ततोष्टदलपद्मं च लिखित्वा मूलेना
र्धपात्रं संपूज्य दद्यात्तस्मात्तेनोदकेनात्मानं पूजोप
कराणां वाभ्युत्थपुष्पं गृहीत्वा पाणिकच्छदपिकां ब
हुलोदितपद्मोपरिरक्तवसनं सर्वालंकारभूषितं त्रि
नेत्रचतुर्भुजं दक्षेर्धरस्तेनांगुशो वामोर्ध्वदस्तेन मोद
कपात्रं तदधो दस्ते दन्ते पारयंतं लंबास्पृष्टिदंतं सहस्रं स्पृज
दाज्जुटथारिणं चंद्रशेखरं गजमुखं ध्यात्वा व - स्यपुष्पेण
मूलेन शिरसि संपूज्य वामनासापुटेन पुष्पांजलावानीया
ष्टदलपद्ममध्ये स्थापयेत् अर्घ्यादिकंदत्वा त्रिः पूजयेत्
गोवक्रतं पश्यत्वा सा । एवं । एकदन्तं लंबोदर ॥

विकटविघ्न धूम्र गजवक्रविनायक गणपते अ
 नारिस्तदस्तिमुखान परितः पूजयेत् ॥ ततोदेवत्रिः
 संपूज्यतेवेयंदत्वा उच्छिष्टगणेशायमहाकालायब
 लिर्नमःफट्स्वाहा ॥ ओं कों कों कीं कैं कैं फैं फट् स्वा
 अनेन समीहितसिद्ध्यर्थविशेषतो बलिं दद्यात् पुष्प
 पुष्पमेकंदक्षिणागिरसि तिस्रस्तमसेति विमर्जये
 दिति ॥ इत्युच्छिष्टगणेशप्रकरणम् ॥ तथा ॥ प्रा
 किस्तारंदस्तिमुखप्रलंबो वरशब्दवत् डेनमुच्छि
 ष्टशब्दाभ्यां महात्मानं तथा वदेत् अंकुशं दीव वक्रा
 खं पार्श्वविंदुतं वदेत् शक्तिं डेनमथोच्छिष्टं स्वाहा
 षाविंशदक्षरम् तेन श्रीं ओं दस्तिमुखाय प्रलंबोदरा
 यं उच्छिष्टमहात्मने कों प्रों कीं उच्छिष्टाय स्वाहा इति
 मंत्रः ॥ ओं दस्तिमुखाय प्रलंबोदरायोच्छिष्टमहात्मने ।
 श्रीं कों कीं श्रीं खं खं उच्छिष्टाय स्वाहा इति मंत्रः ॥ प
 कोनत्रिंशदक्षर इति केचित् ॥ अथ वक्रतण्डुलमंत्रः ॥
 वक्रतण्डाय हुं इति मंत्रः ॥ तथा वक्रतण्डाय माया
 नेनमश्वाष्टाक्षरो भवेत् वक्रतण्डाय श्रीं नमः इति
 मंत्रः तथा शुक्रसंवादे ॥ मंत्राणां युगभेदेन शक्तिभे
 दः प्रजायते वक्ष्यामि सततं गुह्यं कलौ सिद्धि करं दण्डे
 येनायकं महामंत्रं यथा वा सांनया श्रुतम् शुद्धम् ॥

श्री.

३१९

३१९

नसमासीनेसरासरनमस्कृतं सर्वेषु कंसमासाद्य
मुनीनां मुनयो गुरुं कुरुः प्ररंजलयो भूतानमस्य।
नः सरर्षभं भगवत्कलिदेघेण हीनसत्ताः प्रवि
कृताः दयावहिकृताः सर्वे - पः श्रद्धाविवर्जितः
यथा होमादिषु पराः स्वाध्यायस्य श्रुतस्य च॥ यथा
वदाग्निहोत्रस्य तथोपायं वदस्व मे एवमुक्तो मुनिव
रः॥ शुक्रो वेदविदां वरः चिन्तयतस्तस्य महर्षे भा।
वितात्मनः॥ प्रादुर्बभूव मनसि मंत्रराजः षडक्षरः
तमचामीकरप्रख्यो वक्रंत एता यद्गुमिति चिन्तमा
नस्य मंत्रस्य जपतश्च षडक्षरम् षडंगानि क्रमेणैव
प्रादुरासीन् मुनीन्सराः॥ मंत्रस्याक्षरघंकेन सलये
न षडंककम् हृदये वै नमस्कारं स्वाहाकारं च मूर्ध
नि षडक्षरः शिखायां त्रुंकारं त्रक रेव्यसेत वोष
कारं तनेत्राभ्यां फडस्त्रायवेततः कोलव्याममम
हामंत्रं षडंगागं षडक्षरम् सदस्वकृतः संधिं
त्य जजाप भगुनन्दनः जपान्ते सततः पश्चाद्
रुक्वस्वंचतुर्भुजम् लंबोदरत्रिनयनं पाशां कुशा
धरं विभुम् वरदाभयहस्तं चलसक्तं सवाम
रम् सतृणावपरेस्तत्वाभगुजोगिरिमात्मजम्
तं क्रीडमानं गगने गतं दृष्ट्वा वरदे देवं व्योमस्य प्रपाम
रुषिणम्।

तं कीडमानं गगने गगोशोतृष्टावमंत्रेण घटक्षरे
 णा समंस्ततो देववरस्य स्रुतः शुभं भगोवाच मुवा
 च दृष्टः तथोस्मिते शुक्रघटक्षरस्य जपेन मां पश्य
 गणाधिनाथम् जानीहि मां भार्गव वक्रतर्ण्डघट-
 क्षरात्मानमनाथवन्धुम् ब्रवीमि ते मंत्रवरं सकल्पं
 सांगं सौम्यैरुश्रवाणामसिद्धम् ऋषिं च देवस्य घटक्ष-
 रस्य च्छन्दस्य शक्तिं च मृणालमेव ॥ ऋषिस्त्वमेवा
 स्य विधेयभावं मां विदि देवं विधिना गणोषम् अनु-
 षुभं शान्तिकपोष्टिकायै रथर्वणं मंत्रमिमं पठान्ति
 तमेषु क्रतुर्नर्यः ॥ एवं चास्य मंत्रस्य भार्गव ऋषिः ।
 अनुष्टुप् छन्दः वक्रतर्ण्डगणेशो देवता अभीष्टसि
 ह्यर्थे विनियोगः ॥ तथा ॥ रायस्फोषस्य दातायं
 निदिदेवेन पातमान् रत्नोदने बलगरुनो मंत्ररा-
 जः घटक्षरः फट्नेन चतुर्थीषु पक्षयोरुभयोरु-
 पि अपोपानां शतं जज्ञत्सराहभतेथनम् इत्या-
 ख्यातं महामंत्रं भगोलब्धमादिताः ब्रह्मचर्यर-
 तः शान्तः सयवाः गुरुपूजकः ब्रह्मचर्यरतो दांतो
 हरि मशीसमाग्रतः ॥ जपन् द्वादशसादं तत्पुन-
 श्रवाणं भवेत् अंगारकदिने प्रातः चतुर्थ्या वा समा-
 दितः अमितांशाख्यतीलक्ष्मीलभते नात्र संशयः

320

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

चित्रप्रसादो मनसश्चतुष्टि रुद्ररतास्वप्नपराङ्मुख
 त्वम् सप्रोपिमानात्पुपलम्बनंतसिद्धेदिविक्रानि
 भवन्तिसद्यः ब्रवीमिमङ्गकिपरायण्युद्धः महानि
 तिप्राप्तिकराभ्युपायम् ॥ सिद्धोदनेन त्रिशातं त्रिस-
 न्ध्यमंत्रेणायो योजनक्रयात्ममाग्रे सभाजनं सर्वम्
 दाविधीनां भवेत्तथा विस्ववशो यथा न्यः यो वाम
 माग्रेष्ट्युके गुडाथैः सनारिकेलेश्च मरीचयुक्तैः
 अग्रे सदस्त्रंज क्रयात्स मंत्रीवलं लभेताक्ष्यमङ्ग-
 तंच ॥ इदमतीव रदस्य महादुतेष्टृणावदामिमहा-
 निधिवर्थनम् ॥ अभिनवैः सितशालिमयैः शुभैः
 परिचजीवकसेन्यवमिश्रितैः वक्रचूणैः सरभी
 चृतसंज्ञितैः सरसरिद्धिरूपसदस्त्रकैः समदिने
 जक्रयात्ममसन्निधौ मलभतेत्यचिरेण महानिधि-
 म् सप्रादुशीकर्तुमभीप्सते यः सतस्य नामाक्षरस-
 पुटेन मंत्रेण मंत्रीशुभसादधीतवक्रावपामार्गस-
 मित्प्रसूनम् फलैः सपक्वैः पुनसप्रसृतैराशौद्रवै-
 र्वाकदलोद्भवैः कृतासदस्त्रं मम सन्निधौ तनारी-
 मरेवावशमानयेत्सः ॥ कन्याभिकांसी मनसा वि-
 चिंत्य यां कन्यकां मंत्रे परेणालाजे अग्रे सदस्त्रंज क्र-
 यात्सदस्त्रं लीला कृतीनां च सदस्त्रमेव दृष्टारुतीनां

श्रा.

३२१

३२१

जह्याश्चलत्तं मत्सुं जयत्यत्र न संशयोस्ति सपुत्र
यात्यर्थसमित्सहस्रमानीयचाग्रौ जह्या जयार्थी
विजित्य मासेन विपुरषेणात्ममेदते चान्तवपुर्गये
नृः विभीतकानां जह्यात्सहस्रमष्टौ जरे लोहित
मिश्रितानां अग्रौ निशायां प्रवरेषमशाने सनाशये
च्छत्रुकले ममग्रम भूमौ तशत्रुप्रतिमं विलिख्य प्र
ज्वाल्य वक्रिं जठरप्रदेशे सिद्धे काज्ये जह्यात्सह
स्रं समाख्येत्सप्तदिनेन शत्रून् क्रुद्धंगोशंगणाक
लवंगीमनिगृहीत्वा शिरपुष्करेण ॥ क्षिपेत्तदग्रौ
वडवा मुखोक्ते ध्यायन्मात्मानमनन्यभावः जपे
त्सहस्रं त्रिदिनेन शत्रु - श्राटयेत्स्फीतमपि स्वदे
शात् सर्वाभिचारप्रशमार्थमेव ब्रवीमिते शुक्रम
हाभिषेकं समुद्रगां प्राप्य नदीं सपुण्यातोये गृह
हीत्वांजलिनाभिमंज्य सहस्रकृतो निजमूर्ध्नि धिं
नदरेत्समं ग्रीसकलानवीचान् अस्यस्यमालं यशने श्र
रस्यदिनो सहस्रं त्रितयं जपेयः ॥ ध्यायेत्समांतत्रवन
स्यतिष्ठं सर्वप्रदान्याधिपुतानि हंति यो हृष्टिकामो
नियतस्त्रिगत्रं मासं वयिन्नाशुभगन्धपुष्पैः सवीतसीनां
समिधं सहस्रमग्रौ क्षिपेत्तदुलभेत्तदृष्टिं ध्यायाभिका
ली जह्या सुधायेरत्नाभिकां दीन जह्यात्सदा नैः ॥

वस्त्राभिकांक्षीकमलेत्पलायैः क्षेत्राभिकांक्षेलवणे
 गुडाक्षैः । अतः परं भार्गवते ब्रवीमिवं याचिकित्सां जग
 तोहिताय मामर्चयित्वा एष्यकैरूपैः फलेभ्यो मे पा
 य समोदकाद्यैः मंत्री हरिद्रामथ सैन्यं च वचां च नि
 ष्कारतदर्थं भागम् ॥ कृत्वा च मंत्रेणानि - एतृणां मंत्रे
 गवां वै प्रसूतिप्रमाणो निक्षिप्य चूर्णं किल तत्र विहा
 त्सदसकृत्यो जलिभिः प्रमत्ते स्नात्वा मृतस्नानदि
 ने विष्णुदां शुक्लाम्बरं मत्सरतो निधाय तस्यापयित्वा
 ह्यचिरेण वन्यासुतं प्रसूते चिरजीविने सा एवं पिवे
 दानियमेन वन्या प्रागेव वर्षालभते च गर्भम् उपेष्ट
 सेमग्रहणो न विद्वान्सूर्यग्रदेभ्यर्च्य तथा भिमं प
 लंगरहीता कपिलासूतस्य चूर्णं वचायाश्च तदर्थं भा
 गम् सदसकृत्योप्यभिमंश्च मंत्री मत्सनिधौ तश्चपि
 वेदशेषम् अवाप्य मेधां महती क्रमेण गये च पयं ।
 रुचिरं ब्रवीति जानाति शास्त्रं किल दृष्टिमात्रालभेत
 वाचस्पति तल्पमेधाम् अतः परं किं वदुर्नाविविध्य
 ब्रवीमि सप्रीतिकरं सुपायं पद्मासनं स्वास्तिकमम्बु
 जं च मुखासनं देहगतं विचिन्त्य तत्कर्णिकायां स्फु
 टिकप्रकाशं विचिन्त्येन्मंत्रवरसमृद्धम् षट्त्वरं बह
 णिष्वासनं गंध्यायेदलेष्टमृत्वाष्टशक्तिः पद्मास

३२२
 322
 आ. नंस्वस्तिकं बद्धेति शेषः सखासनं देवतासनं आ-
 णिमा महिमा चैव लक्षिमा च रिशा तथा प्रकाशं वा-
 मिता चैव दाशिता प्राप्तिरेव च पूर्वादि क्रमतश्चैव अष्ट
 शक्तीः प्रपूजयेत् रतिरव्याहता कामालं वा पिष्टाव
 रप्रदा बुभुक्षा जीर्णिकेत्याद्या गणनाय स्य शक्तयः
 बटश्च वामनश्चैव द्वादशकः चमद्गोचरः भद्रो मालीव-
 रोगामः इत्येते शक्तवाचकाः एवं स्वनाभौ हृदये गले
 वाग्रास्ये भ्रुवोरन्तरयोर्ललाटे समस्ते देहेऽप्यथ वा-
 शिवाया विचिन्तयेन्मांसबलत्रयेऽपि एवं हियुंजनि
 निहत्य दोषात्मासेन निर्वाणमुपैति नूनं इमं च तेमं
 त्रवरं दितायं ब्रवीमि संतुष्टि करं द्वितीयं षडक्षरं
 गुह्यतमं नमो न्तं वयं कलौ सिद्धि करं नगणं एतेन
 मां मंगलकोपहृषिः संतोषयन्मागरतीरभूभो त
 स्माहृषिं मंगलकं तमेव षडक्षरस्यास्य समानं नि-
 अंगानि पंचैव ननेत्रमंत्रसंर्वचपूर्वेण समानमन्यत
 एता बुभो मंत्रवरं सगुह्यो मम प्रियो वेदसवेदवेदम
 षडक्षरस्येति तन्मूलत्वेनोक्तमष्टाक्षरस्येव कचि
 त्याहः ॥ अन्यदिति षडक्षरस्येव ध्यानादिक-
 मस्यापि मंत्रस्येत्यर्थः इमं च तेमं त्रगुह्यतमं ब्रवी
 मि गोचर्ममात्रमुपलिप्पभूमिम् विकीर्यथा ॥

न्यप्रकराणि तत्र संस्थाप्य च ह्यंजनपूर्वकं भस्म तस्यो
परिष्ठात्कपिलाक्षतेन पूर्णं प्रतिष्ठाप्य नवेंशरावम आ
वाह्यगन्धादिभिरर्चयुष्यैः स संयतो मंत्रवरो यथावत्
स्थातोऽङ्गमारी मथ वाङ्गमारमभ्यर्च्य दीपस्य पुरो नि
धाय ध्यात्वा जपेन्मंत्रवरं समं त्रीमां तत्र दीपे निजपर्य
वृत्तम् पश्येत्कुमारी यदि वाङ्गमारो भव्यं च भूते यदि
वा विनष्टं मनो गते वा सकलं ब्रवीति मंत्रप्रभावेण न
स शयोसि एवंक्रमप्राप्तमतीव गुह्यं विद्या ह्यंतक
थितं मुनीन्द्रपतम्नयो वेत्ति गुह्यपदेशा गणेशा सा
युज्यमुपैति सद्यः ॥ इति श्री उच्छिष्टगणेशादिप्रक
रणम् ॥ इति श्री यदुनाथ विरचितायां आगमकल्प
लतायां षष्ठः पल्लवः ॥ ओं नमः शिवाय ॥ श्री परब्रह्म
णे नमः ॥ अथ संजचोषमंत्रः ॥ मेरुष्टे सखासीनं
देवदेवं जगद्गुरुम् शंकरं परिपप्रच्छ पार्वती परमेश
्वरम् श्रीपार्वती ॥ भगवन् सर्वथर्मज्ञ सर्वशास्त्रागमादि
षु वांछितार्थप्रदं लोके मंजचोषं ब्रवीषि मे ॥ श्रीशं
कर उवाच मृणालदेवि महामंत्रं सायकानां शुभावदम्
यज्ञात्वा जडधीः प्रायो वाचस्पति समो भवेत् अंगमा
सकरस्यासवहिर्न्यासमन्वितम् जपात्सिद्धिप्रदो म
न्त्रो विना होमार्चनादिभिः जपेद्वाजापयेद्वापि सायकी

३२३
 323
 आ. विधिपूर्वकम् सर्वज्ञत्वमवाप्नोति सत्यं सत्यं हि पार्वति
 कार्तिकेव मुखांयावता बलक्षेत्रे जपेन्ननुम् सर्वशास्त्रे
 षु सोऽनुश्रेयसावस्यतिसमो भवेत् वृहदारण्यकेनाम
 ऋषिच्छन्दोविगट्स्मृतं देवतामंजयोषाख्याभुक्ति
 दावैवमुक्तिदा जपेत्सिद्धिप्रदं सद्यो वै सर्वसात्विका
 त्मकं शैवं सिद्धिप्रदं सद्यस्तामसे समुदाहृतम् ॥ मं
 त्रोद्धारमाह ॥ विसृष्टिपाशीशशियुक्तवधीश्वरः
 दुर्गामंत्रो जगतां प्रदिष्टः सर्वज्ञतां सदसिवाक्षतुतां
 प्रसूते वेदान्तवेदनिरतस्य वसप्रदः स्यात् विसृष्टः
 अकारः अग्निः रेफः पाशीवकारः शशीशकशः
 तेन अर्थश्चकारः धीरिति स्वरूपं तेन अरवशाश्च
 धीः इति मंत्रः आशुमंत्रं जपी तं श्रीस्वमंत्रं यदि सा
 धकः ॥ बलिनैवेद्यमुत्सृज्या वृहस्पतिरिवापरः सा
 सत्रयेणायः कुर्यात्पुनश्च योपरं नरः तस्यापि वदना
 द्वाणिनिः सरेद्रसवर्णिनी गोमुंडोपरिष्टे च यत्नेनापि
 वगोमये यंत्रे मंत्रं लिखित्वा दोषश्चान्त्रं लिखितुनः अथ
 मात्रं विधाया दोषावयित्वा शिरंसपीः निर्जनस्थानमासाद्य
 जपेन्मंत्रमथो मुखः पौर्णमासीं समासाद्य ऊरुस्य ऊरुमेषा
 तेः अशधिकं अष्टमं जपेन्मंत्रं च तस्यैव विमंडारो द्वां कृ
 त्वा निशीथे मुक्तकृतलः षण्मासमात्रं जपति यद्विंशतिविधा
 नवित

दृश्यते समो वक्तानात्र कार्या विचारणा कुरु रस्य
 च मुण्डे कं मुण्डे कोष्टवृषस्य च त्रिमुण्डमेतद्विख्यातं
 साथकानां सावावहम आसनं चैव गोमुण्डवामेक
 कुरु मुण्डकम् दक्षिणे च शिवामुण्डकं ता एजां समा
 चरेत् अर्थचन्द्राकृतिपश्चाद्दामे चन्द्राकृतिः स्फुटम्
 तत्र मंत्रं लिखेत् एजां कुन्दस्य कुसुमस्य च सयेन प्राणि
 कमलेन च तर्भुजपादि पूजा मृंगारशीलनविधिः ख
 लु दक्षिणेन राका सथा करमरी चित्तधारहारगौरं
 चतुष्पथतटे वृषमस्तकस्य संचिंत्य कुरु शिरा
 छिद्रसाधिवृणः कुन्देन साथकतमोजयति प्रकामं
 गोचर्मरक्त रचितं सकोणमात्रं चक्रं ततोऽपि नवकुंभ
 रोचनाभिः निर्माय सद्यविधिनः विजिनेष्टमशानैः सं
 पूजयेद्दनभुवेऽश्वनवैः पलाशैः सम्पूर्णमण्डलतथा
 रमरीचिमध्वालं विलम्बि चिह्नं वरं वंद्य कुरु स्तम्भ ३
 दामकं कणावहं वरपुष्पकां नम्रं जपेत् ततः जपमद
 लायताक्षम् अरिष्टगोदैनृनिशितैः लमेव मादाय यत्रा
 करपल्लवेन तेनां चित्तं कांचनपुष्पमेव निवेद्य तस्मै
 जपति प्रकामम् अशोकशाकोटतरोश्च मूले विलि
 ष्य पादौ वदनामृतं त्रिमुण्डमात्रस्थितं वरात्रौ जपे
 यथाशक्ति च पोर्णमास्याम् - कुरु पिटपिमथ्ये।

श्री.

३२४

324

मुण्डमात्रैकचूडोद्दिमकरकरगोरं चिंतयित्वा निशी
थे यदि जपति जडात्मा लक्ष्मिमेकं त्रिपक्षं भवति जगति
साक्षाद्गीर्पतिना त्रिचित्रं भुक्ता न मेव कदलीतरु पुष्प
जाले मुण्डत्रये विरचिता मनसनिविष्टः सका वि
धूदयमुपेत्य करोति पृजयः सोऽपि सर्वस्ववाहति
शिखरः स्यात् त्रिङ्गा विमृज्य निजपाणि सरोरुदा
भ्यां वाणप्रसूनशतकेः परिपूज्य गोष्ठे यो वै जपेत्
नृदिनं रसलक्ष्मात्रमीशं नयेत् किमुत वाहति मेक
वक्त्रं ॥ वाणापीत किं एही ॥ स्थितानिशीथ समये र
जकस्य काष्ठे खंडान्वितो जयति कस्यपि पौर्णमास्याम्
संपूर्णमासमथ वातरसापि मंत्रीवक्त्रादिनिःसरति
गीवसता यमाना यो दंतधारणकृतेव न काष्ठे
स्रस्यापि गीष्पतिवचो नियतं सुलभ्यं । तिलतैलेन
मतिमान् रुद्रके रवपुष्पकेः यत्नतो न रुयान् मंत्री
सर्वसिद्धिमुपालभेत् मंजिष्टो यमुवचासितवाण
पुष्पैः स्त्रीयांगशोणितयुतैः समकारकैश्च कृत्वा
ललाटफलके तिलकजपस्थे विद्याविरोधविषये
न च गीष्पतिः स्यात् तोयमारनालमिति ख्या
तम् सितमानः चेतार्कः ऊष्टं ऊरु इति प्रसि
द्धं मंत्रान्तरमाह ॥ मुण्डदेवि मद्रामन्त्रं समा ।

एणात्मषडङ्गाकम् सर्वमुश्चराणादेविमृकोभवतिपा
 णितः रविविडंसमायुक्तोजान्तरोत्तोप्रिशाक्तियुक्त
 त्तकारः पृथिवीवाग्निविडः शान्तिश्चउद्धतः समवा
 र्णामनुः प्रोक्तो मंत्रिणां कवितारकः यस्य संकीर्तना
 न्मन्त्रीवाचस्पतिरिवापरः शिशुतरवरकान्तिकान्तिनी
 लांबुदाभं विकचसरसिजाभ्यां पुस्तकं कर्पूरं च स्मित
 सविषदवक्रं पंचचूर्णं त्रिनेत्रं क्रमति दहनदत्तं मंजवो
 घनमामि ॥ षड्दीर्घभाजावीजेन कुर्यादेगानि साध
 कः रविर्दकारः जानोरकारः रानोरकारः शान्तिः
 ईकारः पृथिवीलकारः मेकलरींस्तलीं ॥ इति स
 प्रवर्णात्मको मंत्रः मेकलरींस्तलीं ॥ षड्गुणात्मको मंत्र
 इति निबन्धान्तरात् तथा एवं ध्याता जपेदेविवर्णल
 त्सं समाहितः तद्दशांशं च न कुर्यात्सर्पपैलोणामिप्रि
 तैः ऋणिः काणेवा विराट्छन्दो देवतावट्कः स्मृतः
 मात्रकोक्तेयजेदेवं वागीशो देवमन्त्रं आदावंगानि
 संपूज्य पश्चात् प्राक्कीरिमायजेत योगासत्याचविमला
 त्तानावुद्धिः स्मृतः पुनः मेधाप्रज्ञाचपत्रेषु मुद्रापुस्त
 कधारिणी लोकपालावदिः पूज्यालेषामस्त्राणि त
 द्दरिः पीतातमं त्रितंतोयं सदसं प्रत्यदेन पेत्त महा
 कविः भवेन्मन्त्री मासेन तनमंशयः आचरेत्कालितावा

ग्रा० रंभक्षयेहामवागता प्रदीपोच्छिष्टतेलेन विलिम्बे
 ३१५ ज्ञात्रसदृशम् परिधानोसदाकुर्यात्केवलं रात्रिवास
 ३२५ सा निशिनिशिबलिमस्मेभुक्तमनेप्रदद्याद्दृढमन
 गलांतमंत्रजापंविचित्रं भवति नृपतिपूज्यो योषि
 तांप्रेमपात्रं भवति विलकवीनामग्रणीः पाण्डितश्च
 सकृत्स्याने सदाकुर्यात्जनैर्जयनेदितत् काव्यार्थी
 कुरुते काव्यं यथाशीघ्रं मुयादनम् कवितामावहे।
 तुं सामामन्दनविज्जंभिणीम् सर्ववेदागमादीनां
 व्याख्याता जायते विराट् मनोरम्यसकोलास्पिजा
 नैश्वर्यप्रदोपरः ॥ तत्त्वबोधे । अदया जायते सिद्धि री
 हलोके परत्र च अदाहीनेन देवेशिः सिद्धिर्जन्म प्राप्ते
 रपि एतासामपि विद्यानां जपे होमे च तर्पणे स्वेच्छा
 विरचितं वत्सतत्त्वबोधानि बोधयेत् तत्त्वबोधस्य ह
 दये यद्यत्सं प्रतिपद्यते तत्तदेव विजानीया देवताया
 श्रिकीर्षितं ॥ इति श्रीभैरवी तंत्रे मन्त्रचोषप्रकरण
 म् ॥ अथ फेत्कारिणी तंत्रे ज्वालासुखी मंत्रः ॥ न
 मो भगवती मुक्ता ज्वाला मालिन्यतत्परमे गृह्णता प
 ति वृद्धिं ते मनुरीरितः ॥ तेन ॥ नमो भगवते ज्वाला
 मालिनि गृह्णता पतिवृत्ते स्वाहा ॥ इति मंत्रः ॥ ओं न
 मो हृदयं प्रोक्तं भगवति शिरः स्मरते ज्वालामालिनि प्राप्ति
 त्वा

मृद्वगणपतिवृतेवर्मस्वाहा स्वमितेतज्ञातिपुक्तस्य
 सेतनो अभुक्तानियुतंचैतजयमंत्रं जपेत्सुधीः रुद्रा^{गना}
 शिजायाभ्योरुद्रं ज्वालामुखीत्यपि मंत्रोत्तरं समाख्या
 तं ज्वालामुख्याग्रनन्तरम् प्रकाशं कीं ज्वालामुखि।
 स्वाहा। दीपतेलाकृदे होर्यरात्रे गुरुदिनादितः जपेद्
 ष्टसहस्रं तत्र यो विंशतिवासरात् प्रत्यहं पुलकं च द
 दातीति न संशयः नागयणीये कथितमगस्त्ये कथि
 तं पुनः स्वमिदं मिच्छतां गोप्यो नामापि न समीरये
 त पुत्रस्य नृपतेऽपि धार्मिकस्य विशेषतः नवदुर्गा
 विधानेन दर्शयेत्कार्यगौरवात् नृपोऽपि सम्यगाचारो।
 मंत्रज्ञो विविधे धनैः निवेद्य विधिवत्पश्चात्तत्र वर्णन
 निर्दहेत् सरतमात्रेणैव वर्णान्निष्ठरासवांस्त्रिनाशये
 त प्रदद्यादक्षिणां तस्य सहस्रं शतमेव वा गवांसव
 र्णानिष्काणां भूमिं वा सस्यशालिनीम् सर्वशान्तिम
 वाप्नोति सर्वरक्षाकृतिर्भवेत् निष्कमलेकारः॥ ३॥
 ति श्रीज्वालामुखीप्रकरणम् ॥ अथ श्रीपिशाचिनी
 मंत्रः कदपुग्मे कालिकी च गृह्णतु मे तथैव च पि।
 ण्डपिशाचि स्वाहेति नृपाणाः कथितो मनुः॥ मंत्रो य
 था॥ कदकद कालिकी गृह्णतु गृह्णतु पिण्डपिशाचि
 स्वाहा॥ ध्यायेन्पिशाचीं चलच्छूलदस्तां श्यामां स।

ग्रा. दीर्घायुवर्तित्रिनेत्राम कुहोविबर्णातनुवृत्तमध्यांगु
 ३३५ नावलीफलैः कल्पितहारयष्टिम् एकविंशदिनेषा
 ३२६ वृद्धयास्तमयं जपेत् नित्यं सायं स्वमाहारं पिण्डं द
 र्घोपरिहिते त्रिसप्तादे च तृणाश्राय्योगत्वा पिशा
 चिनी पंचविंशतिदेशानां कथा च कथयत्यपि त्रिंश
 दिनैश्च देवेशि जंबुद्वीपकथानयेत् द्विस्त्रिंशता पुनः
 कल्पे मन्त्रवातां प्रकाशयेत् त्रिस्त्रिंशता तया गोरित्रे
 लोकं श्रावयेद्भुवम् त्रिः सप्तबलिदानेन सर्वं वदति त
 त्साणां सभायां यदि संचाते मृते च रिपुसंसदि सर्वं
 कथयति त्विप्रं नृपं तं तृणापिशाचिनी केनापि नैवेद्यव
 शासाय कलां प्रपद्यति इति कर्णापिवाचिन्या मया क
 ल्पः प्रकाशितः न क्वापि च मया देवि प्रकाशः सर्वद
 र्भः ॥ इति कर्णापिशीचिनी प्रकरणं ॥ अभूतिमं
 त्रः फेत्कारिणी तंत्रे ॥ आद्या विभूषणी देवी पराक्राण्ड
 लधारिणी हारिणी सिंदिनी चैव दंशिनी तततो नदी
 चेटी कामेश्वरी चैव प्रोक्ता देवी रतिप्रिया ॥ कोथास्त्र
 दयमायाने भूतिनी च त्रिकूर्चतः तारलजा हयादस्त्र
 हयाने च विभीषिका कोथदयानो मंत्रोयं वि
 भूषिण्या उदीरिताः कोथो हुं हुं कूर्चोपि स
 पव को इति कथितं कर्णं चैव करे ॥ ० ॥ ० ॥

परेन राशिरस्त्रंगाकृतिभूषणादन्तानर्गतमोसशो
 णितवसासंयुक्तभूमवता कालबालकालसाल-
 विकटबालंविष्टाक्षमायस्याः केविकलाकलावि
 लमदीशोलास्तसारक्षत एकवृक्षतटंगतायामिन्यो
 प्रयसंस्त्र्यदम् नयेदष्टसदसंतथायनव्यग्रमानसः
 नयान्तेष्टननेनाम्नागुरुधूपनिवेदयेत् प्रनयेदर्थगत्रे
 तसमायातिविभूषिणी चन्दनोदकमिश्रेणादत्तार्ची
 तष्यनिभुवम् मातावाभगिनीभार्यारुष्टाभवतिका
 मिता करमेलकरंरुत्तामाताभूषाजगत्रयं शाता-
 दृपरिवारस्यसदात्यंतनभूषणम् भगिनीचेन्महाभो
 न्मदसंयोजनादपि ददातिस्त्रियमानीयदिमेरसरसा
 यनम् भार्याचेत्तष्टुमारोप्यस्वर्गनयनियच्छति दी
 नाराणांसदसंततरसंचैवरसायनम् सर्वाणाष्टरय
 न्येवसदादेवीविभूषणी भुवंमायास्त्रयुगलाप्रोक्ता
 ऊण्डलधारिणी त्रिकूर्वाजःसमाख्यातोमनः ऊण्ड
 लधारिणी यथा॥ ओंकींफट्फट्ऊण्डलधारिणि
 हुंहुंहुंनमः॥ कर्णेऊण्डलधारिणीशाशिमुखीली
 लावतीसस्मिताशेलश्रेणिबिलंबिकोविविततया
 मुग्यलोकत्रयाःमुक्ताहारविहारिणीवविलसत्प्रोतं
 गङ्गाम्बलीपायाकुण्डलधारिणीविजगतामा-

३२७
 ३२७
 नन्दोसन्दोहभूः ॥ प्रमशानेप्रजपेद्रौअयुतंऊण्ड
 लधारिणी आयातिरुधिरेणार्धोदेयस्तृष्टावदत्यपि
 किंकर्तव्यंमयावत्समातेतिभवसायकः पंचाशतं
 दिनारापित्रैलोक्यमपिदास्यति ॥ क्रोथद्वयास्त्रयुग-
 तः सिंहरेहारिणीपदम् कुर्वत्रयांतःसंप्रोक्तःसिंह-
 रहारिणीमनुः ॥ स्वर्णलंकुतिहारिणीचलदलव्या
 लोलशाखास्यरासोत्कण्ठीकृतगात्रकर्मसुभगाशु
 भ्रांशुचंद्रस्मिता अन्तःसंततिकांतिदन्तमलिनत्रै
 लोक्यशोभासदापायाडहतबाहुमूलललतिकासि-
 हरहारिण्यसौ ॥ मृत्युदेवालयंगत्वाजपेदष्टसदस्य
 कम शीघ्रमायात्यागतासाभार्याभवतिकामिता पं-
 चविंशतिदिनानिवस्त्रालंकारभूषणम् रत्नतिहादश
 दिनंदेवीसिंहरहारिणी लज्जाद्वयास्त्रयुगलासिंहनी
 तिपदंततः क्रोथवीजत्रयायन्तःकीर्तितःसिंहिनी
 मनुः ॥ शोलाग्रदुमडुर्गदंतवदरीडुर्गानादैत्यास्थिता
 केशाग्रास्थिसमस्तविसृचरणप्रभृष्टमंशसिनी या
 दन्तानरथारणारणात्प्रभृष्टसिद्धांगना सेयंपात-
 समस्तमस्तककुलव्याकंपिमालाकुला ॥ गत्वे-
 कलिंगंयामिन्यांप्रजपेदयुतंमनुम् ततोहृष्टाति
 वरदासिंहिन्यायातिपृजिता किंकरोमिवदत्ये-

वंभार्याभवतिकामिता दीनारं वस्त्रयुगलं दद्यात्सर
 सायनम् तारं चिह्नं स्रयुगाहंसीति भूतिनीततः कृ
 र्वत्रयान्तः कथितो हंसीनीमनुकृतमः शुभाशुभसरो
 जतल्यनयनाङ्ग्याभवेनाविता प्रारब्धार्थनिमुग्यमा
 यववधू संसेविता सादरम् किंचित्तंगविलोलपांगव
 लितव्यामुग्यमीलन्मुखी मुक्तायुक्तविलोलहारलति
 काश्रीहंसीनीपातनः वज्रपाणिगदहं गत्वा प्रतिमांशो
 भनोस्तिरेव हयमारोगासंपूज्यजपेदयुतसंख्यकम्
 यावदर्थनिष्ठां देवीहंसीनीयातिनिश्चितम् चन्दनार्च
 प्रदानेन दृष्टा भवति सायकम् किंमया ते प्रकर्तव्यं किं
 करीभवसायकः वस्त्रालंकारभोग्यायेव्यार्थसंप्रय
 च्छति तदशेषव्ययाभावानददाति प्रकृष्यति तार
 कोथास्रयुगतो नटीति पदमुदरेत् कूर्चत्रयान्तोजेनो
 यंकथितो यक्षिणीमनुः ॥ फुलेमीवरसुन्दराथर
 मुखीमुत्तंगकुम्भः ॥ नीवेलतं वजनयुग्मसंजनय
 नामानन्ददायिस्मिताम् क्षीराभोनिधिकूलवह्निव
 लितामानीयवैलासिनीं वीणाश्रावणशालिनीमलि
 कुलव्याहारवाकचातरीम् नीवगासंगसंकृत्वा स
 माहंजपपूजने कृत्वा र्कस्तमनेरूपं चन्दनेन जपेदपि
 कामभोगप्रदाश्रीः साभार्याभवति नर्तकी सर्वाण्यपि

३१८
 ३२८
 आ- मेकं तयया कं भन्यगच्छति दिनेदिने नदी देवी स्या
 यिनी भवति ध्रुवम् तारकूर्चयुगं चास्त्रयुगं चेटी ततः
 परं डे. न्तं क्रोथयुगं चोक्ता चेष्टी मंत्रोत्तमोत्तमः ॥ ग।
 छंती मितभाषिणी शशिमुखी भ्रष्टोत्तरीया यथा वि
 भ्रंती कलशं सरोजममले स्वर्णानसीमानिनी श्री
 एवाशदिविलनामलवपुस्सौरभ्यसम्भाविता किंचि
 हर्मसमापितकरापायादिवीटिका ऊत्रापिभीष।
 णास्थानेनामोश्चाराणमात्रतः ध्रुवं चेटी समागत्य
 चेटी कर्म करोत्यपि ॥ अथवा स्वर्गदृष्ट्यरेच्यदं रात्रौ
 नपेचरेत् आगत्य नियतं देवी चेटी कर्म करोति च
 तारकूर्चीस्य युक्कामी चरीभूतिन्यतः परम् डे. न्तं
 क्रोथत्रयं कामे चरी मंत्र उच्चारतः ॥ कामस्कन्धस।
 मागतामथुरतावासनिषुष्पान्विता गायत्री मथु
 राय रस्मितमुखी वीणावती चंचला रक्ताम्भोजवि
 लोचनामथुमंदैर्युक्ता समन्तादियं पायात्पुष्पयन्तु।
 र्धरा मथुमती कामे चरीभूतिनी मातृस्थानं समा।
 गत्य कृत्यामोसस्य भक्षणम् मांसादिना बलिंदत्वा
 सदसं सप्तवासरात्रं जपानियतमायाति रुदिरां च नि
 वेदयेत् कामे चरी भवेत्तृणभार्या भवति कामिता सर्वाणाः
 पूजयेत्तद्वशात् यच्छति निश्चितं तारं लज्जाशकूर्चीस्य हयपु
 का

रतिप्रिया कोथत्रयास्त्रयुक्तामेसरीमंत्रोक्तवक्तिया
 हेमप्राकारमध्येसरविटपितटेहेमपीठादिनृपाय-
 स्त्रीमालाविसर्पत्परिमकुसुमोद्भासितासिलभारा-
 पीनोत्तंगस्तनाब्जाकुवलयनयनारक्तवर्णाकराभ्यो
 भ्राम्यद्रक्तोत्पलाभासकलसरयुतादिवभूषांगरागा
 कोथद्वयास्त्रयुगतोदेवीतिपदमुश्वरेत डे. न्तकोथ
 पुगेगुह्येदेवीमंत्रमनुत्तमम् दिव्यकामुकहेमाभा-
 कुमारीहेमनूपिणी सर्वालंकारसंयुक्तेभार्याभव
 निसाधिता रात्रौदेवगदहंगतातत्रशाय्याप्रकल्पयेत्
 सितवस्त्रंचन्दनेचजातीपुष्पंप्रदापयेत् धूपंतगुः
 लंदत्वासदसंप्रजपेन्मनुम् जपान्तेनित्यमायातिचुं
 वनालिंगनादिभिः कामिताजायतेभार्यासत्यंदेवी
 कुमारिका दद्यादष्टोदिनाराणिदिव्यं वस्त्रयुगंततः
 कामिकंभोजनंदिव्यंपरिवारस्पदास्यति अथहे-
 स्थानरगरहाद्व्यमानीययच्छति॥ सदस्त्रमेतानि
 जपेजपानोसिध्यतिध्रुवम् सुरुर्मुहुर्नपेन्मंत्रमित्या
 दकोथनूपति कोथादिपेण्योमवक्रं वज्रपाणिं सरा
 नकम् कलिकल्पतरुं नत्वाभूतिनीसिद्धिरर्थते अ
 त्यत्रवदवः सन्निग्रहकिंचिन्निरूपितम्॥ इतिश्री
 भूतिनीमंत्रप्रकरणं नाम पटलः

श्री.

२१६

329

ॐ नमः शिवाय श्रीपरब्रह्मणे नमः ॥ रुद्रयामले
प्रथातः संप्रवक्ष्यामि मंत्रं परिमलात्मकं येन विज्ञा
नमात्रेणानासाद्यं भुवनत्रये रुद्रजायामहायोगिन्य
तो गोरिपदे वदेत् भुवनभयं करीति वर्मास्त्रं चोदरे
त रुद्रजायां श्रीं तेन। श्रीं महायोगिनि गौरी भुवन
भयं करि कुंफट् तथा ॥ षड्दीर्घभाजा वीजेन मंत्रा
येन स योगिना हृदयं च ततो र्थेन वर्मान्नो नाशिरः
क्रमात् ॥ शिवाकवचनेनास्त्रमेवं न्यासक्रमेण ततः
एवमर्थार्थक्रमेण तथा गिराऽऽदि देवी गायत्री च्छं
द ईरितम् ॥ सिंहवक्त्रा च भूतानां भयं करिष्यतः प
रम् महाकृत्या देवता चेत्युक्ता प्यानमथाचरेत् सिं
हास्यां कृत्स्नवदनं लम्बमानपयोधरां दंष्ट्राकण्ठ
वदनं त्रिनेत्रां सर्वदोज्ज्वलां कृत्स्नकंबुकंसेवीतां वि
धुमाग्नि समप्रभां त्रिमूलचक्रचषकावदंगक
रपंकजां लेलिहानमहाजिह्वां विद्युत्प्रेक्षणाभीष
णां ध्यात्वा कृत्यां विधानेन पूजयेत् तत्र वित्तमः ध्यात्वा
कृत्यां समर्चेत् तरक्तपुष्पैररण्यके कृत्वा रागकृते
पुष्पां सरक्तामवैस्तथा कृत्यं च मदनं सर्वकल्याणमुत्सा
दवीं तथा भीषणं श्रीमंती चैव प्रतिष्ठां च ततः परं विद्या
मभ्यर्चयेत् दृष्टपत्रेषु क्रमतः सतीः पूर्वीं तत्रां करीं

नामशुक्लवर्णामनोरमाम् दिभुजांसौम्यवदनोपा
 शोकशयगोशिवाम् दक्षिणेभीषणोनामलम्बा
 निष्कामयोमुषीम् क्लृप्तवर्णारक्तकेशीं रक्तमा
 ल्यानुलेपनाम् चतुर्भुजांसिंदनादचलच्छूलक
 पालिनीं मृलावद्भाकर्तृदस्तां सर्वाभरणभूषितां
 पश्चिमेवारुणीं नामस्वर्णवर्णां हसन्मुखीं सुवर्णा
 मालिकां शुभ्रदंष्ट्रां मभयदां शिवाम् उत्तरेभीषणो
 नामचतुर्वर्णभयंकरीम् ॥ पूजयित्वा जपेत्संज्ञं - त्य
 मष्टोत्तरं शतम् अथास्यविनियोगस्तु कर्तव्यो मंत्रि
 णां सदा कालं विदित्वा प्रतिमां मधुच्छिष्टेन कारये
 त द्वादशांगुलकं शत्रोर्नाखलो मसमन्वितम् ह
 दयं नाम येयं च फंकारं सर्वकर्मकेततः प्राणान्
 तिष्ठाप्य मरिचैर्लेपयेत्ततः मृतब्राह्मणचण्डाल
 केशाभ्यां पादयोः पृथक् बहुकारस्करमये तोरा
 णो वाप्यथोमुषीम् तस्याथोमखलायुक्तं त्रिकोणं
 वक्रिकुण्डकम् तत्र शारं विधायाग्निं परिलीर्य शरै
 रुरोः विभीत्रकोपविष्टश्च कल्पयेद्यस्मात्प्राणम्
 न रुयानि स्वतैलाक्तैः काकोत्ककपत्तकैः दारये
 नं शोषयेन्नं मारयेत्यभिधाय च अष्टोत्तरशतेनैव अ
 नया न रुया दुयः होमानो विधिवत्कृत्या माराध्याग्ने

श्रा-

३३

336

असनिधौ योमेक एव प्रहोरात्रिद्वयस्योक्तिकेपि
च पिवत्तर्गमसक्तस्य वक्त्रे चेत्कानि वेदयेत् संरक्षा
शिविधानेन नवरात्रिं समापयेत् स तस्मिन्नेति कृत्ये
वं भवेत्तस्य रिपोर्दृतिः शारंशरकाष्टभवं श्रावमि
ति पाठे श्मशानाधि मित्यर्थः रिपोः प्रतिकृतिं कृ
त्वा साध्यत्तफलकोमले फंकारं दृढयेत् कृत्वा शिरो
निन्दायकूपके क्षिपेत्कृत्वा तदंशं जन्ममंत्रं सह
स्वशः स यो वगाहनं कृत्वा कुर्याद्यस्यात्स रक्षणे मे
त्रं जन्मविधानेन भेदयेत्सिद्धमुद्रया ध्यामासा-य
तेशत्रुः सन्त्ययोरुभयोरपि वात्यासमुद्भूतं पञ्चं शु
क्लं वैभीतकंततः गृहीत्वा च लिखेन्मन्त्रीकृत् संसर्पस्य
शोणितैः नामधेयं रिपोरन्ते वायुवीजं प्रयोजयेत्
एवमेतन्मयापि गोहेतका कवद्रुमतिध्रुवम वातोद्धतैः
शुक्लपत्रैः काष्ठैश्च निपातितैः उष्ट्रास्थिना वचोंगादैः
शशोरुश्चाटनं भवेत् ॥ इति श्रीधृमावती प्रकरणां ॥
अथ रुद्रयामले भेरवी तंत्रोक्तमगला मुखी मंत्रः ॥ प्र
णवैष्टवमुश्चायस्थिरमायामयोश्चरेत् संबोधन
पदं चोक्ता कीलयेति पदद्वयं बुद्धिना शयेति दत्तास्थि
रमायां पुनर्लिखेत् लिखेच्च पुनरोंकारं स्वाहेति प
दमुश्चरेत् षट्त्रिंशदक्षरा विधा देवानामपि दुर्लभा ॥

मंत्रो यथा ॥ ओं ह्रीं श्रीं वगलामुखि वाचं मुखं स्त
म्भय कीलय कीलय बुद्धिं नाशय ह्रीं ॥ ओं स्वाहा ॥
इति मंत्रः ॥ स्थिरेति । विंशत्यर्थं सरयुक्तं लकारस्य
हकारमित्यर्थः ॥ तेन ह्रीं इति भवति त्रैलोक्यस्त
म्भनी विद्या विज्ञेया वगलामुखी ह्रीं वीजं च द्विदंश
क्तिः मुहारादिभ्युविन्यसेत युग्मं रमेषु सनाप्तदशा
र्णोऽम्भमनूद्भवैः ॥ ओं स्थिरमाया हृदये मूर्ध्नि श्री वगला
मुखि । शिखायां सर्व उद्यानां वाचं मुखं स्तम्भयेति क
ववे कीलयं हं हं नेत्रे बुद्धिं नाशय ओं ह्रीं स्वाहेति च ।
स्त्रचषडंगविधिरीरितः एवं ह्रीं हृदयाय नमः श्री
वगलामुखी शिरसे स्वाहा इत्यादयो मंत्राः मूर्ध्नि
भाले दृशोः श्रुत्योः गात्रयोः नासयोः पुनः ओष्ठयो
र्मुखवृत्ते च दक्षिणांसे च कूर्परे तथैव मणिवन्ये च
तथैवांगुलिमूलके दक्षोरुमूले तज्जानोत ह्रस्वफेगु
ष्टमूलके मूलमंत्राः क्षौरैर्विद्वान्क्रमेण न्यासमाच
रेत् चक्षुरादि चतुर्द्विवर्णन्यासे समाचरेत् एवं
न्यासविधिं कृत्वा ततोऽध्याने समाचरेत् गम्भीरां च
मदोन्मत्तां स्वर्णकान्तिसमप्रभां चतुर्भुजां त्रिनय
नां कल्याणलसमप्रभाम् मंथारंदक्षिणे पाशे वामे
जिह्वां च वज्रकं ॥ पीताम्बरधरां देवीं हृदये नययो

३३१
 ३३१
 श्री. धरा देमऊण्डलभूषांचप्यर्थचन्द्रार्थशोखराम पी
 तभूषणभूषांचस्वर्णसिंहासनास्थिताम् सर्वपी-
 तोपहारीतापीताम्बरयगंयजेत पूजनंशृणुदेवे
 शिमायकैसिद्धिदायकं सौवर्णरत्नतंताम्रेपितलं
 भूर्जपत्रकं कर्पूरागरुकस्तूरीश्रीखण्डकंक्रमेन
 वा लिखितत्रययत्नेनलेखन्यादेमयापुनः मध्ये
 योनिंसमालिख्यतद्दक्षिणपङ्क्तं तद्दक्षिणोदश
 दलंचतर्द्वारविभूषितं पूर्वद्वारेगणेशोचदक्षिणोव
 दकंतथा पश्चिमेयोगिनीपूज्याक्षेत्रपालस्तथोत्त
 रे ईशानेपिचसोमान्तेरुद्रपीठेप्रपूजयेत् वगला
 पूर्वपत्रेचस्तम्भनायाः ततः पराः ॥ स्तम्भनीमो
 हनीवश्यासुवलीहरिणीतथा इर्थराकंपिताखा
 रीकंपनाकारकारिणी भ्रामरीमन्दगमनाभोगा
 स्ताभवभोगिनी भोगाः षोडशपत्रेषुगन्धपुष्पाक्ष
 तैर्यजेत् षोडशस्वरसंयुक्तासंप्रदायकुलागमे ए
 तन्मध्येष्टपीठेषुकल्पयेदष्टपत्रकं । ब्रह्मण्याद्याश्च
 पूर्वाक्षौभैरवाष्टकसंयुतः स्थिरमायाधिकाः सर्वाः
 परिपूज्याकुलोद्भवै यदिहानाष्टङ्गेषुसप्तधा यतमा
 तृकाः योविमध्येमूलविद्याविभिरंजलिभिर्यजेत्
 पुष्पधूपादिनैवेद्यगंधतांबूलदीपकैः नीराज्यविधि
 ना

पश्चाज्जपसंख्यां निवेदयेत् बलित्रयंततो देविष्ट
 जनाधिप होतृसर्वैः एवंत कथितं देविगुरोराज्ञां च
 पालयेत् जपमालाचंदेवेशि हरिद्राग्रं धिसंभवा
 पीतासनसमावृत्तः पीतध्यानपरायणः पीतपु
 ष्पाद्यनेनित्यमयुतं जपमाचरेत् । तदृशो शाकु
 तो होमः पीतद्रव्यैः सशोभनैः संज्ञामुष्मारये
 त्साध्य . . . भवेत् गतिस्तम्भकरी विद्याश
 न्नुत्तमम्भकरी भवेत् मथुराङ्गतिना ज्येन नरनामा
 निसाधयेत् तथा कर्मणा कर्माणि लेखं त्रिमथुरा
 न्वितम् निम्बपत्राणि तैलाक्तं विद्वेषणा परस्परं
 हरिताले हरिद्रां च लवणं च संयुतम् स्तम्भने
 विद्विदेवेशि प्रज्ञाचैव गतिर्मतिः लाजास्त्रिमथु
 संयुक्ता सर्वरोगोपशान्तये लक्ष्मिमेकं जपेत्संज्ञं
 स्मचारी दृढव्रताः पर्वताग्रे महारणे पसिद्धे शोभा
 लयेत् तथा संगमे च महानद्यादेशकः साधयेत्स
 यं श्वेतवस्त्रतरोर्मूले पाङ्कजं चैव रंजयेत् अल
 ककेन रागेण रंजितानवमुद्रयाः षट्त्रिंशदक्ष
 राविद्यालक्ष्मणो न लक्षिता शतयोजनमात्रं त
 मनश्चिन्तितमानयेत् रसं मनः शान्तं तालं मात्ति
 केन समन्वितम् जपेत्संज्ञं लक्ष्मिमेकं सर्वांगे लेपनं

३३२
 ३३२
 श्री. कृतम् अदृश्यकारणं देवि विलोके च महामुतम्
 रसः पादम् तालं हरितालम् मात्तिकं मथु एक
 वार्णगवाचैव चार्थेष्टीरमादरेत् ॥ शर्करामथु
 संयुक्तं त्रिंशत्तं मंत्रितं प्रिये पीताच हरेते देवि विषं
 स्याव रजंगमम् तथा दारिद्र्यं च न देवि लक्ष्मा
 णं जपेन्नरः दशांशं ते युतो होमः पभिर्द्रव्यैः
 कृतः खलु लक्ष्मीयुतो भवेद्देवि दारिद्र्यं च विना
 शयेत् तत्रांतरे वक्रिहीनेन्द्रियकमायावगला
 मुखिसर्वयुक्तः ॥ इष्टानां वाचामिच्छा मुखांस्तं
 भयकीर्तयेत् जिह्वां कीलय बुद्धिं च विनाशय पदे
 वदेत् पुनः बीजेत तः स्तारं वक्रिजायावधिर्भवे
 त ताराधिका च तसिंशदक्षरावगलामुखी मंत्रो
 यथा ओं ह्रीं वगलामुखिसर्व इष्टानां वाचं मुखं
 स्तम्भय जिह्वां कीलय बुद्धिं नाशय ह्रीं ओं स्वा
 हा इति मंत्रः अस्य वगलामुखी मंत्रस्य नारद ऋषिः
 पंक्तिच्छन्दः श्रीवगलामुखी देवता ह्रीं बीजे स्वाहा श
 क्रिः समस्तशत्रुमुखस्तम्भने विनियोगः ॥ अत्र स्थिर
 माया मंत्रकेन बीजेन घटंगत्यासः करोगत्यासं कृत्वा
 प्राणायामं कुर्यात् ततो ध्यायेत् मथे सथाधि मणि
 मणि मंडपं त्रये दिं सिंहासनोपरि गतो परिधीत कंठा
 पीतो वराकनक

भूषणमाल्यशोभां देवीभजामि एतमुद्धर वैरिज
 काम जिह्वाग्रमादाय करेण देवीं वामेन शत्रु
 रिपीडयन्तीम् गदाभिधातेन च दक्षिणेन पीतां
 वराब्जोद्भिभुजां भजामि ॥ ततस्त्रिभूलधारिणी
 त्वादिनी स्तुतिं कुर्यात् ॥ इति श्रीभगलासुखी
 मंत्रवर्णनं नाम ... पटलः ॥ ओं नमः शिवा
 य श्रीब्रह्मणे नमः ॥ तदुक्ते कुलहृदामणौ कु
 लाचारकुलाष्टम्यो चतुर्दश्यां विशेषतः योगिनी
 पूजनं तत्र प्रथानं कुलपूजनं यथा विसृतिषो वि
 सुः पूजितो वोद्धितप्रदः तथा कुलतिथौ दुर्गा
 पूजिता वरदायिनी कुलवारादिनियमो यथा ॥
 तदुक्ते रुद्रयामले ॥ रविश्रुद्धो गुरुः भोरिः चत्वार
 राश्वकुलाश्मे भोमशुकौ कुलायोतो बुद्धिवा
 रः कुलाकुलः तृतीयादशमीषष्टीकुलाकुलमु
 दाहतं प्रतिपत्यं चमीसप्तमीनवम्येकादशीपो
 र्णमास्यकुलतिथयः द्वितीयचतुर्थपृमीहाद
 शीचतुर्दशीकुलतिथयः विषमश्राकुलाः सर्वा
 शेषाश्च तिथयः कुलाः वरुणाद्रीभिजिन्मूलकु
 लाकुलमुदाहतम् कुलानि समुद्युम्माविशेष
 भानि कुलानि च तिथिवा रेचनसंज्ञेऽश्लेषा पि

आ०

३३३

३३३

नेजयिः ऊलाधेयायिनो नित्ये साम्यं चैव ऊलाऊ
ले एवं ऊलावागधिकं ज्ञात्वा सायकः कर्ममाचरे
त शिवावलिप्रकारमाह ॥ तदुक्तं ऊलचूडामणौ
विल्वमूले प्रांतरे वा इत्यादि शिवायै तेन मोनमइ
त्यने शिवावलि विधानं नीलसारस्वतीं प्रकरणे।
लिखितं मस्ति अथाभिधास्ये तं त्रेस्मिन्सम्पत्ता।
कर्मलक्षणं सर्वतंत्रानुसारेण प्रयोगफलसिद्धि
दम् शा - वश्यं संभनानि विदेष्टोऽप्याटनंततः मा
रणात्तनिशंसंति षट्कर्मणि मनीषिणाः रोगकृ
त्याग्रहादीनां निरामः प्राप्तिरीरिता वश्यं जनानां
सर्वेषां विधेय - मुदीरितं प्रवृत्तिबोधः सर्वेषां स्त
भनं समुदाहृतं स्त्रियाणां उद्देषजननेमिथो विदे
ष्टां मतं उष्माटनं स देष्टा देभुं शनं परिकीर्तितं प्रा
णिनां प्राणहरणं मारणं समुदाहृतम् स्व।
देवतादि कालादीं ज्ञात्वा कर्मणि साधयेत् र
त्तिवीणी रमा ज्येष्ठा दुर्गा काली यथा क्रमात्।
षट्कर्मदेवताः प्रोक्ताः कर्मादौताः प्रष्टु
नयेत् रविचन्द्रेन्दुनिन्दति बाधघ्नीणादि।
शोभताः ॥ ईशानदिशि शान्तिं कुर्यादि
तिक्रमेण ॥ सूर्योदयं समाख्य ॥ ७ ॥ ॥

चटिकादशकं क्रमात् ऋतवः स्युर्वसनाद्याग्रहोरा
 त्रंदिनेदिने चटिकादशकामेकैकस्मिन्कर्मणि दश
 दण्डाभवंति एकस्मिन्नेवाहोरात्रेषु ॥ तवः दशद-
 शदण्डविभागेन वसन्तग्रीष्मवर्षात्यशरद्देमन्त-
 शिराः देमान्तःशान्तिके प्रोक्तो वसन्तो वश्यकर्मणि
 शिशिरः स्तम्भनेत्ते ये विदेष्टे ग्रीष्म ईरिताः प्रातृदृष्ट्या
 दत्ते ते या शरत्पारणा कर्मणि मेष व्याघ्रगजो मृथस्त
 त्वरगस्त्वग्भिस्तुषंकर्मसप्रत्येकं विविधासनानि कु-
 रुते मंत्री सदा सिद्धये पद्माक्षं स्वस्तिकं भूयो विकटं
 ऊकटं पुनः वज्रभद्रकमित्याह्वयसना निमनीषिणः
 शान्तिपुष्टिवशदेष्टेऽश्वाट-चमारोण स्वाहा सथा
 वषट् ॥ हुं चवौषट् फट् करं क्रमात् षण्मुद्राः क्रम-
 तोत्तेयाः पञ्चपाशागदाक्रियाः सुसलाशानि खड्गा-
 र्वाः शान्तिकादिषु कर्मसु षट्कर्मसमामाण्डलानि
 कार्यानि जनं शान्तिविधौ शस्तं वश्ये वक्रिरुदाहतः
 स्तम्भनी पृथिवी शस्ता विदेष्टो व्योम कीर्तितम् उश्वा
 दत्ते स्मृतो वायुः भूयो शिर्मारोणमतः ततश्च तोदये स
 म्यक्कृतन्माण्डलसंयुतम् तत्कर्मविधातव्यमं रिणं
 निश्चितात्मना प्रीतां सुसलिलहोणी व्योम वायुद-
 विर्भुजाम् । वणीः स्युः तत्र बीजानि षट्कर्मसयथा

श्रा.

३३४

334

क्रमात् शीतोऽंशुः ढकारः सलिलेवकारः लो-
णीलकारः वायुः यकारः। दविर्भुक् रेफः ग्रथ
नेचविदंभश्चसंपुटोरोधनंतथा योगः प-इत्येते
विन्यासाः षट्सकर्मस मंत्राणांतर्दितात्कुर्यान्नाम
वर्णान्यथाविधिः ग्रथनंतर्दिजानीयात्प्रशस्तं शांति
कर्मणि मंत्राणांद्वयस्यसाध्यनामाक्षरं लिखित
विभ-दाषविज्ञेयो मंत्रिभिर्वश्यकर्मणि आयाव
नेचमंत्राः स्यान्नाम्नासौ सम्पुटः स्मृतः पञ्चसंस्त
भनेशस्तइत्युक्तो मंत्रवेदिभिः नाम्नश्चायंतमध्येषु
मंत्रः स्याद्रोधनं मतम् विद्वेषणाविधानेषु प्रशस्त
मिदमीरितं मंत्रस्यान्ते भवेत्तामयोगः प्रोश्चाटनेम
तः अन्ते नाम्नो भवेन्मंत्रः पल्लवोमारणो मतः सित
रक्तपीतमिश्रकृष्णधूम्राः प्रकीर्तिताः वर्णतो मंत्र
संप्रोक्ता देवता षट्सकर्मस यंत्राणां लेखनं द्रव्यं च
न्दनरोचना निशा गृहधूमचित्तो गारोमारणेषु विषा
णि च श्रेयनाग्नि लोणापितानि दत्तरकरसंयुतः गृ
हधूमस्त्रिकटुकं विषाष्टकमुदाहृतं निशा हरिद्रा गृ
हधूमः हाया इति प्रसिद्धः श्रेयः प्रसिद्धः अग्नि चि
त्रकं लेणापितानि लवणमले त्रिकटुकं शुण्ठीपि
प्लीमरिचानि देवताकालमुद्रादीनाम्यगतावावेव

द्वाणाः षट्कर्मणि प्रयुंजीत यथोक्तफलसिद्धये यो
 ष्टिकादीनिकर्मणियद्वारथियोगतः ॥ प्रयोक्तव्यानि
 विधिना तत्र संश्रुयते युना पंचमी च द्वितीया तृतीया स
 प्तमी तथा बुधवार समा युक्ताः शान्तिकर्मणियोजिता
 नवमी पौष्टिकी सप्ताशस्ता अष्टमी दशमी तथा ॥ दशा
 मेकादशी चैव भान संक्रांति संयुता आकर्षणोपमा
 वास्या नवमी प्रतिपत्तया पौर्णिमा सीतया भान यु
 क्ता विदेव कर्मणि कृत्वा चतुर्दशी यद्दष्टमी सन्दता
 रका इच्छादने तिथि शास्ता प्रदोषे च विशेषतः चतुर्द
 श्याष्टमी कृत्वा अमावास्या विशेषतः मन्दभोमदिने
 पेताः शास्ता मारण कर्मणि बुधचन्द्रदिनोपेता पंच
 मी दशमी तथा पौर्णिमा सेच विज्ञेयाः तिथिस्तम्भ
 न कर्मणि शुभग्रहोदये कुर्याच्छुभानि च शुभोदये
 शौद्रकर्मणि रिक्ता कें मृतयोगे च मारणम् अथ शान्तिं
 प्रवक्ष्यामि नाना तंत्रानुसारिणिम् तदुक्ते श्रीशारदा
 तिलके इति तामंत्रप्रयोगमाह ॥ मंत्रो यथा ॥ ओं क्रीं
 ऐचर्यं क्षत्री क्रीं क्षीं फट् अयुते होम संख्या स्यात्तप
 स्ना वत्प्रकीर्तितः यो निरुगां प्रकल्प्यात्त होमं कुर्यान्नि
 नेच्छया कृत्याद्रोहादिशमनं पलाशकृत् स मेरुतम्
 तज्जमंचुलकंतोयं मुवेत्ति मं विष्ठा परम् आर्तीयमे

श्रा.

३३५

335

संज्ञेदद्यान्मंत्रिणानेनमंत्रितम् सभवेद्याधिनिर्मुक्तो
मंत्रस्यास्यप्रभावतः॥ अथङ्गीमंत्रप्रयोगः॥ ॐ क्रीं
इंङ्गीयेनमः वसुलक्ष्मणेनमंत्रोत्ततः प्रयोगमारभे
त कृतानवपदात्मानेमादप्येवभूषितम् अभिषे
कंप्रकृवीतविधिनासर्वसिद्धये कलशान्स्यापयेतेषु
पदेषुसुभलक्षणान् चन्दनलिप्तसर्वांगान्पूर्वाक्षि
तसमन्वितान् इगूलवेष्टितानेतान्पूरयेतीर्थवारि
भिः नवरत्नसमाबद्धं कर्षकांचनकल्पितम् मध्य
जंभेक्षिपेतपञ्चमंशाल्वं चैशिकोत्तमः चन्दनोशीर
कर्पूरजातेकः केलजंजमम् कृष्णगुरुतमालेला
युतंसंपिश्यभागतः विलोड्यसर्वजंभेषुरत्नामपि
विनिलिपेत लक्ष्मीहवीसदाभद्रामहादेवीमधुव्रता
मुसलीचक्रबलाचक्रांतापामार्गपञ्चकं प्रियंगंमु
द्गोधूमव्रीहीश्चसतिलान्यवान् शालितांडलमा
सांश्चप्रक्षाल्येतेषुनिलिपेत धात्रीलक्तचविल्वानो
कदलीनारिकेलयेः फलान्यपिविनिलिप्यपुष्पा
ण्येतानिनिलिपेत पञ्चसौगाभिकींजोतीमलिवक्र
लंतया चापकाशोकपुर्नागतलसीकेतकोद्वं प
ल्लवानिवटसत्यमहोदधरशालिनाम् ब्राह्मकृ
चंचनिलिप्यवषकैः सफलाक्षतैः पिथायकृष्ण ॥

वस्त्राणि तोमैराच्छादयेत्ततः आच्छाद्य मथ कलशे
 देवीं संपूज्य यत्नतः इति विषुव संपूज्य प्रयत्नेन जयादि
 काः जयाच विजया कीर्तिः प्रीतिः पश्चात्प्रभापुनः अ
 हामेथाश्रुतिः प्रोक्ता स्वनामाद्यक्षरादिका जजयायेन
 मइत्यादि । संपूज्य गन्धपुष्पाद्यैरभिषिञ्चेत्त राधिपम
 राजा विजयते शत्रू- यको विजयोच्छ्रियं प्राप्नोति रो
 गी दीर्घायुसर्वव्याधिविवर्जितः ॥ सन्ध्याभिषिक्तविधि
 नारभते तनयं वरम् मंत्रेणानेन संजतं माज्येत्तद्रूपरा
 पदम् गर्भिणीनां विशेषेण गर्भरक्षाकरं तथा ॥ महि
 षमर्दिन्याः प्रयोगमंत्रमाहा ॥ मंत्रो यथा ॥ महिषमर्दि
 निस्वाहा ॥ अष्टलक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगं तसमाचरेत् सि
 द्धार्यैर्जह्यान्मन्त्री रोगान्मुच्येत तत्तत्क्षणत पद्मैः कृत्वा
 जयेच्छत्रुन्तुर्वाभिः शान्तिमाप्नुयात् ॥ अथ मूलिन्याः
 ॥ मंत्रो यथा ॥ मूलचलमूलिनिद्रुष्टग्रहकुंफट्स्वाहा
 पंचलक्षं जपेन्मंत्रं प्रयोगं कारयेत्सुधीः उद्यदायुधह
 स्तानां देवी कालचनप्रभाम ध्यात्वा त्मानं जपेन्मंत्रं स्पृ
 श्यात् मुंचति ग्रहः सर्पाश्च वृश्चिकादीनां विषमाश्रुवि
 नाशयेत् अथ नवदुर्गा मंत्रप्रयोगः मंत्रो यथा ॥ हुं उ
 तिष्टुष्टु रुचिकिंस्त्रिभिर्भयं मे समुपास्थितम् यदि शक्य
 मशक्यं तन्मे भगवति शमय स्वाहा ॥ सप्तत्रिंशदक्षरा

श्री.

३३६

336

णि वतलक्षंमनुंजस्वाप्रयोगानाशोत्सधीः अयुतंवट
वृक्षोत्थैः स-गौरचित्तेनले दोमेससिद्धैः कुर्यान्नाशये
दपदांकुलम वीराभिचार- दीशमयेदिधिनामुना
अपामार्गसमिद्धिर्वातिलैर्वाकाननोद्भवेः सर्वपैवी
कृतोदोमेः लद्रापस्मारनाशनः ॥ ज्वररोगोदहेस।
पतर्जन्यासंस्पृशंजपेत् स्पृष्टुमूलकरां देवीतेत्सणा
देवतान्दनेत् कारयेद्ब्रह्मवृक्षेणाशिलिनायुधपंच।
कं शोखवद्धारयांगानिर्गंकौमोदकींगदाम पंचग
वेषुनिक्षिप्यतानिस्पृष्टुजपेन्ननुं सम्पक्वंचसरस्वा
णितेषुसंपातयन्मुनः तावदान्येनजज्ञयान्मंत्रैः संपृ
जयेत्क्रमात् शोखमंत्रोयथा॥ जलचरायस्वाहा॥ ख
द्रामंत्रोयथा॥ खद्रातीक्षा छिन्द छिन्द खण्डाखाण्ड
चक्रमंत्रोयथा॥ सदृशीं नमहा चक्राय स्वाहा सर्वशृ
भयंकर छिन्द विदारय विदारय परमत्राण प्रसन्नसंभं
जय १ असय १ हुं हुं फट् फट् चक्राय नमः शोर्गमं
त्रोयथा॥ स-यसशराय स्वाहा कौमोदकीमंत्रो
यथा कौमोदकि महाबले सर्वा सरान्त कि प्रसी
द १ हुं फट् स्वाहा ॥ उद्धृत्य पंचगव्येभ्यः पूर्वव-
त्पूजयेदिमान् अवदानं च निखने हित्तमथ्या-
दिषु क्रमान् अवदानं गतीन् ॥ ०॥ ०॥ ०॥

स्ववटेष्वेषु पूर्णेषु पंचगव्येन सायकः आयुधानि प्र
 नमानि पंचवोषधपुरःसरम् विन्यसेत्तेषु मध्यादिष्टुजां
 कुर्याद्यथापुनः बालकाभिः समापूर्यमद्भिः कुर्यात्स
 मंस्थले बलिं च विकिरेत्तत्र तेषां मंत्रैर्यथाक्रमं दत्त्वा
 तिभ्यो बलिं दत्त्वा ब्राह्मणभोजयेत्ततः दीनान्धकृप
 णादींश्च तोषयेद्भोजनादिभिः ॥ दक्षिणां गुरवे दद्यात्
 त्ववित्तानुसारतः । यत्रेयं विदिता विद्या देशेन गरेषु
 रे ग्रामे गृहे यथा यत्र वर्धते सर्वसम्पदः ॥ अग्न्युत्था
 तादयो दोषाः भूतप्रेतादिसंयुतः ॥ अभिचारकृता कृ
 तारिपुरोगाद्युपपन्नाः ॥ नेक्षन्ते तान् दिशं भीत्या तर्जिता
 देवताजया ॥ अथ मातंगी मंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रो यथा ॥
 ओं श्रीं श्रीं ओं नमो भगवति श्रीमातंगेश्वरि सर्वजनमनो
 हरि सर्वसुखरंजनि सर्वराजवशं करि सर्वस्त्रीपुरुषव
 शं करि सर्वलोकममुकं मेव शमानय स्वाहा ॥ अष्टाशी
 त्यक्षरो मंत्रः ॥ प्रतिजप्त्वा युतं मन्त्रं ततः प्रयोगमाचरेत्
 वंजलस्य सप्तसिद्धोद्दोहं वृष्टिं वितनते - रात हीराक्षै रर
 ताखण्डोद्दोहो नाशयति चरम अमृतगुडूची निर्गुणी
 मूलदोमेन निगडात्म्यते नरः ॥ निर्गुणशेखरालो
 तिप्रसिद्धिः ॥ अथाग्निमंत्रप्रयोगः ३ - हरिपिंगलः
 लोहिताक्षदेहि मे दद्यापय स्वाहा प्रातः स्नानागतो मंत्री

आ.

३३०

337

वर्षिणं ॥ स्मरेन्मूर्धन्यनियस्यासौ सजीवे हि गता मयः सु
स्तापु एही निशावक्रिरे लायष्टिवशावृषा पाठा विटं
गमं जिष्ठा द्राक्षा दावी च रोहिणी फलं त्रये च तैः कल्केः
पंचगवेषु सर्पिषाम् प्रस्यं पचे यथान्याये मंत्रेणानेन
साधितम् द्वाविंशत्यलिकं प्रस्यं स्वयमुक्तं स्वयं भुवा
कान्तिदं शुभदं स्त्रीणां भूतप्रेता मयापकं दधिप्रस्तुत
मात्रं स्यात्पंचगव्यं मिदं स्तुतं ॥ अथ मृत्युंजय मंत्र प्रयो
गः लक्षत्रयमन्त्रं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्सधीः इत्यसि
क्तैः सधा खंडे मंत्री माघं सहस्रकं आराधिते प्रोविधि
वज्रक्रयां हि जितेन्द्रियः सन्तुष्टः शंकनस्तेन सधा ज्ञा
वितविग्रहः आयु रोग्य संपत्ति यशः पुत्रान्विवर्धये
त सधा वदौ तिलोद्वीपयः सर्पिषो रविः इत्युक्तैः
सप्तभिर्द्रव्यैः जह्यात्सप्तवासरम् क्रमादष्टाशतानि।
त्यमष्टाशतमं द्रितः। सप्ताधिकान्दिनानि त्यं भोजये
ममरात्रितम् विकाराजगुणं मंत्रीवर्धयेद्दीप्तवास
रान् होतृभ्यो दक्षिणं दद्याद्रुणागा - यास्विनीः
गुरुं प्रष्टुं जयेत्पश्चाद्दशैर्देवताधिया अनेन विधि
नासाध्याः कृत्याद्गोदध्वरादिभिः। विमुक्तः सचिरं जी
वेच्छरदां च तमं जसा अभिचारे चरेतीव्रे गुन्मादेषि
रोगादे असाध्यरोगोत्वे शतो मोहे दाहे मरामये होमो
यं वा

निदः प्रोक्तः सर्वसंपत्प्रदायकः द्रव्यैरेतैः प्रज्ज
 यात्रिजन्मस्तयथाविधि भजयेन्मयुरैर्भोज्यैः ब्राह्म
 णान्वेदपारगान दीर्घमायुरवाप्नोति वांछिते विन्दति
 श्रियं एकादशाकृतीर्नित्यं हर्षाभिः जह्यात्ततः ॥ अ
 परम्युजि... संस्थादायुरारोग्यवर्धनः त्रिजन्मनि स
 थावलीकशमीरीवकुलोद्भवैः समिद्धैः कृतो होमः
 सर्वमृत्युगदापदः सिद्धान विहितो होमो महान्तरवि
 नाशनः अपामार्गसमिद्धोऽसः सर्वमयनिस्तदनः ॥
 मदिषस्य चिन्तामणिमंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रोपस्था ॥ अ
 प्रिसंवर्तकादित्यरानिलोषष्टविंडसत चिन्तामणि
 रिति ध्याते वीजे सर्वसमृद्धिदम् प्रासादा - जयेन्मंत्रो
 मयुतं रोगशान्तये स्वराहतमिदं वीजे विगलतपसा
 मृतम् चन्द्रविम्बास्थितं मूर्ध्नि ध्याते ह्येडगदापदम् प्र
 तिलोमस्य रावीतं वीजे वाक्त्रिगुहस्थितम् रेफादिभ्यं
 नो ह्यासिषट्कोणो न हतं बहिः रेफादीनि रक्वमर
 पश्यत्यर्थः ॥ प्रतिलोमस्वरेति अः ओं ओं ऐं ऐं लृं लृं
 ऋं ऋं उं ईं इं आं आं इति यावत् भूतानां स्मृतं मूर्ध्नि
 भूतमायुर्विनाशयेत् वीजे चन्द्रगतं वीजे स्मरैः षोडश
 भिः क्रमात् गलतपसमुदाहरं नैत्रे ध्याते रुजापदम्
 एवमेवैस्मृतं वीजे कुलोष्णलादिरोग - त स्फोटन

३३८
 ३३८
 आ- रेविवेदादेमोदेषीर्षगदेभ्रमे बीजमेतत्तथाध्यातंत-
 तत्केशंविनाशयेत् बीजंतांबूलपत्रस्यंप्रजप्तंमनुना
 मुना भक्षितंराशयेत्सम्यक्छिन्नो रोगान्नसंशयः ॥ स
 म्यत्पदाभैरवीमंत्रप्रयोगः तत्त्वलक्ष्मंमनुंजप्ताप्रयोगा
 नाचरेत्सुधीः क्षीराक्तैररताखण्डैर्होमः सर्वापमृत्यु
 जित् हवीभिर्गण्डुषोहोमः क्षीराक्ताभिः दिनत्रयम्
 लाजान्प्रज्जुह्यान्मंत्रोदधिर्क्षीरमथुप्लुतान् विजित्य
 लोकानाविलान्सजीवेच्छ्वरदांशताम् ॥ अथश्रीवि
 द्याप्रयोगः लक्ष्मंसंजप्यविधिनाप्रयोगानाचरेत्सु
 धीः लक्ष्महोमालभेद्राज्यंदारिद्र्यभयपीडितः कुर्गे
 पसर्गशमनं पलाण्डुमथुहोमतः पलाण्डुः प्राण्ड
 ति विचरोजायते रात्रौ कृत्वा वरानने आयुबलवदा
 रोग्यं समरुद्धिः जायते नृणां कृत्वा च पलमध्वत्रं मंत्रं
 मरुतामहेस्वरि विचरो जायते देवि रात्रौ गत्वा च तस्य
 ये होमोदधिमथुक्षीरलाजाभिर्वीरवन्दिते रोगह
 नाकालहन्ता मृत्युहन्तानसंशयः कमलैररुणो
 होमः सम्यक्सम्पत्तिदायकः गुग्गुलोः खलुहोमे
 न सर्वदुःखानिनाशयेत् तिलतण्डुलहोमेन शान्ति
 भवति मन्त्रिरे सोपस्कारस्तवदुर्कैरुपसर्गाविनाश
 येत् शान्तिकार्यं तथा वष्टोचतरं प्रोक्तमाण्डकम् ॥

भुक्तौ भुक्तौ तदा देवि दीर्घं कृणु संमाचरेत् ॥ इति श्री
 आगमकल्पलतायां ..... पटलः ॥ ॐ नमः शि
 वाय श्रीपरब्रह्मणे नमः ॥ अथ भुवने स्वरी मंत्र प्रयो
 गः ॥ तत्त्वलक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्सुधीः । कर्पूरा
 गुरुसंयुक्तं कुंकुमं साधुसाधितम् गृहीत्वा तिलकं क
 र्याद्वाजावप्रमननम् । शालिष्टुष्टमयीं कृत्वा पुनर्ली
 मधुराब्जिताम् जप्त्वा प्रतिष्ठितप्राणं भक्षयेद्द्रविवास
 रे वशं नयति राजानं नारीं वानरमेव वा । सिखिताभ
 स्मना मायां ससाध्याफलकादिषु तत्काले दर्शये
 त्मंत्रं मुखे स्तुयीत गर्भिणी सत्त्वैर्लोकांसि हि रज्या
 केर्जं कुर्यान्निशि । राजानं वप्रयेत्सद्यस्तत्पत्नीमपि ।
 साधकः ॥ अथ त्वरिता मंत्र प्रयोगः ॥ अयुतं तमने
 जप्त्वा प्रयोगात्कुरुते नरः अयुतं होमं साध्याः साजप
 स्नावात्प्रकीर्तितः यो निःकुण्डप्रकल्प्यात्र होमं कुर्या
 निजेच्छया मलिकाकुसुमैर्होमो वशायेदखिलं ज
 नम् मंत्रीनीलोत्पलेः कृत्वा तपपत्नीं वशं नयेत् प्रबु
 द्धैः पंकजैः कृत्वा वशं नयति मेदिनीम् अथ मद्विषम
 दिनी मंत्र प्रयोगः ॥ अष्टलक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरे
 ततः वशायेत्तिलहोमे नरान्नरपत्नीनपि ॥ अथ शृ
 लिनी मंत्र प्रयोगः ॥ वर्णलक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगं साध

३३५
 ३३९
 आ. येत्सुधीः अथत्याकसभिद्विर्वातिलैर्वामथुरोदितैः
 होमोवशयतिक्षिप्रमीप्सितान्मंत्रिणोनगान् ॥ अथ
 नवदुर्गामंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रोपस्थादितिष्ठेति । चतुर्लक्षं
 मनंजसाप्रयोगानाचरेत्सुधीः ॥ ऊसमैवशयेदिप्रा
 तपतिपद्महोमतः तपतीमुत्पलैः फुल्लैर्वैष्णवात्क
 ल्हारहोमतः शृङ्गालवणहोमेनजातीषुष्येसतांबु
 यः अथसंपत्प्रदाभैरवीमंत्रप्रयोगः तत्तलक्षंमनं
 जसाप्रयोगानाचरेत्सुधीः अनुलोमविलोमान्नः
 स्थितः साध्याकृत्यान्वितम् मंत्रमुच्चार्यजह्यान्मं
 त्रीमथुरलोडितैः सर्षपैः पदसंमिश्रैवशयेत्पार्थि
 वात्क्षणात् । पादद्वयंमलयजेपादे ऊंऊमकेसरम् ।
 पादंगोचरानंचैवत्रीणिस्पृष्ट्वाहिसाम्भसा विदध्या
 तिलकंवालेयान्यथ - विलोक्यते यान्स्पृश्येत्स्पृश्य
 तेयेर्वावप्यासुस्तस्यतेचिरात् कर्षूरकपिचौराणि
 समभागानिकल्पयेत् चतुर्भागाजटामासीतावतीरोच
 नामता ऊंऊमसमभागंस्याद्विभागंचन्दनेमतं अगुरुर्न
 वभागंस्यादितिभागक्रमेणच हिमाद्रिकन्यकापिष्टमेत
 त्सर्वसमाधितं आदायतिलकंवालोऊर्याद्रूमिपतीर्नग
 न् वनितामदगर्वाज्जामदोन्मत्तमतंगजान् सिंहांव्या
 ग्रान्मदासर्पाभूतवेतालराक्षसान् दर्शनादेववशये

तिलकंधारयेत्तरः अथमातंगीमंत्रप्रयोगः ॥ प्रज्ज
 ष्ठाप्रयुतेमंतीततः प्रयोगमाचरेत् चन्दनागुरुकर्पू
 ररोचनाकुंकुमादिभिः वषपायनद्रुयान्मंतीवशये
 दाविलंजगत पतानिजप्तातिलकंकुयालोकप्रियो
 भवेत् फलेर्विल्वसमुद्भूतैः तत्पत्रैवाकृतंभवेत् राजपु
 त्रस्यराज्याभिः पंकजैः शिवमासुयात् अथगणपति
 मंत्रप्रयोगः ॥ वेदलक्ष्मणंमनुंनृपाप्रयोगाकारयेत्सुधीः
 चतुष्टयान्नारिकेलस - लाजतिलैः कमात् चतःश
 तं प्रज्जद्रुयादृश्यासुः सर्वजन्तवः लाजैस्त्रिमनुरोपे
 तैर्होमः कन्यां प्रयच्छति अनेनविधिनाकन्यावरमा
 प्रीतिवाञ्छितम् दध्नाविलोडितैर्लोणैर्होमोनिशिच
 तर्दिनम् संप्रीतिकुरुतेतद्दृश्यं वितनते सदा स्वे
 तार्कभवमूलेनरक्तचन्दनदारुणा - भभयेननि
 स्वेनदन्तिदन्तेनवाकृतम् विज्ञेयंरंसमभ्यर्च्यशीतां
 शुग्दहणो जपेत् सृष्टुमंतीनिराहारस्तंशिरायायोसमु
 द्दहम् युद्धेषुव्यवहाराद्येनयंश्रियमासुयात् मंत्रे
 णानेनसंजप्तारोचनामधुसंयुता तिलकक्रिययासर्वा
 त्वशानयतिमानयान् अनलोमविलोमस्यवीजेनाम
 समालिखित नवनीतेसमभ्यर्च्यष्टष्टाशानमनुंजपेत्
 अष्टोत्तरंशतंभूयोमूलमंत्रंजपेत्ततः भक्तयेन्मूलमा

३४.
 ३५०
 ग्रा० स्थापयामिन्यांससवासरं सवप्रयोजायते शीघ्रं साथ
 कस्य न संशयः ॥ अथ महागणपति मंत्र प्रयोगः । ॐ
 श्रीं क्लीं क्लीं ग्लौं गंगणपतये वरवरद सर्वजनै मेव शमा
 नय स्वाहा : चतुर्लक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्सुधीः
 पद्महोमेन भूपालास्तर्पणी कृत्यलैः शुभैः । मंत्रिणाः
 कृत्स्नैः फलैर्विशान्तिपलसम्भवैः समिद्धैर्नरप ।
 तीरुडम्बरसमुद्भवैः स्रक्षैर्वैश्यान्वदोद्भूतैः शूद्रानां
 शीवशानयेत मथुना स्वर्गलाभः स्याद्भोडग्येन लभे ।
 न - ग्रान्यहोमेन महतीं प्रियमाप्नोति मानवः दभा
 सवसमरुदिः स्यादज्ञैर्नरपतिर्भवेत् अथ मंत्रान्तरप्र
 योगः । लक्षत्रयमनं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्सुधीः कृत्वा
 पूर्णैस्त्रिमध्याक्तैर्वशयेद्भुवि पार्थिवान् लवणोर्मथु ।
 संयुक्तैर्वशयेदनिताजने ॥ मंत्रान्तरप्रयोगः ॥ लक्ष
 मेकं मनं जप्त्वा प्रयोगमाचरेत्सुधीः ग्रान्यहोमेन व ।
 शयेत्प्राणिनः सकलान्सुधीः नारिकेलपक्कं लो
 हं चन्दसमन्वितम् नृयात्प्रत्यहं मंत्री माण्ड
 लात्सिद्धिमाप्नुयात् नृयादष्टभिर्द्रव्यैर्मथुर
 त्रयसंयुतैः वशयेत्पार्थिवान्सर्वान्स्वत्पत्नीर्वि
 धिना मुना ॥ अष्टद्रव्यान्वाह ॥ मोदके वृष्य
 केलान्नैः सनकृभिः - - - लपर्वभिः ॥ १० ॥

नारिकेलैलिलैः शुद्धैः सपक्वैः कदलीफलैः अष्ट
 द्रव्याणिविन्नस्य कथितानि मनीषिभिः ॥ अथ नर
 सिंदमंत्रप्रयोगः ॥ ऋतलक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरे
 ततः लाजास्त्रिमथुरोपेताभ्यातः कालेषु जकृतः क
 त्यासिद्धिर्भवेत्पश्चात्कन्यायांसद्वरो भवेत् ॥ अथ महे
 षस्य चिन्तामणिमंत्रप्रयोगः लक्ष्मिमेकं मनं जप्त्वा प्रयो
 गंच समाचरेत् ऊं कृमाभमिदेवी जंत्रिकोणागतमुज्ज
 लं यस्य मूर्ध्नि स्मरेत् तं श्रीमव प्रपेजायते चिरात् ऊर्ध्वरे
 फस्य साध्याख्यं वीजं वक्रिगृहस्थितम् वक्रिगेहे हृदये
 नाग्निमुक्तेऽङ्गो न च संस्थितं । प्रतिलोमस्वरावीतं चुक्षे
 स्याने विवेक्षितं । वशीकरोत्यामरणादचिरादेव दा
 सवत् मथुरत्रययुक्तेन शालिपिष्टेन पुत्रलीम् कृ
 त्वा प्रतिष्ठितप्राणं विभज्य जह्यादशी त्रिवासरम्
 नैवैवसाथ्यस्तस्य वशी भवेत् अथ वदकभैरवमंत्रप्र
 योगः ॥ वर्णालक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगमाचरेत्ततः वश्या
 यज्जह्यादित्तिशकलेर्वशयेत्ततः जह्यात्पुत्रला
 भाय प्रफुल्लैः केरवैः शुभैः लवणैर्मथुसंमिश्रैर्वश
 येदनिताजनान् वचाचूर्णपलं जपंगद्येनाज्येन लोहि
 तम् विभज्य भक्षयेदध्यामाह लंपुत्रकान्तिणी वि
 नीतं पुत्रमाप्नोति मेधारोग्यबलान्वितम् आदावने

३५१
 ३५१
 आ. प्रयोगस्य वटुकाय बलिं हरेत् मुद्राया समं युक्तं म
 पुरत्रयलोडितं उशीरं चन्दनं कुण्डं रसारं सक्तं कुं
 म्बुतार्कमूलं वागर्दी लक्ष्मीं दीरमदीरुहाम हवी
 विस्वतेरा लंशोषयितामुच्यते चूर्णं व्योम्नि
 गृहीतेन गोपयेन विमिश्रितं कृत्वा पिण्डानि संप्रो
 थसं स्मृते दद्याद्वा दने मूलेन दद्यात्तद्गुह्यं मुद्रया
 त्रे विनिक्षिपेत् केतकी मालती पुष्पैर्वासयेद्गुह्यं
 प्रोथितं अयुते प्रजपेत्सं त्रेष्टुभस्म सप्तजितम् ए
 तदा दायदिनशः प्राणपुण्ड्रं करोति यः तस्य रोगाः
 प्राणशयंति कृत्वा द्रोहामया ग्रहाः रिपुचौरा मृगादि
 भ्यो भयमस्य न जायते वर्धते सम्पदाः सर्वा एजते
 सकलैर्जनैः राजा वशेषा भवेत्तस्य सामान्यः स
 परिच्छिदः ॥ अथ भैरवी मंत्रप्रयोगः ॥ तत्र
 लक्ष्मं न जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्स्वयीः रक्तोत्प
 लेस्तमध्यात्ते रक्तगोवाह - रिजैः । पुष्पैः प
 योनैस्स वृत्ते होमादि संवशं नयेत् शिरिकर्णभ
 वेः पुष्पैर्ब्राह्मणान् वशमानयेत् कल्हारेः पा
 थिवान् पुष्पैस्तदयुः कर्णिकारजैः मल्लिकाज
 समेर्द्धनाराजपुत्रान् वशं नयेत् एवं विल्वभवेः पुष्पै
 र्मथुरत्रयसंयुतैः नरनारीनरपतीर्होमतो वशमानये
 त

पादद्वयं मलयजं पादं कुंकुमकेसरम् पादगोरोच
नां चैव त्रीणि पिष्टादिमास्रसा विदध्या तिलकं भा
लेयान्मण्येन नवीक्ष्यते यान्स्पृशेत्स्पृश्यते यैर्वा व
श्यासुः तस्य ते विगत कर्पूरकपिचोराणिसमभा
निकल्पयेत् चतुर्भगं जटामासीतावतीरोचनाम्
ता कुंकुमं सप्तभागं स्यात्त्रिभागं चन्दनं मतम् अगु
र्नवभागः स्यादिति भागक्रमेण च दिमाद्भिः कस्य
कापिष्टमेतत्सर्वं ससाधितम् आदाय तिलकं बाले
कुर्याद्भूमिपतीर्नरान् वनितामदगर्भाब्जामदोन्मता
मते गजान् । सिंह्यान्नामहासर्पाभूतवेतालराक्ष
सान् दर्शनादेव वशयेतिलकं धारयन्तरः ॥ अथ श्री
विद्याप्रयोगः ॥ लक्ष्मेकं मनं जप्त्वा प्रयोगं च समाचरे
त् महाकमलाध्यानयोगाश्च सुरवन्दिते लोभयेत्स
र्गभूलीकपातालतलयोषितः रोचनाभागमेकं च ।
भागमेकं च कुंकुमम् अथ भागद्वयं देवि चन्दने मर्द
येत्समम् । एकत्र तिलकं कुर्यात्त्रैलोक्यवशाकारणम्
अष्टोत्तरशताहृत्यामंत्रयिता वशं नयेत् राजानं नग
रग्रामं येन यद्यश्नदृश्यते मंत्रिणा परमेशानितस
र्वतस्य वश्यगम् । तथा पुष्पं फलं गन्धं पाणी वस्त्रं वरा
नने प्रातमष्टोत्तरं जप्त्वा यः स पतत्प्रयच्छति सर्वश्रेष्ठो

३५२
 342
 आ. जायते देविनात्र कार्या विचारणास्त्रियस्तसकलाव-
 श्यादासीभूत्ताभवन्पि हाहाकर्षणमेतत्तकथि
 तेनात्यथाभवेत् इतिवश्यप्रकरणम् ॥ स्तम्भने सं
 प्रवक्ष्यामि नानातंत्रानुसारतः ॥ अथ त्वरितामंत्रप्र
 योगः ॥ अयुतं होमसंख्या स्यात्तपस्त्वावाप्तकीर्तितः
 यो निष्ठां प्रकल्प्याद्यो होमं कुर्यात्तिजेच्छया मास
 होमेन मूकः स्यादुदतोत्तः भवेदरिः ॥ अथ मूलिने
 मंत्रप्रयोगः ॥ वर्णालक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्स्व
 धीः गृहीत्वा गोमये व्योम्नि विसृज्य जपेत्ततः गत्वा
 चतुर्दशदेशे निश्वाते स्तम्भने भवेत् अथ वनदुर्गायाः
 ॥ चतुर्लक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्स्व धीः सेना संस्त
 भने मंत्री कारस्कर समुद्रवैः पुष्पैः सह संजगृह्यात्
 तत्रैस्तानि वर्तयेत् कारस्करः कुचला इति प्रसिद्धः
 अथ मातंग्याः प्रजप्त्वा अयुतं मंत्रततः प्रयोगमाचरेत्
 हरिद्राचूर्णं समिश्रैः लवणैः स्तम्भयेत्परां ॥ अथ
 रसिंदस्य वर्णालक्षं मनं जप्त्वा प्रयोगानाचरेत्स्व धीः यंत्रं
 कुर्यात्तविधिवच्छत्रं सेनानिवारणं विभीतकाष्टैः ज
 लिते पावके रिपुमन्दने विचिंत्य देवं च हरिं संष्टुज्जस
 मादिभिः रिपुं वा दत्तवज्रपेदाक्रिभिर्भिन्नतां क्षिपेत्
 कृत्वा समदिने सेनामिष्टा मंत्री महीपतेः प्रस्थापयेत्

च्छुभेलमेपरराष्ट्रजयेच्छया तस्याः पुरस्ताद्द
 रिनि- नंरिमुमाउले स्तवाप्रयोगं कर्तव्यं तयावदा
 यातिसाधुनः विजित्वा विजित्वा शत्रुन्महावीरशि
 यासुखात् आगत्य विजयी राजा ग्रामक्षेत्रथनादि
 भिः प्रीणयेत् तं त्रिणि सप्ताविभवेः प्रीतमानसः
 मंत्रीयदि न संतुष्टे दत्तार्थः स्यान्महीपते ॥ अथ वद
 कस्य ॥ वर्णलक्षं मनुं जज्ञा प्रयोगमाचरेत् पुनः
 जज्ञा केवलैर्लोणेः प्रयुतं स्तम्भनेच्छया नि
 गडादि विमोक्षाय प्रयोगो यमुदीरितः ॥ श्रीवि
 या प्रयोगमाह ॥ लक्षमेकं मनुं जज्ञा प्रयोगाना
 चरेत्सथीः पीतद्रव्यः समालिख्य पीतपुष्पैः स
 मर्चयेत् पूर्वाशाभिमुखो भूत्वा स्तम्भयेत् सर्ववा
 दिनः सदस्ववदनो देवि मूको भवति तत्क्षणत
 यमाशाभिमुखो भूत्वा चक्रं कुरु संयदार्चयेत् य
 स्य नामोक्तिं तस्य मंत्रद्वान् प्रजायते चंपकैः पा
 दलैर्जुताश्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् प्राप्नोति मंत्री
 मदतीं स्तम्भयेत्तगतीमि- म सितया केवलो-
 होमो वैरिस्तंभनकारकः अथ छिन्नमस्तायाः ॥
 पललेमादिषं ज्ञा मपुना सदस्वदरि स्तम्भयेदा
 मुशङ्कां बलं हरेपि संस्थितम् चंपकं चतसंयु

३५३
 ३५३
 आ- कं कृतानगवरात्मजे विपुसैन्यं महाचोरं स्तम्भये
 दचिराच्छिवे ॥ इति स्तम्भनप्रकरणम् ॥ विद्वेषं
 संप्रवक्ष्यामि नानातंत्रानुसारतः ॥ त्वरितामंत्रप्र
 योगमाह ॥ अयुते होमसंख्या स्याज्जपस्त्वावात्रकी
 र्तितः यो निःकण्डप्रकल्पाद्यहोमं कुर्यान्निजेच्छ
 या कोट्रैवैः एव एतैस्तद्विधैः विद्वेषयेन्मिथः
 अथ महिषमर्दिन्या ॥ वसुलक्ष्मणेन जप्त्वा प्रयोगा
 नाचरेत्सुधीः काकपक्षैः कृतो होमो देषवितनुते
 न्दण्डम् ॥ अथ शूलिन्याः ॥ वर्णालक्ष्मणेन जप्त्वा प्र
 योगनाचरेत्सुधीः काकपक्षैः कृतो होमो गुलिका
 गोमयोत्पना कृत्वा पृष्ठात संख्या समाप्तकुरुते मं
 त्रीविद्वेषं स्निग्धयोषितः ॥ अथ वनडर्गायाः चतुर्ल
 क्ष्मणेन जप्त्वा प्रयोगमाचरेत्सुधीः अंगारवारे कुलिके
 जप्त्वा भस्मचितोद्वं विनिक्षिपेन्मूर्ध्नि रियोर्विदिष्टो दे
 शते व्रजेत अथ श्रीविद्यायाः लक्ष्मणस्य विधिव
 त्प्रयोगं कुरुते नरः महिषाक्षपुत्रीषाभ्यां रसमा
 कृष्य शूलजे गोमूत्रेण च संलिख्य नाम सन्दर्भ्य
 पूर्ववत् कृत्वा लवणमथ स्पृष्ट्वा विद्वेषणकरं भवेत् ॥
 लवणोत्तिष्ठत्या आरनालमथ स्पृष्ट्वा मित्रिवातश्च स्या
 तः आनालं कोचिकं तैलस्यैव कुरुते तविद्वेषणकरं भवे
 त

रोचनालिवितंयंत्रंराजमितिशेषः॥ इतिविदे
 षप्रकरणम् उश्चाटनेप्रवक्ष्यामिनानातंत्रानुसा
 रतः॥ अथत्वरितामंत्रप्रयोगः॥ अयुतेहोमसं।
 रव्यास्याज्ञपस्तावात्प्रकीर्तितः। योनिऊंउंप्रक।
 ल्यात्रहोमंकुर्यान्निजेच्छया। पत्रैर्वक्त्रलजैर्कृत्वा
 शीघ्रमुश्चाटयेदरीन॥ अथवनडगीयाः॥ चत
 र्लक्षंमनंजसाप्रयोगानाचरेत्स्वधीः चापवाण
 यशंभीमांसिंदस्याज्वलनोपमाम् सजंतीवाण
 निवहान्भावंतीतादृशंरिपुम् ध्यात्वाजपेन्मनु
 मिमंमयुतंतोयमध्यगः रिपुंचपरसेनोचद्रुतमु
 श्चाटयेद्भुवम्॥ अथनरसिंदस्य॥ वर्णलक्षंमनं
 जसाप्रयोगानाचरेत्स्वधीः सिंदरूपेमहाभीम
 नखदंष्ट्रातिभीषणम् स्रत्वात्मानेरिपुंपश्चाद्या
 येन्मरगाशिशुंरिपुं गृहीत्वागलदेशेतंपुनर्दित्वा
 क्षिपेत्ततः पुत्रमित्रकलशद्यैरुश्चाटो जायतेरियोः
 पूर्वमृत्युपदेसा- नामकृत्वास्वयंदरिः। निशिमे
 नखदंष्ट्रायः खण्डमानेरिपुंस्मरन् नित्यमष्टोत्त
 रशतजपेन्नेत्रमतेन्द्रितः जायतेमाण्डलादवीकृ
 त्तुवैवस्वतप्रियः॥ अथश्रीविद्यायाः लक्षमे
 कंमनंजसाप्रयोगंकारयेत्स्वधीः कृत्वागेवनया

३४४
 ३४४
 आ. नाममयस्यंकाकपक्षगं । लम्बमानंतदाकाशेशा
 बुश्चाटनकारकं गोमूत्रमथ्यगंसम्पकच्छुश्चाट
 करंभवेत् ॥ अथच्छिन्नसमाया ॥ काकपक्षैः कृ
 तोहोमो - स्तराग्नौ समाहितः आलोक्ष्य कटुतैले
 नसद्योश्चाटनमारणो उश्चाटेनतक्राण्डस्याद्वर्तलं
 चसशोभनम् ॥ अथनीलसरस्वत्या ॥ प्रमशानां
 गारमादायनिशीमंगलवासरे कृत्स्नवसेणसंबे
 ष्ववधीयाद्रक्ततंतना शताभिमंत्रितंतश्चप्रक्षिपे
 द्वैरिमन्दिरे । समाहाभ्यन्तरेतेषांमुश्चाटनमिदं
 भवेत् ॥ इत्युश्चाटनप्रकरणम् ॥ मारणोसंप्रव
 ह्यामिनानातंत्रानुसारतः ॥ अथतद्विधायाः ॥
 अयुतंहोमसंख्यास्याजपस्त्वावाग्न्यकीर्तितः । यो
 निक्राण्डप्रकल्प्यात्रहोमंकुर्यान्निजेच्छया कूर्वी
 तसर्षपेहोमंशत्रुनाशकरंसुधीः शाल्मलीपत्र
 होमेनसपनाशयेद्भुवं अथमहिषमन्दिन्याः अष्टल
 तंमनंतसाप्रयोगानाचरेत्सुधीः मारिचहोमात्मार
 णारिपुमाप्नोति सर्वथा सद्यदिचौरभूताद्यान्याता
 देवीविनाशयेत् अथशूलिन्याः वर्णिलतंमनंतसाप्र
 योगानाचरेत्सुधीः स्रुयानिलमिहायेः लतमेकं पथ
 विधिः नामपुक्तं तपेनं श्रेयसाप्नोति मेघानि अथनवउ
 र्ग

चतुर्लक्षं मनुजं ज्ञाप्रयोगानाचरेत्सुधीः । मरुनिपा
 तितैः पत्रैः कारस्कारसमुद्भवैः तस्य पादा रजो युक्तै
 होमाभिर्नाशयेदरीन कारस्कारमपीकृत्वा प्रतिमां
 च सशोभनाम् जप्तो प्रतिष्ठितप्राणभेदयेदंगणः
 पुनः काकोलूकवसायुक्तमष्टोत्तरसदस्यकम् कृ
 त्वा पक्षे चतुर्दशं प्रमृश्यान्नेदयवाहने जह्यान्द्रिय
 तेरातिरेवमेदिनत्रयात् उत्तमसमिधो होमान्मताः
 स्युः शशुवः क्षणात् उलूककाकयोः पत्रैः सुवसा
 रक्तसंयुतैः जह्यान्निशिकान्तारे शशुः कालतिथि
 र्भवेत् शशुप्रतिकृतिमंत्रैः प्रतिष्ठितसमीरणम् वि
 षष्टो कविलिप्तांगी मत्स्यपक्षे निक्षिपेत्तले ज्वराका
 न्ना भवेच्छीघ्रं दग्धमेकाच्छमनयेत् तर्जनीं विषा
 खं दोभ्यां धारयन्तीं भयंकरीम् रक्तोत्पायेद्देवैः वि
 श्वे प्रजयेदयुतं मनुम् मारयेदाशिरादेव रिपुर्वन्धुस
 मन्वितान् ॥ अथ मातंग्याः ॥ अयुते ज्ञाप्रयोगं कृ
 यात् निम्बतैलावितैः लोतौ होमः शशुविनाशनः ॥
 अथ नरसिंहस्य ॥ वर्णलक्षं मनुजं ज्ञाप्रयोगानाचरे
 त्सुधीः पूर्वमस्य पदे साव्यनाम कृदास्यये हरिः । नि
 शितैर्नखदंष्ट्रायैः खण्डमानं रिपुं स्मरन् । नित्यमष्टो
 त्तरशतं जपेत्संमंत्रं मतन्द्रितः । जायते मण्डलादवीक

३४५
 ३५८
 आ. छद्मवैवसतप्रियः अथसदृशनाम् ॥ अर्कलक्ष्मणं
 जप्ताप्रयोगानाचरेत्सुधीः प्रलयाग्निसमंचक्रंयस्यमृ-
 र्धनिचिन्तयेत् समाहाज्वरमूर्च्छातोमण्डलान्तरत्पु-
 मेतिसः मण्डलदेकोनपंचाशदिवसात् अथश्रीवि-
 यायाः लक्ष्मणंमनंजप्ताप्रयोगानाचरेत्सुधीः चक्रं
 विन्यस्यदेवेशिमहानीलीरसेनच नामसंयोज्यविधि-
 वदसिणाभिमुखोबुधाः वक्रोदग्धामद्देशानिमार-
 येद्देविगोशिवे ज्वलज्वलेतिमध्यस्थंशत्रुनाशकरंभ-
 वेत् क्रमेणापोलजेत्सीरमथुसंघारिपुनाशने अथ-
 क्खिनमस्तायाः गेमायुहोमयेयस्तथनदेनसमोभवे-
 त जप्तामंशीकृतोराशौराष्ट्रंचविनिपातयेत् कोकि-
 लापक्षलक्षोपायोज्जहोतिचितानले समारयतिशत्रु-
 णांवलंहरेपिसंस्थितं मारोवर्तलंचैवक्राण्डंक्रुया-
 द्विचक्षणाः ॥ अथनीलसरस्त्याः ॥ नरास्थिनिलि-
 खेनंरंतरयुक्तंहरिद्रया सहसंपरिजम्पांततनिशां-
 रविवासरे निलिप्यतेग्रहेयस्यस्त्युक्तस्यविमासतः
 ॥ इतिमारणाप्रकरणा ॥ इतिश्रीआगमय-
 इनाथचक्रवर्तिविरचितायांश्रीआगमकल्पलता-
 यांसप्तमः पल्लवः ॥ ॐश्रीगणेशायनमः ॐ
 नमःशिवाय श्रीपरब्रह्मणेनमः ॥ ॐअथकूल

लक्ष्मणम् ॥ कलचुडामणौ ॥ अचानः कलदर्भेण
सदर्भः कलपुण्ड्रकः कलपात्रे महर्वचसतिलं सज
लंततः । गृहीत्वा कलदेव्यास्तु प्रीतये स्नानमाचरेत्
कृतसंकल्पप्रयासो कलचक्रं जलेन्यसेत् कलदर्भा
नाह । सोमसूर्याग्निचूपाः सुवर्णालोहत्रयस्तथा ।
शेषमिंद्रः स्मृते देमसूर्यस्तान् कृताशनः लोह ।
भागाः समुद्दिष्टाः स्मरयत्तरसंख्याया तेलोद्वैः
कारयेन्मुद्रामसंकलितसंगताम् । सायं सदसंसे
जप्यष्टशुतांजक्यात्ततः ॥ तस्यांसे पादयेन्मंशीसे ।
विषाष्टवसंख्याया निक्षिप्य कंभेतां मुद्रां मभिषेको
कवर्त्मना आवाह्य पूजयेद्देवीमुपचारैः समाहितः
अभिषिष्य विनिताय दद्यात्तं मुद्रिकां गुरोः इयं रक्षा
स्तद्द्वेगविषज्वरविनाशिनी बालद्वोरमरगादिभ्यो
रक्षोर्कुर्यादिशेषतः युद्धे विजयमाप्नोति थारयन्म
नुजेश्वरः लोहभागा इति षोडशभाग रजतस्य पं
चविंशतिभागादेः दशभागास्तान्मस्य षोडश
पंचविंशतिर्दृष्टा असंकलितम् अनेकश्रीकृते ।
कलस्नाने समानीय कलमुद्रां कृतेन च कलती ।
थानितत्रैव समावाह्य शिवात्मकम् ततो यंच त्रिधा
पीत्वा त्रिधा च प्रोक्षणांतनोः तदुक्तं तं ज्ञानदे ॥ मूलं प

३४६
 ३४६
 आ. दन्मृभितोयंमुद्रयाऊम्भसज्ञय क्षिप्त्वावारत्रयंदेवि
 आचमेत्सायकाग्रणीः आत्मविद्याशिवैस्तमैस्ततो।
 न्यश्चसमाचरेत् तदुक्तंज्ञानार्णवे॥ ऊलसूर्यायदेवा
 यत्रिरर्चतप्रदापयेत् देवान्दधीत्यिच्छेवतर्पयेदेववा
 रिणा॥ अथऊलाचारः॥ तदुक्तंभद्रकालीतत्रे॥ अथा
 चारंप्रवक्ष्यामियत्कृतेस्ततमश्नुते सर्वभूतहितेयुक्तः
 समयाचारपालकैः अनित्याकर्मसंत्यागीनित्यानुष्ठा
 नतत्परां मंत्राराधनमात्रेणशिवभावनतत्पराः परा-
 स्थादेवतायांतसर्वकर्मनिवेदकः अत्यमंत्रार्चनेश्वरा
 अत्यमंत्रप्रपूजनं ऊलस्त्रीवीरनिन्दांचतद्रूपमपहार
 णं स्त्रीषुरोषंप्रहारंचवर्जयेन्मतिमान्साया॥ स्त्रीमयंच
 जगत्सर्वभावयेद्विधिनामुना पेयंचन्यंचोषंभक्ष्यंचे
 ल्यंगृहंसखं सर्वचयुवतीरूपंभावयेद्यतमानसः
 ऊलजोयुवतींवीक्ष्यनमस्कुर्यात्समाहितः तदैव
 मानसींष्टुजो तत्रतासांप्रकल्पयेत् - लांवायोव
 नोन्मत्तांघृदांवासुन्दरींतथा ऊलसितांवामहाड
 णं नमस्कृत्यविभावयेत् तासांप्रहारंनिन्दांच।
 कोटिल्यसप्रियंतथा सर्वथानचकर्तव्यमन्यथा।
 सिद्धिरेवकृत स्त्रियोदेवाःस्त्रियोप्राणाःस्त्रियपवा-
 विभूषणाम स्त्रियोदेषणाकर्तव्या विप्रोषा ॥ ॥

विशेषात्पूजनं स्त्रियः । तदुक्तं श्रीभैरवीतंत्रे ॥ दि
कालनियमो नात्र स्थित्यादिनियमो न हि जपेन का
लनियमो नार्चादिषु बलिषुपि । स्वेच्छानियम उक्तो
त्रमहामंत्रस्य साथने वस्त्राशानस्थानगोहदेहस्यर्चा
दिवायुना शुद्धिं न चार्चयेत्तत्र निर्विकल्पं मनश्चरेत्
स्वेच्छाचारोत्रगदितः प्रचरेद्दृष्टमानसः दृष्टाका
लं न गमयेद्द्यूतकीडादिना सधीः । गमयेद्देवता
पूजा जपयागे स्तथादिभिः वीराणां जपयज्ञस्तस
र्वकाले प्रशस्यते सर्वदेशे सर्वपीठे कर्तव्यो नात्र सं
शयः ॥ तदुक्तं शिवागमे ॥ शक्तिः शिवः शिवः श
क्तिः शक्तिर्ब्रह्मा जनादेनः शक्तिरिन्द्रो रविः शक्तिः
शक्तिश्चन्द्रो ग्रहा भुवम् शक्तिरूपं जगत्सर्वं योनजा
नानि नारदी ॥ श्रीवीरतंत्रे ॥ स्त्रानादिमानसं शोचं
मानसः प्रवरो जपः । पूजनं मानसं दिव्यं मानसं त
र्पणादिकम् । सर्वपदेषु भः कालेनाशुभे विद्यते क
चित् न विशेषो दिवा रात्रौ न संख्या यो महानिशि ।
सवथा पूजयेद्देवीमस्त्रातः स्त्रत एव वा ॥ महानिशि
शुचौ देशे बलिमंत्रेण दापयेत् राज्यावेव महापूजा
कतव्या वीरवन्दिते । न दिने सर्वथा कार्या शासना
न्मम सन्नते ॥ महानिशात ॥ अर्थगतात्पर्यं अमु

३४७
 ३४७
 आ० हृत्तद्वयमेवच। सासहात्रात्रिरुद्विष्टातद्वनमत्तये
 भवेत्। तदुक्तं गन्धर्वतंत्रे ॥ पृथ्वीमृतमंतीवीक्ष्य स
 हसं यदि नित्यशः तदा वायास्वसिद्धान्नदतः क्षिति
 तले व्रजेत पर्वते हस्तमारोप्य निर्भयो यतमानसः
 कवितां लभते सोऽपि श्रमस्तत्तंच गच्छति काम्यमाह।
 ऊलागारमराण्यतदृष्ट्वा योजयते नरः श्रुतैकप्रमा
 णेन सायकस्थिरमानसः केवलं गुप्तभावेन सतवि
 द्यानिधिर्भवेत् अथ वामुक्तकेशश्चरविष्णुं भक्तये
 नरः प्रणम्यादयुते तस्य स्नेहप्रतिनिधिः स्मृतः
 महावीरनडुमलतावेष्टितः सायकोत्तमः शत्रो यदि
 जपेन्मंत्रं सैव कल्पलता भवेत् महाशीनडुमलता
 मजाभिर्विल्वपत्रकम् सदस्त्रदेवीमभ्यर्च्य श्रमणा
 ने सायकोत्तमः तदा गन्धर्वमयामोति यदिसनय।
 लायते वाकचूडामणौ ॥ एकाकी निर्जने देशे श्रम
 णाने विजने वने शृङ्गागारे नदीतीरे निःसंगो विद्वे
 त्तदा महावीरनडुमे देवीं ध्यात्वा तत्र प्रपूजयेत् तद्गु
 षोद्भवपुष्पेणापूजयेत् इति भावतः स भयं कलदेव
 श्रुत्वा कलमगतः शुचिः व्रजतरोर्मरापद्मे देवीं ध्या
 त्वा यथाविधि स्तुतं श्लोकविधानेन तर्पयेत्मातृकान
 ने शत्रो यदि जपेन्मन्त्रं सैव कल्पलता भवेत् ॥

अष्टम्यां च चतुर्दश्यां द्विगुणं यदि जप्यते तदैव ते षो
 सिद्धिः स्याद्देवानामपि इलभा ॥ कुलचूडामणौ ॥ शृ
 णु पुत्ररहस्यं मे समयाचारसंभवं येन दीनाः न सिद्धं
 तिजन्मकोटिसहस्रपाः ॥ मानवः कुलशास्त्राणां क
 लचर्याणाम् ॥ इदं रचितः सर्वत्र वै स वाचारतत्परः
 परनिन्दासहितः स्यादपकाररतः सदा पर्वतेर्वि
 पिने वापि निर्जने मृत्युमाण्डले च तद्यथे जले मृत्यु
 यदि देवाश्चिन्ति भवेत् क्षणं ध्यात्वा मनोज्ञं ज्ञानसाग
 रं यथासाधं गृहं वीक्ष्य महाकालीनमस्क्रुयाद्
 ललितः हेमं करीतं यावीक्ष्य जंबुकीं यमहृतिकीं ।
 कुरवः प्रयेन भृकाकोकसुमार्जरीरमेव च । कृशोद
 रिमहाबाहोऽमुक्तकेशिवलिप्रिये कुलाचारप्रसर्वा
 स्पेनमस्ते शंकरप्रिये श्मशानं च शवं दृष्ट्वा प्रदक्षिण
 मनव्रजनं प्राणम्यामेनमंत्रेण मंत्री सखमवाप्तुयात्
 चौरदंष्ट्रे कालास्ये किटिशब्दप्राणादिनि चौरचौर
 रवास्फालेन मस्ते शितिवासिनि । रक्तवस्त्रं तथा पुष्पं
 विलोच्य त्रिपुरास्त्रिकाम् प्राणम्य दण्डवद्भूमाविर्ममं
 त्रं पठेत्ततः बंधूकपुष्पसंकाशे त्रिपुरे भयनाशिनि ।
 भाग्योदयसमुत्पत्तेन मस्ते वरवाणिनि कृष्णवस्त्रं
 तथा पुष्पं राजानं राजपुत्रकम् दस्युश्च रथशस्त्रा

३४८
 ३४८
 आ- णिफलकेवीरपुरुषान् महिषं कलदेवं च दृष्ट्वा महि
 षमर्दिनीम् प्रणम्य जयदुर्गाया स च विघ्नेर्न लिप्यते
 जयदेवि जगद्वात्रिपुराचे त्रिदैवते भक्तेभ्यो वरदे देवि
 महिषघ्निनमोस्तुते ॥ अत्र भाण्डसमालोक्य मत्स्यमां
 संवरस्त्रियाम् दृष्ट्वा च भैरवीं देवीं प्रणम्य विमरघे नमन
 चोदयिष्ये विनाशाय कृत्वा चारुमं हृदये नमामि वरदे
 देवि मुण्डमालाविभूषिते रक्तयागसमाकीर्णवद
 नेतानमाम्यहं सर्वविघ्नहरे देवि नमस्ते हरवल्लभे प
 तेषां दर्शने चैव यदि नैवं प्रकुरुते ॥ शक्तिमंत्रं पुरस्कृ
 त्य तस्य सिद्धिः प्रजायते ॥ अथ भावात्प्रवक्ष्यामि सा
 धकाभीष्टसिद्धिदानं तदुक्तं श्रीभावचूडामणौ ॥
 श्रीभैरव उवाच समयाचारसंकेतं भावसंकेतमेव
 च ॥ स्मृतं तं मया देविकथयस्वानुकम्पया ॥ श्री
 देव्युवाच भावस्तत्रिविधो देवदिव्यवीरपशुकृमात्
 गुरवस्तत्रिधा चात्र तथैव मंत्रदेवदिव्यवीरपशुकृमा
 तगुरवस्तत्रिधा चात्र तथैव मंत्रदेवताः श्रावभावा मरा
 देवः श्रेया सर्वसमृद्धिदः द्वितीयो मध्यमावो मरा देव
 तीयः सर्वनिन्दितः किं वीरसायनैर्लक्ष्यैः किमाकृष्टि
 लाकृतैः अकृलो शिवमिषाकृः कृलो तपरमेष्ठरी किं
 चिदिन्द्रियभावेन किं कृलाचारकर्मणा यद्विभावविशुद्धा
 नानस्यात्क

लपरायणाः भावेन लभते मुक्तिं भावेऽकलवर्यने ।
 भावेन गौत्रवृद्धिः स्याद्भावेन कलशोधनम् किं व्यास
 विस्तरेणैव किं भूतशुद्धिर्विस्तरे । किं तथा पूजनेनै
 व यदि भावेन विद्यते । वरुजापातया होमात्कायले
 शादिविस्तृता न भावेन विना देवमंत्रविद्याफलप्र
 दा फलाभावश्च मंत्राणां भावाभावात्प्रजायते । एत
 द्द्रव्यकथने शंकेते मम मानसं त्रिलोकीमत्सरप्रा
 यः सर्वत्र तत्समागमाः । निरीक्षन्निर्जनं देवकथयि ।
 ध्यामि ते कथं ॥ श्रीदेवुवाच ॥ प्रथमं दिव्यभावस्तु
 कथ्यते शृणु सादरं । यद्गुणं देवताय त्रत तेजः पुंजप
 रितम् । तेजोमयं जगत्सर्वं विभाव्यमूर्तिकल्पनम
 आत्मानं तत्संयंकृता सर्वभावं तथैव च ॥ तत्सर्वयो
 धितिध्यात्वा चिन्तयेद्यमानसः ॥ अशेषकलसंप
 मानानां जातिसमुद्भवा । नानादेशोद्भवा वापि गुणा
 लावण्यसंयुता द्वितीयवत्सराहं ध्यावत्स्यादष्टमा ।
 त्रिका तावत्कुमारी विज्ञेयामंत्रविद्याफलप्रदा क
 मारी पूजनांश्चैव कुमारीभोजनादपि । अशेषमंत्रवि
 द्यानां फलदानात्र संशयः । ताभ्यः पुष्पफलं वापि
 अनुलेपादिकं तथा बलिप्रियं च नैवेद्यं दत्त्वा तद्भाव
 पूरितः अतिप्रियकथा लापकी शकोत्तुहलादिकं

श्री.

३४५

३५९

यथा तथा तन्निष्कृत्वा सिद्धिं यो भवेत् रक्षतया
प्रयत्नेन न क्षतो तत्र कारयेत् पूजयेत् तं प्रयत्नेन यत्नतो
नैव संस्पृशेत् स्पर्शं च सिद्धिदानिः स्यात्स्पर्शं न यत्न
तो नैव संमरणाधुवं न विस्मस्तद्विशाम्भुर्न देवीनापि
षोडशी न च स्तुं जयो वा पितृना रायणाः स्वयं तस्य
स्तुत्ये देव प्रभवन्ति न देवताः ॥ शास्त्रेण मूलयोगेन
नागदष्टविधेण वा रौद्रनाडीज्वरेणो व महा व्याधि वा
शादपि त्रियने तेन पापेन सत्यं सव्रतनिश्चितं भेर
व उवाच चतुर्थी श्रमिणां देवि मोक्षमार्गस्तदा कथं ।
ऊलभावविरोधित्वात्तेशये समद्वय ॥ देव उवाच ।
माक्षदा रंत वरुथाय च स्थि ऊल भेरव केवलं ऊलयो
गेन प्रसीदामि न संशयः चतुर्थी श्रमिणां मोक्षं च
ता श्रमो महान तत्राहं ऊलयोगेन प्रसन्ना मोक्षदायि
नी यदि न स्यात्तदा वत्स मृगात्तत्कथयामि ते ऊलभा
वसमुत्पत्तेः संप्राप्य च ऊलप्रियाः तदा योगी विमुक्तः
स्यात्ताः समूह्य ऊलान्तरे कण्ठलेशक्तिविवरे तदा
योगं समभ्यसेत् निर्द्वन्द्वो निर्द्वन्द्वकारः शुद्धनाडी गणो
व्रती मृदासने समासीने खसंयममारुतः मेरुदंड
वरिः पार्श्वे चन्द्रसूर्यात्मकेशिरो मध्ये स पुमान् संदि
ष्टा तन्मध्ये चित्तं तृपिणी इत्यथे ब्रह्म पाच ब्रह्म वर्त्मस

दृषिणी तथैव प्राथितं सर्वमूलादिचक्रषट्ककम्
 कर्णिकाकाररूपेण डाकिन्या .. पनंतणाम मू
 लाधारं समाश्रित्यास्थितानागस्वरूपिणी वायुना
 भिद्यते वक्रं दृढं विद्वावयेततः उच्छ्वासोच्चलका
 यस्य शिखातिवसमुच्चला प्रतिचक्रं विभिनासौ
 जीवात्मानं परेकले नियोजयति तयोगादस्मत्तं
 रते चिरात् । व्योमप्रोद्भियमानो तगतौ चन्द्रदिवाक
 रौ अथो वक्रं महापद्मं कोटीकृतसप्तमगाया व्या ..
 नाडिकामध्यंगताचिता - ऊर्ध्वतः । ऊर्ध्वं भित्ता
 तमि .. वेदनात्पुष्करंततः । बहिर्निगमनाकोत्ता
 कारिणो मोक्षदायिनी जीवेन सदसस .. स्थिता
 परममदिरे । एतद्देवं विजानाति भित्तायाति पर
 स्पदम् अट्टपृथातवीरसौ वरिष्याति दिने दिने ।
 दिने शांगुलिमानेन तदंगश्चापरोमतः दिगुणं र
 निकाले च दिगुणं भोजनाददिः अत ऊर्ध्वं महादे
 वविदिनं यदि भैरव न्यूनं वातदयः प्राणाः शरीरं प
 रिमं वति शरीरवशात्तानीत्वा न्यूनं वा वट्के स्वर ।
 लम्भयिता अथो वायुं कुण्डली मुखवर्त्मना योज
 यित्वा ततो जीवं नीत्वा नादावसानकम् गमागमं क
 रयित्वा सिद्धो भवति साधकः । पीयैतन्वायते य

ग्रा.

३५०

३५०

घतत्सर्वं कृण्वन्ती सुखे हतासिद्धिमवाप्नोति न
सम्बन्धेन बाध्यते भित्ताकार्येन च स्वार्थं कृण्वन्ती
न्याः कृते पुनः हेमातेर्दक्षिणे भित्तां कृण्वन्ती तर्प
याम्यहं अवधूताग्रमेस्मिन्नाभैरवानन्दतत्परः भै
रवो हं न चान्योस्मिन् देवो मत्परः क्वचित् तंत्रमंत्रा
चनं सर्वं पितं न चान्यथा शिवो हं भैरवानन्दमतो हं
कुलनायकः रक्तचन्दनदिग्गोरो रक्तकौपीनभूषि
तः रक्तमाल्यावरयरो देवयुक्तः सदा भवेत् एवं भि
त्तां व्रजन् भित्तां भैरवानन्दतत्परः स्वीयतेन च पापेन
वध्यते न च जंतुना यत्र देशो दृश्येयाति स देशः क्षिति
नायकः अत्र निन्दापरायेत न शयन्ति तत्क्षणात्प्रभो
तस्माद्यत्नात्पूजितो नतिरस्कार्य एव च यत्रेच्छा
वर्तते तस्य तत्कार्यं प्रियमप्रियं अथाप्यदेवदेवेश
विनोपचारविस्तरं पूजयन्ति महादेवीं कुलांगद
ष्टिमात्रतः गन्धं पुष्पं च तामूलं नैवेद्यं तत्र यद्भवेत् म
नसा तत्समोत्तरं वास्यतः कुलोवारिणा तदात्मनि
समारोप्य देवीं रूपं कुले स्वरं नृजानापितम्या सो ना
नुष्ठानव्रतादिकं पूजो हं भैरवास्माहं नित्यानन्दो हं म
मयः निर्देवसं रूपो हं निराकारो हं प्रभो सर्वज्ञास्वाभि
युक्तो हं सर्वतं गार्थपात्राः तस्मात्परतरो देवो न जातो न ज
निष्पति

आनन्दरूपवानवृद्धः सर्वेषां प्रियकारकः इति सं
 पुक्तं मत्स्यादि - न्यं देवी प्रिये रधि नानासगन्धि
 संयुक्ते मीसादिभोजनं चरेत् सगन्धामलतेलाद्यै
 र्नाना - गविस्तरेः स्नानं कांयं कांतिशुद्धं शुद्धं वा
 सोभिधारयेत् सगन्धिपुष्पमालाभिः सर्वालंका
 रभूषणैः स्निग्धं समयुरं देहं कामरूपं मनोहरम्
 कृत्वा समंगलं देहं रजःभूषणतत्परः ॥ नाम्नामथु
 मतीतत्र जायते नात्र संशयः । मधुमया फलं देव
 कथयामि शृणुष्व मे सुधाधारसमावाणीमुवा
 तस्मिन् प्रजायते सर्वज्ञः सर्वज्ञा सर्वाणामधिपः कुल
 नायकः । चन्द्रसूर्यावधिष्टय्यां भुनक्ति बभ्रुलं सखि
 देवकन्यासरेभिश्च दिव्यगन्धर्वचारणैः नानाविला
 सस - कुलाकुलकलाविदैः नृत्यगीतैश्च मथुरै
 र्नानोपाय रसायनैः अमृताचप्रीतिकरेणैश्च यैश्च स
 इर्लभैः देवकन्यादस्ते गेरथमारुह्य सोऽसकैः आ
 याति सायकाकांक्ष हृदया परमेस्वर यत्र कामे स
 रो देवोऽग्निना वशमुपागताः तत्रैव यांति सततं देव
 कन्याः सहस्रशः इन्द्रयोध्यां पुरीं कृत्वा वसन्ति सा
 यकैः समं ततोऽपगतपापात्मा भुनक्ति बभ्रुयास
 खं विरकालं स्थिता शाने भुक्तिं मुक्तिं मवाप्नुयात्

३५१
 ३५१
 आ० ब्रह्माण्डभाण्डसंयुक्तातेन जीवेत्स सिद्धियुक्त प
 षते कश्चितो देवदिव्यभावः सुखावहः । न दोषो य
 स्य कस्यापि पश्यान् गोप्यः प्रयत्नतः । ० । वीरभावो
 महादेवकण्ठे मृगाभैरव निर्द्वन्द्वमानसो भूत्वा
 हृदा काशकलातनुः इदं वीरकुलं देवदेव वंचय म
 नो हरं यदेषो विच्यते वीरस्तदेवं वापि भैरव न च मा
 रीभयं तत्र न च राजभयादिकं समंगलं सदा तत्र य
 न पुत्रविवर्धनम् लक्ष्मीस्तत्र सदा देवसंस्थित सर्व
 दा भवेत् योगिनीभिर्नतमस्तनचपापेन युज्यते ।
 यत्र तत्र कुजे वारेश्मशाने गमने कृते पूजाफलं भवे
 तत्र समवासरसंस्मृतं चतुर्दश्यां गते तत्र पक्षपूजा
 फलं लभेत् नागतेनाप्यवस्थाने पशुरेव न संशयः
 नामोऽस्मदधिके देव इति चिन्ता परायणाः म - कद्र
 यभोम्यत्वाद्देवदेव परायणाः साधके क्षममापये
 मम हौमः प्रजायते तस्माद्यत्वाद्भोगयुक्तो भवेद्दी
 रवरः सुधीः भोगेन मोक्षमाप्नोति भोगेन कुलसाधने
 यद्यदृष्टिनिद्राति यत्करोति यदृष्टीति तत्सर्वं कुलसंपन्नं
 ध्यात्वेवं विदरेत्सुधी वीरसाधनकार्यं तर्कव्यं वीरशूरेषुः
 दिव्यैरपि च कर्तव्यं पशुभिर्न वपामरैः वरं पामरकार्यं त
 नपणोरिति निश्चितं यद्यत्पराद्योक्तं संकेतं मंत्रसाधनं श्रं
 ननंगुटि

कादींश्चकुर्यादीरोमहाबलः दिव्यैर्वीरेनभेदस्तयो
 भेदः मातृकथ्यते शान्तोविनीतोमथुरः कलालाव
 ण्यसंयुतः दिव्यस्तदेववत्पायोवीरस्योदतमानसः
 विभूतिभूषणोवापिचन्दनैर्विलेपितः आकारगो
 पनोवापिष्णोवाकुलभैरव। रक्ताचन्दनदिग्धोमे
 वेस्त्रयोष्णवेस्त्रवः क्वचिच्छिष्टः क्वचिद्रुष्टः क्वचिद्रू
 तपिशाचवत असंस्कृतः केशजालैः संस्कृतोवा।
 कुलेश्वर अपमानेवपूजायाः कृष्टः पुष्टः सदाभ
 वेत देवनिन्दापरोवापितत्पूजादिपरोपिवा पूजार
 तस्तद्रहितः कुललोपमतेस्थितः नीचभावसमा
 युक्तोदेववदिदरेत्तितो सकलान्तेपुरश्चर्याचरन्ना
 शोनवान्यथा वेदहीनेदिनेदेवयथामंत्रोदतप्रभः
 विस्मभक्तिविहीनोपिदेवीभक्तिस्तथाभवेत प्रा।
 क्तिज्ञानंविनामुक्तिस्तथाहास्यायकल्पते। गुरुंवि
 नायथानेत्रेनाधिकारः कथंचन तेनभावविशुद्ध
 स्तसायकः कोलिकोभवेत्॥२॥ पशुभावंप्रवक्ष्या
 मिष्टृणां तं स समाहितः। यथाविधिपशोर्दीप्तोर्ग
 हीत्याभावतत्परः प्रथमं पूर्वमेवांर्थयत्नतः शुद्धिमा
 मृषात् नमस्त्यभोजनं कार्यं न स्त्रियं मनसा स्मरेत् न
 परद्रव्यलोभीस्यान्नलोभमानसोभवेत्। सिन्धुतीरे

३५२
 352
 आ० पर्वते वा कानने वा सरालये विल्वमूले विरक्ते तपुष्य
 क्षेत्रे सशोभिते नमूद्रदर्शनं कार्यं कोटिलंहरतस्य
 जेत देवतामृदभावे तथा तव्यास समाहितैः त्रिसं
 न्यं देवपूजाया त्रिसंन्यं न पमाचरेत् रात्रौ मालाञ्च
 मंत्रं च स्पृशेन्नैव कदाचन मंत्रमुच्चरेत् वि मौनी स्या
 सर्वकर्मसु पर्वकाले स्त्रिये नैव गच्छेत् साधकोत्तमः
 पुष्पं गन्धं जलं चैव स्वयमानीय पूजयेत् मैथुनं तत्क
 थं लापंतद्गोष्ठीं परिवर्जयेत् ऋतुकाले विना गच्छेत्
 न च स्वास्त्रियमादरात् पुराणप्रवणोऽप्यहो वेदवादी
 र्थतत्परः न रात्रौ भक्षयेद्दिहांस्तावृलं परमेश्वर गुरु
 णाय घटादिष्टं सर्वयत्नतश्चरेत् अग्नीतक्रसमश्ने
 वेत्तद्रयंच भैरव स्पृष्ट्वा त्रिरात्रमात्रेण पंचगव्येन शु
 द्धाति रक्तवस्त्रेन गच्छीयाद्देवीभक्तिपरायणः वि
 स्मृतं र्त्रैकतृपेण तदनष्टानमेव च कार्यं वीरकथा
 लापेन कुर्याद्देवनिन्दनं नित्यं प्राद्वं गवां ग्रासे सन्या
 वन्दनमेव च ॥ तीर्थस्नाने पीठदेशागमने धर्मतत्परः
 पशुश्च द्विविधो देवदीक्षया रहितः पशुः ॥ दीक्षितः
 कुलजाचारनिन्दकस्तत्परः पशुः पशुस्तद्वि
 विधो देवपूर्वेण सह भैरव अस्याधिकारः पूजा
 यान गुरुते कदाचन पूर्वस्याधिकारोऽस्ति पूजा

पूजादेशागतागते पूर्वस्तु सर्वकोलेयैर्वहिः कार्यः
 स्वदेशातः पूर्वदर्शनमात्रेण कुलदर्शनमाचरेत् व
 त्प्रदत्तादिकं पापं वरं सत्यं न च प्रभोः । पूर्वदर्शनमात्रे
 त्सत्यं सत्यं वदाम्यहं । महात्मा सोऽपि देवेश विभुरित्य
 पिसप्रभो तथापि तत्र मेशं काजायते च पदे पदे । व
 रं कुलपरित्यागे वरं स्वकुलहिंसनम् वरं स्वफलनि
 न्यासाद्वरं च कुलनिन्दनम् ॥ वरं स्वकुलहानिस्तु वरं
 स्वकुलकुहनम् कायेन मनसा वापि वरं स्वकुलपात
 नम् । न कुर्यात्पूर्वसंसर्गसमांगक्षयकारणम् कुल
 शास्त्रे हि देपापं वरिष्ठं कुलनायक स्वकुले महीति
 न्यापरयोगः कुलेश्वर तस्मादपि च तत्पापं पशुसंगा
 त्प्रजायते सर्वथा तत्र भावोऽस्मान्प्रकाशे पाकं च
 न । स्वभावश्च विभावश्च पशुद्वेधा प्रकीर्तिताः स्व
 भावः पशुभावेन जनेयत्र विभावनात् वीरभावो भ
 वेदेवं ततो देवः प्रजायते । वीरश्च जायते दिव्यो दि
 व्याहीरः प्रजायते दिव्यो वीरेन मन्देहः साम्यामित्य
 भिधीयते भावस्तु मानसो धर्मः शब्दसाध्यः कथं
 भवेत् तस्माद्भावो हि कर्तव्यो दिङ्मात्रं समुदाहृतम्
 यथेत्तु गुडमायुर्यदपीयते प्रभो तथा भाववि
 भावस्तु मनसा परिभाष्यते । एकापवमहाभावो ना

ग्रा.

३५३

३५३

नारंभज्यतेप्रभो उपाधिकृतभेदेनभावोद्देशादिचेष्ट
ते आनन्दचनसन्दोहः प्रतः प्रकृतिरूपयुक्त रसवृ
पः सपवात्मासप्रभुः परमोमतः श्रोतव्यः सचमं
तयोनिदध्यातवपवच साक्षात्कारश्च देवेशान्नः
भ्येर्विविधैः प्रभो श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्योमनव्योम
ननादिभिः सोपपत्तिभिरेवायं ध्यातव्यो गुरुदेशतः
तदा सपवसर्वात्मा प्रत्यक्षो भवति क्षणा तस्मिन्
देवः प्रत्यक्षः परमात्मा परेश्वरः भावैस्तु विविधैर्दे
वभावस्योदिप्रगीयते भुक्तानानाविधंग्रासंगविचै
को यथा रसः इत्या - सयोगेन नानातं लभते प्रभो
तदो न जायते देव रसस्तस्मात्परो रसः तस्माद्विहित
तो ह्यंतस्मादपि रसादयः सपवकाराणां तत्र तत्कार्यं
सचलभ्यते ॥ दृश्यते च महादेवन कार्यं न च कारणां
तथेवायं सपवात्मानानाविद्युद्दयोनिषु जनिष्यते जा
यते च कालभेदोद्दिभायते संजातः संस्तो वदः स
मुक्तः समुखी पुमानसस्त्री पुमानपुंसश्च मविद्वान्मृ
विषवशः नानाध्यानसमायोगागानातं भजते प्रभुः
एकापवसपवात्मा सर्वरूपी सनातनः सव्यक्तः सचक्षु
व्यक्तः प्रकृत्या जायते भुवम तस्मात्प्रकृतियोगेन जायते
नाप्यथा क्वचित् विना च तयोगेन प्रत्यक्षो सौ यथा पटः

623

श्री-

नरेकरं रतस्य भेदकारणमेव हिः तथा सत्तमिवि
भवत्तानेव्यंजकरं रतः साक्षात्कारणमेवैतत्प्रकृत्ये
वमहेष्यर दिव्यभावो वीरभावो यस्य चित्ते यवस्थितः
साक्षात्कारणमेवैतजीवन्मुक्तः स एवात्मा भोगार्थ
मदत्ते महीम् देवीपुत्रः स एवात्मा भेरवः परिकीर्त्य
ते भावत्रयाणामध्ये तभावौ द्वौ स परिहितौ न वक्त
व्यो मुक्तिमार्गौ कुलसारेः कुलोत्तमेः तमेव जग-
तामस्यानाहं वै जगतो वहिः तस्मादस्यानुकम्पेव
युक्तो भवति नाम यथा ॥ ॥

